Cộng Đoàn
Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp

40 Năm

HIỆP HÀNH TRONG TIN YÊU

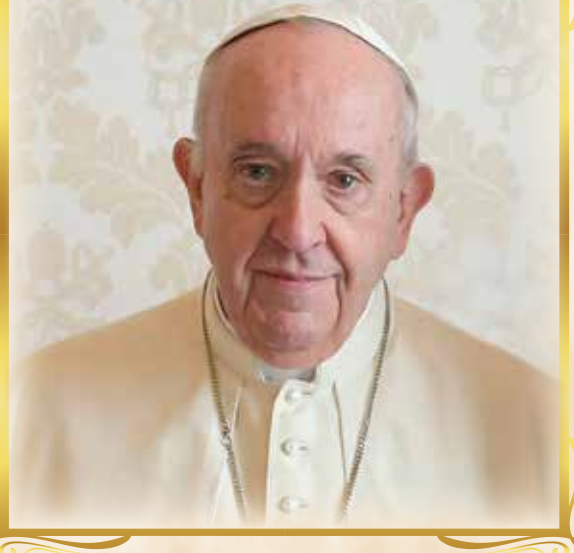

Synod 2021 2024

Hướng đến một Hội thánh hiệp hành hiệp thông | tham gia | sứ vụ

ΜΡ
ΘΥ
ΙC ΧC

THÁNH LỄ TẠ ƠN MỪNG LỄ BỔN MẠNG VÀ KỶ NIỆM 40 NĂM THÀNH LẬP CỘNG ĐOÀN

Ngày 16 tháng 9, 1983 - 2023

ROMAN CATHOLIC
DIOCESE of ORANGE

PASTORAL CENTER: BISHOP'S OFFICE
13280 CHAPMAN AVENUE, GARDEN GROVE, CA 92840

September 12, 2023

Dear Brothers and Sisters in Christ,

May the peace of our Lord Jesus be with you! It is with great joy and gratitude that I write to you today on the occasion of the 40th anniversary of Our Lady of Perpetual Help Community at St. Nicholas Church. As you come together to celebrate this significant milestone, I am filled with a deep sense of communion, faith, and love that binds us as one.

Over the years, your community has been a sanctuary of faith, a source of strength and a place of worship where countless hearts have found solace. The journey you have embarked upon together, through all the highs and lows, reflects your unwavering commitment and dedication to your community and to St. Nicholas Church. This anniversary provides you with a precious opportunity to reflect on your shared history, the milestones you have achieved, and the challenges you have overcome but most importantly the countless blessings of the Lord. It is a time to celebrate countless acts of kindness, generosity, and selflessness that define your loving community.

I would like to extend my heartfelt gratitude to all the members of your community whether founding members, long-standing members, or newcomers. Your accomplishments would not have been possible without your faith, resilience, and willingness to come together as a family. Please know that you are in my prayers.

As you celebrate this special day, I invite you to rekindle your commitment to spreading love, compassion, and the Gospel of Christ at St. Nicholas Church and beyond. May you continue to be a beacon of hope, welcoming all who seek solace, guidance, and sense of belonging.

Congratulations on this 40th anniversary and may you keep the flame of faith burning brightly, illuminating your path as you move forward in unity and love. May God's blessing be with you and your loved ones always.

Sincerely yours in Christ,

+Kevin W. Vann

Most Reverend Kevin W. Vann, J.C.D., D.D.
Bishop of Orange in California

Seal

Office of the Auxiliary Bishop
Most Reverend Thanh Thai Nguyen, D.D.
Roman Catholic Diocese of Orange
13280 Chapman Avenue • Garden Grove, CA

Orange County ngày 1 tháng 9 năm 2023

"Hồng ân Thiên Chúa bao la.

Muôn đời con sẽ ngợi ca danh Người."

Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp thân mến,

Con người sẽ sống vui nếu biết nhìn về phía trước và gặt hái khôn ngoan nếu biết nhìn lại đằng sau. Thật thế, phía trước là tương lai, phía sau là quá khứ, Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp đang hướng tới kỷ niệm 40 năm thành lập Cộng Đoàn.

Nhìn lại khoảng thời gian 40 năm, chúng ta đếm lại những hồng ân Thiên Chúa ban tặng. Phải, tất cả là ân sủng, là tình thương quan phòng kỳ diệu của Thiên Chúa, tính từ ngày rời xa quê hương được người bản xứ đón chào và cho chúng ta cơ hội xây dựng Cộng Đoàn, cho đến các biến cố thăng trầm, bao sự kiện vui buồn, cũng như rất nhiều nỗ lực, cố gắng của các linh mục, quý tu sĩ đặc biệt Hội Dòng Mến Thánh Giá Los Angeles, cộng đồng dân Chúa, đã và đang đóng góp xây dựng Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp cho đến hôm nay.

Xin cảm tạ hồng ân Thiên Chúa bao la và tri ân những hy sinh, đóng góp quảng đại của từng cá nhân, mỗi gia đình và các đoàn thể, cả những người không cùng niềm tin tôn giáo đã giúp cho Cộng Đoàn vươn cao và thẳng tiến.

Tôi cũng xin tri ân Cộng Đoàn đã đón chào tôi vào Cộng Đoàn. Nhờ vào sự đón chào thân mật này làm tôi cảm thấy bớt cô đơn trong giai đoạn chân ướt chân ráo đến California làm Giám Mục Phụ Tá cho Địa phận Orange. Tôi xin chúc mừng cộng đoàn trong ngày kỷ niệm đặc biệt này.

Thấm thoát đã 40 năm, cộng đoàn dân Chúa vẫn hiệp nhất, chung sức chung lòng, làm cho mọi sinh hoạt đạo và đời của cộng đoàn càng ngày càng tốt đẹp. Các gia trưởng, các hiền mẫu, giới trẻ, các huynh trưởng, giáo lý viên và các em thiếu nhi được trau dồi đức tin, đời sống đạo đức sốt sắng, trưởng thành cả đời sống nhân bản và tâm linh, nền móng cho tương lai của cộng đoàn ngày càng bền vững.

Nguyện xin Chúa Ba Ngôi qua lời cầu bầu của Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, bổn mạng của cộng đoàn, sẽ luôn chúc phúc cho toàn thể cộng đoàn, hôm nay và mãi mãi.

Trong Chúa Kitô và Mẹ La Vang,

Thomas Nguyễn Thái Thành
Giám Mục Phụ Tá Giáo Phận Orange

Saint Nicholas Parish
24252 El Toro Road
Laguna Woods CA

Ngày 14 tháng 12 năm 2023

Kính Chào Quý Ông Bà Anh Chị Em,

Trước hết, con xin Chúa và Mẹ Maria Hằng Cứu Giúp đổ tràn hồng ân và bình an đến mỗi người và mọi gia đình trong cộng đoàn chúng ta. Con cũng xin chúc mừng đến Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp ngày kỷ niệm thành lập 40 năm.

Nói tới 40 năm, con tưởng nhớ về ông Mô-sê và những người Do Thái đã ròng rã trong sa mạc 40 năm. Bốn mươi năm không phải là một thời gian ngắn. Khi người Do Thái đi trong sa mạc, họ gặp rất nhiều gian nan, thử thách. Lúc thì họ quên Chúa, lúc thì họ kêu cầu sự hỗ trợ của Ngài. Con nghĩ cộng đoàn chúng ta cũng có lúc thăng lúc trầm trong 40 năm vừa qua. Ví dụ như lúc cộng đoàn mới thành lập cũng có rất nhiều khó khăn thử thách. Lúc đó, chúng ta là những người di dân, chân ướt chân ráo nơi đất khách quê người, phải vừa lo cho gia đình vừa lo cho cộng đoàn mới. Mượn giáo xứ người Mỹ để thành lập cộng đoàn không phải là chuyện đơn giản và những đoàn thể mới trong cộng đoàn cũng gặp nhiều khó khăn. Nhưng cộng đoàn chúng ta khác với người Do Thái năm xưa là chúng ta nhận Mẹ Maria làm bổn mạng. Mẹ Maria là người Mẹ rất yêu thương con cái. Lúc nào Mẹ cũng đồng hành và dẫn dắt đoàn con Mẹ trên con đường đức tin.

Qua sự đóng góp mồ hôi nước mắt của quý ông bà và anh chị em, sau 40 năm, con nhận thấy Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp lớn lên và trưởng thành rất tốt đẹp và thành công. So với các giáo xứ khác, cộng đoàn chúng ta tuy nhỏ bé, nhưng có rất nhiều sinh hoạt đoàn thể như Hội Các Bà Mẹ, Đoàn Liên Minh Thánh Tâm, Cursillo, Hội Legio Mariae, Gia Đình Nazareth, các anh chị trong Ca đoàn, Ban Ca Nguyện, Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể, v. v. Đặc biệt là giới trẻ và các em thiếu nhi rất chịu khó đi Lễ Chúa Nhật và sinh hoạt trong giáo xứ. Đó là những hoa quả của sự cố gắng sống đạo từ nơi cha mẹ đã làm gương sáng cho con cái. Qua những thành quả tốt đẹp đó, chúng ta hãy tạ ơn Đức Mẹ, là bổn mạng cộng đoàn, đã dìu dắt chúng ta trong 40 năm qua. Cầu xin Thiên Chúa Tình Yêu cho chúng ta tiếp tục hiệp nhất và tỏ sáng danh Người trong những năm tháng tới để làm gương cho thế hệ mai sau. Xin Đức Mẹ và Chúa Giêsu tiếp tục phù trợ và đồng hành với chúng ta trong những năm tháng tới. Xin chúc quý ông bà anh chị em một năm mới bình an và nhiều sức khoẻ.

Lm. Bùi Tuấn Martin
Giám quản, Giáo xứ St. Nicholas

Saint Nicholas Parish

24252 El Toro Road

Laguna Woods CA

Laguna Woods, ngày 01 tháng 11 năm 2023

Kính thưa Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Giáo xứ St. Nicholas,

Trước hết, con xin được chúc mừng Cộng đoàn mừng kỷ niệm 40 năm thành lập. Trong 40 năm qua, với những thăng trầm và qua lời chuyển cầu của Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Cộng đoàn đã luôn đồng hành trong đời sống Đức tin, Đức cậy và Đức mến. Rất nhiều giáo dân khi đi dự Thánh Lễ, họ đều chia sẻ niềm vui bởi vì họ cảm nhận được sự yêu thương, thân thiện và gắn bó nơi Cộng đoàn. Xin Thiên Chúa luôn đồng hành cùng Cộng đoàn chúng ta.

Con cũng lấy làm vinh dự được trở thành thành viên của Cộng đoàn. Tháng 8 năm 2014, con được gửi về Giáo xứ St. Nicholas trong vai trò là thực tập sinh để học hỏi và trau dồi kiến thức trong việc phục vụ Chúa và tha nhân. Tuy rằng con phục vụ trong thời gian ngắn 2014 - 2015, nhưng con nhận được nhiều sự yêu thương nâng đỡ từ nơi Cộng đoàn. Trong những năm kế tiếp, Cộng đoàn tiếp tục cầu nguyện và chào đón mỗi lần con về lại California dịp nghỉ Giáng Sinh và hè. Đặc biệt Cộng đoàn cũng đã tổ chức Lễ và tiệc tạ ơn trong hai dịp quan trọng của đời sống thánh hiến của con là tân Phó tế và tân Linh mục.

Qua nhiều năm sống trong sự cầu nguyện và yêu thương của Cộng đoàn, con được lãnh nhận thiên chức linh mục năm 2017, và năm 2022 được sai đến Giáo xứ St. Nicholas trong vai trò là Cha phó, và rồi con có cơ hội để phục vụ Giáo xứ và Cộng đoàn, và tiếp tục sống trong sự yêu thương, nâng đỡ và cầu nguyện nơi Cộng đoàn.

Xin Thiên Chúa qua lời chuyển cầu của Đức Mẹ Maria và các thánh luôn ban ơn lành trên Cộng đoàn. Hồng ân Chúa đã tuôn trào 40 năm qua và sẽ tiếp tục tuôn trào trong nhiều năm tới, qua đó nơi Cộng đoàn mỗi người chúng ta luôn tìm thấy niềm vui, gắn bó và yêu thương.

Xin kính chào trong Tình yêu Ba Ngôi và Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.

Lm. Gioan Baotixita Nguyễn Văn Phương

Quản nhiệm Cộng Đoàn và Cha phó Giáo xứ St. Nicholas

GIÁO XỨ SAINT NICHOLAS

24252 El Toro Road, Laguna Woods, California 92637

CỘNG ĐOÀN ĐỨC MẸ HẰNG CỨU GIÚP

TẠ ƠN CHÚA! TẤT CẢ LÀ HỒNG ÂN CHÚA BAN!

Trọng kính Đức Cha Tôma Nguyễn Thái Thành, Cha Giám Quản Martin Tuấn Bùi, Cha Quản Nhiệm Nguyễn Phương, Cha Martin Trần Đức, Cha Nguyễn Trung Tuấn, Cha đồng tế, Phó Tế Trần Quý Châu, Quý Sơ Dòng Mến Thánh Giá, quý cựu Chủ tịch Cộng đoàn, quý thành viên Chấp hành Cộng đoàn, quý Ân nhân, quý Quan khách cùng toàn thể quý Cộng đoàn thân mến.

40 Năm Hiệp Hành Trong Tin Yêu! Đây chính là chủ đề cho Đặc San đánh dấu Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp mừng kỷ niệm 40 năm Hiệp Thông - Tham Gia - Sứ Vụ trong tin yêu.

40 Năm Hiệp Hành Trong Tin Yêu! Là một chặng đường dài và không thể thiếu hình ảnh người Mẹ Hằng Cứu Giúp vẫn luôn cầu bầu che chở và nâng đỡ Cộng đoàn chúng ta. Lời cầu xin của cộng đoàn dâng hôm nay, hôm qua và ngày mai sẽ mãi mãi là lời kính dâng về Mẹ:

Lạy Mẹ Maria, thời gian có qua đi, nhưng qua sao được lòng Mẹ hằng thương mến chúng con! Chớ gì mỗi tấm lòng người tín hữu Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp chúng con là một tấm bia ghi ơn Mẹ! Chớ gì trăm năm bia đá có mòn, nhưng muôn đời, những tấm bia lòng đó vẫn còn như xưa. Xin Mẹ giáng phúc cầu bầu, chở che nâng đỡ khấu đầu tri ân. Amen.

Trong tâm tình tạ ơn, Cộng đoàn chúng con chân thành tri ân Đức Cha, quý Cha đồng tế, Thầy phó tế, quý Sơ Dòng Mến Thánh Giá, đã hiệp dâng Thánh Lễ cầu nguyện cho Cộng đoàn nhân ngày lễ mừng 40 năm được vạn sự an bình và hiệp nhất trong tin yêu.

Tiếp đến, đại diện Cộng đoàn xin tri ân đến các Vị tiền nhiệm đã khởi xướng và thành lập Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Trong từng giai đoạn các vị cựu Chủ tịch Cộng đoàn đã tiếp nối Sứ Vụ - phát huy tinh thần sống Lời Chúa và duy trì văn hóa truyền thống dân tộc Việt Nam.

Đại diện Ban Thường Vụ, tôi chân thành cám ơn quý Ân nhân, quý Thân hữu cùng quý Cộng đoàn đã thu xếp thời gian tới tham dự Thánh Lễ & Tiệc mừng 40 Năm. Đồng thời trong niềm vui hiệp nhất, chân thành cám ơn đến quý thành viên Chấp hành Cộng đoàn đã hỗ trợ rất nhiệt tình, quý thành viên trong các Hội đoàn Công Giáo Tiến Hành, các Đoàn thể, các Ban ngành, các em Thiếu Nhi Thánh Thể, các em trong Đoàn vũ dâng hoa và Ca Đoàn, qua tất cả các phần vụ trong cuộc cung nghinh Thánh Thể & rước kiệu Đức Mẹ thật sốt sáng trang trọng và buổi tiệc mừng với tràn đầy niềm vui.

Cho dù Ban Thường Vụ đã hết sức cố gắng chuẩn bị, tuy vậy vẫn có những điều thiếu sót không thể tránh khỏi. Kính mong quý Cộng đoàn cảm thông, nâng đỡ tinh thần, thương yêu và tiếp tục hỗ trợ Ban Thường Vụ qua niềm vui phục vụ. ***"Cúi xin Chúa sáng soi cho chúng con biết việc phải làm, cùng khi làm xin Chúa giúp đỡ cho mỗi kinh mỗi việc chúng con, từ khởi sự cho đến hoàn thành đều nhờ bởi ơn Chúa. Amen."***

Ban Thường Vụ

Trần Đức Hòa - Nguyễn Văn Thông - Kiều Võ Kim Ngân - Quách Lễ - Lâm Ánh Hoa

TÂN XUÂN KÍNH CHÚC

Đức Cha Tôma Nguyễn Thái Thành

Cha Giám Quản Martin Bùi Tuấn

Cha Quản Nhiệm Nguyễn Văn Phương

Soeur Nguyễn Năng Hương

Thầy Sáu Trần Quý Châu

Ban Chấp Hành Cộng Đoàn

Toàn thể Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp

Một năm Giáp Thìn tràn đầy hồng ân Thiên Chúa

Nguyện ĐỨC CHÚA chúc lành và gìn giữ anh chị em!
Nguyện ĐỨC CHÚA tươi nét mặt nhìn đến anh chị em và dủ lòng thương anh chị em!
Nguyện ĐỨC CHÚA ghé mắt nhìn và ban bình an cho anh chị em!

(Ds 6, 24-26)

HIỆP HÀNH TRONG TIN YÊU

Ban Thường Vụ Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp

Xuân Giáp Thìn

WHAT IS SYNODALITY?

Source: Synod 21 – 24, About
https://www.synod.va/en/what-is-the-synod-21-24/about.html
Collected by Thang C. Kieu

Synodality denotes the particular style that qualifies the life and mission of the Church, expressing her nature as the People of God journeying together and gathering in assembly, summoned by the Lord Jesus in the power of the Holy Spirit to proclaim the Gospel. Synodality ought to be expressed in the Church's ordinary way of living and working.

Synodality, in this perspective, is much more than the celebration of ecclesial meetings and Bishops' assemblies, or a matter of simple internal administration within the Church; it is the specific modus vivendi et operandi of the Church, the People of God, which reveals and gives substance to her being as communion when all her members journey together, gather in assembly and take an active part in her evangelizing mission.

What is the aim of this Synod?

This Synod is intended as a Synodal Process. The aim of this synodal process is not to provide a temporary or one-time experience of synodality, but rather to provide an opportunity for the entire People of God to discern together how to move forward on the path towards being a more synodal Church in the long-term.

A basic question prompts and guides us: How does this journeying together allow the Church to proclaim the Gospel in accordance with the mission entrusted to Her; and what steps does the Spirit invite us to take in order to grow as a synodal Church?

We recall that the purpose of the Synod is not to produce documents, but to plant dreams, draw forth prophecies and visions, allow hope to flourish, inspire trust, bind up wounds, weave together relationships, awaken a dawn of hope, learn from one another and create a bright resourcefulness that will enlighten minds, warm hearts, give strength to our hands

The Theme of this Synod

Communion

The communion we share finds its deepest roots in the love and unity of the Trinity. Together, we are inspired by listening to the Word of God, through the living Tradition of the Church, and grounded in the sensus fidei that we share. We all have a role to play in discerning and living out God's call for his people.

Participation

Participation is based on the fact that all the faithful are qualified and are called to serve one another through the gifts they have each received from the Holy Spirit in baptism. In a synodal Church the whole community is called together to pray, listen, analyse, dialogue, discern and offer advice on making pastoral decisions which correspond as closely as possible to God's will.

Mission

Our mission is to witness to the love of God in the midst of the whole human family. This Synodal Process has a deeply missionary dimension to it. It is intended to enable the Church to better witness to the Gospel, especially with those who live on the spiritual, social, economic, political, geographical, and existential peripheries of our world.

Who is the Synod for?

By convoking this Synod, Pope Francis is inviting all the baptised to participate in this Synodal Process that begins at the diocesan level.

The main subjects of this synodal experience are all the baptised because all the baptised are the subject of the sensus fidelium, the living voice of the People of God. At the same time, in order to participate fully in the act of discerning, it is important for the baptised to hear the voices of other people in their local context, including people who have left the practice of the faith, people of other faith traditions, people of no religious belief.

Special care should be taken to involve those persons who may risk being excluded: women, the people with disabilities, refugees, migrants, the elderly, people who live in poverty, Catholics who rarely or never practice their faith, etc.

How can I participate in the Synod?

Everybody can actively participate in the synodal journeying with his/her prayer. The Synodal Process is first and foremost a spiritual process. It is not a mechanical data-gathering exercise or a series of meetings and debates. To help people in praying and sharing their prayers, the www.prayforthesynod.va website has been implemented.

To be truly ecclesial and effective, the synodal path of listening and discernment should always seek to be communitarian and touch on the life of the community in a defined historical and geographical context according to the logic of an 'incarnated' faith: thus, we strongly advise against sending one's reflections and/or contributions directly and exclusively to the General Secretariat of the Synod of Bishops. All faithful must contact the Contact Person/Team of his/her diocese. People who live in dioceses that don't yet have synod plans shall address their requests, reflections or reports to the synodal team of the Episcopal Conference of reference.

The ADSUMUS prayer

(Adsumus Sancte Spiritus: We stand before You, Holy Spirit)

Prayer of invocation to the Holy Spirit for an ecclesial assembly of governance or discernment (thus synodal)

Every session of the Second Vatican Council began with the prayer Adsumus Sancte Spiritus, the first word of the Latin original meaning, "We stand before You, Holy Spirit," which has been historically used at Councils, Synods and other Church gatherings for hundreds of years, being attributed to Saint Isidore of Seville (c. 560 - 4 April 636). As we are called to embrace this synodal path of Synod 2021-2023, this prayer invites the Holy Spirit to work within us so that we may be a community and a people of grace. For Synod 2021-2023, we propose to use this simplified version, so that any group or liturgical assembly can pray more easily.

One may also download here an Illustrator or EPS formats to modified it according his/her own language. New translations can be sent to media@synod.va

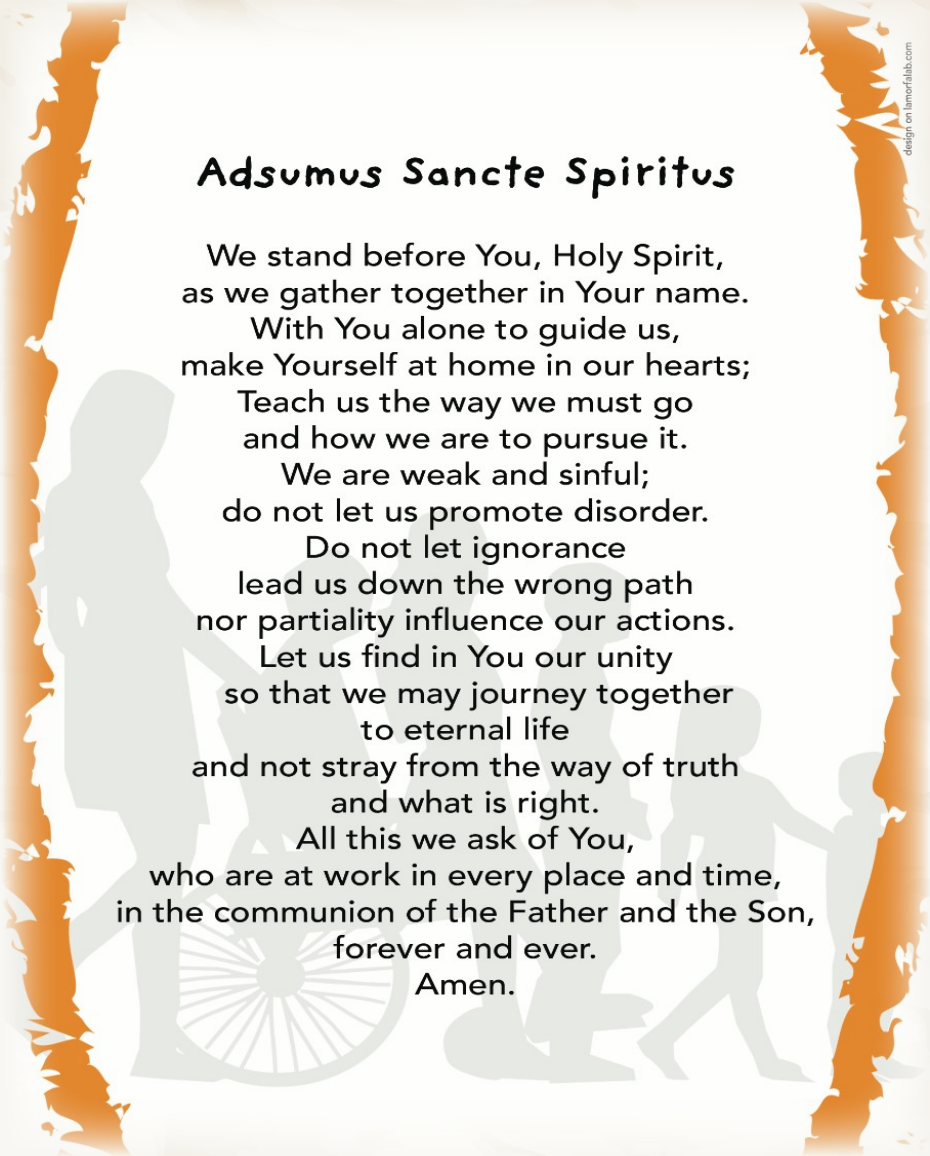

THƯ GIỚI THIỆU CỦA
ĐỨC CHA THOMAS NGUYỄN THÁI THÀNH

ROMAN CATHOLIC
DIOCESE of ORANGE
OFFICE OF THE BISHOP
13280 CHAPMAN AVENUE, GARDEN GROVE, CA 92840

Ngày 18 tháng 10 năm 2023

Kính thưa quí độc giả,

Bình an Chúa Kito đến với quí vị. Cám ơn Cha Giuse Nguyễn Thanh Châu, Chủ Tịch Liên Đoàn Công Giáo Việt Nam Hoa Kỳ, đã cho tôi cơ hội đến với quí vị qua lời giới thiệu trang Web Phong Trào Phục Hưng Thánh Thể.

Vào cuối năm 2019, thống kê ***Pew Study*** cho biết là chỉ có khoảng 30% tin tưởng sự hiện diện thực sự của Chúa Kito trong Bí Tích Thánh Thể. Dấu hiệu báo động này đã thúc giục các Giám Mục Hoa Kỳ phải hành động cấp tốc. Và như thế, Phong Trào 3 năm Phục Hưng Thánh Thể ra đời.

Với sự cổ động của Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ và dưới sự hướng dẫn của Đức Cha Cozzens, người Công Giáo Hoa Kỳ hăng say và tích cực tham gia vào Phong trào Phục Hưng Thánh Thể này. Mục đích của phong trào là khám phá lại cội nguồn và cao điểm của Đức Tin qua sự cầu nguyện, học hỏi, hành hương và phụng vụ trên toàn đất nước Hoa Kỳ. Phong trào Phục Hưng Thánh Thể này bắt đầu vào Ngày Lễ Mình Máu Thánh Chúa Kito năm 2022 và kết thúc với Đại Hội Thánh Thể toàn quốc ở Indianapolis từ 17 đến 21 tháng 7 năm 2024.

Trang web này được thành lập để phổ biến các tài liệu về Phục Hưng Thánh Thể. Trước là chuyển dịch sang tiếng Việt Nam và đề nghị những chương trình cụ thể thích hợp với nhu cầu của người Công Giáo Việt Nam ở Hoa Kỳ.

Hy vọng trang web này là dụng cụ hữu hiệu giúp tâm hồn quí độc giả đốt lên ngọn lửa yêu thương và lòng tôn sùng Bí Tích Thánh Thể. Và nhờ ơn Chúa Thánh Thần, ngọn lửa yêu thương đó bừng lên và lan rộng trong gia đình, đến giáo xứ và Cộng Đồng Công Giáo Việt Nam tại Hoa Kỳ với hy vọng sưởi ấm sự tăm tối lạnh lùng của xã hội quá tục hoá này.

Xin Mình và Máu Thánh Chúa Kito trong Bí Tích Thánh Thể luôn là lương thực thiêng liêng trong cuộc lữ hành trần thế của quí độc giả.

Trong Chúa Kito và Mẹ La Vang,

Thomas Nguyễn Thái Thành
Giám Mục Phụ Tá Địa Phận Orange

THE ROMAN CATHOLIC BISHOP OF ORANGE IN CALIFORNIA

OFFICE: 714-282-3000 FAX: 714-282-4202

Nguồn: https://phuchungthanhthe.org/thu-gioi-thieu-cua-duc-cha-thomas-nguyen-thai-thanh/
Kiều Công Thắng sưu tầm

Phục Hưng Thánh Thể TOÀN QUỐC

ĐẠI CƯƠNG VỀ PHỤC HƯNG THÁNH THỂ

Nguồn: https://phuchungthanhthe.org/daicuong/
Kiều Công Thắng sưu tầm

YouTube: Lời chào mừng của Đức Cha Andrew Cozzens

Phục hưng Thánh Thể là một sáng kiến ba năm của các Giám mục Hoa Kỳ nhằm mục đích gợi hứng, giáo dục và kết hợp các tín hữu trong một mối liên hệ mật thiết hơn với Chúa Giêsu trong Bí tích Thánh Thể.

MỘT HÀNH TRÌNH THÚ VỊ TRƯỚC MẶT CHÚNG TA

Thế giới của chúng ta đang bị tổn thương. Tất cả chúng ta đều cần được chữa lành, tuy nhiên nhiều người trong chúng ta bị tách rời khỏi chính nguồn sức mạnh của mình. Chúa Giêsu Kitô mời gọi chúng ta trở về nguồn mạch và tột đỉnh đức tin của mình trong việc cử hành Thánh Thể.

Phục hưng Thánh Thể Toàn quốc là một phong trào phục hồi sự hiểu biết và lòng sùng kính đối với mầu nhiệm cao cả này tại Hoa Kỳ, bằng cách giúp chúng ta canh tân việc tôn thờ Chúa Giêsu Kitô trong Bí tích Thánh Thể.

Xem video để tìm hiểu thêm về hành trình thú vị phía trước và cách bạn có thể trở nên thành viên của phong trào này!

TẠI SAO LÚC NÀY?

VÌ HỘI THÁNH CẦN SỰ CHỮA LÀNH. VÀ THẾ GIỚI CẦN HỘI THÁNH.

"Ta là bánh từ trời xuống; ai ăn bánh này sẽ sống muôn đời
Và bánh Ta sẽ ban chính là Thịt Ta để cho thế gian được sống."
Gioan 6:51

Gương mù, chia rẽ, bệnh tật, nghi ngờ… Hội thánh đã chịu đựng được từng điều này trong suốt lịch sử nhân loại của chúng ta. Nhưng hôm nay chúng ta đang phải đương đầu với tất cả cùng một lúc. Đáp ứng của chúng ta trong thời điểm này thật là thiết yếu.

Giữa những đợt sóng gầm thét này, **Chúa Giêsu hiện diện**, nhắc nhở chúng ta rằng Người mạnh hơn cả bão táp. Người muốn chữa lành, đổi mới cùng hiệp nhất Hội thánh và thế giới.

Người sẽ làm điều đó thế nào? Bằng cách hiệp nhất chúng ta một lần nữa chung quanh nguồn mạch và tột đỉnh của đức tin của chúng ta trong việc cử hành Bí tích Thánh Thể. Phục hưng Thánh Thể Toàn quốc là một đáp ứng vui mừng, đầy mong đợi và cơ bản của toàn thể Hội thánh Công giáo ở Hoa Kỳ đối với lời mời gọi thiêng liêng này.

SỨ VỤ

Canh tân Hội thánh bằng cách khơi dậy một mối liên hệ sống động với Chúa Giêsu Kitô trong Bí tích Thánh Thể.

TẦM NHÌN

Để gợi hứng cho một phong trào của những người Công giáo trên khắp nước Hoa Kỳ, là những người **được chữa lành, hoán cải, đào luyện và hợp nhất** nhờ gặp gỡ với Chúa Giêsu trong Bí tích Thánh Thể — và sau đó được sai đi truyền giáo "để cho thế gian được sống."

BƯỚC TIẾP THEO

Cần có thời gian để thắp lên một mối liên hệ yêu thương, sống động — kể cả mối liên hệ với Chúa Giêsu Kitô. Đó là lý do tại sao Cuộc Phục hưng Thánh Thể cho phép ba năm để biện phân, gặp gỡ và đáp ứng tận gốc từ cấp giáo phận, giáo xứ và cá nhân. Chúng ta hãy tìm hiểu những gì mong đợi dọc theo hành trình này:

LỄ MÌNH MÁU THÁNH CHÚA

19 tháng 6 năm 2022

Chúng tôi đã phát động sự hưởng ứng trên toàn quốc đối với lời mời gọi của Chúa bằng các cuộc rước kiệu Thánh Thể và Chầu Thánh Thể khắp nơi vào Đại Lễ Mình và Máu Thánh Chúa Kitô.

NĂM PHỤC HƯNG GIÁO PHẬN

19 tháng 6 năm 2022 – 11 tháng 6 năm 2023

Năm Phục hưng thứ nhất này mời gọi các nhân viên giáo phận, giám mục và linh mục đáp lại lời mời gọi riêng của Chúa và trang bị cho họ để chia sẻ tình yêu này với các tín hữu qua các đại hội và sự kiện Thánh Thể.

NĂM PHỤC HƯNG GIÁO XỨ

11 tháng 6 năm 2023 – 17 tháng 7 năm 2024

Giai đoạn thứ hai sẽ thúc đẩy lòng sùng kính Thánh Thể ở cấp giáo xứ, củng cố đời sống phụng vụ của chúng ta qua việc trung thành cử hành Thánh lễ, Chầu Thánh Thể, truyền giáo, tài nguyên, giảng dạy và các phong trào có tổ chức do Chúa Thánh Thần hướng dẫn.

CHÚC LÀNH CỦA ĐỨC THÁNH CHA

19 tháng 6 năm 2023

"Tôi khuyến khích anh chị em tiếp tục nỗ lực đóng góp của anh chị em vào việc phục hưng đức tin, và tình yêu, Bí tích Thánh Thể" ĐTC PHANXICÔ, *Diễn từ dành cho những người điều hành Đại Hội Thánh Thể.*

HÀNH HƯƠNG THÁNH THỂ TOÀN QUỐC

17 tháng 5 năm 2024 – 16 tháng 7 năm 2024

Đây sẽ là một trong những cuộc hành hương Thánh Thể lớn nhất trong lịch sử. Giống như đám đông theo Đức Kitô trong suốt sứ vụ trần thế của Người, đất nước chúng ta sẽ cùng Chúa Thánh Thể tiến bước trên 6.500 dặm — qua các thành phố, dọc theo đường cao tốc và qua các thị trấn nông thôn — trên đường tới Đại hội Thánh Thể Toàn quốc lần thứ 10.

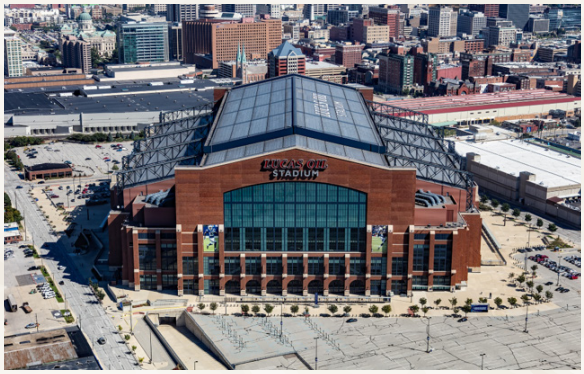

ĐẠI HỘI THÁNH THỂ TOÀN QUỐC

17 – 21 tháng 7 năm 2024

Indianapolis, Indiana

Tại sự kiện lịch sử này, hơn 80.000 người Công giáo ở mọi lứa tuổi sẽ tập trung tại Indianapolis để tái thánh hiến tâm hồn của họ cho nguồn mạch và tột đỉnh của đức tin chúng ta.

NĂM RA ĐI TRUYỀN GIÁO

21 tháng 7 năm 2024 – Lễ Chúa Thánh Thần Hiện Xuống 2025

Sau khi thắp lên ngọn lửa truyền giáo trong lòng các tín hữu Hoa Kỳ, Chúa Thánh Thần sẽ sai chúng ta đi để chia sẻ hồng ân Chúa Thánh Thể của chúng ta khi chúng ta sắp bước vào Năm Thánh của Hội Thánh Hoàn vũ, năm 2025.

Adore Jesus' real presence in the Eucharist, pope tells U.S. Catholics

Cindy Wooden
June 19, 2023

Source: https://www.usccb.org/news/2023/adore-jesus-real-presence-eucharist-pope-tells-us-catholics
Collected by Thang C. Kieu

Pope Francis blesses a four-foot-tall monstrance, a chalice and a paten as Bishop Andrew H. Cozzens of Crookston, Minn., looks on during an audience in the library of the Apostolic Palace June 19, 2023. The blessing took place during the pope's meeting with members of the organizing committees of the U.S. National Eucharistic Congress and Eucharistic Revival. (CNS screengrab/Vatican Media)

VATICAN CITY (CNS) -- Catholics need to recover a sense of awe and adoration before the Eucharist, knowing that it is "the real and loving presence of the Lord," Pope Francis told members of the committees organizing the National Eucharistic Revival and the National Eucharistic Congress in the United States.

Jesus spoke of himself as "the living bread which came down from heaven, the true bread that gives life to the world," the pope told the group June 19, just three days after leaving the hospital following abdominal surgery.

"This morning, while I was celebrating the Eucharist, I thought about this a lot because it is what gives us life," the pope said. "Indeed, the Eucharist is God's response to the deepest hunger of the human heart, the hunger for authentic life because in the Eucharist Christ himself is truly in our midst to nourish, console and sustain us on our journey."

Pope Francis walked into the library using his cane instead of a wheelchair. And although he sat when he read his prepared text -- and added spontaneous comments -- he stood to bless the four-foot-tall monstrance, paten and chalice that will be used during the eucharistic congress in Indianapolis July 17-21, 2024.

The group was led by Bishop Andrew H. Cozzens of Crookston, Minnesota, chair of the U.S. bishops' advisory group for the National Eucharistic Revival, a multi-year process aimed at renewing and strengthening faith in the real presence of Christ in the Eucharist, and chair of the board of directors planning the eucharistic congress.

Bishop Cozzens told Catholic News Service it was “an incredible privilege” to meet the pope and experience “his love, his passion for the Eucharist and for the work that we’re about.”

Pope Francis told the group that, unfortunately, today many Catholics “believe that the Eucharist is more a symbol than the reality of the Lord’s presence and love.”

But, he said, “it is more than a symbol; it is the real and loving presence of the Lord.”

“It is my hope, then, that the eucharistic congress will inspire Catholics throughout the country to discover anew the sense of wonder and awe at the Lord’s great gift of himself,” he said, “and to spend time with him in the celebration of the holy Mass and in personal prayer and adoration before the Blessed Sacrament.”

Pope Francis lamented that many people “have lost the sense of adoration. We need to regain the sense of adoring in silence, adoration. It is a prayer we have lost; few people know what this is, and you bishops need to catechize the faithful on the prayer of adoration,” he said, looking at Bishop Cozzens and Bishop Kevin C. Rhoades of Fort Wayne-South Bend, Indiana, who also accompanied the group.

The pope insisted on the link between celebrating Mass, eucharistic adoration and sharing the Gospel with others.

“In the Eucharist, we encounter the one who gave everything for us, who sacrificed himself in order to give us life, who loved us to the end,” he said. “We become credible witnesses to the joy and transforming beautify of the Gospel only when we recognize that the love we celebrate in this sacrament cannot be kept to ourselves but demands to be shared with all.”

“This is the sense of mission: You go, you celebrate Mass, you take Communion, you go to adoration -- and afterward?” he asked. “Afterward you go out, you go out and evangelize; Jesus makes us this way.”

“The Eucharist impels us to a strong and committed love of neighbor,” he insisted. “For we cannot truly understand or live the meaning of the Eucharist if our hearts are closed to our brothers and sisters, especially those who are poor, suffering, weary or may have gone astray in life.”

Speaking off the cuff, the pope said those who believe in the Eucharist must reach out to and visit “the elderly, who are the wisdom of a people, and the sick, who take the form of the suffering Jesus.”

Pope Francis prayed that the National Eucharistic Congress would “bear fruit in guiding men and women throughout your nation to the Lord who, by his presence among us, rekindles hope and renews life.”

In an interview with CNS following the papal audience, Bishop Cozzens said the ongoing process of the Synod of Bishops on synodality and the eucharistic revival are related since, in the listening sessions for the synod, many Catholics expressed concern about a lack of belief in the real presence and about declining Mass attendance.

“We’re probably at an all-time low in the United States in terms of the percentage of Catholics who are actually going to Mass every Sunday,” he said, which is “a huge concern that came forward in the synod process.”

The listening sessions also pleaded with the bishops to work for the unity of the church in the country and draw everyone together around the sacrament of unity, and communion is the best way to do that, he said. “So, I would argue that the synodal process helped us build the whole thing.”

“The Eucharist is the source of our life in the church,” the bishop said. “It’s the beating heart of the church where we receive the life of Christ as the body of Christ.”

Làm Hoà

Trần Phong Vũ

(Trích tâm bút "Bên Vực Tử Sinh" trong Tuyển Tập Trần Phong Vũ, do Tủ Sách Tiếng Quê Hương tái bản năm 2012)

Một buổi sáng Chúa Nhật, trên đường lái xe tới nơi họp nhóm, tôi thuận tay mở Radio và bắt gặp chương trình hội thoại giữa người điều hợp và thính giả gọi vào nhằm trao đổi ý kiến về những kinh nghiệm trong đời sống lứa đôi. Cuộc trao đổi dường như đang ở giai đoạn gay cấn. Tiếng người đàn ông hăn học cất lên:

- *"Cô bảo tôi làm hòa với bà ta phải không? Thôi xin cô đừng nói chuyện "mò trăng đáy nước". Đến Tết Công Gô tôi cũng không thể làm hòa với bà ấy được! Nếu cô thấy được cái bản mặt dễ ghét và giọng nói chanh chua của bà ấy mỗi khi cất lên để "móc họng" tôi, cô sẽ thông cảm cho hoàn cảnh của tôi tại sao từ hơn mười năm qua, chúng tôi chưa hề nói với nhau được một lời êm ái, tử tế.*

Mỗi lần mở miệng là mỗi lần to tiếng. Riết rồi tôi chỉ còn biết câm miệng. Mà câm miệng cũng không xong cô ơi! Bởi vì mỗi lần im lặng không trả lời, những câu cật vấn nhức xương của bà thì bà ta lại lên giọng chì chiết, nói cạnh nói khoé rằng tôi khinh rẻ, miệt thị bà..."

Tiếng người nữ điều hợp viên chương trình nhẹ nhàng cất lên. Bằng những câu hỏi khéo léo, tế nhị phối hợp với kiến thức chuyên môn về tâm lý gia đình, cô giúp người đàn ông bên kia đầu dây bình tĩnh trở lại. Dần dà với giọng tâm sự, ông âm thầm cho biết trong cảnh huống nào ông và bà đã gặp nhau, đã yêu thương và chung sống với nhau, những tháng năm đầu hạnh phúc, rồi những đứa con nối nhau ra đời. Tiếp theo là những áng mây mù che phủ mái nhà êm ấm của hai người khi những khó khăn, thất bại bắt đầu xuất hiện cùng với những tiếng bấc tiếng chì giữa hai vợ chồng. Ban đầu cả hai còn cố gắng giữ cho những lời qua tiếng lại bớt gay gắt vì sợ ảnh hưởng tới con cái, vì ngại hàng xóm chê cười. *Nhưng trong những năm gần đây thì quả thật "hết thuốc chữa" rồi cô ơi!*

Âm hưởng giọng nói người đàn ông vang lên thê thiết như một tiếng than dài.

Trong khoảnh khắc im lặng giữa hai lời đối đáp, tôi như nghe được những tiếng nấc nghẹn ngào của người chồng đa cảm nhưng tính tình nóng nảy. Chờ cho tiếng than có thì giờ dội ngược vào chính tâm tư người đối thoại, người thiếu phụ trong vai trò một chuyên viên tâm lý gia đình và cũng là người điều hợp chương trình êm đềm cất tiếng. Với giọng nói dịu dàng, truyền cảm, và bằng cách phối hợp những phương pháp phân tích, tổng hợp kèm theo các chứng nghiệm cụ thể rút ra từ đời sống gia đình, cô lần hồi đưa ra những nhận định để hướng suy nghĩ của người đàn ông qua những mặt sáng, những khía cạnh tích cực trong mối liên hệ giữa vợ chồng ông. Nắm bắt được những chuyển biến trong tâm tư người đối thoại xuyên qua âm sắc những câu trả lời càng lúc càng dịu lại, cô khéo léo đưa ra một lời kết luận:

- *Bác thấy không? Với hoàn cảnh gia đình bác, cháu thấy chưa có gì gọi là "hết thuốc chữa" như bác nói*

với cháu ban nãy. Theo cháu nghĩ, trong tiến trình làm hòa đòi hỏi rất nhiều thiện chí cũng như thiện ý, kể cả sự hy sinh, chịu đựng.

Có sự đáp trả của cả hai bên thì quả là điều lý tưởng. Nếu không thì ít nhất một bên phải can đảm và độ lượng tỏ bày trước bằng thái độ khiêm tốn, chấp nhận phần thua thiệt về mình. Cháu tin tưởng rằng những kỷ niệm đẹp của thời vị hôn cũng như những năm tháng hạnh phúc trong thời mới cưới của hai bác, sẽ là hành trang giúp bác cũng như bác gái vượt qua những khó khăn khúc mắc mà dường như không gia đình nào không phải đối diện... Trong trường hợp bác gái chưa sẵn sàng thì cháu xin bác hãy hy sinh khởi sự trước…

Trong một thoáng tôi nghĩ thật nhanh tới những căn nguyên tạo nên các mối bất hòa chung quanh đời sống. Dường như nó có mặt khắp nơi, trong mọi cảnh vực, và chỉ chờ cơ hội thuận tiện là bùng lên. Giữa những cá nhân, những phe cánh làm ăn bất chính. Giữa những môi trường buôn bán, cạnh tranh nghề nghiệp. Và giữa những quan hệ yêu thương như cha mẹ, vợ chồng, anh em, con cái, bạn bè.

Hơn thế, nó còn xuất hiện cả ở những quan hệ trong những môi trường biểu trưng cho nhân nghĩa, đạo đức, bất vụ lợi, trong đó con người nhân danh những gì thiêng liêng, cao cả, vượt xa và lên trên mọi tương quan vật chất khi trao đổi, gặp gỡ và làm việc chung với nhau, như môi trường các tổ chức, các đoàn hội, phong trào thuộc phạm trù tôn giáo!

Bất hòa có thể vì một câu nói nóng nẩy, thiếu tế nhị, một cung cách xử sự bất công, một sự chia chác quyền lợi không đồng đều, một sự thua kém về tiền tài, địa vị, một tâm trạng ghen tuông trong mối liên hệ tình cảm. Bất hòa cũng có thể phát sinh vì những mục tiêu thánh thiện, tốt lành mà đôi bên cùng theo đuổi, cùng phục vụ, cùng nhắm tới như một cùng đích trên bước đường hoàn thiện, nhưng cả hai hoặc ít nữa là một bên đã bị cái mà Thánh I-Nhã mệnh danh là *thần dữ* len lỏi vào phá phách, chi phối, lèo lái! Nó giống như một thứ *màn vô minh* mà người Phật tử quen gọi khiến cho người trong cuộc bị che mờ thiên hướng để không nhìn, không nhận, không phân định được điều hay, điều dở, điều tốt, điều xấu và chỉ biết nhắm mắt phát ngôn, hành xử, phán đoán theo sự thúc đẩy của bản năng mà thôi. Điều tệ hại là trong khi ấy người ta vẫn tưởng mình đang nhân danh chân lý để làm điều tốt lành.

Giống như căn bệnh mới phát được chữa chạy kịp thời, khi mối bất hòa vừa chớm nảy sinh, nếu các bên đương sự biết tìm cách giải gỡ sớm, ý thức được nguy cơ của sự diên trì do bệnh kiêu căng, tự ái và thành kiến gây ra, thì lo gì mọi tị hiềm không được giải quyết ổn thỏa để tình liên đới yêu thương mau chóng phục hồi.

Mối nguy lớn nhất là khi tình trạng bất hòa giữa hai người bùng ra mà cả hai đều cho rằng mình phải, còn phần lỗi, phần sai trái thuộc về đối phương! Trong điều kiện ấy, khi sự kiện không đáng mong chờ này xảy ra giữa những cá nhân đang sinh hoạt trong các tổ chức, các phong trào có tính cách tôn giáo, thì mỗi bên đều cho rằng chân lý, lẽ phải, Chúa, Mẹ đứng về phe mình! Và khi càng xác tín mình có chân lý, có Chúa, có Mẹ về phe thì lại càng nỗ lực gồng mình lên bảo vệ mình và tấn công người khác, dù *người khác ấy* là người cùng có chung một niềm tin với mình, cùng ăn chung một bánh, uống chung một chén với mình!

Dĩ nhiên chân lý chỉ có một chứ không thể có hai. Nếu một bên hành động đúng thế tất bên kia phải sai. Nhưng đứng trên quan điểm tôn giáo, dù phải hay trái sự hiện hữu của một tình huống bất hòa giữa những chi thể tháp nhập trong cùng một Thiên Chúa, một niềm tin, đều không có đất đứng. Trong Phúc Âm Thánh Matthêu đoạn 5 câu 23, 24 chúng ta đọc được những lời sau của Chúa Giêsu:

"Khi anh sắp dâng lễ vật trước bàn thờ mà sực nhớ có người anh em đang có chuyện bất bình với anh, thì hãy để của lễ trước bàn thờ đi làm hòa với người anh em ấy đã rồi hãy trở lại dâng lễ vật của mình".

Qua đoạn Tin Mừng trên đây, chúng ta thấy Chúa Giêsu không quy lỗi cho ai là người tạo nên mối bất bình. Như thế, tự thân sự kiện không hòa thuận với nhau, hay nói cách khác là tự thân sự kiện *có chuyện bất bình với nhau* giữa những con cái của Người, dù bất cứ do đâu hay bởi nguyên nhân nào mà ra, đều không thể được dung thứ, ngay cả khi có một cử chỉ tốt lành, thánh thiện như *sắp dâng của lễ.*

Đấy là một đòi buộc bất khả khoan nhượng. Bởi vì, vượt trên mối liên hệ thường tình giữa con người trần thế, và ở một mức độ nào đó, trên cả giới luật Hội Thánh, nó đã được minh định bằng chính *Lời Hằng Sống.*

Ở một khía cạnh khác, chúng ta không thể không quan tâm tới một thứ tội mà tiền nhân quen gọi là *tội hóa ra,* thứ tội liên đới hay là tội tạo nên những gương mù gương xấu cho tha nhân.

Tâm lý thông thường khi đã cho mình là phải, là có chân lý, con người có khuynh hướng tìm mọi phương thế, mọi cơ hội kiếm thêm đồng minh, lôi kéo cảm tình của người chung quanh bằng cách trưng dẫn lẽ phải của mình. Từ đấy cũng sẽ không kìm giữ được ý tưởng hạ bệ, bôi xấu anh em, những người anh em đang có điều bất hòa với mình. Trong trường hợp ấy, mức độ thuyết phục đối với người ngoại cuộc càng cao bao nhiêu và càng thu hút được nhiều người tin theo bao nhiêu thì tính cách liên đới của *tội* càng xa, rộng và nhiều bấy nhiêu!

Trước hết, nó khiến cho đương sự có thể căn cứ vào đám đông đứng đàng sau để vững tin thêm rằng chân lý thuộc về mình, căn nguyên tạo nên bất hòa không phải do mình mà do ai khác. Từ đấy hy vọng làm hòa lại có thêm một lý do khiến cho khó thực hiện hơn. Thứ đến, đối với đám đông bị thuyết phục, không nhiều thì ít, hẳn sẽ có một cái nhìn không thiện cảm với một đối tượng mà lẽ ra họ không có, nếu không được nghe những lời biện hộ, thuyết phục, lôi kéo của một phía.

Đúng như nhận định của người nữ điều hợp viên chương trình phát thanh kể trên, trong tiến trình làm hòa đòi hỏi rất nhiều thiện chí cũng như thiện ý, kể cả sự hy sinh. Khi đề cập vấn đề làm hòa, người Mỹ thường gắn hai động từ *to forgive - tha thứ* và *to forget - quên* với nhau. Nói là đã *tha thứ (forgive)* nhưng vẫn không *quên (forget)* được thời gian căng thẳng, bực dọc của mối bất hòa trong quá khứ thì hành vi tha thứ ấy dường như chỉ mới có trên bề mặt, một cách nói để che đậy một tình huống không hòa thuận tiềm ẩn bên trong mà thôi.

Một khi đã làm hòa với người anh em có điều bất bình với ta thì cùng lúc ta phải quên, phải cắt đứt tất cả những gì đã thuộc về quá vãng để chỉ biết nhìn về trước mặt với một tâm hồn bình an, trong sáng, không vẩn đục, không mặc cảm. Và với một tâm hồn bình an, trong sáng, không vẩn đục, không mặc cảm như thế, ta dễ nhìn sự việc, nhìn anh em bằng con mắt yêu thương và độ lượng.

Người ta cũng nói đến sự tha thứ vô điều kiện, có nghĩa là tự mình thấy có nhu cầu phải tha thứ, phải làm hòa với một đối tượng nào đó mà không đòi hỏi cũng như không đặt điều kiện cho đối tượng ấy phải thế này hay thế khác để đổi lại. Đấy chính là tinh thần làm hòa mà Chúa Giêsu muốn dạy cho kẻ theo chân Người, hàm xúc trong đoạn Tin Mừng được trình thuật theo Phúc Âm Thánh Matthêu. Dĩ nhiên, để làm được như vậy quả thật không phải dễ. Nhưng với ơn Chúa, với niềm tín thác đặt để nơi Đức Giêsu Kitô, Đấng là Đường, là Sự Thật, là Sự Sống, và là nguồn mạch của an hòa, yêu thương và tha thứ, chắc chắn chúng ta sẽ làm được.

Chia sẻ dưới đây tuy ở một cấp độ thấp, chỉ giới hạn trong mối tương quan bằng hữu trong đời thường nhưng ít nhiều nó cũng nói lên một kinh nghiệm đắt giá trong nỗ lực làm hòa với anh em.

Tôi có một người bạn từng dạy học với tôi liên tiếp ngót 20 năm - từ 1957 đến tháng 4/75. Trong thời khoảng ấy, do những nguyên nhân ngoài ý muốn, chúng tôi đã có những cung cách đối xử không đẹp với nhau, đưa tới một đổ vỡ tình bạn vô phương cứu chữa, dù đã có những nỗ lực hòa giải từ nhiều phía. Nhưng cũng chính vì sự can thiệp quá tích cực của người ngoại cuộc, dù vì thiện chí, trong khi không có những hành vi cụ thể từ các đương sự là chúng tôi, nên chỉ làm cho tình trạng thêm tồi tệ mà thôi. Tưởng cũng cần nói thêm là người bạn của tôi không cùng một tôn giáo với tôi.

Chuyện xảy ra đã mấy chục năm, bây giờ nghĩ lại với một thái độ công bằng vô tư, với một tâm hồn thanh thản khi mà mối giao tình giữa chúng tôi đã được hàn gắn lại như xưa, tôi thấy phần lỗi đưa tới sự bất hòa giữa chúng tôi thuở ấy không phải do tôi chủ động gây ra, nếu có thì cũng chỉ vì tính nóng nảy và phản ứng vụng về, nông cạn, thiếu tinh thần yêu thương tha thứ của người con Chúa nơi tôi sau khi chuyện đáng tiếc đã xảy ra.

Từ vị trí bạn bè thân thiết, chúng tôi đã trở thành kẻ thù của nhau! Không phải chỉ một hai tháng hay vài ba năm mà trong suốt hơn một phần tư thế kỷ! Và nếu không có cuộc đổi đời tháng 4/75, nhất là nếu 15 năm trước đây tôi không có cơ may tham dự một khóa tĩnh tâm cuối tuần Cursillo tại Nam California, thì có lẽ cho tới nay chúng tôi vẫn chưa thể nào nhìn mặt nhau được, nói chi đến chuyện làm hòa để có thể nối lại mối giao tình bằng hữu thân thương ngày trước?

Sau biến cố mất nước 1975, gia đình tôi di tản qua Hoa Kỳ, trong khi anh bạn tôi cùng vợ con bị kẹt lại. Cùng với hàng trăm nạn nhân khác, anh bị lùa đi tù hơn 10 năm mãi tới đầu năm 1997 mới được qua Mỹ theo diện HO.

Tôi còn nhớ cách đây khoảng 7, 8 năm, sau khi hay tin anh bạn được trả tự do, tôi viết một bức thư dài thăm gia đình anh kèm theo một chút quà nhỏ nhờ vợ chồng người em mang tới biếu anh. Anh nhận thư, nhưng từ chối không nhận quà, viện lẽ là vừa được một thân nhân ở Mỹ gửi cho cùng một thứ!!! Có điều sau đó tôi chờ hoài nhưng chẳng nhận được hồi âm của anh.

Đọc thư em tôi gửi qua kể lể thái độ của anh, với bản chất con người tầm thường, ban đầu tôi không khỏi buồn giận. Nhưng sau nghĩ lại, tôi cố gắng dẹp tự ái, ép mình biên thêm cho anh lá thư thứ hai, gửi thẳng về địa chỉ của anh. Kết quả lần này tệ hơn, thư bị hoàn trả với con dấu ngoài bì cho biết không có người nhận!

Cho tới tháng 6 năm 1997, biết tin anh và gia đình rời Việt Nam qua định cư ở Nam California, sau khi hỏi thăm một người bạn cho tin chi tiết về ngày giờ và phi vụ, tôi dẹp qua mọi tự ái, bất kể những lời can ngăn, bàn ra nói vào của nhà tôi, tôi lên phi trường L.A. đón anh.

Trong giây phút hội ngộ bất ngờ và cảm động ấy, anh đã bật khóc khi tôi bước tới ôm anh trong tay. Một tình bạn tưởng rằng đã vỡ, vô phương cứu chữa, ai ngờ lại có ngày được hàn gắn. Bây giờ mỗi lần hồi tưởng lại, tôi chỉ còn biết tạ ơn Ba Ngôi Thiên Chúa, vì nếu không có sự dẫn dắt của Chúa Thánh Thần, không bao giờ tôi có thể vượt qua được cái "tôi" hèn mọn để kiên trì làm được một chuyện nhỏ nhoi nhưng khó khăn, tế nhị ấy.

Lạy Chúa Giêsu Kitô,

Xin dạy cho con biết học nơi Chúa bài học hiền lành và khiêm nhường trong lòng. Bởi vì chỉ khi nào con có được đức tính hiền lành, khiêm nhượng chân thật phát xuất từ trái tim con thì khi ấy con mới có thể quên mình, vượt qua được những rào cản vô hình của lòng ganh ghét, tự ái, muốn trỗi vượt hơn người để đến với anh em con, nhất là khi anh em con có điều bất bình với con.

Lạy Chúa Giêsu.

Là con người tầm thường, yếu nhược, con biết một mình con, con sẽ không làm được gì. Nhưng cậy vào sức mạnh và lòng yêu thương của Chúa, con tin chắc con sẽ làm được mọi sự.

Amen!

Mẹ Maria viên ngọc bích trinh trong

Lời Chúa Giêsu trong TĐTYNH
ngày 3-12-1966
Nguyễn Thu Nhi sưu tầm

Thưa Mẹ yêu dấu,

Lời Chúa Giêsu ca ngợi tôn vinh Mẹ là viên ngọc bích trinh trong. Chúa nói, "Mẹ đầy quyền năng." Quyền năng của Mẹ rất bao la. Thần dữ gây chiến với Mẹ. Nhưng chúng bị Mẹ đánh bại. Chúng muốn táp gót Mẹ. Nhưng thần dữ bị Mẹ đạp dập đầu. Vì thế, thần dữ rất khiếp sợ Mẹ.

Mẹ đầy quyền năng của Chúa. Mẹ cũng là Mẹ yêu của con và của nhiều người. Kinh nghiệm: Mỗi lần con gặp khó khăn, con mau mắn chạy đến khẩn cầu Mẹ. Mẹ luôn luôn giúp con giải quyết mọi khó khăn đó. Mẹ còn cho con sự bình an và giúp con cảm nhận được tình yêu thương và ấp ủ của Mẹ. Vì vậy, thần dữ không dám lại gần con.

Con tạ ơn Chúa đã ban tặng Mẹ của Chúa cho chúng con. Con tri ân Mẹ đầy ơn phúc của con.

Maria Têrêsa HĐG Nhuệ - Thu Nhi

Phải rồi, Mẹ Maria là viên ngọc bích trinh trong của Thiên Đàng, là Trung Gian giữa Cha với loài người. Là giòng sông để Cha đổ ân sủng chảy tràn xuống tới các con cái trần gian.

Mẹ Maria là Ngôi Sao ngợi sáng, ngự trị hết mọi linh hồn trên trời dưới đất. Các con đừng coi thường quyền năng của Mẹ vì quyền ấy bao la vô hạn. Chính do Mẹ mà Thần dữ sẽ bị đánh bại.

Cho nên các con hãy nhận định tầm quan trọng của việc cầu nguyện Đức Mẹ.

Việc làm của người đời giá trị là khi người ta làm trong Mẹ và nhờ Mẹ. Trái Tim Cha rung động hân hoan mỗi khi Mẹ nâng tay từ ái dâng các lễ vật của các con lên Cha.

Nếu các con biết rõ hơn Trái Tim Mẹ dịu dàng của các con, thì các con sẽ quí trọng hơn nữa tình yêu mà Người dành cho các con. Các con hãy yêu mến Đức Mẹ, hãy phó mình cho Đức Mẹ, Cha lấy làm hài lòng hơn biết bao khi tiếp nhận các con từ tay Đức Mẹ. Cha có thể nào xua đuổi các con nếu Đức Mẹ xin Cha giúp đỡ và trợ lực các con. Các con có nghĩ vậy không?

Cha buồn rầu biết bao khi thấy người ta quá sao lãng đối với Mẹ vô nhiễm nguyên tội của Cha, ngay cả trong các thánh đường của các con. Các con hãy tôn sùng Đức Mẹ, vì Người có quyền được tôn sùng như vậy.

Người là Mẹ Cha và Mẹ các con. Là gạch nối giữa Cha và các con.

Cha sẽ hậu đãi những ai thực tâm yêu mến Mẹ là Đấng không ngừng cầu nguyện cho hết mọi người.

Đức Mẹ là rường cột của Giáo Hội Cha. Không có gì lọt ra ngoài tầm mắt săn sóc của Mẹ.

Thù địch rất kính sợ Đức Mẹ. Các con hãy tín thác nơi Mẹ Maria.

Mẹ sẽ chuyển lại cho Cha những sầu khổ, ưu tư và hoan lạc của các con. Các con hãy tin tưởng nơi Đức Mẹ. Các con hãy yêu mến Đức Mẹ bằng cùng một mối tình các con yếu mến Cha. Cha sẽ không ganh tị đâu.

Bà Chúa Thánh (*)

Một BÀ CHÚA linh thiêng, bao la quyền phép
Ánh triều thiên chói lọi khắp hồng trần
Xiêm y NGƯỜI tinh tú dệt phong vân
Là MẪU NGHI cả Thiên Đàng, dương thế

Ôi thánh đức mỹ miều! Nghìn sau miêu duệ
Hằng tung hô Thiên Chức tối cao sang
"Nữ Tỳ CHÚA CHA, Thân Mẫu CHÚA CON
Và Hiền Thê CHÚA THÁNH THẦN sủng ái"
Mượn cổ thi rất thơm tho sùng bái
Chúc tụng BÀ CHÚA THÁNH vẹn thanh tân
"Thanh thiên nhất đóa vân"
"Hồng lô nhất điểm tuyết"
"Thượng uyển nhất chi hoa"
"Dao trì nhất phiếm nguyệt"
Quý trọng dường bao hơn tứ nhất tuyệt
Là Nhiệm Màu Kiệt Tác của THÁNH LINH

Hỡi Thần Phẩm Seraphim và Cherubim
Cùng tôi hát trên chín tầng thiên giới
Khải Huyền Ca như triều dâng sóng nổi
Vì một Ngôi Tinh Đẩu sáng lưng trời
Đã hiện ra trong đêm tối mù khơi
Cho khát vọng của muôn người no thỏa

AVE MARIA!
Mẹ Trinh Thai Nhiệm Lạ
Nào có ai trong nhân loại phàm hèn
Được tôn sùng, được mộ mến, khong khen
Là Rất Thánh trên hết Vì Linh Thánh

Mẹ nhân đức, càn khôn treo phẩm hạnh
Ôi Đền Vàng ngự trị ĐẤNG KHÔN NGOAN
Từ rạng đông cho tới lúc hoàng hôn
Kinh Hồng Nhiệm tung bay hằng hà số

Con khát khao một nguồn ơn vũ lộ
Chứa chan ôi! Phúc lộc quá chiêm bao
Ngước trông lên, gai rợn hết tế bào
Nên ngây dại trước Tôn Nhan Kỳ Thánh

Cả đời con bùn nhơ rất nguội lạnh
Chợt ăn năn, náo động cả Thiên Đình
Máu vọt lên nóng rừng rực con tim
Lệ thống hối phai nhòa rừng tinh tú
Con lậy Mẹ! Xin một lần tha thứ
Đứa con buông tuồng, ngụp lặn đam mê
Trong cuộc trần sa đọa rất ê chề
Cơn cám dỗ nơi bờ mê bến hoặc

Xin cho thơ biến thành nghìn cung bậc
Như tiếng đàn Vua David ru ngân
Chúc tụng BÀ CHÚA THÁNH vẹn thanh tân
Lửa yêu mến dâng lên tòa THÁNH MẪU

Phạm Văn Tuấn
Con Thuyền Vượt Sóng

(*) Trích thơ trong sách LỬA MẾN của cố nhạc phụ Phạm Văn Tuấn. LỬA MẾN được xuất bản năm 1994 là tác phẩm đầu tay và cũng là duy nhất của Ông, để ghi dấu một đời phụng sự Chúa và Quốc Gia, Dân Tộc.

Ghi chú của Ban Biên Tập: Ông Phạm Văn Tuấn là thân phụ của chị Trần Khánh Thi và là nhạc phụ của anh Trần Đức Hòa, Chủ tịch Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, 2021 - 2025. Thi phẩm trên được trích từ sách "Lửa Mến" mà ông Phạm Văn Tuấn là tác giả, đã được gia đình lưu giữ.

Tâm Tình Người Hội Viên

HỘI CÁC BÀ MẸ CÔNG GIÁO

Hội Viên: **Maria TTTH**

Mùa Thu 2023

Thấm thoát 8 năm đã trôi qua từ ngày tôi xin gia nhập vào Hội CBMCG cộng đoàn ĐMHCG. Tôi còn nhớ ngày đầu tiên đến với buổi họp, trong lòng háo hức, xen lẫn nỗi lo lắng và hồi hộp, vì từ ngày đặt chân nơi xứ lạ quê người, tôi chưa từng gia nhập vào bất cứ một hội hay đoàn thể nào cả.

Từ ngày đó và thời gian tiếp nối, đời sống của tôi đã trở nên thú vị và mang nhiều ý nghĩa hơn. Hàng tháng chúng tôi gặp nhau vào 7 giờ tối thứ hai của tuần lễ thứ ba trong tháng, mỗi buổi họp là dịp chị em chúng tôi được đến với nhau, suy niệm Phúc Âm, học hỏi Lời Chúa, chia sẻ những uẩn khúc vui buồn lẫn lộn, những lo lắng trong vai trò làm vợ cũng như làm mẹ trong gia đình, nhờ vậy mà chị em chúng tôi có lòng thông cảm, rồi từ đó đưa đến sự yêu thương và quý mến nhau như chị em trong cùng một gia đình vậy, những yếu tố này tôi rất trân trọng. Những chị đã và đang sinh hoạt với hội ngay từ ngày đầu, các chị khởi sự thành công thành lập hội gần 40 năm về trước. Các chị là cột trụ, luôn cố vấn và hướng dẫn đàn em chúng tôi, những người chưa đủ trải nghiệm trong sinh hoạt chung, cũng như trong đời sống hàng ngày. Các chị rất khiêm nhường, sẵn sàng hy sinh giúp hội trong mọi phương diện, nhằm mục đích gây nên sự đoàn kết, và cũng để làm tấm gương sáng cho chúng tôi.

Khi nhắc đến Hội CBMCG, ai cũng nghĩ ngay đến những gì liên quan đến ẩm thực. Mỗi năm trong cộng đoàn có những bữa tiệc đặc biệt, với số khách lên đến vài ba trăm người, nhờ sự sắp xếp của các chị, mọi công mọi việc luôn được hoàn tất một cách tốt đẹp.

Ngoài những chuyện tề gia nội trợ, bất cứ một công tác nào khác khi được giao phó, mọi người đều đón nhận với tinh thần sẵn sàng và chấp nhận thật vui vẻ.

"Mẹ ơi đời con dõi bước theo Mẹ,

Lòng con quyết noi gương Mẹ,

Xin Mẹ dạy con hai tiếng Xin Vâng…"

Xin vâng, là tôn chỉ rất lớn đối với Hội CBMCG. Chúng tôi luôn luôn cố gắng tuân theo để áp dụng trong tất cả các lãnh vực.

Những năm trước Covid 19, hội có hai chương trình gây quỹ. Lần thứ nhất vào hai ngày cuối tuần đầu tháng 5, hội có gian hàng bán thức ăn vào ngày Festival của đại học Soka thuộc thành phố Aliso Viejo, như thịt nướng, chả giò, mì xào, cơm chiên. Trong hai ngày này, hầu hết chị em chúng tôi ai cũng lãnh nhận một vài công việc với cùng mục đích là mong sao sẽ buôn may bán đắt, vì đây là buổi gây quỹ lớn nhất trong năm. Các chị tuy vất vả, cực nhọc làm việc trong thời tiết khá nóng của tháng 5, nhưng không một lời than vãn, xem đây là dịp được cùng nhau có cơ hội trong cũng như ngoài bếp, tưởng chừng đang sống chung trong cùng mái ấm gia đình vậy.

Tiếc rằng mấy năm gần đây, sự đòi hỏi khó khăn hơn từ ban tổ chức, hội chúng tôi không còn cơ hội tiếp tục những buổi gây quỹ như vậy nữa.

Dịp gây quỹ lần thứ hai vào Tết Nguyên Đán, chúng tôi bán những món ăn truyền thống như: bánh chưng, bánh tét, giò lụa, giò thủ, dưa món, bánh mứt v.v., lại một lần nữa, các chị không quản ngại làm việc, mỗi người một tay, nhận đặt hàng, đi lấy hàng rồi giao hàng, có những món một số chị rất khéo tay tự làm, sự đóng góp thật tích cực, chỉ mong sao người dùng có những tấm bánh, những món ăn kèm được ngon miệng để góp phần vào sự ấm cúng và hạnh phúc cho các gia đình trong ba ngày Tết.

Nhắc đến Tết, không thể quên chương trình tiệc Tết do cộng đoàn tổ chức mỗi năm. Ngoài những món ăn ngon miệng, phần văn nghệ cũng đóng góp phần quan trọng không kém. Hội CBMCG luôn đóng góp một tiết mục khá đặc biệt, chúng tôi dưới sự hướng dẫn của chị trưởng ban văn nghệ, lo tập dợt hết sức mình vì thường chỉ trong thời gian có mấy tuần thôi, nhờ sự cố gắng nỗ lực hết mình, màn trình diễn của chúng tôi luôn đem lại sự chú ý từ khán giả, có mục mấy chị phải giữ vai đàn ông, trước khi bước ra sân khấu, nhìn những khuôn mặt ấy lúc bấy giờ, tuy hóa trang cho đúng vai, nhưng không thể dấu được nét đáng yêu tự nhiên trời ban.

Mục đích chính trong công cuộc gây quỹ, giúp cho phần tài chính để đóng góp vào những việc bác ái như giúp đỡ chính trong giáo xứ, nhu cầu cần thiết trong cộng đoàn, cộng đồng, ngay cả bên VN, nói chung tuy với phần tài chính khiêm nhường, hội luôn cố gắng giúp những nơi cần thiết nhất, ngoài ra một vài trường hợp đặc biệt trong năm, các chị em luôn hưởng ứng đóng góp vào để hoàn tất công việc ngay lúc đó.

Mọi sinh hoạt đang diễn tiến đều đặn và tốt đẹp, năm 2019 dịch Covid tràn tới thật bất ngờ, thế là tất cả mọi sự phải ngưng hoạt động. Trong khoảng thời gian đó, các nhà thờ tạm phải đóng cửa, tôi rất buồn và lo lắng, điều này chắc cũng là mối lo chung của nhiều người, tôi hằng cầu nguyện, mong sao tình trạng này mau chóng qua đi, rồi tôi cũng tự hỏi, dịch bệnh này gây nên từ đâu mà sao đáng sợ cho toàn thế giới như vậy.

Đúng vào tháng 3 năm đó, hội đang dự định tổ chức ngày lễ bổn mạng lần đầu tiên. Tất cả mọi công việc đã được sắp xếp xong, từ Thánh Lễ cho đến bữa tiệc, thiệp mời đã gửi đi, chỉ còn dưới một tuần lễ, bất ngờ lệnh cấm tất cả sinh hoạt tụ tập, nên mọi chuyện phải bác bỏ.

Một thời gian sau khi nhà thờ có phép mở lại, lúc đó chỉ được dự Lễ ngoài trời, chị em chúng tôi khi đến nhà thờ, nhìn thấy nhau, nhưng chỉ vội vã hỏi thăm nhau vài câu ngắn ngủi mà thôi.

Tuy nhiên cũng nhờ trong thời gian đó, vì không được phép hội họp hay bất cứ sinh hoạt gì ở trong nhà thờ, nhân cơ hội này chị trưởng kêu gọi vài chị em cùng nhau đến dọn dẹp, làm sạch sẽ khu vườn nơi tượng Đức Mẹ, một việc đã từ bao năm qua chúng tôi hằng ao ước được thực hiện. Đồng thời cũng đúng vào lúc cha Chánh Xứ quyết định cho xây hàng rào để bao bọc Đức Mẹ, tránh những điều không hay như đã xảy ra trước đó. Thế là các chị đáp ứng, chúng tôi bắt tay vào công việc, kẻ đào, người cuốc, cùng nhau góp một bàn tay, tôi còn nhớ cái nóng bức của mùa hè rất khó chịu, liên tục gần một tuần lễ, các chị đã làm hết sức cho kịp ngày Cha Chánh Xứ làm phép tượng Đức Mẹ cũng như hàng rào mới. Ngoài sự hy sinh thời gian và công sức, các chị còn cùng nhau đóng góp tài chính, giúp dự án được hoàn thành nhanh chóng và tốt đẹp như dự tính.

Mọi sự rồi cũng qua đi. Tạ ơn Chúa, tạ ơn Mẹ, chúng tôi lại được trở lại sinh hoạt với nhau trong sự bình an.

Ngoài những buổi họp cũng như những sinh hoạt trong cộng đoàn, hàng năm vào Chúa Nhật cuối tháng 8. Lễ kính Thánh Monica, quan thầy của Hội CBMCG trên toàn quốc. Riêng tại giáo phận ở quận Cam, tất cả các chi hội về tụ họp tại Trung Tâm Công Giáo, chương trình gồm có: giảng phòng, báo cáo sinh hoạt trong năm vừa qua, chầu Thánh Thể, cuối cùng kết thúc với Thánh Lễ.

Ngày hôm đó, có phần tuyên hứa dành cho các tân hội viên, sau khi hội đủ điều kiện trở thành hội viên chính thức, mỗi hai năm cộng thêm phần tuyên hứa từ các tân ban trị sự của các chi hội cũng như trung ương. Hội CBMCG chi hội ĐMHCG, mặc dầu với số hội viên ít ỏi hơn so với các chi hội khác trong cộng đồng, nhưng nhờ tinh thần đoàn kết, nâng đỡ nhau, hội luôn đề cao bổn phận và trách nhiệm chung ở tại cộng đoàn cũng như khi được giao phó từ trung ương.

Sau mấy năm chờ đợi, ngày 23 tháng 5 năm 2023, hội đã được dịp tổ chức ngày lễ bổn mạng và tiệc mừng lần đầu tiên. Ngày lễ Đức Mẹ Truyền Tin là ngày quan thầy hội đã chọn. Thánh lễ đã diễn ra thật long trọng với sự hiện diện đặc biệt của các Cha: Chín Đặng, Martin Tuấn Bùi và Phương Nguyễn. Ngày hôm đó, mọi công mọi việc đều do tất cả các chị em đóng góp, từ việc phụ trách trong Thánh Lễ, cũng như trong buổi tiệc, và phần văn nghệ từ cây nhà lá vườn, đã đem lại một buổi tối ấm bụng và vui nhộn. Tạ ơn Mẹ ngày hôm đó đã ghi một dấu ấn rất đặc biệt cho hội chúng con.

Chúng tôi rất vui mừng từ ngày có hai Cha mới được bổ nhiệm đến chăm sóc cộng đoàn ĐMHCG. Tuổi trẻ tài cao, để đền đáp lại, chị em chúng tôi nhắn nhủ với nhau, chúng mình cần cố gắng về mọi mặt nhiều hơn nữa, nhằm chứng minh sự đoàn kết, hy sinh trong tinh thần phục vụ, hầu giúp cho hội cũng như cộng đoàn mỗi ngày một thăng tiến hơn.

Cám ơn Cha quản nhiệm Phương Nguyễn, từ ngày Cha về với cộng đoàn chúng tôi, Cha thường xuyên đến họp với hội, phần giảng dạy Phúc Âm và giải đáp những thắc mắc liên quan tới Kinh Thánh cũng như trong phụng vụ, giúp chúng tôi hiểu thêm về vai trò người Kitô Giáo. Sự hiện diện của Cha, mang lại sự ấm cúng và lên tinh thần cho chúng tôi, nhờ vậy chị em chúng tôi thêm phần hăng hái, sốt sắng đến với buổi họp đông đủ hơn.

Mỗi năm vào tháng 10, ngày kỷ niệm bổn mạng cũng như ngày thành lập cộng đoàn, mọi người trong cộng đoàn chuẩn bị trong nhiều ngày trước đó. Chúng tôi rất vinh dự, luôn được lãnh trách nhiệm trang trí và khiêng kiệu hoa của Mẹ, trong nghi thức rước hàng năm. Năm nay kỷ niệm 40 năm, cộng đoàn được hình thành, con số to lớn, thời gian rất lâu, những khách mời đặc biệt, bao gồm những khuôn mặt quen thuộc đã phục vụ, gắn bó với cộng đoàn suốt bao nhiêu năm qua, có người đã đi xa, vẫn cố gắng trở về trong dịp này. Một lần nữa Hội CBMCG lại được cơ hội đóng góp phần lớn các món ăn cho bữa tiệc ngày hôm đó.

Còn rất nhiều những hoạt động khác trong năm, mỗi buổi họp vào dịp lễ lớn như: Tết, Mother's Day, Thanksgiving, Christmas… phòng họp được trang trí thật đẹp mắt, các chị em ai nấy đem theo mình những khuôn mặt vui tươi, trang phục đầy màu sắc, mang thêm sự rạng rỡ trong những tấm hình tràn đầy tình thương và nhiều kỷ niệm. Một điểm đặc biệt là chị em chúng tôi, đi tới đâu, ở bất cứ nơi nào, cũng nổi tiếng là nhóm thích chụp hình.

Sau mỗi buổi họp, trước khi chia tay, chúng tôi đều có bữa tiệc nho nhỏ, các món ăn hầu hết do các chị em thay phiên nhau trổ tài, đây cũng là dịp mọi người được hàn huyên tâm sự, hỏi thăm nhau.

Trong vai trò một hội viên, tôi rất hãnh diện và hạnh phúc, được sinh hoạt với các chị em trong hội. Tôi cảm nhận được sự yêu thương, thân thiện, quý mến, những tình thương chân thành, đã mang đến sự quyến luyến, ghi sâu vào tâm trí tôi. Tôi mong mỏi sẽ được sát cánh bên các chị em nhiều năm nữa. Tôi cũng xin gửi lời cám ơn riêng đến chị hội trưởng, một người luôn luôn sẵn sàng lãnh nhận tất cả những công tác, trong cũng như ngoài cộng đoàn, chị thường không quản ngại, chị có thể tự gánh vác công việc một mình, vì sự quan tâm, sự hy sinh và tinh thần phục vụ của chị rất cao.

Tôi thành tâm từ đáy lòng, cám ơn Cộng Đoàn ĐMHCG nói chung, cũng như Hội CBMCG nói riêng, đã cho tôi cơ hội tham gia vào sinh hoạt với hội, cũng như cộng đoàn trong những năm vừa qua.

Hạnh phúc thay từ ngày gia nhập hội
Các chị, các em, ai nấy rất thân tình
Nhìn nhau qua ánh mắt nụ cười
Lòng tôi thấy ấm áp dường bao
Mỗi buổi họp là mỗi lần gặp gỡ
Có Cha hiện diện thêm phấn khởi
Mọi người được dịp học Kinh Thánh
Những điều chia sẻ khá ngậm ngùi
Buồn vui lẫn lộn không tả xiết
Ai nấy cảm thông tình đồng hội
Thế rồi mọi sự cũng qua đi
Ra về tâm trí thật nhẹ nhàng
Từ nay không còn thêm lo lắng
Biết rằng mọi chuyện rồi cũng qua.

Hội Các Bà Mẹ Công Giáo

The Sulfur Miners of Mt. Ijen

NLD

The sudden blow of the sulfuric wind burns my eyes. The acid vapor in the air is smarting and causes my eyes to swell with tears while its nasty rotten egg smell overwhelms my gas mask and forces me to hold my breath. I might as well hold my eyes closed for a while as the sulfur smoke from the mountain descends to our area and drapes over us a blinding fog, an injurious layer of gas that slowly poisons everything in its path.

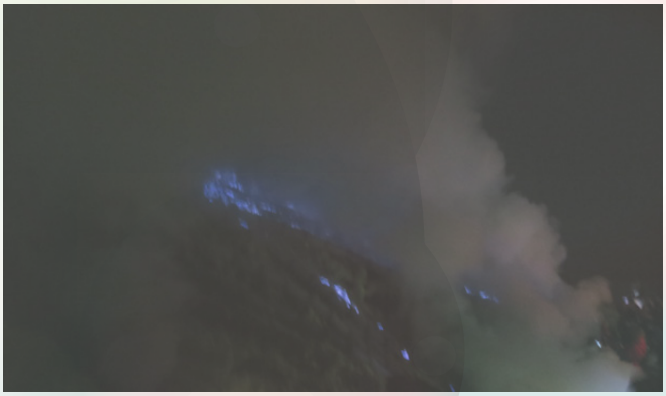

Sulfur liquid streams down the mountain inside Mt. Ijen volcano crater

We are at the very bottom of a volcano crater deep inside Mt. Ijen on the island of Java, Indonesia. At this lowest point, the flow of sulfur liquid runs down the cracks of mountain into a beautiful turquoise lake. Its beauty is only exceeded by its deadliness. Due to the accumulation of the sulfur runoff, the lake is too acidic for all forms of life. No fish or any other aquatic life can survive here. Around the lake, no trees, shrubs, not even a clump of grass or any form of wildlife survive in this crater. The sulfur vapor in the air and the sulfur liquid from the volcano corrode and kill all life over time inside this volcano.

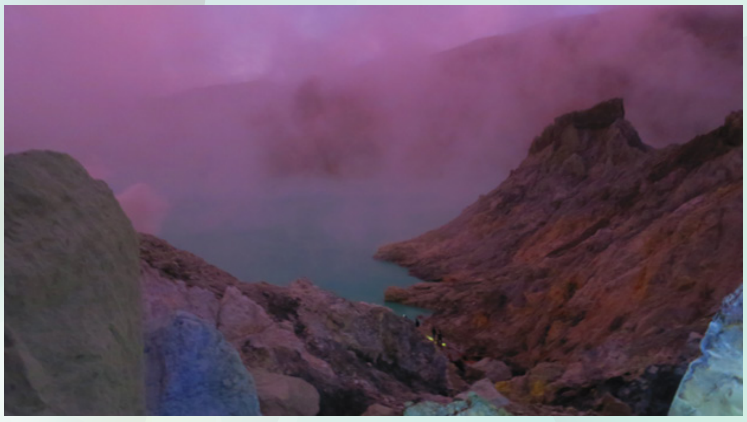

A surreal beautiful lake at the bottom in the crater of Mt. Ijen

But this life-suffocating place is the only source of income for the sulfur miners of Indonesia. Every night when others are deep in their sleep, these men hack their axes at the hardened

rocks for hours while breathing heavily, extracting what little life-giving oxygen in this dense sulfur gas into their lungs, getting energy for more hacking and the long way up the volcano while carrying some 150 lbs of these sulfur rock fragments on their shoulders.

Pitch dark at 4AM, they rely on headlamp to hack the sulfur runoff into smaller fragments.

This nasty sulfur that Mother Nature spews up from the deep bowel of the earth through this volcano is how these miners feed their family. The sulfur rocks contain within them important chemicals and minerals for the making of fertilizers, detergent, gunpowder and skin care products.

These sulfur rocks are as heavy as solid concrete, usually about 150 lbs each load

In between the hissing sounds of the liquid escaping through the mountain cracks and the whistling sounds of the winds, one can hear the miners' cough. Years of breathing in sulfuric vapor, the lung sacs are inflamed, damaging the lungs and resulting in the sound of a broken, coarse wheezing rattling with mucus when they cough. In this part of the world, they call it the Miner's Cough, a distinct sound associated with Mt. Ijen miners. With a longevity between 40 and 50 years, these miners trade part of their life for their family's livelihood.

It's not just the length of time on this earth that these miners give up, they also sacrifice a part of their body during the time they are alive. Most of them have broken shoulders due to the exceedingly heavy load while scaling up the crater on rocky paths. Their eyes suffer inflammation from years of exposure to the acidic gas while the knees and ankles often sprain and break under load and on the precarious rocky mountain path.

When I see these tough yet gentlemen, I have to ask God why my life has been so unfair. Why is my life so good and privileged compared to them? I didn't earn anything to deserve the blessings that I enjoy, above anything these men could dream of. And what did these men do that they have to suffer night after night of arduous labor while breathing in this poisonous gas? It was all a roll of dice before we were even born. None of us had any say in how we were going to be born into this world.

Shoulder blade concaved down due to heavy load and lack of medical treatment.

These men impressed and inspired me with their politeness and gentleness. The hardship didn't stop them from sharing a smile with me. The heavy load didn't prevent them from stopping for a photograph with me. Aside from hacking and hauling rocks up the crater, they also supplement their income with selling rock souvenirs. I bought some but later regretted deeply that I didn't buy more.

With roughly 150 lbs of precious cargo on their shoulders, they hike up 1 hour to the rim of the volcano.

Back home, often I wake up in the morning, seeing all over again my long hike up this volcano and I pray for those miners who make the same trip night after night for a meager $10 a day, chopping, hewing sulfur rocks while breathing in this rotten, poisonous air just because they have to feed their family and there is no other choice for them. I pray to God that He will make good on his words that "Blessed are the poor, for theirs is the kingdom of God". I share with God that I would like to see these miners getting spoiled in heaven because they dearly deserve His reward for the pain they are going through now.

To the sulfur miners of Mt. Ijen, thank you for sharing one night with me inside your volcano crater.

1988 - 2023

Kỷ Niệm 35 Năm Thành Lập

ST PAUL LÊ BẢO TỊNH

PATRON SAINT OF ĐOÀN TNTT

1793 – 1857

Source from Google – Cao Tiến Dũng

St Paul Lê Bảo Tịnh was born in 1793 at Trinh Hà village, Thanh Hóa Province, Vietnam, to wealthy parents. As a child St Paul studied under a local Confucian scholar, until his parents sent him at twelve years of age to the Catholic seminary at Ke-Vinh. The seminary described St Paul as prayerful, ascetical and studious. He enjoyed reading the lives of saints and reminded everyone that they also were called to be saints. St Paul felt called to live as a hermit and left the seminary to live in a cave, surviving on rice and fruit, passing his days in prayer and mortification.

The local Bishop then asked St Paul to help in the work of bringing missionary priests back to the area. After this, St Paul settled down in the mountains of Laos, mixing missionary work with being a reclusive hermit.

In 1841, St Paul Lê Bảo Tịnh was arrested during a time of widespread Christian persecution and imprisoned in Hanoi for seven years. St Paul Lê Bảo Tịnh once wrote, "In the midst of these torments, which usually bend and break others, by the grace of God I am full of joy and happiness because I am not alone, but Christ is with me. He, my teacher, sustains the whole weight of the cross, burdening me but with a little and ultimate part: He himself does battle for me, not just as a spectator of my struggles; He the victor and perfecter of every battle. On his head is the splendid crown of victory, in which the members of his body also share."

St Paul Lê Bảo Tịnh described prison life, prior to receiving a death sentence, "[as] truly a living example of hell: to chains, shackles and manacles, are added anger, vengeance, lies, obscene conversations, brawls, evil acts, swearing, slander, plus boredom, sadness, mosquitoes and flies… I write these things so that your hearts might burst with a desire to be martyrs, and that your prayers might strengthen me, who lives in the arena of combat."

Emperor Thiệu Trị in 1848, commuted St Paul's sentence from death to perpetual exile in Phú Yên Province. At the end of the same year the new Emperor, Tự Đức, granted an amnesty to all exiles.

St Paul then traveled to the seminary at Ke-Vinh, where he renewed his studies, later being ordained a priest.

After exercising his priestly ministry until 1855, some mandarins complained to the governor about Christians and St Paul was arrested again. For working as a priest, St Paul was classed as a criminal and was sentenced to be decapitated. Early next day St Paul was led to the place of execution. His last words were, 'The religion of the Heavenly Master is perfectly true, even though our king and the sovereigns of other nations persecute it and wish to destroy it. But this religion will be victorious, and in the future it will count more adherents than it ever has had in the past.' The executioner then came with his sword and the death sentence was carried out.

Overall, St Paul's spirituality had centered on the Cross of Jesus and the practice of prayer and asceticism. St Paul Lê Bảo Tịnh was canonized a saint by Pope John Paul II in 1988.

St Paul's Feast Day is 6th April.

PRAYERS:

O God, who have given us in St Paul Lê Bảo Tịnh
a singular model of holiness,
grant us perseverance in Your service,
that in every circumstance of life we may see and follow You.
Through our Lord Jesus Christ, Your Son,
who lives and reigns with You in the unity
of the Holy Spirit, one God, for ever and ever.
Amen.

Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Lê Bảo Tịnh

CỘNG ĐOÀN ĐỨC MẸ HẰNG CỨU GIÚP

Trợ Tá **Phaolô Cao Tiến Dũng**

Nguồn gốc và lịch sử của Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Lê Bảo Tịnh

Để hiểu rõ về lịch sử của Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể (TNTT) Lê Bảo Tịnh, chúng ta nên đi qua sơ lược về lịch sử của Phong Trào Thiếu Nhi Thánh Thể, từ bắt đầu hình thành cho đến khi thành lập Đoàn TNTT Lê Bảo Tịnh. Phong Trào TNTT bắt nguồn từ hội Cầu Nguyện bên Pháp, do các linh mục Léonard Cros và Ramadière khởi xướng giữa thế kỷ XIX với tinh thần Đạo Binh Thánh Giá theo 4 khẩu hiệu truyền thống: **cầu nguyện, rước lễ, hy sinh và làm việc tông đồ**.

Sau nhiều năm truyền giáo ở Việt Nam, các cha dòng Pháp đã đưa Phong Trào vào Việt Nam và được thành lập đầu tiên ở Hà Nội vào năm 1929 do hai linh mục Léon Paliard và Paul Uzureau (thuộc Tu hội Xuân Bích). Phong Trào mang tên Nghĩa Binh Thánh Thể. Đến năm 1965 Nghĩa Binh Thánh Thể đổi danh hiệu là Phong Trào Thiếu Nhi Thánh Thể Việt Nam.

Sau năm 1975 nhiều người Việt đã bỏ nước ra đi và tỵ nạn trên khắp đất nước Hoa Kỳ cũng như trên toàn thế giới. Riêng California, người Việt tụ tập sinh sống rất đông và Cộng đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp đã được thành lập. Vì nhu cầu sinh hoạt cho các em thanh thiếu niên ở mọi lứa tuổi, anh Nguyễn Công Trí và cùng một số anh chị nhiệt thành đã đi vào sa mạc, khóa huấn luyện Huynh Trưởng và chính thức thành lập Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể tại Cộng đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp (ĐMHCG) vào năm 1988 thuộc Liên Đoàn Nguồn Sống, và Cha cố Thomas Đỗ Thanh Hà đã lấy tên thánh quan thầy cho Đoàn là Phaolô Lê Bảo Tịnh. Anh Nguyễn Công Trí là Đoàn Trưởng tiên khởi của Đoàn TNTT Lê Bảo Tịnh.

Mục đích tôn chỉ và phương pháp giáo dục

Phong trào Thiếu Nhi Thánh Thể là đoàn thể Công Giáo Tiến Hành cho lứa tuổi từ 6 đến 18 và những em thiếu niên trên 18 sẽ được huấn luyện Huynh Trưởng để trở thành cấp lãnh đạo cho các cấp từ trung ương đến địa phương. Trọng tâm của việc giáo dục các em thiếu nhi là đào tạo thành người công dân tốt và huấn luyện thành người Kitô hữu hoàn hảo. Phong trào đã dùng 2 phương diện trong Thánh Kinh và Giáo huấn của Giáo hội Công giáo để giáo dục các em: **Siêu nhiên và Tự nhiên.**

Phương pháp giáo dục siêu nhiên: Phong Trào dùng Thánh Kinh và Thánh Thể, gắn liền với cuộc đời Chúa Giêsu từ thuở thơ ấu đến bước đường rao giảng Tin Mừng để giáo dục các em trở nên giống Chúa Kitô như khẩu hiệu của mỗi ngành: sống ngoan, sống hy sinh, sống chinh phục, sống dấn thân, sống phụng sự như Người.

Phương pháp giáo dục tự nhiên: Phong Trào dùng những phương pháp tự nhiên như phương pháp hàng đội, ca vũ, sinh hoạt ngoài trời, vào sa mạc, hoạt động xã hội, mà theo tinh thần của Thánh Kinh.

Là một thành viên của Phong Trào TNTT, các em phải sống với 4 khẩu hiệu cũng như CHÀO 4 ngón để nhắc nhở mỗi thành viên: **cầu nguyện, rước lễ, hy sinh và làm việc tông đồ**.

Tổ chức sinh hoạt

1. Các cấp Thiếu Nhi

Theo Nội Quy và tổ chức của Phong Trào Thiếu Nhi Thánh Thể USA, Đoàn Lê Bảo Tịnh đã chia ra các ngành theo lứa tuổi để sinh hoạt: Ấu Nhi, Thiếu Nhi, Nghĩa Sĩ và Hiệp Sĩ. Ngoài ra có ban lãnh đạo, hỗ trợ và cố vấn như Huynh Trưởng, Trợ Tá, Trợ Úy, và cha Tuyên Úy.

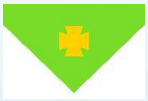

- Ngành **Ấu Nhi**: từ 7 đến 9 tuổi, quàng khăn màu xanh lá mạ, với khẩu hiệu: **Ngoan**.

- Ngành **Thiếu Nhi**: từ 10 đến 12 tuổi, quàng khăn màu xanh dương với khẩu hiệu: **Hy sinh**.

- Ngành **Nghĩa Sĩ**: từ 13 đến 15 tuổi, quàng khăn màu vàng với khẩu hiệu: **Chinh phục**.

- Ngành **Hiệp Sĩ**: từ 16 đến 17 tuổi, quàng khăn màu nâu với khẩu hiệu: **Dấn thân**.

Huynh Trưởng: Các em trên 18 tuổi sẽ trải qua các cấp huấn luyện Huynh Trưởng I, II, III để đào tạo các em trở thành những người lãnh đạo Phong Trào, có trách nhiệm dẫn dắt các em theo Chương Trình Thăng Tiến Đoàn Sinh do Trung Ương và Liên Đoàn đưa xuống. Ngoài ra các Huynh Trưởng có thể tiếp tục vào sa mạc huấn luyện chuyên môn để trở thành Huấn Luyện Viên Sơ Cấp, Trung Cấp, và Cao Cấp.

Trợ Tá

Trợ Tá, Trợ Úy: Hướng dẫn tinh thần, cố vấn góp ý, huấn luyện viên mà còn là chiếc cầu nối hữu hiệu giữa đoàn TNTT và phụ huynh cũng như Cộng đoàn xứ đạo. Trợ Tá quàng khăn màu đỏ viền xanh dương với khẩu hiệu: **Phục vụ.** Trợ Úy quàng khăn màu đỏ viền trắng.

Trợ Úy

Cha Tuyên Uý: Là vị linh mục được ủy thác việc coi sóc mục vụ và thi hành theo đúng luật của địa phương và Phong Trào. Cha Tuyên Úy người có nhiệm vụ hướng dẫn đời sống tâm linh và có quyết định cuối cùng cho các việc quan trọng. Cha Tuyên Úy quàng khăn màu trắng viền đỏ.

2. Tổ Chức

Sinh hoạt cho niên khóa 2023-2024, Đoàn Lê Bảo Tịnh có khoảng 51 em chia ra 4 ngành, 31 Huynh Trưởng và Hiệp Sĩ Trưởng Thành, và 5 Trợ Tá . Sinh hoạt của Đoàn vào ngày Chúa Nhật từ 4:00 đến 5:00 giờ và sau đó tham dự Thánh Lễ vào lúc 5:00 giờ chiều.

Tuyên Úy Đoàn: Cha Gioan Baotixita Nguyễn Phượng

Đoàn Trưởng: Martin De Porres Nguyễn Viết Lễ

Đoàn Phó Quản Trị: Giuse Đặng Quý Đôn

Đoàn Phó Nghiêm Huấn: Teresa of Avila Nguyễn Anh-Thy Tiffany

Thủ Quỹ: Maria Nguyễn Mai Chân

Thư Ký: Đặng Leslie

Ngành Trưởng Ấu Nhi: Anna Vũ Bích-Hiền Hannah

Ngành Trưởng Thiếu Nhi: Martin de Porres Nguyễn Viết Lễ

Ngành Trưởng Nghĩa Sĩ: Phêrô Phan Hoàng Kendrick-Việt

Ngành Trưởng Hiệp Sĩ: Giuse Đặng Quý Đôn

Trưởng Ban Trợ Tá: Phaolô Cao Tiến Dũng

3. Sinh hoạt trong năm

Các hoạt động mà Đoàn TNTT Lê Bảo Tịnh tổ chức thực sự rất đa dạng và phong phú, từ việc tổ chức ngày học hỏi và sinh hoạt chào đón một năm sinh hoạt mới đầy năng lực đến việc hoà nhập với các ngày lễ ngoài xã hội như Halloween và hoạt động cắm trại bổ ích cho các em. Những chương trình như Ban Giúp Lễ và Ban đọc Lời Nguyện Tín Hữu cũng tạo cơ hội cho các em tham gia, học hỏi và phụng vụ trong Thánh Lễ.

- **Đội Trưởng / Đội Phó và Welcome Picnic Day:** Trong những tuần lễ đầu tiên của năm sinh hoạt, Đoàn tổ chức một ngày học hỏi và hoạt động chào đón cho các em cũ và mới. Đây là một cơ hội tốt để các em tiếp xúc và hòa nhập với môi trường sinh hoạt mới, và cũng là cơ hội để các em kết nối và làm quen với các bạn mới trong Đoàn. Trong ngày này, việc giới thiệu về nghiêm tập và cơ bản về lãnh đạo đội không chỉ giúp các em hiểu rõ về vai trò, trách nhiệm mà còn làm cho các em tự tin hơn khi tham gia các hoạt động của Đoàn. Sau khi các em được học về những điều cơ bản và quan trọng, các em sẽ tham gia các trò chơi lành mạnh giúp tạo ra một ngày vui vẻ, thoải mái và gần gũi hơn khi bắt đầu một năm sinh hoạt mới.

- **Chầu Thánh Thể:** Thánh Thể là trung tâm điểm của đời sống cũng như thăng tiến của đoàn sinh. Do vậy Chầu Thánh Thể rất là quan trọng đối với các em, nơi mà các em có cơ hội gần gũi với Chúa Giêsu trong Bí tích Thánh Thể. Đây không chỉ là nơi các em học hỏi và cầu nguyện mà còn giúp tạo ra một sự liên kết với Chúa Giêsu. Đoàn tổ chức Chầu Thánh Thể 3 lần trong năm sinh hoạt, vào khoảng tháng 12, tháng 3 và kết thúc năm sinh hoạt vào cuối tháng 5.

- **Halloween:** Để việc hòa nhập với sinh hoạt xã hội một cách có ý nghĩa, Đoàn tổ chức ngày Halloween cho các em, nơi các em có thể tham gia vào các hoạt động an toàn và vui vẻ trong ngày lễ.

- **Giáng Sinh:** Để tạo không khí đầy niềm vui mừng Chúa Giáng Sinh, Đoàn cũng tổ chức một ngày tiệc Giáng Sinh. Trong buổi tiệc, các trò chơi được tổ chức theo từng ngành, điều này giúp tạo ra một môi trường phù hợp với từng độ tuổi. Các em ngành Hiệp Sĩ trao đổi quà cũng là một nét đặc biệt để tạo không khí thân mật, gần gũi và gắn bó trong ngành cũng như Đoàn.

- **Ban Giúp Lễ:** Bắt đầu năm sinh hoạt 2023-2024, Đoàn quyết định dùng chương trình Giúp Lễ cho ngành Thiếu Nhi và Nghĩa Sĩ như là một bước tiến quan trọng trong việc giáo dục và huấn luyện các em về hai trong bốn điều của Phong Trào: Hy Sinh và làm việc Tông Đồ. Việc tập trung vào phục vụ và gần gũi với bàn tiệc của Chúa là một cách rất hữu ích để giúp các em hiểu rõ hơn về Thánh Lễ và cũng như tạo điều kiện cho sự tham gia vào công việc chung của Cộng Đoàn Giáo Xứ. Chương trình này không chỉ tạo cơ hội cho các em

học hỏi, mà còn khuyến khích và tạo động lực cho các em muốn tham gia vào ban Giúp Lễ.

- Ban đọc Lời Nguyện Tín Hữu: Cũng như chương trình Giúp Lễ, bắt đầu năm nay, Đoàn cũng quyết định dùng chương trình đọc Lời Nguyện Tín Hữu cho ngành Hiệp Sĩ và Hiệp Sĩ Trưởng Thành để các em tập luyện sự mạnh dạn và thực tập đọc Lời Nguyện và góp phần vào việc phụng vụ Thánh Lễ. Việc tham gia trực tiếp vào buổi lễ, đặc biệt là qua việc đọc Lời Nguyện, không chỉ tạo điều kiện cho các em hiểu sâu hơn về Lời Nguyện của Cộng Đoàn mà còn tăng thêm tinh thần tham gia vào nghi thức phụng vụ trong Thánh Lễ.

- Phở Night: Đây là một đêm bán Phở mà các em rất mong đợi vào mỗi năm. Phở Night thực sự là một cơ hội để tạo sự gần gũi và gắn kết giữa các em và Cộng đoàn dân Chúa ĐMHCG. Đây cũng là cơ hội để mọi người được gặp gỡ, trò chuyện, vui vẻ và thưởng thức món PHỞ ngon "không đâu sánh bằng". Hơn nữa, Phở Night cũng là việc làm gây quỹ cho các sinh hoạt của Đoàn trong năm.

- Đoàn cắm trại: Mỗi năm Đoàn tổ chức 3 ngày cắm trại để các em thể hiện những kỷ năng các em đã học trong năm. Đây là cơ hội để thử nghiệm những gì các em đã học, mà còn giúp xây dựng cách làm việc nhóm, tinh thần đồng đội, sự độc lập và giải quyết vấn đề trong một hoạt động ngoài trời. Thời gian tổ chức cắm trại vào cuối tháng 3 hoặc tháng 4 sau Lễ Phục Sinh vì thời tiết thường ấm áp hơn và thuận lợi hơn cho các hoạt động ngoài trời.

- Liên Đoàn Nguồn Sống cắm trại: Việc tham gia vào các hoạt động cắm trại cùng với các đoàn khác trong Liên Đoàn Nguồn Sống tạo ra một cơ hội tốt để các em giao lưu, học hỏi, tranh tài và chia sẻ kinh nghiệm với nhau. Điều này không chỉ thúc đẩy tinh thần đồng đội mà còn khuyến khích sự giao tiếp, hợp tác giữa các đoàn và góp phần xây dựng Phong Trào Thiếu Nhi Thánh Thể rộng lớn hơn.

Ngoài những sinh hoạt trên, các em cũng tham gia vào phụng vụ Thánh Lễ và Cộng Đoàn như Ca đoàn Giới trẻ, đọc Lời Chúa, xin tiền, dâng của Lễ, múa dâng hoa Đức Mẹ, sinh hoạt Vọng Giáng Sinh, v.v..

Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể (TNTT) kính mong quý phụ huynh tiếp tục nâng đỡ và hỗ trợ để tạo điều kiện cho các em sống theo tinh thần và Nội Quy của Phong Trào, giúp các em trở thành công dân tốt và Kitô hữu hoàn hảo. Thời đại hiện nay đầy thách thức và phức tạp đối với tuổi trẻ, Đoàn mời gọi quý phụ huynh khuyến khích và đưa con em tham gia vào TNTT, để nhờ Phong Trào giúp các thanh thiếu niên học hỏi về đức tin, rèn luyện kỹ năng, tinh thần đồng đội, yêu thương và trở thành những người có ý nghĩa và giá trị cho xã hội.

Ấu Nhi - What do you like to do in TNTT?

Ava Ngo	“Games”
Emma Vann	“The letter of the week”
Austin Do	“Games and camp”
Jason Pham	“Games”
Anderson Vu	“Playing games”
Maxwell Truong	“Games, teamwork, camping and loving”
Sarah Nguyen	“Playing games”
Mysa Phan	“Games, learning about TN history, and letter of the week”
Jayden Do	“Going to mass”

Thiếu Nhi - What do you like to do in TNTT?

Logan Truong	“I like to play Mafia and games.”
Aydin Le	“Games and camp”
Richard Nguyen	“Camping and activities”
Simon Tang	“Games”
Cooper Mai	“Games and elimination activities”
Angelina Nguyen	“Games, camp, and friends”
Isabella Rivera	“Games, camp and friends”
Mimi Doan	“I like to play Mafia in TN.”
Chloe Do	“What I like to do in TN is Mafia.”
Leah Ngo	“Indoor games”
Malia Portillo	“What I like to do in Thieu Nhi is play and make friends.”

Nghĩa Sĩ - What do you love about TNTT?

Timothy Thai	“I love the lively and fun environment of TNTT but I also enjoy the gospel breakdowns and reflection because it helps me understand the gospel so that I can apply the teachings to my life. Additionally, I like how the Huynh Truong make the lessons and games both fun and educational. I also love the camps because of the games, theme, friends, and overall lesson the Huynh Truong are trying to get across.”
Perry Pham	“Hanging out with my friends.”
Avely Dang	“I like being able to connect and have fun with lots of people. Activities, camps, skits, and events that happen during TNTT are ones I look forward to the most. I like being able to meet with my friends and other people from other communities. I’ve been in this TNTT community since I was Au Nhi and I’m proud of how much this Doan has grown and evolved during my time here.”
Evelyn Nguyen	“I love the environment and the people because they’re fun and good people to be around.”
Cody Nguyen	“Friends”
Kim Nguyen	“I love being able to connect with others and create friendships I know can last a lifetime.”
Evan Mai	“I love hanging out with my friends. I also like going on the retreats.”
Derek Nguyen	“Socializing with friends.”

Hiệp Sĩ - What do you love about TNTT?

Andrew Bambao	“The community that we are all in.”
Valentina Nguyen	“Being able to come to TNTT every Sunday and learn about God, TNTT, and other important stuff with my friends is one of the highlights of my week. The community is so kind and supportive. I appreciate that the Huynh Truongs dedicate so much of their time to teach us and care about us and our lives; TNTT is like a safe place, away from the stress of school and whatnot, where I know I’m surrounded by people who have my best interests at heart and who will accept me no matter what. I love the second family it gives me and I’ll always cherish the friend-ships and memories TNTT gave me :3”
Keira Kuennemann	“TNTT is my second home, where I love all of its people tremendously. It has taught me so many values. I always look forward to the people, the lessons, and the joy of going to TNTT every Sunday.”
Austyn Le	“I like how I can reconnect myself on a religious level and I can relax from all the stuff I have in my life.”

Kevin Luu	“I enjoy having fun with everyone else in TNTT as well as being able to talk about more personal things in TNTT.”
Chloe Nguyen	“I love how TNTT is another family I can rely on and make fun memories with.”

Huynh Trưởng - How has TNTT impacted your life?

Hannah Vu	“Through TNTT, I have formed friendships with people who have been by my side during my highest highs and lowest lows. Through it all, I am blessed to have a community that supports me and has granted me countless memories, all while strengthening my relationship with God. I love my LBT family and my life wouldn’t be what it is now without TNTT.”
Chan Nguyen	“TNTT taught me to be my truest authentic self and has blessed me with many lifelong friendships.”
Arthur Trinh	“It has involved me more into church and has helped me form a bond with a community of wonderful people.”
Kenton Phan	“Thieu Nhi has given me an environment where I feel comfortable sharing my faith with others. It also gives me a sense of self-fulfillment because teaching biblicious lessons is cool.”
Skyler Cao	“At first, all I thought of TNTT was all about hanging out with friends and playing games together, but it slowly grew into something where we can share our faith together. At school, everyone was different from each other but at TNTT we all come from a similar background: Vietnamese and Catholic. TNTT allowed me to grow closer to God and make meaningful friendships with each other.”
Catlinh Phan	“I was in TNTT when I was younger and came back as an adult. TNTT has brought me much closer to the Vietnamese community, which is really important to me. But most importantly, being able to serve God is very fulfilling, whether my actions are big or small.”
Leslie Dang	“As a leader of TNTT, I made many friends with the kids and fellow leaders. With so many fun memories in LBT, I want to give back to the community and to God who has watched over me. TNTT made me strengthen my faith in God and develop strong relationships within a small community at St. Nicholas Church. I’m glad to say LBT is my home.”
Valerie Nguyen	“TNTT has affected my life in many positive ways. I joined TNTT when I was 6 years old and since then it has been a big part of my life. Growing up in this tight knit community, I was able to improve and appreciate my spirituality in the Catholic Church with the guidance of my anh chị leaders. I was also able to build genuine relationships with my fellow

	peers through TN bonding events and weekly sinh hoat. I've made some of my most fun and unforgettable memories with my closest friends that I'm so lucky to have met through TNTT. Some of my favorite memories were doan camps and the anniversary events. I believe that I would not be who I am today without the Huynh Truongs who have sacrificed time and effort to teach us about our faith and good morals. Now that I am a HSTT, I am determined to become a passionate, selfless and confident Huynh Truong. I am excited to bring the same positive experience I got the privilege of experiencing when I was a kid to the kids participating in our doan currently. TNTT has shown me what it looks like to love compassionately and how to be a great leader to your community. Thank you LBT for giving me a second family!"
Tristan Vu	"TNTT has helped me make friends and discover my identity."
Timothy Vu	"I have made lifelong friends and I have learned more about being a leader, following Jesus, and being a good role model for the kids."
Eric Dechant Trinh	"I love being able to journey with my fellow HT's and students in faith. Whether it be participating in adorations or lien doan events, it is a wonderful experience to be in a community working towards a mission of growing in faith. TNTT has been a great place for expanding on skills that I've found useful in many areas in my life. Leadership skills, public speaking, as well as organizational habits have all been skills I've picked up during my time serving as an HT."
Anna Nong	"Thieu Nhi has been a consistent aspect of my life. I used to move around a lot growing up, so it was hard having a friend group that I could stick with throughout school. Going to Thieu Nhi every Sunday gave me a group of people that I can see consistently across over a decade of my life. Even when I left for 3 years due to the pandemic and the stress of high school, I was still able to come back to the same faces as if almost nothing had changed; and that's what's so special about being involved in TNTT: it's your second family."
Tai Bui	"Starting at the tender age of 11, Thieu Nhi became my sanctuary, a second family that embraced me with open arms. From being a little Au Nhi, to Thieu and Nghia Si and finally, now a Huynh Truong; an evolution from participant to mentor. The lasting friendships have blossomed, creating a support network akin to a second family. The responsibility of being a HT has honed my leadership skills, teaching me the importance of guidance and service. Overall, this Thieu Nhi isn't just a weekly occurrence; it's a guiding force, impacting my worldview, relationships, and sense of purpose. I'd like to share a little saying from Cap 1 camp "Một đời làm huynh trưởng suốt đời ta làm huynh trưởng..." LBT for Life."
Kendrick Phan	"TNTT has played a significant role in my life as it has taught me valuable lessons in my personal and spiritual growth. Through all the activities, lessons, events, and fond memories created, I'm able to see life through a whole new perspective with peace and enjoyment. Although I

	continuously face challenges everyday, I'm reminded that I'm supported by my LBT family and I'll continue to grow and challenge myself as I wish to become the best version of myself. LBT will always have a special place in my heart as I hope to continue growing and sharing more memories with THE BEST DOAN!!"
Jacob Bambao	"TNTT has taught me many skills that helped me in my daily life as well as helping me to stay connected to the Catholic community."
Scott Phan	"TNTT has given me more friends and more bonding."
Sabrina Nguyen	"TNTT taught me many skills that I learned to carry through interpersonal relationships. The relationships I have with fellow leaders are important and I hope to carry on with them for the rest of my life."
Austin Quach	"It made me who I am today."
Gianna Huynh	"It brought a group of people into my life that I have grown quite fond of."
Don Dang	"TNTT has affected my life in relationship building and bonding, service, and faith maintenance. It has served as a foundation for me to continue practicing my faith and serving the Church. TNTT is my second home I look forward to on my Sundays and even after, the people I meet and work with continue to push me beyond new limits. Without TNTT, it would not shape me into the person I am now. I not only look forward to seeing my peers practice in service and faith, but also the kids I teach. As a Huynh Truong, our mission is to promote the growth and development of the kids to be good people and good Catholics. Nurturing the soul and the embodiments of health of the kids makes my peers and myself happy and fulfilled that we are able to do what previous generations of Huynh Truongs upheld and cultured in our Mission Statement."
Le Nguyen	""There are some special words that you think of when you hear our three-letter name, LBT. Cozy. Endearing. Family. And that's what this đoàn is to me: a second family. I started my journey here as an Ấu Nhi, with a lot of other kids and leaders that are unfortunately not all still here today. But it was a wild time, a fun time when kids my age and I could get away with anything. Then came the Thiếu years, when every week was morse code and semaphore, followed by even more morse and semaphore. Although, here was when I recollect starting my lifelong friendships. Thiếu Nhi Thánh Thể as a whole might just seem like fun games and activities, but it's more than that: it's applying Vietnamese and Catholic faith teachings into what we can actually use out there in the real world. It's about how we can learn and live out our lives and be able to teach it to our đoàn sinh so that they can do the same. This principle really showed throughout Nghĩa Sĩ and Hiệp Sĩ as my leaders guided me into using what I was taught. At that point, becoming a Huynh Trưởng didn't seem like such a faraway goal, but more like something I was taught and meant to be. And of course, after so many years of what seemed like purposeful training, here I am, as Đoàn Trưởng. I've only just started, but I firmly believe that there's a lot we all can still do for the

	better, and I'm sure we'll get there. Over the years, I've been taught the importance of true friendship, the foundation of communication and teamwork, and ultimately, different forms of loving and caring for one another. Although I'm sometimes sad thinking about the friends and leaders that have moved on, I'm extremely grateful for the impact they put on the LBT legacy, and I couldn't be happier on where we are today. As leaders we may bicker and argue, but just like family, we love and support one another from our very roots, all for the sake of impassioning our đoàn sinh to grow up to the best they can to be strong Catholic members of society. Cheers to Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp for being the home to our đoàn."

35 NĂM ĐÃ TRÔI QUA

Trợ Tá Cao Tiến Dũng

35 năm đã trôi qua, từ ngày thành lập nên Đoàn,
Bước chân vững bước, niềm tin luôn ở bên mình,
Thiếu Nhi Thánh Thể, hòa chan niềm vui trong sáng,
Thánh Thể dẫn dắt, bước trên con đường thánh thiện.

35 năm đã trôi qua, Đoàn ta đong đầy yêu thương,
Trong từng bước chân, chúng ta luôn luôn vững tin,
Trong từng phút giây, chúng ta vui chung xây đắp,
Vì Thánh Thể Chúa, chúng ta vững bước đi xa.

35 năm đã trôi qua, tình yêu thương vẫn trường tồn,
Đoàn Lê Bảo Tịnh, niềm tự hào trái tim ta,
Hôm nay chúc mừng, Đoàn vui ca khúc hòa vang,
Tình thân liên kết, mãi mãi thắm thiết trong ta.

(English)

35 years have passed, since the day of Đoàn's establishment,
We step confidently, our faith always with us,
Eucharist Movement, harmonizing the brightness of joy,
Guides by the Lord, walking the righteous path.

35 years have passed, our Đoàn is filled with love,
In every step we take, we remain steadfast in our faith,
In every moment, we joyfully build together,
For the Lord Jesus Christ, we continue to walk with determination.

35 years have passed, love endures,
Đoàn Lê Bảo Tịnh, our hearts filled with pride,
Today we celebrate, the Đoàn's song resounds joyfully,
Our love and friendship bond forever strong within us.

Thiếu Nhi Thánh Thể

Đoàn Thiếu Nhi Lê Bảo Tịnh
Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp
xin Chúc Mừng 40 năm "đồng tâm" phục vụ đến
Đức Cha Tôma Nguyễn Thái Thành,
Cha Quản Xứ Bùi Martin,
Cha Quản Nhiệm Nguyễn Phượng,
Quý Cha, Quý Soeur,
Thầy Phó Tế Trần Châu, Ban Thường Vụ,
Quý Hội Đoàn và các tín hữu trong Cộng Đoàn.
Nguyện xin Chúa ban cho Đức Cha, quý Cha, Thầy
Phó Tế và quý Soeur luôn được mạnh khỏe, bình an
để phụng sự Chúa và phục vụ Cộng Đoàn.

Con Số 40 trong Kinh Thánh

Từ bài học Giáo lý của **Lm. Joseph Nguyễn Thái**
nvh ghi chép lại

Chúng ta được nghe nhắc đến con số 40 nhiều lần trong Kinh Thánh.

- Trong câu chuyện lụt Đại Hồng Thủy thời ông Nô-ê, trời mưa ròng rã suốt 40 đêm ngày (St 7:4, 12, 17; 8;6).

- Ông Mô-sê sau khi lập giao ước với Đức Yavê tại núi Si-nai, đã ở lại với Ngài tại đó trọn 40 ngày (XH 24:18).

- Tiên tri Êlia khi bị hoàng hậu Jezebel cho quân lính lùng bắt, đã phải trốn vào sa mạc và đi suốt 40 ngày đêm để tới núi Horeb (1 Vua 19:8).

- Tiên tri Giôna cho dân thành Ninivê thời hạn 40 ngày để ăn năn sám hối.

- Trong Tân Ước, Chúa Giêsu chịu cám dỗ suốt 40 ngày đêm trong sa mạc; và Ngài lên trời 40 ngày sau khi phục sinh (Cvtđ 1:3).

- Đọc sách Dân Số, ta thấy khi Dân Do Thái về gần đến Đất Hứa, ông Mô-sê sai một toán người đi dọ thám để xem tình hình tại đó thiên thời địa lợi ra sao. Sau 40 ngày nghiên cứu tình hình họ trở về và tường thuật rất tỉ mỉ những gì đã thấy và còn mang theo cả những hoa trái của vùng đất mà họ gọi là tràn trề sữa và mật ong. Họ kể thêm rằng thành thị ở đó kiên cố và rộng lớn, dân chúng có vóc dáng to lớn khổng lồ, còn mình thì chỉ nhỏ bé như châu chấu. Nghe những gì họ tường thuật, dân Do Thái trở nên sợ hãi và nhất định không muốn vào miền đất ấy nữa mặc dù điều đó chứng tỏ họ không tin tưởng nơi lời hứa của Yavê. Vì thế họ đã bị phạt phải cực khổ đi trong sa mạc suốt 40 năm, mỗi năm bị phạt tương ứng với 1 ngày của toán đi dọ thám.

- Sau thời gian cầu nguyện và chịu cám dỗ trong sa mạc, Chúa Giêsu tràn đầy Thánh Thần bắt đầu loan báo Tin Mừng. Và khi Ngài về trời sau 40 ngày phục sinh, Giáo Hội được khai sinh và bước vào giai đoạn truyền giáo.

- Riêng chúng ta, 40 ngày Mùa Chay là thời gian chuẩn bị tâm hồn để được hân hoan đón nhận ơn sủng Phục Sinh.

*Đặc biệt... trong tiến trình 40 năm vừa qua Cộng Đoàn thân thương của chúng ta 'hiệp hành' và được Mẹ Hằng Cứu Giúp cùng 'đồng hành dìu dắt', nguyện xin cho tất cả mọi thành viên đã được Chúa gọi về đều được hưởng Nhan Thánh Chúa. - Amen.

Một Ca Đoàn Hiệp Hành Trong Một Giáo Hội Hiệp Hành

(Tinh thần Hiệp hành trong sứ vụ Ca viên)

Ban Mục vụ Thánh nhạc
Tổng Giáo phận Sàigòn - Tp.HCM

1. Ca đoàn – Ban hát – Ban hợp xướng: là một Đoàn thể Tông Đồ hiệp thông hiệp hành với nhau tạo nên một tập thể "Đồng tâm nhất trí hay Đồng thanh nhất trí" trong một giáo xứ.

"Ca đoàn như một Cộng đoàn trong Cộng đoàn các tín hữu hay Cộng đoàn Dân Chúa – Giáo Hội – Thân mình Đức Kitô. Là một hội đoàn, một hội hát, một ban hợp ca, đồng ca…, một "đoàn thể tông đồ" trong Cộng Đoàn Dân Chúa, trong Giáo xứ… có nhiệm vụ hay sứ mạng hát lễ, cất hát… những bài ca, các thánh thi, thánh vịnh, vinh tụng ca… trong nhà thờ, trong các cuộc cử hành phụng vụ…" (Hướng dẫn Mục vụ Thánh nhạc, số 29).

Ca đoàn được mời gọi, quy tụ lại với nhau như một Cộng đoàn, một lối sống Tin Mừng trong Cộng đoàn các tín hữu được các Kitô hữu, như các chi thể hợp thành Thân Mình Đức Kitô. Theo dòng lịch sử cứu độ Thiên Chúa tự tỏ lộ, mặc khải chính mình như là Đấng yêu thương con người, muốn kề cận gặp gỡ con người, nên đã mời gọi quy tụ, tuyển chọn, thánh hóa và thánh hiến con người bằng cách quy tụ con người vào một Cộng đoàn Dân Chúa, Cộng đoàn Giáo Hội.

Hay nói cách khác, Kinh Thánh mặc khải cho chúng ta biết trong lịch sử Thiên Chúa tìm mọi cách để cứu độ con người, không như những cá nhân lẻ loi, đơn độc, nhưng đưa con người vào trong một Cộng đoàn, kết giao thành một Cộng đoàn. Cộng đoàn các tín hữu là những người đã được rửa tội, được mời gọi, được quy tụ lại nhân danh Đức Kitô, để sống với nhau như một Giáo Hội.

Và Giáo Hội được thiết lập như một Cộng đoàn, nên được gọi là "Dân Thiên Chúa", dân được thánh hiến cho Chúa, hoàn toàn thuộc về Chúa, dưới sự che chở phù trì, bảo trợ của Chúa – Giáo Hội cũng là "Thân Mình Đức Kitô": Người là Đầu và tất cả đều là các chi thể hiệp thông cùng một sự sống và tình yêu, cùng hoạt động với nhau, hài hòa liên đới với nhau như các bộ phận mang trách nhiệm tương tác với nhau, hiệp thông với Đức Kitô và với nhau.

Và Giáo Hội là "Đền Thờ Chúa Thánh Thần", để các tín hữu là một dân tư tế, tôn thờ, chuyên lo việc phụng tự, cử hành các mầu nhiệm thánh, hy lễ cứu độ, chúc tụng, ngợi khen, tạ ơn và cầu khẩn.

Ca đoàn sống hiệp hành giữa lòng Cộng đoàn Giáo Hội, "đồng tâm nhất trí", một lòng một ý với nhau (đồng nghị), cùng nhìn về một hướng, hiệp thông với nhau và đồng hành, cùng một dự án sinh hoạt, cùng nhau đi tới để thi hành sứ vụ thánh nhạc, thi hành ý Chúa, đúng với ơn gọi của mình.

Như chứng từ của các tín hữu tiên khởi trong Công Vụ Tông Đồ (Cv 4, 32); như trong từ ngữ hiệp hành, từ cội nguồn và lịch sử Giáo Hội, luôn hàm ý: Cùng nhau quy tụ – Cùng nhau hội nghị, trao đổi ý kiến, bàn luận và phân định – Để cùng tham gia, cộng tác và đồng hành với nhau, cùng nhau đi tới đích điểm – hướng tới Thiên Chúa, cùng đi với Đức Kitô, Đấng đã kêu mời và tập hợp chúng ta, để chúng ta cùng hành trình, đồng hành với Người và với nhau. Người cũng chính là con đường cho chúng ta đi, là "Đạo" của chúng ta. Người như ngọn đèn soi cho chúng ta bước nhờ sức mạnh thúc đẩy linh hứng của Chúa Thánh Thần.

Vì hiệp hành bởi tiếng hay nguyên ngữ "Synodos" = gồm "Syn": cùng nhau, và "hodos": con đường.

Ca đoàn sống đúng với định nghĩa, bản chất đích thực và lý do hiện hữu của mình, chẳng phải là "hiệp hành" đó sao? Như mọi thành viên được kêu mời và tập hợp lại trong cùng một lối sống Tin Mừng cách riêng biệt, đặc thù, hay ơn gọi chuyên biệt, đặc biệt, hay như là "đặc sủng", là lòng yêu mến thánh nhạc và phụng vụ. Các Kitô hữu, các thành viên được tuyển chọn giữa Cộng đồng dân Chúa nhờ vào khả năng chuyên môn về âm nhạc để thi hành thừa tác vụ hát thánh ca trong các thánh lễ và các nghi lễ cử hành Phụng vụ. Ca đoàn hiệp hành sống động giữa lòng Cộng đoàn Dân Chúa, dùng lời ca tiếng hát mà thánh hóa chính mình và giúp thánh hóa các tín hữu khác.

2. Ca đoàn – Hiệp hành – "Hiệp nhất và Đa dạng"

Như thế, Ca đoàn được thiết lập, sinh hoạt và hiện hữu, hiện diện trong Cộng đoàn Giáo Hội như một hội đoàn, một đoàn thể Tông đồ với cùng một dự án thánh nhạc phụng vụ, cùng một tâm tình, một chí hướng trong sự "hợp nhất và đa dạng".

Bởi lẽ, Ca đoàn như một Ban hợp xướng, có nghĩa là cùng hát, cùng xướng lên một ca khúc, gồm nhiều giọng ca, nhiều bè hát khác nhau, có các ca viên có chuyên môn, năng khiếu tự nhiên hay chịu khó luyện tập… Hợp xướng được cất lên bởi một "hội hát" mang sắc thái trình bày, diễn tả bằng giọng ca gồm nhiều bè, nhiều giọng cùng với tiếng đàn, nhịp trống.

Thánh nhạc là một loại hình diễn tấu tập thể, một môn nghệ thuật có khả năng liên kết thống nhất, tình cảm, ý chí và tư tưởng của con người, "hiệp nhất trong đa dạng" và "đa dạng trong sự hiệp nhất" các giọng ca bè hát trầm bổng, cao thấp để "hiệp hành" cùng nhau thể hiện sự hòa điệu, hợp âm và đi tới nội dung ý nghĩa đích thực của âm nhạc là siêu thoát, rung động, chạm tới cõi siêu việt, mênh mông vô biên vô tận, vào "trái tim" con người hay "nâng cao tâm hồn" lên tới Thiên Chúa qua một tác phẩm âm nhạc. Hợp xướng như thế được nhìn nhận như là "đỉnh cao" của nghệ thuật hát bè, hòa hợp với các cung giọng nam cao và nữ cao, hay nam trung và nam trầm, nữ trung và nữ trầm v.v…. làm phong phú màu sắc hòa âm, tấu lên các giai điệu truyền cảm khác nhau.

Ca đoàn như một ban hợp xướng, một "hợp âm" mỗi khi vang lên thì các thành tố trong hợp âm phải chuẩn xác về cao độ và âm thanh, dung hòa về âm lượng và đồng nhất về âm sắc. Hay có thể nói, các âm thanh và nốt nhạc giữa các giọng phải hòa quyện với nhau, sự đồng đều, hòa hợp.

Như các bè phải cân bằng dung hợp, bè này không lấn át, đè nén bè kia (còn phải biết nhường nhau). Tất cả mọi ca viên trong từng bè, mọi ca viên trong bản hợp xướng phải hiệp thông, tương tác, tương hợp với nhau, nghĩa là cho tiếng hát của mình "hiệp hành" với các ca viên khác để cùng hướng tới một sự thống nhất, hài hòa, đồng thanh tương ứng tuân theo những quy định của tác giả và tác phẩm, để hát đúng các yêu cầu… tạo nên bản hợp xướng

Để đạt tới nghệ thuật diễn tả và thể hiện, truyền cảm hứng và "nâng tâm hồn" con người lên tới chân trời mênh mông siêu thoát của thế giới tinh thần rộng mở, vẻ đẹp đích thực của thánh nhạc, là "gặp gỡ" với Thiên Chúa trong hợp xướng cần có những hiểu biết về kỹ thuật thanh nhạc, hiểu biết về thánh nhạc, phụng vụ…, phải có thời gian luyện tập cùng nhau thì mới có thể hát hay, hát đẹp và hòa điệu. Nói khác đi, đó chẳng phải là "hiệp hành" sao? Vì phải cùng nhau khởi hành, cùng nhau bước đi với, cùng nhau hòa chung một nhịp điệu, cùng hòa ca, cùng hòa âm, phối kết.

Như thế các thành viên trong Ca đoàn phải có tai nghe tốt để không hát sai, không hát chênh phô, không làm hỏng giai điệu… Lắng nghe nhau hát và để cho nhau hát những gì được phân chia hay từng phần hay đồng ca cũng là "hiệp hành" trong lời ca tiếng hát, cùng nhìn về một hướng…. Ca đoàn làm nên các ca viên và các ca viên làm nên Ca đoàn vì tinh thần và tính hiệp hành này.

Như từng người tín hữu, bất kể chức năng nhiệm vụ hay trách nhiệm của mình trong Giáo Hội đều là một chủ thể làm nên Giáo Hội và là con người của Giáo Hội, cùng nhau bước đi theo Đức Kitô và cùng đi trên một con đường là Đức Kitô, ca đoàn cũng thế.

Giáo Hội là Thân Mình mầu nhiệm của Đức Kitô, các ca viên trong một Ca đoàn trong Cộng đoàn Giáo

Hội cũng diễn tả mầu nhiệm ấy, diễn tả không những bằng việc quy tụ quanh Đức Kitô nhưng còn bằng sự hiệp nhất nên một trong Người, trong Thân Mình của Người.

Nhờ tham dự Thánh Lễ, cử hành phụng vụ bí tích Thánh Thể, chúng ta được nâng lên đến sự hiệp thông với Người và với nhau, đó cũng là được "hiệp hành" với Người và với nhau mà chúc tụng ngợi khen cảm tạ Thiên Chúa.

Sự hiệp hành của Ca đoàn làm phát sinh và phát triển đức mến giữa các ca viên. Đức mến là dây liên kết trọn hảo. Đức mến chính là tâm điểm của "hiệp hành" làm nên Ca đoàn hiệp hành, đưa Ca đoàn thăng tiến và tới được đích điểm của thánh nhạc là "nâng tâm hồn" lên tới Chúa, làm vinh danh Chúa; là ra khỏi chính mình, xuất thần, vào cõi siêu việt, vào chân trời vô biên của Thiên Chúa…. Sự hiệp hành này sẽ chiến thắng mọi chia rẽ phàm nhân, để tất cả được nên một trong Chúa.

Thư 1Cr 12, 4-11: Đặc sủng tuy nhiều, nhưng chung một cội nguồn.

Có nhiều đặc sủng khác nhau, nhưng chỉ có một Thần Khí. Có nhiều việc phục vụ khác nhau, nhưng chỉ có một Chúa. Có nhiều hoạt động khác nhau, nhưng vẫn chỉ có một Thiên Chúa làm mọi sự trong mọi người. Thần Khí tỏ mình ra nơi mỗi người một cách, là vì ích chung. Người thì được Thần Khí ban cho ơn khôn ngoan để giảng dạy, người thì được Thần Khí ban cho ơn hiểu biết để trình bày. Kẻ thì được Thần Khí ban cho lòng tin; kẻ thì cũng được chính Thần Khí duy nhất ấy ban cho những đặc sủng để chữa bệnh. Người thì được ơn làm phép lạ, người thì được ơn nói tiên tri; kẻ thì được ơn phân định thần khí; kẻ khác thì được ơn nói các thứ tiếng lạ; kẻ khác nữa lại được ơn giải thích các tiếng lạ. Nhưng chính Thần Khí duy nhất ấy làm ra tất cả những điều đó và phân chia cho mỗi người mỗi cách, tuỳ theo ý của Người….

Như thế, không có chia rẽ trong thân thể, trái lại các bộ phận đều lo lắng cho nhau. Nếu một bộ phận nào đau, thì mọi bộ phận cùng đau. Nếu một bộ phận nào được vẻ vang, thì mọi bộ phận cũng vui chung. Vậy anh em, anh em là thân thể Đức Kitô, và mỗi người là một bộ phận …

…. Trong các ân huệ của Thiên Chúa, anh em cứ tha thiết tìm những ơn cao trọng nhất. Nhưng đây tôi xin chỉ cho anh em con đường trổi vượt hơn cả…. (1Cr 12, 14-31)

… "Hiện nay đức tin, đức cậy, đức mến, cả ba đều tồn tại, nhưng cao trọng hơn cả là đức mến" (1Cr 13, 1-13).

3. Ca đoàn – Hiệp hành để xây dựng, kiến tạo sự hiệp hành trong Cộng đoàn Dân Chúa.

"Vậy, thưa anh em, phải kết luận thế nào? Khi anh em hội họp, người thì hát thánh ca, người thì chỉ huy, người thì đệm đàn, người thì giảng dạy, người thì nói lời mặc khải, người thì nói tiếng lạ, người thì giải nghĩa: tất cả những điều ấy đều phải nhằm xây dựng Hội Thánh" (x. 1Cr 14, 26-27). … "Nhưng hãy làm mọi sự cách trang nghiêm và có trật tự…" (1Cr 14, 40).

Vai trò và nhiệm vụ của Ca đoàn trong thời điểm này là hiệp hành để xây dựng, kiến tạo tinh thần hiệp hành trong Cộng đoàn Dân Chúa.

Vì góp phần trong công việc cử hành phụng vụ, thờ phượng Thiên Chúa, nên Ca đoàn có một vai trò và nhiệm vụ cao cả linh thánh như một đặc sủng. Mỗi ca viên đảm nhận tác vụ âm nhạc trong cử hành thánh như các tác viên không có chức thánh khác (đọc sách, giúp lễ, trao Mình Thánh Chúa trong thánh lễ ...)

Ca đoàn thể hiện, diễn tả những hình thể nghệ thuật thánh nhạc sao cho thật hay, thật đẹp, theo các giai điệu cung giọng cung bậc xứng hợp, trang trọng để tôn vinh thờ phượng Thiên Chúa và thánh hóa các tín hữu – đây chính là "Hiệp hành" với hết tâm tình và lời cầu nguyện, vừa cảm động, vừa có lòng yêu mến, có hồn, có lửa sống động, có sức nâng tâm hồn các tín hữu lên cùng Thiên Chúa, lên tới đỉnh thiêng của sự gặp gỡ và hiệp nhất với Thiên Chúa.

Ca đoàn tỏa chiếu trên cộng đoàn các tín hữu họp nhau lại, nhân danh Đức Kitô và Giáo Hội, một nguồn sáng rực rỡ "như thấy được dung mạo" gương mặt "vinh quang" của Đấng Phục Sinh ngay "ở đây và lúc này"

trong cuộc cử hành Thánh Lễ.

Nhờ sức mạnh "siêu hình" thanh thoát của nghệ thuật thánh nhạc, Ca đoàn có thể vươn lên, hiệp hành hướng tới vẻ đẹp rạng ngời của Phụng Vụ và đích điểm của cầu nguyện là khát mong tìm về gặp gỡ Thiên Chúa và kết hợp với Người. Đó chính là hiệu quả và đích điểm của ơn cứu độ. Như thế, họ có thể giúp cộng đoàn cử hành mầu nhiệm cứu độ trong những điều kiện thuận lợi khi chính họ thông phần mật thiết vào các ơn ích của mầu nhiệm đó.

"Khi ta nâng chén chúc tụng mà cảm tạ Thiên Chúa, há chẳng phải là dự phần vào Máu Đức Kitô ư? Và khi ta cùng bẻ Bánh Thánh, đó chẳng phải là dự phần vào Thân Thể Người sao? Bởi vì chỉ có một Tấm Bánh, và tất cả chúng ta chia sẻ cùng một Bánh ấy, nên tuy nhiều người, chúng ta cũng chỉ là một thân thể" (1Cr 10,16-17).

4. Ca đoàn – Hiệp hành là tham gia và hòa nhập vào sứ vụ loan báo Tin Mừng của Giáo Hội

Sự hiệp thông hiệp hành trong Ca đoàn là dấu chứng nói lên rằng Đức Kitô là con đường dẫn tới Thiên Chúa – Vì hiệp hành là hiệp thông với nhau và đồng hành cùng nhau đi tới, hướng tới Thiên Chúa. Hiệp hành là con đường vươn tới, và đích điểm của hiệp hành chính là sự hiệp nhất trọn vẹn với Thiên Chúa.

Ca đoàn làm chứng cho Đức Kitô, đóng vai trò thâu kết và liên kết muôn người trong Giáo Hội, trong giáo xứ, trong gia đình, xã hội và thế giới. Ở bất cứ nơi đâu, người có tinh thần hiệp hành sẽ lan tỏa hiệp hành và thu hút người khác vào hiệp hành, vào Đạo, vào với chính Thân Mình Đức Kitô là Giáo Hội. Ca đoàn thực hiện sứ mạng loan báo Tin Mừng bằng tinh thần hiệp hành và hiệp lực khi hát trong nhà thờ, trong gia đình, trong xã hội… để tất cả mọi người được trở nên con cái Thiên Chúa trong gia đình của Chúa, để tất cả mọi người được nhận biết chân lý và được ơn cứu độ… (1Tm 2, 3-4).

Qua đặc sủng hát thánh ca với tâm tình hiệp hành, Ca đoàn có thể như tiếng hát ngân lên trong thế giới, như tiếng mời gọi muôn dân tham gia vào con đường của Giáo Hội, vào Đạo dẫn đến sự sống vĩnh hằng, tới hạnh phúc đời đời, tới Thiên Chúa là Tình Yêu và là Sự Sống… là Chân Thiện Mỹ, là Quê Hương, là Cùng Đích…

Tiếng hát ngọt ngào của Ca đoàn có sức thu hút và có hiệu quả tỏa lan ảnh hưởng của sự hiệp hành ra thế giới chung quanh mình…

Muốn chạm tới tâm hồn người nghe, tiếng hát của Ca đoàn cần phải chất chứa tinh thần hiệp hành, hiệp lực, người hát cần phải có tâm hồn đạo đức và tâm tình cầu nguyện, yêu mến Chúa, có lòng thương yêu con người và biết rung cảm để diễn đạt tất cả bằng lời ca tiếng hát của một đời sống đức tin đích thực.

Ca đoàn cũng thi hành sứ mạng "Phúc âm hóa" âm nhạc, thánh hóa bài ca giọng hát trong phụng vụ, để thờ phượng, chúc tụng cảm tạ Thiên Chúa. Vì thế, Ca đoàn phải biểu lộ sự thánh thiện và diễn tả được đỉnh cao và vẻ đẹp nghệ thuật thánh nhạc. Để đạt được những điều đó, yếu tố quan trọng chính là tinh thần hiệp hành, không độc diễn, không lẻ loi đơn độc, độc điệu cá nhân, nhưng hài hòa phối kết, hòa điệu hiệp thông với mọi người để hiệp hành cùng với mọi người hướng tâm hồn lên với Chúa.

Như hoa hướng dương… hướng về mặt trời, Ca viên cùng nâng tâm hồn lên, hiệp hành trong lời ca tiếng hát…như đưa cả nhân loại và muôn loài thụ tạo lên Thiên Chúa, là Đấng sáng tạo, thánh hóa và cứu độ muôn người.

Sứ mạng của ca đoàn là loan báo Tin Mừng cho muôn dân. Khởi đi từ cuộc cử hành phụng vụ trong nhà thờ ra đến xã hội, Ca đoàn hiện diện ở bất cứ nơi đâu có những con người hiệp hành và phát huy sự hiệp hành ấy. Ca đoàn loan báo và cổ vũ ý nghĩa của hiệp hành cũng là ý nghĩa căn bản của cuộc sống trên đời này, ý nghĩa và bản chất của Giáo Hội, của con đường Đức Kitô…. để trong Người mà tất cả có thể đạt tới sự hiệp nhất chung cuộc… Sự hiệp nhất vạn thể trong Thiên Chúa là tất cả mọi sự cho mọi người. Và như thế, mọi người được ở cùng Thiên Chúa, được tháp nhập vào mối tương quan tương thuộc cấu thành bản tính duy nhất của Người, nghĩa là được thông phần vào một sự sống đích thực với Thiên Chúa.

Thư Ep 1, 1- 11:

Người cho ta được biết thiên ý nhiệm mầu: thiên ý này là kế hoạch yêu thương Người đã định từ trước trong Đức Kitô. Đó là đưa thời gian tới hồi viên mãn là quy tụ muôn loài trong trời đất dưới quyền một thủ lãnh là Đức Kitô. Cũng trong Đức Kitô, Thiên Chúa là Đấng làm nên mọi sự theo quyết định và ý muốn của Người, đã tiền định cho chúng tôi đây làm cơ nghiệp riêng theo kế hoạch của Người…

Chúng ta có thể tìm thấy yếu tố cốt lõi làm nảy sinh căn tính và chân tính của Giáo Hội, cũng như bản chất của Đạo Kitô, đó chính là hiệp thông đồng hành, là "hiệp hành" cùng nhau đi tới Thiên Chúa, đạt tới Thiên Chúa. Và có Chúa là có Thiên Đàng và sự sống đời đời. Mất Chúa là mất tất cả.

Tất cả được quy tụ trong chân trời hiệp thông hoàn vũ của Nước Thiên Chúa, nơi Đấng là Cội Nguồn Sự Sống hiển trị và Tình Yêu siêu vượt tiếp đón tất cả để "vĩnh viễn ở cùng tất cả mọi người" (Kh 4,21).

Vì cuộc cử hành Thánh Lễ lôi kéo chúng ta vào hiệp hành, mà tự bản chất, hiệp thông đồng hành hay "hiệp hành", cùng nhau đeo theo Đạo đến với Chúa, là truyền giáo, là Phúc Âm hóa.

Ca đoàn có thể tỏ cho mọi người thấy Đức Kitô một cách cụ thể nơi hoạt động thánh nhạc của Ca đoàn, nơi cuộc sống bản thân trong Cộng đoàn Giáo Hội. Hiệp hành và rao giảng Tin Mừng cứu độ là hai hoạt động luôn gắn kết mật thiết với nhau, tựa như sự thống nhất giữa truyền thống sống động giữa "quy luật đức tin" (lex credendi) với "quy luật cầu nguyện" (lex orandi) với nhau, giữa "quy luật cử hành" (lex celebrandi) với "quy luật sống" (lex vivendi) – tất cả hợp nhất trở thành một thực tại… Để rồi khi dân Thiên Chúa được quy tụ lại với nhau thành một Cộng đoàn đồng tâm nhất trí, hiệp hành với nhau, thì lúc đó mới có được sự khả tín thực sự, mới có thể thuyết phục được thế giới… và mời gọi được thế giới vào sự hiệp hành trong Giáo Hội…

Vì thế, chúng ta chẳng "mắc nợ gì ai ngoài món nợ tình yêu tương thân tương ái" (Rm 13,8). Tình yêu mời gọi tình yêu, nên sau khi được Thánh Thể biến đổi, chúng ta đi góp phần biến đổi thế giới xung quanh bằng chính ân huệ hiệp thông mà chúng ta lãnh nhận trong cuộc cử hành phụng vụ. Chúng ta vui mừng bước đi với niềm xác tín rằng mình đang theo chân Đức Kitô đến với mọi người để xây dựng tình hiệp thông như một lễ vật ngát hương trong Nước Thiên Chúa. Vì "điều chúng tôi đã thấy và đã nghe, chúng tôi loan báo cho cả anh em nữa, để chính anh em cũng được hiệp thông với chúng tôi" (1Ga 1,3)

Ca đoàn có thể kiến tạo và loan báo tình hiệp thông, hiệp hành như một lễ vật ngát hương dâng lên Thiên Chúa và như tiếng mời gọi mọi người tìm đến Nước Thiên Chúa. Vì "điều chúng tôi đã thấy và đã nghe, chúng tôi loan báo cho cả anh em nữa, để chính anh em cũng được hiệp thông… (hiệp hành) … với chúng tôi" (1Ga 1,3).

Ngày 14.05.2022
Trích: Tập san Hương Trầm của Ủy ban Thánh nhạc / Hội đồng Giám mục Việt Nam, số 34 (tháng 10 năm 2022) WHĐ (30.09.2023)
Nguồn: https://hdgmvietnam.com/chi-tiet/mot-ca-doan-hiep-hanh-trong-mot-giao-hoi-hiep-hanh-52723

Sự Mầu Nhiệm

Maria Hồng

Ngôi nhà thờ Phát Diệm, đường Võ Duy Nguy trước 1975 vẫn còn in trong tâm trí, gia đình tôi dọn về đó từ Chợ Lớn, nhà thờ Bình Thái, trước đó nữa thì tôi còn nhỏ, nên không nhớ. Nghe kể thì gia đình tôi di cư từ Bắc vào Nam như bao người Bắc di cư 1954, để lánh nạn Cộng Sản. Đầu tiên là ở Xóm Mới, rồi tới Xóm Củi, Chợ Lớn, nhà thờ Bình Thái và rồi về lại Phú Nhuận, nhà thờ Phát Diệm.

Khi còn ở Chợ Lớn, khu xóm đạo nhà thờ Bình Thái, tôi rước lễ lần đầu tại đây (vẫn còn giữ được tấm hình kỷ niệm). Cạnh nhà là gia đình ông chú họ, chắc hợp với ba, nên sau nhà có cái ao xài chung cho 2 gia đình, mỗi nhà có xây một cái bể để chứa nước mưa, ông chú có đứa con gái cỡ tuổi tôi nên cũng có người chơi, nhưng cũng chẳng được bao lâu, tôi bị gửi vô nhà dòng của các bà sơ Dòng Mến Thánh Giá. Nhà lúc đó chỉ có 5 chị em, chị lớn thì vô dòng ở Hòa Hưng, ông anh thì vô dòng Phanxicô Thủ Đức còn tôi ở Đông Hoà. Cha mẹ nào cũng mong muốn con cái được tốt lành và giỏi giang nên chị em tôi ai cũng được gửi vào dòng học nhưng chẳng được bao lâu tôi nhớ nhà khóc nên được về, chị tôi cũng về chỉ còn ông anh ở lại học tới lớp 10 hay 11 gì đó rồi cũng về (Chúa không gọi). Lúc bé tôi rất sợ xa nhà, cái cảnh cuối tuần được rước về chơi, chiều Chúa Nhật trở về lại dòng, nỗi ám ảnh đó vẫn còn trong tôi cho tới giờ.

Khi về Phú Nhuận, vì sống chung với ông bà nội nên khi mua nhà lúc nào ba mẹ tôi cũng mua gần nhà thờ để ông bà đi lễ cho gần, con cái đi học cũng tiện, về đây lúc này tôi mới học lớp Ba, lớp Bốn gì đó cũng sinh hoạt Thiếu Nhi Thánh Thể, cứ mỗi sáng dậy đi lễ, tôi có cô bạn sáng nào cũng đi ngang nhà tôi, gọi tôi đi lễ. Và từ đây tôi có được những sự mầu nhiệm nhỏ trong cuộc đời.

Một ngày nọ, tôi đi lễ, sau khi rước mình Thánh Chúa, tôi nhìn lên bàn thánh, ngày xưa nhà thờ nào cũng có nhà tạm nhỏ đằng sau cung thánh đựng mình Thánh Chúa, chợt thấy đôi mắt của Chúa ngay nhà tạm nhỏ, tôi giật mình sợ hãi vội cúi mặt nhìn xuống. Khi hoàn hồn nhìn lên thì đã biến mất, thấy tiếc tiếc, sự việc đó vẫn theo tôi cho tới tận bây giờ. Đôi mắt ấy vẫn còn đâu đây, không bao giờ mất (tạ ơn Chúa đã cho con thấy), phúc cho kẻ nào không thấy mà tin!

Cuộc đời vẫn trôi theo dòng nước, bập bềnh trôi nổi, cuộc sống lúc êm lúc sóng gió, cầu nguyện là một việc mà những người con theo Chúa đều có. Đức tin là một phần cho cuộc sống êm đềm. Mỗi ngày đức tin tôi thêm vững mạnh, và bây giờ chỉ có Chúa và Mẹ Maria, các Thiên Thần cùng các Thánh nam nữ trên trời là niềm vui với mỗi sáng. Cầu nguyện tham dự Thánh lễ để được rước Chúa ngự trong tâm hồn.

Cách đây mấy năm trước cũng tại nhà Thờ Saint Nicholas, tôi thức dậy và đã chuẩn bị đi lễ nhưng chưa tới giờ nên nằm chờ, đang mơ màng, tôi bỗng thấy mình chạy vội vàng tới nhà thờ mà chân không mang dép, tới nơi bị trễ lễ. Lúc đó thấy Cha đang cho rước lễ tôi vội chạy lên để rước mình Thánh Chúa, tới cung thánh và tự nhiên thấy mình bay bổng lên trên tượng Chúa rồi bay vòng vòng trên cao, cùng tượng Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp ngự một bên tay phải của Chúa, cũng được khoảng 5 giây thì tôi thức giấc, lòng thật vui, dù biết đó chỉ là giấc mơ. Ngôi nhà thờ St Nicholas linh thiêng vì Mẹ là Mẹ Hằng Cứu Giúp nên tước hiệu này cũng không sai, ai bị bệnh cầu xin đều được Mẹ nhận lời, với lòng phó thác, cậy trông.

Lúc con trai học trường Công giáo hơi xa nhà, nên tôi phải hy sinh nghỉ làm để đưa đón cháu 2 năm ở trường Saint Columban và 4 năm High School

MD, trong khi chờ cháu tôi ghé nhà mẹ, nghỉ và trò truyện với mẹ. Thường tôi hay nằm nghỉ ở sofa đối diện với lò sưởi, bàn thờ Chúa, mẹ tôi đặt trên kệ của lò sưởi gồm có cây Thánh Giá và tấm hình Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, lớn hơn bàn tay 1 chút, lồng trong khung kính, tôi đang mê mê (không ngủ say) thì thấy tấm hình bay ra phía tôi, rồi bay trở lại, hoảng hồn, tôi giật mình thức giấc, lòng không khỏi bâng khuâng dâng lên 1 niềm vui vui khó tả. Nghĩ chỉ là giấc mơ rồi cũng quên theo năm tháng, nhưng trong lòng đầy tràn đức tin, nghĩ mình luôn được Mẹ quan phòng và đồng hành mặc dù mình chẳng được xứng đáng.

Nhà Thờ Saint Edward tôi được biết có tượng Đức Mẹ Guadalupe linh thiêng ở đó nên thường đến cầu nguyện. Khi còn đi làm gần nhà thờ Saint Edward, hôm ấy là ngày 12 tôi không nhớ tháng mấy, trong đầu tôi nghĩ 13 là ngày Mẹ hiện ra ở Fatima, nên tôi rủ 3 cô làm chung, đi thăm viếng Đức Mẹ để cầu nguyện, mặc dù chưa đúng 13 nhưng tôi nghĩ không sao để tới 13 nhiều khi bận lại không đi được, 2 cô có đạo, 1 cô người Tàu, không có đạo, tôi thầm khấn trong đầu đưa người tới thêm với Mẹ chắc Mẹ vui lắm, Mẹ đứng trong một lùm cây đã được cắt tỉa gọn, lúc đó tượng Mẹ chưa bị dời đi, trước khi nhà thờ được sửa sang lại, bên dưới chân Mẹ đầy hoa người ta dâng. Tôi đang cúi nhìn ngắm những bông hoa xinh đẹp, tự dưng có một sức mạnh nào đó giật cái đầu tôi lên rất mạnh, khi nhìn lên Mẹ thì khuôn mặt Mẹ ngay sát trước mặt tôi, không phải tượng mà là một cái bóng, rất lớn (chỉ thấy nguyên khuôn mặt thôi) được mấy giây thì biến mất, Mẹ nhìn tôi hơi mỉm cười. Tôi nghĩ Mẹ vui lòng với việc mình làm cho Mẹ, tôi chụp hình cho mấy cô bạn xong ra về nhưng trong người ngày hôm đó cứ ngơ ngơ như người mất hồn không diễn tả được cho tới ngày hôm sau ngày 13 cứ lẩn thẩn trong đầu hình ảnh của Mẹ và cho tới bây giờ vẫn còn đâu đây hình bóng khuôn mặt của Mẹ hiện ra trước mặt.

Mấy năm trước đây có người cháu bên VN qua, tôi mua vé đi tour thăm thắng cảnh SF bằng xe bus, khi viếng nhà thờ Chính tòa SF, đi xuống lầu để đi restroom, tiệm bán đồ lưu niệm bên tay phải, tôi đã chạy lên lầu để ra xe, rồi tôi suy nghĩ sao không mua cái gì để như vừa giúp nhà thờ vừa có quà để kỷ niệm, nên chạy xuống lầu lại và mua 1 cái vòng đeo tay có tượng Đức Mẹ bằng nhôm nhỏ xíu dính trên cái vòng, tôi đeo luôn vào tay. Xe chạy, đang nằm thiêm thiếp, bỗng thấy khuôn mặt của Mẹ ngay cửa sổ xe, tôi hoảng hồn thức giấc nhìn ra cửa sổ mà cứ tiếc sao dậy sớm để Mẹ biến mất, có lẽ Mẹ hiểu được ý mình nên Mẹ tới để cám ơn mặc dù số tiền ít ỏi, chẳng đáng nhưng được gặp Mẹ trong giấc mơ là niềm hạnh phúc thật tuyệt vời, tạ ơn Mẹ.

Tượng ông Thánh Nicholas trong nhà thờ, bên trái, tôi thường đứng trước tượng để cầu nguyện. Hôm đó, ngày Chúa Nhật, lễ xong người ra vào tấp nập rất đông, tôi và ông xã đang đứng trước tượng cầu nguyện thì loáng thoáng trong đám đông có 1 ông Cha Mỹ đi vào, ông lách người để đi vào, lối đi thì nhỏ mà đông người đang kéo nhau ra, vì ông đi ngược vào nên ông phải né, ông có tới chúng tôi và chúc lành bắt tay, mà thấy lạ vì ông mặc đồ hơi khác, không giống người ở Cali, ông nhìn chúng tôi, rồi ông tiến vào phòng thánh đi mất dạng. Sau này mới nhớ ra là ông mặc đồ y chang trong bức tượng, đầu đội cái nón và bộ áo dòng màu nâu, ông to và cao lớn giống như bức tượng trên tường vậy. Lạy Thánh Nicholas, xin ngài linh thiêng giúp đỡ chuyển cầu cùng Chúa và Mẹ Maria nhận lời chúng con cầu xin, tạ ơn ngài.

Thời gian còn đi làm, tôi vẫn cố gắng đi lễ 6g30 sáng, thường gặp mấy bác lớn tuổi hơn, bác Phúc có rủ vào hội Legio, có chở bác 1 lần đi Lòng Chúa Thương Xót được tổ chức ở UCI, lúc đó anh Nhuận còn làm Hội trưởng, nhưng tôi chưa sốt sắng lắm, tham dự không đều đặn, rồi nghỉ (lúc đó bác Phúc đã mất). Sau đó anh Sĩ chị Khánh gặp đi lễ, lại rủ thêm lần nữa, lần này tôi đã sốt sắng hơn, rồi tiếp tục được dâng mình cho Đức Mẹ hằng năm với lời tuyên hứa **"LẠY NỮ VƯƠNG LÀ MẸ CON, TOÀN THÂN CON THUỘC VỀ MẸ, MỌI SỰ CỦA CON LÀ CỦA MẸ,"** lúc đọc câu nguyện này thật cảm động, tôi không khóc nhưng nước mắt cứ trào ra và nấc nghẹn (có chị Tâm chụp được tấm hình còn nhòe đầy nước mắt). Từ lúc tôi khấn hứa trong hội Legio tâm hồn bình an hơn, gần gũi Mẹ hơn, biết vị tha hy sinh và biết phó thác, siêng năng lần hạt Mân côi, đời sống êm đềm hơn, không còn lo (vì có Mẹ lo rồi). Tạ ơn Mẹ vô vàn!

Tạ ơn Chúa Giêsu đã cho con được sinh hoạt nơi ngôi Thánh đường Saint Nicholas mặc dù có hơi trễ, được sinh hoạt trong Hội CBMCG, Hội Legio, những anh chị em thân tình, là một nơi linh thiêng thứ hai (Thánh đường thứ nhất là ngôi Thánh đường Phát Diệm, Phú Nhuận khi còn ở VN) mà con đã cảm nhận được thật sự có Chúa, có Mẹ Maria, các Thiên Thần cùng các Thánh, từ thăng trầm của cuộc sống nơi xứ lạ quê người, Chúa luôn đồng hành để con được sống theo Thánh ý Chúa, xin dìu dắt con luôn mãi, với phần đời còn lại. *Amen!*

Gắn "Mác"

Philip
Trích từ "dongten.net"

Trong đời sống thường ngày, chúng ta biết hàng hóa một khi được sản xuất và phân phối đến tay người tiêu dùng đều phải có nhãn mác đàng hoàng. Mỗi sản phẩm mang trong mình những thông tin về nguồn gốc xuất xứ, thành phần và những công dụng riêng biệt. Có những thương hiệu đã trở nên phổ biến và được nhiều người tin dùng, trong khi số khác lại không đạt được điều đó. Khi nhắc tới đồ Trung Quốc, nhiều người tiêu dùng Việt Nam tỏ ra quan ngại. Đó là vì nhiều mặt hàng có xuất xứ từ Trung Quốc là hàng nhái, hàng kém chất lượng. Hay khi nhắc tới đồ Nhật, đồ Mỹ chúng ta lại tấm tắc khen ngợi cho cái "high quality," cái đẳng cấp của chúng. Điều này cũng dễ hiểu thôi vì thực trạng hàng hóa trên thị trường hiện nay. Tuy nhiên, không phải tất cả các mặt hàng của Trung Quốc đều là đồ nhái, đồ kém chất lượng. Đừng quy chụp quan niệm trên cho toàn thể chỉ vì một số trường hợp như trên.

Immanuel Kant từng khẳng định: "Hãy hành động theo cách mà bạn đối xử với con người, dù là nơi chính con người bạn hay nơi người khác, luôn luôn đồng thời như là một mục đích tự tại, chứ không bao giờ chỉ như là phương tiện." Mỗi người đều có phẩm giá cao quý cần được tôn trọng. Tình hình sẽ như thế nào nếu chúng ta chỉ xem người khác như phương tiện để đạt mục đích cho chính mình hay chỉ như một đối tượng cho những quan niệm của cá nhân mình? Trên thực tế, chúng ta vẫn thường bị cám dỗ áp đặt cái nhìn của mình cho người khác. Chúng ta hay phản ứng khi người khác không làm việc gì đó theo ý của mình. Chúng ta thường dễ dàng gắn mác cho người khác bằng những quan điểm tiêu cực. Hễ nhắc tới một tội nhân, chúng ta liền quy chụp cho họ những ánh nhìn kì thị. Chúng ta chỉ thấy nơi người ấy điều tội lỗi đã phạm. Từ đó, chúng ta thường xa lánh và không muốn bản thân mình phải liên lụy. Đúng là tội nhân đã từng có một quá khứ không mấy tốt đẹp. Nhưng chẳng lẽ những người thật lòng ăn năn và mong muốn làm lại cuộc đời lại không đáng để được trao cho một cơ hội hay sao? Chẳng lẽ nơi hành vi phạm tội ấy đã tỏ lộ hết con người của người ấy chăng? Bên cạnh đó, nhiều người thường nhìn vào hoàn cảnh gia đình của người khác rồi tự đóng khung những người trong gia đình ấy. "Vì nhà họ nghèo nên nhân cách cũng chẳng tốt mấy, hay nhà họ giàu nên họ không làm điều xấu đâu." Thực tế cho thấy những trường hợp ngược lại khi mà những người nghèo lại tốt lành hơn những người giàu chuyên gian lận và tham lam. Qua đó, chúng ta "đừng trông mặt mà bắt hình dong." Con người không đơn thuần chỉ là những hành vi mà họ làm. Con người còn hơn thế nữa!

Từ đó, chúng ta thấy rằng con người rất dễ bị cuốn vào những thành kiến. Người khác hiện ra trước mắt chúng ta bằng những "nhãn mác" mà chính chúng ta gắn cho họ. Chúng ta đánh giá người khác qua tư kiến của mình. Chúng ta tự cho mình là những thẩm phán "công minh." Liệu chúng ta có thực sự hiểu hết người đối diện mình hay không? Quả thực, mỗi người là một mầu nhiệm. Con người không đơn thuần chỉ là đối tượng nghiên cứu của các ngành khoa học. Cho đến nay vẫn còn nhiều điều bí ẩn về con người mà khoa học chưa khám phá ra. Con người luôn đặc biệt và đáng để tìm hiểu. Con người là mầu nhiệm để sống và cảm nghiệm. Qua tương tác với người khác, con người mở ra cho các tương quan. Cùng lúc đó, con người dần tỏ lộ chính mình. Mỗi người không thể chỉ khép lại nơi chính mình nhưng luôn mở ra để đón nhận người khác, để cảm thông, sẻ chia cũng như giúp đỡ lẫn nhau. Chính vì vậy, khi bị gắn mác, mầu nhiệm con người bị đóng khung và dần trở nên "xơ cứng." Con người chỉ còn là những đặc tính được người khác gán ghép cho qua vẻ bề ngoài. Khi đó, con người trở nên đối tượng cho người khác thay vì là chủ thể đang hiện hữu kề cận. Hiện hữu ấy mất đi tính sinh động và cởi mở của mình. Có một bức tường ngăn cách con người với nhau, đó là thành kiến. Mỗi khi như vậy, người đối diện với chúng ta chỉ còn là điều mà chúng ta nghĩ về họ. Họ không còn là mục đích tự tại nữa, nhưng chỉ là đối tượng và phương tiện cho những công kích của chúng ta mà thôi.

Dù gì chúng ta cũng nên nhớ rằng con người luôn trong tiến trình thay đổi và hoàn thiện mình. Dù rằng chúng ta đã có những trải nghiệm không mấy tốt đẹp về người khác, nhưng đâu đó vẫn có những sự thay đổi làm chúng ta ngạc nhiên. Vì con người luôn có khả năng mở ra và lắng nghe, nên con người luôn có khả thể đón nhận những góp ý và biến đổi bản thân mình. Cho nên, chúng ta không nên giữ mãi một cái nhìn phiến diện về người khác. Có thể lúc này họ còn những điều chưa tốt, nhưng biết đâu sau này điều kỳ diệu có thể diễn ra. Hãy quan sát và mở ra cho sự biến đổi, dù là nhỏ nhặt nhất. "Phép lạ" luôn hiện hữu trong từng khoảnh khắc của cuộc sống. Đó là hình ảnh của một người con hoang đàng trở về, của một tội nhân ăn năn hối lỗi để làm lại cuộc đời, của một mối quan hệ được hàn gắn, hay của một sự tha thứ thực sự, v.v. Trước hết, hãy đón nhận người khác như chính họ là. Kế đến, hãy đặt mình vào hoàn cảnh của người khác để hiểu được lý do cho hành động của họ. Từ đó, hãy dùng tình thương và sự cảm thông mà đối xử với nhau. Tình thương có sức biến đổi đặc biệt không chỉ người đối diện mà còn cho cả chúng ta nữa bởi vì con người sống là để thương nhau mà. Nơi tình thương, trái tim cận kề trái tim. Con người tìm thấy tiếng nói chung, đó tiếng nói của những tâm hồn cần đến nhau. Khi tiếng nói ấy cất lên, lý trí đành rút lui để con tim hành động. Những khi như vậy, hàng rào ngăn cách người với người được xóa bỏ. Và chúng ta thấu hiểu nhau hơn.

Chính vì vậy, chúng ta hãy luôn giữ cho mình sự ngạc nhiên về con người như chính nỗi ngạc nhiên mà chúng ta có được khi chiêm ngắm vũ trụ bao la. Còn biết bao điều bí ẩn về con người mà chúng ta cần cả đời để tìm hiểu. Nếu chúng ta gắn mác hay có thành kiến gì về người khác thì mọi bí ẩn của cuộc hiện hữu đều bị "đông cứng." Mọi sự đều bị đơn giản hóa tối đa, và chỉ còn là thành kiến đó mà thôi. Thật nguy hiểm khi chỉ nhìn một người bằng con mắt phê phán và phiến diện. Thay vì vậy, chúng ta nên cố gắng gắn cho người khác những "cái mác" tích cực, là những điều tốt đẹp mà mình nhìn thấy nơi họ. Việc chuyển đổi được cái nhìn sang hướng tốt đẹp hơn cũng là cơ hội cho chúng ta tiến gần đến hiểu người khác hơn. Chúng là cánh cửa dẫn vào mầu nhiệm. Nơi hai mầu nhiệm gặp nhau sẽ là nơi mà chúng ta có thể gọi là "thiên đàng." "Thiên đàng" ấy có thể đơn giản chỉ là những khoảnh khắc con người cùng chia sẻ vẻ đẹp của hiện hữu cùng nhau, là những tình cảm dành cho nhau hay là những sự giúp đỡ từ đồng loại của mình. Ai cũng muốn mình hạnh phúc thì tại sao lại còn làm khổ nhau. Hãy bỏ đi những "cái mác" tiêu cực và hãy cho nhau cơ hội để sống là "người" hơn.

Hội đồng Giám mục Việt Nam - Logo năm Mục vụ 2023

02/12/2022

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM
LOGO NĂM MỤC VỤ 2023

Văn phòng Hội đồng Giám mục Việt Nam
Thiết kế: joscreative.com

WHĐ (02.12.2022) - Tiếp tục tinh thần Hiệp Hành, tại Đại hội lần thứ XV tháng 10 năm 2022, Hội đồng Giám mục Việt Nam đã phổ biến **THƯ CHUNG** định hướng mục vụ cho Giáo hội tại Việt Nam trong 3 năm tới. Chủ đề năm mục vụ 2023 là *"Củng cố sự hiệp thông"*, với những hướng dẫn thực hành cụ thể: Cổ võ đọc Kinh Thánh, tham dự bí tích Thánh Thể, sống

tương thân tương ái, truyền thông sự thật với Đức ái. Sau đây là logo năm Mục vụ 2023.

I. Ý NGHĨA VĂN TỰ

Cụm từ *"Năm 2023: Củng cố sự hiệp thông"* là chủ đề được HĐGM VN chọn để tiếp tục và phát huy tinh thần hiệp hành trong đời sống địa phương.

II. Ý NGHĨA HÌNH ẢNH

Tổng thể logo được nối tiếp từ chủ đề của **logo Synod XVI**; một số chi tiết được giữ lại và kết hợp với yếu tố, hình ảnh diễn tả đường hướng mục vụ đã được Hội đồng Giám mục Việt Nam đề ra.

1. Cây sự sống: Từ logo của Synod, cây sự sống là cây to lớn, hùng vĩ, tràn đầy khôn ngoan và ánh sáng, đang vươn lên trời cao. Nó là dấu chỉ của sức sống và niềm hy vọng sâu xa, biểu trưng cho thánh giá Chúa Kitô. Cây này đặt dưới Thánh Thể đang tỏa sáng như mặt trời; các nhánh cây được mở rộng theo chiều ngang như đôi tay hoặc đôi cánh, gợi lên hình ảnh Chúa Thánh Thần.

2. Hai nhánh Thiên Tuế: Gợi nhớ vinh thắng của các Thánh Tử Đạo Việt Nam. Hai nhánh cây vươn lên từ hai bên đoàn người tạo thành con đường kéo dài từ quá khứ đến hiện tại nói lên sự kế thừa đức tin vững mạnh từ cha ông và tiếp tục phát triển đức tin ấy trong tương lai.

3. Sách Kinh Thánh: Được mở ra và đặt trước cộng đoàn dân Chúa như lời mời gọi và cổ võ đọc Kinh Thánh. Lời Chúa sẽ thấm nhập và lan tỏa trong cuộc sống của từng người; tạo nên nền tảng cho mối hiệp thông giữa các tín hữu và dẫn lối cho bước đi hiệp hành.

4. Cộng đoàn dân Chúa: 7 bóng người đại diện cho các thành phần Dân Chúa cùng bước đi trên con đường hiệp hành: Thanh niên nam nữ, cao niên, thiếu nhi, giáo dân, tu sĩ, giám mục cùng hiệp thông trên nẻo đường loan báo Tin Mừng.

III. Ý NGHĨA MÀU SẮC:

Được sử dụng dựa trên 5 màu chủ đạo diễn tả sự đa dạng của Dân Chúa.

Cam: sức nóng của lửa, biểu tượng nguồn ơn Chúa Thánh Thần, diễn tả nhiệt huyết tông đồ, được chọn tô cho hình ảnh cây sự sống, như muốn tập trung nguồn ơn sức mạnh mà đoàn dân Chúa được lãnh nhận.

Xanh Dương: diễn tả niềm hy vọng, sự mong chờ niềm vui cứu độ.

Xanh Lá: sức sống tinh thần trong Đức cậy của Dân Chúa, cùng nhau bảo vệ sức sống của tạo vật.

Trắng: con đường dẫn tới sức sống Phục sinh, hướng đoàn người về quê trời trong hân hoan.

Hồng: diễn tả tấm lòng yêu thương, gắn kết và san sẻ trong đời sống Đức tin.

My Journey
OF CATHOLIC FAITH

Humble servant **HPK**

My journey with faith through Saint Nicholas Catholic church began in the backdrop of my upbringing in a Catholic family in Viet Nam. During my childhood, I regularly attended Sunday mass at Tan Dinh (Tân Định) Catholic church in Saigon and had the opportunity to join the Vietnamese Eucharistic Youth Movement (Thiếu Nhi Thánh Thể - TNTT) there. However, as the Vietnam War escalated, and the fall of Saigon unfolded in April 1975, my entire family sought refuge, fleeing Vietnam by plane on April 25, 1975. Our destination was Camp Pendleton, California, where we arrived in the summer of 1975.

Fortuitously, we found support and sponsorship from Saint Edward Catholic Church and settled in Dana Point. After marrying my college sweetheart in 1982, we embarked on a new chapter in Mission Viejo, where we began raising a family. Our two boys came into the world, and we endeavored to instill in them the values of our Catholic faith.

In 1986, we became members of Saint Nicholas Catholic Church under the guidance of Father Vu Tuan Tu. The sacrament of baptism for both of our boys was administered by Father Do Thanh Ha. Over the years, we actively participated in the life of the church, with our children attending catechism school, Vietnamese language school, and TNTT on Sundays. Eventually, they received the sacrament of confirmation from Bishop Todd Brown, making significant milestones in their spiritual journeys within the Catholic faith.

My family has been fortunate, and the blessings we've received have fueled my desire to contribute to the community. As a result, I became increasingly involved in church activities. When leader Nguyen Ngoc Hien extended an invitation to attend the LMTT (Liên Minh Thánh Tâm) meetings, I hesitated initially. However, after participating in a few gatherings, I recognized the profound impact of the organization's work and willingly embraced the opportunity to become a member of LMTT. This commitment continues to the present day, as I find joy and purpose in contributing to the meaningful endeavors of the group.

During the tenure of the executive committee from 2012 to 2014, a realization emerged regarding the vital need to support the Vietnamese Eucharistic Youth Movement, prompting a call to action. The committee, recognizing the importance of guiding and nurturing the younger generation, encouraged us to participate in the "Trợ Tá" training camp. Embracing this opportunity, the trio consisting of Nguyen Viet Lan, Cao Tien Dung, and myself attended the training and subsequently became assistant (Trợ Tá) for Vietnamese Eucharistic Youth Movement (TNTT Le Bao Tinh). Our commitment as assistant holds significant importance as it is dedicated to shaping and mentoring the youth within the church and community. Recognizing that TNTT represents the future generation, tasked with embodying the values of our faith and community, we are driven by the belief that investing in their growth and development is an investment in the future of our church and community.

Recognizing a need for singers in Saint Nicholas Vietnamese choir, my wife and I decided to join the choir, despite my initial self-awareness of not being a skilled singer. In the early days, I vividly recalled friends approaching me after mass expressing surprise at not hearing my voice during performances. In response, I humorously explained that my voice was meant solely for Jesus to hear. Over the years, however, with consistent practice and guidance of a skilled conductor, my confidence grew, and I found my voice resonating more boldly. While I may not have started as a strong singer, the journey within the choir has been transformative.

Reflecting on my experience, I wholeheartedly encourage members of the church to consider joining the choir. It's a communal and spiritual experience that fosters personal growth and connection. As I've discovered, with dedication and guidance, one can find their voice and contribute to the beautiful tapestry of worship and community in a way that is both fulfilling and meaningful.

CN

Trong tâm tình yêu mến Đức Mẹ Maria, tôi đã ghi lại những ngày lễ Đức Mẹ trong năm với vài nét lịch sử cho mỗi ngày lễ, giúp tôi hiểu và nhớ để cùng vui buồn với Mẹ.

Ngày 1 tháng 1: Lễ kính Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa

Ngày đầu năm mới, Giáo Hội mừng kính Đức Mẹ là Mẹ Thiên Chúa và cầu nguyện cho hoà bình thế giới. Khi mang thai Chúa Giêsu, Đức Mẹ trở thành Mẹ Thiên Chúa. Chính bà Ysave đã chào mừng Đức Mẹ: "Bởi đâu tôi được Mẹ Thiên Chúa đến viếng thăm tôi" (Lc 1, 43).

Mẹ Maria thường thinh lặng "ghi nhớ và suy đi nghĩ lại trong lòng." Trong thinh lặng Mẹ đã quan tâm để ý đến Chúa Giêsu rồi dần dần hiểu con của Mẹ và tin tưởng vào thánh ý Thiên Chúa. Mẹ đã chọn lắng nghe, ghi nhớ và hợp tác với Chúa Giêsu để đem ơn cứu độ cho nhân loại.

Ngày 2 tháng 2: Đức Mẹ Dâng Chúa Giêsu Trong Đền Thánh

Theo luật Chúa truyền, mọi con trai đầu lòng phải được gọi là của thánh dành cho Chúa. Ông Simêon bồng ẵm Hài Nhi Giêsu trong tay và chúc tụng Thiên Chúa: "Muôn lạy Chúa, giờ đây xin để tôi tớ này được bình an ra đi. Vì chính mắt con được thấy ơn cứu độ Chúa đã dành sẵn cho muôn dân: Đó là ánh sáng soi đường cho dân ngoại, là vinh quang của Israel Dân Ngài" (Lc 2, 29-32). Quay qua nhìn Đức Mẹ, ông nói: "Còn chính bà, một lưỡi gươm sẽ đâm thâu tâm hồn bà" (Lc 2, 29-32).

3. Ngày 11 tháng 2: Lễ kính Đức Mẹ Lộ Đức

Ngày 11 tháng 2 năm 1858, Đức Mẹ hiện ra lần đầu tiên với thiếu nữ chăn cừu tên Bernadette. Sau đó Mẹ hiện ra với cô thêm 17 lần nữa và lần nào Mẹ cũng nhắn nhủ cô lần hạt Mân Côi và làm việc đền tội thay cho những người tội lỗi. Mẹ bảo Bernadette lật tảng đá dưới chỗ Mẹ đứng, và từ chỗ đó một suối nước tuôn trào ra. Nhiều người đến tắm suối này với lòng cậy trông đã được chữa lành bệnh tật hoặc được bình an trong tâm hồn.

Ngày 25 tháng 3: Lễ Truyền Tin

Sứ thần Gabriel đã chào mừng Mẹ: "Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ơn sủng, Đức Chúa ở cùng bà" (Lc 1, 28). "Này đây bà sẽ thụ thai, sinh hạ một con trai, và đặt tên là Giêsu. Người sẽ nên cao cả, và sẽ được gọi là con Đấng Tối Cao. Đức Chúa là Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngai vàng vua Đavít, tổ tiên Người. Người sẽ trị vì nhà Giacóp đến muôn đời, và triều đại của Người sẽ vô cùng vô tận" (Lc 1, 31-33).

Ngày 13 tháng 5: Lễ Đức Mẹ Fatima

Từ ngày 13 tháng 5 đến ngày 13 tháng 10 năm 1917, Đức Mẹ đã hiện ra 6 lần với 3 em bé chăn cừu làng Fatima (Bồ Đào Nha). Trong thời gian này Châu Âu đang xảy ra trận thế chiến thứ nhất. Lần nào Đức Mẹ cũng khuyên nhủ các em hãy lần chuỗi, đọc kinh Mân Côi hằng ngày để cầu nguyện cho thế giới chấm dứt chiến tranh, và cho người tội lỗi mau sám hối.

Ngày 13 tháng 10 năm 1917 Đức Mẹ hiện ra lần cuối và để cho mọi người tin, Mẹ đã làm phép lạ cho 3 em Francisco, Jacinta, và Lucia cùng đám đông khoảng 70,000 người thấy mặt trời nhảy múa trên bầu trời, tung ra những chùm tia sáng nhiều màu.

Ngày 31 tháng 5: Lễ Đức Mẹ Thăm Viếng Bà Ysave

Được sứ thần Gabriel cho hay là bà Ysave đã thụ thai được 6 tháng, Đức Mẹ vui mừng vội vàng lên đường đi thăm. Bà Ysave được ơn Chúa Thánh Thần đã chúc tụng Đức Mẹ và nói: "Bởi đâu mà tôi được

phước Mẹ Thiên Chúa đến viếng thăm tôi" (Lc 1, 43). Và Đức Maria đã vui mừng ngợi khen: "Linh hồn tôi ngợi khen Đức Chúa, thần trí tôi hớn hở vui mừng, vì Thiên Chúa, Đấng cứu độ tôi" (Lc 1:47).

Ngày 27 tháng 6: Lễ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp

Trên thập giá, Chúa Giêsu nhìn Đức Mẹ và người môn đệ mình yêu mến. Ngài nói với Mẹ: "Hỡi bà, này là con bà." Và với người môn đệ Ngài nói: "Này là Mẹ con" (Ga 19, 26-27). Chúa Giêsu đã để lại cho chúng ta thân mẫu của Người để làm Mẹ của chúng ta, để chúng ta bớt cảm thấy lẻ loi cô đơn khi không còn thấy Chúa Giêsu.

Đức Thánh Cha Phan-xi-cô thường nhắc nhở đến sự dịu dàng ân cần đầy uy quyền của Đức Mẹ. Trong buổi tiệc cưới Cana, Đức Mẹ đã để ý đến việc hết rượu và xin Chúa Giêsu giúp đỡ. Mặc dầu Chúa Giêsu có vẻ như không quan tâm, nhưng Đức Mẹ vẫn dịu dàng âm thầm dặn gia nhân cứ làm theo lời chỉ bảo của Chúa Giêsu. Thế là buổi tiệc cưới trở nên sống động vui tươi với thứ rượu ngon đặc biệt vào giờ cuối.

Lạy Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp là quan thầy của cộng đoàn chúng con. Tuy cộng đoàn chúng con nhỏ bé nhưng vẫn đầy đủ mọi ban ngành và hội đoàn, mọi người đoàn kết nâng đỡ nhau. Nguyện xin Mẹ tiếp tục chở che, hướng dẫn chúng con, nhất là các em thanh thiếu niên, biết lắng nghe, ghi nhớ và tuân giữ lời Chúa.

Ngày 15 tháng 8: Lễ kính Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời (lễ buộc)

Năm 1950, Giáo Hoàng Pio XII tuyên bố Đức Mẹ hồn xác lên trời là tín điều của Giáo Hội Công Giáo. Mặc dầu đến năm 1950 mới có ngày lễ chính thức, nhưng tập tục tưởng nhớ và mừng kính Đức Mẹ hồn xác lên trời đã có từ thế kỷ thứ 4. Theo sách sử của Giáo Hội, Thánh John of Damascus có ghi chép rằng: "Hoàng Đế Marcian (392-457) của Rôma yêu cầu đưa xác Đức Mẹ về Constantinople là thủ đô của Đế quốc Rôma lúc bấy giờ. Thánh Juvenal là giám mục của Jerusalem thời đó đã trả lời cho vua là Đức Mẹ đã mất trước sự chứng kiến của các tông đồ, nhưng khi họ mở ngôi mộ của Mẹ theo lời yêu cầu của Hoàng Đế thì không có gì bên trong, ngôi mộ trống trơn. Từ đó các tông đồ kết luận là thân xác của Đức Mẹ đã được đưa lên trời."

Ngày 22 tháng 8: Lễ Đức Mẹ là Nữ Vương Thiên Đàng

Sau khi mừng lễ Đức Mẹ hồn xác lên trời vào ngày 15 tháng 8 thì một tuần sau, ngày 22 tháng 8 chúng ta mừng lễ Đức Mẹ là Nữ Vương Thiên Đàng. Giáo Hoàng Pio XII lập ra ngày lễ này vào năm 1954. Vì sao chúng ta tin Đức Mẹ là Nữ Vương Thiên Đàng? Khi truyền tin cho Đức Mẹ, Thiên Thần Gabriel nói: "Con của Bà sẽ nhận ngai vàng của vua Đavít và sẽ thống trị muôn đời." Vì Đức Giêsu là vua cho nên mẹ của vua là nữ hoàng.

Chương 12 của sách Khải Huyền có nói đến "một người Phụ Nữ, mình khoác mặt trời, chân đạp mặt trăng, và đầu đội triều thiên mười hai ngôi sao" (Kh 12,1). Nhiều học giả Thánh Kinh nghĩ rằng đây là hình ảnh Đức Mẹ như là một nữ hoàng vì chỉ có hoàng hậu mới đội vương miện hay triều thiên.

Ngày 8 tháng 9: Lễ Sinh Nhật Đức Mẹ

Giáo Hội hân hoan mừng lễ sinh nhật Đức Mẹ, vì Mẹ là niềm mong đợi lâu đời của nhân loại. Đấng Cứu Thế sẽ được sinh ra bởi một người Mẹ đồng trinh, một người Mẹ đặc biệt. Ngày Mẹ sinh ra là khởi đầu cho ngày cứu rỗi. Mẹ là "sao mai" dẫn lối loài người, như "rạng đông" báo hiệu mặt trời công chính.

Ngày 12 tháng 9: Lễ Danh Thánh Đức Maria

Trích bài của Tổng Giáo Phận Sài Gòn: Câu chuyện lịch sử về ngày lễ Danh Thánh Đức Bà Maria là một câu chuyện đẹp. Lịch sử kể lại rằng: "Năm 1683, sau khi chiếm được nước Hungary, quân Thổ Nhĩ Kỳ tiến vào nước Áo và dùng hai vạn quân binh để vây hãm kinh đô Vienna. Dân thành Vienna hiệp nhau phòng thủ hết sức cẩn thận vì họ biết rằng sa vào tay quân Hồi Giáo Thổ Nhĩ Kỳ thì thế nào cũng bị hành hạ rất dã man.

Giữa lúc dân thành Vienna đang sống trong cảnh phập phồng lo sợ, thì họ lại phải hú vía một lần nữa

khi nghe hung tin: một nhà thờ của họ đang bị cháy, và lửa lan rộng rất nhanh, lan đến gần kho vũ khí. Nếu lửa mà chạm đến kho vũ khí thì sẽ rất nguy hiểm, kho vũ khí sẽ nổ lớn, thành phố sẽ thiệt hại nặng nề về tài sản và nhân mạng, và quân địch sẽ vào chiếm thành dễ dàng. Ngày hôm đó là ngày lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời. Toàn dân thành Vienna sốt sắng kêu xin Đức Mẹ cứu họ khỏi thảm cảnh này. Họ vạn lơn lớn tiếng Danh Thánh Mẹ: "Lạy Mẹ Maria! Lạy Mẹ Maria!" Lạ thay! Ngọn lửa đang cháy rùng rợn, bỗng dừng lại trước kho vũ khí và tắt lịm, và kho vũ khí đã thoát cảnh nổ tung.

Ngay khi đó thì dân thành Vienna nhận được tin vui: viện binh Ba Lan và viện binh Đức đang đem quân giải vây thành Vienna. Sau khi tham dự thánh lễ, hai đoàn quân viện binh đồng thanh hô to: "Chúng ta hãy lên đường! Đức Mẹ Maria sẽ ở cùng chúng ta!" Một trận chiến nảy lửa xảy ra, quân Thổ bại trận và rút lui.

Đức Giáo Hoàng Inôcentê XI tuyên bố lập Thánh lễ dâng kính Thánh Danh Đức Mẹ Maria để kỷ niệm trận thắng lạ lùng này.

Ngày 15 tháng 9: Lễ Đức Mẹ Sầu Bi

Làm sao thông cảm hết những gian truân đau khổ trong cuộc đời của Đức Mẹ, từ khi sinh con trong hang bò lừa, bồng con vội vã trốn sang Ai Cập trong đêm tối, lạc mất con trong đền thánh Jerusalem, lo lắng cho bước chân con đi rao giảng tin mừng, chứng kiến cuộc khổ nạn của Chúa Giêsu… Không ngôn ngữ nào có thể diễn tả được hết nỗi đau đớn của Đức Mẹ. Khi tất cả các môn đệ - ngoại trừ thánh Gioan - bỏ Chúa đau đớn và trơ trọi trên thập giá thì Mẹ Maria dũng cảm có mặt ở đó, và nỗi đau đớn tủi nhục của người con thân yêu là lưỡi gươm đâm thâu lòng Mẹ. Mẹ đã hiệp dâng nỗi thống khổ của mình với cuộc khổ hình của Chúa Giêsu để cứu độ trần gian.

Khi xem phim Passion of the Christ, hình như tôi nhắm mắt hơn nửa phim vì sợ quá. Nhưng có một đoạn Mel Gibson diễn tả làm tôi rất cảm động, là khi Chúa Giêsu vác cây Thánh Giá bị ngã xuống đất thì nhà đạo diễn cho chúng ta thấy hình ảnh Đức Mẹ nhớ lại hồi Chúa Giêsu còn nhỏ, mỗi lần con té ngã là Mẹ tới đỡ dậy, an ủi săn sóc. Bây giờ con mình té ngã đớn đau như vậy mà Mẹ không làm gì được, không được ôm con vào lòng.

Ngày 7 tháng 10: Lễ kính Đức Mẹ Mân Côi

Giáo Hội lập ra ngày lễ này là để tưởng nhớ và tạ ơn Đức Mẹ đã cứu giúp Hội Thánh Kitô Giáo vào năm 1571. Sự việc xảy ra như thế này: Khi lực lượng hùng mạnh của Hồi Giáo ra quân ở Địa Trung Hải và đang trên đường chiếm đóng Âu Châu để tiêu diệt Kitô Giáo, thì hai nước Tây Ban Nha và Ý hợp nhau để chống lại, nhưng lực lượng của đoàn quân Kitô Giáo rất yếu kém so với địch thủ Hồi Giáo. Trước tình thế như vậy Thánh Giáo Hoàng Piô V nhiệt liệt kêu gọi mọi Kitô hữu sốt sắng lần chuỗi Mân Côi, tha thiết nài xin Đức Mẹ cầu bầu cùng Thiên Chúa trợ giúp. Và như vậy mọi gia đình Kitô hữu đều lần chuỗi Mân Côi và lính tráng trên chiến trận cũng không ngừng đọc kinh Mân Côi. Và phép lạ đã xảy ra, đoàn quân Kitô Giáo đã thắng trận chiến quyết liệt ngày 7 tháng 10 năm 1571. Do đó Đức Thánh Giáo Hoàng Piô V đặt ngày 7 tháng 10 là ngày lễ Đức Mẹ Mân Côi để tưởng nhớ và tạ ơn Đức Mẹ. Ngài tuyên bố rằng khí giới của Kinh Mân Côi có quyền lực hơn là súng đại bác và sự dũng cảm của quân lính. Vì vậy suốt tháng 10 gọi là tháng Mân Côi để mời gọi Kitô hữu siêng năng đọc kinh Mân Côi và cầu nguyện cho hoà bình thế giới.

Ngày 21 tháng 11: Lễ Đức Mẹ Dâng Mình Vào Đền Thờ

Hầu hết các nhà thờ Chính Thống cũng như Công Giáo ở Đông Phương đều có bức hoạ rất đẹp diễn tả cảnh em bé Maria khoảng ba tuổi xinh đẹp lanh lẹ bước lên 36 bậc thang đi vào Đền Thánh để dâng mình cho Chúa. Thánh Kinh không kể lại câu chuyện Đức Mẹ dâng mình vào Đền Thờ, nhưng đã cho chúng ta thấy suốt cuộc đời Đức Mẹ là một lễ dâng mình cho Thiên Chúa, hoàn toàn vâng theo thánh ý Chúa, từ lúc thiên thần truyền tin cho đến khi ẵm xác con mình trên đồi Golgotha.

Ngày 8 tháng 12: Lễ Đức Maria Vô Nhiễm Nguyên Tội

Khi hiện ra với Bernadette tại Lộ Đức, Đức Mẹ đã khẳng định: "Ta là Đấng Vô Nhiễm Nguyên Tội." Ngày 24 tháng 11 năm 1964 Công Đồng Vatican II đã xác nhận: "Đức Trinh Nữ Maria được gìn giữ tinh sạch khỏi vết tội nguyên tổ, và sau khi hoàn tất cuộc đời dưới thế, Đức Trinh Nữ Vô Nhiễm đã được đưa lên

trời hưởng vinh quang cả hồn lẫn xác và được Thiên Chúa tôn làm Nữ Vương Vũ Trụ."

Ngày 12 tháng 12: Lễ Đức Mẹ Guadalupe, Quan thầy của Châu Mỹ La Tinh

Sáng sớm ngày 9 tháng 12 năm 1531, nông dân Juan Diego đang đi bộ từ ngôi làng của mình đến thành phố Mexico để dự thánh lễ thì nghe trên sườn đồi có tiếng nhạc như chim hót. Nhìn lên, ông thấy trên sườn đồi một cô gái chừng mười lăm mười sáu tuổi, được bao quanh bởi hào quang ánh sáng. Nói chuyện với Juan Diego bằng tiếng địa phương, Bà yêu cầu Diego đi nói với Giám Mục xây dựng một nhà thờ ngay tại nơi đó. Vị Giám Mục yêu cầu ông thưa với người phụ nữ là hãy cho một dấu hiệu để chứng minh. Đức Trinh Nữ nói Juan Diego leo lên đồi và hái những hoa hồng. Mặc dù lúc đó đang là tháng 12 đã rất muộn so với mùa hoa nở, nhưng Juan Diego đã tìm thấy những bông hồng trên cánh đồng cằn cỗi. Đức Trinh Nữ yêu cầu ông sắp xếp những bông hồng vào trong chiếc áo choàng dệt bằng sợi xương rồng của mình. Trước sự chứng kiến của vị Giám Mục, khi Juan Diego mở áo choàng ra thì hoa hồng rơi xuống sàn nhà, và hình ảnh Đức Trinh Nữ Maria hiện ra trên vải áo choàng của Juan Diego một cách kỳ lạ. Trải qua bao thế kỷ, tấm vải áo choàng có in hình Đức Mẹ vẫn còn nguyên vẹn. Tấm hình này hiện nay vẫn còn được trưng bày tại Vương Cung Thánh Đường Đức Mẹ Guadalupe, Mexico. Sứ điệp của Đức Mẹ là Mẹ thương yêu tất cả mọi người, dù là tội lỗi, là quê mùa dốt nát và mời gọi mọi người hãy tin tưởng vào Đức Giêsu, vì chỉ có Ngài mới cứu rỗi loài người.

Ngày 25 tháng 12: Lễ Giáng Sinh

Đức Mẹ sinh Chúa Giêsu trong máng cỏ vì không tìm được chỗ trong nhà trọ. Đức Mẹ không khỏi băn khoăn: Con của mình là con của Đấng Tối Cao mà lại được sinh ra ở một nơi quá nghèo hèn như thế này. Một sự ngỡ ngàng trong thân phận, Mẹ vẫn khiêm nhường tín thác vào sự quan phòng của Thiên Chúa. Suốt chiều dài cuộc đời của Mẹ, Mẹ luôn luôn đồng công với Chúa Giêsu để cứu chuộc nhân loại.

Chuyện Vui Cười

ATS sưu tầm

Cha xứ nói với một lớp Giáo lý: Tuần tới Cha sẽ giảng về tội nói dối. Để giúp các con nhanh chóng nắm được vấn đề, Cha muốn tất cả các con đọc trước chương 17 Tin Mừng Thánh Máccô. Chủ Nhật sau đó, để mở đầu bài giảng, Cha liền yêu cầu những em đã đọc chương 17 của Thánh Máccô giơ tay lên. Cả lớp Giáo lý các em đều giơ tay. Linh mục cười và nói: Tốt lắm! Bây giờ cha sẽ tiến hành bài giảng về tội nói dối. Tin Mừng Máccô chỉ có 16 chương mà thôi.

Trong một lớp Giáo lý, Sơ hỏi các em: Chúa Giêsu đã làm phép lạ đầu tiên biến nước thành rượu ở đâu nào? Một em gái trả lời không cần suy nghĩ: Dạ Chúa Giêsu làm phép lạ đầu tiên ở Canađa ạ.

Trường Việt Ngữ Saddleback

36 Năm Bảo Tồn Tiếng Việt

Nguyễn Viết Lân

Thời gian thấm thoát trôi qua, Trường Việt Ngữ Saddleback đã được 36 năm thành lập, thuộc Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, thành phố Laguna Woods.

Chương trình Việt Ngữ khai giảng từ trung tuần tháng 9 đến trung tuần tháng 5. Các lớp bắt đầu từ 1:40PM đến 2:40PM vào mỗi Chúa Nhật.

Vào năm 1987, Trường Việt Ngữ Saddleback được thành lập với nhiều khó khăn, không đủ phòng ốc và số thầy cô và các em học sinh rất ít. Nhưng với lòng nhiệt huyết bảo tồn ngôn ngữ, văn hóa Việt cho các em nơi hải ngoại, nhiều thầy cô đã không ngần ngại hy sinh đóng góp thời giờ, công sức, tiền bạc và tài năng để gầy dựng Trường Việt Ngữ Saddleback. Từ đó ngọn lửa ***"Tiếng Việt còn, người Việt còn"*** được tiếp nối cho nhau.

Ban Giảng Huấn và Ban Điều Hành đều là những anh chị em thiện nguyện trong Cộng Đoàn và những thầy cô không cùng Tôn Giáo. Các thầy cô với nhiều năm kinh nghiệm 10, 20, 26 năm...và đại đa số các thầy cô đã tham dự các khóa Tu Nghiệp và Huấn Luyện Sư Phạm hằng năm vào mỗi mùa hè do Liên Hiệp Các Trường Việt Ngữ Hải Ngoại tổ chức.

Nối tiếp các thầy cô còn có các em học sinh đã học hết các lớp tiếng Việt và trở lại làm phụ giáo. Có em đã trở thành giáo viên dạy tiếng Việt của Trường Việt Ngữ.

Tuy rất bận rộn với đời sống hằng ngày, dù trời mưa hay nắng, các thầy cô và các em phụ giáo vẫn vui tươi, hăng hái đến lớp vào mỗi Chúa Nhật, với cùng một mục đích chung là để hướng dẫn và giúp cho các «mầm non» trau dồi tiếng Việt - tiếng mẹ đẻ của mình.

Quý thầy cô không những dạy cho các em biết tiếng Việt, văn thơ, ca dao, phong tục tập quán của người Việt Nam, mà còn dạy cho các em biết lễ phép, chào hỏi với câu "Tiên học lễ, hậu học văn". Đồng thời các thầy cô cũng truyền đạt về lịch sử của dân tộc, truyền thống văn hóa Việt Nam cho các em. Có cô còn tập cho các em ca múa những bài hát đậm tình quê hương. Có thầy cô đã hy sinh thời gian để dạy dỗ, huấn luyện các em đi dự thi "Bé Vui Bé Học" và thi viết chính tả cùng với các trường bạn. Các thầy cô còn mua quà, bánh kẹo thưởng cho các em để khuyến khích các em học tiếng Việt.

Thời gian cứ thế trôi qua, các "mầm non" đã nẩy lộc. Các em học sinh đã tham gia vô Ca Đoàn Giới Trẻ và hát trong các Thánh Lễ, đọc Sách Thánh, đọc Lời Nguyện bằng tiếng Việt, ca múa, ca nhạc kịch trong các buổi văn nghệ Tết Trung Thu và Tết Nguyên Đán tại Cộng Đoàn nhà. Các em còn tham gia chương trình "Tiếng Việt Mến Yêu", thi đua trong chương trình "Bé Vui Bé Học", thi viết chính tả và đã đoạt được nhiều giải thưởng.

Trường Việt Ngữ Saddleback, sau 36 năm được thành lập, đã gặt hái những thành quả tốt đẹp như ngày hôm nay là nhờ sự huấn luyện, truyền đạt những kinh nghiệm giảng dạy của quý thầy cô Liên Hiệp Các Trường Việt Ngữ Hải Ngoại qua những khóa Tu Nghiệp Sư Phạm; sự tận tụy hy sinh thời giờ, công sức của quý thầy cô cùng quý em phụ giáo Trường Việt Ngữ Saddleback, với sự yểm trợ bền bỉ, giúp đỡ của quý phụ huynh trong cùng một mục đích duy nhất là bảo tồn tiếng Việt và lưu truyền nền văn hóa Việt Nam cho thế hệ mai sau.

Cô Nguyễn Hương Giang

Giáo Viên Thâm Niên 20 Năm

Trường Việt Ngữ Saddleback

Lê Hằng

Trong suốt 20 năm nay, cô Nguyễn Hương Giang đã nhẫn nại, hy sinh tình nguyện cho việc giảng dạy Việt Ngữ tại Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Trường Việt Ngữ Saddleback. Mặc dù cô Hương Giang đang cư ngụ tại San Diego, vì hãng cô làm dời xuống đó, nhưng cô cũng ráng tiếp tục lái xe nhiều năm nay, từ sáng ngày Thứ Bảy đến dạy Giáo Lý tại Cộng Đoàn St. Thomas More, ở Irvine, và sau đó về nhà người quen nghỉ để Chúa Nhật tiếp tục đến dạy Việt Ngữ và Giáo Lý tại Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Nhà Thờ St. Nicholas, Trường Việt Ngữ Saddleback, ở Laguna Woods. Đúng là "anh hùng xa lộ" vì đều đặn mỗi tuần, cô lái xe trên xa lộ từ San Diego đến Orange County, nếu không kẹt xe là 1 đến 1.5 tiếng và ngày nào kẹt xe thì 2 đến 3 tiếng đồng hồ lái xe là thường. Một hy sinh thật quá lớn lao!

Vì thương các em nhiều, cô Hương Giang đã quên dành thời gian cho riêng mình, không quản ngại đường xá xa xôi, hy sinh thời gian cuối tuần của mình đến trường dạy tiếng Việt và Giáo Lý cho các em, để các em có thể hiểu và nói chuyện với ông bà, cha mẹ các em bằng tiếng Việt. Cô đã từng dạy nhiều lớp và năm nay cô đang phụ trách dạy lớp hai tại trường Việt Ngữ Saddleback. Những bài cô dạy đều được chỉ dẫn tận nguồn từng chữ cho các em. Cô hát rất hay, vì cô từng là ca viên trong ca đoàn, nên cô rất thích dạy cho các em hát các bài ca ngắn gọn và dễ nhớ, để các em về hát khoe với ông bà, và cha mẹ. Cô đã cố gắng tập cho các em đọc cho đúng âm, có đôi lúc cô khen thưởng cho các em bánh, kẹo và các món quà nhỏ để khuyến khích các em. Cô rất lo nếu các em không đọc được hoặc không hiểu nghĩa những chữ trong bài, cô luôn kiên nhẫn nhắc nhở các em phải cố gắng tập đọc và khuyến khích các em ráng đọc thêm ở nhà. Cô vừa dạy vừa cầu nguyện cho các em gốc Việt Nam sinh ra trên đất Mỹ, vì "Tiếng Việt còn, Người Việt còn", cô mong các em đọc và nói được tiếng Việt để nhằm gìn giữ ngôn ngữ và văn hóa Việt Nam. Cô Hương Giang đã tâm sự, cô rất là vui và hãnh diện khi nhìn các em đã học qua lớp của cô, các em đã mạnh dạn bước lên Bàn Thờ đọc Thánh Kinh và hát Thánh Ca bằng tiếng Việt trong Thánh Lễ Việt Nam.

Những ngày nghỉ lễ hay nghỉ hè không có dạy, hạnh phúc của cô Hương Giang là được cơ hội đi lên vùng Bắc California, thăm gia đình con gái - bé Thảo, con rể và 3 cháu ngoại. Cô rất thương các cháu và đã chụp hình rất nhiều để khi trở về cô có dịp chia sẻ với gia đình và bạn bè. Chung quanh cô lúc nào đều có các em nhỏ được cô thương chiều, kiên nhẫn, dạy dỗ, và chiều chuộng. Cô mong muốn cho các em nhớ nguồn gốc và gìn giữ văn hóa của người Việt Nam. Làm mẹ thì lúc nào cũng muốn làm chút gì đó cho con mình khi được bên cạnh con những ngày nghỉ lễ ngắn ngủi. Nhờ vậy nên con gái cô rất thương cô, và cô rất hãnh diện con gái cô đã giúp lo cho gia đình riêng của mình như gia đình truyền thống Việt Nam. Thật tốt đẹp và ý nghĩa qua những việc làm hy sinh và kiên nhẫn của cô Hương Giang.

Ngoài việc làm cô giáo, cô Hương Giang còn làm nhiều việc tông đồ: cô đang phụ giúp cho ban Thừa Tác Viên Thánh Thể giúp phục vụ trong Thánh Lễ; rước Mình Thánh Chúa, đến thăm và cầu nguyện với các người già và người bệnh, tại tư gia và nhà thương; và đặc biệt là cô hợp tác rất đắc lực trong ban cố vấn cho nhóm lo bảo vệ thai nhi và giúp cho các bà mẹ - từ sự an toàn về tinh thần đến sức khỏe, để giữ các bào thai từ lúc thụ thai cho đến khi sinh thành. Những khi trong giáo xứ có tổ chức gây quỹ hay tiệc mừng, lúc nào cần cô phụ giúp ở phương diện nào, hay là cô thấy nơi nào cần sự giúp đỡ của cô, cô đều có mặt để giúp cho ban tổ chức. Thật nhiều việc thiện nguyện cô đã nhẫn nại, hy sinh làm mà đây chỉ là những sự việc làm tiêu biểu được viết ra, vì còn có nhiều việc khác mà cô đã âm thầm làm, xin Chúa trả công bội hậu cho cô.

Xin được chân thành cảm ơn sự hy sinh và nhẫn nại của cô Hương Giang, xin tạ ơn Chúa đã đưa cô đến làm cô giáo trong suốt 20 năm qua với trường Việt Ngữ Saddleback. Xin chúc cô Hương Giang sức khỏe dồi dào, và tràn đầy Hồng Ân Thiên Chúa. Và mong cô Hương Giang sẽ tiếp tục đến mãi với trường Việt Ngữ Saddleback thêm vài thập niên nữa.

Cô Vũ Bích Hải

Giáo Viên Tiêu Biểu Niên Khóa 2023-2024

Trường Việt Ngữ Saddleback

Ngô Băng Tâm

Với những người Việt xa quê hương như chúng tôi, giữ gìn văn hóa Việt có ý nghĩa vô cùng quan trọng. Chính vì thế mà có thể hiểu tại sao trong suốt 26 năm qua, cô Vũ Bích Hải đã cố gắng làm một thiện nguyện viên tích cực trong cộng đoàn trong việc giữ gìn văn hóa dân tộc.

Hai mươi sáu năm qua cô Bích Hải đã dành một phần tư của cuộc đời mình làm một việc thật ý nghĩa cho đời. Cô đã nhiệt tình dạy tiếng Việt vào mỗi Chúa Nhật tại trường Việt Ngữ Saddleback trong nhà thờ St. Nicholas để bảo tồn tiếng Việt. Mỗi năm cô thường được giao nhiệm vụ dạy tiếng Việt những lớp khác nhau. Nhưng từ khi tôi biết cô gần 10 năm nay tôi thường thấy cô dạy những lớp cho các em mới học tiếng Việt như lớp Mẫu Giáo hay lớp Một.

Chuyện dạy tiếng Việt cho các em ở Hải Ngoại là một việc không dễ dàng gì. Có những em may mắn được sống với ông bà hay cha mẹ nói tiếng Việt ở nhà, nên chuyện học, đọc và nói tiếng Việt thật dễ dàng. Nhưng có những em cha mẹ cũng là người Việt nhưng sinh ở Mỹ, hay có em cha hoặc mẹ là người Mỹ nên các em chỉ đọc và nói tiếng Việt ở lớp vì vậy việc dạy tiếng Việt cho các em giống như dạy cho các em "ngoại ngữ". Ba mẹ các em rất ít hoặc không nói tiếng Việt với các em ở nhà, vì vậy việc dạy tiếng Việt như một ngoại ngữ cho các con là 1 điều khó khăn. Kết quả là có nhiều phụ huynh cũng bỏ cuộc theo các em. Chính điều đó nên tôi thấy nhiều năm qua, cô Bích Hải khuyến khích bố hoặc mẹ của các em ngồi lại trong lớp để cùng học với các con. Từ khi tôi biết cô Bích Hải, tôi thấy cô lúc nào cũng tận tụy trong việc tình nguyện "gõ đầu trẻ" này. Một bài học cô kéo dài nhiều tuần để chắc chắn các em có thể đọc và viết được tiếng Việt, vì học sinh của cô nhiều khi mới chỉ có 5 tuổi và viết cũng chưa rành. Cô khuyến khích các em đi học và làm bài hằng tuần bằng cách cho các em nhận 1 vé cho làm bài tập ở nhà và 1 vé cho đi học. Các em có thể đổi những vé đó với những món đồ chơi xinh xắn hay món bánh kẹo mà các em thích. Thêm vào đó mỗi lần đến lớp học các em đều nhận những món quà nho nhỏ từ cô Bích Hải như kẹo bánh. Nhất là cô Bích Hải rất siêng và chịu khó tự tay làm bánh cho các em. Tôi phải công nhận bánh cô làm rất ngon. Không những học trò được nhận quà mà cô giáo phụ giảng như tôi luôn có phần.

Bên cạnh đó tôi rất thích những tiết mục múa mà cô Bích Hải dạy các em. Tuy là người rất nghiệp dư nhưng cô Bích Hải lúc nào cũng trau chuốt cho những tiết mục múa của mình. Những tiết mục múa của cô thật có ý nghĩa vì nó luôn có nội dung thể hiện tình yêu gia đình và quê hương xa xứ. Một lần vì con gái tôi tham gia tập múa với cô, nên tôi được chứng kiến từ đầu đến cuối quá trình cô Bích Hải tập các em múa bài Mưa Trên Quê Hương của tác giả Minh Châu. Cô là một "biên đạo múa" rất nghiêm khắc cũng rất kiên nhẫn với các em. Đôi khi các em bị cô la vì không tập trung, nhưng không có em nào phàn nàn gì, vì có lẽ các em cảm nhận được mong muốn của cô giáo muốn truyền tải một thông điệp đặc biệt qua những điệu múa quê hương. Cô chăm chút cho các em từng chiếc nón lá, áo bà ba, hay cái quần đen trong tiết mục múa. Đến nhà cô xem các em tập múa tôi rất ngạc nhiên vì thấy cô Bích Hải có rất nhiều quần áo đủ màu sắc, nhiều kích cỡ khác nhau và nhiều dụng cụ múa cho các em. Những điệu múa cô dạy các em đều gắn liền với bản sắc dân tộc Việt Nam. Tôi cảm nhận được cô là một trong những người quan trọng trong cộng đồng mình vì cô đã âm thầm tạo ra cầu nối trong việc giữ gìn ngôn ngữ và văn hóa dân tộc Việt Nam.

Lòng nhiệt huyết của một tình nguyện viên nhiệt tình như cô không dừng lại ở lớp tiếng Việt, dạy múa mà cô còn tham gia dạy lớp Giáo Lý. Lòng nhiệt huyết đó giờ đây tôi thấy được tiếp nối qua hai người con trai của cô là Minh Trí và Minh Triết. Các em đã học qua tất cả các lớp Việt Ngữ, và giờ quay lại sánh vai giúp mẹ trong lớp Việt Ngữ mỗi chiều Chúa Nhật. Hy vọng các con của cô lại tiếp bước cô trong khát vọng giữ gìn tiếng Việt và văn hóa Việt ở Hải Ngoại. Tôi cũng cầu mong Chúa ban cho cô Bích Hải thêm sức khỏe để cô tiếp tục hành trình của một tình nguyện viên nhiệt tình trong công cuộc bảo tồn tiếng Việt và văn hóa dân tộc trong nhiều năm tới nữa.

Cô Lê Hằng

15 Năm Dạy Việt Ngữ Trường Saddleback

Nguyễn Hương Giang

Vào năm 2008, cô Lê Hằng Janine đã vui vẻ nhận lời mời gọi của BĐH Trường VN Saddleback, để trở thành cô giáo dạy Việt Ngữ cho các em nhỏ của Cộng đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Cô Hằng đã hết lòng tận tụy, chăm sóc, dạy dỗ các em học hỏi tiếng Việt trong suốt 15 năm qua. Với giọng nói dễ mến nhẹ nhàng từ tốn, cô Hằng rất kiên nhẫn trong việc dạy các em tập đánh vần và phát âm cho thật rõ ràng. Cô chịu khó tìm tòi những phương cách dạy các em học chữ mới qua trò chơi đoán chữ. Cô soạn bài vở chu đáo trước khi đến lớp, giúp các em học tiếng Việt hăng say linh động, mặc dù các em sinh trưởng trên đất Mỹ, và tiếng Việt trở thành ngôn ngữ thứ hai của các em. Cô dạy các em áp dụng những chữ mới học đặt thành câu và các em tranh đua giơ tay tình nguyện lên bảng viết.

Mười lăm năm ròng rã trôi qua, cô Hằng đã giúp nhiều em học hỏi, biết đọc, biết viết, hiểu và áp dụng tiếng Việt trong công việc khi các em trưởng thành tốt nghiệp Đại Học. Ngoài ra cô Hằng còn kể chuyện về các phong tục tập quán của người Việt Nam để các em hiểu biết văn hóa nước Việt Nam "Con Rồng Cháu Tiên". Trong các dịp Lễ Tết Nguyên Đán, cô dạy các em chúc Tết Ông Bà, Cha Mẹ, Chú Bác. Cô kể chuyện sự tích Bánh Dày Bánh Chưng, dạy cho các em hiểu biết về sự hiếu thảo đối với Cha Mẹ là đấng cưu mang, sinh thành dưỡng dục các em nên người tốt trong xã hội. Cô khuyến khích các em học trò mặc áo dài truyền thống của người Việt trong ngày Trường Việt Ngữ tổ chức ăn mừng Tết Nguyên Đán. Dịp Tết Trung Thu, cô phát bánh và giải thích cho các em hiểu người Việt ăn mừng rằm Tháng Tám trăng tròn sau mùa gặt hái nhiều kết quả tốt đẹp, vì nước Việt Nam là xứ nông nghiệp.

Ngoài việc dạy tiếng Việt, cô còn dạy các em về luân lý người Việt:

Uống nước nhớ nguồn,

Làm con phải Hiếu,

Công Cha như núi Thái Sơn,

Nghĩa Mẹ như nước trong nguồn chảy ra.

Các em phải biết kính trọng Ông Bà, Cha Mẹ và những người lớn tuổi trong gia đình, họ hàng; các em phải biết chào hỏi lễ phép, phải biết nói cám ơn khi nhận bất cứ món gì từ người khác.

Cô Hằng hăng say tích cực trong việc đóng góp xây dựng Cộng Đoàn, cô đã từng tình nguyện đảm trách làm Thủ Quỹ trong BTV Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Hiện nay cô đảm nhiệm vai trò, Phó Hiệu Trưởng, Thủ Quỹ trường Việt Ngữ. Mặc dù cô Hằng rất bận rộn trong việc chăm sóc nuôi dưỡng mẹ già, nhưng cô vẫn hết lòng thương yêu các em học trò, cô đã đến trường Việt Ngữ đều đặn vào mỗi trưa Chúa Nhật trong niên học. Cô cũng tình nguyện phụ giúp các Soeur Dòng Mến Thánh Giá làm Giáo Lý viên để chia sẻ đời sống Đức Tin cho các em. Cô dạy các em hiểu biết và yêu mến Chúa Giêsu và Mẹ Maria với hết tấm lòng ngây thơ của các em.

Cô tâm sự rằng "Hằng thích được gặp các em, khuyến khích các em học và nói tiếng Việt. Các em là những Thiên Thần bé nhỏ, là thế hệ tương lai của Giáo Hội Việt Nam mà Thiên Chúa đã trao ban cho Hằng để hướng dẫn và dạy dỗ các em."

Trưa Chúa Nhật đến lớp,

Thương làm sao...

Nghe em tập đánh vần: bê-a ba, em-mờ-a-sắc má…

Học cho chăm, em nói tiếng Việt.

Đi thưa về trình, cung kính lễ phép.

Ông Bà vui, Cha Mẹ thích,

Cả nhà chan hòa tình yêu thương.

Nguyện xin Thiên Chúa Ba Ngôi, Mẹ Maria và Thánh Cả Giuse luôn gìn giữ, phù trợ và đồng hành với cô Hằng trong đời sống Giáo Viên thiện nguyện.

Đẹp thay! Ôi đẹp thay những bước chân gieo mầm cứu rỗi trên khắp nẻo đường…

Thầy Nguyễn Michael

10 Năm Nhiệt Tình Giữ Gìn Văn Hóa Việt

Trường Việt Ngữ Saddleback

Trịnh Văn Tuyền

Trong khi theo dõi Đội Tuyển Nam Túc Cầu Mỹ tại World Cup 2022, tôi rất ấn tượng với một cầu thủ. Cầu thủ này không nổi bật với truyền thông, báo chí hay với người hâm mộ.

Tôi muốn nói đến Tyler Adams, một đội trưởng đích thực trên sân cỏ của Đội Tuyển Nam Túc Cầu Mỹ. Anh lên công về thủ, giúp đỡ đồng đội tạo ra cơ hội ghi bàn và dĩ nhiên là "dọn dẹp" hết những sai sót từ đồng đội của mình. Cần mẫn như chú ong thợ, không bao giờ thể hiện sự mệt mỏi hay chán nản. Trên gương mặt luôn nở một nụ cười.

Tyler Adams làm tôi nghĩ đến Thầy Michael Nguyễn của Trường Việt Ngữ Saddleback. Khoảng thời gian 5 năm qua cùng dạy Việt Ngữ tại trường đã để lại cho tôi rất nhiều ấn tượng về Thầy Michael.

Ngày tôi tham gia dạy Việt Ngữ, Thầy Michael đã có hơn 5 năm với Trường.

Tôi đến lớp dạy các em, hết giờ thì về. Thầy Michael thì khác, ngoài việc dạy, Thầy đến sớm chuẩn bị nước uống cho các em học sinh và đem nước đến từng lớp học cho Thầy Cô.

Tôi cũng có dịp cùng Thầy Michael phụ trách một lớp suốt một năm học. Tôi thật ngạc nhiên và học hỏi được nhiều từ sự chu đáo cho lớp học của Thầy. Thầy Michael soạn bài dạy và bài tập cho lớp học rất kỹ lưỡng, bao gồm cả bài dịch ra Anh Ngữ giúp các em hiểu nhiều hơn. Thầy in bài học và bài tập cho từng em. Chỉ dẫn các em đọc đúng, viết đúng và hiểu nghĩa của từng chữ, từng câu của bài học.

Thầy cho các em thay phiên nhau lên bảng viết, đọc và giải thích những câu các em đặt ra. Điều này giúp các em nhớ mặt chữ nhiều hơn, phát âm tốt hơn, tự tin hơn và không bị buồn ngủ trong lớp.

Thầy Michael luôn tạo ra một không khí dễ chịu cho các em trong lớp học. Nếu các em thiếu một bài kiểm tra vì vắng mặt, Thầy luôn cố gắng sắp xếp để các em đến lớp sớm để làm bài với Thầy.

Có một lần Thầy đưa con thầy lên Magic Mountain (cách trường 70 dặm) để tham dự hoạt động ngoại khóa, Thầy trở về dạy rồi sau đó lên đón con. Điều này làm cho tôi hết sức ngạc nhiên và khâm phục sự tận tụy của Thầy đối với lớp học.

Mỗi khi trường có lễ Khai Giảng, Chào Cờ, Trung Thu, Tạ Ơn, Tết, hay Bế Giảng, Thầy Michael lại phụ trách chụp hình cho từng sự kiện của trường, tải lên internet ngay trong đêm và gởi thông tin về hình ảnh còn nóng hổi ra cho toàn trường xem. Tất nhiên, Thầy lúc nào cũng có mặt rất sớm để phụ giúp sắp xếp hội trường và ở lại trễ hơn để dọn dẹp khi kết thúc.

Không những chỉ lo lắng cho Trường Việt Ngữ Saddleback, Thầy còn nhiều lần phụ giúp Ban Đại Diện Các Trung Tâm Việt Ngữ Nam California cho những sự kiện của Trung Tâm.

Hằng năm vào mùa Hè, Thầy Michael lại dành thời gian của mình cho khóa Tu Nghiệp Sư Phạm để nâng cao kiến thức về giảng dạy Tiếng Việt, học thêm về Lịch Sử Việt Nam.

Dù Thầy Michael quán xuyến rất nhiều việc, nhưng trên gương mặt của Thầy không bao giờ thể hiện sự mệt mỏi, mà luôn có một nụ cười.

Theo tôi, sự thành công của Trường Việt Ngữ Saddleback những năm qua một phần là nhờ vào sự đóng góp không nhỏ của Thầy Michael.

Tôi nghĩ rằng tất cả những gì Thầy Michael đã và đang làm cho Trường Việt Ngữ Saddleback không chỉ xuất phát từ tính cách, mà còn từ một tình yêu thương và ước vọng gìn giữ Tiếng Việt của Thầy. Đó cũng là tình yêu thương đối với Con Người Việt Nam, như chúng ta thường nghe "Tiếng Việt Còn, Người Việt Còn". Mà Người Việt còn thì Đất Nước còn. Có thể Thầy đã không ngờ rằng mình đã đóng góp một phần vào công cuộc bảo vệ Sự Tồn Vong của Đất Nước Việt Nam.

Tôi xin chúc Thầy và Gia Đình được nhiều sức khỏe để còn tiếp tục cống hiến cho Trường Việt Ngữ Saddleback nói riêng và góp công bảo vệ và phát triển Tiếng Việt nói chung trong nhiều năm nữa

Con Thích Học Tiếng Việt

Keira Minh Vi

Con tên là Keira Minh Vi. Con được sinh ra và lớn lên tại Hoa Kỳ. Do đó, tiếng Việt là tiếng mẹ đẻ mà con cần phải biết đọc, biết viết, biết nói một cách thông thạo.

Nước Việt Nam đã có bốn nghìn năm văn hiến, cha ông ta đã có công dựng nước và giữ nước nên con luôn ghi nhớ câu tục ngữ "uống nước nhớ nguồn", dạy con luôn yêu nhớ mãi công ơn tổ tiên, từ đó các thế hệ sau biết phát huy và bảo tồn văn hóa Việt tại xứ người và đó cũng là nguồn gốc mà con rất hãnh diện khi con được học tiếng Việt. Qua đó con cũng hiểu được lịch sử nước Việt Nam cũng như địa lý và phong tục quê hương yêu dấu của mình. Con có thể hát và múa những làn điệu dân ca, tình tự dân tộc. Con nghĩ rằng con phải luôn trau dồi tiếng Việt để con có thể góp một phần nhỏ bé vào cộng đồng Việt Nam bằng cách phụ các thầy cô giáo lo cho các em nhỏ mới bắt đầu học Việt ngữ. Đối với các bạn học ở những lớp thấp hơn con, các bạn nên cố gắng mỗi tuần đến trường Việt ngữ để giữ gìn tiếng Việt vì "tiếng Việt còn, nước Việt còn". Hơn nữa, văn chương Việt Nam rất phong phú, dạy chúng ta nhiều điều lẽ nghĩa như "tiên học lễ hậu học văn", biết đạo đức như "lá lành đùm lá rách", biết thương yêu nhau như "chị ngã em nâng".

Cuối cùng con kính cảm ơn các thầy cô đã bỏ thì giờ quý báu để dạy dỗ mỗi cuối tuần, cho chúng con những bài học hay.

"Em vui sướng biết hai ngôn ngữ

Chữ nước người và chữ nước ta

Tiếng Việt sử dụng ở nhà

Mẹ cha khen giỏi ông bà khen ngoan."

Con cũng cảm ơn bố mẹ đã luôn khuyến khích con trên bước đường học tiếng Việt và con cũng rất vui vì con đã giữ được tiếng Việt nhiều hơn người anh của con trong gia đình.

My name is Keira Minh Vi. I was born and raised in America, so I need to learn how to fluently read, write and speak my native language.

The country of Vietnam has had 4,000 years of civilization and our ancestors worked hard to build and defend their country. So I always reflect on the Vietnamese proverb "uống nước nhớ nguồn", which translates to "when you drink water, remember its source". This proverb has taught me to always honor the hardships of my ancestors. From there, future generations must promote and preserve Vietnamese culture abroad, and I am very proud of these roots when I am studying Vietnamese. Through my studies, I am also able to understand the history of Vietnam, as well as the geography and traditions of my beautiful homeland, like singing and dancing to folk tunes and traditional love songs. I believe I must continuously improve on my Vietnamese in order to contribute a small part to the Vietnamese community by assisting teachers who are helping young kids begin their Vietnamese language learning journey. To my fellow students in younger grades, you should try your best to attend Vietnamese class every week to maintain your Vietnamese language skills because "as long as the Vietnamese language exists, the Vietnamese people will remain". Furthermore, the Vietnamese language is very diverse, teaching us many life tips, such as, "tiên học lễ hậu học văn", which means "learn good manners before learning how to read and write", and "lá lành đùm lá rách" translating to

"whole leaves will provide cover for tattered ones", teaching us to develop good character. "chị ngã em nâng" meaning "if the elder sibling falls, the younger sibling will catch", teaching us to care for each other.

Finally, I would like to respectfully thank all the teachers who have used their personal time to teach us valuable lessons every weekend. A rough translation of a Vietnamese poem goes,

"I am so glad to know two languages

The one abroad and the one of my homeland

I use Vietnamese at home

My parents and grandparents are full of grace."

I would also like to thank my parents for always encouraging me on my journey to study Vietnamese, and I am also very happy to say that I've been doing a better job at maintaining my Vietnamese studies than my older brother.

TIẾNG VIỆT CÒN, NGƯỜI VIỆT CÒN!

Nguyễn Andrew Minh Hoàng

Con tên Andrew Nguyễn, năm nay con 16 tuổi. Con đã được ba mẹ cho con đi học Trường Việt ngữ từ lúc con học lớp 2 trường Mỹ. Khi vào Trường Việt ngữ, con phải học lại lớp Mẫu Giáo. Đến ngày hôm nay con đã học chương trình Việt ngữ được 10 năm. Con xin cảm ơn quý thầy cô đã tận tụy hy sinh dạy con tiếng Việt trong 10 năm qua.

Nhờ đi học tiếng Việt mà con có thể nói chuyện bằng tiếng Việt với bà Ngoại, bà Nội và gia đình của con. Con hiểu thêm về văn hóa và biết thêm về truyền thống dân tộc của người Việt Nam. Dù con sinh ra và lớn lên ở hải ngoại, nhưng vẫn không thể nào quên đi tập tục truyền thống ngày Tết Nguyên Đán, Tết Trung Thu và cội nguồn Việt Nam của mình.

Học tiếng Việt rất khó khăn, có những khi bận rộn và mệt mỏi với những bài học trong trường Mỹ, đôi khi con không muốn đi học tiếng Việt nữa. Nhất là năm nay, con đã học xong chương trình Thêm Sức năm rồi vì vậy con không muốn đi học Việt ngữ nữa. Nhưng nhờ Ba Má ép con, nên con cố gắng học đến ngày hôm nay. Bởi vì con hiểu rằng nếu mình biết thêm một ngôn ngữ nữa sẽ tốt hơn cho tương lai của mình.

Con muốn gởi lời cảm ơn đến cô Thúy Vân đã hy sinh thời gian dạy lớp Đàm Thoại năm nay. Năm nay lớp con không có đông học sinh, có những ngày chỉ có một mình con và cô Thúy Vân, nhưng Cô vẫn đến dạy con.

Tất cả quý thầy cô của trường Việt ngữ đã hy sinh thời gian đến đây hằng tuần để dạy tiếng Việt, vì vậy các em đang học những lớp nhỏ hãy cố gắng học tiếng Việt, mặc dù học tiếng Việt không có vui lắm, nhưng sẽ giúp cho tương lai của các em.

Cuối cùng con xin cảm ơn Ba Má, nhờ Ba Má ép con học mà hôm nay có thể đọc và nói tiếng Việt một cách lưu loát.

Tiếng Việt Còn, Người Việt Còn!

My name is Andrew Nguyen, I'm 16 and I've been in the Vietnamese language program since its kindergarten class. At that time I was in 2nd grade in public school. This Vietnamese program has helped me speak Vietnamese with my relatives. Although it has taken many years to complete it, I am able to communicate and understand Vietnamese culture better, and know more about the national traditions of the Vietnamese people. Although I was born and raised in the U.S., but I still can't forget my traditional customs Lunar New Year, Mid-Autumn Festival and my Vietnamese roots.

Learning Vietnamese is very difficult, sometimes it's busy and it's tiring to learn Vietnamese after public school, sometimes I don't want to study Vietnamese anymore.

As I finished the Confirmation program last year, so I don't want to learn Vietnamese anymore. But thanks to my parents forcing me, I tried to study until today because I understand that, if I know one more language, it will be better for my future.

One part of my life that has helped me get through my junior year in High School is motivation. I was mostly motivated whenever I thought about the end of the school year and how exciting it would be to enjoy summer. Motivation is contagious and I hope after this school year we can all stay motivated to love one another and creating a safe space for everyone.

Kỷ Niệm Tại Trường Việt Ngữ Saddleback

Nông Thúy Anna

Tiếng Việt là một ngôn ngữ đặc biệt đối với con, vì con là người Việt Nam. Hồi con học Tiểu Học, con không biết tự hào về con là ai. Thỉnh thoảng có mấy đứa gọi con là người Á Đông. Bây giờ học lên cấp 2, con có nhiều bạn tốt, và giờ đây con rất hãnh diện vì mình là người Việt Nam. Trong bài hát Thương Ca Tiếng Việt có lời "Tiếng Việt còn trong mọi người, người Việt còn thì còn nước non." Lời đó nhắc con có bổn phận là phải cố gắng học và giữ gìn tiếng Việt.

Trường Việt Ngữ đã để lại vài kỷ niệm mà con sẽ luôn nhớ mãi. Điều đặc biệt về Trường Việt Ngữ này là mọi người cư xử với nhau như trong gia đình. Con nhớ khi Thầy Hoàng dắt tụi con đi ăn phở, con để quên cặp trong xe của Thầy Hoàng. Con chạy thật là nhanh để lấy cặp của con. Thầy Hoàng đứng chờ con. Thầy Hoàng giúp con đeo cặp với cử chỉ như một người cha làm cho đứa con. Một kỷ niệm khác con nhớ hồi năm trước. Con đang trên đường lên lầu tới lớp của Cô Lan Anh. Đằng sau con là Thầy Tuyền. Con nhớ rất rõ rằng Thầy Tuyền đã hỏi con, "Con đi vào lớp nào?" Con trả lời, "Dạ con đi vào lớp năm của Cô Lan Anh." Thầy Tuyền làm mặt hóm hỉnh và nói, "Vậy thì Thầy sẽ gặp con năm sau." Hồi đó con không biết Thầy Tuyền là ai. Bây giờ con được là học sinh của Thầy Tuyền, và Thầy Tuyền là thầy giáo con thích nhất trong trường Việt Ngữ. Mặc dầu Thầy Tuyền là thầy giáo con thích nhất, nhưng nếu không có những thầy cô khác thì con sẽ là một học sinh dở tiếng Việt.

Con xin đặc biệt cảm ơn các thầy cô đã dạy con tiếng Việt để con được phần thưởng học sinh xuất sắc: cô Bích Hải, cô Diên Linh, cô Tuyết Linh, cô Tâm, thầy Huy, thầy Michael, cô Mỹ Thuận, cô Lan Anh, thầy Hoàng và thầy Tuyền.

Còn về gia đình con, ba con thì nhát, chị con thì giỏi Giáo Lý, anh con cũng khá tiếng Việt, còn mẹ con thì nấu đồ ăn ngon. Con muốn nói cám ơn đến ba mẹ con, đó là những người dạy tiếng Việt đầu tiên cho con. Thật ra, ba con hay dạy chữ Việt cho con, vì hai cha con hợp với nhau nhất trong gia đình. Mẹ con đẻ ra con là một đứa nhăng nhít, nhưng con hãnh diện mình là đứa nhăng nhít, vì con đủ gan để viết bài văn khôi hài này. Con sẽ yêu mãi gia đình con và Trường Việt Ngữ Saddleback mến yêu.

Thầy Cô Sánh Bước Bên Em

Diên Linh
HL & TNSP 8/2018

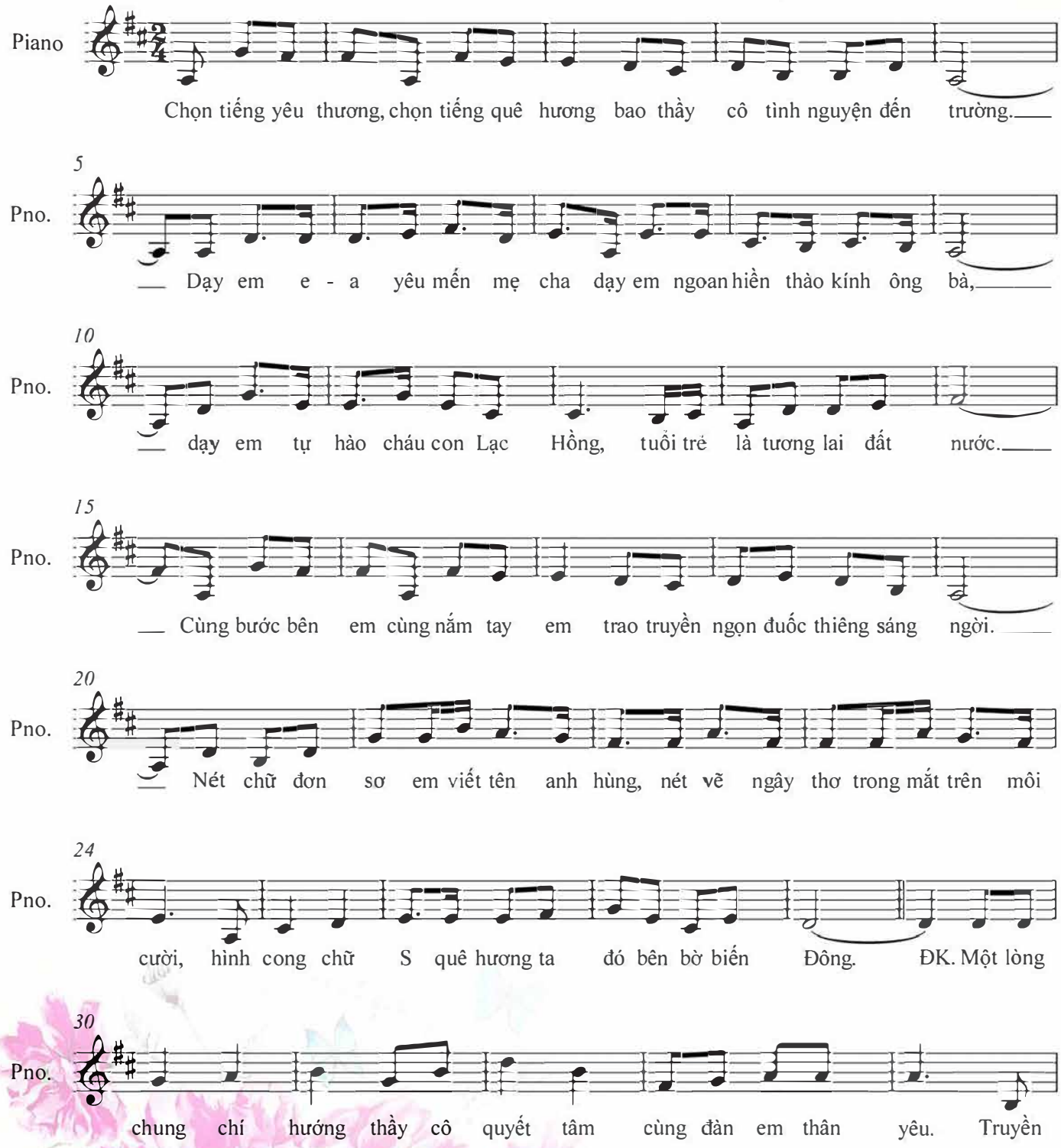

Trường Việt Ngữ Saddleback

Kỷ Niệm Đẹp!

TL

Tôi còn nhớ cách đây 28 năm trước, vì công ăn việc làm cho nên gia đình chúng tôi đã dọn từ Fullerton về đây để đi làm cho gần nhà. Lúc đó không biết có cộng đoàn Việt Nam cho nên Chúa Nhật nào gia đình tôi cũng đi Lễ Mỹ gần nhà. Thật sự mà nói đi Lễ Mỹ có hiểu gì đâu, đi là để làm tròn bổn phận của người Công Giáo thôi và vì sợ phạm tội bỏ Lễ ngày Chúa Nhật nữa. Một thời gian sau trong sở làm có một chú đồng nghiệp người Việt Nam giới thiệu cho tôi nhà thờ có Thánh Lễ Việt Nam, hồi đó còn được gọi là Cộng Đoàn Saddleback và chú ấy cũng có ngỏ ý mời tôi tham dự khóa Cursillo, tôi nghe chú mời rồi cũng ậm ự cho qua rồi cứ khất lần khất mòn, vì ngại không muốn bỏ con cái lúc đó còn nhỏ, sợ một mình anh chồng sẽ không coi nổi và cũng cứ viện cớ này cớ kia để từ chối. Nhưng lòng kiên nhẫn của chú rất kiên trì không hề nản, năm nào có khóa chú ấy cũng vẫn nhắc và mời tôi. Mãi đến 3 năm sau tôi cũng đã xiêu lòng và tham dự khóa, tôi đi vì cả nể cho chú vui chứ để chú mời hoài cũng kỳ vì chú ấy rất dễ mến và rất là đạo đức. Thật sự trong lòng cũng hời hợt lắm không muốn đi một tí nào. Nhưng có lẽ ấy cũng là ý Chúa. Sau khi tôi tham dự khóa về thì bắt đầu sinh hoạt với cộng đoàn từ đó.

Sinh hoạt đầu tiên là tôi xin vào làm phụ giáo cho lớp rước lễ. Thật ra cũng chẳng tốt đẹp gì. Là tại vì trong khi chờ con đang học giáo lý ngồi không, cho nên Sơ thấy rảnh và Sơ nhờ vào làm phụ giáo. Sau 1 năm làm phụ giáo cho lớp giáo lý, vì nhu cầu thiếu Giảng Viên Giáo Lý, Sơ Phương Hồng có khuyên tôi đi lấy 1 khóa học để được "certify" làm giảng viên chính. Sau 4 tuần, từ thứ hai cho tới thứ sáu sau giờ làm việc từ 7 giờ chiều đến 10 giờ đêm, đi học ở trên đồi Marywood thành phố Orange, chặng đường cũng khá xa với nhà tôi, đôi khi cũng mệt mỏi muốn bỏ ngang nhưng vì thương Sơ nên cố gắng cầm cự rồi cũng xong. Sau khi mãn khóa và được lãnh bằng giảng viên giáo lý, thế là ung dung được lên chức cô giáo Tina của lớp xưng tội rước lễ lần đầu. Các em học sinh của tôi sau khi đã lãnh nhận Phép Bí Tích Mình Máu Thánh Chúa, tôi đã không bỏ lỡ cơ hội bắt lấy thời cơ mời gọi các em gia nhập ban Giúp Lễ luôn, nói nào ngay lúc đó tôi cũng đang phụ trách ban Giúp Lễ cho nên tiện câu vài con cá và để phục vụ Bàn Thánh luôn. Cũng hãnh diện với cộng đoàn là lúc đó Lễ Chúa Nhật nào cũng được 5 em giúp, tạ ơn Chúa.

Cộng đoàn của chúng ta rất may mắn có những em sau khi đã lãnh nhận Phép Thêm Sức, phần đông đã trở lại làm phụ giáo và có em đã đang làm giảng viên chính luôn. Cho đến nay khi gặp lại các em học trò của cô Tina thuở nào mới có 7, 8 tuổi mà giờ đây đã có những em đã lập gia đình, có em trở thành Linh Mục (xưa kia con gọi cô bằng cô xưng con, bây giờ cô gặp con cô gọi con bằng Cha xưng con ☺). Có những em đã trở thành những người thành công, hữu dụng cho xã hội như Dược Sĩ, Kỹ Sư, ông này bà kia, v.v. nhưng vẫn không quên cô khi gặp lại cô Tina này. Xin Cảm ơn các con vẫn nhớ tên cô trong khi cô có tí tuổi không nhớ hết tên các con nhé.

Tôi còn nhớ cách nay cũng hơn hai thập kỷ rồi, có một hôm sau khi đọc bài Thánh Thư cho buổi họp của liên nhóm Cursillo và có sự hiện diện của Cha Thanh Sơn thời ấy, sau buổi họp Cha có gặp tôi và mời tôi tham gia vào ban Thánh Thư của cộng đoàn, mới đầu tôi vẫn còn e dè chưa dám nhận lời, nhưng Cha đã trấn an tinh thần và hứa sẽ chỉ dẫn cho chúng tôi cách đọc một bài Thánh Thư như thế nào, nhờ đó mà tôi đã tự tin hơn và cố gắng từng ngày để làm cho tốt bổn phận của một người mang trách nhiệm công bố Lời Chúa. Cũng may cho đến giờ tôi vẫn chưa bị loại ☺.

Tôi rất vui và tìm được sự bình an khi được phục vụ trong những công tác cho cộng đoàn, nhất là giúp các Sơ trong chương trình Giáo Lý Song Ngữ. Cũng như hàng năm được nấu ăn cho các em Thêm Sức tĩnh tâm 3 ngày cuối tuần, cùng sự đồng hành sát cánh với tôi là một người chị tinh thần mà tôi coi chị như chị ruột của mình, cùng với những thành viên trong cộng đoàn đã và đang âm thầm giúp đỡ nhưng chẳng bao giờ xuất đầu lộ diện.

Năm nay Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp được tròn 40 tuổi. Cá nhân tôi xin cảm ơn Cộng Đoàn đã cho tôi có cơ hội được phục vụ, được chia sẻ những thời gian ít ỏi của tôi để được tham gia trong vài công tác tông đồ cho Chúa. Xin cảm ơn những anh chị đã đồng hành với tôi với công việc phụ bếp trong suốt 26 năm qua, để mang những món ăn ngon cho các em trong những ngày tĩnh tâm chuẩn bị lãnh Phép Bí Tích Thêm Sức hàng năm. Cảm ơn các em phụ giáo đã giúp cô Tina trong lớp rước lễ lần đầu. Xin cảm ơn tất cả quý Cha, Sơ, Thầy Sáu, ông, bà, cô, bác, anh, chị, em và các cháu trong cộng đoàn mà Tina được hân hạnh biết trong suốt 28 năm gia nhập gia đình ĐMHCG. Tạ Ơn Chúa cùng Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp và Thánh Nicholas.

Bài viết này không có ý khoe khoang những việc làm cho Chúa. Chỉ là muốn nhớ lại những kỷ niệm khó quên khi chân ướt chân ráo bước vào cộng đoàn cùng với tâm tình tạ ơn Chúa và Đức Mẹ, cảm ơn Cộng Đoàn của chúng ta.

Happy 40th Anniversary
Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp!

My Way, My Camino

By Thiên Hương
Photography by Mary-Rose Hoang

Have you ever heard of the Camino de Santiago in Northern Spain, or the movie "The Way" starring Martin Sheen? I had to admit these names were unknown to me five years ago. It was only when my husband's college friends mentioned that they wanted to "walk the Camino" that I came to know about the existence of both. At the time, it sounded like something fun to do as a group, traveling and hanging out, nothing more. However, like with the best laid plans, those friends dropped out, one by one, some due to foot injury and some due to schedule conflict.

I have always enjoyed walking so we decided to go anyway. From the very beginning we knew we would not have the time or the energy to do the entire French Way; I also wanted to get the Compostela, a certificate one got after completing at least 100 kilometers. The most common starting point was Sarria, about 117 kilometers from Santiago de Compostela, our destination. Our trip was set to May 2020 but when Covid came and suspended everything, we had to cancel it. After the whole world started to open up again with less restriction, we decided to do the walk in late May this year for six days only, which sounded rather rushed to me. This amounted to an average of about 20 kilometers or about 13 miles a day. Although I walked a few times a week, I'd never exceeded even five miles a day!

At the advice of some friends who had done the Way, either in its entirety or just a portion of it, we began our training in earnest in April. Almost every day we set out in the early morning to different directions, always carrying a backpack with items we thought we would need for the walk. For me, that included a camera, a pair of binoculars, water, snacks, and a sketchbook. We made sure we mixed things up a little and included some hills, some dirt trails, and some streets with traffic. I even had to buy a new pair of walking shoes to mitigate any blisters or calluses. All this was to prepare our bodies for the pounding day after day and strengthen them. The training, we both admitted, was a bore, even with a good lunch stop as incentive! And we only got up to 13 miles one day; our distance covered usually ranged around six or seven miles. On top of all this, we lost ten days prior to the beginning of the walk, having enjoyed a tour of Greece beforehand.

D-Day minus two. We flew to Santiago de Compostela with just enough time to check-in our hotel, locate the Office of Pilgrims and grab a quick dinner.

D-Day minus one. Our bus was scheduled to leave for Sarria at 1 PM. Because I didn't have time to order the Credential booklet (which I would need to stamp twice each day of the walk so the Office of Pilgrims can verify that I actually walked the distance I claimed) prior to our departure from the US, I wanted to go get it this morning. A long line was already formed outside of the office. Hmm! This didn't look too good. I prayed to God that things would speed up and told my husband "Don't worry; I should be done in 45 minutes." And I did, with five minutes to spare. From the bus, we saw many pilgrims on their way to Santiago and told each other "That would be us in six days!" Once in Sarria, we explored the town and ran into a pilgrim who mentioned a church not too far. Mass was beginning soon and we received a special blessing for the pilgrims, a good start already.

D-Day. The first official step of our walk was exciting. Following the markers with a seashell or sometimes a yellow arrow, we ran into a good number of pilgrims with

Mass for Pilgrims-Sarria

A Typical Marker

backpacks and walking sticks. Some traveled in groups, some with families; others went by ones or twos. Some had started from Roncesvalles in the Pyrenees while others, just like us, were at the beginning their journey. The path was a dirt trail, crossing a little stream. A vendor sold some breakfast items on the side of the path. The weather was cool and cloudy. Perfect! Because it was still spring, the scenery was very green and I was amazed to hear so many birds singing, most of them totally new to me. The path took us up some very steep hills with most of us huffing and puffing, then through fields, over stone bridges, under the forest canopy and through many small villages. We saw cows and horses grazing in the fields and encountered some pilgrims on horses. With the yellow arrow markers on the side of the path or on buildings or fences, we never worried about getting lost. On the other hand, I was a little apprehensive to see how my body would hold itself as today was one of the longest distances to be covered. When we neared the next town, Portomarin, a storm was forming right behind us and even sprinkled some drops on us but thankfully never drenched us. By the time we arrived at our hotel, we were famished and treated ourselves to a nice warm dinner. My feet and legs had swollen and became hard at the touch, making me wonder if I could continue the walk in the morning.

Day 2. Nothing worked better than a good night's sleep. This morning I woke up, feeling renewed and ready for

Leaving Sarria

Pilgrims on Horses

another day of walking. We rapidly fell into a routine: wake up early, have a very light breakfast or not, walk for two, three hours, have a coffee stop, walk until lunch and push on towards our destination for the day. The path again took us through fields and villages, with the sun barely coming out to greet us, and always with the birds' songs accompanying us, especially through the forests. After getting a stamp at a small village store, apparently, we went to the wrong direction. Luckily a local man called out to us "Hey, where were you from?" "From California," we answered. He and his friends laughed and said "If you want to go back to California, then go on; but if you want to go to Santiago, go this way!" We all had a good laugh. The locals had seen plenty of pilgrims over the years and we were probably not the first ones who took a wrong turn. Tonight, our hotel in Palas de Rei was a 400-year old rectory that had been renovated recently. The combination of wood and stone made a homey feeling and we were given the best and largest room of the facility. Because the rectory was practically in a very small village with slim dining options, we decided to dine on the premises. During the 3-course meal, a big storm with thunder and lightning raged outside and we were glad we were not caught in it.

Day 3. The manager of the renovated rectory greeted us early this morning and even told us to pose so he could take our photos. The June gloom weather continued today and throughout our journey. Later we ordered a light breakfast at

A Segment of the Camino

Getting a Required Stamp

a coffee stop in a charming village. Fresh squeezed orange juice in this part of the country was very cheap compared to what we paid in the US. A big group of well-fed cows was led through the village out to the fields as we left and we had to rush through the pack to pass them while trying not to spook them. The wild flowers smiled under the

bright sun and I felt blessed with all the creations around me. When we arrived in Melide, our destination tonight, civilization ran to meet us with cars, buses and people milling about. The specialty of the region was boiled squids and roasted peppers. And to our delight they were very tasty.

A Group of Cows

The famous Galician Boiled Squids

Day 4. We passed by a couple of stone churches, walked across a stream on big stones and ran into some pilgrims on bicycles. I guessed you could do the Camino by foot, bicycle or horse. At the rest stop today, we met a couple of pilgrims who had started from the beginning of the French Way; and at least two others were doing their second Camino. I could see why people would want to walk this way again, as it went through some of the most serene and beautiful countryside. Entering Arzua, our destination, I saw many White Storks, big and mostly white birds. Some were flying in the sky while some others were sitting on nests on top of tall buildings. A repeat dinner with boiled squid was very satisfying as we didn't know if we could find this specialty in other locations.

Pilgrims on Bicycles

A Stone Church

Day 5. The boutique hotel where we stayed, included a sumptuous breakfast this morning causing us to leave later than usual; luckily, we only had 12 1/2 miles to walk today. Since the beginning of this walk, we'd been hearing and seeing a very cute songbird called European Robin which sang beautifully but was very skittish. Finally, I was able to photograph it today. We stayed at a pension for the night in the town named O Pedrouso. Had it not been for a very nice young local couple who called the manager for us and found out what the security codes were to enter the building, we would have been caught in a storm and hail that broke out as soon as we got inside.

European Robin

Storm Chasing Us

Day 6. The final walking day! Yippee! After we walked out of the pension building, we joined many other pilgrims who also started the day early. One pilgrim whom we had met before walked very fast because she wanted to attend the noon Mass in Santiago. Although we had only 20 kilometers to go, I didn't think we would arrive in time for

that Mass. But as though inspired by her, I started walking faster than normal and lo and behold; we made it to our destination in good time and even managed to grab a quick bite. We went to the Office of Pilgrims to get our certificates. This time the line was short, maybe because most people were at Mass. After I got the certificates and my husband congratulated me, I was very emotional. It just felt so unreal that I actually did it, walked six days in a row, and had no physical problems whatsoever (no blisters, no calluses, no knee or back or feet problem.) I felt I could do this again, maybe with another section of the Camino. We went looking for marker zero which was right in the middle of the square in front of the Cathedral. A multitude of pilgrims wandered about, ogling at the sight of the Cathedral and taking pictures.

I went to Mass tonight with a heart full of thanksgiving and of praise to God for He had blessed us with good weather and good health, and his gorgeous creations (humans, animals and flowers alike) that had greeted us at every step of the Camino. I had carried many people in my heart during this journey and believed God continues to watch over them, in good and bad times. Jesus, I trust in You!

The Cathedral

MRH Credentials

The Official Compostela

Compostela with Distance

<u>Author's Note</u>: The Camino de Santiago, or the Way of St. James, has been a renowned pilgrimage since the 10th century, with many routes starting from different regions in Spain, France, England and Italy, and converging in the Cathedral of Santiago de Compostela, located in the northwest of Spain. Legend has it that the remains of St. James were buried in the Cathedral. The most popular route is the French way which starts in Saint-Jean-Pied-de-Port, France, crosses the Pyrenees into Spain at Roncesvalles and passes through many beautiful towns and villages in northern Spain. Those pilgrims who want to walk the entire length would cover some 768 kilometers or roughly 480 miles for about 30 to 40 days.

For more information, visit these various websites: https://whc.unesco.org/en/list/669/; https://caminoways.com/camino-de-santiago; or google "Camino de Santiago."

The Trolley Boys of Manila

NLD

The cool wind is finally blowing through my hair on this hot summer day as I glide smoothly down the railroad tracks like an ice skater when the foreman shouts loudly "Get Out" and motions for me to stop the trolley. Out of the corner of my eyes, the train is barreling around the corner towards us, and I panic to jump to safety. As soon as the trolley comes to a stop, the skinny foreman calmly lifts up the whole trolley off the tracks all by himself and carries it off a few feet away just in time for the train to thunder past us menacingly, merely feet away.

I am still in shock by this unexpected and nerve-racking encounter when the foreman puts the trolley back on the track and motions me to continue pushing the trolley again, now that the train has passed and we have the tracks to ourselves once again. To him, it's just so ordinary.

We are in Manila, the Philippines and this trolley ride is considered the world's most dangerous commute by the BBC and reported by numerous videos on YouTube.

This capital city is plagued with horrendous traffic and has no efficient public transportation. With cars, buses, vans, tuk tuk, 3-wheeler lambrettas and mopeds clamoring for space in narrow streets, moving from point A to point B is a daily struggle for the 15 million residents. The struggle is even worse in the poorer neighborhoods where the alleys are too narrow for big vehicles, and it is so crowded. Life is hard here and the residents, many of whom are homeless, struggle mightily to make a living.

At some point in the past, a few enterprising men must have thought of a bright idea. What if we build a simple cart on wheels that can glide on the railroad tracks, only when there isn't any train

around, and push paying customers along the tracks to get them where they need to be. There certainly isn't any traffic on the railroad track and although it's illegal and dangerous to be competing with trains on active tracks, these men have hungry families to feed.

And the local residents embrace the idea wholeheartedly. For much less than a bus ticket, they can go where they need to go by sitting on the bench of these trolleys with their lunch bag, groceries, children, co-workers… They get to feel the fresh air on their face and often the rain while supporting hundreds of these trolley boys to earn a living. The most important thing they must not forget is to be ready to jump off the tracks when a train approaches, just as I did. For that they will have to keep watching on the horizon, or around the curve, just as what happened to me! Trains over there are not punctual and people cannot rely on a published schedule. And since trains running in the city don't blow horns due to their proximity to residential houses, by the time they hear the train rumbling down the tracks, it may be a bit too late.

For a person in these neighborhoods with no chances of employment in this lethargic economy, getting into this railroad trolley business offers the most practical hope for economic sufficiency. With the minimal cost for a metal frame bolted on ball-bearings to glide on the tracks and wooden slats to support two sitting benches, they are now proud owners of a railroad trolley transportation business.

The simple structure of a railroad trolley.

But perhaps I am getting ahead of myself here. To really appreciate the story of these "trolley boys", I would need to take you back two hours earlier, before they taught me how to push that trolley for a living.

"No more trolleys. Police don't allow it anymore.", everybody was telling me, from taxi drivers to shop owners near the locations that were known to have these trolley rides. The explanation was that since the BBC and other news outlets reported about this long-running "Extreme Commuting", the government clamped down to avoid the bad image for a modern metropolis. During many years of these trolleys riding, there have been many close calls but fortunately no fatal casualties. Apparently, people know how to jump off the tracks fast. But the photos of children and ordinary citizens riding on these ramshackle homemade carriages on the same tracks as active trains have caused a real Public Relations problem for the capital's image.

Now that my special trip to Manila seems to have been fruitless, I can only think of the hundreds of trolley boys who have now been sidelined, lost their income but worst of all, have lost a chance to be proud to provide for their families. I was so hoping that I could not only ride them but to actu-

ally push them as a way to share the experience of making a living with these famous trolley boys.

Going from street vendor to street vendor, my luck finally rang when I met Rose, a kind lady who works at a deli shop selling drinks and skewered meatballs. Yes, they are still there but they keep it quiet, and you would need to know where to go. But you shouldn't go, she said. It's too dangerous for you. Why? I naturally ask.

They would kidnap you, rob you, hold you for ransom and who knows what they would do to you, she insisted. They may even kill you.

As it turns out, the police have prohibited much of the trolley activities, but the harsh reality is that there is still no solution to the notorious traffic problem in Manila, people still find these trolleys useful and the trolley boys still need to earn their living. To cope with the police enforcement, they simply pull back to areas where the police presence is lighter and where the trolley boys have control of their neighborhood. And that means poorer and tougher neighborhoods, the places that naive tourists like me shouldn't venture into. On this Sunday when there are not a lot of people going to work, the trolley boys stay close to home.

Rose must have been my guardian angel that day. At my pleading, she agreed to call on her trusted 3-wheeled motorcycle taxi driver who would drive me to a slum area where there are trolley boys operating and stay with me as a local expert doubled up as a bodyguard.

My foreman lifts up the trolley to put on the tracks after the train has passed or when somebody needs a ride.

And that's how I end up learning how to push a trolley for a living on real railroad tracks and come tantalizingly close to being hit by a real train that appears out of nowhere from behind a curve. And the "trolley boys" I met turn out to be skinny middle-aged men with sunbaked, wrinkled faces that reflect a hard life under the harsh tropical sun. Aside from pushing passengers on this trolley that I am now the captain, they also push other trolleys with rubber tires that rolls on street surface to provide hauling service for big, heavy items. They work hard with the scarce job opportunities in this area. They have been extremely productive with the skills and the limited resources that they have.

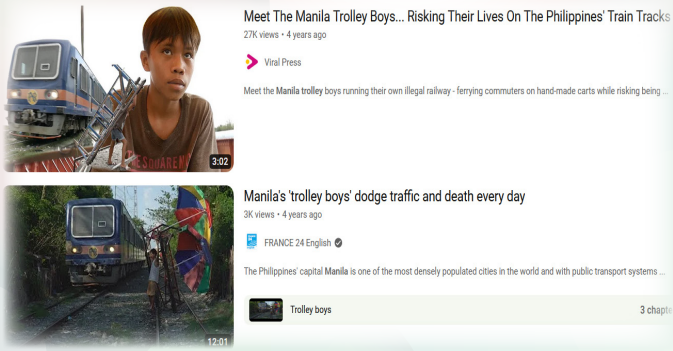

Men of few words, they are very courteous to me and teach me how to push, to glide so fast like flying and how to brake. I immediately feel a sense of comradeship with all of them. We all must make a living and these men have endured to make the best out of what little was handed to them. And they have earned my utmost respect for how hard they work and how resourceful they are. For that reason, I think of them as foremen, not trolley boys. Certainly, they are no tough gangsters who would do any harm to me. They are gentlemen and if I could have it my way, I would have cherished a bonfire with them that night by the railroad tracks.

I am grateful to Rose who spent a lot of her precious time away from her deli shop trying to convince me not to go to a dangerous slum, only to work out a feasible plan at the end for me to do so safely. Whenever I hear of the story about "Extreme Commuting" or "The world's most dangerous commute", I fondly remember my guardian angel and the beautiful souls gliding along the railroad tracks in Manila.

Chuỗi Mân Côi
DẠY CHÚNG TA CẦU NGUYỆN

Thomas H. Groome
Chuyển ngữ từ Catholic Digest

Cũng như nhiều tín hữu Công giáo khác, tôi sinh trưởng trong một gia đình đọc kinh Mân Côi mỗi tối. Chúng tôi biết tại sao phải làm vậy. Mẹ tôi thường khuyến khích chúng tôi rằng người có uy tín nhất để chuyển lời cầu nguyện lên Chúa Giêsu là Mẹ Maria. Là người con ngoan, làm sao Ngài từ chối Mẹ mình được chứ?

Là con cái, chúng tôi thường đến với việc lần chuỗi Mân Côi buổi tối bằng lời cam kết: "Một chút nữa, mẹ nha". Nhưng chúng tôi đã quỳ gối. Đó là thời gian tĩnh lặng đáng yêu đã nối kết gia đình có 9 đứa con vào thời gian cuối ngày với những điều căng thẳng bình thường giữa anh chị em với nhau. Nhiều năm sau đó, khi chúng tôi tụ họp để canh thức cha mẹ, và rồi lại canh thức anh chị, chúng tôi vẫn lần chuỗi Mân Côi với nhau, và điều đó vẫn nối kết chúng tôi. Cha Paddy Peyton, người tham gia cuộc Thập tự chinh Mân Côi đã đúng khi ngài nói: "Gia đình nào cùng cầu nguyện với nhau thì vẫn sống hài hòa với nhau."

Giọng đọc đều đều Kinh Kính Mừng dạy tôi biết sau đó là suy gẫm. Mẹ tôi thường khuyến khích chúng tôi "suy gẫm về các mầu nhiệm". Mẹ tôi thật khôn ngoan. Trong Tông thư Rosarium Virginis Mariae (RVM), Thánh Giáo hoàng Gioan-Phaolô II đã gọi chuỗi Mân Côi là "con đường chiêm niệm" (a path of contemplation).

Nếu một người trong chúng tôi bỏ lỡ việc lần chuỗi chung với gia đình, mẹ tôi luôn nhắc nhở: "Nhớ lần chuỗi nghe con." Chúng tôi biết mẹ luôn để chuỗi tràng hạt bên gối đầu để thức giấc có chuỗi lần ngay. Bà tôi cũng khuyến khích chúng tôi: "Nếu các con bắt đầu lần chuỗi Mân Côi và rồi ngủ quên thì các thiên thần và các thánh sẽ đọc xong chuỗi cho các con."

Từ nhỏ, tôi đã biết kinh Mân Côi là lời cầu nguyện vừa chung vừa riêng, là cách đọc kinh và suy niệm như đọc thần chú lặng lẽ vậy. Điều này làm tôi tin rằng chúng tôi có thể đến với Chúa Giêsu qua Mẹ Maria, và có các thánh cùng cầu nguyện với chúng tôi. Việc lần chuỗi Mân Côi dạy tôi biết bổn phận cầu nguyện riêng cũng như với người khác, và tôi có thể cầu nguyện bất cứ lúc nào và bất cứ nơi đâu.

Chuỗi Mân Côi có thể có tất cả các lợi ích về giáo lý đối với những người hậu hiện đại, thêm vào đó là hiệu quả mạnh mẽ của cách cầu nguyện. Sự phổ biến rộng rãi của việc lần chuỗi Mân Côi giảm sút sau Công đồng Vatican II – một tác động ngoài dự kiến đối với nỗ lực của Công đồng muốn tái tập trung các Kitô hữu vào Chúa Giêsu, Thánh Kinh và Phụng vụ. Nhưng khi Thánh Giáo hoàng Gioan-Phaolô II chú giải trong Tông thư RVM về kinh Mân Côi: "Nhờ Mẹ Maria về đặc tính, trong trái tim là một lời cầu nguyện mà Đức Giêsu là trung tâm và có chiều sâu của các sứ điệp Phúc Âm trong toàn bộ."

Điều chú ý đối với Tông thư RVM là Thánh Giáo hoàng Gioan-Phaolô II thêm 5 mầu nhiệm mới vào kinh Mân Côi: Mầu nhiệm sự Sáng. Khoảng 500 năm qua, toàn bộ kinh Mân Côi gồm 15 chục, mỗi chục tập trung vào một mầu nhiệm nào đó về cuộc đời Đức Kitô hoặc Mẹ Maria. Sau đó, 15 chục được gom lại thành 3 chuỗi 50 – gọi là năm sự Vui, năm sự Thương và năm sự Mừng.

Tuy nhiên, mầu nhiệm thứ năm mùa Vui tập trung vào việc tìm thấy Chúa Giêsu trong Đền Thánh – khi Ngài 12 tuổi. Còn mầu nhiệm thứ nhất mùa Thương suy niệm sự lo buồn của Chúa Giêsu trong vườn Giêtsimani – một khoảng trống rất lớn. Tôi vui mừng khi Thánh Giáo hoàng Gioan-Phaolô II thêm năm mầu nhiệm mới tập trung vào cuộc đời Chúa Giêsu. Khi người Công giáo lần chuỗi năm sự Sáng, chúng ta có thể đào sâu sự nhận thức của chúng ta và tận tâm sống làm môn đệ của Chúa Giêsu.

Chúng ta không thể xác định cách nào và khi nào kinh Mân Côi bắt đầu được sử dụng rộng rãi. Truyền thống cổ nói rằng kinh Mân Côi được Đức Mẹ đích thân trao cho thánh Đa Minh. Mặt khác, các tu sĩ Đa Minh đã góp phần tiêu chuẩn hóa và đại chúng hóa kinh Mân Côi qua suốt thế kỷ 15 và 16. ĐGH Piô V, một tu sĩ dòng Đa Minh, đã thành lập lễ Đức Mẹ Mân

Côi (nay kính vào ngày 7/10). Ngài tin hiệu quả của kinh Mân Côi bằng việc chiến thắng người Thổ Nhĩ Kỳ trong trận Lepanto năm 1571.

Khoảng năm 1000, người ta bắt đầu đọc 150 kinh Lạy Cha, chia thành ba bộ 50 và đếm bằng xâu chuỗi hạt, gọi là tràng hạt (paternosters). Điều này trở thành phổ biến là "thánh thi của người đau khổ" (the poor man's Psalter) vì là "bản sao" của các tu sĩ mỗi ngày đọc 150 Thánh vịnh. Khi lòng sùng kính Mẹ Maria tăng lên hồi thế kỷ 12, các tu sĩ chiêm niệm khổ tu dòng Xitô và dòng thánh Bruno đã góp phần phát triển và đại chúng hóa kinh Kính Mừng.

Quan trọng là hình ảnh Thiên Chúa mà Giáo hội rao giảng là người nghiêm khắc và phán xét. Đây là lý do tại sao lòng sùng kính Đức Mẹ tăng lên, vì người mẹ yêu thương có vẻ dễ gần gũi hơn người cha nghiêm khắc.

Kinh Mân Côi nổi bật từ khuynh hướng của các Kitô hữu bình thường được kêu gọi để cầu nguyện thường xuyên, để thánh hóa thời gian và công việc suốt ngày. Họ biết các tu sĩ nam nữ cũng làm vậy với Kinh Nhật tụng của Giáo hội. Nhưng giáo dân không có thời gian để đọc kinh chung. Khuynh hướng của họ là cầu nguyện riêng. Kinh Mân Côi nổi lên từ khuynh hướng tốt của dân thường mà bí tích Rửa Tội kêu gọi họ tới đời sống thiêng liêng. Điều này đòi hỏi việc cầu nguyện thường xuyên.

Ngày nay chúng ta nên được hướng dẫn bởi các khuynh hướng khôn ngoan của họ. Việc cầu nguyện thường xuyên sẽ luôn là chủ yếu để nâng đỡ đời sống Kitô hữu. Tiếp theo, chúng ta cần nhận biết sự hiện diện của Thiên Chúa và mối quan hệ của Ngài với chúng ta xuyên suốt thời gian và các hoạt động của cuộc sống – không chỉ ở trong nhà thờ. Các Kitô hữu được rửa tội không thể ủy thác cho người khác – như các tu sĩ nam nữ trong các tu viện – để cầu nguyện thay họ. Chúng ta cần cầu nguyện cho mình, cho nhau và cho Giáo hội – dù chúng ta cầu nguyện một mình.

Chắc chắn những rắc rối của cuộc sống có thể lắng dịu nhờ cầu nguyện và suy niệm bằng việc lần chuỗi Mân Côi.

Cách tốt nhất để lần chuỗi Mân Côi? Truyền thống là suy niệm về mầu nhiệm mỗi chục kinh hơn là tập trung vào lời kinh. Như vậy, với mầu nhiệm thứ nhất mùa Vui về việc Truyền tin, mỗi người có thể nghĩ về sáng kiến tuyệt diệu của Thiên Chúa, về sự cởi mở của Mẹ Maria sẵn sàng thực hiện Ý Chúa… Cũng có thể tưởng tượng và sống trong bối cảnh khi Sứ thần Gabriel hiện ra với Đức Mẹ, lắng nghe để trao đổi giữa Sứ thần và Đức Mẹ… Mục đích của việc suy niệm như vậy là đưa mầu nhiệm vào cuộc sống thường nhật để khuyến khích cương vị tông đồ của mỗi Kitô hữu.

Thánh Giáo hoàng Gioan-Phaolô II khôn ngoan nhận xét rằng chúng ta có trong chuỗi Mân Côi "một kho tàng được tái phát hiện".

TÌNH YÊU CHÚA
biến đổi đời tôi

Paul Dechant Trinh

Hành trình đức tin thật lạ lùng, khi nhìn lại tôi mới thấy có Chúa đỡ nâng tôi. Người có ảnh hưởng lớn nhất trong cuộc đời tôi và có lẽ tất cả anh chị em tôi là mẹ tôi vì bà phải một mình nuôi bảy đứa con còn ba tôi thì phải đi tù cải tạo ở miền Bắc. Các chị tôi làm thêu ở nhà còn anh em chúng tôi sau giờ học ra phụ mẹ bán chợ trời. Mẹ tôi là một người rất can đảm, tháo vát, và yêu Chúa. Bà cho chúng tôi học Giáo lý và dự Thánh lễ nên những câu chuyện trong Kinh Thánh tôi đều nhớ hết. Đức tin của tôi rất kém cỏi nhưng tôi luôn cám ơn mẹ đã giúp tôi có lòng kính sợ Chúa do đó mà đức tin tôi còn giữ được tới ngày hôm nay. Bà còn nhắc nhở chúng tôi đừng theo đoàn theo đội trong trường học và kể cho chúng tôi nghe về sự tàn ác của Cộng sản và lính Nhật ở miền Bắc. Nhờ vậy mà khi ba tôi đi tù về năm 1981, ông không phải đương đầu với những đứa con đi lạc hướng. Mẹ tôi là cột trụ của gia đình, tất cả những gì chúng tôi có là do nhìn và học từ nơi bà. Có lẽ vì thế mà bây giờ tôi mới cảm nghiệm được tất cả tình yêu và đức tính tôi có được là từ nơi mẹ, thì tôi sẽ cần ơn Chúa biết bao nhiêu để nên thánh.

Cuộc sống khó khăn, thăng trầm nhiều lúc xa Chúa nhưng vẫn bám víu nhà thờ ở nhiều nơi cho đến khi gia đình tôi dọn về miền Nam Orange County và đi lễ ở nhà thờ St. Nicholas (CĐ ĐMHCG). Cộng đoàn ở đây rất hiền hòa và chúng tôi gia nhập cộng đoàn. Lúc này đức tin của tôi vẫn kém cõi, biếng nhát việc đọc kinh, không cảm hứng tìm hiểu Thánh Kinh, không hiểu nhiều về đức tin, nhưng vì có con nên tôi cũng cố gắng học hỏi và sửa đổi để dạy chúng. Tôi bắt đầu ngẫm nghĩ, thắc mắc, và đặt ra những câu hỏi về sự hiện hữu, ý nghĩa của cuộc đời tôi, về mối tương quan của tôi với mọi người xung quanh, về hiện trạng của con người tôi. Tôi biết mình có nhiều thiếu sót, yếu đuối, tội lỗi và cảm nghiệm được là tôi cần Chúa nhưng tôi không hiểu được những mối tương quan để cuộc đời tôi có ý nghĩa.

Thời điểm của Chúa thật hoàn hảo, ngay lúc tôi mong tìm kiếm Chúa và muốn được biết Ngài nhiều hơn thì Ngài gọi tôi đi Cursillo. Trước đó, có gặp anh Michael ở Thiếu Nhi camping thì anh có nói là cộng đoàn mình có rất nhiều hội đoàn nhưng anh giới thiệu và khuyến khích đi Cursillo trước nên khi anh Vỹ mời đi dự khóa, tôi đồng ý. Ba ngày trên đồi thật tuyệt vời, tôi cảm nhận được Chúa yêu tôi chính từ nơi Chúa Giêsu và qua các anh chị trợ tá và Cursilitas. Tôi nhận ra mình yếu đuối tội lỗi mà Chúa vẫn yêu thương tôi và Ngài nâng đỡ tôi trong suốt quãng đường đã qua. Tuyệt vời hơn nữa là những gì xảy ra sau khi tôi xuống đồi. Tâm hồn tôi bừng cháy vì nhờ ơn Chúa, tôi coi hết Cha này tới Cha khác giảng trên Youtube, một trong những video nhớ nhất là "Confession is a place of victory" do Cha Mike Schmitz. Tôi đi tìm hiểu những đề tài về đức tin chẳng hạn như Sách Kinh Thánh được viết từ khi nào? Làm sao biết có Chúa? Ông Billy Graham đã nói những điều này rất hay: "I look out to the vast universe and see the power of God. I look into the love and kindness of many people and see the love of God. I look into the Bible and see the ideas of God that are beyond human ways and understanding. I look into myself and the world around me and see brokenness and lackings that in need of salvation and God's mercy. I was blinded and when God opens my eyes, I can see clearly with just common sense and human empathy that separate truth and lies, good and evil."

Rồi tôi đi tìm những lời kinh nguyện của các Thánh. I read the Saints prayers and was amazed, Oh my... The humility and love and adoration for God. Thế là tôi lấy những lời kinh đó để đọc kinh cho mình. Đốt đèn cầy, quỳ đọc kinh, nhiều khi qua những buổi chầu trực tuyến, tôi cảm thấy mình rất gần Chúa, được Chúa soi sáng, chỉ dạy. Lạ hơn nữa là trước đây tôi thường ngủ thẳng giấc đến sáng, bây giờ tôi thỉnh thoảng giật mình dậy độ 5 giờ sáng và không thấy buồn ngủ nữa, thế là tôi xuống nhà đốt đèn cầy đọc kinh và tôi thấy rất vui, ấm cúng, và gần Chúa hơn. Chầu Mình Thánh trở nên rất đặc biệt và tôi cảm nghiệm được sự hiện diện của Chúa Giêsu. Và tôi hay trầm ngâm suy nghĩ rất nhiều chuyện. Nào là tại sao tôi nhìn thấy ở những người nghiện ngập, thuốc phiện không mang lại cái gì tốt cho họ mà chỉ phá hủy cuộc đời họ và làm đau khổ

những người thân yêu. Phải chăng tôi cũng giống họ với những thói hư, tật xấu của tôi? Nào là biết bao nhiêu người chỉ mong có được cuộc sống như tôi, tại sao tôi không sống tốt lành hơn? Nào là người ta thường yêu ai sinh ra mình, làm ơn cho mình, hay là yêu mình, hay quyền thế, giàu sang; vậy mà Chúa là Đấng tạo dựng vũ trụ, quyền phép vô cùng, đã dựng nên tôi, yêu mến tôi, chết thay cho tội lỗi của tôi, mà sao tôi không biết ơn Ngài, yêu mến, sùng kính Ngài. Nào là nếu Chúa hiện ra uy quyền liệu tôi có thể yêu Ngài thật sự hay chỉ yêu quyền thế giàu sang của Ngài. Nào là nếu mình có đau khổ mà mình có gia đình yêu thương mình, luôn sát cánh bên mình, thì đau khổ không nhằm nhò gì cả, và hơn thế nữa nếu mình có đau khổ mà mình có Chúa kế bên thì đau khổ đó không nghĩa lý gì cả. Nhiều khi tôi có cảm giác như Chúa bỏ những ý tưởng đó vào đầu tôi và tôi phải vội ghi xuống nếu không thì quên rất nhanh. Chúa như đã mở tai mắt cho tôi, tôi không ngờ là tôi thích nghe và đọc Thánh Kinh như vậy, đọc kinh sốt sắng tâm tình như vậy. Mỗi lần nghe Lời Chúa, tôi cảm thấy như Chúa đang nói với tôi và khuyên bảo tôi. Rồi tôi được Anh Vỹ mời tham gia Ban Ca Nguyện. Những bài Thánh ca giúp tôi xác tín hơn trong đức tin và dâng lên những lời ca ngợi tình thương Chúa. Tôi thấy mối tương quan của tôi với những người xung quanh cũng thay đổi, khiêm nhường hơn, nhẫn nại hơn, dễ tha thứ hơn, và có lòng tin tưởng nhiều hơn. Tôi cũng hiểu được là tôi cần hành động vì trong Thánh Kinh có viết: “Our faith is revealed by our works” (James 2:18), “our creeds are revealed by our deeds” (Luke 6:46), “and our love for Him is revealed by our love for others” (1 John 4:20).

Tôi cầu xin Chúa cho tôi biết Thánh ý của Ngài và ban cho tôi lòng can đảm để làm việc phải. Tôi cũng nghe những chia sẻ của các Cha, các Soeurs là làm mọi sự vì yêu Chúa và làm sáng danh Chúa. Các anh chị trong cộng đoàn cũng đã tạo cơ hội cho tôi làm thiện nguyện viên hay những việc nho nhỏ. Tôi cũng nhận ra rằng yêu Chúa không những giúp tôi có được hạnh phúc đời sau nhưng cũng có được hạnh phúc ở đời này. We often think that if we are being good, we cannot enjoy life. But that’s a lie from Satan. We enjoy life the most when we are good. Hạnh phúc không phải là được sung sướng, hưởng thụ, nhưng được cảm nghiệm tình yêu trong cuộc sống, được tự do làm việc phát triển, được đối xử kính trọng theo nhân bản con người mà Chúa đã dựng nên, và được thờ phượng một Thiên Chúa toàn năng.

Tôi tạ ơn Chúa đã ban cho tôi có được một quan hệ cá nhân với Ngài, như lời của Đức Thánh Cha Bênêđictô XVI đã nói: “Only if I’m really in confidence personal with the Lord, if the Lord is for me not an idea but as a person of my deepest friendship; if I know personally it’s the Lord and we’re in contact of love every day in the Lord; if for me faith is a reality and the ground of my life, must sure reality not some possibilities, in this case if I’m really convinced and really in contact of love with the Lord, the Lord will help me in resist temptation and I can even win what seems impossible.”

Chính tình yêu Ngài đã biến đổi đời tôi từ một ngày đáng nhớ: 16-05-2019 khi tôi dự khóa Cursillo #657 tại Divine Words.

Tôi luôn mang trong mình một tâm tình tri ân cảm tạ vì Chúa đã thương tôi. Và tôi không ngừng trông cậy vào Lòng Thương Xót Chúa để được Ngài tha thứ tội lỗi và thánh hóa tôi. Những thánh giá trong cuộc sống vẫn có đó nhưng tôi không lo gì vì có Chúa ở bên tôi.

Tôi xin kết thúc bài viết với lời kinh của Thánh Augustinô:

St. Augustine Prayer to Know God:

Eternal God, who are the light of the minds that know you, the joy of the hearts that love you, and the strength of the wills that serve you; grant us so to know you that we may truly love you, and so to love you that we may fully serve you, whom to serve is perfect freedom, in Jesus Christ our Lord. Amen.

Đối với bạn, ĐỨC KITÔ là ai?

Phanxicô Xaviê Trần Duy Nhiên
Trần Đức Hòa sưu tầm

Những người đồng thời với Đức Giêsu thì khó mà có một câu trả lời đúng về Ngài. Đối với những người từng biết Ngài thì đa số cho rằng Ngài là Giêsu, con bà Maria và ông thợ mộc Giuse. Nhưng đồng thời họ cũng thấy nơi Ngài có một cái gì đó vượt hẳn cái thường tình, vượt hẳn những người khác, vì thế nên các tông đồ nhắc lại nhiều ý kiến khác nhau: Đối với người này thì Thầy là Gioan Tẩy Giả, người kia cho là Êlia, người khác nữa thì Giêrêmia hay một tiên tri nào đó... Nhưng đối với Chúa Giêsu, ý kiến của 'người ta' không phải là điều quan trọng, mà điều chính yếu là Ngài muốn biết quan điểm của các tông đồ, những cộng sự viên, những người thân cận của Ngài, vì thế Ngài hỏi họ: Đối với anh em, Thầy là ai?

Ta hãy tưởng tượng hôm nay Thầy Kitô ở giữa chúng ta cũng đặt câu hỏi ấy cho mỗi người: "Còn anh, anh Tứ, anh Dũng, anh Tường... Còn chị, chị Đông, chị Thủy, chị Tuyết.. Anh/chị nghĩ Thầy là ai? Hãy nói lên suy nghĩ của anh/chị chứ đừng lặp lại lời của một ai khác, dù là lời của tông đồ Phêrô!" Câu hỏi này không dễ trả lời như mình thoạt tưởng.

Câu trả lời của quần chúng.

Trong lúc mỗi người suy nghĩ, ta xem lại bao nhiêu thế hệ qua đã nghĩ gì về Ngài. Điều chua chát đầu tiên là rất nhiều người từng thực hiện câu mỉa mai của Voltaire: "*Thiên Chúa đã tạo dựng con người theo hình ảnh Chúa, và loài người đã trả đũa một cách đích đáng: họ tạo dựng Thiên Chúa theo hình ảnh họ*!"

Thế là chúng ta thấy Đức Giêsu Kitô dưới mọi lớp áo:

- Đức Giêsu, nhà bất bạo động.

- Đức Giêsu, nhà cách mạng.

- Đức Giêsu, nhà thần bí.

- Đức Giêsu, nhà truyền thống.

- Đức Giêsu, nhà cấp tiến.

- Và thậm chí có cả Đức Giêsu Siêu Sao nữa đấy! Quả là điên đầu!

Đối với một số người Công Giáo, Đức Kitô là đấng mà người ta trình bày cho trẻ em vào giờ giáo lý để cho các em sống ngoan ngoãn và biết vâng lời. Đối với một số khác, Ngài là đấng mà mình không được làm mất lòng để được Ngài ban ơn đời này, và đời sau được hưởng thiên đàng... Những người sâu sắc hơn sẽ tuyên xưng rằng Ngài là đấng đã đến để mặc khải Thiên Chúa cho loài người, và cho biết rằng Thiên Chúa là Cha chứ không phải là một Ông Cảnh Sát luôn rình rập để phạt vạ. Hơn thế, Đức Kitô là đấng đã yêu thương chúng ta đến nỗi hy sinh mạng sống vì chúng ta; và Ngài chỉ mong sao cho chúng ta yêu thương nhau như Ngài đã yêu thương chúng ta.

Câu trả lời của một số nhân vật có uy tín.

- Bà Cecil John Saunders sinh tại Luân Đôn, thủ đô Anh quốc. Bà làm đủ thứ nghề trước khi đến Roma dịp Năm Thánh 1975 và ở lại đây luôn. Năm 1987 vì quá nghèo, không thể trả tiền thuê nhà nên bị đuổi. Từ đó bà sống lang thang ngoài đường phố Roma và đi lượm giấy để bán. Khi được hỏi: "Đối với bà, Chúa Giêsu Kitô là Ai?", bà tuyên xưng không do dự:

Chúa Giêsu, tôi học biết Ngài ngay từ khi còn nhỏ. Mẹ tôi dạy tôi cầu nguyện cùng Chúa Giêsu mỗi sáng khi thức dậy, trước mỗi bữa ăn và vào mỗi buổi tối trước khi lên giường ngủ. Đối với tôi, Chúa Giêsu luôn luôn và mãi mãi là Đấng Cứu Độ Thế Giới. Ngài là Đấng Duy Nhất - trong tất cả các tôn giáo trên thế giới - là Đấng Duy Nhất có thể cứu thoát

loài người. Và chỉ mình Chúa Giêsu mới có thể cứu loài người, vì Chúa Giêsu hoàn tất mọi ước muốn của Thiên Chúa Cha.

- Đối với Đức Hồng Y Albert Decourtray, Tổng Giám Mục giáo phận Lyon, nguyên chủ tịch Hội Đồng Giám Mục Pháp, thì Chúa Giêsu Kitô mang một hình ảnh khác. Trong cuộc phỏng vấn dành cho tuần báo "Paris Match", số ra ngày 22-12-1988, Đức Hồng Y nói:

"Nếu chiều nay bất ngờ có ai hỏi tôi: "Đối với ngài, Đức Kitô là ai?", hẳn tôi sẽ dành thời giờ để tuyên xưng rằng: Chúa Kitô là ai ư? Thì bạn chỉ cần nhìn Ngài. Chưa bao giờ có người nào trên thế gian này biết kính trọng người khác giống như Đức Kitô! Chưa bao giờ có người nào yêu thương sâu đậm con người hơn Đức Kitô! Và cũng chưa bao giờ có người nào yêu mến Thiên Chúa, Cha Ngài, hơn Đức Kitô. Chúa Kitô là trung tâm điểm trí thông minh, cuộc đời và sự sống tôi. Tôi chỉ muốn nói về Người và chỉ ước ao sống trung tín với Người."

- Đối với Đức Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, Chúa Kitô là một lời đối thoại với từng người để cho mỗi một người được trở nên chính mình. Ngày 1 tháng 6 năm 1980, tại Parc des Princes ở Paris, trong buổi tiếp kiến giới trẻ, ngài đã nói:

"Các con muốn nghe cha nói về Chúa Giêsu Kitô, và hỏi cha rằng: đối với cha, Chúa Giêsu Kitô là ai. Trước khi trả lời, cha muốn trả lại câu hỏi ấy cho các con: Đối với các con, Chúa Giêsu Kitô là ai? Như thế, cha không lẫn tránh câu hỏi mà sẽ trả lời cho các con biết Ngài là ai đối với cha. Toàn bộ phúc âm là một cuộc đối thoại với con người, với mọi thế hệ, với mọi quốc gia, với mọi truyền thống; và Chúa Kitô mãi mãi và liên lỉ là một lời đối thoại với con người, với từng người, độc nhất, duy nhất, tuyệt đối cá biệt...

Trong phúc âm có nhiều lần Chúa đối thoại, và cha xem cuộc đối thoại độc đáo nhất là cuộc đối thoại với người thanh niên... Vì sao Chúa Kitô lại đối thoại với người thanh niên? ... Tại vì 'thanh niên' là biểu tượng của một con người, một cách đặc biệt, một cách quả quyết, đang đi trên con đường tự đào tạo để trở nên chính mình."

Câu trả lời của Giáo Hội:

Từ thời sơ khởi, Giáo Hội đã đưa ra câu trả lời rõ ràng và đầy đủ về Chúa Kitô qua Bản Tuyên Tín các Tông Đồ (Symbole des Apôtres), mà vào thế kỷ thứ tư, Công Đồng Nicée Constantinople đã làm rõ nét hơn để củng cố đức tin của Dân Chúa. Tất cả những chân lý ấy được quảng diễn trong văn kiện gần đây nhất, được ký vào ngày 6 tháng 8 năm 2000: **Dominus Jesus** (Trích bản dịch của Lm. Phêrô Nguyễn Quang Sách).

Trung thành với Kinh Thánh và bác bỏ những giải thích sai lầm và giảm thiểu, Công Đồng Nicê thứ nhất đã ấn định đức tin của mình vào: "Đức Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa, Con Một được sinh ra bởi Chúa Cha, nghĩa là bởi bản thể của Chúa Cha, là Thiên Chúa bởi Thiên Chúa, là Ánh Sáng bởi Ánh Sáng, là Thiên Chúa thật bởi Thiên Chúa thật, được sinh ra chớ không phải tạo thành, cùng một bản thể với Chúa Cha, nhờ Người mà muôn vật được tạo thành, trên trời và dưới đất. Vì loài người chúng ta và để cứu chuộc chúng ta, Người đã xuống thế và đã nhập thể, làm người, chịu khổ hình và sống lại ngày thứ ba. Người lên trời và sẽ trở lại để phán xét kẻ sống và kẻ chết."

Vâng theo những huấn giáo của các Giáo Phụ, Công Đồng Chalcedon cũng đã tuyên xưng: "Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta là Con Một và là chính Chúa Con, vừa trọn hảo trong thần tính vừa trọn hảo trong nhân tính, vừa là Thiên Chúa thật vừa là người thật... cùng một bản thể với Chúa Cha theo thần tính và cùng một hữu thể với chúng ta theo nhân tính ... được sinh ra theo thần tính bởi Chúa Cha trước mọi thời đại và, trong những ngày sau hết, vì chúng ta và vì phần rỗi chúng ta, được sinh ra theo nhân tính bởi Đức Maria, Mẹ Đồng Trinh của Thiên Chúa."

Chân lý về Chúa Giêsu Kitô, Con Thiên Chúa, là Chúa và là Đấng Cứu Thế duy nhất, Đấng qua biến cố nhập thể, tử nạn và phục sinh của Người, đã đem lịch sử cứu độ tới chỗ viên mãn, và lịch sử cứu độ được viên mãn trong Người và lấy Người làm trung tâm, chân lý đó phải được tin vững vàng như là một yếu tố kiên định của đức tin Giáo Hội.

Tân Ước minh chứng sự kiện này cách minh bạch: "Chúa Cha đã sai Con của Người đến làm Đấng cứu độ thế gian" (1 Ga 4, 14), "Đây là Chiên Thiên Chúa, đây Đấng xoá tội trần gian" (Ga 1, 29). Trong bài diễn từ của Ngài trước Thượng Hội đồng, Thánh Phêrô, đã minh chứng sự chữa lành cho một người què từ lúc mới sinh nhân danh Chúa Giêsu, công bố: "Ngoài Người ra không ai đem lại ơn cứu độ, vì dưới gầm trời này, không có một Danh nào khác đã được ban cho nhân loại, để chúng ta nhờ vào Danh đó mà được cứu độ' (Cv 4, 12). Hơn nữa, Thánh Phaolô nói rằng Chúa Giêsu Kitô "là Chúa mọi người", "là quan xét kẻ sống và kẻ chết", và như vậy "phàm ai tin vào Người thì sẽ nhờ Danh Người được ơn tha thứ" (Cv 10, 36.42.43).

Thánh Phaolô khi ngỏ lời với cộng đoàn Côrintô, viết: "Thật thế, mặc dầu người ta cho là có những vị thần ở trên trời hay dưới đất - quả thật thần cũng lắm, mà chúa cũng nhiều - nhưng đối với chúng ta, chỉ có một Thiên Chúa là Cha, Đấng tạo thành vạn vật và là cùng đích của chúng ta, và cũng chỉ có một Chúa là Đức Giêsu Kitô, nhờ Người mà muôn vật được tạo thành, nhờ người mà chúng ta được hiện hữu" (1 Cr 8, 5-6). Hơn nữa, Thánh Gioan tông đồ tuyên bố: "Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì không phải chết, nhưng được sống muôn đời. Quả thật, Thiên Chúa sai Con của Người đến thế gian, không phải để lên án thế gian, nhưng là để thế gian nhờ Con của Người mà được cứu độ." (Ga, 3, 17-17). Trong Tân Ước, ý muốn cứu độ phổ biến của Thiên Chúa liên kết chặt chẽ với sự trung gian của một Chúa Kitô mà thôi: "(Chúa) muốn cho mọi người được ơn cứu độ và nhận biết chân lý. Thật vậy, chỉ có một Thiên Chúa, chỉ có một Đấng trung gian giữa Thiên Chúa và con người, đó là một con người, Đức Giêsu Kitô Đấng tự hiến và làm giá chuộc mọi người" (1 Tm 2, 4-6).

Câu trả lời của Kinh Thánh

Lên thêm một bước, ta có thể tìm ngay trong Kinh Thánh, là Lời của chính Thiên Chúa, những điều mà Giáo Hội đã loan truyền cho muôn dân về Đức Giêsu Kitô:

- Ngài là một người phàm.

Philiphê 2, 6-7: *Đức Giê-su Ki-tô vốn dĩ là Thiên Chúa mà không nghĩ phải nhất quyết duy trì địa vị ngang hàng với Thiên Chúa, nhưng đã hoàn toàn trút bỏ vinh quang mặc lấy thân nô lệ, trở nên giống phàm nhân sống như người trần thế.* (cf Tm 2,5; Dt 2, 14.17; Dt 4,15),

- Ngài là Đấng đại diện cho nhân loại

Rôma 5, 8: *Đức Ki-tô đã chết vì chúng ta, ngay khi chúng ta còn là những người tội lỗi; đó là bằng chứng Thiên Chúa yêu thương chúng ta.* (cf Rm 3,25; Is 53, 5; Gl 3,13; Rm 4,25; 1Cr 5,14.21).

- Ngài là sứ điệp của Thiên Chúa:

Gioan 1, 1.14: *Lúc khởi đầu đã có Ngôi Lời. Ngôi Lời vẫn hướng về Thiên Chúa, và Ngôi Lời là Thiên Chúa.... Ngôi Lời đã trở nên người phàm và cư ngụ giữa chúng ta.* (cf Dt 1, 1-3; Cl 1, 15).

- Ngài là Đấng Cứu Độ:

Cv 4, 1.12: *Chính Đức Giê-su Ki-tô, người Na-da-rét, Đấng mà quý vị đã đóng đinh vào thập giá, và Thiên Chúa đã làm cho trỗi dậy từ cõi chết... Ngoài Người ra, không ai đem lại ơn cứu độ; vì dưới gầm trời này, không có một danh nào khác đã được ban cho nhân loại, để chúng ta phải nhờ vào danh đó mà được cứu độ.* (cf Ga 3,17; Pl 3,20; Rm 10, 9).

- Ngài là con đường duy nhất dẫn đến Thiên Chúa

Ga 14, 6: Đức Giê-su đáp: "*Chính Thầy là con đường, là sự thật và là sự sống. Không ai đến với Chúa Cha mà không qua Thầy.*" (cf Ga 5, 11-12; Gl 2,16).

- Ngài là trung tâm mọi sự

Êphêsô 1. 10: *Người đã định từ trước trong Đức Ki-tô. Đó là đưa thời gian tới hồi viên mãn là quy tụ muôn loài trong trời đất dưới quyền một thủ lãnh là Đức Ki-tô.* (cf Cl 1, 17-18; Pl 2, 9-10).

- Ngài là Đấng tạo dựng:

Côlôxê 1,16*: Trong Ngài (Đức Kitô) muôn vật được tạo thành trên trời cùng dưới đất, hữu hình với vô hình.* (Ep 3,9; Ga 1, 1.3.10).

- Ngài là Thiên Chúa:

Gioan 20, 28: *Ông Tô-ma thưa Ngài: "Lạy Chúa của con, lạy Thiên Chúa của con!"* (Mt 1,23; Rm 9,5; Pl 2, 5-6; Cl 2,9; Pr 1,1; Dt 1,8).

ĐỐI VỚI TÔI, NGÀI LÀ AI?

Đối với 'người ta' thì tương đối dễ tìm được một câu trả lời, dù cho 'người ta' ấy là một tín hữu vô danh, một người có uy tín, thậm chí là Giáo Hội hoặc Kinh Thánh. Nhưng dù biết được những điều đó và tin rằng đó là chân tính của Chúa Kitô, thì vẫn còn chưa thể trả lời được câu hỏi không thể tránh né của Chúa Kitô: Đối với anh/chị, Thầy là ai?

Dù không phủ nhận hay nghi ngờ gì về những điều Kinh Thánh dạy và Giáo Hội truyền, thì Đức Kitô của sự hiểu biết cũng là một cái gì ở bên ngoài cuộc sống của mỗi người, và Chúa Kitô đó chỉ là một Chúa Kitô của 'người ta'! Chúa Kitô là ai, đối với tôi, phải thông qua một cuộc gặp gỡ riêng tư, độc đáo và độc nhất; và Chúa Kitô ấy có thể không mặc lấy những thuật ngữ mà Giáo Hội đã truyền dạy.

Trong tiểu thuyết Bên Dòng Sông Hằng của Viễn Đằng Chu Tác, nhân vật chính là Đại Tân cần trình bày Đức Kitô cho một người bạn gái không thích nghe đến chữ Chúa. Và anh đã gọi Đức Kitô bằng Củ Hành.

"–Xin lỗi nếu cô không thích cái danh xưng Chúa mà muốn đổi ra tên khác cũng chẳng sao. Gọi là Cà Chua hay Củ Hành cũng được thôi. – Được rồi. Thế thì Củ Hành là cái gì của anh vậy?" (trang 98).

Thế nhưng qua danh xưng Củ Hành, Đại Tân lại thấy ý nghĩa trọn vẹn của cuộc sống mình, và dấn thân theo con đường của Củ Hành đó. Sau này anh kể lại với cô bạn ấy:

"....Từ những ngày còn nhỏ, nhờ mẹ tôi, tới nay tôi vẫn còn tin tưởng, chính là sự ấm áp nơi mẹ. Hơi ấm từ tay mẹ nắm, hơi ấm của thân thể khi được mẹ ôm ấp, hơi ấm tình thương, hơi ấm khi mẹ chẳng bỏ rơi tôi, dù so với các anh chị, tôi là một thằng ngố. Mẹ luôn kể về Củ Hành, như có lần tôi đã nói với cô. Nhưng vào những ngày xa xưa đó, mẹ còn dạy cho tôi biết rằng Củ Hành là một khối rất ấm áp – hay nói ngắn gọn - Củ Hành là Tình Yêu. Khi tôi bắt đầu tuổi lớn khôn, tôi mất mẹ. Lúc này tôi mới hiểu ra rằng, suối nguồn ấm áp nơi mẹ là một mặt của Củ Hành, và rốt cuộc cái mà tôi tìm kiếm, chính là Tình Yêu của Củ Hành...."

Đối với một người đã thực sự gặp gỡ Chúa Kitô thì danh xưng không còn là một vấn đề sống chết nữa. Nếu xưng tên Giêsu mà mình chỉ thấy là một mớ kiến thức, nhưng trái lại, gọi Củ Hành mà cảm nhận Tình Yêu thì: Đối với Đại Tân, Đức Giêsu chính là Củ Hành, và Củ Hành ấy đã hình thành và lớn lên qua một quá trình dài trong một bầu không khí đầy ắp tình mẫu tử. Nếu bảo rằng gọi Thiên Chúa là Củ Hành là một hành vi xúc phạm, thì đem nhốt Đức Kitô vào một thuật ngữ như 'Đấng Cứu Độ' cũng là một hành vi cầm tù Đấng Vô Biên vào trong một khái niệm của con người. Thế nhưng điều cốt lõi không nằm ở ngôn từ mà nằm ở một bình diện khác.

Người ta kể rằng một hôm họa sĩ Steinberg gặp một cô gái bụi đời. Bị thu hút bởi sắc đẹp của cô, Steinberg mời cô về xưởng để ngồi làm người mẫu cho mình vẽ. Vào thời ấy, ông đang thực hiện tuyệt tác của mình "Chúa Kitô trên Thập Giá". Cô gái thường nhìn ông vẽ bức tranh ấy. Một hôm, cô bảo: "Cái ông này chắc là một người dữ ác lắm nên mới bị người ta đóng đinh trên thập giá như vậy!" Họa sĩ trả lời "Không phải đâu. Trái lại, ông ấy là một người tốt lành. Người tốt lành nhất từng sống trên đời. Ông chết cho kẻ khác đấy". Cô gái nhìn vào mắt ông và hỏi: "Ông ấy có chết cho bác không?" Lúc bấy giờ, Steinberg là một người giữ đạo theo thói quen, nhưng câu hỏi của cô gái bụi đời kia đã đánh động ông khiến ông đã 'trở lại' trong đức tin của mình.

Đối với tôi, Chúa Kitô là ai? Câu hỏi ấy ngày hôm nay cũng đồng nghĩa với câu hỏi của cô gái bụi đời đặt ra cho Steinberg: Chúa Kitô có chết cho tôi không? Tôi có thực sự biết Ngài không?

Đã đến lúc tôi cũng phải trả lời cho chính mình câu hỏi không thể tránh né đó: Đối với tôi, Đức Kitô là ai? Xin ghi lại nơi đây như một lời chia sẻ.

Tôi là một người đã học được từ tấm bé rằng Thiên Chúa yêu thương tạo dựng nên tôi đến độ sai Con Một Người đến chết thay cho tôi. Thế nhưng cuộc sống tuổi thơ của tôi quá bi đát đến độ tôi đã không còn thiết tha gì đến Thiên Chúa. Tôi giữ đạo chiếu lệ và kiến thức đạo đối với tôi chỉ là một mớ lý thuyết còn xa lạ hơn cả những công thức toán học. Tôi tin vào Chúa Kitô là đấng Cứu Chuộc cũng như tin rằng ở bên Mỹ bên Tây có một bác sĩ chữa được mọi thứ bệnh nhân mà không thấy ông ấy liên quan gì đến cuộc sống mình. Thực ra, nếu vào thời ấy, có người hỏi tôi: Đối với anh, Chúa Kitô là ai? hẳn tôi sẽ trả bài thuộc lòng như một công thức được tiếp thu mà không thấy dính dấp gì đến cuộc sống mình. Tôi có đạo nhưng chưa hề gặp Chúa Kitô lần nào.

Cho đến mùa Phục Sinh năm ấy qua, tôi nghe đọc sự Thương Khó Chúa Giêsu. Khi nghe vị chủ tế đọc lên: "*Lạy Chúa, sao Chúa bỏ con?*" tôi bỗng rùng mình. Trong khoảnh khắc, tôi thấy toàn bộ sự chua chát của Ngài: Đêm cô đơn ở Giêtsêmani, tù đày, tra tấn, nhạo báng, phỉ nhổ, con đường lên núi Sọ với thập giá, tiếng búa, mũi đinh… tất cả. Và tôi cảm thấy Ngài là một người bạn chí thiết vì Ngài cũng đã bị cô đơn và bất công như tôi, hơn tôi.

Hôm đó là lần đầu tiên tôi về nhà tự ý mở Phúc Âm ra đọc lại sau mấy năm đọc máy móc với sinh viên. Không phải tôi đến với Lời Chúa đâu, tôi muốn chỉ đọc lại tiểu sử của một người bạn mà tôi thấy giống mình. Nhưng khi đọc Luca về giây phút cuối cùng, tôi không còn hiểu gì nữa. Luca viết: "*Lạy Cha, con phó linh hồn trong tay Cha.*" Tôi không thể hiểu tại sao một người bị bỏ rơi đến chết như thế mà vẫn còn tin tưởng và phó thác vào Cha mình.

Tôi đến trao đổi với cha linh hướng. Cha lắng nghe thật lâu mà không nói tiếng nào. Cuối cùng cha đề nghị cùng đọc một đoạn khác của Luca: đoạn 'Người con hoang đàng.' Tôi hiểu ý cha và bảo rằng tôi không muốn xưng tội vì không biết phải xưng thế nào… tội tôi nhiều quá. Cha bảo: Anh cứ nói với

Chúa những gì anh nói với tôi nãy giờ. Rồi Cha quỳ xuống trước mặt tôi và làm dấu thánh giá. Bầu trời như sụp đổ. Không còn một linh mục khuyên nhủ đứa 'con hoang đàng' mà chỉ còn Thiên Chúa qua đại diện của Ngài đang quì cầu xin dưới chân tôi. Tôi choáng váng. Trước mặt tôi là hình ảnh một Thiên Chúa quì xuống để khẩn cầu tôi, để xin lỗi tôi: xin lỗi vì đã đem tình yêu vô biên của Người mà xúc phạm đến trái tim ti tiện của tôi. Không thể nào đứng vững được, tôi sà xuống bên cha và lắp bắp: "*Lạy Cha xin Cha tha tội cho con…*" Tôi chỉ nói được có thế, rồi nghẹn họng… Nước mắt cứ chực trào. Lâu thật lâu, tôi nghe: "*Cha tha tội cho con…*" và tôi oà lên khóc… Kể từ ngày có trí khôn không bao giờ tôi khóc, tôi ghét cái sướt mướt đàn bà, hèn! Thế mà hôm đó tôi đã oà khóc như một đứa con nít.

Và quả thật, kể từ ngày đó tôi đã trở thành một đứa con nít trong tay Cha trên trời, Đấng đã yêu tôi đến độ cho tôi đặc ân bị bỏ rơi giống như Con Chí Ái của Ngài. Tôi đã chấp nhận lại cuộc đời và cuộc đời đã chấp nhận tôi. Vâng, tôi là một đứa con hoang đàng đã trở về sau 10 năm chống đối, bởi vì tình yêu của Ngài mạnh hơn sự căm thù của tôi.

Và đó là Đức Kitô đối với tôi: Một Đấng đã bị bỏ rơi đến tuyệt đối để dạy cho tôi cảm nhận thế nào là Tình Yêu đầy nghịch lý của một Thiên Chúa là Cha, sẵn sàng quì xuống trước con mình!

RAO TRUYỀN ĐỨC KITÔ

Dĩ nhiên, đối với tôi hiện nay Chúa Kitô chính là Tình Yêu đã trở thành cụ thể trong máu thịt mình... và là ý nghĩa cuộc đời tôi. Tuy nhiên, tôi cũng biết rằng Chúa Kitô mà tôi cảm nhận cộng với tất cả kiến thức về Ngài mà Giáo Hội truyền dạy là một Đấng còn nhỏ bé lắm. Cách đây hơn nửa thế kỷ, năm 1952, J.B. Phillips đã cho phát hành một cuốn sách với tựa đề là **Your God Is Too Small** (Chúa của bạn nhỏ lắm!). Thiên Chúa (và Chúa Kitô) là Đấng Vô Biên nên không thể nào là một Chúa nhỏ bé được, nhưng 'Chúa của bạn', 'Chúa của tôi' thì thật nhỏ bé, vì dù có phóng đại Ngài với những từ ngữ to lớn đến đâu thì tôi cũng hạn hẹp Ngài trong cái cảm nhận và hiểu biết thật nhỏ bé của tôi! Và cũng từ đấy tôi cần phải xét lại cách rao truyền Đức Kitô như thế nào cho thế giới hôm nay, và cụ thể là cho những anh em không hoặc chưa trả lời được cho bản thân họ câu hỏi: Đối với bạn, Đức Kitô là ai?

Hãy nhìn lại bối cảnh của thế giới hôm nay, và cụ thể là các nước Á Châu, trong đó có Việt Nam. Ta hãy nhìn lại tiến trình các tôn giáo trên thế giới. Thuở xa xưa, con người chưa có tôn giáo, nhưng dường như từ khi có con người trên mặt đất thì đã có tín ngưỡng. Những tín ngưỡng ấy xuất phát từ một thế giới quan cho rằng trong mọi vật thể hay hiện tượng tự nhiên đều có một sức mạnh nào đó có thể tác động đến con người, hoặc thuận lợi hoặc tai hại, và từ đó mỗi nhóm người tìm cách liên lạc với sức mạnh đó để thủ đắc sự thuận lợi và tránh né các tai họa. Tín ngưỡng là một hiện tượng xã hội văn hóa. Tín ngưỡng này phát triển chủ yếu ở các xã hội bộ tộc, cho đến một ngày nào đó, một tôn giáo xuất hiện. Sự khác biệt giữa tín ngưỡng và tôn giáo là ở điểm: tôn giáo đề xướng sự hiện hữu của một thực tại siêu tự nhiên luôn luôn tác động một cách tiềm tàng vào vũ trụ và có giá trị cứu độ (giải thoát) cái chân tính (linh hồn, cái ngã, cái tôi) của mỗi một con người, qua *agapê* (bác ái cứu độ/giải thoát) hay qua giác ngộ (hiểu biết cứu độ/giải thoát). Ví dụ như niềm tin Do Thái Giáo, Hồi Giáo và Kitô Giáo là niềm tin mang chiều kích bác ái, và các tôn giáo như Ấn giáo, Phật giáo, Lão giáo mang chiều kích giác ngộ.

Trong quá trình một tôn giáo lan rộng trên một lãnh thổ thì có sự kết hợp giữa tín ngưỡng của dân cư với tôn giáo ấy. Tôn giáo, dù bác ái hay giác ngộ, chỉ có thể căm rễ vững chắc vào xã hội bộ lạc khi nó hội nhập vào tín ngưỡng của xã hội đó. Ngược lại, tín ngưỡng lại là một con đường mở ra trong lãnh vực tự nhiên để chờ đợi một tôn giáo đưa vào siêu nhiên. Đây không có việc lấy tôn giáo thay cho tín ngưỡng, mà là một sự kết hợp nhuần nhuyễn để bổ túc lẫn nhau hầu đi từ một sự cứu độ tự nhiên đến một sự cứu độ siêu nhiên.

Đó là hình thức mà các nước Châu Âu đã trở nên một Xã Hội Kitô Giáo (une Chrétienté), bởi vì vào thời Constantin, các nước ấy vẫn sống trong một tình trạng tín ngưỡng tiềm tàng dưới lớp triết học Hy La. Đó cũng là cách thức mà khắp mọi nơi trên Ấn Độ đã đón nhận Ấn Giáo, và cũng là cách mà Trung Hoa, Triều Tiên, Nhật Bản, Việt Nam đón nhận Phật Giáo, Lão Giáo và Khổng Giáo, vì ba tôn giáo này đến hầu như cùng một lúc để kết hợp với tín ngưỡng của các quốc gia kể trên.

Cũng vì thế mà Kitô giáo đã trở thành một nền văn hóa Châu Âu, trong khi đó các nước Á Châu có một nền văn hóa Tam Giáo.

Và sau đây là một sự kiện mà lịch sử đã chứng minh như là một qui luật: Khi một lãnh thổ đã lấy tín ngưỡng của mình kết hợp với một tôn giáo siêu nhiên rồi, thì không có một tôn giáo nào có thể đánh bật tôn giáo ấy để thay chỗ được, trừ phi có một sự đàn áp bằng vũ lực để cải đạo trong một thời gian kéo dài vài ba thế hệ. Ta thấy rõ từ hai tôn giáo lớn trên thế giới: Kitô giáo và Phật Giáo. Chúa Giêsu xuất

phát từ Do Thái, đến độ Kitô giáo lấy Kinh Thánh Do Thái giáo làm một phần của Kinh Thánh của tôn giáo mình, thế mà đất nước Do Thái không có mấy người Kitô giáo, và Kitô giáo tồn tại rất khiêm tốn trên lãnh thổ Do Thái, trong khi đó lại phát triển rất mạnh ở Châu Âu. Đức Phật xuất thân là một người Ấn, và những kinh cốt lõi được ghi bằng tiếng Phạn, thế nhưng tại Ấn Độ Phật Giáo không thể nào có tiếng nói cân xứng với Ấn Giáo mà lại phát triển ở Đông Á, là những nơi mới có tín ngưỡng nhưng chưa có tôn giáo.

Như thế, lý do mà Á Châu không thể nào 'trở lại' hàng loạt (trừ những nơi ít ỏi mà con người còn sống trong các tín ngưỡng bộ lạc) ấy là vì khi Kitô giáo đến với Á Châu, thì tại đây đã có tôn giáo rồi. Nếu không một Kitô hữu nào tin rằng tín hữu Phật Giáo hay Hồi Giáo có thể chiếm đại đa số ở Âu Châu, thì làm thế nào lại có thể quan niệm được rằng Kitô giáo có thể thay thế được Tam Giáo tại Á Châu? Điều gì đã làm được ở Á Châu thì đã làm rồi: ví dụ Phi Luật Tân là một đất nước trong tình trạng tín ngưỡng bộ tộc khi Kitô giáo đến, nên hiện nay nước này là nước Kitô giáo duy nhất tại Á châu, và mãi mãi sẽ không còn nước thứ hai như thế nữa.

Và trong bối cảnh này, loan truyền Chúa Kitô, Đấng Cứu Độ, không phải là tìm cách biến Á Châu thành một Cộng Đồng của những người đã chịu phép rửa. Điều cần thiết cho Á Châu nói chung, và cho Việt Nam nói riêng, là một lối diễn đạt Chúa Kitô cận nhân tình, gần với trái tim con người, để rồi cả Á Châu thấm nhuần Đức Kitô mà không buộc phải là lục địa gồm toàn những Kitô hữu, hoặc (đại) đa số là Kitô hữu.

Và để thay lời kết luận, xin ghi lại nơi đây suy nghĩ của cha Phan Đình Cho qua một đoạn trích trong một khảo luận của cha: **Ecclesia in Asia**: **Challenges for Asian Christianity**: (Giáo hội tại Á Châu: Những Thách Thức đối với Kitô Giáo Á Châu - Bản dịch: Nguyễn Văn Nội).

Vấn đề Đức Giêsu là Đấng Cứu Độ duy nhất là vấn đề lý thú có lẽ trong thần học, nhưng là một kiểu nói vô bổ trong giảng dạy và giáo lý. Nguyên do là vì mục tiêu trực tiếp của việc Loan Báo Tin Mừng là làm cho người ta đón nhận Đức Giêsu là "Đấng Cứu Độ cho cá nhân mình" (personal Savior) chứ không phải là "Đấng Cứu Độ duy nhất". Điều được nhắm tới là sự dấn thân có tính cá nhân và trọn vẹn của người tân tòng đối với Đức Giêsu, chứ không phải là sự khước từ việc có thể có những cách thức khác mà Thiên Chúa có thể dùng để đến với người khác.

Câu hỏi mang tính sống còn vượt trên tất cả không phải là các dân tộc khác có thể được cứu độ hay không và được cứu độ bằng cách nào, nhưng là câu hỏi "bằng cách nào tôi có thể đi vào mối quan hệ cá vị (personal) với Thiên Chúa một cách sung mãn". Khi một người nào đó đã khám phá ra rằng Đức Giêsu là con đường giúp người ấy đạt tới Thiên Chúa thì lúc đó với kinh nghiệm cá nhân của mình, người ấy có thể làm chứng về sự kiện ấy với người khác. Sức mạnh và lòng nhiệt thành của chứng nhân không phát sinh từ sự xác tín có tính thần học rằng Đức Giêsu là Đấng Cứu Độ duy nhất nhưng xuất phát từ kinh nghiệm sâu xa rằng Người là Đấng Cứu Độ của tôi (personal Savior for me).

Trong giảng dạy khi tôi bị hỏi về các tôn giáo khác và về các khuôn mặt cứu độ khác thì tôi sẽ phải công nhận, một cách vui vẻ và biết ơn rằng các tôn giáo và các khuôn mặt cứu độ khác có nhiều yếu tố tốt và có sự hiện diện cứu độ của Thánh Thần Thiên Chúa nơi họ; nhưng tôi sẽ làm chứng rằng Đức Giêsu là con đường cho tôi đến với Thiên Chúa và tôi sẽ mời họ thử đi vào con đường này xem. Nếu họ chấp nhận Đức Giêsu là con đường của họ để tới Thiên Chúa thì khi ấy tôi mới cho họ thấy rằng Đức Giêsu là Đấng Cứu Độ phổ quát và duy nhất, nghĩa là Đấng Cứu Độ của tôi cũng như của những người khác.

Nguồn:https://www.dongcong.net/misc/Tam%20tinh%20ban%20doc/duckitolaai.htm

Một Thoáng Yêu Thương...

40 Năm Hiệp Hành

TGV

Hành trình sa mạc là một trải nghiệm và sống lại các câu chuyện tình thương của Thiên Chúa qua lịch sử ơn cứu độ. 40 năm mang thật nhiều ý nghĩa, ý nghĩa vì nó được nhắc nhiều trong Kinh Thánh: Dân Do Thái với 40 năm hành trình gian nan trong sa mạc, Môsê ở trên núi Sinai 40 đêm ngày, trận đại hồng thủy kéo dài 40 đêm ngày trong sách Sáng Thế, suốt 40 ngày đêm Chúa Giêsu được Thánh Thần dẫn đi trong hoang địa chịu cám dỗ, và cầu nguyện ăn chay. Sau khi từ cõi chết sống lại Chúa Giêsu ở lại với các môn đệ 40 ngày trước khi về trời. Con số 40 tượng trưng cho thời gian thử thách, thanh luyện đi vào hoang địa của cõi lòng, thinh lặng để gặp gỡ Chúa.

Con số 40 là con số đẹp mang nhiều ý nghĩa, tôi tin chắc rằng Thiên Chúa còn ban cho Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp hơn thế nữa. Vì năm nay là một năm Hồng Ân kỷ niệm 40 năm thành lập Cộng Đoàn. Trong hành trình 40 năm qua tôi đã thấy quý Cha, quý Soeur, giáo dân, và bạn hữu với những bàn tay, khối óc đã hy sinh phục vụ chung tay hiệp sức xây dựng Cộng Đoàn ĐMHCG từ thuở sơ khai cho đến ngày hôm nay. Năm nay Giáo Hội Công Giáo và Đức Thánh Cha đã phát động kêu gọi toàn thể dân Chúa trên thế giới hướng tới một Giáo Hội Hiệp Hành dưới ân sủng của Chúa Thánh Thần giúp đổi mới, hăng say lên đường dấn thân và canh tân Giáo Hội. Hiệp Hành nghĩa là Hiệp Thông, Tham Gia và Sứ Vụ, tôi thật may mắn được cùng đóng góp chung xây một Cộng Đoàn nhỏ bé này tràn đầy yêu thương. Năm nay vợ chồng tôi cũng thật diễm phúc hiệp hành với Cộng Đoàn kỷ niệm 40 năm thệ hôn. Trong đời sống hôn nhân có rất nhiều khó khăn về nhiều khía cạnh: công việc, tiền bạc, con cái cũng vì thân phận con người là như thế. Chỉ có sức mạnh tình yêu giúp con người vượt qua tất cả mọi thử thách, mọi khó khăn. Ngẫm nhìn lại đời mình trong thời gian khi nhà tôi bị căn bệnh ung thư, tôi cảm thấy cô đơn nhất, đau khổ nhất, không có thể trông cậy bám víu vào ai, không ai bên cạnh, một nửa hồn tôi mất, một nửa hồn tôi bỗng dại khờ, đất trời chung quanh như sụp đổ. Đó chính là lúc Thiên Chúa, Đấng ngự sâu nơi kín ẩn nhất và là Đấng thấu suốt mọi vực thẳm kín ẩn nhất trong hồn tôi nắm vực tôi lên. Đấng luôn yêu thương tôi, Đấng yêu thương từ muôn thuở và đến muôn đời.

40 năm vợ chồng chúng tôi không chỉ đồng hành với nhau đi trên một con đường mà luôn **hiệp thông** kết hợp mật thiết, chia sẻ vui buồn trong mọi biến cố, cùng nhau **tham gia** gánh vác bổn phận làm chồng làm vợ để thi hành **sứ vụ** trách nhiệm trong gia đình và xã hội. Thiên Chúa làm cho hai người nên một, một xương một thịt dấu chỉ của một tình yêu vô biên kết hợp bởi Đấng Tạo Hóa. Tình yêu Thiên Chúa cũng lãng mạn lắm*! "Ta sẽ quyến rũ nó, đưa nó vào sa mạc, để cùng nó thổ lộ tâm tình" (Hs 2, 16).* Sa mạc, nơi khô cằn và sự sống ở đó rất khắc nghiệt. Thế nhưng, đó lại là nơi mà con người được chìm đắm trong tình yêu Thiên Chúa. Tạ ơn Chúa, đã ban cho con một người bạn đời trăm năm. 40 năm thệ hôn, đây chính là món quà tuyệt vời và tất cả như đang đổ đầy lòng tôi bao cảm xúc và khơi ngợi lời tạ ơn chân thành trong phút giây này. Tôi yêu em từ cái nhìn đầu tiên, em từ đâu bước đến như làn gió, ngày em đến thế gian ngọt ngào khiến lòng anh xao xuyến. Tình yêu rất huyền nhiệm và kỳ diệu nó gõ hồn ta khi nào không hay như thơ của Xuân Diệu: "*Làm sao cắt nghĩa được tình yêu, nó chiếm hồn ta bằng nắng nhạt bằng mây nhè nhẹ gió hiu hiu…chỉ một lần chạm tay nhau thôi, về nhà đã mang bệnh tương tư.*"

Hôm nay ngồi nhìn lại đoạn đường 40 năm để cảm nhận những hồng ân Chúa ban vợ chồng tôi chỉ biết thốt lên lời tạ ơn. Được tạ ơn Chúa đã là một hồng ân Chúa ban. Lời tạ ơn càng đẹp hơn khi gói ghém trong đó là bao nỗi niềm buồn vui của cuộc sống. **Tất cả là Hồng Ân.**

Liên Minh Thánh Tâm

Đoàn LMTT

I. Nguồn gốc

Năm 1950 Cha Gérard Gagnon (Cha Nhân) thuộc Dòng Chúa Cứu Thế tại Việt Nam được cử làm Tổng Tuyên úy các Phong Trào Công Giáo Tiến Hành như Liên Minh Thánh Tâm, Các Bà Mẹ Công Giáo và Thiếu Nhi Thánh Thể. Năm 1954 Cha Giacôbê Đào hữu Thọ được Cha Gérard Gagnon cử làm Tổng Tuyên Úy tiên khởi của Phong Trào LMTT/VN.

Hầu hết các giáo xứ, các Cộng Đoàn Công Giáo VN tại Hoa Kỳ đều có các đoàn LMTT, mỗi đoàn có các sinh hoạt riêng. Đoàn LMTT là một trong ba Đoàn Thể Công Giáo Tiến Hành. Các Bà Mẹ Công Giáo, Thiếu Nhi Thánh Thể và LMTT, một trong ba đoàn thể không thể thiếu, chẳng khác gì một gia đình gồm có Bố, có Mẹ và các con. Đây cũng là đơn vị tiên khởi của một gia đình Công Giáo, một đơn vị của xã hội để tạo dựng lên Giáo Hội Công Giáo cũng như một cộng đồng nhân loại. Ba Đoàn Thể Công Giáo Tiến Hành chăng khác gì chiếc kiềng ba chân tạo cho các sinh hoạt cộng đoàn giáo xứ thêm đạo đức, thánh thiện đưa tới một cộng đoàn thương yêu, một xã hội An Bình Hạnh Phúc. Tại sao vậy, xin thưa ngay rất đơn giản khi ở trong gia đình cuộc sống của cha mẹ với con cái luôn luôn ràng buộc với nhau như chiếc kiềng ba chân. Người Cha làm những công việc nặng nhọc và lèo lái gia đình, người Mẹ thì cơm nước và gìn giữ tài sản, con cái thì phụ làm những công việc lặt vặt và học hỏi từ nơi Cha Mẹ những điều hay lẽ phải.

II. Đoàn LMTT Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp

1. Xuất xứ

Đoàn LMTT là một trong những đoàn thể chính trong cộng đoàn. Sau khi cộng đoàn thành lập, sinh hoạt nhịp nhàng, lúc đó mới tiến hành việc thành lập các Đoàn Thể Công Giáo Tiến Hành. Năm 1975, các gia đình công giáo Việt Nam tới định cư ở đây rất ít, cùng nhau nhiệt tình xây dựng một Cộng Đoàn Công Giáo Việt Nam. Nhờ đó mới có Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp ngày nay.

Năm 1988 vào một buổi chiều đẹp trời, hầu hết các gia trưởng họp tại nhà anh Vũ đình Kỷ, khoảng 26 vị, với sự hiện diện của Cha Đỗ thanh Hà chủ toạ. Kết quả buổi họp đầu tiên, anh Vũ đình Kỷ được đa số tín nhiệm bầu làm Đoàn Trưởng, tất nhiên các vị có mặt hôm ấy đương nhiên là thành viên tiên khởi của đoàn.

Sau khi nghiên cứu và trình bày về vai trò của đoàn viên LMTT; Cha chủ toạ đề nghị chọn **Thánh Emmanuel Lê văn Phụng** làm Quan Thầy của đoàn.

Vậy, Thánh Emmanuel Phụng là ai?

Thánh Emmanuel Phụng là Quan Thầy đoàn LMTT.

Ông nguyên là trùm Họ đạo sinh năm 1796 tại Cù Lao Giêng, tỉnh An Giang. Ngài là một gia trưởng mẫu mực, có 9 người con, xây dựng nước Chúa ngay trong họ đạo, là một giáo viên dạy giáo lý trong họ và lan sang tới tỉnh Châu Đốc trong thời kỳ Vua Tự Đức đang cấm đạo một cách gắt gao. Bát bỏ các Linh Mục thừa sai, cũng như các Linh Mục Việt Nam và các giáo dân theo đạo Công Giáo. Tuy vậy Ngài luôn đi tìm các Linh Mục và đưa các Cha về nhà để làm Lễ cho giáo dân cũng như ban các phép bí tích cho kẻ liệt. Ngài luôn luôn củng cố đức tin bằng lời cầu nguyện, rao giảng Tin Mừng đến cho mọi người và đòi hỏi công bằng trong xã hội ngay trong họ đạo, nhất là những người cho vay nợ, lấy lời nhiều đối với những người nghèo, vì thế mới có kẻ ghét Ngài và báo lên Tỉnh cho quan về bao vây bắt Ngài cùng với Linh mục Đoàn Công Quí và 32 người khác. Ngài bị xử tử ngày 30-7-1859, lúc đó 62 tuổi, xác được an táng tại nhà thờ Đầu Nước, tỉnh An Giang.

Ngài được phong Thánh:

Ngày 2-5-1909 Ngài được Đức Thánh Cha Piô X phong ban Chân Phước. Ngày 19-6-1988 ĐTC Gioan Phaolô II tôn phong Ngài lên bậc Hiển Thánh, (chính

năm ấy đoàn LMTT chọn Ngài làm Quan Thầy).

- *Hãy tha thứ cho những kẻ thù,*

- *Đừng báo oán những kẻ kết án hay tố giác tôi.*

2. Mục Đích

Đoàn LMTT là những người trưởng thành, nhất là các gia trưởng trong cộng đoàn quy tụ lại cùng nhau làm sáng danh Chúa ngay trong gia đình và trong giáo xứ dưới sự quan phòng của Thánh Tâm Chúa Giêsu theo gương thánh Quan Thầy Emmanuel Phụng.

3. Tổ chức

Tất cả được thi hành theo đúng tinh thần Thủ Bản LMTT. Trong phạm vi bài này, chỉ xin trình bày những điểm chính: Mỗi đoàn có ban Trị Sự gồm Đoàn Trưởng, Phó Nội Vụ, Phó Ngoại Vụ, Thư Ký, và Thủ Quỹ. Mỗi nhiệm kỳ là 2 năm, nhưng cũng có vị gánh đảm trách trên thập niên. Thật là tuyệt vời, đoàn LMTT thăng trầm qua các nhiệm kỳ:

- Ông Vũ đình Kỷ: 1988 - 1990

- Ông Nguyễn xuân Tùng: 1990 - 1992

- Ông Nguyễn văn Tiến: 1992 - 2005

- Ông Nguyễn ngọc Hiển: 2005 - 2009

- Ông Nguyễn viết Lân: 2009 - 2013

- Ông Hồng phi Khanh: 2013 - 2015

- Ông Vũ tiến Thành: 2015 - 2019

- Ông Nguyễn công Trí: 2019 - 2022

Ban Trị Sự đương nhiệm: 2022 - 2024

- Đoàn Trưởng: Giuse La quốc Vĩnh

- Đoàn Phó Nội Vụ: Phaolô Vũ tiến Thành

- Đoàn Phó Ngoại Vụ và Thủ Quỹ: Phaolô Cao tiến Dũng

- Thư Ký: Phaolô Hồ minh Thành

4. Sinh hoạt

a. Về tâm linh

*** Cầu nguyện**

LMTT xuất phát từ hội tông đồ cầu nguyện, cho nên việc cầu nguyện là điều cần thiết nhất cho người LMTT. Sự cầu nguyện là sức sống nuôi dưỡng tâm hồn, là đòn bẩy cho các việc tông đồ đáng làm. Mỗi sáng đọc kinh dâng ngày để phó thác cho Trái Tim Chúa về lời nói, việc làm, ngay khi gặp sự khốn khó, nên đọc để phó thác sự khốn khó, nhờ đó sự khốn khó làm nảy nở sinh hoa, tốt quả cho đời sống công giáo và tinh thần tông đồ.

*** Dự Lễ và rước Lễ** vào thứ Sáu đầu tháng.

*** Hội họp**

Mỗi thứ Tư đầu tháng họp tại hội trường nhà xứ lúc 7:15 PM.

b. Về tinh thần

Được tâm tình với Chúa Kitô, được học hỏi Lời Chúa, được tiếp nhận và chia sẻ những công việc trong đời sống cũng như những khó khăn gặp phải trong gia đình, xã hội và ngay trong cộng đoàn. Chính một Cha linh hướng của đoàn trong quá khứ phải công nhận: "sự chia sẻ Lời Chúa của anh em là tuyệt vời và đi đúng nguyên tắc chia sẻ."

c. Về Xã hội

Khi đi họp được gặp lại anh em, lúc đầu ai cũng ngại đi, và lúc vào họp cũng không biết gì để chia sẻ. Nhưng quả thực ơn Chúa đã thấm dần vào trong mỗi người chúng ta mà chúng ta đã đón nhận. Đi họp sẽ gặp Chúa trong anh em, mình không thấy cô đơn, các bác, các anh em ai cũng vui vẻ như anh em trong một gia đình, khi gặp nhau sau những giờ làm việc mệt mỏi, những giây phút căng thẳng trong sở làm hoặc trong gia đình.

Cứ đi là quên hết, rồi không đi lại nhớ, như thiếu một điều gì. Đi để hiểu biết những sinh hoạt của cộng đoàn, thêm phần hiểu biết về xã hội ngay cả những việc vui buồn của anh em. LMTT là một gia đình của tất cả, là một xã hội nhỏ mà chúng ta đang sống. Hãy đến cùng LMTT như đến với Chúa Kitô vậy.

d. Tĩnh tâm

Hàng năm đoàn tổ chức tĩnh tâm một lần, để chuẩn bị tâm hồn mừng Lễ Chúa Kitô Vua và cũng là dịp tiếp nhận những thành viên mới quyết tâm theo Chúa qua đoàn LMTT. Sẽ có nghi thức tuyên hứa trọng thể trong dịp này.

e. Khi qua đời

Tất cả các đoàn viên từ liên đoàn xuống đến đoàn đều buộc đọc 50 kinh Mân Côi cho thành viên mới ra đi. Và mỗi đoàn cử 2 người đến cầu nguyện, phân ưu thăm viếng, dự Thánh Lễ an táng với đoàn sở tại, cùng tiễn chân về đến nơi an nghỉ cuối cùng.

III. Hồng Ân Chúa Ban

1. Cái nhìn khách quan

Nếu khách quan mà nhìn, nhất là trong các Lễ lớn, chỉ thấy đoàn viên LMTT thường hay đeo băng trật tự, chỉ đường lối cho xe ra vào, hoặc hướng dẫn giáo dân đi ngay hàng thẳng lối khi có rước kiệu, trong các sinh hoạt cộng đoàn thường nhận đảm trách những công việc nặng nhọc. Nhưng thực tế không phải vậy.

2. Cái nhìn nội tâm

Thực tế họ là những tông đồ nhiệt thành, họ là những gia trưởng tốt lành, gương mẫu, biết giáo dục con cái, tạo dựng hạnh phúc cho gia đình. Đoàn viên LMTT luôn luôn là những tông đồ nhiệt thành cho Chúa, bằng sự học hỏi Lời Chúa nơi Cha linh hướng, những việc làm của anh em, như chia sẻ hàng tháng trong các buổi họp, cùng chung vui gánh vác các sinh hoạt cho họ đạo, cho gia đình và cho xã hội. Và nhất là lời cầu nguyện hàng ngày, hàng giờ, luôn phó thác cho Thánh Tâm Chúa khi gặp gian nguy, nâng đỡ những người bất hạnh. Nhìn xem những người tốt trong xã hội, trong cộng đoàn, và nhất là những gia đình hạnh phúc, người gia trưởng tốt, đạo đức thánh thiện, gương mẫu cho con cái, có tinh thần trách nhiệm cao. Chính là nhờ đoàn viên LMTT luôn được tôi luyện về những phương diện đó.

a. Thăng trầm

Đoàn LMTT lúc ban đầu có khoảng 26 người, rồi có những lúc chỉ còn 7, 8 đoàn viên, vì tuổi tác, vì công việc. Nhưng những năm gần đây là nhờ thế hệ trẻ dấn thân, đoàn mỗi ngày mỗi phát triển, thu hút những gia trưởng trẻ trung, có kiến thức, sinh hoạt đều đặn, vui như tết trong các buổi họp hàng tháng.

b. Thành Quả

Từ ngày đoàn được thành lập đến nay, đoàn LMTT Cộng Đoàn ĐMHCG đã có rất nhiều đoàn viên nhiệt thành, giàu khả năng, hăng say trong các công việc từ cộng đoàn tới cộng đồng, có những đoàn viên đã từng và đang giữ các chức vụ Chủ Tịch Cộng Đoàn hay trong Ban Thường Vụ, cũng có đoàn viên đã giữ chức Chủ Tịch Cộng Đồng, có đoàn viên đã giữ chức Liên Đoàn Trưởng/LĐLMTT Giáo Phận Orange.

Qua các vị Chủ Tịch và Ban Thường Vụ Cộng Đoàn. Đoàn LMTT đã hỗ trợ tích cực cho Cha Quản Nhiệm trong các công việc mục vụ, để toàn thể giáo dân lãnh nhận được nhiều ơn ích phần hồn và phần xác của THIÊN CHÚA qua sự cầu bầu của ĐỨC MẸ HẰNG CỨU GIÚP Quan Thầy của cộng đoàn chúng ta.

3. Lời mời gọi

Với những sinh hoạt vui tươi tình anh em như trong một nhà, xin tha thiết mời những anh chưa vào đoàn thể nào, xin hãy ghi danh vào đoàn LMTT, ngay từ bây giờ. Xin quý bà hãy nghĩ xem "Đức Ông" của quý vị đã tham gia vào đoàn thể nào chưa? Xin mời tham gia vào đoàn LMTT. Phúc cho những ai có người chồng là đoàn viên LMTT vì nước Trời sẽ là của họ và ngay đời này sẽ có một gia đình thánh thiện, hạnh phúc nhờ có tông đồ tốt của Chúa ngay trong gia đình của quí vị.

Ghi danh gia nhập hoặc muốn tìm hiểu về đoàn LMTT, xin liên lạc đến Ban Trị Sự Liên Minh Thánh Tâm ở Website của cộng đoàn dưới đây:

http://www.cdducmehangcuugiup.org/lien_minh_thanh_tam.html

Thánh Emmanuel Lê văn Phụng

1796 - 1859

Tử đạo ngày 31 tháng 7 năm 1859

Thánh Quan Thầy Bổn Mạng Đoàn Liên Minh Thánh Tâm

Cộng Đoàn ĐỨC MẸ HẰNG CỨU GIÚP

"Con ơi, hãy tha thứ, đừng tìm báo thù kẻ tố giác cha."

Thánh Emmanuel Lê văn Phụng sinh năm 1796 tại họ Đầu Nước (Cù Lao Giêng), tỉnh An Giang, thị xã Châu Đốc. Vì tính tình cương trực, nhiệt thành chăm lo cho việc chung nên ông Phụng được giáo hữu tín nhiệm bầu làm ông câu họ Đầu Nước.

Nhờ có nhiều tài đức, ông câu Phụng vận động giáo dân toàn họ đạo góp công góp của, tái thiết nhà thờ họ khang trang, thoáng mát và xây dựng nhà các dì dòng Chúa Quan Phòng. Ông đã biến họ Đầu Nước thành nơi dung thân an toàn cho các thừa sai và hàng giáo sĩ bản quốc.

Ông câu Phụng ước ao có Linh Mục ở lại họ đạo Đầu Nước để dâng Thánh Lễ cho giáo dân. Trong những dịp Lễ lớn, bằng mọi cách, ông tìm rước cho bằng được một Linh Mục về dâng Thánh Lễ hay cho các bệnh nhân hấp hối được xức dầu. Trong thời gian có bệnh dịch, ông câu mua chiếc thuyền con và chính tay ông cầm lái, rước Cha đi khắp mọi nơi ban bí tích cho con chiên trong giờ phút cận tử.

Quan huyện địa phương xét thấy sinh hoạt đạo Chúa không gây mất trật tự hay nguy hiểm cho làng nước. Hơn nữa, nhà quan vẫn thường nhận tài trợ của ông câu Phụng. Vì thế, khi nào có lệnh khám xét hay truy lùng Linh Mục, quan huyện âm thầm cho người báo tin trước để ông câu Phụng có đủ thời gian thông tin cho giáo hữu cất giấu ảnh tượng và đồ thờ phượng.

Chẳng may, trong vùng có hai tên chuyên cờ bạc là Nên và Miêu. Hai tên này muốn lợi dụng cơ hội làm tiền nên chia phiên nhau trèo lên cây xoài gần vườn nhà ông câu Phụng để theo dõi, quan sát diễn biến trong nhà. Mùa Đông năm 1858, hai tên này phát hiện bóng dáng Linh Mục thừa sai Pernot - Định tạm trú trong nhà ông câu Phụng.

Đêm đó, khi mọi người đã an giấc, thừa sai Jean Pernot - Định mở cửa đi dạo trong sân sau, hít thở không khí trong lành và lần chuỗi Mân Côi. Hai tên do thám nhìn thấy, vội vã chạy đi báo tin cho quan trấn thủ Châu Đốc. Chúng tố cáo gia đình ông câu Phụng chứa chấp Linh Mục Tây dương và xin phái ngay quan lãnh binh điều động binh lính đi bắt chứ đừng dùng quân lính của quan huyện vì theo họ, quan huyện đã ăn tiền, thông đồng với người công giáo và giúp họ che đậy.

Sáng ngày 07/01/1859, ông câu Phụng vẫn chưa hay biết có quan quân đến nhà. Khi Cha Pernot - Định và Cha Đoàn công Quí, Cha sở mới họ Đầu Nước, vừa dâng Lễ xong thì có người chạy đến đưa tin quan trấn thủ Châu Đốc đi thuyền và theo đường bộ đang tiến đến bao vây nhà ông câu Phụng. Ông điềm tĩnh nhờ ông biện Vi đưa hai Cha đi trốn, nhưng Cha Quí quyết định ở lại vì nghĩ rằng Cha có thể hoà mình vào đám đông mà trốn thoát.

Quan quân tràn vào nhà bắt trói và hăm dọa đánh ông câu Phụng. Thấy thế, Cha Quí động lòng thương nên tự nhận mình là Linh Mục. Quan lãnh binh hạ lệnh bắt trói Cha Quí, ông câu Phụng và 32 giáo hữu giải về Châu Đốc. Tại công đường, ông câu hiên ngang xác nhận gia đình ông đã đón tiếp, làm nơi ẩn náu cho các Linh Mục Tây dương.

Sáu tháng trong cảnh tù tội, dù bị tra tấn, khuyên nhủ, dụ dỗ, ông câu vẫn cương quyết im lặng, không khai báo về các thừa sai và không bỏ đạo. Chẳng hy vọng các tù nhân đức tin đổi ý, quan trấn Châu Đốc gửi án về kinh xin vua Tự Đức xử giảo ông câu vì tội chứa chấp Linh Mục.

Ngày 31/07/1859, hai vị được dẫn ra khỏi thành bằng cửa tả đến Cây Mẹt, xóm Chà Và. Ông câu Phụng trăn trối với các con hãy tha thứ cho những người đã tố cáo và xin chôn ông bên cạnh Cha sở. Hai vị thầm lặng quỳ xuống và Cha Quí ban bí tích giải tội cho ông câu Phụng. Sau ba tiếng chiêng lệnh, Cha Quí bị chém đầu; ông câu Phụng bị siết cổ bằng dây thừng. Ban chiều, quan trấn cho phép gia đình thân nhân rước thi hài ông câu Phụng về an táng trong nền nhà thờ họ Đầu Nước.

Ông câu Emmanuel Lê văn Phụng được nâng lên hàng chân phước ngày 02/05/1909 và được tôn phong hiển thánh ngày 19/06/1988.

Sinh Hoạt Gia Đình Nazareth

QLBV 2023

Thứ Sáu cuối tuần có buổi họp GĐ Nazareth hàng tháng mà tôi thiệt là phân vân không biết tính sao đây. Tất nhiên là tôi muốn đến tham dự buổi sinh hoạt để được gặp gỡ và hàn huyên với các cô chú và anh chị em trong GĐN của CĐ ĐMHCG, nhưng khốn nỗi vợ chồng tôi đang có chiến tranh lạnh mấy ngày nay rồi. Phải như là hội CBMCG thì tôi đâu có phải mất công bần thần, suy nghĩ như vầy. Giận thì giận, tôi cứ đi họp! Nhưng với GĐN thì lại khác, tên hai vợ chồng lúc nào cũng dính chùm thành một cặp với nhau, hễ ngày nào mà Chúa còn ban cho sức khỏe thì lúc nào đi họp cũng có vợ, có chồng ngồi kề cạnh bên nhau. Nhưng mà lần này thì thiệt là khó xử, tôi thật sự không muốn đi bên cạnh cái mặt nhơn nhơn, đáng ghét kia đến buổi họp tí nào cả! Vợ chồng người ta thì vui vẻ, còn mình thì chằm bằm như vầy thấy cũng khó coi. Trong nhà đóng cửa mà giận nhau chứ công đâu mà vạch áo cho người xem lưng! Nghĩ cho cùng, nguyên nhân thì cũng chẳng đáng gì, số là chỉ nhờ ổng có mỗi cái việc đem rác ra ngoài sân, đã nói đi, nhắc lại mấy lần mà vẫn cứ trơ trơ thì tất nhiên là tôi phát khùng, đã vậy ông già lại bướng bỉnh, lời qua tiếng lại, rồi nổi nóng quát sao bà lắm mồm thế! À ra thế! Hừ, đã vậy thì "bà" tịnh khẩu cho biết tay!

Gần tới ngày đi họp, mặc cho "hắn" ta xum xoe gợi chuyện, tôi cứ lặng lẽ im lìm. Tuy im lặng lịch sự nhưng trong lòng lại "nổi sóng", mới đầu thì sóng lăn tăn, nhưng qua mấy hôm ấm ức thì tự ái càng ngày càng lớn thêm. Không khí trong nhà càng cảm thấy ngột ngạt, khó chịu. Nhưng vì đã lỡ hứa với chị gia trưởng giúp nấu nồi chè, nên cuối cùng thì tôi cũng phải đến buổi họp. Tôi lẳng lặng bước ra xe, anh chàng lăng xăng mở cửa, với tay cài seat belt cho vợ như thói quen, vui vẻ tở mở như không có chuyện gì xảy ra, tôi làm lơ không nói một câu. Thì đã bảo là đang giận cơ mà.

Bước chân vào căn phòng họp, gặp lại các anh chị em trong GĐN, tíu tít, tay bắt mặt mừng hỏi thăm, tôi quên béng không biết mình đã mở máy nói và ông xã đang nắm bàn tay mình tự lúc nào. Nhìn qua bàn ẩm thực, tôi bật cười khi nghe mấy anh chị nói: trời ơi, đi họp GĐN ăn toàn là món ngon, không bao giờ sợ đói! Bên kia nồi bún riêu thơm phức của AC Nghiêm Hiền đang bốc khói nghi ngút, trên bàn thì trái cây, món ngọt, món mặn của nhiều cặp đem đến thật là đầy đủ, các món được bày biện trông thật là bắt mắt và ngon miệng. Bữa "cơm gia đình" vui vẻ và rôm rả, đến nỗi anh gia trưởng cứ phải canh giờ để nhắc nhở mọi người mau mau xong "tập 1", để mình còn kịp bắt đầu vào những tập kế tiếp của buổi họp.

Ăn tối xong, chúng tôi nhanh chóng sắp xếp ghế, vợ chồng từng cặp một ngồi bên cạnh nhau, bắt đầu tập trung vào phần chính của buổi sinh hoạt. Chúng tôi cùng hướng về hình Thánh Gia, dành một phút lắng đọng, rồi cùng nhau làm dấu Thánh Giá, và mọi người sốt sắng, chậm rãi đọc kinh cầu Thánh Gia:

Lạy Cha trên trời, Cha đã ban cho chúng con một gương mẫu đời sống trong gia đình thánh thiện ở Nazareth. Lạy Cha yêu quý, xin hãy giúp chúng con biến đổi gia đình chúng con thành một gia đình Nazareth khác, nơi mà tình yêu, bình an và niềm vui ngự trị. Xin cho gia đình con biết suy niệm nhiều, biết yêu quý Thánh Thể, và rạng rỡ niềm vui. Xin giúp chúng con sống chung với nhau trong lúc vui cũng như lúc buồn qua việc cầu nguyện chung. Xin dạy chúng con nhận biết Chúa Giêsu hiện diện trong mỗi người chúng con, nhất là trong sự đau khổ được ẩn giấu của Ngài. Xin Thánh Thể, Thánh Tâm của Chúa Giêsu biến đổi tâm hồn chúng con nên hiền từ và khiêm nhường như Thánh Tâm Chúa, và giúp chúng con gánh vác trách nhiệm gia đình trong phương cách thánh thiện. Xin giúp chúng con yêu thương nhau như Chúa yêu thương chúng con mỗi ngày một hơn; và tha thứ lỗi lầm của nhau như Chúa tha tội cho chúng con. Lạy Cha yêu quý, xin hãy giúp

con nhận lãnh bất cứ những gì Cha ban và cho đi bất cứ những gì Cha lấy lại với nụ cười thật tươi. Xin Trái Tim Vô Nhiễm Mẹ Maria, là nguồn vui của chúng con, cầu cho chúng con. Xin Thánh Giuse cầu cho chúng con. Xin Thiên Thần bản mệnh hãy ở với chúng con, xin hướng dẫn và bảo vệ chúng con. Amen.

Đọc qua từng câu trong kinh, tâm tư tôi bắt đầu thay đổi. Tôi thấy mình thật là ngốc. Chỉ cách đây vài giờ, tôi còn muốn ăn thua đủ với chồng mình, lòng tôi lo lắng về con, tôi tân toan, tính toán những kế hoạch tương lai. Đọc xong hết kinh mở đầu, tôi thấy lòng mình thật bình an. Ngồi bên cạnh chồng, tôi cảm thấy mình thật hạnh phúc và thầm tạ ơn Chúa đã ban cho gia đình mình muôn vàn hồng ân.

Vợ chồng tôi gia nhập vào đoàn thể GĐ Nazareth tại Cộng Đoàn ĐMHCG ngay sau khi tham dự khóa 1, năm 2009. GĐ Nazareth đặt nền tảng trên Thánh Kinh, Thánh Thể và Giáo Hội Công Giáo, nhằm vào mục đích tái khám phá và phục hồi giá trị cao quý của ơn gọi hôn nhân và đời sống gia đình theo tinh thần Kitô giáo, bằng những phương pháp thực hành: Thương Yêu, Tha Thứ, Trung Thành và Thánh Thiện. Thời gian qua đi thật là nhanh, nhìn lại quãng đường mười mấy năm qua, tôi thấy vợ chồng mình học hỏi được nhiều điều quí giá qua những khóa tĩnh tâm. Qua mỗi buổi sinh hoạt nhóm, anh chị em trong GĐ Nazareth cùng nhau suy nghiệm bài Kinh Thánh, thân tình chia sẻ kinh nghiệm sống, phương pháp tâm lý để bảo vệ hạnh phúc gia đình và đối phó khi gặp những khó khăn khi nuôi dạy con cái trong xã hội ngày nay. Đó cũng là những cơ hội giúp chúng tôi dành thì giờ để nhìn lại mình, để biết thông cảm, chấp nhận nhau và dễ dàng vượt qua những lủng củng và tự ái cá nhân hơn. Vợ chồng là quà tặng Chúa ban; con cái là quà tặng Chúa ban, ôi thật là quý giá biết bao. Thế mà ôi thôi, đã bao lần chúng tôi bỏ phí những giây phút bên nhau.

Qua Covid, GĐ Nazareth cũng đã bắt đầu sinh hoạt đều đặn lại. Bên cạnh những buổi họp hàng tháng thân tình tại cộng đoàn nhà, hàng năm GĐ Nazareth cũng tổ chức những buổi picnic ngoài trời và Christmas party thật vui vẻ. Chen lẫn những ngày vui, các anh chị em trong GĐ Nazareth cũng phải trải qua sự ngậm ngùi, thương tiếc khi tiễn biệt hai thành viên rất thân thương về với Chúa là chị Cậy, phu nhân của anh Kỷ, và niên trưởng Nhuệ. Những lời chia sẻ thật dí dỏm, rất khôn ngoan và thực tế của niên trưởng Nhuệ vẫn còn mãi in trong lòng chúng tôi. Tôi tin rằng niên trưởng tiếp tục cầu nguyện cho các gia đình và cô Nhi, người vợ rất yêu thương của chú để đi trọn hành trình phục vụ. Và tôi cũng tin chắc rằng, những "nụ cười tươi mát" mà anh Vũ Đình Kỷ thường hay chia sẻ đã được chị Cậy đem về làm quà, rất đẹp lòng Thiên Chúa.

Noi gương Gia Đình Thánh Gia năm xưa, Mẹ Maria với hai tiếng "Xin Vâng", ôm ấp chiêm niệm mọi thứ trong lòng, một lòng theo chân Chúa Giêsu trên con đường giảng đạo. Thánh Giuse âm thầm trong mọi công việc, hy sinh, chăm sóc, nuôi nấng, bảo vệ Chúa Giêsu từ thuở bé và che chở săn sóc Đức Mẹ từng ngày. Chúa Giêsu được lớn lên trong tình yêu thương đùm bọc của Mẹ Maria và Thánh Giuse. Một gia đình gương mẫu, chọn Thiên Chúa làm tâm điểm của đời sống mình. Sống yêu thương, đùm bọc, chia ngọt sẻ bùi bên nhau qua bao gian khó và thử thách của cuộc đời. Đó cũng là điều mà vợ chồng tôi ao ước cho chính tổ ấm gia đình

mình. Nhờ đến GĐ Nazareth, chúng tôi có được môi trường thân thiết giúp nối kết các anh chị em, cùng nhau cầu nguyện, học hỏi, trao đổi kiến thức và kinh nghiệm sống, giúp nhau sống hòa thuận và yêu thương gắn bó với nhau trong gia đình.

Viết tới đây tôi thiết nghĩ nếu không có buổi họp GĐN hôm đó thì chắc tôi cũng vẫn còn mặt nặng, mặt nhẹ và để tự ái mình làm suy giảm hạnh phúc gia đình. GĐN nhắc tôi đến hình ảnh của Mẹ Maria, Thánh Giuse và Chúa Giêsu sống an hòa, hy sinh và hạnh phúc bên nhau. Tôi muốn cảm nghiệm được Chúa trong mọi sự, thấy Chúa trong mọi người, và luôn nhận biết Chúa đang đồng hành với chúng tôi trong ơn gọi gia đình. GĐ Nazareth đúng là môi trường thân thiết giúp nối kết các anh chị em, cùng nhau cầu nguyện, học hỏi, trao đổi kiến thức và kinh nghiệm sống, giúp nhau sống hòa thuận và yêu thương gắn bó với nhau trong tinh thần gia đình.

Song song với các ban ngành và đoàn thể khác trong cộng đoàn, GĐ Nazareth luôn sẵn sàng đóng góp và hết lòng hỗ trợ để cộng đoàn nhỏ bé thân thương ĐMHCG mỗi ngày càng được phát triển tốt đẹp hơn. Nguyện xin Thánh Gia ban cho GĐN tràn đầy lòng mến Chúa và ân sủng. Vì được như thế, là quá đủ để danh Chúa ngày càng được cả sáng.

Gia Đình Nazareth
Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp

VKN

Ngày 6 tháng 10 năm 2008, Cha Trịnh Ngọc Danh, Quản Nhiệm Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, đã giới thiệu Gia Đình Nazareth, một Đoàn thể Công Giáo Tiến Hành mới trong phiên họp thường lệ của Hội Đồng Linh Mục Việt Nam tại Giáo Phận Orange và chương trình này đã được Đức Cha Mai Thanh Lương, Giám Mục Phụ tá Giáo Phận Orange cùng với tất cả các Cha trong giáo phận chính thức chấp thuận Gia Đình Nazareth như là một Chương Trình Mục Vụ cho các gia đình Việt Nam tại Giáo Phận Orange. Sau buổi họp này của Hội Đồng Linh Mục, Gia Đình Nazareth Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp đã được ra đời từ đó.

Cơ cấu sinh hoạt của Gia Đình Nazareth cũng như tất cả các hội đoàn Công Giáo Tiến Hành, với:

Phương châm của GĐ Nazareth là:

*Gia Đình Nazareth đồng hành với các gia đình.

Mục đích của GĐ Nazareth:

*Tái khám phá, phục hồi và phổ biến những giá trị cao quí của ơn gọi hôn nhân gia đình.

*Nhận thức được người phối ngẫu và con cái là món quà cao quí Thiên Chúa ban tặng.

*Duy trì và phát triển hạnh phúc hôn nhân gia đình.

*Tìm hiểu, cung cấp và hướng dẫn những phương pháp và nghệ thuật giáo dục con cái.

Nền tảng của GĐ Nazareth:

*Thánh Kinh, Thánh Thể và Giáo Hội.

Phương pháp của GĐ Nazareth:

*Thương Yêu, Tha Thứ, Trung Thành và Thánh Thiện

Sinh hoạt:

Để đạt được những mục đích nói trên, GĐ Nazareth Trung ương có tổ chức những sinh hoạt chung sau đây:

1/ **Khóa Nazareth**: Là một buổi hồi tâm, học hỏi kéo dài 48 tiếng đồng hồ. Thông thường khóa sẽ được tổ chức 2 lần mỗi năm tùy hoàn cảnh thuận lợi của mỗi giáo phận. Trong khóa Nazareth, tham dự viên sẽ cùng cầu nguyện, học hỏi chia sẻ và trao đổi với nhau về đời sống hôn nhân gia đình, về cách sống hòa thuận, về tâm lý khác biệt giữa vợ chồng, về sự nhận thức trách nhiệm chung cũng như vai trò từng người trong đời sống hôn nhân gia đình, Về tâm lý và nghệ thuật giáo dục con cái và kinh nghiệm ứng dụng trong việc giáo dục con cái. Nhưng nhất là trong những giây phút thân mật gần gũi bên nhau của thời gian ở khóa, vợ chồng có dịp cùng nhau tái khám phá những vẻ đẹp và giá trị đời sống hôn nhân và tình yêu mà mình đã trao cho nhau.

2/ **Tu nghiệp Nazareth**: Các khóa tu nghiệp do ban Điều Hành Trung ương và ban Nội Dung Trung ương tổ chức, dành cho những tham dự viên từ các Giáo phân gửi về và là những người đã tham dự Khóa

Nazareth trước kia. Khóa tu nghiệp mang mục đích trước hết là để đào tạo cán bộ tích cực dấn thân cho hạnh phúc gia đình.

3/ **Hội thảo và thuyết trình**: Trình bày những chủ đề trực tiếp liên quan đến đời sống hôn nhân, gia đình, tình yêu và giáo dục con cái được lồng vào những buổi picnic hoặc những dịp đặc biệt.

4/ **Đại Hội Nazareth**: Đại Hội Nazareth gồm hai hình thức : Thường niên và đặc biệt.

a) **Đại Hội thường niên**: Mỗi năm được tổ chức 1 lần vào dịp lễ Thánh Gia, bổn mạng của Đại Gia Đình Nazareth.

b) **Đại Hội đặc biệt**: Vào dịp kỷ niệm 1 năm, 5 năm, 10 năm 15 năm thành lập hoặc những dịp đặc biệt khác.

5/ **Sinh hoạt Nhóm Nhỏ Nazareth**: Đây là một hình thức sinh hoạt hằng tháng hoặc mỗi 2 tháng của các nhóm nhỏ Nazareth, hoặc theo từng Cộng đoàn, hoặc theo địa phương nhằm hỗ trợ và tạo môi trường thân ái để các anh chị em tham gia GĐ Nazareth có cơ hội gần gũi, nâng đỡ, học hỏi và chia sẻ với nhau về những vui buồn, kinh nghiệm, khó khăn và ưu tư của cuộc sống cũng như trong lãnh vực giáo dục con cái.

6/ **Dịch Vụ Tư Vấn**: Dành riêng cho các anh chị em đang sinh hoạt với Gia Đình Nazareth. Dịch vụ bao gồm tư vấn về hôn nhân, gia đình, giáo dục và tâm linh.

7/ **Đêm Gia Đình** : Hằng tháng GĐ Nazareth có tổ chức 1 buổi sinh hoạt chung cho tất cả các gia đình trong Giáo Phận Orange vào một tối Thứ sáu của tháng tại Trung Tâm Công Giáo.

a) Đêm Gia Đình luôn bắt đầu bằng 1 Thánh Lễ với một linh mục giảng thuyết về những áp dụng thiết thực của Phúc Âm vào đời sống gia đình. Tiếp liền sau Thánh Lễ và giảng thuyết là một buổi hội luận về một đề tài mang tính cách thực dụng liên quan tới gia đình và con cái.

b) Đêm Gia Đình hằng tháng với trọng tâm dặt vào các vấn đề liên quan đến giá trị hôn nhân, tương quan gia đình và giáo dục con cái.

c) Giúp đở cải tiến và phát triển, dưới sự hướng dẫn của Giáo Hội và theo tinh thần Phúc Âm, mối liên hệ vợ chồng, cha mẹ, con cái và liên hệ trong đai gia đình theo truyền thống Việt Nam.

d) Đem Tin mừng Phúc Âm và gương sáng Thánh Gia đến cho các gia đình xung quanh môi trường mình sống, nhất là các gia đình kém may mắn qua những công tác thăm viếng giúp đở, nhất là trong dịp các ngày lễ lớn Công giáo.

Thương Yêu, Tha Thứ, Trung Thành và Thánh Thiện là những mục tiêu và tôn chỉ chính của Gia Đình Nazareth. Các anh chị em trong Gia đình Nazareth Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp đã cùng nhau vun xới trong ơn gọi hôn nhân và đời sống gia đình qua những buổi họp hằng tháng, qua những lần đi thăm các Cha hưu dưỡng vào những ngày đầu năm hoặc cùng nhau họp mặt trong mùa Hè với những dịp Picnic tại biển Dana Point. Các thành viên của Gia Đình Nazareth Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp cũng tham dự tích cực vào các sinh hoạt của Cộng Đoàn với hy vọng sẽ là những viên gạch của những con đường thương yêu, những con đường hạnh phúc trong đời sống hôn nhân và gia đình của Cộng đoàn. Gia Đình Nazareth Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp rất mong mỏi được thêm nhiều gia đình trong Cộng đoàn tham dự vào Gia đình Nazareth để cùng nhau đem ánh sáng Gia Đình Thánh Gia đến các gia đình Công giáo hoặc các gia đình không cùng tín ngưỡng trong Giáo Phận.

Thấm thoát cũng đã trên 14 năm, Gia Đình Nazareth Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp đã được rất nhiều đóng góp của các anh chị trong Cộng đoàn qua:

Ban Điều Hành đầu tiên, Nhiệm kỳ 2008-2012:

Gia Trưởng: Anh Chị Nguyễn Trọng Thiệt & Nga

Phó Nội Vụ: Anh Chị Nguyễn Văn Thông & Hảo

Thư Ký: Anh Chị Quách Lễ & Bích Vân

Thủ Quỹ: Anh Chị Bùi Văn Sơn & Kim Phượng

Ban Điều Hành Nhiệm kỳ 2012-2014:

Gia Trưởng: Anh Chị Vũ đình Kỷ & Cậy

Phó Nội Vụ: Anh Chị Quách Lễ & Bích Vân

Phó Ngoại Vụ: Anh Chị Nguyễn Văn Hoàng & Nga

Thư Ký: Anh Chị Nguyễn Michael & Mỹ Hạnh

Thủ Quỹ: Anh Chị Bùi Văn Sơn & Kim Phượng

Gia Trưởng: Anh Chị Trần Đức Hòa & Thi

Phó Nội Vụ: Anh Chị Nguyễn Văn Thông & Hảo

Thủ Qũy: Anh Chị Bùi Văn Sơn & Phượng

Ban Điều Hành Nhiệm kỳ 2018-2022:

Gia Trưởng: Anh Chị Vũ Khắc Nghiêm & Hiền

Phó Nội Vụ: Anh Chị Quách Lễ & Bích Vân

Thủ Qũy: Anh Chị Bùi Văn Sơn & Phượng

Sau những năm của mùa dịch COVID-19, Gia Đình Nazareth Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp đã sinh hoạt trở lại và trong buổi họp thứ Sáu ngày 20 tháng 10 năm 2023 vừa qua, các thành viên đã bầu và chọn anh chị Quách Lễ và Bích Vân làm tân Gia Trưởng cho nhiệm kỳ mới. Xin chúc mừng anh chị Lễ-Bích Vân và xin Thánh Gia ban thật nhiều Hồng Ân đến anh chị trong nhiệm vụ mới này.

Nhân dịp Xuân về và cũng là dịp kỷ niệm 40 năm thành lập Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Gia Đình Nazareth chúng con xin kính chúc Đức Cha Nguyễn Thái Thành, Cha Giám Quản Bùi Martin, Cha Quản Nhiệm Nguyễn Phương, Thầy Phó Tế Trần Châu, Sơ Năng Hương, Quý anh chị Ban Thường Vụ, các Đoàn Thể, Ban, Ngành cùng quý bác, quý anh chị em trong Cộng đoàn, một năm mới an khang thịnh vượng và tràn đầy Hồng Ân của Thiên Chúa. Nguyện xin Thiên Chúa Toàn Năng nâng đỡ và ban muôn ơn lành để mọi người cùng nhau xây dựng Cộng đoàn nhỏ bé của chúng con mỗi ngày một vững mạnh và tràn đầy yêu thương trong vòng tay nhân ái của Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.

Hành Trình của Sự Hiệp Thông và Sứ Vụ

Ngọc Ánh Cao

Vào một ngày Tĩnh Tâm Năm Thánh Phêrô & Phaolô 2009 tại Cộng đoàn Tustin, nơi tôi thường dự Thánh lễ hàng tuần, tôi đã trải qua một cuộc gặp gỡ đặc biệt với người chồng hiện tại của mình, anh Hùng. Đó là một cuộc gặp gỡ không hề dự định trước, nhưng lại đánh dấu bước ngoặt quan trọng trong cuộc đời tôi.

Trong buổi tĩnh tâm ấy, tôi ngồi ngẫu nhiên bên cạnh anh Hùng. Mặc dù chúng tôi chẳng trò chuyện nhiều trong buổi đó, nhưng có một sự kết nối đặc biệt nảy sinh giữa chúng tôi, một sự hiểu biết sâu xa không thể nào quên. Thêm vào đó, trước Thánh lễ, có một thông báo về mất mắt kính. Anh Hùng đã nhanh chóng đứng dậy và đến nhận lại cặp mắt kính, nhưng cặp mắt kính của anh ấy đã bị ai đó vô tình đạp trúng và hỏng rồi. Tôi nhớ rõ khoảnh khắc đó, anh Hùng cầm cặp mắt kính nhỏ bé, hỏi không trời hỏi đất rằng ai đã làm hỏng nó. Tôi không thể không đáp lại với một lời động viên: "Chắc chắn rằng anh sẽ có một cặp kính mới và đẹp hơn." Anh ấy nhìn tôi một cách đầy ấn tượng, và từ đó, cuộc hành trình của chúng tôi bắt đầu. Khoảnh khắc ấy còn đọng mãi trong tâm trí tôi.

Mỗi tuần sau đó, tôi thấy anh Hùng thường xuyên đến nhà thờ Tustin để tham dự Thánh lễ và tìm cơ hội để gặp tôi và trò chuyện. Sau ba năm của những cuộc gặp gỡ và tìm hiểu, chúng tôi quyết định dấn thân vào hôn nhân.

Hành trình này đã chứng minh rằng tình yêu có thể xuất hiện vào những thời điểm không ngờ đến và rằng những kết nối tinh thần có thể dẫn đến mối quan hệ tuyệt vời hơn chúng ta từng mơ ước. Cuộc hôn nhân giữa tôi và anh Hùng là một minh chứng cho sự tương thân và hiểu biết, và chúng tôi biết ơn sự tình cờ và lòng thấu hiểu đó đã đưa chúng tôi đến với nhau.

Khi tôi bước vào cuộc hôn nhân và gia đình nhỏ của mình, một cánh cửa mới đã mở ra với tôi - đó là cánh cửa của Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Đây là nơi tôi đã tìm thấy tình thương chân thành và lòng chia sẻ từ những người bạn trong Cộng đoàn.

Mặc dù Cộng đoàn này có quy mô nhỏ, tôi luôn ngạc nhiên trước sự hạnh phúc và sự gần gũi mà mỗi người mang đến. Tôi đã thấy chồng tôi cũng cùng tham gia vào một số sinh hoạt trong Cộng đoàn với tâm tình hết mình và chân thành và điều này đã khiến tôi hạnh phúc và cảm động, đặc biệt trong việc hỗ trợ và chia sẻ tình thương với nhau. Những trải nghiệm này làm ấm lòng tôi và đem lại niềm hạnh phúc không giới hạn.

Tôi không thể không kính trọng mô hình sống của các anh chị em trong Cộng đoàn này. Họ luôn mang tinh thần tương thân và sẵn sàng giúp đỡ người khác trong mọi tình huống. Tôi thực sự biết ơn gia đình nhỏ của mình, vì họ đã đưa tôi đến với Cộng đoàn này, nơi tôi thấy mình thực sự nhỏ bé trước tình thương và lòng nhân ái của mọi người.

Những năm tháng qua, gia đình nhỏ của tôi đã tìm thấy một Cộng đoàn đầy yêu thương và lòng nhân ái tại Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Đây không chỉ là nơi chúng tôi tìm thấy sự kết nối với người khác mà còn là nơi chúng tôi học cách yêu thương và chia sẻ từ trái tim. Đây là nguồn động viên vô giá trong hành trình tìm kiếm ý nghĩa thực sự của cuộc sống.

Tâm Tình "Ra Khơi"

Cursillistas nvh, Nhóm "Ra Khơi"

Ôi bao la trùng dương - Thuyền chúng con rẽ sóng

Tìm bến cả tình thương - Bên kia bờ đại dương...

RA KHƠI

Lao xao sóng vỗ mạn tàu,

Thuyền con nương gió nhiệm mầu tiến lên.

Trùng dương bão tố lênh đênh!

Xin Thầy trợ tác vững bền sắt son.

Xin Thầy nắm lấy tay con,

Truyền nguồn lửa mến như dòng điện năng.

Giúp con tuân giữ giới răn:

"Tha nhân tất cả cầm bằng anh em"

Xin Thầy đoái mắt nhìn xem:

Giữa khơi sóng gió con thuyền đong đưa!

Xin Thầy dạy tạnh cơn mưa,

Xin Thầy xoá sạch lớp mờ mù sương!

Xua đi tăm tối vấn vương,

Xích xiềng tội lỗi miên trường khổ đau!

Cho con mượn cánh hải âu,

Cho con Bắc đẩu, Nam tào chiếu soi.

Cho con rạng tỏ sao mai,

Cho con tia sáng từ đài Thiên đăng.

Ngập lòng ước nguyện sao băng...

Con xin phó thác khiêm năng nơi Thầy.

Xua đi tăm tối vấn vương,

Xích xiềng tội lỗi miên trường khổ đau!

Cho con mượn cánh hải âu,

Cho con Bắc đẩu, Nam tào chiếu soi.

Cho con rạng tỏ sao mai,

Cho con tia sáng từ đài Thiên đăng.

Ngập lòng ước nguyện sao băng...

Con xin phó thác khiêm năng nơi Thầy.

Vợ Chồng QUÀ TẶNG CHÚA BAN

Trần Đức Hòa & Khánh Thi

Nhân dịp một chuyến đi giúp Khóa Gia Đình Nazareth trên giáo phận Seattle, hai em Hòa Thi được đề cử trong phận vụ là chia sẻ viên qua đề tài "Vợ Chồng Quà Tặng Chúa Ban". Thú thật khi nhận trách vụ này, hai em rất ưu tư và lo lắng, nhưng trong niềm vui phục vụ hai em cũng xin vâng, và liên lỉ cầu nguyện xin Chúa Thánh Thần hướng dẫn và soi sáng. Cũng nhờ vậy mà vợ chồng em đã có cơ hội nhìn lại chặng đường hôn nhân trong suốt 44 năm qua, với những thăng trầm của sự vui buồn sướng khổ. Hai em xin chia sẻ những cảm nghiệm sống về Vợ Chồng Quà Tặng Chúa Ban qua 3 phần như sau:

1- Quà Tặng Chúa Ban

2- Quà Tặng Vợ Chồng Trao Nhau

3- Giá Trị Quà Tặng Chúa Ban

Ngay từ thuở ban đầu, Thiên Chúa đã tạo dựng nên người nam như là biểu tượng của phái mạnh để che chở bảo vệ cho người nữ. Và Ngài dựng nên người nữ như là biểu tượng của phái đẹp để hỗ trợ người nam, và cả hai cùng góp phần vào công việc tạo dựng của Ngài. Qua sự bình đẳng bản thể giữa nam và nữ, Thiên Chúa đã kết hợp người nam và nữ nên vợ chồng bằng hôn ước và chúc phúc họ. Đó chính là Quà Tặng Chúa Ban - kết hợp cả hai nên một để suốt đời gắn bó yêu thương nhau trong tình nghĩa vợ chồng.

Để nhận lãnh quà tặng Chúa ban trong sự thánh thiện, người nam và người nữ phải lập một lời giao ước với nhau trước mặt đại diện Hội Thánh và cộng đồng dân Chúa. Lời giao ước này, Chúa đã thiết lập Bí Tích cao trọng thánh hóa tình nghĩa vợ chồng nên một qua Bí Tích Hôn Phối, ***"Sự gì Thiên Chúa đã kết hợp, loài người không được phân ly"*** *(Mc 10, 9).*

Đây là lời giao ước mà vợ chồng phải dùng cả cuộc đời để minh chứng cho tình yêu và tôn trọng nhau liên tục đến mãn đời.

Quà tặng Chúa ban cho hai em từ thuở ban đầu (Hòa chia sẻ)

Năm đó gia đình của Thi mới dọn từ Maryland về California sống vì ở đây ấm áp hơn. Thế là vào một buổi trưa hè, em đưa Ba Má đến thăm Ba Má của Thi, vì hai ông cụ là bạn tri kỷ từ lâu, sau bao nhiêu năm không gặp, nên trò chuyện hỏi thăm nhau rối rít, trong khi chờ đợi thì em lẻn ra vườn đằng sau nhà, leo lên cành cây nằm, gió hiu hiu làm em thiếp đi ngủ một giấc, khi giật mình tỉnh giấc em bị té ngã xuống đất, đang lồm cồm bò dậy, lúc ngước mặt lên thì thấy có em gái nhỏ xinh xinh xuất hiện ngay trước mặt đó là Khánh Thi. Thì ra, đúng vào lúc em té xuống, là lúc nàng mới bước ra sân để tưới cây sau vườn, thấy em bị té từ trên cây, nàng vừa buồn cười, vừa sợ em đau, nên cũng mắc cỡ lúng túng chào hỏi vài câu thật là dễ thương. Lúc đó vừa bị té đau, vừa bị tiếng sét ái tình, đúng là phút đầu gặp em tinh tú quay cuồng...

Thế là chuyện tình Hòa Thi bắt đầu từ đây...

Lúc đó hai em mới bước vào tuổi đôi mươi, nên thường hay hẹn hò nhau đi chơi, và cũng hay tặng quà cho nhau mỗi khi có dịp Birthday, Valentine hay lễ Giáng Sinh... Em còn nhớ, hôm đó lần đầu mời nàng đi xem movie coi cuốn phim tình cảm 'You Light Up My Life', sau khi xem phim này đã làm em cảm động, nên trên đường về em liền nắm tay nàng, hồi hộp và nói với lòng xao xuyến: "anh dzìa nói má, qua cưới em nha!" Nàng nghe cũng mủi lòng, nhưng nàng nói em ráng đợi nàng học xong đã, mới tính đến chuyện lấy nhau được. Thế là hơn 2 năm sau, chúng em dắt tay nhau lên bàn thờ lập lời giao ước với nhau: ***"anh nhận em làm vợ, em nhận anh làm chồng và hứa giữ lòng chung thủy với nhau, khi thịnh vượng cũng như lúc gian nan, khi mạnh khỏe cũng như lúc đau yếu, để yêu thương và tôn trọng nhau liên tục đến mãn đời."***

Vâng! đó là lời giao ước mà cho đến ngày hôm nay, ***hai em vẫn luôn tâm niệm và đó cũng chính là kim chỉ nam trong cuộc sống đã giúp cho hai vượt qua biết bao thăng trầm sóng gió trong đời sống vợ chồng để bền đỗ yêu thương và sống hạnh phúc.*** *Đó là quà tặng Chúa đã ban cho hai em. Tạ ơn Chúa!*

2- Quà Tặng Vợ Chồng Trao Nhau

Quà Tặng Chúa Ban thật là vô giá. Nhưng làm thế nào để kiên trì giữ được quà tặng Chúa ban? Để kiên trì giữ được quà tặng Chúa ban, thì **vợ chồng cũng cần trao tặng cho nhau những món quà tinh thần & thể xác và vật chất** để xây dựng một cuộc sống chung, một mái ấm gia đình hạnh phúc và bền vững.

Vậy vợ chồng trao nhau những món quà bằng cách nào?

• Quà tặng vợ chồng trao nhau là những kỷ niệm đáng nhớ từ thuở ban đầu, là những lời nói yêu thương, khích lệ, khen thưởng, những lời nói này là động lực làm tăng thêm lòng tin tưởng nơi nhau.

• Quà tặng vợ chồng trao nhau là sự quan tâm, sự ân cần chăm sóc, được thể hiện qua những hành động cảm xúc sâu sắc mà đôi khi mình không thể nói thành lời. Những quà tặng tinh thần này sẽ tạo ra một không gian an bình, hòa nhập để vợ chồng trao tình yêu ân ái trọn vẹn cho nhau, cùng giúp cả hai lên tinh thần qua sự biết ơn ghi nhận những thành tựu và đóng góp của nhau. Đó là cách thể hiện tình yêu chân thật, tôn trọng và trân quý nhau.

Quà tặng Chúa ban cho hai em sau khi lập gia đình (Thi chia sẻ)

Sau khi lấy nhau về được hơn một năm thì em sinh được một con trai, thế là hai em mừng lắm, vì chồng em là con trai một trong gia đình, nên có con trai đầu lòng để nối dõi tông đường. Rồi sau một thời gian ngưng hoạt động sản xuất, 15 năm sau hai em mới có thêm một con trai thứ hai nữa. Cuộc sống của hai em càng ngày càng bận rộn, thời giờ đi làm kiếm tiền xây dựng gia đình, thời giờ dành cho các con, thời giờ giao tiếp với bạn bè, và thời giờ cho những thú vui riêng, đã chiếm hết thời gian dành cho nhau, nên hai em đã quên lãng đi những sự tình tứ lãng mạn mà hai em đã thường trao cho nhau thuở ban đầu. Vì thế hay xảy ra những cuộc tranh cãi, căng thẳng và giận hờn nhau. Sau những sự kiện đó, vợ chồng em ngồi lại và tự hỏi tại vì sao vợ chồng cứ hay lủng củng, giận hờn nhau vì những chuyện không đáng, nên hai em đã quyết tâm thay đổi chính mình, hy sinh bớt thời giờ của những thú vui riêng, để đặt những sinh hoạt chung của gia đình là điều ưu tiên, và dành thời giờ cho nhau để đạt được niềm vui chung. Chẳng hạn như em hay thích đi shopping, còn chồng em thì thích xem game hay đi nhậu với bạn bè, nhưng hai em đồng lòng hy sinh giảm bớt những thú vui đó, để cùng nhau làm công việc nhà như là: em đi chợ nấu ăn, dọn dẹp nhà cửa, còn chồng em thì hút bụi nhà, làm vườn, cắt cỏ, tưới cây, và khi cây nở hoa đẹp thì cắt, cắm vào bình hoa dâng lên Đức Mẹ. Em thích lắm, nên hứa thưởng chồng lai rai, thế là cả hai cùng lên tinh thần, phấn khởi vui vẻ làm ngày không đủ tranh thủ làm đêm...

Hy sinh thời giờ và những thú vui riêng tư để tạo niềm tin tưởng nơi nhau đó là những món quà nho nhỏ hằng ngày vợ chồng có thể trao cho nhau. Tuy nho nhỏ nhưng chứa chan tràn đầy niềm vui và hạnh phúc trong gia đình.

• Trong hoàn cảnh xã hội ngày nay, đời sống hôn nhân có những thử thách khó khăn, với nhiều đam mê, nhiều thú vui và đầy cám dỗ, nhưng điều quan trọng cần tâm niệm là ***khi vợ chồng gặp khó khăn thì đừng nản lòng bỏ cuộc, hãy hỗ trợ nhau và cho nhau cơ hội để tạo niềm tin và sự tin tưởng nhau.*** Vợ chồng khi đã hết lòng yêu thương nhau, sẵn sàng giúp đỡ nhau thì những khó khăn, gian nan khổ sở đều có thể vượt qua được.

Quà Tặng Chúa Ban qua sự thử thách (Hòa chia sẻ)

Trước đây em có sự đam mê là chơi stock, lúc mà thị trường chứng khoán tăng lên vù vù, thì sự tự đắc của em nó cũng lên vù vù, càng thắng lớn càng chơi lớn, nhưng khi thị trường đi vào suy thoái, thì cũng chính vì sự tự đắc, tự tin vào khả năng mình biết chơi stock, nhưng càng biết thì càng tiêu tùng sớm bấy nhiêu, stock nó cũng xuống vù vù. Thế là mất trắng, không những mất hết tiền mà còn thiếu luôn tiền mượn của bạn thân mình. Trong lúc khó khăn em mới thấm thía câu: ***"lửa thử vàng – gian nan thử sức"***, ***"chữ tín - khi đã hứa thì phải giữ lời"***, *nhưng thú thật lúc bấy giờ em không biết xoay sở vào đâu, khi vợ em biết được điều đã xảy ra,* ***đã không một lời oán trách, hay đổ lỗi cho em****, trái lại vợ em âm thầm gom hết số tiền trong saving còn lại đưa cho em trả nợ và nói "Anh đem tiền trả nợ cho bạn đi, đừng để mất lòng tin của bạn thân anh. Anh đừng buồn nữa hai đứa mình sẽ làm lại từ đầu." Vâng đúng như vậy, em đã làm lại từ đầu, trong cơn gian nan thử thách em đã* ***học được một bài học lớn đó là chữ tín, đã hứa thì phải giữ lời và khi gặp gian nan mới hiểu lòng nhau****,* ***tình yêu thương và sự tin tưởng của vợ***

đã cảm hóa em. Từ đó em học được những điều sai lầm bản thân, biết hạ mình khiêm tốn hơn và suy nghĩ cân nhắc những điều trước khi làm, để những việc này không ảnh hưởng đến hạnh phúc gia đình.

Thưa quý AC, viết đến đây em chợt nghĩ đến lời giao ước của vợ chồng ***"khi thịnh vượng cũng như lúc gian nan",*** *thú thật với quý AC khi thịnh vượng thì mọi chuyện hầu như giải quyết dễ dàng, nhưng khi gặp gian nan thử thách sự việc ngoài tầm tay, mà vợ chồng vẫn giữ được điều yêu thương, hỗ trợ và tôn trọng nhau, thì mới thật sự là điều trân quý và cảm hóa được lòng nhau.* ***Như vậy, trong đời sống hôn nhân, có những điều xảy ra như gian nan, thử thách, khổ sở, đau yếu, bệnh tật tưởng chừng như là những điều tiêu cực, nhưng qua cách nhìn tích cực thì đó cũng chính là quà tặng Chúa ban và chính là cơ hội để vợ chồng cảm thông và hiểu nhau hơn, lời gì đã hứa thì phải giữ lời, để giúp cả hai cùng quyết tâm xây dựng mối quan hệ hôn nhân bền vững và hạnh phúc. Bởi vì, tất cả đều là hồng ân Chúa ban.***

3- Giá Trị Quà Tặng Chúa Ban

Giá trị của món quà có thể được đo lường theo nhiều yếu tố khác nhau, không chỉ là dựa trên giá trị vật chất, nhưng còn dựa trên giá trị tình cảm, giá trị tâm linh. Trong cuộc sống hằng ngày, quà tặng là sự biểu hiện tình cảm của người cho và mang lại ý nghĩa cho người nhận. Đôi khi giá trị của món quà chỉ là một khái niệm tương đối và giá trị thường khác nhau đối với mỗi người, nếu không biết giá trị thì không quý, nhưng khi nhận thức được giá trị của món quà thì mới trân quý quà tặng.

Trong đời sống hôn nhân, có những món quà rất quý mà giá trị của nó không thể mua bằng tiền bạc được.

Vậy làm sao để định được giá trị của quà tặng?

• Quà tặng Chúa ban cho vợ chồng qua Bí Tích Hôn Phối cùng với lời chúc phúc cho cả hai nên một và góp phần vào trong sự tạo dựng của Chúa thì quả thật giá trị là vô giá.

• Quà tặng Chúa ban cho vợ chồng là thời gian sống bên nhau trong sự an vui hạnh phúc, lúc vui cũng như khi buồn, nhưng với niềm tin vững chắc vào sự quan phòng của Chúa, thì vợ chồng sẽ tìm được bình an, và sự bình an Chúa ban thì quả thật giá trị là vô giá.

• Quà tặng vợ chồng trao cho nhau, khi món quà được dâng tặng bằng cả tình yêu chân thật và lòng chung thủy, đặt gia đình là ưu tiên và thực hiện lời giao ước hôn nhân một cách trung thành thì quả thật giá trị là vô giá.

Cảm nghiệm Giá Trị Quà Tặng Chúa Ban (Thi chia sẻ)

Trong thời gian bệnh Covid mới bùng phát, có rất nhiều người đã bị tử vong hay bị bệnh nặng trầm trọng vì căn bệnh này, nên những ai khi nghe nói bị dính Covid thì ai cũng sợ hết, tránh xa nhau sợ bị lây bệnh. Lúc đó chồng em cũng bị bệnh, lúc đầu bị cảm và ho nhẹ thôi, nên bác sĩ nói cứ ở nhà uống thuốc cảm, khi nào cảm thấy khó thở hay bị sốt cao quá thì đưa vô nhà thương. Thế là em cho chồng em uống đủ thứ thuốc, rồi cạo gió, xông hơi, ai chỉ làm gì thì làm đó, làm đủ kiểu hết mà bệnh vẫn càng ngày càng nặng, các triệu chứng giống y như bị bệnh covid, như là bị khó thở và lên cơn sốt rất cao đến 104 độ, khi đó chồng em bắt đầu bị mê sảng, đầu óc không còn minh mẫn nữa, nên ăn nói lung tung không có make sense gì hết, em mới hoảng hốt kêu 911 để đưa chồng em vô bệnh viện. Khi dìu chồng em ra xe ambulance, thì nhân viên cấp cứu không cho em đi theo, thế là em ngậm ngùi đứng ở đằng sau xe nhìn chồng nằm trên xe, để họ làm việc cấp cứu. Em thấy chồng em đã được chụp ống thở oxygen lên mặt rồi, nhưng ảnh vẫn ráng ngẩng đầu lên nhìn em, đưa tay trao cho em nụ hôn gió và vẫy tay chào em. Em rất là xúc động, cũng mi gió và vẫy tay bye chồng trước khi họ đóng cửa xe chở đi vào nhà thương. Hình ảnh này em không bao giờ quên, lúc đó em mới nhận ra rằng món quà Chúa ban cho em là người chồng yêu quý thật là mong manh, mỏng dòn, thế mà suốt 44 năm em cho là chuyện bình thường, không có gì phải lo, chồng mình còn đó không có đi đâu mà mất, nhưng hôm nay trong sự hoang mang lo sợ có thể là lần chót em được nhìn thấy chồng, em rất là lo lắng, sợ hãi và cô đơn vì nghĩ rằng chỉ một giây phút ngắn ngủi Chúa có thể cất chồng em đi bất cứ lúc nào.

Em đã cầu nguyện liên lỉ và nhờ ơn Chúa, các bác sĩ đã chữa được bệnh cho chồng em qua cơn hiểm nghèo, bác sĩ nói nếu em gọi 911 để đưa vô nhà thương trễ một tiếng nữa thôi là có thể không còn cơ hội cứu được nữa. Tạ ơn Chúa đã ban cho em món quà thật quý giá, đó là người chồng đã và đang chung sống với em trong yêu thương và hạnh phúc.

Cảm nghiệm Giá Trị Quà Tặng Chúa Ban (Hòa chia sẻ)

Trong thời gian trong bệnh viện, lúc đang nằm trong phòng ICU cách ly để điều trị căn bệnh nguy hiểm này, em hồi tưởng lại đời sống vợ chồng em đã trải qua, với những kỷ niệm đẹp yêu nhau tự thuở ban đầu, rồi qua những giai đoạn thử thách, sóng gió thăng trầm trong cuộc sống, tất cả quá khứ dĩ vãng bấy giờ trở về trong ký ức như một khúc phim đang quay chậm lại, tâm trạng vui buồn lẫn lộn và có những giây phút ân hận, hối tiếc ***"giá mà"*** *mình đừng làm điều này,"****giá mà****" mình làm điều kia v.v... cái điều* ***"giá mà"*** *làm em nhớ lại một bài giảng mà em đã được nghe trong Thánh Lễ, giờ đây mới thật sự thấm thía. Hôm đó Cha chủ tế chia sẻ* ***"Điều rất tai hại là khi một người khám phá ra chữ Tomorrow tức là Ngày Mai!*** *Tại sao* ***Ngày mai*** *lại là điều tai hại? Bởi vì lúc nào cũng nghĩ là mình còn thời gian và sẽ làm việc đó ngày mai, nên cứ để nó qua một bên đã, không cần giải quyết liền hôm nay. Bây giờ nằm trên giường bệnh rồi, em mới nhận thấy cuộc sống con người rất là mong manh, mình không thể biết được ngày nào, giờ nào Chúa có thể gọi về bất cứ lúc nào. Vì thế, việc mình làm được điều gì cho người phối ngẫu được vui thì nên làm ngay hôm nay, đừng để mất cơ hội, không nên để qua ngày mai, vì chưa chắc mình sẽ có ngày mai.*

Tạ ơn Chúa! Ngài vẫn còn cho em cơ hội và cũng từ đó em mới nhận ra rằng món quà Chúa ban là người vợ hiền đồng hành với em trong cuộc sống. Đúng vậy, ***quà tặng Chúa ban, món quà mà giá trị, tiền bạc không thể mua được****.*

Thưa quý AC, qua những tâm tình chia sẻ của hai em, ước mong rằng trong những giây phút vợ chồng còn bên nhau ngày hôm nay, hôm qua và ngày mai sẽ mãi là quà tặng Chúa ban và là quà tặng vợ chồng trao nhau để gìn giữ và trân quý liên tục đến mãn đời.

Hồng Ân Chúa Ban!

"Sự gì Thiên Chúa đã phối hợp,
loài người không được phân ly"

(Mt 19, 3-12)

Merry Christmas

Merry Christmas

Merry Christ

Merry Christmas

Merry Christmas

Merry Christmas

THANKSGIVING

Rev. Martin Bui

I am thankful for the wife who says it's hot dog tonight,
because she is home with me and not out with someone else.

I am thankful for the husband who is on the sofa being a couch potato,
because he is home with me and not out at the bar.

I am thankful for the teenager who is complaining about doing dishes
because it means she is at home not on the streets

I am thankful for the mess to clean up after a party
because it means I have been surrounded by friends.

I am thankful for the taxes I pay because it means I am employed.

I am thankful for the clothes that fit a little too snug
because it means I have had enough to eat.

I am thankful for a lawn that needs mowing, windows that need cleaning gutters
that need fixing because it means I have a home.

I am thankful for all the complaining I do about the government
because it means we have freedom of speech.

I am thankful for the spot I find at the far end of the parking lot
because it means I am capable of walking.

I am thankful for the lady behind me in church who sings off-key
because it means I can hear.

I am thankful for the piles of laundry and ironing
because it means my loved-ones are nearby.

I am thankful for weariness and aching muscles at the end of the day
because it means I have been productive.

I am thankful for the alarm that goes off early in the morning
because it means I am alive.

And finally, I am thankful for all the power nap during the homily at
Mass because it means there is a priest in the parish to celebrate Mass.

THẦY ngồi đây tự bao giờ?

Đợi Chờ

Thầy ngồi đây tự bao giờ?
Mái tranh đơn độc rêu mờ lối đi!
Tháng ngày vật hoán tinh di *(1)*
Tiêu thanh nặc tích *(2)* chỉ vì mong con
Đáo lai phân đảm thần hôn *(3)*
Tâm kiên hối ngộ *(4)*, ôn tồn giải phân
Hoan tâm *(5)* diệp lạc quy căn *(6)*
Khiết thân tự hảo *(7)*, ăn năn dốc lòng ...
nvh

Thầy ngồi đây từ bao giờ?
Mái tranh đơn độc rêu mờ lối đi!
Tháng ngày vật đổi sao dời
Im hơi lặng tiếng chỉ vì mong con
Tới lui chia sẻ sớm hôm
Quyết tâm tỉnh ngộ, ôn tồn giải phân
Lòng mến thúc giục ăn năn
Giữ lòng tinh sạch, quy căn cội nguồn.
nvh

(1) Vật hoán tinh di: Vật đổi sao dời
(2) Tiêu thanh nặc tích: Im hơi lặng tiếng
(3) Đáo lai phân đảm thần hôn: Tới lui chia sẻ sớm hôm
(4) Tâm kiên hối ngộ: Quyết tâm tỉnh ngộ và hối hận
(5) Hoan tâm: Lòng mến mộ, sự thích thú
(6) Diệp lạc quy căn: Lá rụng về cội
(7) Khiết thân tự hảo: Giữ mình trong trắng

Dòng Thời Gian - Cộng Đoàn

Đức Giám Mục

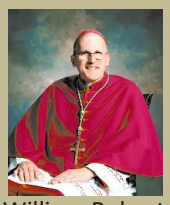

Cố ĐGM William Robert Johnson
(1976-1986)

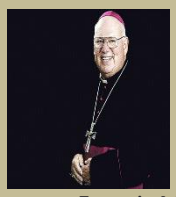

Cố ĐGM Norman Francis McFarland
(1986-1998)

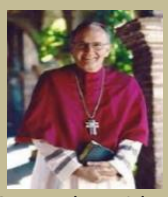

Cố ĐGM Tod David Brown
(1998-2012)

Linh Mục Chánh Xứ

Cố Đ.Ô. Otto Sporrer
(1965-1987)

LM Ted Olsen
(1987-1993)

LM Juan Caboboy
(1993-2002)

Linh Mục Quản Nhiệm

Cố LM Đỗ Thanh Hà
(1986-1988)

LM Chu Vinh Quang
(1990-1996)

LM Phạm Quốc Tuấn
(2000-2001)

LM Trịnh Ngọc Danh
(2004-2008)

Cố LM Vũ Tuấn Tú
(1983-1986)

Cố LM Trần Phú Long
(1988-1990)

LM Nguyễn Thanh Sơn
(1996-2000)

LM Nguyễn Trung Tuấn
(2001-2004)

Sơ/Thầy Phó Tế

Sơ La Phương Thảo
(1987-1994)

Sơ Nguyễn Năng Hương
(2000-2003)

Sơ Nguyễn Phương Hồng
(1995-2000)

Chủ Tịch Cộng Đoàn

Ô. Lê Duy Thuấn
(1984-1988)

Ô. Đỗ Thế Giới
(1990-1992)

Ô. Lê Trọng Đức
(1996-2000)

Ô. Triệu Ngọc Toàn
(2004-2006)

Ô. Trần Duy Bính
(1983-1984)

Ô. Nguyễn Xuân Hân
(1988-1990)

Ô. Vũ Minh
(1992-1996)

Ô. Nguyễn Vỹ Hùng
(2000-2004)

Ô. Nguyễn Công Trí
(2006-2008)

1965 **1975** **1983** **1988** **1993** **2008**

6/1965
Thánh đường St. Nicholas lúc ban đầu

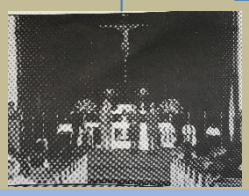

16/9/1983
CĐ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp thành lập
25/10/1983: Thánh lễ đầu tiên và BCH lâm thời

GX St. Nicholas bảo trợ những gia đình VN đầu tiên đến GX

Ca Đoàn St. Nicholas (1983)

Đạo Binh Hồn Nhỏ (1983)

Phong Trào Cursillo (1985)

Chi Hội Cao Niên (1986)

Legio Mariae (1986)

Canh Tân Đặc Sủng (1994)

Hội Các Bà Mẹ Công Giáo (1988)

Liên Minh Thánh Tâm (1988)

Thiếu Nhi Thánh Thể (1988)

Trường Giáo Lý & Việt Ngữ (1987)

Thăng Tiến Hôn Nhân Gia Đình (1987)

Ơn Thiên Triệu (1987)

Gia Đình Nazareth (2008)

Ca Đoàn Giáo Dân (2007)

Ca Đoàn Têrêsa (2004)

Đức Mẹ Hằng Cứu

Phạm Lê Tân
Kiều Công Thắng

Cố ĐGM Phụ Tá Mai Thanh Lương
(2003-2015)

ĐGM Kevin William Vann
(2012-Hiện Tại)

ĐGM Phụ Tá Nguyễn Thái Thành
(2017-Hiện tại)

LM Richard Delahunty
(2002-2016)

LM George Blais
(2016-2023)

LM Martin Tuấn Bùi
(2023-Hiện tại)

LM Mai Khải Hoàn
(2012-2016)

LM Trương Văn Quyền
(2016-2019)

LM Nguyễn Phương
(2022-Hiện tại)

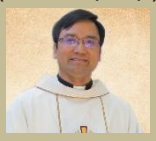

LM Trịnh Minh Thái
(2008-2012)

LM Xuân Nguyên
(2016-2017)

LM Trần Martin
(2019-2022)

Sơ Nguyễn Năng Hương
(2008-2011)

Sơ Mai Xuân Thu
(2011-2014)

Sơ Trần Loan
(2014-2017)

Thầy Trần Qúy Châu
(2015- Hiện tại*)*

Sơ Nguyễn Thu Hương
(2017- 2022*)*

Sơ Nguyễn Năng Hương
(2022-Hiện tại)

Ô. Vũ Khắc Nghiêm
(2008-2012)

Ô. Kiều Công Thắng
(2012-2014)

Ô. Vũ Khắc Nghiêm
(2014-2016)

Ô. Nguyễn Viết Lân
(2016-2021)

Ô. Trần Đức Hoà
(2021-Hiện tại)

2009 **2013** **2018** **2023**

10/2009
Khánh thành hội trường Đ.Ô. Otto Sporrer

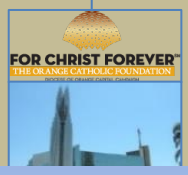

2013
Đóng góp vào chương trình giáo phận "*Tôn Vinh Chúa Kitô Muôn Đời*"

Ban Ca Nguyện Cecilia (2013)

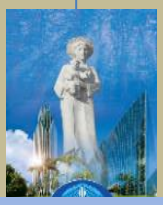

9/2017
Phát động và tích cực đóng góp vào quỹ xây linh đài Đức Mẹ La Vang

9/2018
Xây chân nền và tặng tượng Đức Mẹ đến giáo xứ St. Nicholas

05/2020
Thánh Lễ ngoài trời thời Covid-19

05/2021
Kỷ niệm Đức Cha Thành 30 năm thụ phong Linh Mục

10/2023
Lễ Bổn Mạng & Kỷ niệm 40 năm thành lập Cộng Đoàn

https://tgpsaigon.net/bai-viet/hiep-hanh-la-loi-song-cua-hoi-thanh-64898
Kiều Công Thắng sưu tầm

Toàn thể Dân Chúa khắp nơi đang tích cực thực hiện tiến trình của Thượng Hội Đồng Giám mục thế giới lần thứ 16 vào năm 2023, bắt đầu từ cấp giáo phận, với chủ đề: "*Hướng tới một Hội Thánh hiệp hành: hiệp thông – tham gia – sứ vụ.*" Để đi đúng hướng và đạt kết quả như Đức Thánh Cha Phanxicô mong đợi, cần xác định những điều thiết yếu, kẻo chúng ta lạc đường vì loay hoay với chữ nghĩa, lý thuyết, hay kỹ thuật thực hiện, hoặc bị chi phối bởi những bận tâm thái quá.

1. Hiệp hành là một lối sống

S*ynodos* được dịch là "hiệp hành", tức là *đi trên cùng một con đường,* theo một ý nghĩa cụ thể nhất và mạnh nhất.

Một biểu lộ cụ thể về hiệp hành, đó là đời sống hôn nhân. Hai vợ chồng không chỉ đồng hành với nhau, mà đi trên cùng một con đường, kết hợp mật thiết với nhau, chia vui sẻ buồn trong mọi biến cố (hiệp thông), cùng nhau bàn bạc và gánh vác bổn phận theo vai trò riêng là chồng hoặc là vợ (tham gia), thi hành sứ vụ trong gia đình và xã hội (sứ vụ).

Trên bình diện cứu độ, Con Thiên Chúa làm người để hiệp hành chứ không chỉ đồng hành với nhân loại. Trong thời Cựu Ước, Thiên Chúa luôn đồng hành với Dân của Người. 400 năm nô lệ bên Ai Cập hoặc 70 năm lưu đày tại Babylon, hay vào những giai đoạn đau thương trong lịch sử, có bao giờ Thiên Chúa bỏ rơi Dân mình! Người vẫn theo sát Dân, tuy nhiên có thể nói Người vẫn ở trên cao, chưa đi trên cùng một con đường với Dân, chưa nói bằng tiếng nói của con người. Khi tới thời viên mãn, Con Thiên Chúa đã hiệp hành, thực sự trở nên một con người, đi trên cùng một con đường với nhân loại, nói tiếng nói của con người, mang lấy những yếu đuối khổ đau như con người, thậm chí chết đau thương hơn cả con người.

Trong diễn văn với 4 ngàn đại biểu của giáo phận Roma ngày 18/9/2021, Đức Thánh Cha giải thích hiệp hành là lối sống và hành động của Hội Thánh: "Đề tài hiệp hành, *synodalità*, không phải là một chương trong khảo luận Giáo hội học, và càng không phải là một kiểu thời trang, một khẩu hiệu hay một từ ngữ mới cần sử dụng hoặc lèo lái trong các cuộc gặp gỡ của chúng ta. Không phải vậy, *hiệp hành* biểu lộ **bản chất của Hội Thánh, là cách thức, lối sống và sứ mạng của Hội Thánh.**"

Trong thánh lễ khai mạc Thượng Hội Đồng tại Roma ngày 10/10/2021, Đức Thánh Cha nói: "Lời Chúa hướng dẫn Thượng Hội Đồng, *ngăn không cho nó trở thành một hội nghị của Hội Thánh, một cuộc nghiên cứu học hỏi hay một hội nghị chính trị, một quốc hội*, nhưng đúng hơn là một sự kiện đầy ân sủng, một tiến trình chữa lành được hướng dẫn bởi Chúa Thánh Thần."

Các sinh hoạt trong giai đoạn chuẩn bị hoặc trong chính Thượng Hội Đồng không phải chỉ là một *hội nghị* bàn về chủ đề hiệp hành, nhưng thực chất là *một bài tập thực hành* để mọi thành phần Dân Chúa thực hiện lối sống hiệp hành.

Từ ngữ có thể là mới mẻ khó hiểu, nhưng đừng quên rằng sau từ "hiệp hành", có hai chấm (:), nghĩa là dù không hiểu hết nội dung của từ "hiệp hành", chỉ cần thực hiện được ba nội dung: hiệp thông, tham gia và sứ vụ, thì đã là đạt được mục tiêu rồi. Vì "hiệp hành" mang ý nghĩa như trên, nên ta hiểu tại sao không dịch là "đồng hành", hoặc "đồng nghị", quen thuộc và dễ hiểu hơn. Trong ngôn ngữ hiện nay, "đồng hành" (*accompaniment*) là cùng đi với nhau, nhưng có thể là không đi trên cùng một con đường: người ta có thể đồng hành *online* với một người ở xa. Còn "đồng nghị" lại nhấn mạnh tới việc cùng nhau thảo luận để đưa ra quyết định, chứ không nói tới chia sẻ cùng một sự sống.

2. Lối sống hiệp hành trong Hội Thánh

Khi kêu gọi thực hiện lối sống hiệp hành, Đức Thánh Cha không làm gì khác hơn là triển khai Giáo hội học hiệp thông của Công đồng Vaticanô II, và sâu xa hơn, đó là đạo lý về Hội Thánh như một thân thể đã được thánh Phaolô diễn giải trong thư II Corintô.

Lối sống hiệp hành

Lối sống hiệp hành trong Hội Thánh được nêu lên ngay trong chủ đề của Thượng Hội Đồng: hiệp thông – tham gia – sứ vụ.

1. Hiệp thông

"*Có nhiều đặc sủng khác nhau, nhưng chỉ có một Thần Khí. Có nhiều việc phục vụ khác nhau, nhưng chỉ có một Chúa. Có nhiều hoạt động khác nhau, nhưng vẫn chỉ có một Thiên Chúa làm mọi sự trong mọi người. Ví như thân thể người ta chỉ là một, nhưng lại có nhiều bộ phận, mà các bộ phận của thân thể tuy nhiều, nhưng vẫn là một thân thể, thì Đức Kitô cũng vậy. Thật thế, tất cả chúng ta, dầu là Do Thái hay Hy Lạp, nô lệ hay tự do, chúng ta đều đã chịu phép rửa trong cùng một Thần Khí để trở nên một thân thể. Tất cả chúng ta đã được đầy tràn một Thần Khí duy nhất*" (1 Cr 12, 4-6.12-13).

Tất cả mọi Kitô hữu, dù nhiều và đa dạng, nhưng hiệp thông sâu xa với nhau vì có chung một sự sống thần linh và làm nên một Hội Thánh duy nhất. Tất cả mọi Kitô hữu, do việc lãnh nhận bí tích rửa tội, dù là giáo sĩ, tu sĩ hay giáo dân, khác nhau về chức năng, nhưng xét về phẩm giá thì tất cả đều bình đẳng (x. LG 32). Để có sự hiệp thông, luôn phải giữ hai điều: tôn trọng sự khác biệt và duy trì hợp nhất. Sự hiệp thông là phẩm tính thiết yếu và là tiêu chuẩn hàng đầu để đánh giá mọi sinh hoạt trong Hội Thánh.

2. Tham gia

"Chân không thể nói: "Tôi không phải là tay, nên tôi không thuộc về thân thể." Tai không thể nói: "Tôi không phải là mắt, vậy tôi không thuộc về thân thể." Giả như toàn thân chỉ là mắt, thì lấy gì mà nghe? Giả như toàn thân chỉ là tai, thì lấy gì mà ngửi? Giả như tất cả chỉ là một thứ bộ phận, thì làm sao mà thành thân

thể được? Như thế, bộ phận tuy nhiều mà thân thể chỉ có một. Vậy mắt không thể bảo tay: "Tao không cần đến mày"; đầu cũng không thể bảo hai chân: "Tao không cần chúng mày" (1Cr 12, 15-21).

Một thân thể triển nở khỏe mạnh khi mọi chi thể hoạt động theo đúng chức năng của mình trong sự hài hòa của toàn thân. Tất cả mọi Kitô hữu đều có quyền và bổn phận tham gia vào sự tăng trưởng của Hội Thánh, tùy theo chức năng và đặc sủng Chúa ban cho mình, làm đúng và làm tròn vai trò của mình, đồng thời luôn tôn trọng vai trò của người khác. Trong Hội Thánh, không ai được thụ động hay dửng dưng; không ai là độc quyền; không ai bị loại trừ; không ai được coi thường vai trò của người khác, dù đó là một chi thể bé mọn nhất.

3. Sứ vụ

"Thần Khí tỏ mình ra nơi mỗi người một cách, là vì ích chung. Người thì được Thần Khí ban cho ơn khôn ngoan để giảng dạy, người thì được Thần Khí ban cho ơn hiểu biết để trình bày. Kẻ thì được Thần Khí ban cho lòng tin; kẻ thì cũng được chính Thần Khí duy nhất ấy ban cho những đặc sủng để chữa bệnh. Người thì được ơn làm phép lạ, người thì được ơn nói tiên tri; kẻ thì được ơn phân định thần khí; kẻ khác thì được ơn nói các thứ tiếng lạ; kẻ khác nữa lại được ơn giải thích các tiếng lạ" (1Cr 12, 7-10).

Chúa Thánh Thần ban cho mỗi người một đặc sủng là để thi hành sứ vụ xây dựng Hội Thánh và Phúc Âm hóa thế giới. Sứ vụ trong Hội Thánh thì nhiều: rao giảng, thánh hóa, phục vụ, quản trị…, tùy theo Chúa Thánh Thần hoạt động nơi từng người, theo ơn gọi riêng và cách thế riêng của người ấy.

Ba việc cần làm

Để có được lối sống hiệp hành như thế, cần làm ba việc như Đức Kitô phục sinh đã làm đối với hai môn đệ trên đường Emmaus (x. Lc 24, 13-35). Ngài đã đến *gặp gỡ* và cùng đi với họ trên cùng một con đường. Chính Ngài gợi chuyện và *lắng nghe* tâm tư buồn phiền thất vọng của họ, sau đó Ngài cùng với họ đọc lại Kinh Thánh để *phân định* kế hoạch của Thiên Chúa. Sau khi nhận ra Chúa Phục sinh qua việc bẻ bánh, lòng họ đã bừng cháy, họ đổi chiều để đi ngược lại con đường vừa đi và trở về Giêrusalem loan báo Tin Mừng Phục sinh cho các Tông đồ. (x. *Đức Kitô đang sống*, ss. 236-237).

Trong bài giảng khai mạc Thượng Hội Đồng (10/10/2021), Đức Thánh Cha chỉ rõ có 3 việc cần làm:

1. Gặp gỡ trực tiếp

Cần gặp gỡ trực tiếp, mặt đối mặt, nhìn vào nhau và chia sẻ lịch sử của cuộc đời từng người. Cuộc đời của ai đó có thể thay đổi chỉ bằng một cuộc gặp gỡ. Đức Giêsu đã không vội vã hoặc nhìn vào đồng hồ để kết thúc buổi họp. Cần dành thời gian cho việc gặp Chúa và gặp anh chị em, chứ đừng tập trung quá nhiều cho việc tổ chức các sự kiện hoặc suy tư lý thuyết về các vấn đề. Chúa muốn chúng ta từ bỏ những thói quen cũ. Mọi thứ sẽ thay đổi khi chúng ta có thể gặp gỡ Chúa và gặp gỡ nhau cách chân thành, không hình thức giả tạo, không tính toán, nhưng bằng con người thật của chúng ta.

2. Lắng nghe

Để thực sự là cuộc gặp gỡ, cần biết lắng nghe. Đức Giêsu đã lắng nghe bằng con tim, với thái độ bình tĩnh và kiên nhẫn, chấp nhận mất thời gian, không vội đưa ra giải pháp có sẵn, chung chung. Chúng ta cần lắng nghe Chúa và lắng nghe nhau, đừng đóng cửa. Giám mục, linh mục, tu sĩ, giáo dân, – tất cả những người đã được rửa tội –, mỗi người đều có quyền nói và cũng có bổn phận lắng nghe. Tránh những phản ứng giả tạo, nông cạn và đưa ra những giải đáp được đóng gói sẵn. Chúa Thánh Thần yêu cầu chúng ta lắng nghe những thắc mắc, mối quan tâm và hy vọng của mọi thành phần Hội Thánh, của mọi người, mọi quốc gia, của thế giới.

3. Phân định

Gặp gỡ và lắng nghe, nhưng không kết thúc ở đó và để lại mọi thứ như trước. Mọi sự phải được thay đổi.

Lời Chúa soi sáng tận thâm tâm để mỗi người nhìn vào bên trong và khám phá ý định của Thiên Chúa về cuộc đời mình. Một người có thể nói ra những bức xúc hay những tổn thương trong tâm hồn, nhưng không phải để chấm dứt với những cay đắng giận hờn; trái lại, sau đó cần được Lời Chúa soi chiếu để bước sang một giai đoạn mới. Thượng Hội Đồng phải là một tiến trình của sự phân định thiêng liêng, một sự phân định mang chiều kích Hội Thánh, được thực hiện trong cầu nguyện và đối thoại với Lời Chúa. Không thể có hiệp hành nếu không có cầu nguyện và bầu khí thiêng liêng.

3. Tâm thế để thực hiện lối sống hiệp hành

Cần nhắc lại một lần nữa rằng *tiến trình chuẩn bị cũng như giai đoạn cử hành Thượng Hội Đồng không phải là một hội nghị chính trị hay tâm lý xã hội, cũng không phải là một cuộc nghiên cứu học hỏi, hay một tòa án pháp lý hoặc một thứ quốc hội, mà là một cuộc gặp gỡ để lắng nghe Chúa và lắng nghe nhau, rồi cùng nhau phân định dưới ánh sáng Lời Chúa và tác động của Chúa Thánh Thần.*

Vì thế, để việc thực hiện lối sống hiệp hành đem lại hiệu quả, cần chuẩn bị tâm thế thích hợp.

1. Cảm thức Hội Thánh (Sensus Ecclesia)

Cần khơi dậy cảm thức Hội Thánh để mọi thành phần Dân Chúa tích cực tham gia tiến trình. Phải thành thật nhìn nhận rằng cảm thức Hội Thánh nơi nhiều người còn yếu kém, mờ nhạt. Những người giữ nhiệm vụ điều hành các cộng đoàn, đặc biệt các linh mục, bề trên, trưởng nhóm…, có bổn phận thúc đẩy mọi người tham gia tiến trình hiệp hành; và ngược lại, các thành viên hãy nhiệt tình hưởng ứng. Đừng theo kiểu làm cho có, làm một cách hình thức chiếu lệ, hoặc thậm chí không làm gì cả.

Tiến trình hiệp hành là con đường bắt buộc đối với Hội Thánh hôm nay. Nếu không sống hiệp thông và cùng nhau tham gia thi hành sứ vụ, Hội Thánh sẽ rất yếu vì không huy động được tổng lực cho công cuộc Phúc Âm hóa thế giới. Không thể cứ mãi an phận với thứ "mục vụ bảo tồn" lâu đời mà không dám "hoán cải mục vụ" (*Niềm vui Tin Mừng*, ss. 25- 27) để nhiệt tình dấn thân cho sứ vụ. Không thể cứ khư khư bảo vệ cơ chế và duy trì não trạng cũ kỹ để dửng dưng đứng ngoài cuộc.

Nếu Hội Thánh không chuyển sang lối sống hiệp hành, uy tín của Hội Thánh sẽ ngày càng suy giảm. Có biết bao nhiêu người bé mọn và khổ đau, những anh chị em đứng ở ngoại biên, những người đang bước đi giữa đêm đen cuộc đời. Họ đã không được lắng nghe, không cảm thấy Hội Thánh là nhà của mình, không tìm thấy nơi Hội Thánh một sự cảm thông nâng đỡ, một bàn tay cứu giúp, nên đã thất vọng về Hội Thánh. Vì Hội Thánh không quan tâm tới họ, nên họ đã rời bỏ Hội Thánh mà đi ra. Nếu không hiệp hành với họ, Hội Thánh sẽ không còn đáng tin nữa.

2. Tinh thần rộng mở và bao gồm

Rộng mở là không khép kín co cụm; bao gồm là không loại trừ, cực đoan, nhưng tích hợp và ôm trọn tất cả. Thái độ tinh thần cần được mở rộng để không bị đóng khung trong định kiến cá nhân cũng như không bị giới hạn trong một quan niệm thần học thiên lệch. Cần giữ sự quân bình.

Chẳng hạn, kiến tạo Hội Thánh hiệp thông hay hiệp hành không có nghĩa là loại trừ cơ chế phẩm trật do chính Đức Kitô thiết lập; hoặc loại trừ não trạng giáo sĩ trị không có nghĩa là giáo dân sẽ thay thế giáo sĩ. Chính vì muốn loại bỏ cả óc giáo sĩ trị lẫn óc giáo dân trị mà Hội Thánh cần theo lối sống hiệp hành. Cũng thế, trong cộng đoàn, không được quyền loại trừ nhau, nhưng tôn trọng sự khác biệt, ôm ấp cả những người đối kháng, lắng nghe cả những tiếng nói khác mình. Người đứng đầu đừng để tiếng nói của mình ngăn chặn tiếng nói của các thành viên, đừng tạo ra bức tường cách âm.

3. Sự thật trong đức ái

Một nguyên tắc lớn được thánh Phaolô đưa ra cho việc xây dựng Hội Thánh là "*sống theo sự thật và trong tình bác ái*" (Ep 4, 15). Đức Kitô vừa là sự thật vừa là tình yêu. Nếu chỉ dừng lại ở sự thật, cuộc gặp gỡ sẽ biến thành tòa án. Nếu chỉ có bao dung thương xót, sẽ không thể canh tân Hội Thánh.

Hội Thánh đang phải đối diện với những sự thật đau thương, không thể tránh né. Hãy dám nhìn vào sự thật, dám nghe sự thật. Đừng vội biện minh để làm giảm sự thật, nhất là những sự thật đau lòng từ các thừa tác viên. Mọi hào quang phải được hạ xuống để sự thật giải thoát chúng ta, để sự thật đổi mới Hội Thánh, để Hội Thánh lấy lại uy tín.

Đàng khác, cuộc gặp gỡ của tiến trình hiệp hành cần được diễn ra trong tâm trạng thanh thản. Cả người nói lẫn người nghe cần làm chủ những cảm xúc của bản thân. Cảm tính có thể làm méo mó sự thật. Có những bức xúc chính đáng, những tổn thương đau đớn, nhưng hiệp hành không phải là lúc xả những phẫn uất bực bội hay tố giác lên án nhau, mà là cơ hội mọi người nhìn vào sự thật để Chúa Thánh Thần chữa lành và canh tân Hội Thánh. Đừng để lòng khát vọng một Hội Thánh thánh thiện biến trái tim thành cứng cỏi, bất khoan dung, mất kiên nhẫn, đòi nhổ cỏ lùng ngay tức khắc; trái lại, cần chấp nhận thời gian để hạt cải lớn lên, kiên nhẫn chờ đợi như Chúa từng kiên nhẫn chờ đợi bản thân ta hoán cải. Cuộc gặp gỡ hiệp hành không nhằm đưa ra câu trả lời để giải quyết các vấn đề ngay trong chốc lát, nhưng là để Chúa soi chiếu và lay động tâm hồn mỗi người.

Để có được tâm thế của sự thật và đức ái, cần có lòng khiêm tốn thẳm sâu. Mỗi người đều là tội nhân. Ta thấy cái rác trong mắt người khác, nhưng lại quên cái xà to lớn trong mắt ta. Lòng khiêm tốn giúp mỗi người gặp gỡ và lắng nghe nhau trong kiên nhẫn, với tâm thế nhẹ nhàng, thanh thản, bình an.

Hai năm sắp tới là thời gian của ân sủng để Hội Thánh thực tập sống hiệp hành. Ngạn ngữ Pháp có câu: chính lúc đang thực tập rèn là ta trở thành thợ rèn ("*C'est en forgeant qu'on devient forgeron*"). Nhờ tập sống hiệp hành, chúng ta sẽ trở thành một Hội Thánh hiệp hành.

Nào, chúng ta cất bước lên đường.

Here's What You Need To Know About The National Eucharistic Revival

By CNA Staff, **Peter Pinedo**

Washington, D.C. Newsroom, Jun 20, 2023 / 13:00 pm

Source:https://www.catholicnewsagency.com/news/251579/national-eucharistic-revival-heres-what-you-need-to-know

Collected by Thang C. Kieu

The **National Eucharistic Revival**, which launched on the feast of Corpus Christi in 2022, has a **mission** to "renew the Church by enkindling a living relationship with the Lord Jesus Christ in the holy Eucharist," as stated on its website.

Sponsored by the U.S. Catholic bishops, the revival aims to inspire people to encounter Jesus in the Eucharist.

Here is what you need to know about the National Eucharistic Revival:

What is the National Eucharistic Revival?

The National Eucharistic Revival is a three-year initiative by the U.S. bishops that aims to inspire, educate, and unite the faithful in a more intimate relationship with Jesus in the Eucharist.

In a society where the Lord is often forgotten and even a majority of Catholics do not believe in the real presence of Christ in the Eucharist, the revival is meant to rededicate the entire nation to the eucharistic Jesus.

The U.S. bishops hope to change the lives of Catholics and non-Catholics alike through a series of Eucharist-centric events including Eucharistic pilgrimages across the nation and a National Eucharistic Congress in 2024.

As the campaign organizers say on the revival's website, those **who** have been "healed, converted, formed,

and unified" by the Eucharist have a mission to teach others "for the life of the world." This is what the National Eucharistic Revival envisions for the future of this movement.

Why are the U.S. bishops doing this?

According to **Pew Research Center**, only 31% of Catholics believe in the real presence of Christ in the Eucharist.

It is up to that 31% to spread the truth to all. As the revival website says: "We all need healing, yet many of us are separated from the very source of our strength. Jesus Christ invites us to return to the source and summit of our faith — his real presence in the holy Eucharist."

It is a time to confront the hardships that face people in everyday life. The National Eucharistic Revival is a powerful, uplifting way to rise to this challenge.

What has happened so far?

Everything started with widespread eucharistic adoration and processions across the country on the solemnity of Corpus Christi 2022.

The first year of the revival focused on diocesan renewal. Individual dioceses across the country offered events to promote and inspire understanding of the Eucharist.

"Eucharistic missionaries" from all walks of life were also trained through online and in-person resources the initiative made available to teach about Christ and the real presence.

What happens next?

Each year is dedicated to serving a specific purpose in the National Eucharistic Revival's mission. The first year of the movement was dedicated to diocesan revival.

The second year of the revival, which has now begun, is dedicated to fostering eucharistic devotion at the parish level.

The movement will culminate in two major events involving Catholics across the entire country. In the summer of 2024, thousands are expected to participate in the National Eucharistic Pilgrimage beginning from each corner of the country and ending in Indianapolis for the National Eucharistic Congress July 17–24.

The third and final year, following the National Eucharistic Pilgrimage and Congress, will be dedicated to the Church "going out on mission" to renew the world.

What is the National Eucharistic Pilgrimage?

The pilgrimage organizers are calling it "our national Emmaus moment," after the biblical passage in which Jesus walked with two of his disciples along the road to Emmaus.

Pilgrims will collectively carry the eucharistic Lord 6,500 miles, passing through major cities, holy sites, and countryside along the way.

It will begin during the feast of Pentecost, May 17–19, 2024, from four origin points: San Francisco in the west; Bemidji, Minnesota, from the north; New Haven, Connecticut, from the east; and Brownsville, Texas, from the south.

All of the faithful are invited to join in for portions of the pilgrimage to walk with the eucharistic Jesus in cities and through the countryside across the nation.

Though everyone is invited to join the pilgrimage, four dozen full-time pilgrims from each corner of the

U.S. will make the entire journey. These full-time pilgrims will be young adult Catholics ages 19–29. If you are a young adult interested in applying to be a full-time pilgrim, email hello@eucharisticpilgrimage.org to be notified when the application goes live this summer.

What is the National Eucharistic Congress?

The National Eucharistic Congress will be "a defining moment in our generation," according to the **website** for the event.

A five-day event of prayers, speakers, and liturgical celebrations, the congress will be the capstone of the bishops' three-year National Eucharistic Revival campaign.

This major national event will be held in Indianapolis from July 17–21, 2024.

Approximately 80,000 Catholics are expected to "worship our risen Lord in his humble disguise" and allow the Holy Spirit to "enkindle a missionary fire in the heart of our nation," according to the revival website.

The congress will have both in-person and remote options, so everyone can take part in this joyful celebration.

How else can I get involved?

There are many ways for individuals all over the United States to **get involved** in the National Eucharistic Revival.

Catholics have the option to become prayer partners, share testimonies, and call on the Holy Spirit to encourage and strengthen this movement. The revival calls upon "laypeople, families, religious orders, and priests to volunteer their time, talents, and prayers in pursuit of the grassroots renewal our world so desperately needs," its website says.

Available learning resources include Corpus Christi novenas in both **English** and **Spanish**, a **document** prepared by the U.S. Conference of Catholic Bishops (USCCB) about the Eucharist, a **question and answer** page about the Eucharist, and a **free course** by Bishop Andrew H. Cozzens of the Diocese of Crookston, Minnesota, on learning to embrace the gift of the Eucharist. More resources will become available throughout the movement's timeline.

Where can I go for more information?

The best way to obtain more information is to visit the National Eucharistic Revival **website**. Not only does it have an abundance of learning resources and prayer assistance, but it also has answers to **frequently asked questions**. The USCCB **website** also contains a wealth of resources.

This story was originally published June 17, 2022, and was updated June 20, 2023.

THƯỢNG HỘI ĐỒNG: 10 ĐIỂM NỔI BẬT VÀ QUAN TRỌNG CỦA BẢN TỔNG HỢP

Peter Jesserer Smith
Nt. Anna Ngọc Diệp, OP
Dòng Đa Minh Thánh Tâm
Chuyển ngữ từ: oursundayvisitor.com (02.11.2023)

WHĐ (03.11.2023) – Khoá họp thứ nhất của Thượng Hội đồng về hiệp hành đã kết thúc, với kết quả được gói gọn trong một Bản Tổng hợp dài 41 trang dành cho toàn thể Giáo hội để tiếp thu, suy tư, và đưa ra phản hồi trước khi bước vào Khoá họp cuối cùng của Thượng hội đồng vào tháng 10.2024.

Bản Tổng hợp của khoá họp từ ngày mồng 04 - 29.10.2023, về cơ bản là một công cụ để phân định, và khơi thêm sự suy tư và phản hồi từ toàn thể Giáo hội. Khoá họp tiếp theo của Thượng Hội đồng ở Roma sẽ có nhiệm vụ đưa ra quyết định về những đề xuất cụ thể nào sẽ được trình lên Đức Thánh Cha. Cuối cùng, Đức Thánh Cha sẽ quyết định những gì cần thực hiện của Thượng Hội đồng về hiệp hành.

Sau đây là 10 điểm nổi bật và được xem là quan trọng rút ra từ Bản tổng hợp giúp các tín hữu Công giáo tại các giáo xứ nắm vững vấn đề và điều gì sẽ xảy ra tiếp theo.

1. **Tính hiệp hành là về sứ vụ loan báo Tin Mừng của Giáo hội, và Phép Rửa là lý do tại sao việc quản trị mang tính hiệp hành lại quan trọng.**

Thượng Hội đồng liên kết "*tính hiệp hành dẫn đến sứ vụ*", nhìn nhận rằng các thành viên của Giáo hội - với nguồn gốc, ngôn ngữ và văn hóa đa dạng - chia sẻ "*ân sủng chung của Phép Rửa*". Chủ đề của Thượng Hội đồng về "*Hiệp thông, Tham gia, và Sứ Vụ*" là những dấu ấn cho thấy toàn thể dân Chúa trong một Giáo hội hiệp hành - giáo dân, tu sĩ thánh hiến, phó tế, và linh mục cùng với các giám mục hiệp nhất với Đức Giáo hoàng - liên kết với nhau và cùng nhau thực thi ơn gọi nên thánh, loan báo Tin Mừng của Chúa Giêsu Kitô cho thế giới.

Thượng Hội đồng nói rõ rằng công việc của Thượng Hội đồng bắt nguồn từ truyền thống năng động và sống động của Giáo hội trong bối cảnh giáo huấn của Công đồng Vatican II. Nhưng Thượng Hội đồng cũng thừa

nhận còn nhiều việc phải thực hiện nhằm làm sáng tỏ "*tính hiệp hành*" nghĩa là gì, và phát triển nó thành các tiến trình và cơ cấu thực sự.

Một phần của việc này là tìm hiểu xem các quyết định được đưa ra trong Giáo hội theo cách thế trung thành với bản chất của nó như thế nào - bao gồm việc phân định tính hiệp đoàn giám mục được thực hiện ra sao trong một Giáo hội hiệp hành - bởi vì các thành viên của Giáo hội có *"sự đồng trách nhiệm khác nhau đối với sứ vụ chung của việc loan báo Tin Mừng.*"

"*Những cuộc đối thoại trong Thánh Thần*" của Thượng Hội đồng – một trải nghiệm của việc lắng nghe và chia sẻ dưới ánh sáng đức tin, và việc tìm kiếm ý Chúa trong bầu khí Tin Mừng đích thực – được công nhận là một khí cụ hữu ích trong vấn đề này.

2. **Thượng Hội đồng kêu gọi đào tạo "tư cách môn đệ đích thực", được hiệp nhất bởi Thánh Thể và được nuôi dưỡng bởi Lời Chúa.**

Thượng Hội đồng nhấn mạnh rằng tất cả các thành viên của Giáo hội được kêu gọi trở thành "*các môn đệ, các thừa sai*", những người có "*trách nhiệm thể hiện và truyền tải tình yêu và sự dịu dàng của Thiên Chúa cho một nhân loại bị tổn thương*". Nói cách khác, việc sống tư cách môn đệ là trọng tâm của tín hữu Công giáo.

Thượng Hội đồng đề nghị đào sâu khái niệm "*việc thực hành chín chắn 'cảm thức đức tin' không chỉ đòi hỏi việc lãnh nhận Phép Rửa mà còn đòi hỏi một cuộc sống thực thi tư cách môn đệ đích thực nhằm phát triển ân sủng của Phép Rửa*". Thượng Hội đồng nhận thức rằng điều này có thể giúp phân định đâu là Chúa Thánh Thần đang hoạt động, trái ngược với việc đâu là những người đã lãnh Phép Rửa chỉ ủng hộ lối suy nghĩ thống trị, những hoàn cảnh văn hóa hoặc "*những vấn đề không phù hợp với Tin Mừng*".

Về điểm này, Thượng Hội đồng nhấn mạnh rằng "*Thánh Thể định hình tính hiệp hành*", và do đó Thánh lễ phải được cử hành "*với cảm thức chân thực về tình bằng hữu trong Đức Kitô*", phản ánh vẻ đẹp và tính giản dị. Thượng Hội đồng đề xuất "*phụng vụ được cử hành một cách đúng thực là trường học đầu tiên và cơ bản về tư cách môn đệ*".

Thượng Hội đồng cũng đề xuất việc làm phong phú đời sống Công giáo ngoài Thánh lễ bằng những hình thức khác của kinh nguyện phụng vụ, cũng như lòng đạo đức bình dân, đặc biệt là lòng sùng kính Đức Mẹ – cả hai đều giúp huấn luyện người tín hữu và cũng có thể giúp những người khác ngoài Giáo hội gặp gỡ Chúa.

3. **Tính hiệp hành không có nghĩa là có nhiều cuộc gặp gỡ hơn, nhưng là cùng nhau phân định làm sao để thi hành sứ vụ ở mỗi cấp độ của Giáo hội.**

Thượng Hội đồng cũng cho thấy tính hiệp hành trong Giáo hội mời gọi tín hữu Công giáo phân định cách có chủ đích với tư cách là một cộng đoàn, rằng Chúa Giêsu mời gọi họ sống sứ vụ của mình như thế nào. Đó không phải là những cuộc gặp gỡ tự quy chiếu, mà là một phong cách thực hiện "*việc loan báo Tin Mừng, phục vụ những người đang gặp cảnh nghèo khó, chăm sóc ngôi nhà chung, và nghiên cứu thần học*".

Tài liệu nhấn mạnh sự cần thiết của việc đào tạo, đồng thời cũng thiết lập không gian để tiếp nhận giáo huấn của Giáo hội và phân định để làm thế nào để hành động theo giáo huấn đó. Học thuyết xã hội của Giáo hội cần được các tín hữu hiểu rõ để họ có thể xây dựng vương quốc của Thiên Chúa.

Tính hiệp hành có nghĩa là quy tụ cộng đoàn môn đệ lại với nhau để phân định sứ vụ của họ là gì và Chúa Giêsu sai họ đi thực thi sứ vụ như thế nào. Bất kỳ sự thay đổi cơ cấu hiệu quả nào nhằm giúp các thành viên của Giáo hội trở nên "*đồng trách nhiệm*" đều đòi phải có "*sự hoán cải tâm linh sâu sắc*", cả về phương diện cá nhân lẫn cộng đoàn, để thực hiện sứ vụ của Chúa Giêsu.

Đồng thời, Thượng Hội đồng mời gọi suy xét thêm về cách thức mà thần học của Giáo hội và những phát triển hiện đại trong khoa học có thể đối thoại, cũng như những cách thức hiệu quả để thực hiện điều đó nhằm

giúp Giáo hội phân định, nhất là về những vấn đề phức tạp hoặc gây tranh cãi. Trên hết, Thượng Hội đồng nói: "*Các hành động của Chúa Giêsu, thẩm thấu vào lời cầu nguyện và sự hoán cải tâm hồn, chỉ cho chúng ta con đường phía trước.*"

4. **Một Giáo hội hiệp hành phải suy tư về việc các linh mục, phó tế và giáo dân cần được đào tạo những gì để thi hành sứ vụ của họ cùng với nhau.**

Thượng Hội đồng nhìn nhận các giám mục và linh mục phải đối diện với những gánh nặng trách nhiệm không tương xứng đối với sứ vụ của Giáo hội. Thượng Hội đồng cũng xác định giáo sĩ trị, tương phản với mô hình sự phục vụ thừa tác của Chúa Giêsu, dẫn đến "*thái độ độc đoán*" và các ơn gọi bị bóp nghẹt bởi đặc quyền và quyền lực vốn từ chối trách nhiệm giải trình.

Thượng Hội đồng đề nghị thảo luận và suy xét sâu rộng việc duyệt lại việc đào tạo linh mục để giải quyết vấn đề này. Thay vì đào tạo các linh mục trong một "*môi trường nhân tạo tách biệt khỏi đời sống đức tin thông thường*", họ cần phát triển thông qua "s*ự tiếp xúc gần gũi với Dân Chúa và qua những trải nghiệm học biết phục vụ cụ thể.*"

Thượng Hội đồng nhìn nhận có sự nhất trí chung rằng đời sống độc thân linh mục là "*một chứng tá sâu sắc và mang tính ngôn sứ phong phú về Đức Kitô*". Nhưng Thượng Hội đồng cũng đề nghị xem xét thêm coi liệu nếu chỉ Giáo hội Latinh tiếp tục nhấn mạnh vào việc độc thân linh mục có phù hợp hay không - các Giáo hội Đông phương (Công giáo và Chính thống) có truyền thống giáo sĩ độc thân và giáo sĩ kết hôn - khi có những bối cảnh mang tính giáo hội và văn hóa khiến điều đó gây khó khăn hơn cho sứ vụ của Giáo hội.

Thượng Hội đồng kêu gọi suy tư sâu xa hơn về ơn gọi phó tế, "*trên hết là trong việc thực thi bác ái*".

Thượng Hội đồng chỉ ra tầm quan trọng của việc mở rộng khả năng tiếp cận của phụ nữ với việc đào tạo thần học, sự tham gia của họ vào việc đưa ra quyết định và chịu trách nhiệm trong việc chăm sóc mục vụ và tác vụ, và thậm chí cả việc khám phá các tác vụ mới nơi phụ nữ có thể đóng góp một cách dứt khoát. Thượng Hội đồng ghi nhận cuộc tranh luận về phụ nữ và tác vụ phó tế, đồng thời bày tỏ sự cởi mở trong việc tiếp tục nghiên cứu và khảo sát những gì đã được thực hiện cho đến nay.

Thượng Hội đồng cũng đề cập đến tác vụ giáo dân và kêu gọi tính sáng tạo hơn nữa về những vai trò này được suy tư và thực hiện như thế nào để phục vụ cho sứ vụ: ví dụ, phát triển vượt ra ngoài vai trò phụng vụ của tác vụ đọc sách, chẳng hạn như giảng thuyết trong những bối cảnh thích hợp. Thượng Hội đồng cũng hình dung một tác vụ giáo dân khả thi do các cặp vợ chồng đảm nhận để hỗ trợ đời sống hôn nhân và gia đình.

5. **Người môn đệ lắng nghe và đồng hành với mọi người như Đức Kitô trong bất cứ hoàn cảnh cá nhân, gia đình, hoặc xã hội nào.**

Thượng Hội đồng nói rằng "*lắng nghe là từ diễn tả rõ nhất trải nghiệm của chúng tôi. Đây là sự lắng nghe cho đi và nhận lại.*" Lắng nghe thực sự là nơi Giáo hội nhận ra sứ vụ mà Chúa Giêsu đang kêu gọi các môn đệ và cộng đoàn cụ thể của họ.

Thượng Hội đồng cũng nhấn mạnh rằng Giáo hội cần thể hiện sự gần gũi, lắng nghe và đồng hành với những người cảm thấy đơn độc trong việc trung thành với giáo huấn của Giáo hội về hôn nhân và luân lý tính dục, cũng như những người bị gạt ra bên lề vì "*tình trạng hôn nhân, căn tính, hoặc giới tính của họ*".

Thượng Hội đồng đề nghị suy xét thêm quan điểm rằng lắng nghe "*không có nghĩa là thoả hiệp trong việc rao giảng Tin Mừng hoặc tán thành bất kỳ ý kiến hay lập trường nào được đề xuất*" - nhưng trái lại, là nên giống Chúa Giêsu, Đấng lắng nghe và yêu thương vô điều kiện để chia sẻ tin mừng của Người.

Thượng Hội đồng cũng nhấn mạnh rằng Giáo hội cần mở rộng sự gần gũi với những người cô đơn và bị bỏ rơi, người già và người đau bệnh.

Tài liệu Thượng Hội đồng kêu gọi phân định sâu hơn về "*sự hiếu khách của Thánh Thể*" – tình trạng của những tín hữu thuộc các giáo hội khác nhau được rước lễ – và "*hôn nhân khác giáo hội*" (*inter-church marriages*).

6. **Giáo hội Công giáo cần sự cộng tác mạnh mẽ các Giáo hội Đông phương với Giáo hội Latinh.**

Thượng Hội đồng cho thấy điều quan trọng là tín hữu Công giáo nhận ra rằng Giáo hội Công giáo là sự hiệp thông của các giáo hội chị em bình đẳng - Giáo hội Latinh (lớn nhất và do Đức Giáo hoàng đứng đầu) và 23 Giáo hội Công giáo Đông phương khác nhau, tất cả đều tận hưởng sự hiệp thông nhờ sự hiệp nhất với Đức Giáo hoàng. Thượng Hội đồng kêu gọi tất cả các cộng đoàn và giáo sĩ Công giáo tìm hiểu nhau và tích cực làm việc cùng nhau để xây dựng mô hình "*hiệp nhất trong đa dạng*".

Thượng Hội đồng nhấn mạnh rằng các thành viên của Giáo hội Latinh (phần lớn được gọi là tín hữu Công giáo Roma) cần giúp đỡ các tín hữu Công giáo Đông phương trong những hoàn cảnh khi họ không thể tiếp cận Giáo hội của mình để thực thi truyền thống của họ. Thượng Hội đồng cho biết "*Latinh hóa*" (làm cho các giáo hội Đông phương tuân theo các truyền thống và các thực hành của giáo hội Latinh) là "*lỗi thời*".

Thượng Hội đồng ngụ ý rằng các Giáo hội Đông phương cần thể hiện mối tương quan của mình với vai trò của Đức Giáo hoàng, người có vai trò nền tảng trong Giáo hội Latinh, cụ thể là liệu có cần sự chuẩn y của Đức giáo hoàng trong việc tuyển chọn giám mục hay không, và thực tế là tín hữu Công giáo của các Giáo hội Đông phương này không còn bị giới hạn trong địa hạt thượng phụ truyền thống mà hiện nay đã lan rộng khắp thế giới.

Thượng Hội đồng đề xuất một Hội đồng thường trực gồm các Thượng phụ và Tổng Giám mục cấp cao lên Đức Thánh Cha, và tín hữu Công giáo Đông phương cần có đại diện tương xứng đầy đủ trong Giáo triều Rôma.

7. **Thượng Hội đồng gợi ý một lộ trình mới cho đại kết, đặc biệt nhờ các vị tử đạo.**

Đã có rất nhiều sự nản lòng về cuộc đối thoại giữa Công giáo và các hệ phái Kitô khác để đạt được mục tiêu hiệp nhất thực sự – nhưng Thượng Hội đồng dường như đã đưa ra những gợi ý quan trọng để tiến lên phía trước.

Trong số các đề xuất có đề xuất phát triển một "*Sổ các thánh tử đạo đại kết*", cho phép Giáo hội tưởng nhớ các vị tử đạo Kitô, những người lãnh cùng một Phép Rửa chung không chia sẻ cùng ranh giới tuyên xưng đức tin. Điểm này đã được nhấn mạnh gần đây nhất bởi các cuộc tuẫn giáo đầu thế kỷ XXI, chẳng hạn như ở Trung Đông, nơi các chiến binh Hồi giáo đã giết hại những tín hữu Chính Thống giáo và Công giáo vì họ là Kitô hữu – trong số đó có 21 vị tử đạo Chính Thống giáo Coptic ở Libya.

Thượng hội đồng nhấn mạnh rằng các giáo hội địa phương có thể tham gia đại kết với các giáo hội khác trong việc thực hiện công việc Tin Mừng, và tầm quan trọng của việc tiếp tục thu hút các Kitô hữu thuộc các giáo hội và truyền thống khác vào tiến trình hiệp hành "*ở mọi cấp độ*".

Trong số những đề xuất là tìm ra một ngày chung cho việc cử hành Lễ Phục Sinh hướng tới năm 2025, kỷ niệm 1.700 năm Công đồng Nicaea.

8. **Thượng Hội đồng nhấn mạnh Giáo hội cần chủ tâm đến việc loan báo Tin Mừng trong các không gian kỹ thuật số như một chiều kích sứ vụ của mình.**

Thượng Hội đồng xem lĩnh vực kỹ thuật số không phải là một lĩnh vực riêng biệt mà là một "*chiều kích quan trọng của chứng tá Giáo hội trong nền văn hóa đương thời*". Điều này có nghĩa là hiểu văn hóa kỹ thuật số để Phúc âm hoá nó và thu hút thế hệ trẻ của Giáo hội – giáo sĩ, tu sĩ và giáo dân – vào việc thực hiện sứ vụ tại nền tảng kỹ thuật số này.

Thượng Hội đồng đề xuất sự phân định về việc Giáo hội có thể tham gia vào việc làm thế nào để giúp làm

cho thế giới trực tuyến trở nên "*an toàn*" cho các gia đình – lưu ý đến những nguy cơ đe dọa, thông tin sai lệch, khai thác tình dục và nghiện ngập – và làm sao để Giáo hội có thể làm cho thế giới kỹ thuật số "*mang lại sự sống thiêng liêng*".

Điều này thách thức các giáo xứ và giáo phận về việc làm thế nào để tham gia vào thế giới kỹ thuật số, đặc biệt là việc hình thành và đồng hành với "*các nhà thừa sai kỹ thuật số"* và kết nối họ với nhau. Thượng Hội đồng cũng gợi ý tạo cơ hội hợp tác với những người có ảnh hưởng, nhất là trong các lĩnh vực "*nhân phẩm, công lý và chăm sóc ngôi nhà chung của chúng ta*".

9. **Lạm dụng tình dục đang làm xói mòn đời sống truyền giáo của Giáo hội, và Thượng Hội đồng nhận thức rằng một Giáo hội hiệp hành thực sự cần phải hiểu điều này một cách đúng đắn.**

Thượng Hội đồng tuyên bố: "*Lạm dụng tình dục cũng như lạm dụng quyền lực và quyền bính tiếp tục kêu gọi công lý, chữa lành và hòa giải*". Thượng Hội đồng nhận thức rằng tiến trình hiệp hành này đã chứng kiến Chúa Thánh Thần tuôn đổ hoa trái của "*hy vọng, chữa lành, hòa giải, và khôi phục sự tin tưởng*".

Hơn nữa, việc lắng nghe và đồng hành với những người bị lạm dụng trong Giáo hội đã giúp người ta cảm thấy họ không còn vô hình nữa. Đồng thời, Thượng Hội đồng nêu rõ "*cuộc hành trình dài hướng tới hòa giải và công lý*" vẫn tiếp diễn và yêu cầu "*giải quyết các điều kiện mang tính cơ cấu đã tiếp tay hành vi lạm dụng đó*" và "*những cử chỉ sám hối cụ thể*".

Một Giáo hội hiệp hành đòi hỏi một "*văn hóa minh bạch*", tôn trọng các thủ tục hiện hành để bảo vệ trẻ vị thành niên và những người dễ bị tổn thương, và "*các cấu trúc bổ sung dành riêng cho việc ngăn ngừa lạm dụng*". Thượng Hội đồng lưu ý rằng các giám mục đang ở trong tình thế khó khăn trong việc dung hòa "*vai trò làm cha với vai trò thẩm phán*" và đề nghị khám phá khả năng giao nhiệm vụ tư pháp cho một cơ quan khác được quy định trong Giáo luật.

10. **Hiện nay các giám mục phải tìm cách làm thế nào để đưa những ý tưởng này đến với giáo dân để phân định sâu hơn và đưa trở lại Thượng Hội đồng.**

Bản Tổng hợp 41 trang của Thượng Hội Đồng được chia thành 3 phần với các chủ đề quan trọng thực sự liên quan và ảnh hưởng đến toàn thể Dân Chúa.

Tại thời điểm này, Thượng Hội đồng để cho các Hội đồng Giám mục trên toàn thế giới phân định các bước tiếp theo cần thực hiện. Trong Khoá họp thứ nhất của Thượng Hội đồng, Đức Tổng Giám mục Timothy P. Broglio của Tổng Giáo phận Quân đội Hoa Kỳ, đồng thời là chủ tịch Hội đồng Giám mục Hoa Kỳ, đã thừa nhận rằng các giám mục sẽ phải thúc đẩy sự tham gia nhiều hơn, bao gồm cả việc khuyến khích các mục tử tham gia. Tỷ lệ tham gia của tín hữu Công giáo Hoa Kỳ vào tiến trình chuẩn bị Thượng Hội đồng là 1%.

Viễn cảnh nhận được phản hồi về Bản Tổng hợp này trong vòng một năm dường như là điều rất khó khăn đối với các giám mục. Nếu tài liệu Thượng Hội đồng thực sự được suy xét kỹ lưỡng và phản hồi được cung cấp trong vòng 11 tháng, thì chắc hẳn các tín hữu giáo dân sẽ phải lên tiếng và tình nguyện làm việc với các mục tử và giám mục của họ để hoàn thành kịp thời cho Khoá họp thứ hai vào tháng 10.2024.Nguồn: Hội Đồng Giám Mục Việt Nam

03/11/2023

https://hdgmvietnam.com/chi-tiet/thuong-hoi-dong-10-diem-noi-bat-va-quan-trong-cua-ban-tong-hop-52903
Kiều Công Thắng sưu tầm

Tại sao phải bận tâm với ĐỨC TIN?

Hướng Dương chuyển ngữ từ Alain Quilici, aleteia.org
Truyền thông HĐGMVN
Trần Đức Hòa sưu tầm

Đức tin không phải lúc nào cũng có vẻ rất "hữu dụng", vì vậy mục đích của việc chúng ta dành giờ cho đức tin là gì?

Không phải ngẫu nhiên mà câu hỏi về sự hữu dụng của đức tin lại càng phổ biến trong những ngày này. Ngày nay chúng ta phải thừa nhận rằng, những thứ vô dụng được cho là không có giá trị. Tại sao phải mất giờ với những thứ vô dụng hay không có mục đích?

Trước hết, chúng ta phải tự hỏi, mọi người đang theo đuổi cái gì vậy? Một Kitô hữu sống trong thế giới này tìm kiếm điều gì? Chúa Giêsu nói với chúng ta *"vì kho tàng của anh em ở đâu, thì lòng anh em ở đó" (Lc 12,34)*. Điều này có nghĩa là chúng ta sẽ dồn hết sức cho bất cứ điều gì có giá trị và để tâm đến kho báu của chúng ta. Vậy điều gì được coi là kho báu trong thế giới này? Ai đã hết lòng vì nó? Và điều gì diễn tả một kho báu của người Kitô hữu?

Mọi người theo đuổi cái gì vậy?

Mối bận tâm chính của con người trên thế giới, cá nhân và tập thể, hệ tại ở việc sống một cuộc sống càng ít vấn đề càng tốt. Điều gì bình thường hơn nữa? Trong tư cách là những Kitô hữu đang sống trong thế giới di động này, họ có những mối bận tâm giống nhau. Những điều quan trọng nhất từ cái nhìn này là sự thành công, cuộc sống được thỏa mãn, có một gia đình hạnh phúc. Quan trọng là có đủ tiền để sống tốt, có địa vị nhất định trong xã hội, một cuộc sống thú vị, khỏe mạnh, và (nếu có thể), sống thọ - có nhiều thuận lợi và càng ít rắc rối càng tốt. Không có mối bận tâm nào trong số này bị lên án. Và không ai có thể trách móc một người đang thành tâm làm những gì có thể để sống tốt. Đó là một cuộc sống trong sự thấu hiểu những khả năng của con người. Kinh Thánh gọi đó là một cuộc sống *"được tạo nên bởi bàn tay con người"*.

Rõ ràng, từ quan điểm này, tất cả những gì góp phần cho thành công cá nhân và xã hội thì được công nhận, trong khi những gì hủy hoại nó lại bị lên án. Và tất cả những gì không tích cực giúp chúng ta đạt được những điều tốt đẹp thì bị chối từ và quăng vào sọt rác vì vô dụng và vô nghĩa. Dựa vào điều này, bạn sẽ luôn tự hỏi, lợi ích của đức tin Kitô giáo là gì? Trong bất kỳ trường hợp nào, việc trực tiếp thăng tiến sự phát triển xã hội không phải là mục tiêu của đức tin.

Thế giới được Chúa Giêsu hứa

Bây giờ chúng ta đặt ra vấn đề thứ hai – Kho báu cho một Kitô hữu là gì? Nó ở đâu? Nói cách khác, Tin Mừng có bận tâm đến việc thăng tiến sự phát triển xã hội và cải thiện cuộc sống của chúng ta trên trần gian không? Có đúng không khi theo Chúa Giêsu để có được một chỗ nhất trong vương quốc mà Người chắc chắn sẽ thiết lập trên trần gian? Đây là điều mà vợ của ông Dêbêđê, như một người phụ nữ với hai chân vững chãi đặt trên đất, đã lên kế hoạch cho ba đứa con của bà. Bà đã nhầm.

Ngay cả khi con người chúng ta tìm được một sự quân bình nhất định, hoặc một ý nghĩa đích xác của niềm vui trong việc theo chân Chúa Giêsu, cả khi chúng ta may mắn là thành viên trong một cộng đoàn ấm áp, mang lại hương vị cho cuộc sống chúng ta và đỡ nâng chúng ta vượt qua thời gian khó khăn, thậm chí sự khôn ngoan chứa đựng trong Tin Mừng dường như trỗi vượt tất cả những gì được các triết gia vĩ đại nhất đưa ra, chúng ta buộc phải thừa nhận rằng: những điều đó không nằm trong kế hoạch của Chúa Kitô nhằm củng cố cho chúng ta sự thành công trên trần gian. Điều mà Chúa nhắm đến là Vương quốc Thiên Đàng. Điều mà Người trao ban cho chúng ta là một chỗ bên cạnh Người và Cha Người. Những gì Người ban tặng cho chúng

ta là một chỗ trong Bữa tiệc Nước Trời. Và để tới đó, Người vạch ra cho chúng ta con đường vào qua cửa hẹp (nghĩa là chúng ta phải bỏ lại hành lý phía sau). Đó là một cuộc sống từ bỏ, là con đường của thập giá.

Cuộc sống đó không phải là một cuộc sống *"được tạo ra bởi bàn tay con người"*. Đó là một cuộc sống không thể đối với con người, nhưng có thể với Thiên Chúa. Chính Chúa Giêsu đã nói điều này. Đó là cuộc sống của Chúa Giêsu. Đây là điều xác thực mà Đức Trinh Nữ Maria đã nói với Bernadette ở Lộ Đức. *"Ta không hứa cho con niềm vui trên trần gian, nhưng ở trên Thiên Đàng."* Ân huệ của thánh Bernadette nằm ở chỗ không nhận thấy lời hứa này là đáng khinh và không hấp dẫn, nhưng thánh nữ đã xem nó như điều quý giá nhất. Thánh nữ đã không tự nhủ bản thân: "*tất cả những thị kiến này có lợi ích gì nếu tôi phải tiếp tục 'đi qua địa ngục' trần gian?"* Điểm hướng đến của thánh Bernadette là Thiên Đàng.

Làm thế nào để nhận thức được mục đích của đức tin trong cuộc sống của bạn?

Thật vậy, chúng ta có thể nói rằng đức tin Kitô giáo thì hữu dụng theo nghĩa mà nó quan tâm đến niềm vui vĩnh cửu của việc bước vào sự thông hiệp thực sự với Thiên Chúa, và vì cùng đích là sự sống vĩnh cửu. Đức tin là phương tiện tồn tại duy nhất cho phép con người đi vào cuộc sống vĩnh cửu. Hơn nữa, đức tin thì cần thiết để chúng ta tin vào thực tại của sự sống vĩnh cửu, mà không gì quan trọng hơn việc chúng ta đạt tới nó, tới nhà chúng ta ở trên Thiên Đàng; vì thế, tất cả những gì có thể giúp chúng ta đạt được niềm vui vĩnh cửu này thì lợi ích, và tất cả những gì không tích cực góp phần cho điều đó thì phải được trả về đúng vị trí của nó.

Sự hữu dụng của đức tin Kitô giáo chỉ trở nên rõ ràng khi chúng ta nhìn thấy mục tiêu. Nếu bạn ước muốn vươn đến chính Thiên Chúa, mà không gì khác quan trọng hơn đối với bạn, thì bạn đã tìm thấy phương tiện hiệu quả nhất để đạt được mục tiêu này. Tuy nhiên, nếu bạn tìm cách để cảm thấy thoải mái nhất có thể trên trần gian, thì quả thực, đức tin sẽ không ích lợi gì cho bạn. Chúa Giêsu đã cảnh báo chúng ta: "*Vì ai muốn cứu mạng sống mình (trên trần gian), thì sẽ mất nó (cho sự vĩnh cửu); còn ai liều mất mạng sống mình vì Thầy (trên trần gian), thì sẽ tìm được mạng sống ấy (sự sống đời đời) (Mt 16,25).* Những phần thưởng thì cực kỳ cao.

Đức tin Kitô giáo là chiếc cầu cho phép chúng ta qua bờ bên kia

Đối với những ai nhắm đến cuộc sống vĩnh cửu, thì đức tin Kitô giáo giống như một bàn tay vươn ra nắm lấy người đó và giúp vượt qua một vách núi cheo leo. Đức tin tựa như bờ vai mà trên đó con người có thể dựa vào khi hành trình trở nên quá khó khăn. Đức tin tựa như ánh sáng xuất hiện trong đêm tối và chiếu sáng con đường, như cơn gió nổi lên và đẩy những cánh buồm trôi. Đức tin biến đổi cuộc sống thường ngày của chúng ta. Thậm chí đức tin còn làm sáng tỏ nỗi u ám nhất trong chúng ta. Bạn tự hỏi mục đích của đức tin là gì…. Đó là hãy sống một cuộc sống cách đơn sơ và sống vĩnh cửu!

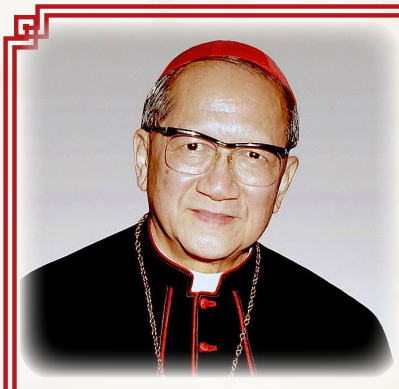

Trích "Những Người Lữ Hành Trên Đường Lữ Hành" - ĐHY P.X. Nguyễn Văn Thuận.

13 NGUYÊN TẮC ĐƠN SƠ ĐỂ SỐNG BÁC ÁI

1. Chấp nhận nhau.
2. Không xét đoán ai.
3. Không chỉ trích ai.
4. Không bè phái.
5. Nghĩ tốt về kẻ khác.
6. Nói tốt về kẻ khác.
7. Sửa lỗi cho nhau.
8. Cùng nhau suy nghĩ.
9. Luôn luôn tha thứ.
10. Cùng nhau hành động
11. Liên đới trách nhiệm.
12. Cùng nhau giải trí.
13. Cùng nhau cầu nguyện.

Psalm 40

1 I waited patiently for the LORD;
he turned to me and heard my cry.
2 He lifted me out of the slimy pit,
out of the mud and mire;
he set my feet on a rock
and gave me a firm place to stand.
3 He put a new song in my mouth,
a hymn of praise to our God.
Many will see and fear the LORD
and put their trust in him.
4 Blessed is the one
who trusts in the LORD,
who does not look to the proud,
to those who turn aside to false gods.
5 Many, LORD my God,
are the wonders you have done,
the things you planned for us.
None can compare with you;
were I to speak and tell of your deeds,
they would be too many to declare.
6 Sacrifice and offering you did not desire
but my ears you have opened
burnt offerings and sin offerings you did not require.
7 Then I said, "Here I am, I have come
it is written about me in the scroll.
8 I desire to do your will, my God;
your law is within my heart."
9 I proclaim your saving acts in the great assembly;
I do not seal my lips, LORD,
as you know.
10 I do not hide your righteousness in my heart;
I speak of your faithfulness and your saving help.
I do not conceal your love and your faithfulness
from the great assembly.
11 Do not withhold your mercy from me, LORD;
may your love and faithfulness always protect me.
12 For troubles without number surround me;
my sins have overtaken me, and I cannot see.
They are more than the hairs of my head,
and my heart fails within me.
13 Be pleased to save me, LORD;
come quickly, LORD, to help me.
14 May all who want to take my life
be put to shame and confusion;
may all who desire my ruin
be turned back in disgrace.
15 May those who say to me, "Aha! Aha!"
be appalled at their own shame.
16 But may all who seek you
rejoice and be glad in you;
may those who long for your saving help always say,
"The LORD is great!"
17 But as for me, I am poor and needy;
may the Lord think of me.
You are my help and my deliverer;
you are my God, do not delay.

Thánh Vịnh 40

1 Tôi đã hết lòng trông đợi CHÚA, Người nghiêng mình xuống và nghe tiếng tôi kêu.
2 Người kéo tôi ra khỏi hố diệt vong, khỏi vũng lầy nhơ nhớp, đặt chân tôi đứng trên tảng đá, làm cho tôi bước đi vững vàng.
3 Chúa cho miệng tôi hát bài ca mới, bài ca tụng Thiên Chúa chúng ta. Thấy thế, nhiều người sẽ kính sợ và tin tưởng vào CHÚA.
4 Phúc thay người đặt tin tưởng nơi CHÚA, chẳng vào hùa với bọn kiêu căng và những kẻ theo đường gian ác.
5 Lạy CHÚA là Thiên Chúa con thờ, những kỳ công Ngài đã thực hiện và những điều Ngài dự định cho chúng con: thật là nhiều vô kể! Không một ai sánh được như Ngài. Dầu con muốn loan đi kể lại, nhưng quá nhiều, đếm nổi làm sao!
6 Chúa chẳng thích gì tế phẩm và lễ vật, nhưng đã mở tai con; lễ toàn thiêu và lễ xá tội, Chúa không đòi,
7 con liền thưa: "Này con xin đến! Trong sách có lời chép về con
8 rằng: con thích làm theo thánh ý, và ấp ủ luật Chúa trong lòng, lạy Thiên Chúa của con."
9 Đức công chính của Ngài, con loan truyền giữa lòng đại hội; lạy CHÚA, Ngài từng biết: con đâu có ngậm miệng làm thinh.
10 Đức công chính của Ngài, con chẳng giữ riêng lòng mình biết; nhưng con đã nói lên đức trung tín và ơn cứu độ của Ngài, chẳng giấu giếm chi cùng đại hội rằng Ngài thành tín và yêu thương.
11 Phần Ngài, muôn lạy CHÚA, xin chớ ngừng âu yếm cảm thương con. Lòng thành tín và yêu thương của Ngài sẽ giữ gìn con mãi.
12 Tai họa bủa vây con hằng hà sa số, tội ác con đổ xuống trên mình, làm tối tăm mặt mũi, thật nhiều hơn cả tóc trên đầu, khiến rụng rời tâm trí.
13 Lạy CHÚA, xin thương tình cứu con, muôn lạy CHÚA, xin mau phù trợ!
14 Ước gì những kẻ tìm cướp mạng sống con, đều phải nhơ nhuốc thẹn thùng! Ước gì bọn đắc chí vì con mắc hoạ phải tháo lui nhục nhã!
15 Những đứa cười ha hả nhạo con phải thẹn thùng chết điếng!
16 Ước chi mọi kẻ tìm kiếm Chúa, đều mừng vui hoan hỷ trong Ngài! Và những ai cảm mến ơn Ngài tế độ luôn nói rằng: "ĐỨC CHÚA vĩ đại thay!"

Ca Đoàn ST. NICHOLAS

Trần Yêm Thông

Nhân kỷ niệm 40 năm thành lập Cộng Đoàn, cũng nên nhắc lại tiến trình thành lập và sinh hoạt của Ca đoàn St. Nicholas.

Như đã đề cập trong bài viết về Ca đoàn, nhân ngày kỷ niệm 25 năm của Cộng Đoàn: Ca đoàn St. Nicholas hiện thời là một sự nối tiếp liên tục của Ca đoàn Ngàn Sao, được thành lập trước khi có Cộng Đoàn. (Xin xem lại bài viết nhân dịp 25 năm dưới đây). Kể từ đó tới nay, thấm thoát đã 15 năm, Ca đoàn vẫn sinh hoạt đều đặn hằng tuần. Nhiệm vụ chính của Ca đoàn là hát lễ Chủ Nhật không khi nào bị gián đoạn, dù ở trong tình huống khó khăn nào. Một trong những trở ngại chính là: Sinh hoạt của Ca đoàn, đã dựa trên những nguyên tắc phổ quát, bất thành văn, được áp dụng cho hầu hết ca đoàn ở mọi nơi, kể cả các hội đoàn. Tuy nhiên, khi hữu sự, những nguyên tắc này được hiểu và cắt nghĩa khác nhau tùy tiện, cho nên, đã xảy ra những điều không mấy tốt đẹp trong thời gian qua. Để khắc phục, Ca đoàn đã biểu quyết và chấp thuận một văn bản quy định cách tổ chức, cũng như sinh hoạt của Ca đoàn, đó là bản **Nội Quy** đã được đa số 24 thành viên: Alex, Cậy, Cecile, Chi, Đức Lê, Đức Trần, Đức Đặng, Dung, Huy, Huyến, Khanh, Khoa, Lăng, Loan, Vân, Nga, Phụng, Phượng Hồng, Tammy, Thành, Thông Trần, Thông Vũ, Tuấn, và Yến, biểu quyết chấp thuận.

Nội Quy là nền tảng, là xương sống của một hội đoàn, như Hiến Pháp của một quốc gia và từ đó, quốc gia được sinh ra, hội đoàn được thành lập.

Tôi tham gia Ca đoàn từ đầu năm 1984, khi mới dọn đến vùng này. Tính cho tới này đã gần 40 năm mà đã có 4 cuộc rắc rối trong Ca đoàn. Một dưới thời Ca trưởng cũ và 3 dưới thời của tôi. Mỗi vụ có những lý do riêng, nhưng tựu chung, có thể đổ lỗi cho sự vắng bóng một bản nội quy, vì mỗi vụ được hiểu và cắt nghĩa khác nhau theo lý giải của cá nhân hay một nhóm không dựa vào một quy luật nào!

Hiện thời Ca đoàn được cấu trúc, sinh hoạt theo bản nội quy này, mặc dù chưa hoàn thiện, cần được tu chính theo thời gian, theo nhu cầu, nhưng chắc chắn đã có những nguyên tắc căn bản từ cấu trúc cho đến điều hành và sẽ không còn gặp trở ngại như trong qúa khứ nữa, với sự tham gia tích cực của mọi người.

BẢN NỘI QUY

Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp
Giáo Phận Orange

I. <u>Danh Xưng</u>: Ca Đoàn St. Nicholas.

Bổn Mạng của Ca đoàn vào Chủ Nhật đầu tháng 12 hằng năm, và có thể thay đổi tùy theo hoàn cảnh của mỗi năm.

II. <u>Tổ Chức</u>:

1. *Mục đích*: Phục vụ Thiên Chúa qua lời ca tiếng hát trong nghi thức phụng vụ: hát là cầu nguyện 2 lần. "Thánh Nhạc là một khí cụ để phục vụ Thiên Chúa và mỗi cá nhân là Thừa Tác Viên đi rao giảng Tin Mừng cứu độ qua lời ca tiếng hát."
2. *Tuyển mộ Ca Viên*: Ca đoàn tuyển mộ những người có năng khiếu, có giọng hát tương đối và nhất là thích hát Thánh ca và sinh hoạt chung, qua sự giới thiệu của mọi người trong Cộng Đoàn, hay tự nguyện đến với Ca đoàn.
3. *Ban Điều Hành* dưới sự chỉ đạo của Cha Quản nhiệm gồm có:

A. Ca trưởng

Trách nhiệm: Điều hành và có trách nhiệm tổng quát mọi sinh hoạt Ca đoàn trong Cộng Đoàn, với sự trợ giúp của một Thư ký (có nơi gọi là Đoàn trưởng) và một Thủ qũy. Ca trưởng soạn bài hát, tập hát, với sự góp ý của mọi người, thâu nhận ca viên và giữ kỷ luật trong ca đoàn.

Nhiệm kỳ: Được chỉ định, tự nguyện hay được bầu lên với nhiệm kỳ 2 năm và được bầu lại.

B. Thư ký

Trách nhiệm: Liên lạc viên trong Ca đoàn, phụ giúp Ca trưởng trong vấn đề hành chánh, tổ chức, sinh hoạt Ca đoàn và gìn giữ tài sản Ca đoàn nếu có.

*Nhiệm kỳ: Đ*ược bầu lên hay tình nguyện trong 2 năm và có quyền tái cử hay bổ nhiệm.

C. Thủ quỹ

Trách nhiệm: Giữ tiền qũy và sổ sách kế toán của Ca đoàn. Mọi chi tiêu xuất qũy, ít nhất phải được thông qua bởi Ca trưởng và Thư ký, nếu không phải là của đa số trong ca đoàn.

Nhiệm kỳ: Được bầu ra, chỉ định hay tình nguyện trong 2 năm và có quyền tái cử hay bổ nhiệm.

Sinh hoạt của Ca đoàn dựa trên nền tảng: ***Bình đẳng, rõ ràng, trong sáng và tôn trọng tập thể.*** Vì thế, mọi quyết định của ban điều hành phải được dựa trên ý kiến của đa số, trừ trường hợp bất khả kháng, thì ít nhất cũng phải có sự đồng ý của Ban Điều Hành (*Ca trưởng, Thư ký và Thủ qũy).*

III. Sinh Hoạt Ca Đoàn :

1/ Tập hát: Ca đoàn tập hát mỗi tuần một lần, thời gian khoảng 1 tiếng rưỡi đồng hồ. Ngày giờ tập hát: Chiều Chủ Nhật từ 3:30PM tới 4:50PM, có thể thay đổi tùy theo nhu cầu.

2/ Hát Lễ : Ca đoàn hát lễ lúc 5:00PM Chủ Nhật hàng tuần và các lễ buộc của Cộng Đoàn. Tùy theo nhu cầu và điều kiện cho phép, Ca Đoàn cũng hát lễ cưới, lễ an táng, lễ giỗ trong và ngoài Cộng Đoàn.

3/ Sinh Hoạt Đặc Biệt: Tùy hoàn cảnh và qũy cho phép, Ca đoàn có những buổi party, picnic, hay đi ăn chung tại nhà hàng. Ca đoàn cũng tham gia các sinh hoạt của Công Đoàn tùy theo khả năng tài chánh và nhân sự.

IV. Quyền Lợi và Trách Nhiệm của Ca viên

1/ *Quyền Lợi*: Ca viên được tham gia các cuộc party và liên hoan hàng năm. Khi gia đình của ca viên có tang chế, Ca đoàn sẽ xin lễ cầu nguyện, phân ưu, thăm viếng, và hát lễ (nếu tang gia muốn). Nếu lập gia đình, Ca đoàn sẽ tặng quà và hát lễ miễn phí.

2/ *Trách Nhiệm*: Khi tham gia vào Ca đoàn, các anh chị tập luyện để trở nên chứng nhân cho tình yêu Chúa trong giáo xứ, và xã hội qua lời ca tiếng hát và hành động của mình. Ca đoàn mong muốn các anh chị thi hành trách nhiệm sau đây: Siêng năng tham gia các buổi tập hát, hát lễ, và sinh hoạt của Ca đoàn, sống gương mẫu trong tư cách, lời nói và hành động.

V. <u>Nội Quy của Ca Đoàn</u>

1.. Đi tập hát đúng giờ.

2. Giữ trật tự trong giờ tập hát và trang nghiêm trong Thánh lễ.

3. Cố gắng trau dồi khả năng ca hát và âm nhạc để phục vụ giáo xứ một các hữu hiệu hơn.

4. Hòa đồng, đoàn kết và giúp đỡ nhau.

5. Kiên nhẫn, hy sinh và trung thành dù gặp khó khăn.

6. Luôn luôn ăn mặc chỉnh tề và phù hợp với Thánh lễ (thí dụ như mặc màu trắng hoặc màu đen cho tang lễ và màu tươi vui cho lễ cưới)

VI. <u>Kỷ Luật Trong Những Trường Hợp Ngoài Ý Muốn</u> :

- Nếu ca viên nào bê trể đi muộn hoặc nghỉ tập hát và hát lễ nhiều lần, ca viên đó sẽ bị cảnh cáo hoặc mời khỏi Ca đoàn.
- Những ca viên nào quấy phá hoặc gây chia rẽ trong ca đoàn sẽ bị loại ra khỏi Ca đoàn.
- Những ca viên nào lợi dụng danh nghĩa của Ca đoàn làm sự trái phép sẽ bị khai trừ khỏi Ca đoàn.

(Ghi chú : Trong các trường hợp trên, Ca trưởng sẽ hỏi ý kiến của tất cả các ca viên và Cha linh hướng để đi tới quyết định).

10/2023

(Bài đọc thêm, trích dẫn từ Tin Yêu 25 năm thành lập Cộng Đoàn)

Nói đến sinh hoạt Cộng đoàn mà không đề cập đến Ca đoàn là một thiếu sót lớn lao. Ca đoàn St. Nicholas là tên mới của Ca đoàn Ngàn Sao, đã từng hoạt động ở phía Nam Orange County trước khi Cộng Đoàn Saddeback được chính thức thành lập, quy tụ một số con em thuộc những gia đình Công giáo tiên khởi định cư tại vùng này. Lúc đầu chưa có Cha Quản nhiệm, bác Thuấn và bác Pháp phụ trách mời các Cha xuống làm lễ, trong khi Ca đoàn lo tập hát. Vì thế, trong Thánh lễ ra mắt Ban Chấp Hành đầu tiên, thì Ca đoàn đã sẵn sàng hát lễ và sau đó, tiếp tục mỗi Chủ Nhật, dưới sự điều khiển của Ca trưởng Quang Anh. Những ca viên đầu tiên gồm: chị Oanh, Thu, Quang (gia đình bác Pháp), Thoa, Quyên, Tuấn, Tú (gia đình bác Giới), Huân, Bình, Lan, Trang, Toàn (gia đình bác Thuấn) Bảo Châu, Huyền Châu, (gia đình anh Vân), cặp vợ chồng Sinh-Mai, Kim Anh, Thái Hằng, Thu Vân, Thành, Phong, Thông, Hòa, Phượng. Đánh đàn có Mai (orgue), Viễn, Hỷ, Sinh (guitar). Giọng ca chính của ca đoàn là Kiều Thoa (solo) và người quán xuyến mọi sinh hoạt là chị Oanh và anh Huân. Tiếp sau đó là anh Khoa, và Đoàn trưởng hiện thời là chị Phụng.

Ban đầu, sinh hoạt Ca đoàn có tính cách gia đình hơn là một đoàn thể: thay phiên nhau tập hát tại tư gia của nhiều ca viên, hôm thì tập tại nhà ông bà Thuấn, hôm khác tại nhà ông bà Pháp. Mỗi khi một gia đình nào có đám giỗ hay bận bịu chuyện nhà, không đi lễ được thì Ca đoàn trở nên thưa thớt thấy rõ. Ca đoàn đã từng đi hát tại San Diego, Oceanside và những nơi khác nếu được yêu cầu. Ca đoàn cũng có những buổi sinh hoạt chung hằng năm như tĩnh tâm trong những khóa Linh Thao, đi nghỉ cuối tuần tại Big Bear hay tại Las Vegas.

Thuở đó, ngoài công việc chính là hát trong các Thánh lễ Việt Nam, Ca đoàn hằng năm còn đảm nhận gian hàng Việt Nam trong hội chợ của giáo xứ Mỹ vào tháng 9. Ca viên đi làm xong, tụ họp tại nhà chị Oanh, nấu nướng, cuốn chả giò tối thứ Sáu, sáng thứ Bảy đem ra hội trường hâm, chiên, bày bán. Tiền lời xung vào quỹ hội chợ của nhà thờ. Thời gian đầu xung cả vốn lẫn lời vào quỹ này. Khi Cộng đoàn mới thành lập, Ca đoàn là thành phần chính trong các buổi văn nghệ Tết được tổ chức tại Saddleback College và tại hội trường nhà thờ. Vì Ca đoàn diễn thật xuất sắc, nên thường được mời đi trình diễn tại các Cộng đoàn khác.

Hơn 25 năm sinh hoạt, vì nhiều lý do và hoàn cảnh khác nhau, Ca đoàn có sự thay đổi nhiều về nhân sự, kẻ đến người đi cũng không ít. Hầu hết những người cũ không còn sinh hoạt với Ca đoàn nữa, kể cả anh Ca trưởng tiên khởi. Để bù vào sự khiếm khuyết này, Ca đoàn luôn có thêm những người mới. Thành phần hùng hậu hiện thời còn lại như sau: Mỹ-Thuận, Đức Đặng (út), Đức Trần, Đức-Cecile, Đức-Chi, Mai Bùi, Mai Đinh (orgue, piano), Khoa-Chi, Victor (base), Tâm Leis (violin), Hòa, Phượng, Huy (piano), Huyến, Phương-Loan, Phương Thu, Kim Phụng, Kim-Thoa, Chí-Tài (guitar), Thành,Thông, Anthony (violin), Yến Vũ, Trang, nên sinh hoạt của Ca đoàn vẫn luôn được liên tục, cho dù trong những thời gian đen tối nhất xảy ra mấy năm trước đây. Thực tế cho thấy, sau những cơn khủng hoảng, Ca đoàn chấn chỉnh lại, ca viên thêm ý thức về trách nhiệm, hoạt động hữu hiệu và khởi sắc hơn.

Đặc biệt là trong Thánh lễ Chủ Nhật hằng tuần, Ca đoàn đi theo đúng nghi thức phụng vụ: Hát bài Thánh vịnh của buổi lễ hôm đó với Cộng đoàn, do Phương Loan sô lô đứng trên cung thánh điều khiển, thay vì như trước kia, Thánh vịnh được đọc, hay dùng một bài hát khác thay thế. Ngoài ra, những bài hát thông dụng trong Thánh lễ, được nhạc sĩ Chí Tài hoà âm cho ban nhạc gồm guitar, base, piano, keyboard, violin đã đem lại một luồng khí mới cho người nghe, Thánh lễ trở nên thêm sống động, vui tươi và sốt sắng.

Tiện đây cũng không thể quên nói đến trường hợp đặc biệt của Phương Loan, Chí Tài: toàn gia đình đã tham gia Ca đoàn. Riêng Chí Tài thường bận đi trình diễn, nhưng mỗi khi trở về là có mặt với Ca đoàn trong các buổi lễ. Phương Loan cũng thế, mặc dù chưa phải là thành viên của Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, nhưng vẫn có mặt đều đặn trong các Thánh lễ Chủ Nhật, đám cưới và đám tang.

25 năm thành lập Cộng Đoàn, cũng là một quá trình hoạt động lâu dài của Ca đoàn với 2 vị Ca trưởng. Nhân sự có đổi thay, nhưng sự liên tục phục vụ Cộng Đoàn chưa bao giờ gián đoạn, nhờ vào lòng hăng say nhiệt thành phục vụ của anh chị em ca viên trong khả năng hạn hẹp mà Chúa trao ban cho từng người.

Xin Thiên Chúa và Mẹ Maria ban nhiều hồng ân cho Ca đoàn để tất cả cùng nhau cống hiến tiếng hát ngợi ca Thiên Chúa và trọn vẹn chu toàn trách niệm do Cộng Đoàn giao phó.

Ca đoàn St. Nicholas 29 tháng 10 năm 2023

HỌC HỎI VỀ THÁNH NHẠC

Bài hát: "Tôi tin" hoặc "Kinh Tin Kính" của Lm. Hoài Đức có được hát trong phụng vụ không?

Cách đây không lâu, trên mạng xã hội bàn tán nhiều về "Kinh Tin Kính" của Lm. Hoài Đức mà mọi người đều đã nghe và đã hát nhiều lần: *"Tôi tin kính một Thiên Chúa Ba Ngôi, Ngôi Cha nhân từ dựng nên trời đất muôn loài..."*. Câu hỏi được đặt ra là bài hát này có được hát trong phụng vụ không?

Trước tiên, trong thánh nhạc, chúng ta cần phân biệt **BỘ LỄ** và **THÁNH CA**

A. BỘ LỄ

Bộ lễ gồm những bản văn được ấn định dùng trong thánh lễ: Kinh Thương Xót, Kinh Vinh Danh, Kinh Tin Kính, Kinh Thánh Thánh Thánh, Kinh Tưởng Niệm ("Đây là mầu nhiệm đức tin"), Vinh Tụng Ca ("Chính nhờ Người... "), Kinh Lạy Cha, Kinh lạy Chiên Thiên Chúa.

Lời của các bản văn này đã được in trong sách lễ Rô-ma, được HĐGM chuẩn nhận và được Toà Thánh châu phê. Vì thế, **không được thay đổi bản văn vì bất cứ lý do gì!** (xem Thông cáo số 3 của Ủy Ban Thánh Nhạc trực thuộc HĐGMVN, do Đức Cha Phaolô Nguyễn Văn Hoà ấn ký năm 1994).

Tuy sách lễ Rô-ma, ấn bản số 3, chưa được phát hành, nhưng nghi thức thánh lễ chính thức được HĐGMVN xuất bản trong cuốn "Nghi thức thánh lễ" (2005).

Khi phổ nhạc các bản văn của Bộ lễ, các nhạc sĩ phải tôn trọng tính chất cố định của các bản văn này.

Trong sách lễ Rô-ma, có **ba bản văn Kinh Tin Kính** (nếu ai nói "Có hai bản văn Kinh Tin Kính được dùng trong thánh lễ" là không chính xác!). Trong phạm vi bài viết này, chúng ta không bàn về lịch sử và nội dung của ba bản văn này.

1/ Kinh Tin Kính Nicea-Constantinopoli (*"Tôi tin kính một Thiên Chúa là Cha toàn năng..."*). các giáo xứ, cộng đoàn Việt Nam thường dùng kinh này trong các thánh lễ Chúa nhật và các lễ trọng.

2/ Kinh Tin Kính các Thánh Tông Đồ (*"Tôi tin kính Đức Chúa Trời là Cha phép tắc vô cùng..."*), ngắn hơn nhưng lại ít được sử dụng trong thánh lễ Chúa nhật và các lễ trọng. Ở nước ngoài, người ta thường dùng bản văn ngắn này.

3/ Kinh Tin Kính dưới dạng ba câu hỏi – đáp, được được sử dụng trong đêm vọng Phục Sinh và khi cử hành Bí tích Rửa Tội. Kinh này còn được dùng trong nghi thức Bí tích Thêm Sức.

B. THÁNH CA

Thánh ca gồm những bài hát do các nhạc sĩ tự do sáng tác cả lời lẫn nhạc. Dĩ nhiên, lời có thể là Lời Chúa, thánh vịnh... Loại này rất đa dạng nên chúng ta không cần bàn nhiều.

Trở lại chủ đề, bài "Tôi tin" (hoặc "Kinh Tin Kính", tên gọi khác nhau tùy theo ấn bản) của cố Lm. Hoài Đức thuộc loại Bộ lễ, dựa theo bản văn Kinh Tin Kính các Thánh Tông Đồ (số 2). Chúng ta so chiếu hai bản văn :

Kinh Tin Kính các Thánh Tông Đồ	**Bài «Tôi tin» của Lm. Hoài Đức**
Tôi tin kính Đức Chúa Trời là Cha phép tắc vô cùng dựng nên trời đất. Tôi tin kính Đức Chúa Giêsu Kitô là Con Một Đức Chúa Cha cùng là Chúa chúng tôi; bởi phép Đức Chúa Thánh Thần mà Người xuống thai, sinh bởi Bà Maria đồng trinh chịu nạn đời quan Phongxiô Philatô, chịu đóng đinh trên cây Thánh giá, chết và táng xác; xuống ngục tổ tông, ngày thứ ba bởi trong kẻ chết mà sống lại; lên trời ngự bên hữu Đức Chúa Cha phép tắc vô cùng; ngày sau bởi trời lại xuống phán xét kẻ sống và kẻ chết. Tôi tin kính Đức Chúa Thánh Thần. Tôi tin có Hội Thánh hằng có ở khắp thế này, các Thánh thông công. Tôi tin phép tha tội. Tôi tin xác loài người ngày sau sống lại. Tôi tin hằng sống vậy. Amen.	Tôi tin kính một Thiên Chúa Ba Ngôi. Ngôi Cha nhân từ dựng nên trời đất muôn loài. Và Ngôi Hai là Con Một Chúa Cha, nhờ Thánh Linh bởi lòng đồng trinh Maria mà xuống thế làm người. Người chịu khổ hình, chịu đóng đinh để cứu nhân loại. Người chịu chết và chịu táng trong mồ. Tới ngày thứ ba Người lại Phục sinh và lên trời hiển vinh. Ngày tận thế lại xuống phán xét kẻ dữ người lành. Tôi tin kính Thánh Linh là Thiên Chúa Ngôi Ba. Tôi tin Giáo Hội duy nhất, thánh thiện vững bền. *(sau này sửa lại: Tôi tin Giáo Hội duy nhất, thánh thiện, công giáo và tông truyền)* Tôi tin phép tha tội, tôi tin xác loài người sẽ sống lại, tôi tin một cuộc sống đời đời.

Khi so sánh hai bản văn, ta thấy bài hát "Tôi Tin" của Lm. Hoài Đức thiếu một số tín khoản (articles of faith), tức là những điều phải tin, quan trọng sau đây :

1/ Chúa Cha phép tắc vô cùng (the Father almighty)

2/ Chúa Giêsu Kitô: cụm từ này nói về nhân tính (Giêsu Nagiarét) và thiên tính (Kitô) của Chúa Con.

3/ Chúa chúng tôi

4/ Chúa Giêsu chết trong thời quan Phongxiô Philatô

5/ Chúa xuống ngục tổ tông

6/ Ngự bên hữu Đức Chúa Cha

7/ Phán xét kẻ sống và kẻ chết

8/ Các Thánh thông công

Như thế, bài hát: "Tôi Tin" của Lm. Hoài Đức không được dùng thay cho Kinh Tin Kính trong thánh lễ với hai lý do:

1/ Không theo bản văn phụng vụ chính thức của sách lễ Rô-ma.

2/ Bài của Lm. Hoài Đức không có gì sai trái về tín lý, nhưng không diễn tả hết điều Hội Thánh dạy trong Kinh Tin Kính các Thánh Tông Đồ (đã giản lược tối đa rồi).

Bài này tuy không được hát thay cho Kinh Tin Kính, nhưng **vẫn được sử dụng và được hát trong các buổi cầu nguyện, các giờ giáo lý, các sinh hoạt tôn giáo. Bài này coi như là một bài hát rất hay về đức tin về Chúa Ba Ngôi và về Giáo Hội của Chúa Kitô nên không có gì ngăn trở cả!**

Một số bài thuộc về Bộ lễ (loại A: Kinh Thương Xót, Kinh Vinh Danh...), dù bây giờ không được hát trong thánh lễ (vì không theo bản văn phụng vụ chính thức), vẫn có thể được hát trong phụng vụ và trong thánh lễ như là một bài thánh ca (loại B): hát lúc nhập lễ, hiệp lễ, kết lễ.... Tôi xin đơn cử hai thí dụ cụ thể :

1/ Kinh Thương Xót (*"Xin thương xót, Chúa ơi... Chúa ơi xin nhìn đến đoàn con..."*) trong Bộ lễ "Vào Đời" của Lm. Thành Tâm: dù không được coi là Kinh Thương Xót chính thức, nhưng vẫn là một bài thánh ca rất hay về lời kêu cầu lòng thương xót của Chúa!

2/ Kinh Vinh Danh của Lm. Nguyễn Văn Trinh (*"Vinh danh Ngôi Cha là Thượng Đế... Vinh danh Ngôi Con là Đức Giêsu... Vinh danh Ngôi Ba là tình yêu..."*): tuy không được coi là Kinh Vinh Danh chính thức, nhưng vẫn là một bài thánh ca rất hay về Chúa Ba Ngôi. Một bài hát nhập lễ tuyệt vời vào lễ Chúa Ba Ngôi (Chúa nhật sau lễ Hiện Xuống).

TB. Mới đây, tôi có viết nhạc cho bài hát "Kinh Tin Kính các Thánh Tông Đồ" đã được phê chuẩn và được phép sử dụng trong phụng vụ:

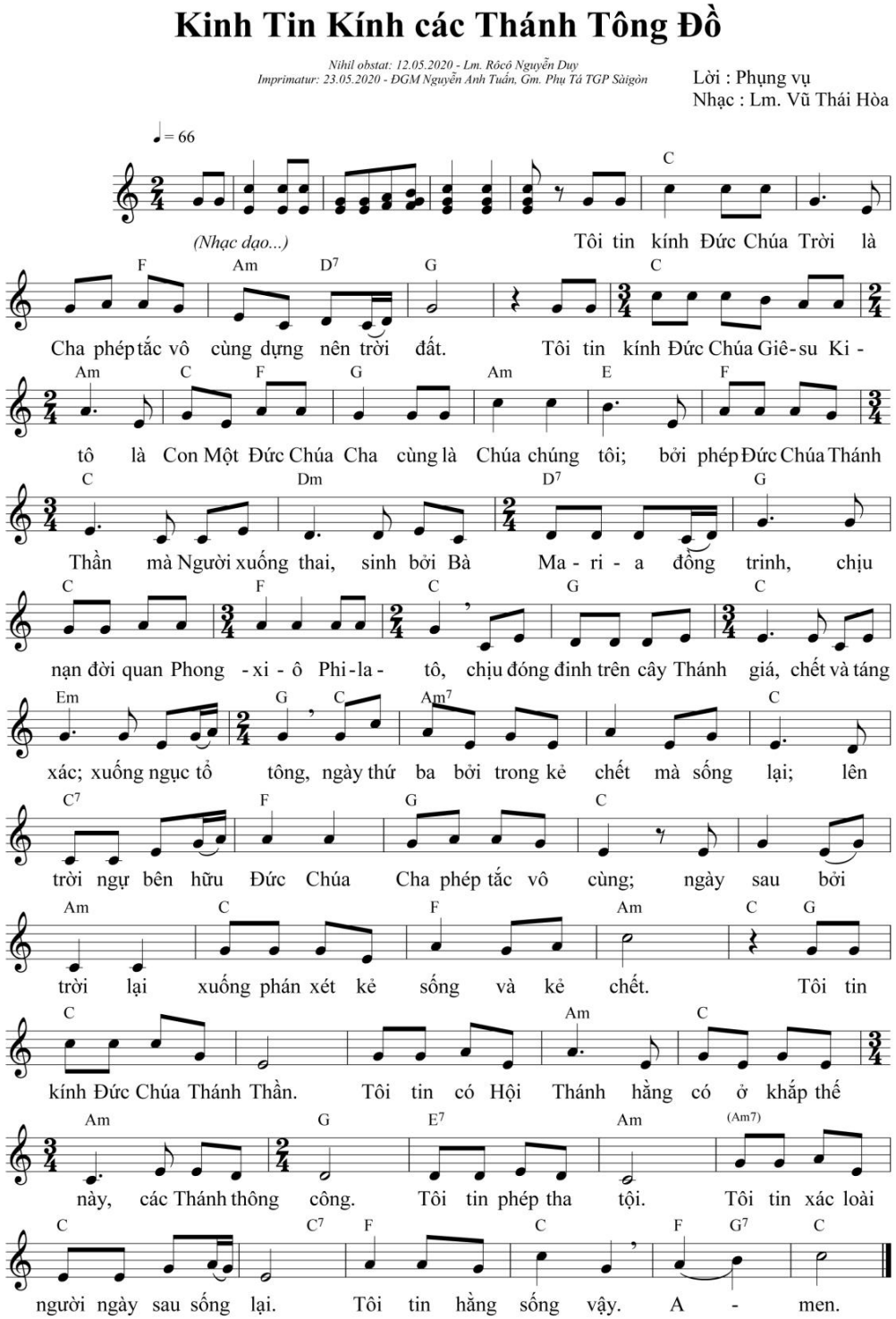

Thân ái trong Chúa Kitô!

Lm. Giuse Vũ Thái Hòa, Giáo sư Phụng vụ.

PHƯƠNG HƯỚNG
CHỌN BÀI HÁT CHO THÁNH LỄ

Lịch phụng vụ được chia ra: Mùa Vọng, Mùa Giáng Sinh, Mùa Chay, Mùa Phục Sinh, và Mùa Thường Niên. Trong mỗi mùa lại có những ý nghĩa khác nhau tùy theo bài đọc trong Thánh lễ. Do đó, để có bài hát phù hợp với ý nghĩa của buổi lễ, trước hết phải để ý đến mùa phụng vụ và 3 bài đọc trong Thánh lễ. Đây là một việc làm không đơn giản, vì các bài hát hiện thời không đủ để diễn tả hết mọi ý nghĩa của các bài đọc. Khác với Thánh lễ bằng tiếng Latin, mỗi buổi lễ đều có những bài hát được soạn sẵn riêng cho lễ hôm đó, bên tiếng Việt, có tuần nhiều bài hát phù hợp với chủ đề, có tuần không có bài nào, lúc đó, ca trưởng phải hiểu theo một nghĩa rộng, tương đối liên quan đến chủ đề mà chọn bài. Thêm vào đó, không dễ gì nhớ ngay được các bài hát hợp với chủ đề khi cần. Đó là một trở ngại lớn cho ca trưởng khi chọn bài hát, nên cần sự cộng tác của nhiều người may ra tìm được bài hát đúng với chủ đề buổi lễ.

Trần Yêm Thông
Ca đoàn St. Nicholas

Kèm theo đây là một bài viết cùng chủ đề của nhạc sĩ Minh Thảo.

Chọn bài hát trong Thánh Lễ

Tôi dự lễ trong nhiều nhà thờ ở thành phố, người ta có cảm giác các bài hát không được chọn lọc kỹ lắm hay có khi chẳng chọn lọc gì, tới nơi là hát và hát bất cứ bài nào ở bất cứ chỗ nào. Thành ra trong lễ, tiếng là có bài, có người hát, nhưng hỏi rằng những bài hát và những người hát ấy có giúp người ta cầu nguyện không thì thật là khó nói. Hát mà không giúp người ta cầu nguyện hay không thấy cầu nguyện gì ở trong bài hát và nơi người hát, thì là một sự mất thời giờ vô ích, bởi hát nên là cầu nguyện hai lần.

Vậy thế nào là bài hát nên?

Hát nên là hát hay, hát đúng theo mọi nghĩa, hay về nghệ thuật, hay về ý nghĩa và đúng về cung giọng, kiểu cách và tinh thần. Một trong những cái đúng của công việc ca hát trong nhà thờ là chọn bài hát cho đúng chỗ, đúng lễ. Không phải hễ cứ lễ Đức Mẹ hay vị thánh nào là mang các bài hát về Đức Mẹ hay vị thánh đó ra hát vào bất cứ phần nào trong lễ. Trong lễ có ca Nhập lễ, Đáp ca, Ha-le-lui-a, Tiến lễ, Hiệp lễ và Kết lễ. Trong những bài ca đó, ca Tiến lễ và Kết lễ để tùy ý không bắt buộc. Ha-le-lui-a là để hát. Nếu không hát có thể bỏ như QCTQSSLR nói số 39. Còn những bài kia buộc phải hát đúng nội dung và hình thức. Nội dung của ca Nhập lễ là đưa cộng đoàn vào tinh thần ngày lễ, cần vui tươi, phấn khởi lôi cuốn. Cả nhà thờ hát chung thì tốt nhất. Còn không thì một mình ca đoàn, hay luân phiên: ca đoàn phần chính khó hơn, cộng đoàn phần chung ngắn và dễ hơn. Vì vậy các nhà soạn nhạc phụng vụ nên lưu ý soạn phần ngắn và dễ cho cộng đoàn, không riêng ở ca Nhập lễ mà nhất là Đáp ca. Bài ca Nhập lễ có thể chọn tùy theo ý tưởng trong ca Nhập lễ hoặc một bài hát nào gần với ngày lễ hôm đó, như lễ Đức Mẹ thì có thể hát một bài về Đức Mẹ có liên hệ xa gần với buổi lễ cử hành hôm đó. Còn Đáp ca thì buộc phải hát theo Thánh vịnh ghi liền sau Bài Đọc một. Hiện có khá nhiều Thánh vịnh được soạn để hát Đáp ca. Những bài ca này thường phải viết theo lời phụng vụ và Kinh thánh nên dòng nhạc nhiều khi không được tự do bay bướm, nên nhiều người cho là buồn và không thích hát. Nhưng ở đây nội dung là chính, nhạc là tùy để phục vụ cho nội dung. Tuy vậy, nhạc trong hình thức Đáp ca cũng không được kém cỏi hay xoàng xĩnh, vì như thế là thiếu hẳn một đặc tính của Thánh nhạc là nghệ thuật hay hình thức hoàn chỉnh. Cộng đoàn vừa nghe lời Chúa trong bài đọc, bây giờ phải đáp lại. Phụng vụ đã chọn cho chúng ta những lời đối đáp thích hợp trong Thánh vịnh. Chúng ta phải dùng những lời đó hay gần như những lời đó mà đáp mới thích hợp. Bởi đó e rằng sẽ không tránh được trường hợp như người ta thường nói "ông nói gà bà nói vịt", nghĩa là, Chúa nói một đàng, chúng ta đáp một nẻo. Vì vậy chọn bài Đáp ca cho phù hợp là điều vừa cần thiết vừa có ý nghĩa. Ca trưởng và ca đoàn không nên coi nhẹ vấn đề này, nếu muốn tỏ ra là người biết quy luật hát Thánh ca phụng vụ trong nhà thờ.

Cuối cùng là bài ca Hiệp lễ. Bài này có tính cách kết hợp tâm hồn những người tham dự Thánh lễ với Chúa Giêsu Thánh Thể, nhất là những người đang hay vừa rước lễ. Bởi vậy, không gì nghịch lý hơn là hát những bài ở đâu đâu không quy hướng về những tâm tình tạ ơn, thờ phượng, kết hợp mến yêu, ca tụng đối với Chúa Giêsu. Cho dù hôm đó là ngày lễ kính Đức Mẹ thì cũng không được chọn và hát những bài về Đức Mẹ ở chỗ này. Vẫn có thể hát về Đức Mẹ nhưng ở chỗ khác như trong phần kết lễ chẳng hạn. Vì thế không thể nhân lễ an táng hay lễ mồ mà hát những bài đời như "ơn nghĩa sinh thành" hay "ơn cha" vào đây được. Về điểm này, "Bài hát cần đúng vị trí" trong bài trước đã bàn giải cặn kẽ, không cần nhắc lại.

Nói tóm lại, chọn bài hát trong nhà thờ là điều cần thiết và là một đòi hỏi theo quy luật của Thánh ca và tinh thần phụng vụ. Có chọn bài hát cho phù hợp thì buổi lễ mới biểu lộ được sự duy nhất giữa các bản văn phụng vụ với các bài hát. Như vậy mới hướng tâm trí người tham dự vào trọng tâm của buổi lễ cử hành, khỏi bị phân tán và tan loãng vào những âm thanh ồn ào và lời lẽ vu vơ không nuôi dưỡng và yểm trợ cho lời cầu nguyện.

Vậy làm thế nào để chọn bài hát cho phù hợp?

Thưa phải xem ngày lễ trong sách lễ Rôma và trong sách bài đọc, xem lời của ca Nhập lễ, Đáp ca, Hiệp lễ rồi chọn bài hát theo các chỉ dẫn Kinh thánh trong những bài đó. Nếu có sẵn các bài đó thì tốt, bằng không phải tìm các bài có những lời lẽ tương đương. Trong phần 1 của nội san này, có những trang giới thiệu và trình bày các bài hát phù hợp với ngày lễ và mùa lễ. Đó cũng là một cách thế chọn bài hát có thể sử dụng cho tiện và đỡ mất thời giờ tìm kiếm.

Mong rằng từ nay, ca trưởng, ca đoàn và mọi người liên hệ lưu tâm chọn các bài để hát trong Thánh lễ cho phù hợp nội dung buổi lễ, hầu nuôi dưỡng đời sống cầu nguyện và giúp cộng đoàn nữa, vì đó là nhiệm vụ và chức năng của ca đoàn.

Chuyện Vui Cười

TTTH

1. Chúa bắt liệt kê tội vào bảng treo trên cao, ông Trùm leo lên, thấy Cha Xứ đang xuống. Ông hỏi Cha liệt kê xong rồi à, Cha trả lời chưa, đang xuống lấy thêm phấn.

2. Anh chồng không chịu nổi tính mê shopping của vợ, bèn vào gặp Cha để xin lễ. Về nhà sau vài tuần, chẳng thấy vợ bớt shopping, mà còn mua sắm nhiều hơn. Anh tức quá vào gặp Cha hỏi cho ra lẽ. Cha mỉm cười trả lời: "Anh xin có 1 lễ, nhưng vợ anh xin tới ba lễ."

3. Ca trưởng thường nhắc câu: "Hát là cầu nguyện hai lần," một ca viên giơ tay hỏi, vậy hát không được thì cầu nguyện là mấy lần ạ???

GIÁ TRỊ CÚA THÁNH LỄ MISA

Trích bài viết của Sr. Mary Veronica Murphy
Bản dịch của Louis Lê Xuân Ma
Trần yêm Thông sưu tầm

Xin hãy cùng đọc một chứng từ có thật, hết sức giản dị đơn sơ, nhưng lại quá độc đáo bất ngờ, để rồi cùng có được diệu cảm về Thánh Lễ.

Cha Stanislaus là Linh Mục Hội Dòng Thánh Tâm Chúa. Ngài có một người anh làm Linh Mục Dòng Tên. Thân phụ của hai anh em này là Đại Úy kiểm lâm trong một thị trấn nhỏ của Luxemburg. Ông rất sùng đạo, vẫn đi Lễ và rước Lễ hàng ngày.

Khi nói chuyện với cha Stanislaus về thời thơ ấu của ngài, tôi nói: "Cha thật có phúc được nuôi dưỡng trong một gia đình Công Giáo đạo đức, đã có công cống hiến cho đời hai vị Linh Mục."

Ngài đáp: "Vâng, đúng thế, nhưng không phải mọi sự đều trôi chảy như vậy từ đầu cả đâu! Khi chúng tôi còn bé, cha tôi đã bỏ đạo, và mặc dù mẹ tôi còn đọc kinh cầu nguyện nhưng trong gia đình không một ai đi Lễ, kể cả Chúa Nhật, thế theo ý muốn của cha tôi.

Tôi nói: "Trời đất ơi! Cha làm tôi ngỡ ngàng quá chừng. Chuyện hiếm có như vậy mà có thể xảy ra thật ư? Vậy chứ ơn gọi làm Linh Mục từ đâu mà ra?"

Ngài nói: "Một hôm, sau khi cha tôi đến thăm một tiệm bán thịt gần nhà thì ông đã đột nhiên thay đổi ý kiến. Câu chuyện xảy ra chiều hôm đó tại nhà hàng bán thịt này là nguyên nhân hoán cải của cha tôi." Tôi đáp: "Một tiệm bán thịt! Một ơn hoán cải trong một tiệm bán thịt! Chuyện gì đã xảy ra vậy?"

Cha Stanislaus nói: "Ồ, đầu đuôi câu chuyện xảy ra như thế này. Cha tôi và ông chủ tiệm là một đôi bạn thân từ hồi còn bé. Khi hai người đang say sưa chuyện vãn như mọi lần thì một bà già lọm khọm bước vào.

Ông chủ tiệm ngưng nói chuyện và bước tới hỏi xem bà cụ cần gì. Bà nói bà đến xin ông một chút thịt nhưng bà không có tiền. Cha tôi chú ý lắng nghe câu chuyện bi hài giữa bà cụ và ông chủ tiệm.

Ông chủ tiệm nói: "Bà cần một chút thịt ư? Nhưng tôi cần biết bà có thể trả cho tôi bao nhiêu tiền cái đã."

Bà cụ đáp: "Rất tiếc là tôi không có đồng xu nào cả… nhưng tôi sắp đi Lễ đây, và nếu ông muốn thì tôi sẽ dâng Thánh Lễ theo ý chỉ của ông."

Ông chủ tiệm và cha tôi đều là người tốt bụng (nhưng cả hai đều coi thường tôn giáo, nhất là Thánh Lễ Misa và Giáo Hội Công Giáo) cho nên cả hai đều muốn đùa giỡn chút chơi với câu trả lời của bà già lẩm cẩm.

Ông chủ tiệm bèn nói: "Được rồi! Đây là một miếng giấy nhá" và ông viết mấy chữ 'Tôi đi xem lễ và dâng lễ theo ý chỉ của ông…' rồi đưa cho bà cụ ông nói: "Cụ đi xem lễ đi và cầu nguyện theo

ý chỉ của tôi nhá. Khi về, bà sẽ đưa cho tôi miếng giấy này và chúng ta sẽ xem một Thánh Lễ đáng giá bao nhiêu ký thịt."

Bà cụ tươi cười ra đi cầm theo tờ giấy. Bà biết Chúa nhân lành sẽ giúp đỡ bà. Khoảng một giờ sau, bà trở lại tiệm bán thịt. Khi nhìn thấy bà ông chủ tiệm liền nói: "Đâu, tờ giấy đâu, bà đưa cho tôi đi và chúng ta sẽ xem Thánh Lễ của bà dâng cho tôi đáng giá bao nhiêu tiền nhá!"

Bà đưa tờ giấy cho ông, ông đặt tờ giấy lên bàn cân phía tay mặt. Trên bàn cân phía trái ông để một khúc xương nhỏ, nhưng mảnh giấy có vẻ nặng hơn miếng xương của ông. Vậy là ông lấy miếng xương ra và đặt vào bàn cân bên trái một miếng thịt nhỏ. Nhưng bàn cân bên mặt vẫn nặng hơn. Ông bèn lấy một miếng thịt lớn hơn đặt trên bàn cân trái, tuy nhiên bàn cân mặt vẫn không nhúc nhích.

Đến lúc này thì cả hai ông đều cảm thấy xấu hổ vì sự nhạo báng của mình, nhưng ông chủ tiệm vẫn còn muốn tiếp tục trò chơi của ông. Ông bèn đặt một tảng thịt thật nặng lên bàn cân trái, nhưng bàn cân mặt vẫn đứng yên bất động. Ông nghĩ chắc cái cân bị trục trặc kỹ thuật thế nào đó chứ không lẽ… Ông lấy miếng giấy ra khỏi bàn cân bên mặt xem sao, tức thì bàn cân bên trái xẹp ngay xuống dưới sức nặng của tảng thịt lớn.

Ông chủ liền lấy cả hai thứ ra khỏi bàn cân, để kiểm soát kỹ lại xem cân có bị trục trặc gì không… rồi ông cân một vài thứ khác như ông vẫn làm từ trước tới nay, thì thấy cái cân hoàn hảo và rất chính xác. Sau cùng ông chủ đảo ngược hai thứ trên bàn cân: ông đặt tờ giấy lên phía bên trái và tảng thịt lên phía bên mặt. Tuy nhiên tờ giấy vẫn nặng ký hơn tảng thịt rất nhiều.

Bực mình, ông nhẹ nhàng nói với bà cụ: "Bà cụ ơi, bây giờ bà muốn gì nào… tôi có phải đưa cho cụ cả một cái đùi cừu chăng?"

Bỗng chốc, cả ông hàng thịt lẫn viên đại úy đều nhận ra rằng **Thánh Lễ Misa thật là vô giá. Ngay lúc đó, cả hai đều được ơn soi sáng để hiểu biết rằng không thể tính được một Thánh Lễ đáng giá bao nhiêu tiền.**

Ông hàng thịt đã hoàn toàn hoán cải vì chuyện vừa xảy ra, và ông hứa sẽ cung cấp thịt hàng ngày miễn phí cho bà cụ. Ông giữ lời hứa. Tiếng đồn lan ra các vùng lân cận, dân nghèo khác cũng đến lãnh phần thịt hàng ngày của họ. Rồi lòng quảng đại của ông được các vùng khác biết đến. Thiên hạ cũng nói rằng phẩm chất thịt của tiệm ông rất ngon nên số doanh thu của ông tăng nhanh hơn bao giờ hết.

Cha tôi, tức ông đại úy, ngay hôm sau đã đi Nhà Thờ xem Lễ, và ông được ban cho một thánh sủng khác. Ông được ơn nhận biết Chúa Giêsu đích thực hiện diện trong Mầu Nhiệm Thánh Thể, và ngày hôm sau nữa, cả nhà chúng tôi kéo nhau đi xem Lễ hàng ngày. Trong nhà chúng tôi không khí đã đổi khác không như trước nữa.

Hạnh phúc chúng tôi được ban cho thật là vĩ đại, khôn tả xiết, và chúng tôi bắt đầu kính mến Chúa và thương yêu nhau hơn bao giờ hết. Gia đình chúng tôi bỗng trở nên một Tiểu Thiên Đàng, và tôi tin chắc rằng cha mẹ tôi đang chờ chúng tôi đến gặp các ngài trên đó!

Thánh Thể Là Lương Thực Nuôi Dưỡng Thể Xác và Linh Hồn

Ẩn danh

Năm 1987, chúng tôi bắt đầu sinh hoạt tại Cộng đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp với một chặng đường vừa tròn 35 năm.

Các thế hệ con cháu của chúng tôi cũng sinh hoạt trong Thiếu Nhi Thánh Thể và cũng có cháu từng là huynh trưởng của đoàn TNTT. Khi đến với môi trường sinh hoạt, các cháu được học hỏi nhiều nơi thầy cô và các anh chị. Nhờ đó, các cháu hiểu biết một chút về văn hóa của người VN. Như là Tết Nguyên Đán, Tết Trung Thu của người VN là gì? Và hiểu biết một chút đời sống đạo đức căn bản. Từ đó, các cháu biết đồng cảm, biết hy sinh và biết giúp đỡ những người khác, đặc biệt là những anh chị em xung quanh có hoàn cảnh khó khăn.

Hôm nay, tôi xin chia sẻ về cảm nghiệm thiêng liêng mà Chúa Giêsu Thánh Thể đã dành cho tôi, mà tôi được diễm phúc viếng Ngài mỗi ngày. Chắc hẳn, ai trong chúng ta cũng có những cảm nghiệm thánh thiện về Bí Tích Thánh Thể, và tôi cũng vậy, tôi cũng có những cảm nghiệm thiêng liêng của riêng mình.

Nhà thờ St. Cecilia cách sở tôi đi làm khoảng năm phút lái xe lúc đó tôi chưa về hưu, nhà thờ St. Cecilia Catholic có đặt Mình Thánh Chúa từ 9:00 sáng cho đến 5:00 chiều mỗi ngày.

Theo thói quen, cứ đến giờ nghỉ ăn trưa, tôi bỏ ăn trưa, thường đến nhà thờ cầu nguyện và dành cho Chúa khoảng 45 phút. Tôi đã quỳ dưới chân Chúa Giêsu Thánh Thể, tôi chỉ biết cám ơn và xin lỗi Chúa qua những biến cố thăng trầm, buồn vui lẫn lộn trong những công việc, trong đời sống gia đình và trong các mối tương giao.

Ngày này qua ngày khác, như mọi ngày, cứ diễn tiến như thế là cứ vào giờ trưa, dù thời tiết mưa hay nắng, tôi vẫn chạy đến viếng Ngài. Tôi cảm thấy tâm hồn rất bình an và có một niềm vui bất tận mà khó có thể diễn tả hết được. Tôi được kết hiệp mật thiết với Ngài qua Bí Tích Thánh Thể. Mỗi khi tôi đến nhà thờ viếng Thánh Thể, chiêm ngắm Ngài, với hết cả tâm hồn và trí khôn. Tôi hoàn toàn tin tưởng sự hiện hữu của Ngài trong Bí Tích Thánh Thể.

Không có hạnh phúc nào bằng tình yêu của Ngài dành cho chúng ta. Đó là ân sủng Ngài ban cho những ai biết tìm đến Ngài. Hằng ngày, tôi được quỳ bên Chúa Giêsu Thánh Thể, tôi tin vì có Chúa luôn đồng hành bên tôi và cho tôi có niềm tin luôn phó thác vào Ngài.

Đến nhà thờ, tôi chỉ biết quỳ trước bàn Thánh, thân thưa với Ngài, xin lỗi Ngài vì những điều thiếu sót trong đời sống và cám ơn Ngài vì luôn đồng hành với tôi. Đôi khi, tôi cảm nhận được Ngài thương xót tôi, ôm ấp tôi vào lòng. Ngài còn chữa lành những vết thương tâm hồn cho tôi. Không có hạnh phúc nào bằng tình yêu của Chúa cho tôi.

Đó là ân sủng lớn lao mà Thiên Chúa đã ban cho những ai tìm đến Ngài. Lúc tôi cầu nguyện Ngài lắng nghe tôi, những lúc thinh lặng tôi mới nhận biết tâm hồn tôi thật sự khát khao Chúa biết bao.

Muốn có đức tin thì phải cầu nguyện, đúng thế, muốn được Chúa yêu nhiều hãy đến viếng Thánh Thể Chúa, Chúa sẽ nói cho mình biết mình là ai… vì biết mình yếu đuối mỏng giòn, nên tôi cần Chúa, đến viếng Ngài để Ngài thêm sức cho tôi.

Đã là con người thì làm sao tránh khỏi sự thiếu sót. Có câu "Nhân vô thập toàn". Ngoài Thiên Chúa không có ai hoàn hảo cả.

"Thánh nhân nào cũng có một quá khứ. Tội nhân cũng có một tương lai."

Khi tôi nhìn lên Thánh Giá Chúa Giêsu chịu nạn, đặc biệt là chiêm ngắm Ngài qua 14 Chặng đàng Thánh giá Ngài đã đi qua, lúc đó tôi chỉ biết xin lỗi Chúa thật nhiều và tôi luôn biết ơn Ngài vì Ngài đã luôn yêu thương tôi, tuy tôi là kẻ tội lỗi.

Ngài đã thu hút tôi như nam châm khi gặp sắt cuốn hút vào nhau, những khoảnh khắc đó tôi thật hạnh phúc biết bao, không có gì có thể đánh đổi được và rồi tôi đã khóc những giọt nước mắt hạnh phúc xen những lời ăn năn, hối lỗi. Tôi đã xin lỗi Chúa thật nhiều.

Tôi biết sự hiện diện của Chúa Thánh Thể là một đặc ân cho tôi cũng như bao nhiêu người khác. Tiếc thay, không có được bao nhiêu người đến bên Ngài, chia sẻ tâm sự với Ngài.

Đôi khi tôi đến viếng Thánh Thể Chúa, tôi cảm nhận được đây là vương quốc của thiên đàng; vâng đúng thế, tôi say mê chiêm ngắm Ngài, yêu mến Ngài, thờ lạy Ngài, cám ơn Ngài và lắng nghe Ngài.

Rồi cuối cùng, Ngài cũng cho tôi được thấy Ngài. Tôi đã nhìn thấy Ngài trong 'mặt nhật', điều này đã được lập đi lập lại thêm vài lần nữa, nhưng mỗi hình dáng của Chúa xuất hiện đều khác nhau, khoảnh khắc ấy chỉ trong chốc lát mà thôi, nhưng làm cho tôi thấy thật hạnh phúc và xác tín hơn.

Vào Lễ Phục Sinh năm 2010 tôi đến nhà thờ như thường lệ và khi tôi đang quỳ gối trước bàn Thánh cách khoảng hai mét, thì tôi nhìn thấy Chúa hiện ra trong 'mặt nhật', tôi đã rất kinh ngạc. Thậm chí, tôi không tin vào con mắt của mình nữa, tôi đưa tay dụi con mắt xem có đúng thật sự như mình đang nhìn thấy không? Tôi có bị ảo giác không? Có phải Chúa đang hiện ra với tôi không? Trong khoảnh khắc đó, tôi bật khóc vì vui mừng, vì hạnh phúc, và tôi chỉ biết tri ân vì bối rối với hiện tượng đang xảy ra trước mắt tôi, tuy ngắn ngủi. Lúc bấy giờ, trong nhà thờ không có ai cả, chỉ có tôi với Chúa Giêsu Thánh Thể. Ngài làm cho tôi đứng ngồi không yên.

Tôi tự hỏi: "sao được gặp Chúa dễ quá!"

Tôi thiết nghĩ, con là ai mà Chúa cho con thấy được Ngài, Chúa muốn con làm gì? Tôi còn nhớ rất rõ y phục của Ngài màu trắng, áo khoác của Ngài cũng màu trắng, còn dây thắt lưng màu vàng, Ngài bước chân trong, chân ngoài, ở ngay cửa mồ. Tôi chưa thấy hình ảnh này bao giờ. Vài phút sau, tôi đã không còn thấy hình Ngài trong mặt nhật nữa.

Tôi không bao giờ quên được biến cố này, nó đã ghi đậm trong cuộc đời tôi và sẽ không bao giờ phai nhòa trong ký ức của tôi. Đây là một ân huệ Chúa ban cho tôi, để tôi tiếp tục đến viếng thăm Ngài…

Tôi âm thầm lặng lẽ ra về, lòng tràn ngập niềm vui và cũng nhiều ngờ vực. Có lẽ tôi cũng giống như Thánh Tôma vậy:

"Cho con sờ vào lỗ đinh và cạnh sườn thì con mới tin." (Ga 20,25).

Hình ảnh đó luôn ở trong tâm trí của tôi, tôi bắt đầu để ý xem có hình nào giống như những gì tôi đã thấy hay không. Có lẽ bấy giờ tôi mới tin… không còn '*bán tín, bán nghi*'. Nhưng Chúa đã từng nói: "Phúc cho ai không thấy mà tin."

Thật tình cờ, tôi đi lễ ở nhà thờ St. Thomas More, tôi đến nhà nguyện nhìn thấy bức ảnh giống y hệt như tôi đã nhìn thấy Ngài trong 'mặt nhật'. Tôi mừng quá đúng rồi hình này đây, cảm ơn Chúa đã cho con thấy để con tin. Từ đó tôi không còn nghi ngờ gì nữa, đức tin đã trở nên mạnh mẽ hơn bao giờ hết và cứ tiếp tục mỗi ngày đến viếng Thánh Thể. Tôi còn hứa hẹn với Chúa khi nào con 'retired', con sẽ ở lại với Chúa lâu hơn nữa.

Tôi dám khẳng định rằng: "không ai dám cả gan tường thuật những điều gì mà mình không thấy và không rõ."

Ngài vẫn tiếp tục với bản tính toàn năng, với đôi mắt 'thiên nhãn' nhìn đến mỗi người con của Ngài trên trần gian này.

Thưa quý cộng đoàn, cho đến hôm nay, có biết bao câu chuyện đã nói về lịch sử của Bí Tích Thánh Thể và có biết bao nhiêu phép lạ đã xảy ra nhiều nơi trên thế giới. Qua mọi thế hệ đều có Phép Thánh Thể. Đó là những Ân sủng lớn lao mà Bí Tích Thánh Thể đã ban đến cho những ai tin và tìm đến Ngài.

Tôi xin được chia sẻ với anh chị em một cảm nghiệm thiêng liêng mà Chúa đã dành riêng cho tôi. Cầu mong anh chị em biết chạy đến với Thánh Thể Chúa nhiều hơn, yêu mến Ngài nhiều hơn, vì Chúa luôn đợi mỗi người chúng ta.

***"Tất cả những ai đang vất vả mang gánh nặng nề, hãy đến cùng Ta, Ta sẽ cho nghỉ ngơi bồi dưỡng."* (Mát-thêu 11:28).**

Mười Cách Để Nhận Biết
Đức Maria Là Mẹ Của Chúng Ta

Lm. Ed Broom, OMV
Quang Sáng
Chuyển ngữ từ: catholicexchange.com (14.02.2023)
Diên Linh sưu tầm

Thánh Têrêsa thành Lisieux, một vị thánh trẻ dòng Cát Minh đã qua đời khi mới 24 tuổi, người luôn yêu mến Đức Trinh Nữ Maria và đã nói rằng: "Mẹ thật là Nữ Vương Trời Đất, nhưng đồng thời, Mẹ giống một người mẹ hơn là Nữ hoàng." Đây là chủ đề tuyệt vời mà chúng tôi muốn đề cập trong phần trình bày ngắn này về Đức Trinh Nữ Maria, "Kiệt tác Sáng tạo của Thiên Chúa" (Thánh Louis thành Montfort).

• Đức Maria là một người mẹ

Trong tất cả sự thật, có thể khẳng định rằng Đức Maria thực sự là Mẹ Thiên Chúa. Đức Maria cũng là Mẹ Giáo Hội, vốn là Nhiệm Thể của Chúa Kitô. Nhưng quan trọng hơn đối với mỗi người chúng ta, đó là Đức Maria là người Mẹ yêu thương của chính chúng ta.

• Các tước hiệu và đặc ân của Mẹ Maria

Mẹ Maria thực sự có nhiều tước hiệu, chẳng hạn, Hoa Hường Mầu Nhiệm, Lầu Đài Đavít, Tháp ngà báu, Hòm bia giao ước, Đức Mẹ cực thanh cực tịnh, Đức Mẹ cực tinh cực sạch, Cửa thiên đường, Sao mai sáng, và còn vô số tước hiệu khác trong thơ ca, thần bí, cũng như bắt nguồn từ Kinh Thánh. Tuy nhiên, trong tất cả các tước hiệu và đặc ân được ban cho Đức Maria một cách chính đáng, tước hiệu cao cả nhất là: Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa.

• Các tín điều về Đức Mẹ

Cho đến thời điểm này, Giáo hội đã chính thức tuyên bố 4 tín điều về Đức Mẹ, một sự thật được Thiên Chúa mặc khải qua Giáo hội và phải được chấp nhận. Các tín điều đó là:

- Đức Maria, Đấng Vô Nhiễm Nguyên Tội

- Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa

- Đức Maria đồng trinh trọn đời

- Đức Maria hồn xác lên trời

• Mẹ Thiên Chúa

Trong số những vinh dự cao cả này của Đức Mẹ, vinh dự lớn nhất và cao cả nhất là tước hiệu Mẹ Thiên Chúa của Đức Maria - có nghĩa là Đức Maria được Thiên Chúa tuyển chọn làm Mẹ của Người; Đức Maria thực sự là Mẹ Thiên Chúa. Điều này chúng ta thường kỷ niệm hàng năm vào lễ Giáng sinh, cũng như vào ngày 1 tháng Một, ngày bắt đầu Năm mới.

Đức Maria là một người mẹ theo nhiều cách thức:

Bây giờ chúng ta hãy xem xét các thuộc tính thông thường của một người mẹ và áp dụng chúng cho Đức

Maria là Mẹ Thiên Chúa của chúng ta. Theo lời của Thánh Têrêsa: "Mẹ thật là Nữ Vương Trời Đất, nhưng đồng thời, Mẹ giống một người mẹ hơn là Nữ Vương."

1. Một người mẹ ban sự sống

Đức Maria đã đầy ân sủng ngay từ giây phút đầu tiên Mẹ được tượng thai Vô Nhiễm Nguyên Tội trong cung lòng của thánh Anna, mẹ của Mẹ. Ân sủng là sự sống siêu nhiên của linh hồn.

Mẹ Maria cầu nguyện cho chúng ta để chúng ta đạt được ân sủng bắt đầu từ Bí Tích Rửa Tội của chúng ta; Mẹ cầu nguyện cho chúng ta để ân sủng này lớn lên và dồi dào trong suốt cuộc đời chúng ta; cuối cùng, Mẹ cầu nguyện để chúng ta được ơn đầy đủ mọi ơn, nghĩa là được chết trong tình trạng ân sủng, để chúng ta được cứu độ muôn đời.

Lạy Mẹ Maria là Mẹ của con, xin giúp con được sống và sống dồi dào!

2. Nuôi dưỡng đời sống thiêng liêng của chúng ta

Qua một đời sống cầu nguyện sốt sắng, trong đó chúng ta nói chuyện thường xuyên và tin tưởng với Đức Maria, Người Mẹ yêu dấu của chúng ta, Mẹ sẽ giúp chúng ta tăng trưởng trong đời sống thiêng liêng. Một lần nữa, Mẹ Maria, Đấng đầy ân sủng, mang đến cho chúng ta những nhận thức đặc biệt trong lý trí và sự đụng chạm đến ân sủng trong tâm hồn, để chúng ta lớn lên và phát triển như cây xanh khỏe mạnh mọc bên dòng nước tuôn chảy dồi dào.

3. Giúp con cái mặc quần áo

Adam và Eva sau khi phạm tội nguyên tổ đã nhận ra sự trần truồng của mình. Trên bình diện thiêng liêng, khi chúng ta thấm nhuần ơn thánh hóa qua Bí Tích Rửa Tội, chúng ta được khoác lên mình tấm áo tinh tế nhất.

Đức Maria, là Mẹ chúng ta, luôn nguyện cầu cho chúng ta được mặc lấy chiếc áo hồng ân này. Và nếu chúng ta đánh mất nó vì tội trọng, Đức Maria với tư cách là Mẹ của chúng ta sẽ cầu nguyện để chúng ta tìm lại được ân sủng nhờ Bí tích Giải tội tốt lành.

4. Luôn dõi theo và bảo vệ con cái

Mẹ Maria ý thức sâu sắc về nhiều mối nguy hiểm mà con cái Mẹ phải đối mặt từ bên trong lẫn bên ngoài. Ma quỷ, xác thịt và thế gian luôn theo đuổi sự chú ý của chúng ta cũng như linh hồn của chúng ta.

Với tư cách là Mẹ chúng ta, Mẹ luôn dõi mắt cẩn thận, chu đáo và cảnh giác để trông chừng chúng ta với tình yêu thương, đồng thời nhờ ân sủng và ơn linh hứng, Mẹ cảnh báo chúng ta về những nguy hiểm đang tiếp cận chúng ta.

5. Dạy dỗ con cái

Như một người mẹ hiền cố gắng cung cấp nền giáo dục tốt lành cho con cái, Mẹ Maria cũng thế. Cha Robert Fox, một chuyên gia thực sự về Thánh Mẫu học, đặc biệt là Đức Mẹ Fatima, đã chỉ ra rằng Đức Mẹ Fatima đến trong tư cách là thầy dạy! Những lời nói và thông điệp của Đức Mẹ Fatima hóa ra lại là một giáo huấn tuyệt vời và xuất sắc, một cuốn giáo lý tuyệt diệu, một bảng chỉ dẫn rõ ràng và sâu sắc về cách đạt được điều quan trọng nhất.

- Ơn cứu độ vĩnh cửu của chúng ta. Chúa Giêsu và Mẹ Maria là những người thầy tuyệt vời nhất; chúng ta hãy lắng nghe và tuân theo lời khuyên của các Ngài!

6. Băng bó vết thương của con cái

Nếu một đứa trẻ đi xe đạp bị ngã xuống vũng bùn và bị trầy đầu gối, mẹ của đứa trẻ sẽ là người đầu tiên chạy đến và an ủi nó. Việc bế đứa trẻ ra khỏi vũng bùn, ôm ấp, lau rửa và băng bó vết thương cho đứa trẻ.

– Đây đều là những cử chỉ yêu thương của một người mẹ. Chúng ta nên mang những vết thương của

mình đến với Chúa Giêsu, Đấng mang thương tích để chữa lành và với Đức Maria, Mẹ của Chúa Giêsu!

7. Lắng nghe con cái

Một người mẹ thực sự luôn sẵn sàng lắng nghe những điều từ trái tim của con mình. Ở một bình diện cao cả hơn nhiều, Mẹ Maria sẽ luôn sẵn sàng lắng nghe chúng ta, giải đáp các vấn đề và giúp đỡ chúng ta trong những nhu cầu của mình. Nét đẹp của Mẹ Maria với tư cách là một người biết lắng nghe là một thực tế đơn giản nhưng đầy an ủi rằng Mẹ Maria không bao giờ mệt mỏi, lo toan, hoặc, quá bận rộn để lắng nghe bất cứ khi nào chúng ta muốn nói chuyện với Mẹ.

Chúng ta nên tập thói quen nói chuyện với Mẹ Maria thường xuyên như lòng chúng ta mong muốn. Đôi tai của Mẹ luôn chú ý đến lời khẩn cầu của con cái mình. Hơn nữa, Mẹ Maria không chỉ lắng nghe chúng ta bằng đôi tai, mà còn bằng Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội của Mẹ, và Mẹ hiểu chúng ta một cách hoàn hảo!

8. Sửa dạy con cái

Một người mẹ biết yêu thương không bao giờ ngần ngại hay trì hoãn việc sửa dạy đứa con lầm lỗi. Nếu có một con sói lang thang và đói khát bên ngoài, người mẹ sẽ giữ con mình trong nhà và khóa cửa lại, đặc biệt nếu đứa trẻ đó tò mò và có xu hướng đi lang thang. Sửa lỗi huynh đệ là một chiều kích của nhân đức bác ái thần học, mà Thánh Tôma Aquinô định nghĩa là: "Lòng bác ái sẵn sàng vì lợi ích của người khác."

Một lần nữa, ví dụ về việc Đức Mẹ sửa dạy con cái của mình là nơi các sứ điệp Fatima. Mẹ Maria đã cảnh báo rằng hầu hết các linh hồn bị hư mất vì tội lỗi của xác thịt, và nhiều linh hồn đã bị hư mất do thiếu cầu nguyện và hy sinh. Nhẹ nhàng nhưng kiên quyết, Đức Maria với tư cách là Mẹ khuyên nhủ chúng ta, những người con của Mẹ rằng hãy tăng cường đời sống cầu nguyện, sẵn sàng sống một cuộc đời hy sinh và trong sạch hơn. Điều này nhắc chúng ta nhớ đến những lời của Chúa Giêsu trong Bài giảng trên núi: "Phúc thay ai có tâm hồn trong sạch, vì họ sẽ được nhìn thấy Thiên Chúa" (Mt 5, 8).

9. An ủi con cái

Giữa muôn vàn đau khổ, thử thách, gian truân, phiền não, và thất bại trong cuộc đời trần thế này, vốn chỉ là một cuộc lữ hành ngắn ngủi trên đường tiến về thiên quốc, Mẹ Maria như người Mẹ nhân từ thiết tha mong muốn an ủi chúng ta. Giữa những tước hiệu an ủi của Đức Maria, có một tước hiệu là Đức Mẹ An Ủi. Hơn nữa, kinh kính Đức Mẹ mà chúng ta đọc để kết thúc Kinh Mân Côi là kinh Lạy Nữ Vương. Lời cầu nguyện an ủi này bắt đầu bằng những lời này: Lạy Nữ Vương, Mẹ nhân lành làm cho chúng con được sống, được vui, được cậy! Không còn nghi ngờ gì nữa, vài từ này giống như một giọt sương nhẹ nhàng rơi xuống sa mạc khô cằn của tâm hồn chúng ta.

Thật vậy, trong những đau buồn, sầu khổ, thất bại mà tất cả chúng ta phải trải qua trong cuộc đời, đó là thung lũng nước mắt, chúng ta hãy chạy đến với Mẹ Maria là Mẹ của chúng ta để được an ủi. Mẹ sẽ mau chóng đến để xoa dịu nỗi buồn của chúng ta bằng sự vỗ về an ủi của trái tim yêu thương của Mẹ!

10. Miệt mài yêu thương con cái

Một người mẹ sẽ mãi yêu thương những đứa con của mình. Tuy nhiên, tình người cũng có giới hạn và dễ thường lụi tàn, suy giảm, thậm chí có thể nguội lạnh. Đây là thực tế! Trường hợp của Đức Mẹ thì không như vậy.

Tình yêu của Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội Mẹ Maria không bao giờ tàn lụi, suy giảm hay nguội lạnh. Đó là một tình yêu bền bỉ, mãnh liệt và thủy chung. Đức Maria là Mẹ yêu thương chúng ta bất kể chúng ta ở đâu, làm gì và không làm gì. Tình yêu của Mẹ dành cho chúng ta là thuần khiết và hoàn hảo nhất.

Có lẽ cách tốt nhất để bắt đầu hiểu được tình yêu mà Mẹ Maria dành cho bạn là suy niệm những lời của Tiến sĩ Ân sủng, Thánh Augustinô vĩ đại: "Nếu bạn đặt tất cả tình yêu, của tất cả những người mẹ, trong mọi thời gian và địa điểm cạnh nhau, thì vẫn không vĩ đại bằng tình yêu mà Mẹ Maria dành cho chúng ta!" Nói cách khác, không thể nào hiểu được tình yêu khôn tả và cao vời mà Mẹ Maria dành cho bạn!

Tóm lại, chúng tôi hy vọng và cầu nguyện rằng, bắt đầu từ bây giờ, bạn sẽ cảm nghiệm được sức mạnh phi thường nơi sự hiện diện của Mẹ Maria trong cuộc đời, đặc biệt là với tư cách là Mẹ của bạn. Là một người mẹ, Đức Maria sẽ dành cho bạn một sự sống dồi dào. Là Mẹ, Đức Maria sẽ nuôi dưỡng và củng cố đời sống thiêng liêng của bạn. Là Mẹ, Đức Maria sẽ giúp bạn được giáo dục bởi Tin Mừng - Tin Mừng cứu độ mà Chúa Giêsu Con Mẹ đã dạy.

Bạn bị tổn thương ư? Đức Maria còn được gọi là sức khỏe của những người bệnh, và giống như Chúa Giêsu, Mẹ sẽ can thiệp với tư cách là thầy thuốc và mang lại cho bạn sự chữa lành. Không bao giờ quá bận rộn, Đức Maria với tư cách là người mẹ sẽ lắng nghe bạn; Mẹ là người lắng nghe tốt nhất.

Nếu bạn là một con chiên lang thang ra khỏi đàn, thì Đức Maria, với tư cách là Mẹ của Mục Tử Nhân Lành sẽ nhận thức được sự hiện diện và nguy hiểm của bầy sói, và đưa bạn trở lại đàn. Giữa những đau khổ và thất bại của cuộc đời, Đức Maria là "sự sống, niềm vui và niềm trông cậy của bạn."

Cuối cùng, Mẹ Maria là người mẹ yêu thương bạn mãnh liệt với Trái Tim Vô Nhiễm Nguyên Tội của Mẹ và mong muốn rằng một ngày nào đó bạn sẽ được ở cùng Mẹ mãi mãi trên thiên đàng để ca tụng Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần đến muôn đời. Amen.

15 Tuổi Đã Trở Thành ĐẤNG ĐÁNG KÍNH

Giang Vô Yên
Nguồn tin: conggiaovn.com

Cậu bé Carlo Acutis qua đời vì bệnh bạch cầu ở tuổi 15 vừa được Đức Giáo Hoàng Phanxicô công nhận là Đấng Đáng kính.

Có một con đường mà chỉ có số ít vị thánh từng đi, giống như trường hợp của thánh Têrêsa xứ Lisieux, về với Chúa khi mới 24 tuổi. Từ khi chào đời, chẳng ai biết trước họ sẽ có bao nhiêu năm trên cuộc đời này, và vì thế, hãy luôn sống trọn vẹn và chân thực nhất. Đó chính là con đường mà Đấng Đáng kính Carlo Acutis đã thực hiện được trong quãng đời ngắn ngủi của mình. Chàng thiếu niên Acutis chỉ chọn một mục tiêu và đích đến duy nhất cho cuộc đời, thể hiện qua một trong những câu nói nổi tiếng nhất của mình: "Chúa Giêsu là người bạn vĩ đại của tôi, còn Thánh Thể là đường cao tốc đến thiên đàng."

Khởi đầu mạnh mẽ

Acutis chào đời tại London (Anh) vào ngày 3-5-1991, trong chuyến công tác của cha mẹ là ông bà Andrea và Antonia. Đến tháng 9, họ quay về Milan (Ý). "Con của bà thật đặc biệt!" Mẹ của cậu bé, bà Antonia, thường xuyên nghe được những lời nhận xét như thế từ cha xứ, thầy cô giáo, bạn bè cùng lớp, thậm chí cả người gác cổng tòa nhà nơi họ cư ngụ từ năm 1994 tại Via Ariosto. Hai vị không biết rằng, dù gia đình không thường xuyên đi nhà thờ, con của họ lại một lòng hướng về Chúa Giêsu, nguồn gốc giúp hình thành những phẩm chất vượt trội của đứa trẻ.

Bà Antonia nhớ lại đứa con nhỏ của mình không bao giờ đi ngang cổng một nhà thờ mà không yêu cầu được vào bên trong để viếng Chúa. Bà ngạc nhiên khi phát hiện con trai đọc tiểu sử các vị thánh cũng như Kinh Thánh, và thậm chí còn bất ngờ hơn nữa khi cậu bé bắt đầu đặt ra các câu hỏi mà bà chẳng thể nào trả lời được. Và trong vô thức, người mẹ theo bước chân của con quay về với đức tin. "Tôi không hiểu được sức mạnh đằng sau lòng mộ đạo của con trai. Đứa con vẫn còn quá nhỏ bé nhưng hết sức kiên định về điều mà con muốn," theo lời người mẹ. Khi 7 tuổi, cậu bé được rước lễ lần đầu. Từ dạo đó trở về sau, dù tuổi còn nhỏ, Acutis chẳng bao giờ quên dự thánh lễ và lần chuỗi mỗi ngày.

Lúc nhỏ, Acutis học ở trường của dòng Marcelline. Ở cấp hai, cậu theo học trường Leo XIII nổi tiếng của dòng Tên. Có một thời, đây là ngôi trường duy nhất dành cho những ai ôm ấp hy vọng theo đuổi con đường nghiên cứu ở bậc đại học. Trong môi trường này, cậu bé nhanh chóng hòa nhập và trở thành một thiếu niên tươi sáng, đầy hoài bão. Thế nhưng, chẳng biết vì lý do gì, Acutis luôn nghĩ rằng mình sẽ chẳng sống lâu. "Tôi sẽ chết trẻ," cậu thường xuyên nói như thế. Có lẽ vì vậy mà cậu luôn trải qua những

ngày cảm thấy đáng sống nhất, như hướng dẫn các bạn đồng trang lứa đọc sách giáo lý, cho người nghèo no bữa, dành thời gian với thiếu nhi ở nhà nguyện.
Trong khi luôn đạt thành tích học tập xuất sắc ở cấp trung học và hoàn thành mọi công việc liên quan đến công tác thiện nguyện, Acutis vẫn có thời gian luyện saxophone, chơi đá bóng, thiết kế các chương trình máy tính, và cũng giống như bất kỳ thanh thiếu niên cùng tuổi khác, cậu thích chơi game. Cậu có thiên hướng về khoa học máy tính và được các kỹ sư thực tập ngợi khen trong quá trình tiếp xúc vì vô cùng sáng dạ. Acutis quan tâm rất nhiều lĩnh vực, từ lập trình, chỉnh sửa phim đến lập website và viết tạp chí định kỳ. Có lẽ vì quá tỏa sáng, cậu nhận được sự quan tâm của các bạn bè cùng lớp, không chỉ nhờ tư vấn hoặc giúp đỡ, mà còn bởi vì phong thái thoải mái tạo nên sự gần gũi đối với mọi người xung quanh. Dường như Acutis luôn biết cách đối xử phù hợp mà không kể xuất thân của đối phương.

Truyền giáo bằng internet

Acutis đã tạo ra một số website nổi tiếng, một trong số đó dành cho những vị thánh trẻ tuổi. Cậu bé đặc biệt quan tâm đến những vị có thể đạt đến mục tiêu một cách nhanh nhất. Website còn có hẳn mục cho phép một người có thể đếm xem có bao nhiêu bạn bè đã ở thiên đường. Dưới lăng kính của Giáo hội, nỗ lực của chàng trai trẻ chẳng khác nào một nhà truyền giáo thực sự: thông qua những website của mình, nhà lập trình trẻ đã tìm được cách kết nối với càng nhiều người càng tốt, từ đó lan truyền đức tin.

Năm 2002, Acutis đi cùng cha mẹ nghe một linh mục trình bày về đề tài đặc biệt, và cậu nảy ra một ý tưởng: tổ chức một cuộc triển lãm về mọi phép lạ Thánh Thể, để ai cũng có thể tìm hiểu. Cậu muốn mọi người hiểu được Chúa Giêsu thật sự hiện diện trong buổi tiệc Thánh Thể bằng cách trình bày những thời khắc cụ thể mà phép lạ xảy ra. Thế là đích thân Acutis thu thập tài liệu. Cậu cùng cha mẹ đi khắp Châu Âu để tự tay chụp những bức ảnh về bằng chứng của phép lạ Thánh Thể. Sau 2 năm rưỡi, cuộc triển lãm đã sẵn sàng.

Mộ của Đấng đáng kính 15 tuổi

Mộ của Đấng đáng kính 15 tuổi

Acutis đã phân loại toàn bộ các phép lạ Thánh Thể trong lịch sử thế giới. Trong thời gian ngắn, cậu đã nghiên cứu hơn "136 phép lạ từng diễn ra tại những quốc gia khác nhau và được Giáo hội công nhận", trước khi đưa vào "viện bảo tàng ảo". Acutis không những tạo ra một website để chứa bảo tàng ảo trên, mà còn cả những tài liệu liên quan. Ngay lập tức, các giáo xứ gởi thư tới tấp đề nghị được tiếp cận kho tài liệu quý (www.miracolieucaristici.org), và những gì cậu tạo ra đã lan tỏa đến mọi ngóc ngách của địa cầu.
Đến đầu tháng 10-2006, Acutis ngã bệnh sau khi vừa hoàn tất đoạn phim ngắn với các học sinh trường trung học Leo XIII. Vài ngày sau, cậu được đưa đến bệnh viện San Gerardo ở Monza, nơi do chính thánh Gerard sáng lập. Gia đình nhanh chóng nhận được kết quả chẩn đoán của bác sĩ: bệnh bạch cầu cấp tính. Acutis dứt khoát nói với mẹ rằng, cậu sẽ không rời khỏi bệnh viện nữa, và "hiến dâng những đau khổ mà mình phải chịu cho Đức Giáo Hoàng và Giáo hội, để bỏ qua cõi luyện ngục và đi thẳng lên thiên đàng." Ngày 12-10-2006, cậu qua đời lúc mới 15 tuổi. Theo ý nguyện của người đã khuất, gia đình chôn cậu tại Assisi, thành phố của thánh Phanxicô.
Bất chấp thời gian có hạn, Acutis đã mang Tin Mừng đến những nơi hoàn toàn mới và dưới những hình thức chưa từng có ai nghĩ đến trước đó. Vì lý do này, có lẽ sẽ đến một ngày, cậu thiếu niên Carlo Acutis sẽ trở thành vị thánh bổn mạng của internet, giới lập trình và thậm chí cả mạng xã hội.

Triển lãm về phép lạ Thánh Thể

Con đường nên thánh

Sau 5 năm kể từ ngày Acutis qua đời, mức tối thiểu để mở án phong thánh, giáo phận Milan đã nhanh chóng khởi động tiến trình này. Vào ngày 24-11-2016, Đức Hồng y Angelo Scola đã chấm dứt giai đoạn xem xét ở giáo phận. Kế đến, hồ sơ được chuyển đến Rome để Bộ Tuyên thánh thẩm định. Đến ngày 5-7-2018, Đức Giáo Hoàng Phanxicô đã ủy quyền cho Bộ Tuyên thánh ban hành sắc lệnh công bố cậu Acutis là Đấng Đáng kính.

10 things you should know about Blessed Carlo Acutis

Francesca Pollio Fenton

https://www.catholicnewsagency.com/news/46048/who-was-carlo-acutis-a-cna-explainer
Blessed Carlo Arcutis./ Credit: Diocese of Assisi

Collected by **Diên Linh**

Carlo Acutis, a Catholic Italian teenager who died in 2006, was beatified Oct. 10, 2020, in Assisi, Italy. A gamer and computer programmer who loved soccer and the Eucharist, he has become well known throughout the world.

So who is Blessed Carlo?

Here's what you need to know:

1. Carlo Acutis was born May 3, 1991, in London, where his parents were working. Just a few months later, he moved with his parents, Andrea Acutis and Antonia Salzano, to Milan, Italy.

2. Carlo was diagnosed with leukemia as a teenager. He offered his sufferings for Pope Benedict XVI and for the Church, saying: "I offer all the suffering I will have to suffer for the Lord, for the pope, and the Church."

3. He died on Oct. 12, 2006, and was buried in Assisi, at his request, because of his love for St. Francis of Assisi. His cause for canonization began in 2013. He was declared "Venerable" in 2018 and was declared "Blessed" on Oct. 10, 2020.

4. From a young age, Carlo had a special love for God, even though his parents weren't especially devout. Antonia Salzano, his mom, said that before Carlo, she went to Mass only for her first Communion, her confirmation, and her wedding. But as a young child, Carlo loved to pray the rosary. After he made his first Communion, he went to Mass as often as he could, and he made Holy Hours before and after Mass. He went to confession weekly. He asked his parents to take him on pilgrimages — to the places of the saints and to the sites of Eucharistic miracles.

5. Salzano spoke to EWTN News Nightly on Oct. 2, 2023, about her son's devotion to the Blessed Sacrament. She said: "He used to say, 'There are queues in front of a concert, in front of a football match, but I don't see these queues in front of the Blessed Sacrament' ... So, for him the Eucharist was the center of his life."

6. Carlo's witness of faith led to a deep conversion in his mom, because, according to the priest promoting

his cause for sainthood, he "managed to drag his relatives, his parents to Mass every day. It was not the other way around; it was not his parents bringing the little boy to Mass, but it was he who managed to get himself to Mass and to convince others to receive Communion daily."

7. He was known for defending kids at school who got bullied, especially kids with disabilities. When a friend's parents were getting a divorce, Carlo made a special effort to include his friend in the Acutis' family life.

8. He was also a programmer and built a website cataloging and promoting Eucharistic miracles. On the site, he told people that "the more often we receive the Eucharist, the more we will become like Jesus, so that on this earth we will have a foretaste of heaven."

Carlo loved playing video games. His console of choice was a PlayStation, or possibly a PS2, which was released in 2000, when Carlo was 9. He only allowed himself to play games for an hour a week, as a penance and a spiritual discipline, but he wanted to play much more.

9. Initially, there were reports that Carlo's body was found to be incorrupt. A spokeswoman for his beatification told CNA that the entire body was present when it was exhumed but "not incorrupt." His body, however, lies in repose in a glass tomb where he was venerated by pilgrims until Oct. 17, 2020. He is displayed in jeans and a pair of Nikes, the casual clothes he preferred in life.

10. His heart, which is now considered a relic, is displayed in a reliquary in the Basilica of St. Francis in Assisi. St. Dominic Parish in Brick, New Jersey, also received a first-class relic from Carlo's mom on Oct. 1, 2023. After the celebration of Mass, Salzano took the relic of her son from the hands of Bishop David O'Connell of the Diocese of Trenton, and together they processed to the narthex, where a new shrine to Acutis was blessed. In her remarks to the faithful gathered for the celebration, Salzano declared: "Sainthood is for everyone. Carlo became a saint by practicing the seven theological and cardinal virtues." She emphasized: "This is what makes us all saints."

This article was originally published Oct. 20, 2020, and was updated Oct. 11, 2023.

Catholic News Agency (CNA), Catholicnewsagency.com

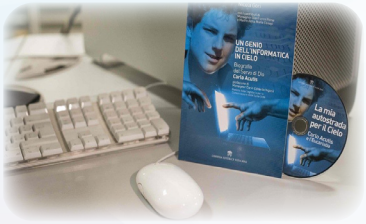

Ban Ca Nguyện Cecilia

Thoa Đoàn & Lộc Đặng

"Một lần ca, bằng hai lần cầu nguyện"

Thấm thoát tôi được sinh hoạt và gắn bó với Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp đã được 25 năm. Nhân dịp ngày kỷ niệm 40 năm thành lập Cộng Đoàn, tôi xin gởi đến Ban Biên Tập những lời tâm sự, trải lòng của một giáo dân trong nhà Chúa, tâm tình tri ân và trân trọng với tình yêu Chúa ban, cùng với tình cảm yêu thương của tất cả anh chị em trong Cộng Đoàn quanh tôi.

Khi bước chân vào ngôi nhà của CĐ ĐMHCG, tôi thật bỡ ngỡ để chọn cho mình một con đường hoạt động, sinh hoạt cùng với các anh chị em trong Cộng Đoàn, vì từ một người mới trở lại đạo các phương thức sinh hoạt thật là mới lạ.

Với sự hỗ trợ, đồng hành của người chồng ngoan đạo là anh Minh Lộc cùng với sự mời gọi của anh Quang Anh, chúng tôi đã tham gia vào Ca Đoàn "Ngàn Sao" của nhà thờ với sự hướng dẫn của anh Ca Trưởng Quang Anh. Nơi đây tôi được sinh hoạt và tập hát những bài Thánh ca đầu tiên đi vào đời tôi, sự trải nghiệm này quá tuyệt vời và kỳ diệu.

Nhưng rồi, thời gian sinh hoạt phải dừng lại sau 3 năm vì bận bịu với cuộc sống gia đình, con cái, bổn phận và trách nhiệm của một người vợ, người mẹ đã cuốn hút tôi vào bộ máy quay đều, quay đều theo ngày tháng. Tôi đã quên dần niềm vui ca hát của những bài Thánh ca tuyệt vời trước kia. Tôi đã không còn thời gian dành cho những buổi tập hát với Ca đoàn, tôi như thân cây khô héo, tàn úa và cô quạnh, nhưng ẩn náu đâu đó, âm ỉ chờ đợi niềm khao khát sẽ quay trở lại.

Và một lần nữa Chúa đã mở một cánh cửa mới cho tôi. Tôi đã cùng chồng tái hợp với bạn Diên Linh, anh chị Vỹ-Tuyết, anh chị Huyến-Hằng, chị Vân, góp phần phục vụ vào sinh hoạt của Ca Đoàn Thiếu Nhi đang mới từng bước đi vào ngưỡng cửa thành lập.

Chúng tôi cùng đàn ca với các cháu, đứng sau hỗ trợ, khuyến khích các cháu hát tiếng Việt, sự việc này không những chỉ giúp cho các cháu, mà chính sự giúp sức đó đã giúp cho chính gia đình chúng tôi, hướng dẫn hai cô con gái tập tễnh những bước đi đầu tiên vào sinh hoạt đoàn thể, cùng biết hát tiếng Việt để duy trì cội nguồn cha ông.

Song song với hoạt động đó một sự kiện đặc biệt khác đã đưa đến cho chúng tôi.

Anh Vỹ, anh Huyến và một số các anh chị em khác trong đó có chúng tôi, được cơ hội tham gia hát những bài Thánh ca cho các buổi châu và những dịp Tĩnh tâm của Cộng đoàn. Tôi vẫn thường nghe các Cha dạy rằng:

"Một lần hát bằng hai lần cầu nguyện"

Lời dạy ấy đã thấm sâu vào tâm trí tôi.

Ban Ca Nguyện Cecilia trở thành gia đình thứ hai của chúng tôi, nơi ngôi nhà nhỏ bé này, tôi được cùng ca hát, sinh hoạt và vui sống chia sẻ những tâm tình, những lời nguyện cầu cho nhau, cho gia đình, cho bạn bè thân thiết và ngay cả cho những người chưa từng quen biết. Nhóm đàn sỹ gồm các anh: Vỹ (Guitar Lead), Huyến (Guitar Chord), và Lộc (Guitar Bass), đã cùng nhau soạn nhạc, viết nốt cho những bài hát Thánh ca, đã đem đến cho đêm Châu Thánh Thể thêm được sốt sắng, chỉn chu, thật tâm tình đầy ý nghĩa và ấm áp.

Nhân đây, hai em Lộc-Thoa nói riêng và xin được thay mặt cho các anh chị em Ban Ca Nguyện nói chung, xin được 1 phút để tưởng nhớ, tri ân, kính trọng, cúi chào người thầy, người anh, người bạn thân yêu đã quá cố, linh hồn anh Giuse Nguyễn Quang Huyến, đã đồng hành cùng với BCN ngay từ thuở đầu thành lập. Xin anh, nơi nhà Chúa trên Trời Cao, cầu nguyện cho chúng em luôn được vững

mạnh đức tin, tiếp tục nhiệm vụ phục vụ và dâng lời ca cầu nguyện cho Cộng đoàn dân Chúa.

Trong mỗi khía cạnh của cuộc sống, góc nhìn khách quan nhận định về một sứ mệnh, luôn là những chìa khóa mở ra những cánh cửa khác nhau. Nhưng cuối cùng chung quy cũng đều là về với Chúa, nơi đây chúng ta không phân biệt giai cấp, chức vụ hay tiền tài, mà tất cả chỉ là phục vụ và tận hiến cho Thiên Chúa.

Nói như vậy, chỉ là xin bày tỏ sự suy nghĩ riêng tư của tôi, muốn đưa ra khía cạnh nhìn nhận về nhiệm vụ và vai trò phục vụ của Ban Ca Nguyện.

Nơi đây tập hợp tất cả các anh chị em nào thích ca hát, cầu nguyện, không phân biệt giọng hát hay, hay không hay, mà chỉ luôn đặt tinh thần yêu mến Thiên Chúa lên trên, cùng góp chung lời ca tiếng hát trong những buổi Chầu Thánh Thể và Tĩnh tâm.

Tôi suy nghĩ rằng "Ca Nguyện", nghĩa là, ca dâng tình yêu Thiên Chúa, Người đã chịu khổ nạn vì chúng ta và dâng lên Ngài những lời nguyện xin sám hối, cầu xin Ngài ban cho một đức tin vững mạnh, để vượt qua những lúc yêu đuối và cuối cùng là cảm tạ tình yêu bao la của Ngài.

Tôi yêu mến BCN với tấm lòng đơn sơ, với tâm tình mộc mạc và bằng tất cả trái tim tinh khiết của mình.

Chúng tôi đã cùng nhau tập luyện từng nốt nhạc, từng lời bài hát sao cho tốt nhất có thể, truyền đạt ý nghĩ và cảm nghiệm, để những giờ Chầu Thánh Thể hay Tĩnh tâm, được tăng thêm phần tôn nghiêm, cùng với Cộng đoàn dân Chúa được sống và cầu nguyện trong Chúa, để trải nghiệm những giây phút ngắn ngủi nhưng vô cùng đầy ý nghĩa và quyền năng.

Để kết thúc những lời tự sự này, tôi xin gởi lời cám ơn đặc biệt đến tất cả các anh chị em trong Ban Ca Nguyện, những thành viên cũ hay mới, đã đến và đã đi, hay đang ở bất cứ nơi đâu đã từng cùng sinh hoạt sánh vai với Ban Ca Nguyện, xin nhận nơi tôi lời cám ơn thân thương và đầy lòng cảm mến tuyệt vời nhất.

Nguyện xin Thiên Chúa ban cho BCN luôn sống trong tinh thần hăng say ca hát, hoạt động bác ái và hòa đồng, yêu thương với tất cả Anh Chị Em trong nhà Chúa, cùng chung tay xây dựng trong tinh thần Cursillo mà tôi đã được hướng dẫn khi trở thành một Cursillista: "Một tay nắm lấy Chúa, một tay nắm lấy Anh Chị Em", chung tay xây dựng để nâng CĐ ĐMHCG lên vị trí mãi đỉnh, dưới sự che chở yêu thương và bao bọc của Chúa Giêsu Kitô và Mẹ Maria kính yêu.

Nhân dịp kỷ niệm 40 năm thành lập Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, xin được Chúc Mừng, Chúc Mừng!

Một con số không quá nhỏ và cũng không đủ to, nhưng đã nói lên những chặng đường của Cộng đoàn đã đi qua, từ viên đá nền tảng đầu tiên của các Bác, Cô, Chú, Anh Chị Em đi trước đã đặt để, và còn đang tiếp tục chung tay xây dựng một bức tường vững chắc, kiên cố cho đến ngày nay, và sẽ mãi mãi vững bền cho đến thế hệ kế tiếp, tiếp tục phát triển và trường tồn.

Xin chân thành đa tạ!

Châu Thánh Thể Với Ban Ca Nguyện Cecilia

TGV

Lạy Chúa, là Đấng thấu hiểu mọi nhu cầu của đời sống con. Xin giúp con khao khát yêu mến và mật thiết với Chúa, và xin cho tâm linh con được sự hiện diện của Chúa mỗi ngày trong đời sống của con qua cầu nguyện. Amen.

Tôi thường luôn có những mẫu đối thoại ngắn tâm tình với Chúa ở mọi nơi và mọi lúc trong ngày. Nói chuyện, thân thưa với Chúa rất đơn sơ và giản dị. Tôi nói chuyện với Người, tôi kể cho Người nghe những lắng lo và phàn nàn của tôi, nhưng Người không trả lời. Người chẳng nói gì với tôi cả, như vậy có phải là lời cầu nguyện của tôi không được đáp trả? Thật ra, Thiên Chúa luôn nói chuyện với tôi, nói đúng hơn Thiên Chúa không bao giờ ngừng nói với tôi trong mọi thời khắc. Thế nhưng giữa cái đều đặn của nhịp sống hàng ngày, giữa cái ồn ào và vội vã, không dễ để nghe được tiếng Chúa trong mọi sự. Vì ý tưởng Thiên Chúa chẳng phải ý tưởng của tôi, nhìn lên bầu trời xanh cao bấy nhiêu thì đường lối của Thiên Chúa cao siêu hơn ý tưởng quá thấp hèn của tôi. Một cách nào đó cầu nguyện chính là để nhận ra ý tưởng của Chúa trong những việc của Người. Để không bao giờ nản lòng khi cầu nguyện, tôi cần có một lòng tín thác nơi Chúa Thánh Thần và đến với Thánh Thể Chúa.

Châu Thánh Thể, gặp gỡ Chúa Giêsu với Ban Ca Nguyện Cecilia, cảm nếm được bàn tay Chúa ân cần nâng đỡ tôi, cảm giác thật hạnh phúc được đồng hành với quý anh chị em trong BCN Cecilia như được Chúa đang ngay cạnh bên, thật gần gũi như là được chạm vào Ngài. Đôi khi cảm nhận được những việc xảy ra cho tôi thật rõ là do bàn tay Chúa sắp đặt. Tôi và quý anh chị em trong BCN sinh hoạt và đến với nhau qua Thánh nhạc, vì yêu thích Thánh ca, thật hạnh phúc khi được chia sẻ cùng với Giáo Hội Công Giáo một kho tàng vĩ đại Thánh nhạc. Hát là hai lần cầu nguyện, khi hát lên một bản Thánh ca, chúng tôi như được hòa nhập vào tâm tình cầu nguyện như được nâng tâm hồn lên cùng Chúa. Càng say mê Thánh ca, chúng tôi càng yêu mến và gần gũi nhiều hơn. Nếu cuộc sống có đủ buồn vui lẫn lộn thì Thánh ca cũng vậy. Trong những ngày vui, chúng tôi hát lên những bản nhạc làm rộn ràng con tim. Trong những ngày mùa Chay hay đám tang, có những bản nhạc đưa ta trở về với tâm tình sám hối "Hỡi người hãy nhớ mình là bụi tro, một mai mình sẽ trở về tro bụi". Còn trong những ngày của mùa Vọng và Giáng sinh, chúng ta lại được hát lên những bài Thánh ca đón chờ Con Chúa ra đời.

Ước mong sao Ban Ca Nguyện anh chị em chúng tôi luôn mang trong mình sứ mạng đem Chúa đến cho mọi người qua lời ca tiếng hát của mình để lời ca tiếng hát của chúng ta chạm tới tâm hồn người nghe với một tâm hồn cầu nguyện và một tinh thần đạo đức thánh thiện hết lòng yêu mến Chúa. Vậy nếu quý anh chị em khi đọc được tâm tình bài viết này, cùng một tâm tư muốn gần Chúa hơn, cầu nguyện với Chúa nhiều hơn, và yêu thích Thánh ca xin hãy đến với Ban Ca Nguyện Cecilia trong hai ngày trong tháng: Thứ Hai và Thứ Tư của tuần thứ 2 trong tháng vào lúc 6:30PM – 9:00PM tại phòng A; tối thứ tư Châu Thánh Thể trong nhà thờ vào lúc 8:00PM - 9:15PM.

"Khi Ngài ngồi ăn với họ, Người cầm lấy bánh, dâng lời chúc tụng, và bẻ ra trao cho họ. Mắt họ liền mở ra và họ nhận ra Người, nhưng Người lại biến mất" (Lc 24: 30,31).

Để biết Chúa và biết bạn, Chúa nói với ta như thế nào? Hãy đến với Thánh Thể vì Ngài đã trao ban chính Ngài cho tôi và bạn, để tôi và bạn có thể đón nhận Ngài và tiếp tục cuộc hành trình với Ngài mỗi ngày.

Hy Vọng Và Mừng Vui
Đón Chờ Chúa Đến

Thanh Tâm

Bước vào tháng 11, tháng Tạ Ơn, tháng Tri Ân, tháng Cảm Tạ Hồng Ân Thiên Chúa đã ban cho tất cả mọi gia đình chúng ta, bình an khỏe mạnh, cơm no áo ấm, hạnh phúc đầy tràn. Và vì thế Ban Ca Nguyện hợp với Liên Nhóm Saddleback thuộc Phong Trào Cursillo tổ chức một đêm Ca Nguyện và Tạ Ơn Thiên Chúa bằng những bài hát nói lên lời cảm ơn chân thành sâu sắc nhất phát xuất từ trái tim mỗi người chúng ta. Nhờ những buổi sinh hoạt này, chúng tôi học hỏi được: "Làm bạn, trở thành bạn, và đem bạn đến với Chúa Kitô" và "Một tay nắm lấy Chúa và một tay nắm lấy anh chị em" đó là những phương châm của Phong trào Cursillo, và cùng nhau chia sẻ sống ngày "Thứ tư".

Tiếp theo đó là Tĩnh Tâm Mùa Vọng, chúng tôi dành nhiều thời giờ để tập hát, mỗi bài hát là một lời nhắn nhủ, lời yêu thương, lời tâm tình đi sâu vào lòng người. Như: *"Xin khắc vào tim con mối tình ngàn năm thắm nồng, Xin đặt lên môi con, lời ca tán tụng danh Chúa. Nguyện đời con hiến dâng lên Ngài, một tình yêu sắt son vẹn tròn, câu ước thề trọn nghĩa thủy chung"*. Mỗi bài hát, mỗi lời ca đã chiếm trọn trái tim của tôi, làm rung động, đánh thức trái tim yếu mềm mỏng giòn của tôi: *"Mùa Vọng là thời gian nhắc nhở cho con, Chúa luôn bất ngờ đến để con đừng sống u mê, để con đừng sống lê thê, sa vòng tăm tối hư vô. Như ngọn đèn chầu cho con luôn sáng ở trước Thiên Nhan"*.

Mùa Vọng là mùa để chúng ta chuẩn bị tâm hồn xứng đáng trong niềm mong chờ mừng Chúa Giáng Sinh sắp đến, đồng thời Giáo Hội cũng nhắc nhở chúng ta hãy chuẩn bị tâm hồn chờ đón Chúa đến viếng thăm tâm hồn mỗi người chúng ta. Chúng ta hãy chuẩn bị tâm hồn mình cho sạch sẽ để đón rước Chúa, hãy thật lòng ăn năn sám hối, hoán cải đời sống để xứng đáng cho Chúa ngự đến.

Thực sự Chúa đã đến trong tôi mỗi khi tôi chú tâm cầu xin Ngài đến, lúc ấy tôi cảm nhận rằng toàn thân tôi như có dòng điện cực mạnh chạy từ đầu đến chân rồi lại từ chân lên đầu, tôi cố nắm lấy khoảnh khắc này, để được đắm chìm trong ân sủng của Ngài, và những gì tôi cầu xin Chúa đều ban cho tôi. Nhất là trong giờ Chầu Thánh Thể chung với giáo xứ, mỗi sắc dân đều dùng ngôn ngữ của mình để ca tụng, ngợi khen và cảm tạ Chúa, và cầu nguyện theo ý chỉ riêng mình, hôm ấy tôi cũng cầu xin và tôi đã được ơn.

Mong chờ Giêsu, mỗi người chúng ta là con cái Chúa diễn tả niềm vui, lòng hân hoan và hạnh phúc vô bờ, khi biến cố Giáng Sinh đang gần kề. Trong thư của Thánh Phaolô Tông Đồ gởi cho cộng đoàn tín hữu Philipphê: "Anh em hãy vui luôn trong Chúa! Tôi nhắc lại: Vui lên anh em! Vì Chúa đã đến gần" (Pl 4.4.5).

Chúng ta đã bước vào tuần thứ II của Mùa Vọng với sự mong chờ và đợi trông Chúa đến. Đợi trông Chúa đến trong tâm hồn từng người và ở cùng với mỗi người. Chúa đã gần bên. Là người con cái Chúa, thật sự niềm vui của dạt dào bình an, và đầy ân sủng của Thiên Chúa.

"Có tiếng ai tiếng ai ru à ơi, Này Hài Đồng nhỏ bé ngủ ngoan có Mẹ đây. Có tiếng ai hát ru chính Con Một Chúa Trời, vừa hạ sinh chốn đây người ơi. Đấng Cứu Tinh trở nên bé thơ nhỏ nhoi, đang say sưa tiếng ru à ơi. Hãy lắng nghe tiếng yêu thương đang vọng ngân, ngọt ngào lời ru thánh đêm hồng ân". Ôi lời ru đêm thánh, đã vang vọng lên đón chờ Đấng Cứu Tinh đang gần đến.

Ban Ca Nguyện chúng tôi đang ráo riết, nô nức tập dợt cho buổi Thánh Nhạc Vọng Giáng Sinh, kế tiếp lại tập hát cho cho Hội Bảo Trợ Ơn Thiên Triệu và cầu nguyện cho các Cha, các Thầy, các Tu Sinh Nam Nữ được ơn bền đỗ và ân sủng của Thiên Chúa toàn năng.

Trong nhân gian, nhà nhà vui tươi đón mừng Chúa Giáng Sinh bằng cách trang trí cây Noel, hang đá, giăng đèn kết hoa, bằng muôn màu muôn sắc để chờ đón Chúa giáng trần. Các em bé cũng nô nức, rộn ràng không kém đòi ba mẹ đọc truyện huyền thoại về ngày Chúa sinh ra, về những món quà do Ông Già Noel chui qua lò sưởi đặt dưới gốc cây Noel trong nhà.

"Mừng ngày Chúa sinh ra đời, nào mình cùng nắm tay tươi cười. Hoà bình đến cho muôn người, cùng cất tiếng ca mừng vui. Mừng ngày Giáng Sinh an hoà, mừnh hạnh phúc cho muôn nhà. Từ thành phố hay đồng quê, muôn nơi vui tiếng hát ca vang lừng. Đêm Noel, đêm Noel ta hãy cùng vui lên, Đêm Noel, đêm đêm ta xin hoà bình cho trần thế. Đêm Noel, chuông vang lên, chuông giáo đường vang lên. Đêm Noel, vui đêm Noel, ta hãy chúc nhau câu cười".

Vinh Danh Thiên Chúa Trên Trời, Bình An Dưới Thế Cho Loài Người Chúa Thương.

Cùng nhau vui trong Giáng Sinh Hòa Bình, cùng nhau vui trong Giáng Sinh huy hoàng, cùng nhau vui trong Giáng Sinh an lành và một Năm Mới bình an.

Cuối cùng, xin kính chúc Đức Cha Tôma Nguyễn Thái Thành, Cha Giám Quản Martin Bùi Tuấn, Cha Quản Nhiệm Gioan Baotixita Nguyễn Văn Phương, Ban Biên Tập và toàn thể Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp một mùa Giáng Sinh An Lành và Năm Mới vui tươi, hạnh phúc.

Xin nhớ đón đọc Đặc San

40 Năm Hiệp Hành Trong Tin Yêu.

40 Năm Cuộc Tình

Phó Tế **Châu Trần**
Laguna Woods, December 2023

Dear sons and daughters of God, I trust in you like Moses, looking at the promised land of milk and honey after the 40-year journey in the desert, trusted in Joshua to carry on. See you in church where families unite in loving God and loving one another, get nourished by Jesus in the Eucharist, and the Kingdom of Heaven comes. God Bless our community.

Một trang giấy của không gian hai chiều làm sao ghi lại hết 40 năm sống bao chiều yêu thương và ước vọng gắn bó với Chúa, với Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp (nguyên là CĐ Saddleback), và với Giáo xứ Saint Nicholas, Laguna Woods.

Riêng gia đình tôi, sinh hoạt 27 năm, đã có nhiều kỷ niệm đẹp, vui buồn, thăng trầm, và những ước vọng chưa thành, đủ để thấy nếu bỏ Chúa, bỏ cộng đoàn, con đi với ai? Mỗi ngày trong hành trình tôi tìm một niềm an ủi giúp tôi thăng hoa trong tình Chúa, tình người, như lời nhạc Trịnh Công Sơn:

"Mỗi ngày tôi chọn một niềm vui…
Và như thế tôi sống vui từng ngày…"

Nếu ví 40 năm cuộc tình của cộng đoàn Công giáo Việt Nam, như hành trình Mô-sê vâng nghe ý Chúa dắt dân Do Thái ra khỏi đất Ai Cập, đi với Chúa trong sa mạc 40 năm. Khi đến cuối đời 120 tuổi, Mô-sê được Chúa cho nhìn thấy đất hứa đầy sữa và mật ong, nhưng đã không vào đó mà chọn hậu duệ Giô-suê tiếp dẫn. Phải chăng 40 năm với Chúa và dân Chúa đã là những chuỗi ngày thiên đàng bất tận cho Mô-sê rồi? Các tiền nhân của cộng đoàn mình cũng thế, chắc chắn đã nhìn thấy đất hứa đầy ơn phúc và bình an khi gầy dựng cộng đoàn, khi thờ phụng Chúa trong tin yêu, khi đã thấy hoa quả và phó thác cho các «Giô-suê" hậu duệ qua mô thức "tông truyền" trong nội quy của Ban Thường Vụ và của các hội đoàn, thể hiện trong các bản tường trình của các buổi họp.

Thần khí Chúa đã làm việc từ bước đầu thành lập cộng đoàn, từ thời gian sinh hoạt "bao cấp" đến thời cộng đoàn có các Cha Quản nhiệm, các Sơ, Phó tế, Cha Chính xứ mới, rồi Cha Quản xứ Việt, Martin Tuấn Bùi. Những kinh nghiệm hiệp hành phụng vụ với Giáo hội địa phương đã thành khuôn trong Hội Đồng Mục Vụ Cộng Đoàn và Giáo xứ. Các kinh nghiệm đối ngoại đã nhờ các giáo dân chuyên nghiệp đóng góp tài năng và thời giờ vào Hội Đồng Giáo Xứ. Các sinh hoạt với cộng đoàn sắc dân khác đang thăng hoa cùng nhóm Hiệp Nhất (Unity Group), và nhất là các mầm non Thiếu Nhi Thánh Thể đang trưởng thành, hiệp hành xứng hợp với những ước vọng của dân Chúa trong thời đại mới.

Ước cho thời sữa và mật ong hôm nay, già trẻ khác biệt văn hóa cũ mới có đối thoại gần gũi. Ước cho già trẻ cùng dự lễ tiếng Anh và tiếng Việt thường xuyên để cảm nhận nhau trong Nước Trời. Ước cho trẻ cưới nhau trong nhà thờ để cả Giáo hội trên trời và dưới đất cùng chung vui trong Thánh Thể. Ước cho con cái của Công Chúa và Hoàng Tử Nước Trời được rửa tội để khỏi bị lầm lạc dưới trần gian. Ước cho ơn gọi đời sống tận hiến thêm dồi dào để thế gian được thánh hoá. Như Mô-sê đã sống đời đời với Chúa trong hành trình đầy gió cát bụi trần tạm bợ, nhờ lời giao ước Chúa hứa (Gs 1,5): "Ta sẽ không bỏ rơi ngươi. Ta sẽ không ruồng bỏ ngươi." thế nào, thì xin mượn lời Elvis Phương hát "Lời Cuối Cho Em" mà cũng trọn tình với nhau trong cõi phúc đời đời như vậy:

"Nếu ngày mai nếu chúng mình xa nhau
Ta xin muôn kiếp yêu nhau mà thôi."

Con Xin Tạ Ơn Chúa

Bùi T. Anh-Đào

Tôi yêu vô cùng lời điệp khúc bài hát "Khúc Ca Tạ Ơn" của Linh Mục Nhạc Sĩ Thiên Ân: "Xin tạ ơn, con xin tạ ơn Chúa, mãi muôn đời con xin tạ ơn Chúa. Dù trần gian bao khó nguy ngập tràn, tình Ngài thương con bước đi bình an. Xin ngợi ca bao la tình thương Chúa, mãi muôn đời ca vang tình thương Chúa. Trọn niềm tin con phó trong tay Ngài, vì đời con tất cả là hồng ân."

Thật vậy, nhìn lại quá khứ thì Chúa yêu thương và cưng chìu tôi quá! Chúa biết tôi ái mộ ca đoàn Ngàn Sao nhiều cỡ nào, và Chúa cũng đáp lời nguyện xin của vợ chồng tôi là cần nhà nhiều phòng cho gia đình khi ba mẹ chồng tôi qua Mỹ đoàn tụ. Vậy là Chúa cho gia đình được dọn đến vùng Saddleback Valley, có họ đạo Saint Nicholas rất dễ thương vì có cộng đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp tuy bé nhỏ nhưng đầy tình thân.

Rồi từ mùa hè năm 1996, gia đình tôi được tham dự thánh lễ Việt Nam hàng tuần, cùng với ca đoàn Ngàn Sao kính dâng lên Chúa những bài thánh ca gửi trọn tâm hồn. Tôi hăng hái tham gia vào các sinh hoạt của cộng đoàn Việt Nam; bao nhiêu là hội là đoàn, rất phong phú!

Tôi phụ giúp trường Việt Ngữ vì đằng nào cũng đưa các con đi học. Các thầy cô giáo tận tụy dạy dỗ các em học sinh với một tình thương bao la, là một gương sáng cho tôi học hỏi. Hiện nay vẫn có nhiều thầy cô còn tiếp tục giúp trường; thật đáng khâm phục!

Tôi rất vui thích được sinh hoạt hàng tháng với Liên Nhóm Cursillo của cộng đoàn. Rất nhiều anh chị gắn bó lâu năm với phong trào và nêu gương sáng phục vụ cho tôi. Cảm ơn tất cả các anh chị Cursillistas thân thương của em!

Tôi yêu mến các chị trong Hội Các Bà Mẹ Công Giáo của cộng đoàn nhà lắm, vì chị nào cũng rất đáng yêu! Không biết tất cả các chi hội khác thế nào, chứ các chị của tôi rất là thân thiện, điệu đà, trẻ trung và vui tươi như hoa. Chị nào cũng mỹ miều, dịu dàng trong các tà áo dài là trang phục được các chị mang mặc thường xuyên mỗi khi phục vụ trong thánh lễ. Tôi học hỏi từ các chị những kinh nghiệm nuôi dạy con cái, xây dựng hạnh phúc gia đình, cách cư xử với gia đình chồng hay với những cảnh huống khó khăn, và còn nhiều điều học hỏi khác rất cần thiết cho ai ở trong vai trò làm vợ, làm mẹ và cả làm bà nữa.

Người ta đi ăn buffet muốn thử nhiều món khác nhau; tôi đi sinh hoạt thì muốn tham dự nhiều hội đoàn, ban ngành (cho vui).

Tôi được mời gọi phục vụ trong Ban Lễ Cưới (Hỉ) và Ban Tang Lễ (Hiếu). Ở đây không có nhiều người (trẻ tuổi) làm lễ cưới, nhưng có nhiều người (lớn tuổi) cần lễ an táng!

Tôi cũng từng tham gia sinh hoạt chương trình Thăng Tiến Hôn Nhân Gia Đình; sau đó chuyển qua sinh hoạt với Gia Đình Nazareth do cộng đồng Việt Nam tại Giáo Phận Orange thành lập. Đây là sinh hoạt mục vụ gia đình rất hữu ích cho các cặp vợ chồng; cả tôi và chồng đều thích và gắn bó với sinh hoạt này; chúng tôi học hỏi từ các cặp hôn phối một tình yêu đằm thắm, hy sinh cho người mình yêu; dù trải qua bao năm tháng nhưng tình yêu đó vẫn còn là mật ngọt trao tặng nhau!

Cộng đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp bé nhỏ và dễ thương ngày nay vắng bóng rất nhiều anh chị em, vì có người dọn nhà đi ở vùng Little Saigon, có người lập gia đình hay đi làm ăn xa, và cũng rất nhiều người đi luôn không bao giờ trở lại, nhưng tôi vẫn thầm nhớ đến họ, cảm ơn Chúa vì mình đã được một thời cùng sinh hoạt chung.

Xin Chúa luôn chúc phúc và gìn giữ tất cả anh chị em trong cộng đoàn thân tình này của con.

Con xin tạ ơn Chúa.

LEGIO MARIAE

40 Năm Nhìn Lại

Tóm lược – **Nguyễn Văn Nhuận**

"Lê-giô Mariae muôn tuổi vẫn đang xuân"

Trong niềm hân hoan mừng 40 năm thành lập Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Giáo Xứ St. Nicholas, Đạo Binh Đức Mẹ cũng có nhiều điều để nhớ về sự khởi đầu thành lập và bước tiến của Legio Mariae tại Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.

Qua biến cố 30 tháng 4, 1975, cùng làn sóng tị nạn đi tìm tự do, một số quân binh Legio Mariae dừng chân tại vùng "đất lành chim đậu" Saddleback Valley. Với lòng nhiệt thành yêu mến Đức Mẹ, và muốn khởi xướng các sinh hoạt của Legio, những quân binh này hăng hái đứng lên thành lập tiểu đội Legio Mariae ngành Việt Nam đầu tiên tại Cộng Đoàn Saddleback, Giáo xứ St. Nicholas.

Tiểu đội Đạo Binh Đức Mẹ với Danh hiệu: Đức Bà Là Tòa Đấng Khôn Ngoan của Cộng Đoàn (Saddleback) Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp đã được thành lập vào ngày 3/1/1986. Qua sự dìu dắt tận tình của hai Cha Vũ Tuấn Tú và Cha Đỗ Thanh Hà giúp quân binh lên tinh thần, hăng say hoạt động, hết lòng trung thành và phó dâng cho Đức Mẹ để nhằm mục đích tham gia vào sứ mạng Phúc âm hóa, thánh hóa bản thân. Sau một thời gian ngắn, Legio Mariae thành lập thêm một tiểu đội khác là Tiểu Đội Đức Bà Phù Hộ Các Giáo Hữu để các công tác thêm hữu hiệu dưới bóng cờ của Mẹ Maria là nữ tướng của Đạo binh. Sau này vì các hội viên lớn tuổi và không thuận tiện lái xe vào buổi tối nên nhập chung với tiểu đội ban ngày và sinh hoạt cho tới bây giờ.

Chủ đích của Legio là thánh hóa bản thân, phục tùng Giáo hội qua hàng giáo phẩm địa phương là (Giám mục và các Linh mục) trong các Công Giáo Tiến Hành. Hội viên Legio thánh hóa bản thân bằng sự cầu nguyện, hy sinh, hãm mình, noi gương Mẹ Maria, sống khiêm nhường, nhịn nhục, vâng lời và học hỏi nhân đức nơi Đức Mẹ. Quân binh của Mẹ Maria cần có những đức tính đó mới có thể chu toàn các công tác, đem Tin Mừng của Chúa đến với người khác.

Ngoài việc hội họp đều đặn hàng tuần, các hội viên Legio tham gia vào các công tác với hoàn cảnh, khả năng và môi trường thích hợp của mình, hầu làm sáng danh Thiên Chúa và Đức Mẹ qua các công tác tiêu biểu như sau:

- Thăm gia đình: Công giáo, tôn giáo bạn, rối, bất hòa.
- Thăm bệnh nhân: tại bệnh viện, viện dưỡng lão, tư gia.

• Thăm tang gia: đọc kinh tại nhà quàn, tư gia, dự Thánh Lễ an tang.

• Dạy giáo lý cho dự tòng.

• Dạy Việt Ngữ.

• Thăm trại cải huấn, tham dự cầu nguyện Bảo Vệ Sự Sống trước các trung tâm phá thai.

• Kiệu Mình Thánh Chúa cho bệnh nhân tại bệnh viện và tư gia.

• Tham gia các công tác đạo đức trong cộng đoàn, cộng đồng.

• Công tác xã hội: nấu ăn và phục vụ người vô gia cư, dạy giáo lý cho các em trẻ sai phạm trong trại cải huấn, giúp chuyên chở bệnh nhân đi bác sĩ, giúp đưa người đi Lễ Chúa Nhật. v.v.

Tin tưởng, cậy trông nơi Thiên Chúa và Đức Mẹ mà hội viên Legio Mariae có được sự hăng say nhiệt thành và sốt sắng để thi hành những công tác trên với ước mong đạt được kết quả hầu dâng lên Ngài.

Điều vui mừng là người nào gia nhập Legio được 3 tháng, sau nghi thức tuyên hứa ít có ai từ bỏ hội.

Dường như ơn thiêng liêng huyền nhiệm đã kết nối với họ khắng khít chặt chẽ với Legio. Kính xin Thiên Chúa qua lời chuyển cầu của Mẹ Maria ban nhiều ơn cho những ai đã và đang sinh hoạt, cộng tác và bảo trợ cho Legio. Nguyện xin những gì Chúa và Mẹ đã cho khởi sự tốt đẹp, thì sẽ hoàn tất tốt đẹp.

Những vị Niên Trưởng tiên phong & thành lập hội Legio Mariae tại CĐ Saddleback Valley

Lê Thị Phúc, Đỗ Thế Giới, Nguyễn Văn Lê và Trần Văn Pháp

Thành phần ủy viên:

Trưởng Gioan Trần Văn Pháp, Phó Nguyễn Văn Lê, Augustinô Đỗ Thế Giới và Thư ký Anna Nguyễn Thị Phúc.

Quân Binh Hoạt Động từ năm 1986 – 2000:

Maria Vũ Thị Lộc, Cecilia Trần Thị Thọ, Maria Phan Thị Lý, Maria Huỳnh Thị Hoa, Phanxicô Trần Thanh Tùng, Têrêsa Nguyễn Khoa Kim, Maria Trần Thị Thiêng, Maria Đỗ Thị Hồng, Têrêsa Nguyễn Thị Cậy, Thomas Bùi Văn Thiện, Giuse Nguyễn Hữu Cần, Giuse Nguyễn Tấn Đỗ, Phêrô Nguyễn Văn Thịnh,

Têrêsa Vũ Thị Khiết, Anna Phạm Thị Hiếu, Đôminicô Vũ Minh, Giuse Phạm Đức Bổng, Anna Nguyễn Thị Nga, Phêrô Bùi Đăng, Têrêsa Khổng Thị Nhàn

Thành phần ủy viên: hiện tại 2023

Trưởng Giuse Nguyễn Năng Sỹ, Phó Maria Nguyễn Thị Hồng, Thư Ký Maria Bùi Thanh Tâm, Thủ Quỹ Têrêsa Nguyễn Thị Ngọc Khánh.

Chúng tôi vẫn nối gót tiền nhân tiếp tục sinh hoạt, gìn giữ và phát triển hội Đạo binh Đức Mẹ, hiện tại số quân binh không nhiều nhưng chúng tôi vẫn sinh hoạt đều đặn, để xứng đáng đứng dưới lá cờ Đức Maria.

Chúng tôi luôn mong mỏi sẽ có lớp người trẻ tiếp tay để hội Legio Mariae không bị mai một, và truyền lại cho thế hệ mai sau. Quý vị nào muốn tìm hiểu về Legio Mariae xin vui lòng liên lạc với chúng tôi là Nguyễn Năng Sỹ hoặc gặp Cha quản nhiệm của cộng đoàn.

Hình ảnh sinh hoạt của Tiểu đội Đức Bà Là Tòa Đấng Khôn Ngoan

Tiểu đội Legio Mariae

Danh hiệu: Đức Bà Là Tòa Đấng Khôn Ngoan

Lê-giô tiểu đội họp hàng tuần
Đức độ Mẹ ban tựa nắng xuân
Bà đẹp như trăng khi chủ tọa
Là ơn dội xuống bởi Thánh Thần
Tòa cao Mẹ ngự trên Thiên Quốc
Đấng bậc trinh tuyền Chúa đặc ân
Khôn tỏa thiêng liêng phò Giáo Hội
Ngoan hiền con Mẹ phải chuyên cần
Ngoan hiền con Mẹ phải chuyên cần
Giữ lẽ công bằng trọng nghĩa nhân
Đoàn kết thực thi lòng bác ái
Vâng lời Đức Mẹ, thắng gian truân
Đoàn quân tiến mạnh vào truyền Giáo
Nước Chúa lừng danh khắp thế trần
Nhiệm vụ chu toàn trong lặng lẽ
Lê-giô muôn tuổi vẫn đang xuân

Phêrô Phạm Đình Uyên

Buổi hội Legio Mariae

Quỳ quanh khăn trắng phủ bàn,
Trước bàn thờ Mẹ tâm hồn lặng yên.
Mắt nhìn ảnh Mẹ Ban ơn,
Đoàn con hội họp chứa chan ân tình.
Nguyện cầu cùng Chúa Thánh Thần,
Đoái thương ngự trị, luyện hồn thắm tươi.
Mân côi dâng Mẹ Chúa trời,
Năm mươi châu hạt, xin người chứng tri.
Legio thủ bản từng kỳ,
Lắng tai nghe ngóng, khắc ghi trong lòng.
Thông qua biên bản mỗi tuần,
Để cùng suy xét, tập tành gắng công.
Điểm danh huấn dụ bốn điều,
Đôi lời căn dặn, cùng nhau chấp hành.
Chi thu báo cáo rõ rành,
Chép ghi sổ sách tỏ tường phân minh.
Đến khi báo cáo phần mình,
Công to việc nhỏ tường trình cho nhau.
Kết thân cùng Mẹ trước sau,
Thành công thất bại trời cao Mẹ tường.
Tạ ơn Mẹ Chúa Thiên Đường,
Không chê chấp những tấm lòng đơn sơ.
Ca-tê-na đã đến giờ,
Mag-ni-fi-cat cất lời ngợi khen.
Huấn từ Linh giám trao ban, (***)
Lời hay ý đẹp, lời răn lời bày.
Khuyên con cái Mẹ hằng ngày,
Hợp nhất trong Mẹ ngại gì gian truân.
Trưởng chia công tác từng phần,
Cùng lời khuyến khích ân cần gắng công.
Cùng nhau trở lại mỗi tuần,
Họp hành, gắng sức chứng nhân tông đồ.
Bế mạc thời đã đúng giờ,
Phép lành Linh Giám ban cho mọi người.
Ra đi lòng trí thảnh thơi,
Kết liên cùng Mẹ sống đời con ngoan.

Tiểu đội Đức Bà Là Tòa Đấng Khôn Ngoan
Quân binh Legio Mariae (nvn)
*** (Trưởng Allocutio khi cha Linh Giám vắng mặt)

TÌNH YÊU MẸ HIỀN

Bùi Thanh Tâm

Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp thấm thoát đã thành lập được 40 năm, một cột mốc khá là dài cho một cộng đoàn nhỏ bé nằm về phía Nam quận Cam, tuy nhỏ bé nhưng cũng có khá đầy đủ các hội đoàn, ban ngành. Tôi may mắn được sinh hoạt trong hội Legio Mariae, theo tôi tất cả đều do thánh ý Chúa hay Đức Mẹ chọn cho mình nơi sinh hoạt.

Vào năm 1986 Praesidium Đức Bà Là Tòa Đấng Khôn Ngoan, được thành lập bởi các vị trung niên lúc bấy giờ như: Bác Phúc, bác Pháp, bác Giới, bác Minh, bác Cần, v.v… Ngày ấy tôi mới theo chồng về làm dâu cộng đoàn, chưa gia nhập cộng đoàn, chưa biết thế nào là tình yêu Thiên Chúa, tình yêu thương Mẹ hiền. Sau khi tôi được gia nhập hội, tôi được học hỏi, thánh hóa, cải thiện tâm hồn qua thủ bản của hội, qua những lần thăm viếng viện dưỡng lão, tiếp xúc với những bệnh nhân, mới thông hiểu sự đau khổ của những người kém may mắn hơn mình.

Sau những buổi tĩnh tâm của hội, tôi mới biết Mẹ Maria một tấm gương tuyệt vời về lòng thanh khiết, Mẹ không vương vấn một chút bợn nhơ tội lỗi. Mẹ hoàn toàn trong sạch tinh khiết. Tâm hồn Mẹ tràn đầy phúc đức thánh ân. Chính vì thế Giáo Hội đã dâng Mẹ lời kinh tuyệt vời: "Kìa Bà nào đang tiến lên như rạng đông, đẹp như mặt trăng, rực rỡ như mặt trời, oai hùng như đạo binh xếp hàng vào trận."

Vào những buổi họp, tôi được nghe những tâm tình chia sẻ của các anh chị em, tôi mới thông hiểu: Tín thác cậy trông vào quyền năng của Mẹ, thì Mẹ ban ơn cứu giúp mình trong mọi nơi mọi lúc, tôi xin kể lại những tâm tình chia sẻ do các bác và các anh chị như sau:

Một bác, mỗi khi bước vào xe, việc đầu tiên là làm dấu Thánh Giá để xin ơn bằng an khi lái xe, một hôm bác lái đến ngã ba đường, bác đang quẹo phải, theo ra là an toàn, nhưng rồi có hai chiếc xe khác chạy nhanh tới suýt đâm vào bác, trong khoảnh khắc đó, bác tưởng rằng không qua khỏi, cái chết đang đến gần bác, bác lâm râm cầu nguyện, và như có một tà áo phớt qua, ngăn cản hai chiếc xe không đâm vào bác, bác tin rằng đó là tà áo của Mẹ ngăn cản hai chiếc xe lại. Đức Mẹ đã gìn giữ, ôm ấp bác trong vòng tay Mẹ. Bác chia sẻ thêm: Hãy siêng đọc Thánh Kinh để hiểu biết về những điều Chúa dạy, phải có lòng sùng kính, tin tưởng, phó thác vào Mẹ Maria để nhận được nhiều hồng ân nơi Chúa và Mẹ Maria ban cho.

Một chị chia sẻ về phép lạ đã cứu sống chị một màn trông thấy! Chị kể: Một ngày nắng hè oi bức, các anh chị em bạn rủ nhau đi hưởng gió biển. Một số anh chị ngồi một chỗ trò chuyện, chị và một chị bạn rủ nhau đi bộ ngâm đôi chân trần dưới nước biển cho mát lạnh đôi chân. Vừa đi vừa trò chuyện, thì một cơn sóng ập đến kéo hai chị ra xa, chưa hoàn hồn thì cơn sóng thứ hai lớn hơn ập đến, làm hai chị té nhào và kéo hai chị ra xa hơn nữa, và rồi cơn sóng thứ ba mạnh hơn cuốn hai chị vào lòng biển, lúc bấy giờ chị bấn loạn, mất hết bình tĩnh, sự chết đang gần kề, chị thản thốt kêu lên "Mẹ ơi cứu con" bất chợt chị thấy có một bàn tay nắm chặt tay chị và kéo vào bờ, chị nằm sõng soài trên cát, mở mắt tìm bạn và người cứu mình để cảm ơn, chỉ thấy chị bạn còn hai vị ân nhân mất dạng không thấy đâu hết. Chị tin rằng Đức Mẹ đã cứu hai chị. Một câu chuyện khác nữa chị được Thánh Nicholas đã cứu chị: Sau thánh lễ Chúa Nhật, chị lên xe, lái chầm chập ra khỏi sân đậu xe, tiến đến ngã ba đường El Toro, quẹo trái để về nhà, chị chờ đèn xanh bật lên, chị tiến ra đường, bất chợt một chiếc xe vượt đèn đỏ phóng thật nhanh tưởng chừng đâm thẳng vào xe chị, sự chết xảy ra trong đường tơ kẽ tóc, chị vội thắng lại, và chị đã an toàn. Đang trong lúc bấn loạn, trái tim chị đập mạnh, mà chị cũng đã nghĩ Thánh Nicholas đã che chở chị, thoát khỏi tai nạn thảm khốc lúc bấy giờ. Qua hai biến cố trên chị cảm nhận được tình yêu thương vô bờ bến của Thiên Chúa, Mẹ Maria, và tất cả các Thánh nam nữ trên Trời.

Một chị khác chia sẻ: Chị được sinh trưởng trong một gia đình Công giáo thuần tuý, từ lúc nhỏ đến khi trưởng thành, tham dự thánh lễ, đến nhà thờ theo sự sắp xếp giục giã của cha mẹ, chứ không biết vì lòng yêu mến Chúa. Cho đến khi được gia nhập vào hội Legio Mariae và phong trào Cursillo, chị biết cầu nguyện, học hỏi nhiều qua thủ bản, qua các anh chị trong hội, dần dà chị nhận được tình yêu Thiên Chúa và Mẹ Maria, từ đó chị muốn làm tất cả mọi việc để đáp trả lại Tình Yêu Thiên Chúa, chị làm những công tác thiện nguyện, công tác trong nhà thờ, đem Mình Thánh Chúa cho bệnh nhân, tham dự các giờ Chầu Thánh Thể cầu nguyện cho những người cần cầu nguyện.

Nhờ những buổi hội họp tôi học hỏi được rất nhiều, đức tin của tôi đã lớn mạnh theo thời gian. Và nhờ thế Đức Mẹ luôn ban cho gia đình tôi mọi sự bình an hạnh phúc.

Đạo binh (Legio) là đơn vị lính La Mã khi xếp hàng vào trận nên chỉ có chiến thắng, và đạo binh này là hình ảnh tuyệt vời của Mẹ Maria. Muốn cho chiến dịch thành công, mọi binh lính chỉ cần nhắm mắt nghe theo hiệu lệnh bằng tiếng trống và chiến thắng.

Tràng Chuỗi Mân Côi là vũ khí mạnh mẽ nhất của quân binh Legio, Đức Mẹ không từ chối quân binh của Mẹ điều gì, vậy muốn xin gì với Mẹ hãy năng Lần Hạt Mân Côi. Hội viên Legio là người chỉ biết vâng lời Mẹ, và làm việc Mẹ dạy, tuân theo kỷ luật của hội Legio hầu làm cho nước Chúa trị đến.

Cũng vì lý do trên mà Ta tuyên bố: "Đức Maria Chí Thánh là Mẹ của Hội Thánh, và cũng là Mẹ của toàn thể dân Chúa, của tín hữu và của chủ chăn" (Diễn văn tại Công Đồng Vatican II)

Hội viên Legio cùng phục vụ Chúa Kitô trong mỗi người mà họ giúp đỡ "Mỗi khi chúng con làm việc gì cho một người bé nhỏ nhất của Thầy, chính là làm cho Thầy vậy" (Mt 25,40).

Bước theo Mẹ, con không lạc lối. Khẩn cầu Mẹ, con không thất vọng. Nhớ tưởng đến Mẹ, con không mê lầm. Tựa vào Mẹ, con không sợ ngã. Mẹ chở che, con không khiếp sợ. Mẹ dẫn dắt, con không nản lòng. Nhờ ơn Mẹ, con về đến bến. (Thánh Benardo)

"Ở Maria, nhờ Mẹ chúng con nắm chắc dấu chỉ để sống lại vinh hiển". (T. Ephrem)

Năm nay cộng đoàn mừng 40 năm thành lập, mọi người cùng chung tay hợp sức, tham gia, phục vụ một cách đắc lực, tuy cộng đoàn nhỏ, nhưng thân thiện yêu thương, đoàn kết trong tình yêu Thiên Chúa và Mẹ Hằng Cứu Giúp.

Anh Hàng Xóm

Cửu Thịnh

Từ Phoenix khô cằn nóng nực, gia đình Tuấn dọn tới thành phố Mission Viejo xanh tươi. Sau hai tuần đổi chỗ ở, dọn dẹp và sắp xếp cho ngôi nhà mới của gia đình; hôm nay Tuấn đi dạo một vòng trong xóm, vừa để cho tinh thần được thoải mái, vừa để chào hỏi hàng xóm mới, nếu gặp họ.

Mới ra khỏi cửa được vài bước, Tuấn thấy một anh chàng da trắng, đỉnh đầu hói nhưng còn 3 chỏm tóc như các trẻ em quê ở Việt Nam xưa nên trông ngồ ngộ. Anh chàng đang loay hoay chùi rửa xe thì Tuấn đến chào hỏi anh ta, và nói mình mới đến ở khu này. Ngược lại với sự niềm nở của Tuấn, anh chàng Mỹ ngó lơ và thậm chí không nhìn Tuấn, anh giả vờ như không nghe Tuấn nói gì. Quê độ, Tuấn bỏ đi và nghĩ: "Cái quỷ quái gì vậy trời, mới sáng sớm mà gặp chuyện không vui rồi. Xui rồi, gặp cha nội hàng xóm kỳ thị rồi."

Một hôm khi vợ chồng Tuấn đang ngồi ăn cơm thì nghe tiếng gõ cửa thật mạnh và liên tục. Vợ Tuấn ra mở cửa thì thấy anh hàng xóm đầu hói với ba chỏm tóc. Mặt đỏ, giọng càu nhàu, anh ta nói: "Các người để lá cây nhà các người bay qua nhà tôi kìa, nếu không giữ được sạch sẽ thì chặt cái cây đi." Mới quét lá hồi sáng, quét lá bên sân cho anh hàng xóm khó chịu luôn, thế mà anh còn qua đây gây sự. Vốn người nóng nảy, Tuấn đi ra cửa sừng sộ, quyết ăn thua với thằng cha kỳ thị này… bỗng dưng anh kìm nén lại, một cách nhỏ nhẹ anh nói: "Tôi mới quét lá hồi sáng, tôi cũng quét luôn phần lá của nhà tôi bay qua nhà anh, nhưng trời gió làm lá rụng thêm, chút nữa tôi sẽ quét lại cho anh." Anh hàng xóm tiếp: "Tôi quét rồi, nói cho các người biết vậy thôi," nói xong anh chàng bỏ đi.

Những ngày tháng sau đó, để khỏi phiền phức, Tuấn tránh mặt anh ta. Một hôm khi vừa ra khỏi nhà để đi bộ, Tuấn nhìn thấy anh chàng kỳ thị hàng xóm, chân đi cà nhắc, đang cố gắng một cách khó khăn, khệ nệ chất mấy thùng hàng lên xe. Có lẽ do chân bị đau nên anh ta cứ xoay tới xoay lui tìm thế nhưng vẫn không được. "Đụng vào anh này mệt lắm," Tuấn nghĩ và giả lơ đi luôn. Nhưng đi khoảng 10 phút, Tuấn thấy áy náy liền quay lại xem sao. Anh ta vẫn loay hoay tìm thế, các thùng vẫn ở dưới đất chưa đâu vào đâu. Dẹp bỏ chuyện cũ qua một bên, Tuấn tiến tới giúp anh ta khiêng mấy thùng hàng lên xe. Anh chàng này cà chớn thiệt, Tuấn giúp anh ta xong mà anh chớ hề cảm ơn Tuấn. Tuy nhiên anh ta cũng nhướng mắt lên, miệng hơi nở nụ cười để tạo một chút thân thiện. Những ngày sau đó lá cây nhà Tuấn vẫn bay qua nhà anh hói nhưng anh ta tự quét mà không than phiền.

Rồi một buổi tối khoảng hơn 10 giờ, có tiếng gõ cửa. Nhìn qua cửa sổ lại thấy anh chàng hàng xóm.

"Chắc lại phàn nàn, bực bội chuyện gì nữa đây?" Tuấn nghĩ: "Hay lơ luôn cho rồi." Có chút áy náy, Tuấn mở cửa thì anh Mỹ hớt ha hớt hải nói: "Xin giúp tôi! Mẹ tôi bị té xuống giường, một mình tôi không thể đỡ bà lên được."

Tuấn vội vã đi theo anh ta. Một bà cụ to lớn mập mạp đang mếu máo nằm dưới chân giường không ngừng kêu: "Mamá, quiero a mi mamá…"

- Bà ta nói gì vậy? Tuấn hỏi.

- Bà muốn mẹ, bà bị mất trí, anh Mỹ tiếp lời.

Rất khó khăn nhưng rồi hai người cũng khiêng được bà cụ lên giường. Anh chàng Mỹ bắt đầu cởi mở hơn. Anh ta tên Ray, anh ta hỏi Tuấn có muốn uống vài ly rượu với anh ta không? Mặc dù đã trễ nhưng Tuấn vẫn nhận lời. Sau một vài câu xã giao, anh Mỹ xin lỗi vì hôm bữa qua nhà Tuấn gõ cửa một cách bất lịch sự. Anh ta cũng nói hôm thấy Tuấn hùng hổ xông ra cửa, nhưng sau đó lại hết sức nhỏ nhẹ làm anh ngạc nhiên. Tuấn kể cho anh ta nghe rằng: "Hôm đó Tuấn cũng mất bình tĩnh, nhưng lúc đang bước ra cửa thì thấy bức ảnh Đức Mẹ Guadalupe treo bên trên cửa ra vào nhà Tuấn bị méo xệch làm cho Tuấn phải chú ý, một thoáng nghĩ tới Đức Mẹ kịp nhắc nhở cho Tuấn phải bình tĩnh.

Nghe xong Anh Mỹ cười và khoe: "Nhà tôi cũng có ảnh Đức Mẹ Guadalupe, của vợ tôi, tôi để đâu đó trong garage từ rất lâu, bây giờ cũng không biết hình ở đâu nữa."

- Tôi chưa bao giờ nhìn thấy vợ của anh, Tuấn ngạc nhiên.

- Cô ta mất hơn hai năm rồi! Ray xúc động nói.

- Ôi tội nghiệp anh vậy! Tuấn cảm động.

Bầu không khí tự nhiên chùng xuống. Cả hai cùng im lặng hồi lâu nên Tuấn xin phép đi về.

Một hôm đi làm về thì Tuấn thấy Ray đứng trước nhà mình. Gặp Tuấn, Ray nói: "Anh qua nhà tôi một chút được không?" Đi theo Ray vào nhà thì anh ta chỉ lên tường treo bức ảnh Đức Mẹ Guadalupe khá lớn và nói: "Thật tuyệt vời, thật kỳ lạ, mấy bữa nay mẹ của tôi đã mỉm cười. Tuấn, anh có biết không, bà không phải là mẹ của tôi, bà là mẹ của vợ quá cố của tôi."

Ngưng vài giây để nén xúc động, Ray bắt đầu kể: "Ray và Flores quen nhau từ lúc học Trung học. Ray là người gốc Ái Nhĩ Lan, đã ở Mỹ nhiều đời, Flores là người gốc Mễ Tây Cơ qua Mỹ năm 10 tuổi. Flores không có anh em, cha đã mất, nàng chỉ có mẹ, bị mất trí, bà ở viện dưỡng lão. Ray và Flores ở với nhau được bảy năm thì Flores bị phát hiện ung thư máu và qua đời không lâu sau đó. Quá trình chữa bịnh của Flores trồi sụt thất thường lúc thì rất hy vọng rồi lại thất vọng, nhiều lần như vậy, cộng với việc chứng kiến sự đau đớn của Flores và cuối cùng là cái chết của cô ấy khiến tinh thần của Ray bị đánh gục hoàn toàn. Ray hụt hẫng và chán nản không còn thiết tha với cuộc sống.

Cả hơn hai năm nay từ ngày Flores mất, anh bị trầm cảm nặng đến nỗi phải xin nghỉ việc tạm thời. Anh không tiếp xúc hay nói chuyện với ai, công việc anh hay làm một cách vô tri là lau chùi chiếc xe của Flores như để làm cho nàng vui. Lúc Flores còn sống, nàng hay vào thăm người mẹ mất trí của mình ở viện dưỡng lão. Nàng nhiều lần gợi ý muốn đem mẹ về nhà chăm sóc, nhưng thấy Ray không mặn mà cho lắm nên thôi. Flores mất đi, Ray muốn làm cho linh hồn nàng được vui nên rước mẹ Flores về chăm sóc. Bà ngồi xe lăn do chân yếu nhưng tay vẫn còn khỏe.

Hôm trước lúc dọn dẹp garage thì thấy ảnh Đức Mẹ Guadalupe, nhớ tới chuyện Tuấn kể, cộng với việc ngày xưa Flores có lúc cũng muốn treo bức ảnh lên tường nhà, bức ảnh của nhà Ba Mẹ cô ngày xưa để lại. Ray cứ lấy cớ không biết treo ở đâu nên cuối cùng bức ảnh nằm ở một xó trong garage. Cũng cần nói thêm là cả Ray và Flores cùng là người Công Giáo nhưng cả hai đều không giữ đạo. Bức ảnh Đức Mẹ được treo lên trong phòng khách để làm vui lòng linh hồn Flores, thì mấy ngày sau Ray thật ngạc nhiên khi thấy mẹ của Flores lăn xe tới trước hình Đức Mẹ và nhìn ngắm rất lâu, đôi khi bà còn mỉm cười. Sở dĩ Ray ngạc nhiên vì trước đó bà như người mất cảm xúc, người vô tri. Ray đẩy đi đâu thì bà ở yên đó không bao giờ di chuyển dù bà vẫn còn tự dùng tay điều khiển xe lăn. Gương mặt bà lúc nào cũng đơ ra không cảm xúc. Thế mà bây giờ lại tự đẩy xe đến trước hình Đức Mẹ. Kể tới đây Ray hơi xúc động rồi nói: "Hôm nay tôi còn thấy bà làm dấu Thánh Giá nữa. Tôi xúc động lắm, tôi không ngờ tôi treo bức hình lên mà làm cho bà bắt đầu có cảm xúc. Bức ảnh này ngày xưa từng ở nhà bà, giờ nhìn thấy lại bức ảnh chắc gợi nhớ cho bà một cái gì đó." Hôm đó thấy Ray vui ra mặt và nói chuyện say sưa làm Tuấn cũng thấy vui theo.

Sáng hôm nay, trên đường đi lễ về Tuấn cảm thấy vui, rất vui. Suốt buổi lễ Tuấn không thể nghe Cha nói gì… trong đầu Tuấn tự nhiên thấy tự hào một cách lạ thường như mình vừa làm được một việc gì đó rất ý nghĩa. Bởi sáng nay khi bước vào nhà thờ, ở hàng ghế bên phải, Tuấn nhìn thấy một anh chàng Mỹ đỉnh đầu hói với ba chỏm tóc, sốt sắng tham dự Thánh lễ, kế bên là một bà cụ ngồi xe lăn.

40 Năm Hồng Ân
VỚI TÂM TÌNH TẠ ƠN

Nguyễn Công Trí

Là người giáo dân trong Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, nơi đây tràn đầy niềm Tin Yêu mà gia đình tôi đã sinh hoạt trong suốt 40 năm qua, trải qua nhiều thăng trầm, nay nhìn lại cảm nhận tất cả đều là Hồng ân của Thiên Chúa và Đức Mẹ ban ơn.

Tạ ơn Chúa đã ban cho gia đình con có được một Cộng Đoàn thân thương, một môi trường cho cả gia đình sinh hoạt và sống đạo, phát triển đức tin, thực thi Lời Chúa của một người Kitô hữu.

Mỗi khi đi xa tôi luôn nhớ đến Thánh lễ Chúa Nhật của Cộng Đoàn, nơi đây có những người bạn thân quen mà sau lễ vẫn còn quyến luyến hàn huyên không muốn ra về.

Cộng Đoàn có giờ Chầu Thánh Thể vào ngày thứ Tư tuần thứ hai mỗi tháng.

"Chúa để lại cho chúng ta Bí tích của sự Hiện diện thực sự, cụ thể và vĩnh viễn của Người, để khi hợp nhất với Chúa, chúng ta luôn luôn có thể nhận được món quà của tình huynh đệ. Chúa đã nói với những người bạn của mình: "Anh em hãy ở lại trong tình yêu của Thầy" (Ga 15,9); điều này có thể thực hiện được nhờ Bí tích Thánh Thể" (Trích đoạn ***Huấn dụ của Đức Thánh Cha Phanxicô)****.*

Thánh lễ thứ Sáu đầu tháng của Cộng Đoàn, sau lễ còn có phần ẩm thực chè, cháo, để mọi người có dịp gặp gỡ chia sẻ tâm tình và chúng tôi có thêm tình thân, gắn bó với nhau cho đến ngày hôm nay.

Tôi được tham gia sinh hoạt với Đoàn Liên Minh Thánh Tâm. Đoàn sinh hoạt mỗi tháng một lần vào ngày thứ Tư đầu tháng, trong buổi họp giúp cho tôi có được những giây phút học hỏi và chia sẻ kinh nghiệm sống đạo với các anh em trong Hội để cùng nhau phát triển đời sống Đức Tin và tham gia vào những công tác khi Cộng Đoàn giao phó.

Tôi cũng sinh hoạt trong Phong trào Cursillo, là một người Cursillista giúp tôi ý thức được là người Kitô giáo phải luôn biết học hỏi, sống đạo và mang tình yêu đến với người anh em như Lời Chúa dạy "*mến Chúa yêu người.*"

Từ khi Đại dịch tôi đã thuộc được các kinh: Kinh cầu Thánh Micae bằng 2 thứ tiếng, để cầu nguyện cho Giáo hội.

Vì sao Đức Thánh Cha Phanxicô mỗi ngày đều cầu nguyện với Tổng lãnh Thiên thần Micae?

Theo Đức Thánh Cha Phanxicô, "Tổng lãnh Thiên thần Micae là người bạn đồng hành quý báu trong đời sống người Kitô hữu, là chỗ dựa vững chắc trong cuộc chiến chống lại sự dữ."

Đức Thánh Cha công bố **"Năm đặc biệt về thánh Giuse"**

Nhân kỷ niệm 150 năm Đức Giáo hoàng Pio IX chọn thánh Giuse làm Đấng Bảo trợ Giáo hội Công giáo, Đức Thánh Cha Phanxicô đã ban hành Tông thư "Patris corde" – Trái tim của người Cha – và công bố "Năm đặc biệt về thánh Giuse" từ ngày 8/12/2020 đến ngày 8/12/2021. Theo ý muốn của Đức Thánh Cha, Tòa Ân giải Tối cao đã ban hành sắc lệnh về các ơn Toàn xá được ban trong Năm này.

Trong năm Thánh Giuse tôi đã thuộc được Kinh cầu Thánh Giuse là Quan Thầy của tôi và tôi đã đến viếng Ngài sau mỗi Thánh lễ hàng ngày để cầu xin Thánh Giuse cầu bầu cùng Chúa cho gia đình và cho riêng tôi được sống khiêm nhường theo gương của Ngài.

Từ khi Linh đài Đức Mẹ La Vang được xây dựng và Hội Đức Mẹ La Vang được thành lập do Đức Giám Mục Tôma Nguyễn Thái Thành khởi xướng và

gia đình tôi đã gia nhập vào hội Đức Mẹ La Vang, là hội viên chúng tôi có thể thực hiện cách cầu nguyện đơn giản ngắn gọn mỗi ngày là đọc 1 kinh Lạy Cha, 3 kinh Kính Mừng, 1 kinh Sáng Danh, kinh Cầu Đức Mẹ La Vang và cầu nguyện theo ý Đức Giáo Hoàng.

Gia đình chúng tôi thường xuyên tham dự Thánh lễ thứ Bảy đầu tháng tại Linh Đài Đức Mẹ La Vang và cũng tại nơi Linh Đài này trong ngày khánh thành cung hiến năm 2021, trong giây phút linh thiêng tôi đã được ơn Đức Mẹ chữa lành bệnh. Chúng tôi luôn đến thăm viếng tạ ơn Đức Mẹ vì những ơn lành Chúa và Đức Mẹ đã ban cho gia đình chúng tôi.

Hội Đức Mẹ La Vang có Thánh lễ hàng tháng vào thứ Sáu tuần thứ hai lúc 5:00 chiều tại Nhà Thờ Chánh Tòa Chúa Kitô. Sau mỗi Thánh lễ, Linh Mục sẽ trình bày và học hỏi với chủ đề về sứ mệnh truyền giáo qua mầu nhiệm Đức Mẹ.

Kỷ niệm về đoàn TNTT Lê Bảo Tịnh

"Một ngày làm Huynh trưởng,
cả đời là Huynh trưởng"

Vào thời gian Cộng Đoàn mới thành lập và muốn có các Hội Đoàn để sinh hoạt, một trong các Hội Đoàn được thành lập đầu tiên là Liên Minh Thánh Tâm, Hội Các Bà Mẹ Công Giáo và Thiếu Nhi Thánh Thể.

Tôi và một số các anh chị em trẻ thời đó đã dấn thân tham gia vào Phong Trào để thành lập Đoàn TNTT Lê Bảo Tịnh và là một Đoàn trưởng. Sau khi 3 người con của tôi trở thành Huynh Trưởng thì tôi lui về phía sau làm Trợ tá để hỗ trợ cho Đoàn và để các con tôi tiếp nối. Đến nay tôi rất vui mừng vì những đứa cháu của tôi cũng đã gia nhập vào Phong trào TNTT, vậy tính ra là gia đình tôi đã có được 3D "đời" TNTT LBT rồi.

Tạ ơn Chúa Giêsu người Anh Cả Tối Cao của Phong Trào.

Với những người trẻ trong Cộng Đoàn

Tôi thường tâm niệm, tuổi trẻ là tương lai của Giáo Hội nên luôn cầu nguyện và để ý theo dõi, đặc biệt là Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể, tôi nhận thấy các em đang học cách điều khiển và thi triển chức năng của một Cộng đoàn nhỏ, như một Ban Chấp Hành gồm có: Đoàn Trưởng, Phó Nội Vụ, Phó Ngoại Vụ, Phó Nghiên Huấn, Thư Ký, Thủ Quỹ và các Trưởng Ngành, Đội trưởng, Đội phó... một trong các phương pháp áp dụng hiệu quả nhất mà Phong Trào TNTT xử dụng là phương pháp hàng đội và đó là những học hỏi cần thiết của một người trẻ để giúp các em trưởng thành hơn qua việc tham gia vào Ca Đoàn Giới Trẻ, Chầu Thánh Thể, vũ Phụng Vụ và phục vụ trong các Thánh lễ.

Đặc biệt các em đang được Cha Tuyên Úy và ban Trợ Tá hướng dẫn các em giúp Lễ, nhìn thấy các em được mang khăn quàng Thiếu Nhi Thánh Thể trong lúc giúp lễ với muôn màu sắc của tuổi thanh thiếu niên từ Ấu nhi màu xanh non Ngoan, Thiếu nhi màu xanh dương Hy sinh, Nghĩa sĩ màu vàng Chinh phục, Hiệp sĩ màu nâu Dấn thân và Huynh trưởng màu đỏ Phụng sự mà lần đầu tiên có được điểm son này trong Cộng Đoàn.

Đây là những ơn gọi trong tương lai, là những người sẽ tiếp nối chúng ta trong các sinh hoạt của Cộng Đoàn mai sau. Trải qua bao nhiêu cố gắng không ngừng, nhiều khó khăn cần phải vượt qua của tuổi học sinh, những người trẻ này cần đến sự nâng đỡ và khích lệ tinh thần của phụ huynh và Cộng Đoàn để các em có dịp gần gũi với Chúa Giêsu trên bàn thờ Thánh Thể. Qua tất cả các sinh hoạt đó cho tôi nhận thấy nơi đây chính là cái nôi phát sinh lòng đạo đức, mến Chúa yêu người, có những yếu tố quan trọng để tạo nên con người Kitô hữu trưởng thành, biết hy sinh phục vụ không mỏi mệt.

Như vậy *"người giáo dân trong Cộng đoàn là người giáo dân trong Giáo hội."*

Trong niềm hân hoan và ngợi ca tình yêu của Thiên Chúa, tôi ao ước trông chờ kỷ niệm những năm kế tiếp, và kỷ niệm 50 năm…100 năm, để chúng ta cảm nhận sự yêu thương đặc biệt này qua những thế hệ các con cháu, tiếp tục nối kết để xây dựng

Con người là một hữu thể luôn tìm kiếm ý nghĩa cuộc đời

Philip
Trích từ "dongten.net"

"Chúng ta đã tiến đến chỗ biết
Con người thực sự là gì.
Rốt cuộc, con người là hữu thể
đã tạo ra phòng hơi ngạt ở Auschwitz,
nhưng cũng là hữu thể
hiên ngang bước vào phòng ngạt hơi
với Kinh Lạy Cha hoặc câu kinh Shema Yisrael trên môi."
(*Đi tìm lẽ sống*, Viktor E. Frankl)

Những ai đã từng trải qua hoặc từng nghe đến những ngày tháng thảm họa trong trại tập trung và trại hủy diệt của Đức Quốc xã sẽ không bao giờ quên được những ký ức đau buồn đó. Không thể tưởng tượng được tại sao con người có thể đối xử với đồng loại của mình như vậy. Phải chăng con người có đặc quyền để hủy diệt bất kỳ ai? Đau khổ, tàn khốc và nghiệt ngã là thế, nhưng đâu đó vẫn có điều kỳ diệu xảy ra. Trong cái mà người ta gọi là "địa ngục trần gian," và vượt lên trên cái chết thương tâm của người đồng loại, vẫn còn nhiều người "ham sống." Họ quyết chí bằng mọi cách để giữ cho được mạng sống của mình. Họ muốn sống vì họ còn tìm được lý do cho sự hiện hữu của mình. Họ muốn sống vì họ vẫn còn gia đình cùng những ước mơ dang dở. Dù tương lai có mờ mịt đến đâu, nếu chỉ còn một tia hy vọng, họ vẫn hy vọng ngày mai mình sẽ có được cuộc sống tự do.

Đối nghịch với hình ảnh trên là một thực trạng khá đau buồn của thời hiện đại. Số lượng những trường hợp tự tử ngày càng gia tăng. Xã hội càng hiện đại, tiện nghi vật chất càng nhiều lại càng khiến con người dễ rơi vào bế tắc và mất đi động lực sống. Người viết không nói rằng tất cả mọi người ngày nay đều rơi vào tình trạng như vậy. Nhưng thực tế vẫn có nhiều người chọn chấm dứt cuộc sống của mình khi gặp phải khó khăn. Nhiều người sống trong vòng luẩn quẩn của tiền bạc, địa vị và danh vọng. Họ chỉ biết kiếm tiền, tiêu tiền rồi lại vùi đầu kiếm tiền. Cuộc sống của họ dường như chỉ quanh quẩn với những nhu cầu vật chất. Để rồi khi bế tắc và không biết định hướng thế nào họ dễ chán nản và đánh rơi ý nghĩa cuộc đời. Cuộc đời trở nên vô vị. Không phải những người chọn tự tử không ham sống, nhưng vì họ không thấy được ý nghĩa của việc tiếp tục sống và cống hiến nên sống hay chết cũng như nhau.

Hai hình ảnh trái ngược nhau của hai thời đại khác nhau nói lên điều gì: Giữa thời đại của đau thương, con người chọn tìm cách sống; còn giữa thời đại của tiện nghi vật chất, con người lại chọn kết liễu đời mình. Có thể những khó khăn sẽ mang những hình dáng khác nhau tùy vào hoàn cảnh và thời điểm. Chúng ta có thể so sánh thời này khó khăn hơn thời khác. Những người sinh ra ở thời chiến tranh sẽ thấy rằng cuộc sống quá khắc nghiệt. Còn những người sinh ra ở thời bình lại thấy cuộc sống bình dị, đôi lúc tẻ nhạt. Theo quan điểm của người viết, cuộc sống, về bản chất, vẫn vậy. Cuộc sống vẫn luôn có những điều tuyệt vời xen lẫn những chông gai. Có chăng là chúng được mặc lấy những dạng thức và mức độ khác nhau. Nhiều khi chúng ta đòi hỏi sự công bằng cho mọi người. Ai cũng được chia sẻ niềm vui và nỗi buồn như nhau. Thử hỏi điều này có lý tưởng quá không? Cuộc sống vốn dĩ muôn hình vạn trạng, mỗi người trong hoàn cảnh của mình sẽ có những trải nghiệm riêng biệt. Có người sinh ra đã được hưởng hạnh phúc, sự sung túc và giàu có, trong khi nhiều

người phải nỗ lực rất nhiều mới có được thành quả nhất định. Bên cạnh đó, cũng có nhiều người vất vả cả đời cũng chẳng bằng ai. Vậy lỗi ở đây là do ai?

Nếu chúng ta quá cậy vào sự công bằng như trên thì có lẽ chúng ta tìm cả đời cũng chẳng ra. Nếu chỉ mong chờ một sự ban phát từ người khác thì chúng ta sẽ mãi là kẻ thất bại. Cuộc đời luôn quặng cho chúng ta những điều mà chúng ta không ngờ tới. Tác giả Viktor E. Frankl trong tác phẩm "Đi tìm lẽ sống" của mình đã nói: "Đau khổ tự bản thân nó không có ý nghĩa gì cả, chính cách phản ứng của ta mới khoác lên cho chúng ý nghĩa." Chúng ta sẽ là người chiến thắng hay mãi là kẻ thất bại? Điều này phụ thuộc vào thái độ mà chúng ta chọn để sống từng khoảnh khắc. Đặc biệt, đâu là ý nghĩa mà chúng ta muốn đặt cho cuộc sống của mình. Chúng ta không có tự do chọn việc mình sinh ra thế nào, nhưng chúng ta có tự do để biến những điều đó thành giá trị cho mình và người khác.

Thế nhưng, việc đi tìm ý nghĩa cuộc đời không chỉ diễn ra trong khoảnh khắc này hay khoảnh khắc kia mà là hành trình của một đời người. Chúng ta không thể biết trước được điều gì sẽ xảy đến với mình. Chúng ta phải luôn trong tâm thế sẵn sàng đón nhận mọi sự. Nhiều người vì chỉ đặt ý nghĩa cuộc sống của mình vào hai chữ "công việc" nên khi còn đi làm thì luôn hăng hái và nỗ lực để thăng tiến càng nhiều trong công việc càng tốt. Nhưng khi nghỉ hưu họ lại đánh mất hết những nhiệt thành đó vì cuộc sống đối với họ không còn ý nghĩa gì nữa, vô cùng tẻ nhạt. Tuy nhiên, cuộc sống không chỉ là công việc mà nó còn là điều gì đó cao cả hơn. Cuộc sống có ý nghĩa tối hậu của nó. Nó là một mầu nhiệm mà mỗi người phải dành cả đời mình để khám phá, mà sự khám phá đó cũng giới hạn phần nào đó trong tính hữu hạn của từng người. Đừng cố định ý nghĩa của cuộc sống vào một việc hay một giai đoạn nào đó. Ở mỗi giai đoạn khác nhau sẽ có những bí mật khác nhau cần được vén mở. Điều quan trọng là chúng ta cần một lý do để sống thì ắt chúng ta sẽ có đủ sức mạnh để vượt qua hoàn cảnh khó khăn. Cuộc sống rất đáng sống. Không trải nghiệm nào là phí phạm cả. Càng trải qua đau thương thì chúng ta sẽ càng nên mạnh mẽ. Phần thưởng là sự bình an sẽ dành cho những ai đủ kiên trì, tin tưởng và can đảm sống.

Tận sâu trong hiện hữu của mỗi người đều tồn tại một khao khát sống mãnh liệt bởi sự sống là món quà mà chúng ta được ban cho từ Thiên Chúa. Dù chỉ còn một ít hy vọng thôi thì sự sống ấy vẫn tồn tại và có thể bùng lên mạnh mẽ nếu được tiếp thêm sức mạnh từ việc can đảm sống. Hãy nhìn thế giới chung quanh, hãy nhìn những nụ cười hồn nhiên của trẻ thơ, những nụ cười mãn nguyện của đôi vợ chồng già, hay niềm vui được về với gia đình sau một ngày làm việc mệt nhọc của người công nhân. Chúng thật đơn giản nhưng lại có sức mạnh lạ thường. Đôi lúc con người chỉ cần những khoảnh khắc đơn sơ ấy thôi lại có thể cảm nghiệm được sức thôi thúc nội tại đẩy mình về phía trước. Mỗi người được sinh ra với một ý nghĩa đặc biệt, hãy tìm và sống chúng một cách tròn đầy nhất để không chỉ bản thân mình mà những người khác có thể được tiếp thêm sức mạnh từ giá trị mà chúng ta tạo nên. Chỉ khi nào nhắm mắt xuôi tay, chúng ta mới có thể tạm mãn nguyện với hành trình dương thế của mình.

Hãy luôn tiến về phía trước vì con người là hữu thể được tạo nên để đi tìm và kiến tạo ý nghĩa…

Mẹ Là Nguồn Suối Yêu Thương

Diên Linh

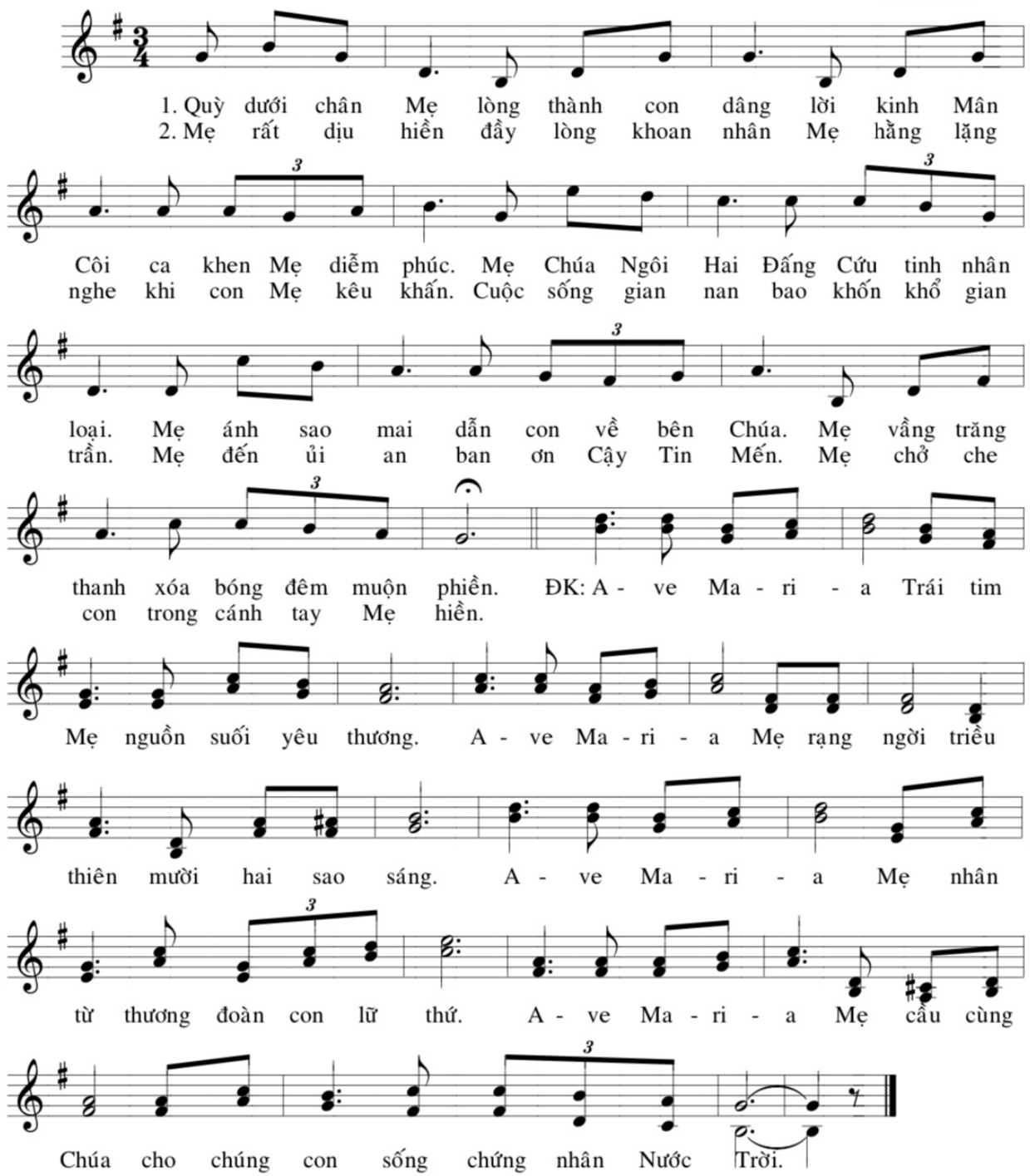

Vài Hàng Về Liên Nhóm
CURSILLO SADDLEBACK

Liên nhóm Cursillo
Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp

Sau khóa Cursillo Việt Nam đầu tiên được tổ chức tại Giáo phận Orange vào năm 1982 và mấy năm tiếp theo, tại vùng Saddleback đã hình thành được 2 nhóm nhỏ Cursillo: Nhóm Giuse và Nhóm Phanxicô Xaviê. Hai nhóm này sinh hoạt đều đặn hằng tuần và cũng có thể nói đây là hạt nhân trong việc hình thành Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp sau này với những khó khăn lúc ban đầu. Dần dà số anh chị em tham gia Phong trào ngày thêm đông đảo, số nhóm tăng thêm và đến khoảng năm 1985 thì hình thành Liên nhóm Saddleback, có lẽ cùng thời gian với các Liên nhóm khác trong Phong trào tại Giáo phận. Những anh chị đã đảm trách Liên nhóm trưởng (có thể không chính xác theo đúng thứ tự thời gian) là: Trần Văn Pháp, Trần Gia Phong, Nguyễn Thanh Tùng, Hoàng Liên, Trần Văn Tưởng, Phan Công Toàn, Nguyễn Văn Mỹ, Bùi Quang Anh, Võ Dũng, Mai Tuyết Vân, Vũ Mộng Mơ, Phan Công Toàn (nhiệm kỳ 2), Võ Phi Xứng, Nguyễn Thái Sơn, Trần Quang Huy, Trịnh Gia Vỹ, và đương nhiệm 2022 - 2024 là anh Đặng Minh Lộc.

Liên Nhóm sinh hoạt đều đặn mỗi tháng một lần, lúc đầu có thay đổi ngày giờ, nhưng sau này diễn ra vào mỗi sáng Thứ Bảy tuần lễ thứ hai của tháng, từ 8g sáng đến khoảng 10g sáng. Điều hợp sinh hoạt Ultreya Liên nhóm được phân chia cho mỗi nhóm nhỏ đảm trách một kỳ. Đặc điểm của buổi Ultreya Liên nhóm là phần chia sẻ nhóm nhỏ và chia sẻ chung, ở đó mọi người chân thành trình bày những ưu tư, cảm nghĩ, những thành công và thất bại trong cuộc sống "Ngày Thứ Tư", hay những trải nghiệm đánh động tâm tư của chính mình. Những lời chia sẻ đôi khi gây phấn khởi cho người nghe, và nhiều khi tạo xúc động chân tình, thể hiện qua dòng nước mắt. Có những chứng nhân đã thể hiện việc Phúc Âm hóa môi trường trong sở làm, hoặc trong khi công tác với anh chị em không công giáo, người Mỹ hay các sắc dân khác. Kết quả của những lời chia sẻ hằng tháng đã ảnh hưởng tốt đẹp cho tâm hồn người nghe và tạo tâm tình gắn bó.

Số anh chị em tham gia Ultreya Liên nhóm hằng tháng có khoảng chừng 30 cursillistas. Hiện nay số cursillistas thường xuyên tham gia được quy tụ trong 6 nhóm nhỏ: Lửa Hồng, Ra Khơi, Phaolô Bột, Magnificat, Assisi, và Emmanuel. Những buổi họp định kỳ của các nhóm nhỏ tùy theo ý kiến của đa số nhóm viên: mỗi 1 hay 2 tháng, mỗi 3 tháng, hay không nhất định.

Điểm son của Liên nhóm Saddleback là sự đóng góp nhân sự cho Phong trào tại Giáo phận, Cộng Đồng, Cộng Đoàn, và trong nhiều môi trường khác. Tại Phong trào Giáo phận, từ trước tới nay đã có một số thành viên thuộc Liên nhóm, chưa kể những cursillistas then chốt, đã đi trợ tá các Khóa Cursillo ở những nước ngoài, như Âu Châu, Úc Châu và Canada.

Tại Cộng Đồng Miền đã có những thành viên Liên nhóm phục vụ trong Phong trào Thăng Tiến Hôn Nhân Gia Đình, Hồn Nhỏ, Gia Đình Nazareth, Thánh Linh và Liên Minh Thánh Tâm, cũng như Hội Bảo Trợ Ơn Thiên Triệu.

Nhiều thành viên Liên nhóm đã tham gia vào công tác Phúc Âm hóa môi trường. Trong lãnh vực xã hội, có các cursillistas trong Liên nhóm những năm trước đây là thành viên chủ lực, cùng với các thiện nguyện viên khác, tham gia Hội Hy Vọng Phục Vụ Cộng Đồng với Chương trình Phục Vụ Người Cao Niên tại Trung Tâm Công Giáo (nay không còn nữa). Một số thành viên khác thuộc Liên nhóm đã thành lập tổ chức "Hope Today" với 4 chương trình nhằm giúp đỡ trẻ em, thanh thiếu niên, người già cả, và những trợ giúp khẩn cấp khác ở những vùng hẻo lánh tại Việt Nam. Trong khoảng thời gian trước dịch bệnh có sinh hoạt đi phát thức ăn cho những anh chị em vô gia cư tại Santa Ana, và một số cursillistas trong Liên nhóm cùng với các thiện nguyện

viên khác đã tích cực tham gia hưởng ứng: mua, nấu, đem thức ăn đến phân phát cho các anh chị em vô gia cư. Vào những năm trước, Liên nhóm có tổ chức đến thăm và giúp vui hằng tháng cho các bác cao niên ở một trung tâm dưỡng lão qua những lời thăm hỏi chân tình, tận tay biếu quà Tết hay Giáng Sinh, và sưởi ấm sự cô đơn của các bác qua những bài hợp ca phấn khởi, hay những cái nắm tay đầy ấm tình người. Khi cơ hội đến, Liên nhóm thường tích cực đóng góp vào các quỹ bác ái, như là, đến thăm và biếu quà cho quý Sơ nghỉ hưu để tri ân và bày tỏ lòng kính mến đến sự hy sinh phục vụ, suốt một đời tận hiến cho Thiên Chúa và tha nhân của quý Sơ; đồng thời, đóng góp vào một chương trình trợ cấp học bổng cho các em kém may mắn tại quê nhà để các em có một tương lai tốt đẹp và vững chắc hơn. Trên đây là những hành động cụ thể của đời sống "Ngày Thứ Tư" hầu thực thi phương châm "Học đạo, sùng đạo, và hành đạo" của Phong trào và noi theo lời truyền giảng của Thánh Giacôbê: "Cũng vậy, đức tin không có hành động thì quả là đức tin chết."

Về mặt chính trị, có những cursillistas đã tham gia tổ chức cử tri Công giáo để cổ võ việc chọn lựa và bầu cử ứng cử viên chấp nhận giáo huấn của Giáo hội. Nhiều cursillistas khác tham gia tổ chức chống phá thai của giáo xứ và đã thâu đạt được một số thành quả trong việc thuyết phục một số phụ nữ chấp thuận bảo vệ thai nhi. Về giáo dục, một số thành viên Liên nhóm đã đảm trách Trường Việt Ngữ của Cộng đoàn trong nhiều năm qua.

Trên lãnh vực truyền thông, điển hình là Nguyệt San Diễn Đàn Giáo Dân, nhiều nhân sự cũng thuộc Liên nhóm. Và có một số cursillistas Liên nhóm đang dấn thân vào việc phục vụ giới trẻ trên nhiều lãnh vực, điển hình là một huynh trưởng trong Phong Trào Hướng Đạo đã hướng dẫn nhiều thanh thiếu niên sinh hoạt tập thể và phụng sự xã hội liên tiếp trong nhiều năm. Để góp phần vào việc phong phú hóa tài liệu cùng những suy tư của Phong trào, có thành viên đã ấn hành sách và tài liệu tặng nhiều Giáo phận ở Việt Nam.

Nhìn lại, qua sự dấn thân và sáng kiến của các cursillistas Liên nhóm Saddleback trong gần 40 năm qua, công tác Phúc Âm hóa môi trường và phục vụ Phong trào trên nhiều lãnh vực đã thâu đạt được một số thành quả, không những tại Cộng Đoàn, Cộng Đồng mà nhiều khi còn vươn tới nhiều quốc gia trên thế giới. Kiểm điểm lại một số thành quả không phải để tự mãn hay khoe khoang, nhưng để cúi đầu tạ ơn Thiên Chúa cho những cố gắng của các cursillistas trong Liên nhóm và xin Ngài luôn dìu dắt họ trên bước đường tương lai để ngọn lửa hồng luôn cháy mãi trong lòng mỗi người đã một lần tuyên hứa: "Và con trông cậy vào Ơn Thánh Chúa!"

Nhân ngày kỷ niệm 40 năm thành lập, Liên nhóm Cursillo Saddleback xin kính chúc Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp luôn thăng tiến và vững bước trong đời sống đức tin "Ngày Thứ Tư" qua các công tác tìm bạn, kết bạn, và mang bạn đến với Thầy Chí Thánh. 40 Năm Hiệp Hành Trong Tin Yêu! ***De Colores!***

INSPIRED TO SERVE

ATS

My childhood was filled with such good memories of Catholic holiday events, New Year or Summer travel to the countryside visiting close relatives. My Mom and Dad were religious and genuinely spiritual and taught us what they believed, education in the faith. What I hold dearest of all is their kindness and deep love. My parents were my inspiration for many decisions that I made in my life. Those happy childhood memories are engrained in my core memory where I often think about them. "A good father will leave his imprint on his daughter for the rest of her life." — Dr. James Dobson. Growing up in the USA without my parents, I very often offered up my prayers asking for guidance. I'm not sure how God was calling me to serve, but for some reason I signed up for the youth retreat. God speaks to us through many things, like in Scripture, or we may hear a good sermon at Mass. He also speaks of ordinary events through songs.

Sometimes it is not clear because God doesn't talk verbally or with an audible voice. However, I know and looking back, I just have to trust in Him because He led me all those years growing up without my parents. During my younger years, I followed the example of my father by serving my community, mostly serving at St. John the Baptist Catholic Church for a number of years. At present, I serve at Saint Nicholas/CĐ ĐMHCG. Serving will not get me into heaven like some had said to me, but it brings so much joy. I'm spreading the love of Jesus to people around me and I'm able to glorify the Lord, not ourselves. It's a spiritual gift that the Lord has given by His grace through faith. Serving makes me a better person, wife to my husband and mother to my son. I learned to be patient, to be loving and make better decisions and be generous with my time and talent. We are called to serve others, all the work that you're doing, you're doing for the Lord. "Amen, I say to you, whatever you did for one of these least brothers of mine, you did for me." (Matthew 25:40). Lord, I trust in you and place my hope in your words of promises. Holy Mary, Mother of God, pray for us sinners, now and at the hour of our death. Amen."

Anh Kể Em Nghe

Diên Linh

Hình: **Bé Nguyễn**

Anh kể em nghe một sớm Thu
Đường đến nhà em phủ sương mù
Phố sớm người thưa quên chân bước
Ngắm lá nhuộm màu anh tương tư

Anh nhớ nụ cười em rất duyên
Em bảo em cười như lá reo
Mỗi lần gió đến hôn mặt lá
Lá cười e thẹn tiếng trong veo

Anh nhớ mắt em mắt nhung huyền
Long lanh tựa những giọt sương mai
Hay vì những lúc khóc giận ai
Giọt dỗi giọt hờn vương khoé mắt

Anh nhớ em thường gọi lá thu
Là "hoa xuân úa" cuộc tình cũ
Chợt bỗng một ngày phai sắc hoa
Lá "ốm" nhuộm màu tình ủ rũ

Anh nhớ em nhiều, anh nhớ em
Người con gái nhỏ đứng bên thềm
Ngắm lá thu vàng dệt mộng ước
Chẳng phải là chàng tương tư em

Thu trong sương sớm Thu quyến rũ
Khoác màu áo mới lá thêm vui
Tô điểm cho đời bao ý nghĩa
Chỉ có mình anh tủi thân thôi

Đường đến nhà em chẳng bao xa
Mà sao thăm thẳm cuộc tình ta
Thu đến Thu đi anh hết trẻ
Lá bảo lá già anh già theo

Anh vẫn chờ em, mãi chờ em
Như mùa Thu cũ chờ hồi sinh
Cây sẽ đâm chồi xanh lộc biếc
Anh sẽ làm gió hôn má em!

Vần thơ dâng
Mẹ Hằng Cứu Giúp

Nguyễn Vũ Quỳnh An

Tiếng lòng con vọng ngân
Ngợi ca Mẹ muôn vàn
Ân thiêng con cảm tạ
Nữ Vương Mẹ nhân trần
Con sống trong tình thương
Nguyện học đức khiêm nhường
Xin Vâng dù gian truân
Cuộc đời sẽ toả hương
Bên Mẹ mỗi phút giây
Mẹ đỡ nâng đêm ngày
Khổ đau Mẹ an ủi
Yêu thương Mẹ đong đầy
Mẹ mãi là Mẹ con
Luôn che chở quan phòng

VKN

Xin Mẹ

Hôm nay con đến nơi nầy
Xin Mẹ gìn giữ ban đầy tình thương
Cho con quên hết vấn vương
Lòng không vướng bận mọi đường mến thương
Xin dâng lên Mẹ con đường
Mà con đã bước đoạn trường đã đi
Xin dâng lên Mẹ những khi
Lòng con yếu đuối tâm thì phân vương (*)
Xin dâng lên Mẹ trăm đường
Mà con sẽ bước trăm đường yêu thương
Xin cho con nhớ con đường
Mẹ Hằng Cứu Giúp, Mẹ thường ban ơn
Cho con hiểu thấu nhiều hơn
Tình Mẹ cao cả ban ơn tràn đầy
Đoàn con đến Mẹ nơi nầy
Xin Mẹ nâng đỡ cho đầy niềm vui
Cho đường con sẽ bước đi
Và đường còn lại an vui thái hòa
Tiếng cười vang vọng mọi nhà
Gia đình đầm ấm chan hòa yêu thương

Thân tặng các anh chị em đã cùng đi đến nhà Đức Mẹ ở Ephesus, Turkey tháng 11 năm 2023 vừa qua.
(*) Phân vân và vương vấn.

Bên Vực Tử Sinh

Trần Phong Vũ

Để ghi lại một biến cố và để riêng tặng anh Sơn Nghị.

(Trích tâm bút "Bên Vực Tử Sinh" trong Tuyển Tập Trần Phong Vũ, do Tủ Sách Tiếng Quê Hương tái bản năm 2012)

Từ 14 năm qua, tôi bỏ hẳn được thói quen *ngủ nướng* trong ngày Chúa Nhật. Bởi một lẽ giản dị là cũng trong thời khoảng ấy, một nhóm anh em chúng tôi - khởi đầu có 5 người, và cho đến nay là 12 người - đã tạo ra một thói quen mới là cứ mỗi sáng Chúa Nhật hàng tuần, chúng tôi họp nhau để cùng cầu nguyện, chia sẻ, học hỏi Kinh Thánh và lo một số công tác thiện nguyện. Trong đó có việc hàng tuần nuôi ăn người vô gia cư và thực hiện nguyệt san *Đường Sống* để làm quà tặng cho những bà con vượt biên vượt biển tạm cư tại 8 quốc gia Đông Nam Á, chờ ngày được đi định cư ở các quốc gia đệ tam.

Trong những năm đầu, chúng tôi luân phiên đi tới từng nhà anh em trong nhóm, nhưng sau này, vì khoảng cách nơi cư ngụ của một số anh em quá xa nhau. Một anh bạn y sĩ cư ngụ ở Long Beach, và cá nhân tôi ở cực nam Orange County. Do đó, chúng tôi chọn một địa điểm cố định để gặp nhau. Trước kia ở Trung Tâm Công Giáo, vài năm gần đây ở phòng thâu hình của chương trình Truyền Hình Ánh Sáng Niềm Tin do quý Cha DCCT và một số giáo dân thiện nguyện thực hiện, tại thành phố Westminster.

Sáng Chúa Nhật, 26-01-1997, như thường lệ tôi dậy sớm làm những công việc vệ sinh và tập thể dục trong vòng 1 tiếng đồng hồ. Đúng 7 giờ 20, tôi lái xe đi họp. Khác với mọi khi, sáng hôm ấy, nhà tôi theo tôi xuống nhà xe, và trong khi tôi lùi xe nhà tôi bước theo ra lấy báo và ân cần căn dặn *"Anh nhớ lái xe cẩn thận, trời vẫn còn đang mưa."* Tôi nhìn nhà tôi khẽ gật đầu. Vì là buổi sáng Chúa Nhật, thêm nữa trời lại đang lất phất mưa nên xa lộ vắng tanh. Tôi tắt radio vì không có gì hấp dẫn. Tôi nghĩ tới buổi gặp gỡ anh em lúc 8 giờ.

Những khuôn mặt quen thân của từng người vẽ ra trong tâm tưởng tôi cùng với âm vang những tiếng nói cười, tiếng hát, những lời cầu nguyện và những tâm tình chia sẻ. Tôi cũng nghĩ tới những dự tính cùng những công việc đang bỏ dở trên bàn viết ở nhà với một tâm hồn bình an, yêu sống, không bợn một chút âu lo. Từ xa lộ 405 tôi ra đường Magnolia hướng Bắc. Tôi biết là mình đang lái xe trên đường trơn ướt vì trời vẫn còn mưa lai rai, và tự nhủ phải giữ tốc độ an toàn dù ở đường trong hay trên xa lộ.

Nhưng thật là khủng khiếp! Khi vừa chuyển tay lái để vào đường Magnolia thì bỗng dưng chiếc xe đong đưa, rời mặt lộ bay vút về hướng trước mặt như một chiếc hỏa tiễn. Mũi xe phía bên phải đâm bổ vào thân cột điện rồi theo đà còn lại phóng tới gốc cây dội ngược lại bức tường bên cạnh, bốc cao rồi lật ngửa bốn bánh lên trời.

Tai nạn xảy ra chỉ trong khoảnh khắc, nhưng điều lạ lùng là tôi vẫn tỉnh táo để ghi nhận từng chi tiết. Tôi nghe được tiếng gió xé bên tai và cảm nhận được sức chấn động của thân xe khi đụng vào cột đèn với ý nghĩ kinh hoàng là chắc chắn mình sẽ phải chết! Chết một cách thảm khốc không toàn thây! Và nếu không chết thì cũng hôn mê hoặc thân tàn ma dại!

Khi chiếc xe nằm ngửa bất động bên lề đường, tôi thấy mình như bị treo ngược với cảm giác bàng hoàng nhận ra mình vẫn chưa chết. Tôi khẽ cử động tứ chi để xem thương tích nặng nhẹ ra sao. Và một lần nữa tâm trí tôi rơi vào một trạng thái vừa kinh mang vừa hụt hẫng.

Tự dưng nước mắt tôi trào ra. Tôi khóc như chưa bao giờ khóc như thế. Những dòng nước mắt tự động trào ra như suối. Đấy không hẳn chỉ là những dòng lệ biểu tỏ nỗi vui mừng, sung sướng của một kẻ vừa thoát khỏi cái chết trong kẽ tóc đường tơ. Nó là tổng hợp những cảm xúc trong thất tình, lục dục của con người.

Trong một thoáng, tôi thấy đầy ắp trong tôi những cảm giác vừa tức giận vừa thương tâm, vừa ưu tư vừa sướng thỏa. Tôi giận mình và thương vợ con, thân nhân, bằng hữu. Trí tưởng tượng đẩy tôi tới một nhà xác. Ở đấy là cỗ quan tài chứa đựng mảnh hình hài bầm dập, lạnh lẽo của tôi. Và những tiếng khóc bi ai của người thân vẳng lên, quyện lấy tâm hồn, trí tưởng tượng của tôi.

Vì bị treo ngược nên sức nặng làm cho dây beo bị căng cứng khiến tôi phải loay hoay cả phút mới mở được. Và khi lưng chạm trần xe tôi mới nhận ra lòng xe bị thu hẹp, cánh cửa hai bên xẹp lép, kính bể tan nát không có cách nào lách mình ra khỏi. Tôi lạnh mình nhớ tới những đoạn phim chiếu lại cảnh tượng xe bị lật, nổ tung rồi bốc cháy. Khứu giác tôi như thấy mùi thịt da khét lẹt. Tôi hốt hoảng cố gắng một cách tuyệt vọng một lần nữa để tìm cách thoát ra khỏi xe.

Giữa lúc tôi đang loay hoay chưa biết phải làm gì, một người đàn ông và một người đàn bà da trắng, có lẽ là vợ chồng, ngừng xe bên kia đường lao tới. Cúi nhìn vào lòng xe thấy tôi còn sống, người chồng dùng sức mạnh nâng chiếc xe nghiêng về một phía trong khi người vợ cố gắng mở cánh cửa rồi hợp lực cùng chồng kéo tôi ra khỏi xe. Ngay sau đó, họ dìu tôi ra một nơi cách xa chỗ chiếc xe khoảng mươi, mười lăm thước.

Người đàn bà đỡ tôi ngồi xuống và dịu dàng nói:

"Chúng tôi phải đưa anh tránh xa chiếc xe để đề phòng xe phát nổ." Nói xong bà dùng cell phone, gọi 911.

Trong khi người đàn ông chùi nhẹ những vết máu trên môi, trên bàn tay tôi, người đàn bà chăm chú nhìn tôi nói tiếp: *"Anh may mắn lắm. Chúa thương anh."* Tôi nhẹ gật đầu như tán thưởng lời bà trong khi tâm trí tôi nghĩ khác.

Những ý nghĩ khác thường này đã nảy sinh trong tôi sau mấy lần phải vào ra bệnh viện, nhưng lúc này mới thật sự rõ nét.

Tôi muốn lên tiếng bày tỏ ý nghĩ của tôi với bà, nhưng sợ diễn tả không hết ý khiến làm phiền lòng một người ơn không quen biết, nên tôi đành nín lặng.

Trên đường tới bệnh viện, thân thể bị cột chặt trên chiếc băng ca, tôi nghĩ ngợi miên man. Giờ này hẳn là những người anh em tôi vừa kết thúc phần chia sẻ Phúc Âm cùng những cảm nghiệm riêng tư trong đời sống và đang thảo luận những công tác của nhóm.

Như thường lệ, hẳn là trong giây phút cầu nguyện mở đầu các anh đã nghĩ đến tôi, một người vắng mặt. Tự dưng tôi ao ước những người anh em của tôi được chứng kiến giây phút xảy ra tai nạn, hay ít nữa là được nhìn thấy tận mắt hình ảnh chiếc xe bẹp dúm nằm ngửa bên lề đường, để nhờ thế có thể chia sẻ phần nào trải nghiệm của tôi trong tai nạn khủng khiếp vừa xảy ra.

Một niềm thương cảm trào dâng trong tôi khi nghĩ tới nỗi âu lo của vợ con lúc hay tin tôi bị nạn.

Trong một giây, tôi ước ao được có mặt bên gia đình để mọi người thân yêu thấy tôi vẫn bình yên vô sự.

Tại khu cứu cấp, tôi được săn sóc tận tình. Sau khi chuyển qua phòng quang tuyến để chụp các phần thân thể bị nghi ngại chấn thương, tôi được giao trả trở lại phòng cũ.

Khoảng 11 giờ, tôi được thông báo có người nhà đến thăm. Ít phút sau, nhà tôi bước vào với nét mặt hốt hoảng pha lẫn lo âu. Tôi nắm bàn tay nhà tôi, nói nhỏ cho nàng yên tâm về tình trạng của tôi trong khi nước mắt vẫn âm thầm tuôn đổ. Sau đó là Minh Châu, con gái tôi. Cha con tôi ôm nhau trong nỗi xúc động không cùng.

Lần lượt sau đó là các bạn trong nhóm của tôi. Chúng tôi trao đổi với nhau thật ít, nhưng qua khoé mắt, qua những giao cảm trong hồn, chúng tôi nói với nhau thật nhiều. Khoảng ba mươi phút sau, tôi được bác sĩ cho rời bệnh viện. Tại phòng đợi, hai trong số bạn hữu của tôi vẫn còn chờ để cùng vợ con tôi đưa tôi ra xe. Sau này tôi được biết, một trong các bạn tôi lái xe ngang qua trên đường tới nơi họp đã nhìn thấy chiếc xe bị nạn nhưng không biết là xe của tôi.

Lý do giản dị là vì thời gian ấy tôi mới trải qua hai lần vào bệnh viện, lần đầu năm 1992 và lần thứ hai năm 1994, tôi không có xe riêng, mà thường thay đổi, khi chiếc này khi chiếc khác của vợ con.

Sau phần cầu nguyện mở đầu, đọc Phúc Âm và chia nhóm nhỏ, anh em tỏ ý thắc mắc về tai nạn trên đường của ai đó do một anh thuật lại và sự vắng mặt của tôi. Khoảng nửa giờ sau, một anh khác cảm thấy không yên tâm nên cùng một anh nữa ra lấy xe lái tới quan sát nơi xảy ra tai nạn.

Vì cảnh sát không cho tới gần nên hai anh ghi nhận màu và loại xe rồi ra trạm điện thoại công cộng kêu cho nhà tôi. Khi biết chắc là tôi có đi họp với chiếc Toyota Corolla màu xám của Diễm Châu, con gái thứ của tôi, các anh trở lại giữa lúc chiếc xe bị nạn sắp sửa được kéo đi. Nhìn những giấy tờ, tài liệu quen thuộc dính vết máu vương vãi đang được cảnh sát thu dọn ném vào lòng xe trong có tờ Đường Sống, hai anh không nghi hoặc gì nữa, vội vã trở về báo cho cả nhóm, đồng thời kêu điện thoại chính thức thông báo cho nhà tôi hay. Sau khi dâng lời cầu nguyện chung, các anh quyết định kết thúc buổi họp sớm và cùng nhau tới bệnh viện thăm tôi.

Về tới nhà khoảng 12 rưỡi, tôi liên tiếp nhận được điện thoại của bà con, bạn bè gọi tới, trong đó có những người đã hối hả lên nhà thương nhưng không gặp vì tôi đã được cho về.

Buổi chiều, sau khi dùng bữa với con cháu, tôi quyết định cùng gia đình tham dự thánh lễ tại cộng đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp lúc 6 giờ để tạ ơn Chúa, đồng thời cũng để các bằng hữu thân sơ biết rõ tình trạng sức khỏe của tôi sau tai nạn.

Giây phút này, ngồi ôn lại những sự việc đã xảy ra trong mấy ngày qua, tôi thấy có nhu cầu phải nói lên một vài suy tư về tình thương của Thiên Chúa.

Chúa Là Tình Yêu.

Đúng. Không một Kitô hữu nào phủ nhận điều ấy. Tuy nhiên, liệu có thể vì thế mà khi thấy một người gặp may mắn, được sung sướng, hạnh phúc, được trúng số, được lành bệnh, được thoát khỏi một tai nạn hiểm nghèo mà có thể kết luận dễ dãi rằng người đó được Thiên Chúa thương yêu hơn người khác chăng? Những cảm nghiệm sau mấy lần ra vô nhà thương, sau ba tháng trời lăn lộn, quất quay bên cạnh giường bệnh của đứa con gái út, và đặc biệt sau lần thoát khỏi lưỡi hái tử thần trong tai nạn khủng khiếp sáng Chúa Nhật vừa qua, đã cho tôi một câu trả lời dứt khoát. KHÔNG!

Người đàn bà Mỹ ân nhân không quen biết, sau khi cùng chồng giúp đưa tôi ra khỏi chiếc xe bầm dập đã nói với tôi là tôi được Chúa thương yêu. Người y tá trong phòng cứu cấp khi biết về trường hợp tai nạn của tôi cũng nói là tôi được Thiên Chúa phù trợ đặc biệt. Những thân nhân, bằng hữu của tôi khi kêu điện thoại hoặc tới thăm tôi đều cùng có chung một nhận định tương tự như thế.

Đã đành nhận định này có những khía cạnh không sai, nhưng nếu chỉ kết luận một cách giản lược như vậy dường như có cái gì không ổn. Một câu hỏi lớn thường xuyên vang lên trong tôi:

Tôi đã làm gì, đã có công trạng gì khiến Thiên Chúa dành cho tôi một đặc ân như thế? Quanh tôi, từng ngày, từng giờ có biết bao nhiêu người, gồm cả những trẻ thơ vô tội, những người đạo đức, lương thiện gấp trăm lần tôi đã bị băng đảng thảm sát, hoặc chết không toàn thây trong những tai nạn thảm khốc! Và bên cạnh những người câm lặng chấp nhận những cái chết như thế còn biết bao nhiêu nạn nhân khác đã phải kéo dài cái chết lần mòn trong những cơn đau đớn tột cùng với những thương tích tật nguyền trên cơ thể, hoặc những cơn hôn mê triền miên bất tận! Như vậy liệu có thể kết luận một cách giản đơn rằng những nạn nhân này là những kẻ không hoặc ít được Thiên Chúa yêu thương?

Câu trả-lời-tìm-thấy-trong-tôi là: KHÔNG!

Trong Phúc Âm Thánh Matthêu, tôi đọc thấy câu này: *"Thiên Chúa là Đấng đã cho mặt trời của Người mọc lên soi sáng kẻ xấu cũng như người tốt, và đã cho mưa xuống trên người công chính cũng như kẻ bất lương." (Mt 5:45)*

Lời Chúa đã minh nhiên cho tôi thấy Thiên Chúa là Đấng rất đỗi yêu thương nhưng đồng thời cũng là Đấng vô cùng công thẳng. Người không thiên vị bất cứ ai, kẻ tốt cũng như người xấu, kẻ hiền lương cũng như người bất chính. Nhận định này đã mở ra trước cặp mắt linh hồn tôi một chiều kích vô cùng rộng lớn về tình yêu thương vô lượng của Thiên Chúa, Đấng đã sai Con-Một-Duy-Nhất của Ngài nhập thế, nhận lấy thân phận con người như tôi, đã chết cho tôi, đã mạc khải cho tôi hay cuộc đời này chỉ là cõi tạm và chỉ bảo cho tôi Đường Đi tới Chân Lý và Sự Sống vĩnh cửu đời sau. Với cách nhìn như vậy, tôi đã nhận ra những gì xuyên qua những biến cố trong đời tôi, đặc biệt trong tai nạn xảy ra sáng Chúa Nhật 26-1-1997.

Trong tai nạn vừa qua, người trong cuộc là tôi đương nhiên sẽ phải nhận lấy một trong ba trường hợp sau:

— Thứ nhất, được *thoát hiểm* một cách an toàn.

— Thứ hai, bị *thương tích* nặng hoặc nhẹ, phải trải qua những đau đớn thể xác, sẽ bình phục nhiều, ít sau một thời gian chữa trị, hay chịu cảnh tàn phế trọn đời.

— Và thứ ba là *chết.*

Tôi rơi vào trường hợp thứ nhất, mà bằng con mắt và cách suy nghĩ của con người thế tục, chúng ta quen gọi là may mắn, là có số hên, là được trời thương, thánh độ.

Cũng thế, trong tai nạn vừa qua, nếu tôi chết hoặc trở thành người tàn phế thì hẳn rằng thiên hạ, trong đó có cả những thân nhân, bằng hữu của tôi, sẽ không ngần ngại cho rằng tôi gặp vận rủi, hoặc tệ hơn nữa là đã bị đấng trên cao trừng phạt! Nhưng nếu đẩy cách nhìn và cách suy tư qua vị trí của người có niềm tin Kitô giáo, ta sẽ dễ dàng nhận ra những bất ổn trong đó.

Sự bất ổn nổi bật là ta đã chỉ dựa trên *những tiêu chuẩn phán đoán về những tiện ích trần gian* để đo lường tình thương vô biên của Thiên Chúa, Đấng

mà qua Con Một của Ngài là Đức Giêsu Nazareth đã nói thẳng trước mặt Philatô là *nước Ngài không thuộc về thế gian.* Và như thế ta đã tự bày ra những rào cản, không để cho những suy nghĩ cất cánh bay vào lãnh địa siêu nhiên, nơi những con người có niềm tin Công Giáo phải đi tới như cùng đích của đời người.

Thiên Chúa là tình yêu thương.

Không có cách định nghĩa nào khác hơn, đúng đắn hơn về Ngài. Chính vì Yêu Thương, Thiên Chúa Cha đã sai người con duy nhất của Ngài là Đức Giêsu Kitô xuống thế, mặc lấy thân phận con người với tất cả những rủi ro, yếu đau, tật bệnh, nhục nhằn, kể cả sự chết để biểu tỏ tình yêu thương con người. Đồng thời cũng để dạy cho con người *biết sống, biết chấp nhận khổ đau* cũng như *biết chết*, như cảm nghiệm của Đức Hồng Y Bernadin trước khi từ giã cõi đời sau những tháng năm dài vui vẻ chấp nhận những đớn đau thể xác vì chứng ung thư tụy tạng.

Xuyên qua cách nhìn và cách cảm nhận về những nỗi đau thương cũng như sự sống, sự chết như thế, tôi đẩy tiếp dòng suy tưởng của mình quanh tai nạn vừa qua. Bây giờ thử đặt giả thuyết là tôi *đã chết* trong tai nạn vừa qua thì, *đâu là lòng yêu thương lân tuất của Thiên Chúa dành cho tôi?*

Ngược về quá khứ, qua những chặng đường nổi trôi trong cõi nhân sinh, tôi cảm nhận biết bao ân huệ Thiên Chúa đã gửi đến cho tôi. Khởi đầu Ngài đã ban cho tôi sự sống, cho tôi được sinh ra trong một gia đình Công Giáo, dạy tôi biết yêu thương tha nhân và vui say đón nhận cuộc đời, cho dẫu có gặp nhiều chông gai thử thách. Ngài đã tha thứ cho tôi khi tôi lầm lỗi, đã yên ủi nâng đỡ tôi khi tôi gặp cơn túng ngặt, nhất là những năm gần đây đã gửi đến cho tôi một chứng bệnh trầm kha để tôi biết chỉnh đốn lại đời sống, biết tập sống yêu thương để sẵn sàng lên đường khi tới giờ Ngài gọi đến. Ngài cũng gửi đến cho tôi cặp mắt dịu hiền, trái tim lân tuất gói ghém trong Tin Mừng Cứu Độ của Ngài để tôi chia sẻ cho vợ con, cho anh chị em bằng hữu thân sơ của tôi.

Cho đến phút giây tai nạn xảy ra, tuy vẫn còn vương mắc nhiều sai lầm thiếu sót, nhưng tôi biết chắc rằng với ơn phù trợ của Thiên Chúa, tôi đã cố gắng nhiều trên bước đường hoàn thiện. Nhờ sự nâng đỡ của vợ con tôi, của anh chị em cùng chung lý tưởng với tôi, tôi đã nỗ lực với sức của tôi cùng với ơn Chúa trong việc tận dụng những khả năng hèn mọn của mình để phục vụ tha nhân, đem Tin Vui đến cho mọi người.

Là con người hèn mọn, tôi không tránh khỏi những yếu đuối, những sai sót. Nhưng tin vào tình yêu vô lượng của Thiên Chúa, nếu tôi chết trong tai nạn vừa qua, tôi tin tưởng rằng Thiên Chúa sẽ đoái thương tôi và cho tôi được hưởng ơn cứu rỗi. Như thế, nhìn cái chết được gọi là *"bất đắc kỳ tử"* này của tôi trên chiều kích siêu nhiên, quả tôi là kẻ được Thiên Chúa yêu thương quá đỗi. Ở một góc cạnh nào đó, qua cái chết của tôi, tình thương của Thiên Chúa còn tuôn đổ trên những thân nhân, bằng hữu của tôi. Bởi lẽ nó sẽ mang giá trị như một lời nhắc nhở, một cảnh giác cho mọi người biết ngừng lại để nhìn về quá khứ, nhìn vào chính mình, kiểm điểm lại hành vi, cử chỉ, lời nói của mình khi dấn bước trong cuộc lữ hành trần thế.

Trường hợp tai nạn *chưa cướp mất mạng sống của tôi nhưng lại gây cho tôi những thương tích trầm trọng để suốt đời phải đeo đẳng những đớn đau thể xác và tinh thần* tôi sẽ tìm ra đâu là tình yêu thương của Thiên Chúa để tôi biết tạ ơn Ngài?

Tôi đã đọc sách, đã suy nghiệm nhiều, nhưng chưa bao giờ tôi nhận ra được một phần khuôn mặt thật của một từ ngữ mà trong thần học Công Giáo gọi là *Mầu Nhiệm Đau Khổ — Mystery Of Suffering*.

Thật may cho tôi, vì nhờ tai nạn vừa qua, Thiên Chúa đã hé mở cho tôi hiểu được đôi chút về ý nghĩa thâm sâu của mầu nhiệm này. Hồi tháng 8 năm ngoái, tôi đi Houston và gặp một người bạn cũ. Thuở thiếu thời anh sống bên Cambodge, đã ở chùa một thời gian. Về Sài Gòn, anh lập gia đình với người Công Giáo, nhưng anh không rửa tội. Vì thế anh thường nhìn đời qua lăng kính của một Phật tử, hoặc tệ hơn là một người không có niềm tin. Gặp tôi, anh hỏi tôi nhiều điều về Đức đương kim Giáo Hoàng Gioan Phaolô II. Điều làm anh thắc mắc là tại sao một người được Thiên Chúa chọn vào ngôi vị Giáo Hoàng, cầm đầu cả một Giáo Hội hoàn vũ với ngót 1 tỷ tín đồ mà lại phải gánh chịu quá nhiều tai ương, bệnh hoạn thể xác như thế? Cả thế giới Công Giáo cầu nguyện cho Ngài mà sao Ngài vẫn tiếp tục phải gánh chịu khổ đau? Như thế, liệu có Thiên Chúa không? Nếu có thì tại sao không thương yêu, nâng đỡ, gìn giữ Ngài? Hồi ấy, một phần vì không đủ thì giờ và phần khác vì chưa có những cảm nghiệm thực tiễn, tôi chưa khai thông được những thắc mắc có vẻ như chính đáng của anh.

Hôm nay, nếu có dịp trở lại vấn nạn anh nêu ra tôi sẽ không ngần ngại bám vào ý nghĩa và giá trị của *mầu nhiệm đau khổ* xuyên qua kinh nghiệm *sống-trong-lần-thoát-chết-vừa-qua* để cùng anh lý giải

những khúc mắc trên đây.

Nói đến *Mầu Nhiệm Đau Khổ* cũng là nói đến *Mầu Nhiệm Thập Giá*. Nếu nhờ Thập Giá của Chúa Kitô, nhờ những đau thương kể cả cái chết nhục nhằn của Ngài mà nhân loại được hứa ban phúc trường sinh thì những nỗi đớn đau khổ nhục mà những kẻ bước theo Ngài phải chịu— *dĩ nhiên không có luật trừ cho người cầm đầu Giáo Hội*— cũng là những đóa hoa nhỏ xinh tươi cộng thông vào ơn cứu rỗi được làm nên bằng cái chết trên thập giá của Ngôi Hai Thiên Chúa.

Như Chúa Giêsu Kitô đã tự nguyện nhận lấy *chén đắng* Thiên Chúa Cha trao cho để hoàn thành sứ mạng cứu thế, những kẻ tin nhận Ngài cũng coi những chông gai, thử thách, những nỗi đớn đau thể xác cùng những điều bất như ý trong cõi đời tạm này như những nguồn ân sủng góp phần tạo dựng hạnh phúc đời sau.

Trong một bài chia sẻ về những ấn tượng khi có dịp cử hành thánh lễ bên Đức Gioan Phaolô II, Đức Cha Bùi Tuần, Giám Mục giáo phận Long Xuyên đã viết:

"Mỗi lần đứng bên Đức Thánh Cha trên bàn thánh, tôi cảm thấy phần nào con đường thánh giá của Ngài. Thánh giá đủ thứ đến từ nội bộ Giáo Hội. Thánh giá đủ loại đến từ ngoài Giáo Hội. Thánh giá phát sinh từ những gánh nặng trách nhiệm ...

Tôi thấy những đau đớn thường hiện lên trên nét mặt Đức Thánh Cha, những khi Ngài cử hành thánh lễ. Trong vẻ khoan thai xem ra vẫn có nhiều thúc bách, gai góc đợi chờ. Trong vẻ bình thường xem ra vẫn ẩn chứa nhiều âu lo, khắc khoải. Trong vẻ hân hoan dường như vẫn thoáng lộ ra những ray rứt của trái tim tông đồ trước những thực tại nơi này nơi nọ.

Những hiện tượng đó nơi Đức Thánh Cha làm tôi nhớ lại tấm huy hiệu Giáo Hoàng của Ngài: Một Thánh Giá bao trùm bề dài bề rộng chiếc huy hiệu. Như thể thánh giá sẽ trải khắp cuộc đời Giáo Hoàng của Ngài. Phải chăng khi chọn huy hiệu đó, Đức Thánh Cha đã thấy trước những thánh giá đời mình? Tình hình hiện nay đang báo hiệu những thánh giá mới trong tương lai Hội Thánh. Nhưng, những thánh giá nào giống thánh giá Đức Kitô sẽ có giá trị cứu độ nhân loại."

Một lần tôi hỏi Đức Thánh Cha về những thử thách đau đớn mà Ngài phải chịu, Đức Thánh Cha đã trả lời: "Tôi quen rồi." Tôi hiểu cái quen của Đức Thánh Cha là do tình mến Chúa, yêu thương đồng loại và do lòng cậy trông nơi Đức Trinh Nữ Maria. Cái đẹp của thánh giá là ở chỗ đó. Sức mạnh cứu độ của thánh giá là vì có những yếu tố đó kèm theo. Sự khôn ngoan của thánh giá mà thánh Tông Đồ Phaolô ca tụng là sự khôn ngoan của một thánh giá diễn tả tình yêu Thiên Chúa." (1Cr 1, 17-25)

Có thể nói cách nhìn khổ đau qua thập giá trên đây của người Công Giáo hoàn toàn khác hẳn với cách nhìn của những tín đồ thuộc các tôn giáo khác, nhất là với Phật Giáo. Khi một người chết nhẹ nhàng không đau đớn, không phải qua một thời gian dài bệnh hoạn, người Phật tử coi là có phúc, là một điều may mắn. Trong khi ấy, theo quan niệm của người có niềm tin Thiên Chúa Giáo, những đớn đau thể xác, những khoảng thời gian kéo dài trên giường bệnh lại là những hương hoa, những ân huệ, những công trạng giúp giao hòa với những hương hoa, những ân huệ, những công trạng của thập giá Chúa Kitô để làm hành trang cho người tín hữu trên đường về cõi phúc.

Với những chia sẻ trên, tôi chấm dứt những dòng này với tất cả tấm chân tình gửi đến vợ con tôi, những người thân trong gia đình tôi, những anh em trong nhóm Gioan Tiền Hô đã nâng đỡ tôi trong ngót hai thập niên qua, và tất cả những người thân quen mà tôi hằng yêu mến đã ân cần thăm hỏi, đã dành cho tôi những lời cầu nguyện chân thành để cảm tạ những hồng ân Thiên Chúa đã đổ xuống trong cuộc đời tôi, nhất là những dấu chỉ Ngài đã soi chiếu vào tâm hồn tôi trong biến cố sáng Chúa Nhật 26-1-1997 vừa qua.

Nam California, Hoa Kỳ một ngày cuối năm Bính Tý, 1997

Viết Cho Một Người Bạn Vừa Nằm Xuống (§)

Trần Phong Vũ

Bạn mến,

Bản thảo tập sách này đã tới tay Bạn thật đúng lúc. Chúa Nhật 11/01/1998, — chẵn 20 ngày trước khi Bạn từ giã cõi đời tạm để về cùng Thiên Chúa — sau Thánh Lễ hôm ấy, tôi đã đích thân trao Bạn và đã được Bạn tiếp nhận một cách trang trọng khác thường.

Nhìn qua nhan sách, ôm sát tập bản thảo vào lòng. Bạn đã âm thầm nói với tôi: "Bên Vực Tử Sinh". "Chưa biết Anh viết những gì trong đó, nhưng qua tiêu đề tác phẩm tôi nghĩ rằng nó sẽ giúp ích nhiều cho tôi trong những tháng ngày bệnh hoạn. Xin cám ơn Anh, tôi sẽ khởi đọc ngay tối nay."

Trước đó, ngày 04/01, qua hai người bạn - anh Phạm Bá Cát và anh Trần Quang Tuyến - tôi cũng đã gửi tới Bs Đặng Văn Sung một bản theo lời yêu cầu, trước khi ông về cùng vĩnh cửu mấy tuần lễ sau.

Tôi thấy được yên ủi nhiều, vì nếu chờ tới khi được in thành sách vào cuối tháng 2/98 theo dự tính, thì cuốn sách nhỏ này sẽ mất đi hai độc giả mà tôi hằng quý mến.

Tôi không hiểu nó có mang lại ít nhiều ơn ích cho người đọc không? Nhưng có một điều tôi có thể đoan quyết mà không sợ sai lầm là tất cả những gì gói ghém trong tập sách này đều xuất phát từ tâm lòng chân thật của tôi sau những lần vào ra bệnh viện, chạm mặt với tử thần. Và bằng vào niềm tin của con cái Chúa, tôi đã cố gắng ghi lại để chia xẻ với Anh Chị Em tôi, trong đó có Bạn, có Bs Sung, những người đã nằm xuống trước khi cuốn sách chính thức chào đời.

Bạn mến,

Hôm nay, giữa những ngày đầu Xuân Mậu Dần, cũng như Mẹ Têrêsa, như Đức Hồng Y Joseph Bernadin, như Trưởng Nguyễn Đức Mậu, và như Bé Wilson, nhân vật của một đoản văn trong Bên Vực Tử Sinh, Bạn đã thật sự TRỞ VỀ.

Tôi có ảo tưởng không, khi ao ước những cảm nghĩ chân thật nảy sinh từ phút giây lăn lộn bên bờ sống chết ấy sẽ góp một phần nhỏ vào hành trang trong chuyến TRỞ VỀ của Người-Tông-Đồ-Giáo-Dân mang tên Đôminicô Lê Duy Thuần?

"... Quê Hương gợi lên niềm nhớ."

Căn nhà là điểm hẹn cho một ngày trở về. Tôi có một Quê Hương và tôi đã nhớ nhung khi phải đành đoạn chia xa. Tôi cũng có một căn nhà, dù lớn hay nhỏ, để khi cách biệt tôi nóng lòng chờ ngày trở lại.

Bé Wilson cũng có một căn phòng nhỏ xinh xắn trong một ngôi nhà ... Trong những năm tháng chưa trở bệnh nặng, còn ngày ngày cắp sách tới trường, bé đã đi về trong căn nhà quen thuộc ấy.

Tuy nhiên, qua ơn Thánh Tẩy, nhờ lời dạy dỗ của mẹ, bé hiểu rằng thế giới bé đang sống — cũng như căn nhà nhỏ của hai mẹ con bé — chỉ là cõi tạm để chuẩn bị cho bé đi về một thế giới khác. Một thế giới có Chúa Giêsu Yêu Thương đang chờ đợi bé ... Và như thế, trong giây phút cuối cùng của cuộc đời, bé Wilson không còn lo âu, sợ hãi nữa. Bởi vì bé biết chắc rằng bé đã có một nơi chốn để trở về. Không phải trở về căn nhà hay hư nát của mẹ nhưng là trở về căn nhà vĩnh cửu trên Nước-Trời..." (Trích Bên Vực Tử Sinh - Thưa Mẹ, Con Về Nhà, tr.30-32).

Xin tạm biệt Bạn và hẹn ngày gặp lại.

(§) Những dòng viết vội vào phút chót theo gợi ý của Sr. Thanh Thủy, Bề Trên Dòng Mến Thanh Giá, người có nhã ý đề tựa cho cuốn sách này.

— Ghi thêm trong dịp gom lại để tái bản trong tuyển tập: Sau khi được in thành sách, trong dịp ghé thăm và biếu tặng nhà thơ

Nguyên Sa Trần Bích Lan vào thời gian thi sĩ đang điều trị tại bệnh viện Irvine, theo lời yêu cầu, người viết đã đọc ông nghe một số đoản văn trong tâm bút này. Được biết nhà thơ Nguyên Sa đã nhận phép ThánhTẩy theo đạo Công Giáo và khoảng hơn một năm sau đã ra đi bình an.

The Children of Tonle Sap Lake

NLD

We are at the edge of the Tonle Sap Lake, one of the richest ecosystems in the world. Would you join us for a safari as we have a compelling story to share with you through this wetland?

This body of freshwater is the largest in Southeast Asia graced with clumps of floating hyacinth with their lilac flowers. Bushes of tall grass sway in the wind while fields of lotus covering the water surface with their mesmerizing circular leaves punctuated by stalks of gorgeous lotus flowers, the symbol of purity revered in Asia. The lush green mangrove forest provides shelter for crabs, shrimps, mollusks, frogs, reptiles and countless other species. Farther out in the lake, a plethora of fish abound.

The famed carb fish at Tonle Sap Lake can weigh up to 300 pounds.

During the monsoon season, it swells to four times its normal size and overwhelms the Tonle Sap River, massively forcing the river to reverse its flow backwards. Migrating birds, including giant ones such as pelicans, storks, ibis and more than a hundred other types of birds feast on the lake's bounty. Rare species such as the Bengal Floricans and Sarus Cranes also take their refuge here to raise their young. The sky above the lake is filled with nature's amazing wonderment.

Sarus Cranes nest at Tonle Sap Lake due to its immense supply of food such as grasshoppers, frogs, lizards, insects, grains, seeds, and all aquatic life, including water snakes.

Down below on the rim of the lake is another group of inhabitants that is just as special and precious, the children of Tonle Sap.

The young girl struggles to keep the fish from jumping off the boat. The fish is forcefully flapping its tail and wiggling its firm body on the wooden block, desperate for a last-ditch attempt to dash into the lake below. She carefully spreads little fingers which are barely long enough to hold the sides of the scaly fish while nervously avoiding the sharp bones in the dorsal fins. She remembers too well the times those needles pricked her fingers causing a sharp pain and hours of stinging sensation.

It's not the pain that made her cry. It's the sadness that she couldn't help her family earn a living during those times when she gets injured. Cleaning fish is the easiest part of her family's work and at a young age, she pulls more than her weight. Seeing her parents exhausted from fishing when she couldn't help them made her cry.

Luckily for her, that is the last of the few big fish that she has to clean today. The rest of the basket is mostly finger-sized fish, a few shrimps, mud covered mollusks and clams that her parents managed to pluck off the bottom of the Tonle Sap Lake. She doesn't fear these. They are soft and don't give her hands any trouble.

Young children in Tonle Sap Lake mature well before their age with daily survival tasks.

In a couple of hours, they would all be clean and ready for the market. Even at that young age, she can just feel how happy her parents will be, holding the money they collect from all this fish. The sun continues its intense tropical rays on the lake and the little girl's bobbing boat. Wiping off the sweat on her forehead from streaming down into her eyes, she carefully slices off the little fins and tails off each smaller fish with a pair of small scissors that fits neatly in the palm of her hand. Slowly one by one, Thi, our little girl empties the basket.

Thi's family boat is one of tens of thousands that line the rim of this lake, subsisting on the meager catch that has been getting smaller and smaller since the drought and the dams upstream constrict the flow of the Mekong River that feeds into this lake. Less fish means less income, which means the family has to row farther and toil longer to make up for the dwindling supply, and it also means Thi and her siblings give up schooling to help their parents fish.

Tonle Sap Lake children learn to operate canoes and powered boats at a very young age.

The scorching sun now cools down as it turns into a giant flaming orange ball slowly dipping into the far edge of the silvery water surface. Brilliant colors painted the sky above with white clouds, bright red layers from the sunset over the blue sky and increasingly deep blue shades of dusk while down below, swaying clumps of water hyacinth and lotus stalks dot the lapping waves of the lake. Flocks of storks spreading their wide wingspans across the orange sky flap their wings to their distant nests to settle for the night on tall trees arising from the water. Flying lower are the pelicans with their majestic wings, even wider than the storks, landing on their nests near the mangroves while noisy ducks quack during their entire flight to their home on the water.

The waves are picking up from the wind and the raindrops are getting heavier, splashing into large

bursting bubbles around the boat. The monsoon season is here and that means the family needs to move their houseboat closer to land to survive the bigger waves. Thi's brother makes a splash into the water in order to dive down to the mucky bottom and unhook the anchor. It's always risky being underwater because of sharp debris at the bottom. Broken bottles, pipes, metal objects accumulating over time have injured untold feet that unwittingly stepped on them. He may need to keep his eyes open under the water to remove the anchor in the water that is abound with bacteria from all kinds of wastes, organic and inorganic, from people and animals. The last time his eyes got infected, he could not attend school. Now he is not attending school so the problem would not be so bad if he gets infected again today.

This boy is trying to fix his boat from an unknown problem while ferrying buckets of small fish.

Back on the boat and now more safely moored in shallow water, the family breathes a sigh of relief. With tarps drawn down and secured, the family should stay mostly dry for the night. This tarp-covered boat contains everything the family has. All the things that are important for their immediate sustenance, for future planning, all the hopes and aspirations for their children and their children's children are in this enclosed boat, literally and figuratively.

Within the confine of the tarpaulin protecting the boat from the monsoon rain this night, there is no such thing as a savings account or a 401k plan, no possibility of building up for a home equity, no social security benefits, no health insurance, no bank account, no address, and for a great many, not even a birth certificate. With no electrical hookup and no water connection, this little houseboat is entirely on its own to pluck up fish, mollusks, shrimps and clams from this lake for their survival. With no savings and no other skills, they cannot afford to move on land or get a job.

Also missing from the enclosed boat is Thi's older sister, who could not go to the same school as Thi where students can get a free lunch from a charity school. With limited space and funding from philanthropists, the school can only accept so many students. Burdened with dwindling catch from the lake and being an extra mouth to feed, she left for the big city for a chance of employment. The economic pressure on the houseboat is cruel. Even if they have to eat mollusks from the muddy bottom, at least the family stays together. For a young girl turning into a woman's body, she is a prime candidate for insatiable pimps roaming the streets for their next bondage victim. Now her mom numbs herself from thinking about her daughter even for a little bit. Prostitution trafficking is still rampant in Cambodia. This is infinitely worse than having to bury your own child, she cries inside. The stoic dad doesn't say much.

The tropical downpour pounds heavily on the boat's tin roof. Inside huddling together in near darkness, the family's thoughts turn to the missing daughter. Nobody says a word, yet the silence fills up the whole cabin and overwhelms the rain outside.

As night falls, a chorus of crickets fills the air with occasional croaking by the bull frogs. Thi is too young to understand these things and is already dozing off in the warmth of her family. She is dreaming of rowing the canoe to gather lotus flowers and playing with mud cakes with her friends tomorrow. Going to school is her most favorite activity where she can be with her friends, to sing, learn, dance and to eat hot food.

Lovely children take care of each other while paddling to school.

In their age group, Thi and her classmates are easily the most resourceful and productive children anywhere in the world. They have no choice! Their families need all hands on-board, even those tiny hands. Life is hard and their parents need them to help pluck whatever they could from the lake to feed the family.

Even though these children know how to swim and are experts at rowing at a young age, many others have drowned or suffered permanent brain damage when they fell off before they knew how to swim while the adults were busy working. Even though they are experts at cleaning and fileting fish, those little hands have suffered countless cuts and pricks from their own knives or those pointy bones. Even though they are experts with long-tail propellers, many have suffered gasoline burns when the engine malfunctions or backfires. Even though they are expert swimmers, they have suffered eye infection and cuts on their feet when they had to dive down in dirty water to fix anchor lines on a lake bottom littered with trash, metal objects or shards of wood from sunken boats.

Very young children also help their parents by using scissors on small fish to avoid injuries.

But you wouldn't know any of this when you meet them. Their eyes are bright with curiosity when they greet you. They tend to be shy but smile big and laugh easily. They respond affectionately to their teachers and those who care for them. They are obedient to the adults in charge and very polite to visitors. They are very curious and quick to sign up to learn new things. From one floating village to another, these are truly precious and lovely children who touch your heart. Their sparkling eyes stay with you long after you have left and their crystal child's voice rings in your ears.

Every creature on this lake follows a pre-destined path. A pelican hatched in a nest near the mangrove doesn't have to do much to soar high effortlessly in the blue sky whereas a lowly snail hatched on the mud bed below has to accept the fate of being pecked by a duck. While other children are born into a childhood of Disneyland, plush toys and birthday parties, our young friend Thi and her Tonle Sap friends are born into a life of abject poverty and a bleak future. Eventually when Thi and her friends become old enough, the school will need to make room for younger children. While the school works hard to expand capacity with funding from kind-hearted international donors, most children of Tonle Sap Lake will endure a life-long struggle against poverty, loan sharks, crimes and human trafficking.

The rare cranes and other beautiful birds are treasures of Tonle Sap Lake and they enjoy special conservation. The giant carbs and the Mekong catfish have grown in number due to governmental protection. But the precious children on the same lake often succumb to the forces of darkness just as the snails get swallowed up in the murky mud below. There is no one to protect them and help them grow, save for a little school funded and operated by a group of individuals with a pure love for humanity.

Hành Trình Phục Vụ Tông Đồ

Phượng Hồng

Đã bốn mươi năm qua, một chặng đường không quá dài, không quá ngắn, tuy nhiên Cộng Đoàn cũng đã thay đổi nhiều, trở nên vững mạnh hơn, tích cực hơn, tinh thần sống đạo của giáo dân mỗi ngày một cao hơn. Từ những ngày đầu quen biết qua những giây phút thân tình đã gắn kết mọi người trong Cộng Đoàn như một đại gia đình.

Với PH, tuy là người ngoại đạo, nhưng vì tình yêu thương của Chúa và Mẹ Maria, từ lúc nào đã biến PH trở thành một con chiên ngoan đạo luôn sẵn sàng phục vụ, hy sinh, gắn bó và cùng đồng hành với Cộng Đoàn nhỏ bé suốt 19 năm qua. Nơi đây, như một ngôi nhà thứ hai, sau những ngày tháng mệt mỏi với công việc làm ăn, bận rộn với gia đình, PH lại tìm được sự bình an trong tâm hồn khi đến nhà thờ, được hát, được học hỏi Lời Chúa, nhưng nhất là được gần bên Chúa, gần các bác và các anh chị em trong Cộng Đoàn. Sau nhiều năm sinh hoạt trong hội CBMCG, PH lấy làm vinh dự, với những trải nghiệm vui buồn lẫn lộn cùng các chị em trong hội, luôn yêu thương, sát cánh bên nhau, đứng ra làm những công việc từ thiện, gây quỹ, lễ hội, hội chợ Tết TTCG (Trung Tâm Công Giáo), cùng đóng góp một phần công sức vào việc trang trí cho nhà thờ và hằng năm hỗ trợ các hội đoàn bạn giúp các em sinh viên Công giáo. PH đã được sự tin tưởng, tín nhiệm, và yêu thương của HĐMV nên đã giao phó cho trách nhiệm Phó Ngoại Vụ CĐ. PH luôn cố gắng không ngừng để đến sinh hoạt đều đặn tại các buổi họp trên Trung ương cũng như các buổi họp trong CĐ và Giáo xứ Mỹ, nhằm đưa ra những kế hoạch mới cho các sự kiện, công tác cho lễ hội của Cộng Đoàn.

Trong suốt nhiều năm phục vụ và gắn bó với Cộng Đoàn, chưa bao giờ thấy mệt mỏi hay vất vả dù thời gian sinh hoạt đôi lúc trùng với lịch trình của công việc làm và gia đình, nhưng PH vẫn cố gắng thu xếp để hoàn thành tốt nhiệm vụ ngõ hầu không làm phụ lòng tin của HĐMV và các anh chị em trong Cộng Đoàn.

"Những giọt mồ hôi rơi xuống hôm qua là những nụ cười của ngày hôm nay và mai sau."

PH rất sung sướng và hãnh diện vì đã đóng góp một bàn tay với Cộng Đoàn. Xin cảm ơn tất cả sự yêu thương và tín nhiệm đó, và một cảm ơn cho sự chia sẻ và luôn luôn đồng hành của người bạn đời, ông xã là anh Khanh Hồng và các con. Một sự cảm ơn vô bờ bến dâng lên Chúa vì nhờ có Ngài mà có được PH của ngày nay.

Xin Chúa hãy chúc lành cho Cộng Đoàn ĐMHCG nhỏ bé của chúng con mỗi ngày một thăng tiến, đoàn kết, yêu thương và luôn sống trong tinh thần tin yêu và hiệp nhất.

My Spiritual Formation at St. Nicholas Catholic Church

Nguyễn Anh Vũ

Recently, I returned to attend the Vietnamese Mass at St. Nicholas Catholic Church, despite having only been there a few times in the past 25 years. As I participated in the Mass, memories of my first visit in 1986 when I was 16 years old came flooding back. Back then, I was a cradle Catholic, not particularly knowledgeable about or devout in my faith. Attending Mass was more of a family obligation, but it didn't take long for me to eagerly anticipate in church for a different reason – to catch a glimpse of one or two beautiful girls. During those early days, I often found myself at the back right side of the church, mentally removed from the Mass itself, lost in thoughts about school and friends. My mind and heart were far from being truly present in the worship.

In the summer of 1988, a high school friend named Dominique encouraged me to join a newly formed youth group, although I initially hesitated. Eventually, I decided to give it a try. It's important to note that I had never been involved in any church activities beyond receiving the sacraments of communion and reconciliation, and I was naturally shy and timid.

When I attended the first gathering, I met Anh Trí, Chị Oanh, Chị Trâm, and other 17- and 18-year-olds. Soon after, a gentleman with a red scarf arrived and began speaking to us in Vietnamese, which I could barely understand. It became clear that he was there to train us to become Huynh trưởng (leaders) and to help establish a new Thiếu Nhi Thánh Thể chapter at St. Nicholas.

I attended the first training camp at Dominguez Seminary where I felt embarrassed for not being able to answer the Scripture questions or fully grasp the concept of adoration. Eventually, I reluctantly accepted the role of Phó Nghiên Huấn, responsible for developing the training curriculum for the three ngành Ấu Nhi, Thiếu Nhi, and Nghĩa Sĩ. This curriculum included topics related to Phong Trào (Vietnamese Eucharistic Youth Movement), Chuyên Môn (technical methods such as morse code, semaphore, knots, etc.), Thánh Kinh (Scripture), and Đời Sống Tôn Giáo (living a religious life). The last two topics were particularly daunting for me, and I lacked the courage to ask for help. Consequently, I had to painstakingly learn step by step, translating Vietnamese words to English and then understanding them in a Catholic context. On several occasions, I drove to Mission Viejo to meet with Chị Oanh at her home, where she patiently and kindly helped me comprehend these concepts.

A year later, Anh Trí encouraged me to go through RCIA to receive the sacrament of confirmation at the age of 20. Subsequently, I was asked by my peers to become a Đoàn Trưởng, which I accepted. During this period, I felt called by the Holy Spirit to institute monthly spiritual meetings, where we rotated between leaders' homes. There, we would light a candle, dim the lights, and gather around the light to read the Scripture and reflect on how it applied to our personal lives. We shared our deep personal stories, both joyous and tearful. It was also during this time that I attended a few silent retreats through Linh Thao, where I was introduced to Spiritual Exercises. These experiences helped me reflect on my inner connection with Christ emphasizing the importance of listening and discerning.

Our Thiếu Nhi Thánh Thể chapter faced challenges from time to time due to a shortage of Huynh trưởng. However, I will always remember the hours spent in Anh Trí's blue Toyota minivan after the 6:00 p.m. Mass where he encouraged me to trust in God. He often invited me to his home for dinner with his family – Chị Liên, Cathy, Anna, and Tony. I recall how his family would pray before supper and share stories and laughter about their experiences during sinh hoạt at church. Additionally, I vividly remember Chị Trâm passionately discussing the concept of transubstantiation outside the church. I recognized its importance for her, to Catholics as a whole, and understood its significance.

As Huynh trưởng, we organized off-site team-building events and fellowship parties, strengthening our bond and sense of community. I also had the opportunity to visit the homes of other Huynh Trưởng and meet their parents, including Chú Bạch and Cô Thuận, Chú Tùng and Cô Miên, Chú Phong, Chú Đức, Bác Thủy, and Chú Cửu and Cô Dzung, to name a few. These individuals and others were incredibly friendly and supportive, often offering their services, words of encouragement, and prayers. We also received exceptional support from the Vietnamese parish leaders and our Đoàn's support and assistance group, who stepped in whenever needed.

In 1996, during a challenging period in my life, a few parishioners asked me to attend a Cursillo weekend retreat, and once again, I reluctantly agreed. Those three days, focused entirely on Christ, completely transformed my life. I began to see people through the eyes of Christ. Following the retreat, I joined a Cursillo nhóm called Lửa Hồng, consisting of Anh Trí, Chị Liên, Diên Linh, Diên Chi, Anh Hiển, and Chị Tina. We would gather for food, prayer, and Christian fellowship. I always looked forward to these gatherings as they greatly aided me in staying on the right path and sharing Christ with others. During this time, I also met Trung and Bích Hải, with whom we organized several acts for văn nghệ.

Later in my late 20s, my then fiancée and I would make weekly visitation to the Vietnamese Catholic Center for the marriage encounter classes. After class, I often ran into Mr. and Mrs. Nhuệ. They always had something warm and tender to say about the marriage life. They supported us in what we were about to undertake for the long haul.

The experiences I've shared above, spanning a little over 10 years as a member of the Vietnamese community at our parish, played a significant role in planting the seeds of my spiritual journey and nurturing my growth thereafter. The individuals I crossed paths with during this time were never judgmental; they were people of deep faith who served as a tremendous source of inspiration for me. Although I didn't fully realize it at the time, in the years that have passed, I've grown to deeply appreciate their kindness, their service with a smile, and their influence on my spiritual development.

Their words were filled with genuine intent rooted in faith, their actions were driven by love, and their prayers provided solace during the highs and lows of my life. As I reflect on the opportunities that came my way, I now understand that they were manifestations of the Holy Spirit guiding me toward a righteous and just path. Those initial seeds have blossomed into enduring beauty over the past two decades of my life.

Today, I strive to give more of myself in all that I do, asking God to use me as an instrument of HIS love. Wherever my journeys take me, I seek out stories of Catholicism in distant places, drawing strength from prayer and inspiration. When I meet people, I do my best to embody the essence of Christ. I am far from perfect, but my determination to be a servant of Christ grows stronger with each passing day.

All of this might not have been possible without that initial step I took at St. Nicholas Catholic Church and the subsequent steps I took to open myself up to God. I wholeheartedly encourage the Vietnamese American youth in this parish to remain steadfast in their Catholic faith, especially during times that may be confusing or challenging. God has a unique way of calling us; we simply need to recognize every opportunity to deepen our spirituality in communion with Christ, Mary, and all the saints. Allow that seed of faith to take root within you. Praying the Rosary can help you reflect on Christ's ministry, finding hope in the Eucharistic Adoration, and delving into our rich Church history and the teachings of our Church Fathers.

While my spirituality grew stronger with each passing year, I am eternally grateful to St. Nicholas Catholic Church. It's where my spiritual journey began, and it can be a starting point for others as well.

Kinh Mân Côi

7.10.2023 Lễ Đức Mẹ Mân Côi

BTT sưu tầm

10 NHÂN ĐỨC CỦA MẸ

1. **Đức tin sống động**
2. **Đức mến nồng nàn**
3. **Vâng lời tuyệt đối**
4. **Luôn từ bỏ mình**
5. **Tinh tuyền vượt trội**
6. **Khiêm Nhường sâu sắc**
7. **Sống theo Thánh Ý Chúa**
8. **Trông cậy, tín thác hết lòng**
9. **Tử tế, quan tâm đến mọi người**
10. **Cầu nguyện không ngừng**

NỘI DUNG KINH MÂN CÔI

Chúng ta thường nghĩ rằng đọc kinh Mân Côi là ca tụng, ngợi khen Đức Mẹ, thực sự không chỉ là thế mà còn hơn thế nữa. Điều chính yếu khi đọc kinh Kính Mừng và bốn mầu nhiệm VUI, THƯƠNG, SÁNG, MỪNG, là những biến cố của cuộc đời Chúa Giêsu trong lịch sử cứu độ, là ta đang đọc KINH THÁNH, vì những lời và nội dung đều chứa đựng trong Tin Mừng Luca và các Tin Mừng khác, giúp ta hiểu biết và yêu mến Chúa nhiều hơn. Kinh Mân Côi là cách cầu nguyện đơn giản nhất cho tất cả mọi người.

Phần 1 - Ngỏ lời: Thiên Chúa ngỏ lời với chúng ta qua Sứ thần đến với Mẹ Maria. Thiên Chúa mặc lấy xác phàm ở với chúng ta.

Phần 2 - Đáp lại: Thánh Maria... cầu cho chúng con... là tâm tình của đoàn con dâng lên Mẹ nhất là khi chúng con gặp khó khăn, thử thách.

Theo gương Đức Maria, trong mọi biến cố của đời sống, hành trình của chúng ta là:

- **NHẬN RA Ý Chúa.**

- CHẤP NHẬN những điều đến và sẽ đến với mình.

- CHO PHÉP và đón nhận Lời Chúa xảy ra trong cuộc đời mình.

"Chuỗi Mân Côi là mối dây liên lạc giữa chúng ta với Thiên Chúa, nối kết chúng ta lại với nhau, dẫn chúng ta đến gặp Chúa Kitô." (ĐTC Gioan Phaolô II).

Đức Mẹ là Đấng chúng ta kính mến chứ không tôn thờ, chỉ có Chúa là Đấng ta tôn thờ, nhưng chúng ta ý thức mình là con người yếu hèn, tội lỗi bất xứng nên chúng ta nhờ Mẹ là Đấng tinh tuyền, thánh thiện luôn gần bên Chúa, để chuyển lên Chúa những lời ngợi ca, những ước muốn, nhu cầu của chúng ta. Lợi ích của kinh Mân Côi tuyệt vời như thế, lẽ nào chúng ta làm ngơ, không xử dụng phương tiện thiêng liêng, quý giá này.

Phạm Lê Tân

Lối Về, biết đâu là lối về?

"Bao nhiêu năm rồi còn mãi ra đi
Đi đâu loanh quanh cho đời mỏi mệt
Trên hai vai ta đôi vầng nhật nguyệt
Rọi xuống trăm năm một cõi đi về"
(Một cõi đi về - N.S. Trịnh Công Sơn)

Đúng vậy, thật là mệt mỏi khi chỉ biết đi nhưng không biết lối về. Đã hơn 25 năm tôi đã đi loanh quanh không định hướng, không biết lối về, tôi mải mê đi tìm niềm vui và hạnh phúc trong đời sống vật chất và danh vọng. Với một lối sống muốn gì có nấy, tôi tự cho tôi là một người tài giỏi, và tôi có thể làm chủ cuộc sống của tôi. Cuộc sống đầy vật chất cứ tiếp tục đến, và tôi cứ hả hê hưởng thụ, tôi xem việc tìm kiếm đến Chúa là một việc dư thừa.

Tôi thú thật cuộc sống của tôi khá đầy đủ, và có được một người vợ rất hiền và dễ thương, nhưng sao tôi vẫn chưa thấy được hạnh phúc hoàn toàn.

Cuộc sống của tôi cứ êm trôi cho đến ngày 1/11/2014, đó là ngày ba tôi qua đời. Một sự mất mát quá lớn mà tôi chưa sẵn sàng chấp nhận. Chẳng lẽ tôi sẽ không bao giờ gặp lại ba tôi nữa sao? Chẳng lẽ cuộc đời này chỉ có vậy thôi sao? Câu hỏi này đã làm cho tôi rất bâng khuâng và bối rối.

Ba tôi vốn là một người sống rất thầm kín, ít khi chia sẻ với con cháu trong gia đình, nên tôi không được biết nhiều về ông, nhưng tôi biết một điều là tất cả những ai biết ba tôi đều rất kính mến ông. Trong tang lễ của ba tôi, qua sự chia sẻ của một người bạn tù và cũng là người em kết nghĩa của ba tôi, một điều mà tôi chưa hề được biết, đó là một đức tin vững vàng vào Chúa và Mẹ Maria của ba tôi. Sau năm 1975, ba mẹ tôi rất vất vả, không nhà không cửa, tôi và anh chị của tôi phải chia ra ở ba nơi khác nhau, Phan Thiết, Thủ Đức và Chợ Lớn. Ba tôi thì bị bắt vào tù sau khi cả gia đình vượt biên bị thất bại, và mẹ tôi phải bôn ba chạy ngược chạy xuôi thăm các con và ba tôi trong tù. Năm 1987 gia đình đã được đoàn tụ bình an trên nước Mỹ. Khi gia đình tôi mua được một căn nhà đầu tiên, tuy tuổi của ba tôi đã lớn, nhưng mỗi ngày đi mua từng viên đá về, để xây thác nước và hồ cá. Lúc đó tôi nghĩ đây chỉ là một thác

nước, và hồ cá để ba tôi giải trí thôi. Sau khi tốn biết bao nhiêu công sức, thác nước và hồ cá đã hoàn tất thật đẹp, ba tôi rước tượng Đức Mẹ về và đặt ngay trên thác nước, và đặt một viên đá dưới chân Đức Mẹ, trên đó có dòng chữ "Source Of All Graces" tôi tạm dịch là "Nguồn Của Mọi Ân Sủng." Mỗi buổi sáng ba tôi ra đây ngồi tâm sự với Mẹ và ba tôi đã đặt tên cho góc vườn này là "Góc Vườn Của Mẹ." Tôi thấy đẹp lắm nhưng không hiểu được ý nghĩa sâu xa của góc vườn này. Như tôi đã nói trên, vì đam mê chạy theo vật chất, vài năm sau, tôi bán đi căn nhà đó để dọn vào căn nhà mới. Sau khi ba tôi qua đời, tôi có đọc được một bài viết của ba tôi nói về "Góc Vườn Của Mẹ," sau khi đọc xong tâm hồn tôi như bị xé nát và hối hận vô cùng. Ba tôi đã dựng lên góc vườn này để dâng lên Đức Mẹ và để tạ ơn cho muôn vàn hồng ân mà Đức Mẹ đã ban cho ba tôi và cả gia đình. Suốt một đời, ba tôi đã trung tín với Chúa và Mẹ Maria, thế mà tôi đã không nhận ra được điều này từ ba tôi. Bây giờ muốn nói với ba một lời xin lỗi nhưng đã quá muộn rồi.

Sự qua đời của ba tôi đã cho tôi một câu hỏi. Câu hỏi đó là ý nghĩa của cuộc sống là gì? Có phải là để thỏa mãn sự đam mê vào vật chất và danh vọng không?

Vài tuần sau khi ba tôi qua đời, trên đường về nhà từ sở làm, tôi nghe được bài Thánh ca có tựa đề "Ngài Có Đó" của Linh Mục Ân Đức.

"*… Ngài có đó đang tay chờ đợi con bao năm*
Ngài kêu con mong được con đáp lời
Ngài bên con trên đường đời mờ khuất tương lai
Chân mệt nhoài thập giá trên vai
Con mong đáp tình yêu Chúa.
... Ngài đã chiến thắng
Con mù lòa Ngài đã chiếu sáng
Ngài tỏa ngát hương và làm con say mến
Ngài là dịu êm và làm con khao khát ngày đêm…
... Con tin Chúa là tình yêu."

Khi nghe bài Thánh ca này, tôi cảm giác như bàn tay của Chúa nhẹ nhàng vén lên trong tôi một tấm màn đã che kín tâm hồn tôi từ bấy lâu nay, để ánh sáng hồng ân của Chúa chiếu soi vào tâm hồn tôi. Ánh sáng hồng ân của Chúa đã cho tôi thấy được tận đáy tâm hồn của tôi, là nơi mà Thiên Chúa đang ngự trị. Tôi đã khẳng định rằng, ý nghĩa của cuộc sống này không phải là để thỏa mãn sự đam mê vào vật chất và danh vọng, nhưng ý nghĩa của cuộc sống này chính là Tình Yêu là chính Chúa Giêsu Kitô.

Ôi, thật không ngờ, là một thân phận thấp hèn, vậy mà Chúa đã đoái nhìn đến tôi, chỉ cho tôi lối về và bảo tôi đi tìm ý nghĩa của cuộc sống.

Thế là tôi đã tìm lối về và tìm đến Saint Nicholas - Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Tôi bắt đầu dự thánh lễ Chúa Nhật thường xuyên, nhưng tôi chỉ đi một mình vì vợ tôi là người không cùng tôn giáo. Tuy vợ tôi không cùng tôn giáo nhưng rất có thiện cảm với đạo Công Giáo (chắc chắn là không phải từ tôi), và đôi khi vợ tôi cùng dự thánh lễ Chúa Nhật với tôi. Tôi gặp một anh trong ban thường vụ và xin ghi danh vào giáo xứ, anh vui vẻ trao cho tôi đơn và đồng thời mời tôi vào đoàn Liên Minh Thánh Tâm (LMTT). Tôi không biết LMTT là gì, nhưng khi nghe chữ Thánh là tôi đã dội ngược rồi, và trả lời là không được, vì tò mò tôi hỏi anh cần có những tiêu chuẩn gì để được vào đoàn LMTT? Anh cười và trả lời chỉ cần là người Công Giáo và là nam giới là được rồi. Không biết sao tôi đã nhận lời và đi họp LMTT.

Vào đoàn LMTT, tôi gặp anh trưởng của hội Knights of Columbus (KoC) và anh mời tôi gia nhập vào hội KoC, và một lần nữa tôi đã nhận lời. Vào dịp mừng Thánh Giuse tại nhà Cha Tuyên Úy của KoC, một vài anh chị đến làm quen chắc thấy tôi bơ vơ không quen biết ai. Tuy mới gặp lần đầu, nhưng tôi cảm nhận được sự thân tình của các anh chị, và các anh chị hỏi sao không thấy vợ đi cùng, tôi thưa là vợ tôi không có đến. Tôi rất có thiện cảm với các anh chị nên tôi nói là tôi sẽ cố gắng rủ vợ tôi dự thánh lễ Chúa Nhật, để giới thiệu với các anh chị. Rất ngạc nhiên là vợ tôi nhận lời và cùng dự thánh lễ với tôi vào tuần sau. Sau thánh lễ tôi giới thiệu vợ tôi với các anh chị. Sau những lần gặp gỡ trò chuyện và chia sẻ tâm tình, các anh chị mời vợ chồng tôi dự khóa Gia Đình Nazareth và chúng tôi đã nhận lời. Rồi nối tiếp tôi đã tham gia vào Phong Trào Cursillo, Ban Ca Nguyện, v.v.

Vợ tôi đã nhận ra được sự chân thành của mọi người trong cộng đoàn và cảm thấy hăng hái hơn khi tôi rủ vợ tôi dự Thánh Lễ Chúa Nhật và đây là một điều làm cho tôi rất vui. Tôi nhớ có một lần, sau Thánh Lễ có một anh lại hỏi tôi rằng, sao tôi không bao giờ thấy chị lên Rước Lễ hết vậy, chắc chị phạm tội trọng lắm hả? Tôi thật ngỡ ngàng vì có người hỏi tôi như vậy, tôi trả lời anh, dạ vợ em không phải là người Công Giáo và anh bảo, nhưng vẫn có thể lên

xin cha ban Phép Lành. Anh còn dặn tuần sau nhớ đưa chị lên nhận Phép Lành, nếu có sợ thì anh sẽ cùng lên với chị. Đúng như lời anh dặn, tuy rất ngại, nhưng vợ tôi đã lên và nhận Phép Lành, và từ đấy vợ tôi tham dự thánh lễ Chúa Nhật mỗi tuần.

Vào đúng ngày thứ Sáu Tuần Thánh của năm 2016, mẹ vợ tôi qua đời. Tuy gia đình vợ tôi theo Phật Giáo, nhưng thật bất ngờ và rất cảm động khi có sự hiện diện thật đông đủ của các bác, các anh chị em trong cộng đoàn, có cả Cha Quản Nhiệm và Cha Tuyên Úy của KoC đến cầu nguyện và tiễn đưa mẹ chúng tôi. Điều này không những đã để lại trong vợ tôi một ấn tượng tuyệt đẹp mà còn cho cả gia đình vợ tôi nữa.

Vào dịp Lễ Phục Sinh năm 2017, vợ tôi đã được tái sinh trong Chúa Giêsu Kitô. Đây là ngày mà tôi không bao giờ nghĩ là sẽ đến. Thật hạnh phúc vô cùng vì bây giờ chúng tôi sẽ cùng có chung một hướng đi và thế là cuộc sống của chúng tôi bắt đầu gắn bó với cộng đoàn.

Về với cộng đoàn, tôi được sinh hoạt chung với các bác, các anh chị em giáo dân, tôi thấy được một tinh thần phục vụ rất cao, với một tình thương rất chân thành của mọi người. Tất cả mọi người đều sẵn sàng đóng góp công sức, tài năng và tài chánh để xây dựng một cộng đoàn yêu thương. Tất cả đều phục vụ trong Yêu Thương, phục vụ trong Chúa Giêsu, phục vụ để làm Sáng Danh Chúa. Một cộng đoàn nhỏ bé thật dễ thương, một cộng đoàn sống đúng với tinh thần, là sống để phục vụ chứ không phải sống để được phục vụ. Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp là đường đã đưa tôi về lại với Chúa.

Tôi xin tóm lại:
1) Qua sự ra đi của ba tôi, Chúa đã cho tôi thức tỉnh để tôi tìm lại Lối Về, để đức tin của ba tôi được tiếp tục sống trong tôi.

2) Qua Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, tôi đã tìm về lại với chính tâm của tôi là nơi mà Chúa hằng ngự trị.

Khi nhìn vào tấm hình đầu bài, tôi nhận ra rằng:

Về với Chúa không trên con đường rộng lớn và xuyên qua những thành phố sầm uất,
Nhưng trên một lối nhỏ và xuyên qua những đồng quê đơn sơ giản dị.

Về Nguồn

Trần Phong Vũ

(Trích Tuyển Tập Trần Phong Vũ do tủ sách Tiếng Quê Hương ấn hành năm 2011)

Trong cái cảm giác choáng váng, thương đau của một kẻ vừa đánh mất quê hương, bỗng chốc bị bóc đi gần trọn cuộc đời với muôn vàn kỷ niệm, tôi đã sống những tháng ngày bơ vơ, không định hướng ở các trại tị nạn, từ Orote Point, Asan (Guam) tới Indiantown Gap (Pennsylvania, Hoa Kỳ).

Chưa kịp vui niềm vui đương nhiên, thánh thiện của một kẻ biết chắc rằng mình và vợ con đã thật sự thoát khỏi một cơn địa chấn, một trận hồng thủy trên quê hương, tâm tư tôi đã bị thiêu đốt bởi những ý nghĩ buồn phiền về thân phận của những bà con, bằng hữu còn kẹt lại, cùng những lo âu cho chính cuộc đời nổi trôi vô định của gia đình mình. Trong một giây bất chợt, tôi bàng hoàng nhận ra chân tướng của mình như một kẻ không có quá khứ, không có cả tương lai giữa một hiện tại sa mù, hư ảo như không có thực.

Và như thế tôi đã sống trọn hơn một trăm ngày dài trước khi được cùng vợ con rời trại Indiantown Gap đi định cư ở một tiểu bang miền Trung Tây Mỹ Quốc.

- Anh biết không? Chính lối sống của gia đình anh, của những gia đình Việt Nam tị nạn trong thành phố này đã mang lại cho tôi những khám phá mới. Tôi đã nhận chân được giá trị của tinh thần chia sẻ đích thực, một tinh thần chia sẻ được khơi lên từ bếp lửa gia đình. Anh đừng ngạc nhiên và cũng đừng buồn khi tôi nói với anh rằng, chúng tôi, những người Mỹ đã đến với các anh, những người tị nạn, không phải bằng tinh thần chia sẻ thật sự như các anh tưởng. Chúng tôi hành xử như thế là vì tự chúng tôi thấy cần phải hành xử như thế. Nó giống như một hình thức giải tỏa, hay cụ thể hơn ta có thể so sánh với những hành vi quen thuộc của người địa phương như đi picnic, đi du lịch, leo núi, trượt tuyết, chơi thể thao hay săn sóc chó mèo, cây cỏ… Không làm những thứ ấy thì họ lăn lưng vào những việc được gọi là những hoạt động xã hội. Thế thôi!

Ngạc nhiên đến sững sờ trước những nhận xét của Paul Bryant. Dường như Paul đã thiếu công bằng khi lượng định những hành vi mà tôi nghĩ là hết sức cao cả của hàng trăm, hàng ngàn người Mỹ - trong đó đối với gia đình tôi, vợ chồng Paul là một điển hình rực rỡ - đã làm cho đồng bào tôi trong những bước đầu chân ướt chân ráo tới lập nghiệp ở quê hương mới này.

Khi bỏ nước ra đi, trong ý nghĩ, không bao giờ tôi có thể tưởng tượng được rằng một ngày nào đó trong cuộc đời lưu lạc nơi xứ lạ lại có một người ngoại quốc như Paul, một giáo sư Vật lý của một trường đại học danh tiếng Hoa Kỳ, dầm mình trong bão tuyết giá lạnh để sửa lại một mái nhà dột hay nằm dài hàng giờ trong hầm tối để sửa một ống thoát nước trong nhà vệ sinh của một gia đình tị nạn không cùng màu da, không cùng văn hóa như gia đình tôi. Paul và cả vợ anh đã đến với chúng tôi không phải chỉ một hai lần như thế trong những mùa tuyết đổ đầu tiên của gia đình tôi tại vùng đất mới này.

Từ phát giác bất ngờ của Paul, tôi chợt nhớ tới nhận xét của một người bạn đồng hương, từng du học ở Mỹ nhiều năm trước ngày mất nước. Trong một buổi mạn đàm nhân lúc trà dư tửu hậu, khi đề cập những hành vi nhân đạo đầy vị tha của những người địa phương tốt bụng, qua sự sốt sắng và chu đáo của họ trong việc bảo trợ và giúp đỡ bà con tị nạn, ông bạn lạnh lùng phát biểu:

- Theo tôi, chúng ta chẳng cần phải thắc mắc làm gì cho mệt. Khi lao mình vào những hoạt động xã hội là người Mỹ đã được đền bù rồi. Tôi không nói tới những lợi lộc về mặt thuế khóa hoặc những thứ gọi là "credits" để giúp thăng tiến về học hành, nghề nghiệp mà họ có thể thủ đắc khi dấn thân vào những hoạt động xã hội. Tự thân những hoạt động này cũng đã đáp ứng những khao khát, tìm kiếm hạnh phúc của họ. Tôi muốn nói là những người Mỹ mà chúng ta vừa đề cập đã tìm được sự "enjoy" cho chính họ khi cưu mang, giúp đỡ bà con tị nạn chúng ta. Tôi xin lỗi phát biểu hơi sống sượng là sự enjoy mà họ tìm được nơi người tị nạn cũng tương tự sự enjoy họ đã từng tìm được qua những việc làm như lập hội bảo vệ cá voi, hội chống những người săn bắt dã thú để lột da may

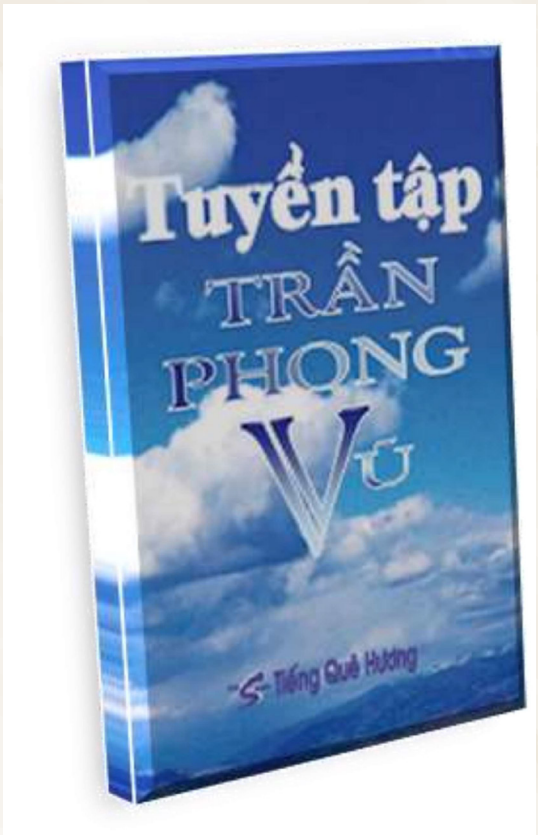

áo, như bán garage sale, hay săn sóc, cưng chiều mấy chú khuyển!

Quả thật tôi không mấy tán đồng những lời phát biểu trên đây của ông bạn đồng hương, vì cảm thấy bất nhẫn và cũng vì không muốn mang tiếng là kẻ vong ân. Nhưng từ đấy tôi suy nghĩ thật nhiều và thắc mắc muốn tìm hiểu thêm về câu nói của Paul hôm nào.

- Anh muốn tôi giải thích rõ hơn về tinh thần chia sẻ mà tôi phát hiện trong lối sống của người Việt Nam các anh phải không? Không cần quan sát đâu xa, anh chỉ cần nhìn lại cung cách ăn ở, cư xử trong chính gia đình anh rồi từ đấy đem đối chiếu với lề lối sinh hoạt trong một gia đình Mỹ là anh sẽ tìm ra được câu trả lời cho những nhận xét của tôi.

Được nuôi dưỡng, uốn nắn trong tinh thần vị kỷ, cá nhân chủ nghĩa, ngay từ lúc còn nương tựa trong gia đình, một đứa bé trong xã hội Hoa Kỳ đã có một khuôn thước sống và cảm nghĩ hoàn toàn biệt lập với người ngoài và ngay cả với cha mẹ, anh chị em chúng. Ngủ có phòng riêng. Chơi có đồ chơi riêng. Ăn có phần ăn riêng. Thậm chí suy nghĩ, phê phán về những giá trị ngàn đời, những thứ được coi là Chân-Thiện-Mỹ cũng được buông thả một cách không định hướng trong khối óc cũng như trong tâm hồn non dại của lũ trẻ nơi đây. Người ta mệnh danh đấy là tôn trọng tự do, dĩ nhiên là thứ tự do cá nhân. Trong khi ấy với lối sinh hoạt lấy gia đình làm cơ sở căn bản kiểu Đông phương, mọi thành phần kể cả những bé thơ trong căn nhà nhỏ bé nhưng ấm cúng này hoàn toàn hòa đồng, chia sẻ với nhau trong những sinh hoạt chung.

Thú thật lần đầu tiên được chứng kiến hoạt cảnh anh chị và các cháu quây quần quanh bàn ăn, khi về nhà tôi và vợ tôi đã suy nghĩ thật nhiều. Chúng tôi không có con, nếu có, chắc chắn vợ chồng tôi cũng chỉ mong sao có được cái hoạt cảnh đầy cảm động ấy diễn ra trong gia đình chúng tôi. Quả thật không còn cảnh tượng nào đẹp và mang ý nghĩa tương thông, chia sẻ hơn khi mọi người trong gia đình kính cẩn cúi đầu trước bàn ăn, cất cao lời cám ơn Thượng Đế, mời nhau dùng bữa, rồi nâng những chén cơm được xới chung trong một nồi và gắp những món ăn chung trong một đĩa. Nó khác hẳn những bữa ăn tẻ nhạt mang đầy tính riêng tư trong các gia đình Âu Mỹ, và càng khác hẳn những bữa ăn vội vàng, cẩu thả, mỗi người một góc với những miếng pizzas, những chiếc hamburgers trên tay. Mạnh ai nấy ăn, trong khi lũ trẻ vừa nhai nhồm nhoàm vừa tiếp tục dán mắt trên màn ảnh nhỏ TV.

Tôi choáng váng trước những nhận xét bộc trực nhưng đầy thành khẩn của Paul. Một cảm giác xấu hổ chợt đến trong tôi khiến tôi không khỏi nóng mặt. Hình như đã có lần tôi tránh né không muốn nói thật khi có một người địa phương lân la hỏi về chuyện sinh hoạt, ăn uống theo kiểu Việt Nam!

Suốt mấy tháng trời liên tiếp sau ngày xuất trại, tôi đã hoài công lục lọi, tìm tòi mong kiếm ra được một mô hình sinh hoạt mà tôi nghĩ là thích hợp cho gia đình tôi trong cuộc sống mới mẻ tại một xứ sở được coi là tiến bộ hàng đầu này. Có lúc vợ chồng tôi đã nảy ra ý định rập khuôn theo lối sinh hoạt, ăn ở của những gia đình người địa phương mà chúng tôi có dịp tiếp xúc, thăm viếng.

Về vấn đề nhà ở, vì lý do tài chính eo hẹp, thời gian đầu chắc chắn chúng tôi không có giải pháp nào khác hơn là tiếp tục cho bầy con 6 đứa ở chung hai, ba đứa một phòng như cũ. Riêng vấn đề ăn uống, chúng tôi khởi đầu bắt tay thực hiện. Một lô đồ hộp đủ loại cùng với những dụng cụ mới cho nhà bếp được nhà tôi lần lượt khuân về. Chúng tôi dự tính Mỹ hóa một trăm phần trăm trong vấn đề ẩm thực. Để cho tiện. Vợ tôi nói với tôi như thế. Mà quả có nhiều cái tiện thực. Trước hết, chúng tôi không còn phải mất công tìm

kiếm các loại rau cỏ, thịt cá tươi, nhất là những loại gia vị phức tạp vốn không thể thiếu được trong những bữa ăn quê hương. Thứ đến việc nấu nướng đồ ăn theo lối Mỹ cũng giản dị hơn nhiều, đỡ tốn công, tốn thì giờ.

Mấy ngày đầu vợ tôi có vẻ hồ hởi ra mặt, coi việc Mỹ hóa trong vấn đề ẩm thực như một sáng kiến đáng khích lệ. Nhưng bước qua tuần lễ thứ hai, việc thực hiện mô thức sinh hoạt mới của nhà bếp phải tạm thoái lui một bước. Vợ chồng tôi thấy nhớ cơm và những món ăn quê mẹ, nhất là nhớ cái không khí vợ chồng, con cái quây quần quanh bàn ăn mỗi buổi tối. Riêng lũ con chúng tôi thì có vẻ chịu ra mặt vì chúng đỡ mất công phải ngồi vào bàn. Cậu con trai có thể một tay cầm hamburger hoặc hot dog, một tay chơi game, trong khi mấy cô con gái có thể vừa ăn vừa nằm hoặc ngồi coi show. Chính điều sau này phát hiện qua lũ con đã khiến vợ chồng tôi phải suy nghĩ và cũng chính vì thế chương trình Mỹ hóa ẩm thực được rút lại một phần.

Bốn ngày đầu tuần chúng tôi tiếp tục ăn uống theo lối Mỹ. Riêng ba ngày cuối tuần, Thứ Sáu, Thứ Bảy, Chúa Nhật gia đình tôi trở lại với những bữa ăn quê hương.

Và cuối cùng, cho tới sau buổi được nghe Paul lên tiếng nhận xét về tinh thần chia sẻ biểu hiện trong lề lối sinh hoạt của người Việt Nam, chúng tôi thực sự phục hồi hoàn toàn lối sống cũ, cho dù có phải chấp nhận những khó khăn trong việc săn tìm thực phẩm Á Đông cũng như việc sửa soạn bữa ăn.

Cũng từ đấy tôi bắt đầu mở rộng nhãn quan, trí óc và tâm hồn để nhìn, để suy nghĩ và cảm nhận những giá trị siêu việt tiềm tàng trong lối sống bình nhật của vợ chồng con cái tôi và của đồng bào tôi. Nó biểu hiện trong những bữa ăn đạm bạc, trong cách cư xử có tôn ti trật tự nhưng đầy ắp tình người và dàn trải cùng khắp trong lối sống chung đụng, chen chúc dưới những mái nhà chật hẹp.

Tôi liếc nhìn đồng hồ trên vách. Đã 12 giờ khuya.

Tôi ngừng viết, thu dọn chồng giấy tờ cho gọn, chuẩn bị đi nghỉ để hôm sau có sức đi làm sớm. Khi băng ngang lò sưởi, thuận tay tôi tắt chùm bóng điện nhỏ đủ màu đang thi nhau chớp nháy trên cây thông Giáng Sinh mà vợ chồng tôi đã phụ lũ con trang trí vào cuối tuần qua.

Đèn tắt nhưng thị giác tôi còn sáng rực lên những chữ Bố, Mẹ, Anh, Chị, Em được ghi một cách vụng dại dễ thương trên những gói quà nhỏ do các con tôi tự làm, tự gói ghém và chất đống dưới tàng cây Giáng Sinh. Còn niềm vui nào lớn hơn niềm vui của một người cha khi biết chắc rằng mình đang được yêu thương, chia sẻ, dù trong cảnh huống tha hương, xa xứ hiện nay?

Tôi đứng lặng giây lâu trong bóng tối mà nghe hồn mình rưng rưng xao động.

Nương theo vùng ánh sáng mờ ảo của ngọn đèn đường hắt qua tấm màn cửa, tôi đi về hướng phòng ngủ. Qua dãy hành lang, tôi ngừng lại nghe ngóng. Dường như có tiếng cười nói, ú ớ trong phòng các con tôi. Tôi gõ nhẹ lên cánh cửa, cất tiếng hỏi nhỏ nhưng không đứa nào lên tiếng. Đẩy cửa, tôi nhẹ nhàng lách mình bước vào. Dưới ánh sáng nhòa nhạt của ngọn đèn đêm, hai bé gái út, một lên sáu, một lên bốn đang nằm gác chân lên nhau say sưa ngủ. Chúng ngửa mặt, mắt nhắm nghiền, miệng hơi trễ để lộ hàm răng sữa như mỉm cười.

Giường bên kia, cô chị mười một tuổi, một tay ôm gối, một tay buông thõng xuống thành giường và trong lòng bàn tay dường như đang nắm giữ vật gì. Tôi rón rén lại gần, nhẹ nhàng nâng cánh tay buông thõng đặt ngay ngắn lên nệm. Cô bé cựa mình đổi thế nằm, miệng ú ớ điều gì không rõ. Tôi kéo chăn đắp lại cho con và nhận ra một tờ giấy trắng gấp tư vừa rớt ra từ bàn tay bé nhỏ.

Ông Bà Nội thương nhớ của con,
Sắp đến lễ Giáng Sinh rồi, con viết thư này về thăm Nội…

Lòng tôi xôn xao trải rộng theo trang giấy và mắt tôi nhòa đi giữa những hàng chữ ngả nghiêng vụng dại.

Tôi ngước nhìn về phía đầu giường. Bức ảnh Thánh Gia từ trên cao nghiêng nghiêng ngó xuống.

Nam Calfornia, Giáng Sinh 1982

Đôi Dòng Cảm Nghĩ
Về Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp
(Giáo Xứ Saint Nicholas)

Nguyễn Văn Thông & Hảo

Vợ chồng cùng tạ ơn Chúa và Đức Mẹ

Tháng 9 năm 1991 vì công việc làm ăn, tôi cùng với vợ và bốn đứa con nhỏ ba trai một gái. Từ thành phố Garden Grove dời xuống sinh sống tại thành phố Lake Forest lúc đó còn tên gọi là El Toro. Dĩ nhiên là người Công giáo, cho nên điều đầu tiên tôi phải kiếm cho được một giáo xứ, nhà thờ trong đó có cộng đoàn Việt Nam và tôi đã tìm thấy ngôi nhà thờ Saint Nicholas, trong đó có Cha phó là Linh mục Chu Vinh Quang đồng thời cũng là Cha quản nhiệm cộng đoàn Saddleback, cho đến năm 2010 thì đổi danh xưng là cộng đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp và cũng là quan thầy của cộng đoàn.

Qua bao nhiêu năm tháng trôi qua với nhiều thăng trầm, cảm tạ hồng ân Thiên Chúa đã thương ban cho gia đình tôi tương đối ổn định. Tất cả bốn cháu đều tham gia sinh hoạt trong Thiếu Nhi Thánh Thể - Đoàn Lê Bảo Tịnh, đồng thời các cháu tham dự chương trình học tiếng Việt và chương trình Giáo lý hằng tuần cho đến khi tất cả các cháu được Xưng tội và Rước lễ lần đầu và đã nhận lãnh Phép Thêm Sức tại nhà thờ Saint Nicholas thân yêu này.

Tạ ơn Chúa vô cùng qua những hồng ân Chúa đã ban cho gia đình tôi, năm nay nhân dịp mừng kỷ niệm 40 năm thành lập Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, và qua thư mời của Ban Biên Tập Đặc San 40 Năm mời gọi cộng đoàn đóng góp bài viết cho Đặc San, thú thật cá nhân tôi chưa bao giờ nghĩ đến việc viết bài đóng góp, vì không biết mình sẽ viết gì và bắt đầu từ đâu? Mãi đến hôm nay qua sự soi sáng, Chúa Thánh Thần đã đánh động và hướng dẫn tôi, cùng với tâm tình yêu mến cộng đoàn rất thân thương này chính là động lực thôi thúc, giúp tôi hồi tưởng lại chặng đường đã qua và viết lên đôi dòng về cảm nghĩ của tôi đối với Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp.

Sau bao nhiêu năm gắn bó và tham gia vào các sinh hoạt trong cộng đoàn, qua các đoàn thể, ban, ngành, cùng với tất cả những gì mà tôi đã mắt thấy tai nghe, tôi thật rất là ngưỡng mộ tất cả quý ông bà, chú bác và quý anh chị em đã và đang âm thầm phục vụ cho Chúa qua những người anh chị em trong cộng đoàn. Nguyện xin Chúa qua lời cầu bầu của Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, luôn chúc lành và ban cho mọi người có được sức khỏe tốt, để cùng nhau tiếp tục Hiệp Hành Trong Tin Yêu trong công việc nhà Chúa.

Trong tâm tình đó, tôi xin viết vài lời chia sẻ với cộng đoàn, về những ơn mà Chúa và Đức Mẹ đã ban cho bản thân tôi cách riêng và cho gia đình tôi nói chung. Sau hơn ba mươi năm sinh sống nơi đây, thú thật trong những lúc khó khăn đầy thử thách không biết nhờ vào ai, có những đêm tôi đã nhiều lần một mình lái xe, chạy đến trước tượng Đức Mẹ lúc một hai giờ sáng, để cầu xin Mẹ an ủi chở che, giúp đỡ và soi sáng cho con được biết phải làm việc gì cho đúng với trách vụ là một người chồng, người cha, người con và người anh em trong gia đình với nhau. Trong lúc tâm trí hoang mang, lòng rối như tơ vò mỗi khi chạy đến cầu xin Mẹ và không biết là Đức Mẹ có lắng nghe hay nhậm lời cầu nguyện của tôi hay không? Thế nhưng tôi vẫn vững tin và cậy trông vào lời khẩn cầu mà cộng đoàn vẫn đọc kinh trước Thánh Lễ Chúa Nhật hàng tuần – Kinh Hãy Nhớ:
Lạy Thánh Nữ Đồng Trinh Maria là Mẹ rất nhân từ, xin hãy nhớ xưa nay chưa từng nghe có người nào chạy đến cùng Đức Mẹ, xin bầu chữa cứu giúp mà Đức Mẹ từ bỏ chẳng nhậm lời. Nhân vì sự ấy con lấy lòng trông cậy than van, chạy đến sấp mình xuống dưới chân Đức Mẹ, là Nữ Đồng Trinh trên hết các kẻ đồng trinh. Xin Đức Mẹ đoái đến con là kẻ tội lỗi. Lạy Mẹ là Mẹ Chúa Cứu Thế, xin chớ bỏ lời con kêu xin, một dủ lòng thương mà nhậm lời con cùng. Amen.

Trải qua biết bao thăng trầm và những thử thách lớn lao, cho đến ngày hôm nay gia đình của tôi vẫn còn nguyên vẹn - hai cháu trai lớn đã lập gia đình, và vợ chồng chúng tôi đã được Chúa ban cho sáu đứa cháu nội. Khẩn cầu Kinh Hãy Nhớ đó là bằng chứng cho cá nhân tôi nói riêng, và cho gia đình cùng với các con của chúng tôi nói chung. Viết tới đây tôi miên man lâm râm hát một trích đoạn trong bài hát Nguồn Cậy Trông *(Sáng tác: Hoàng Vũ):*

"Mẹ nguồn cậy trông, chưa thấy ai xin Mẹ về không.
Hỡi Mẹ Thiên Chúa, xin hãy lắng nghe con nài van.
Mẹ nguồn an vui, ôi Nữ Trinh là nguồn an vui.
Hết tình kêu khẩn, con tin chắc Mẹ thương nhận lời."

Đó cũng là một niềm xác tín của tôi vào Kinh Hãy Nhớ và nguồn cậy trông với Đức Mẹ.

Cuối cùng để kết thúc cho những cảm nhận của tôi từ Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp. Tạ ơn Chúa và Đức Mẹ đã cho tôi và gia đình đến cư ngụ nơi đây, để được nhìn thấy và nghe được những điều hay lẽ phải trong và ngoài nhà thờ. Từ những Cha Quản Nhiệm, những vị cựu Chủ tịch cũng như đương nhiệm, quý ông bà chú bác và quý anh chị em, đều là những tấm gương sáng cho chính bản thân tôi được học hỏi, mỗi ngày khi đi tham dự Thánh Lễ hoặc sinh hoạt chung với các hội đoàn; vì tôi cũng chỉ là một giáo dân bình thường, yếu mềm hay bị những cám dỗ để đi đến việc phạm vào những lỗi lầm mà Chúa không vui. Tôi rất hãnh diện cho người Việt chúng ta nơi đây, Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp tuy nhỏ bé, nhưng cũng đã vững vàng hơn 40 năm. Qua lời chuyển cầu của Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, Chúa đã đoái thương nhậm lời và còn đang ban muôn vàn ơn lành xuống cho Cha Giám Quản, Cha Quản Nhiệm, Thầy Phó Tế, Quý Sơ, anh chị Chủ tịch, Ban Thường Vụ cộng đoàn, cùng tất cả các ban ngành đoàn thể, và toàn thể cộng đoàn dân Chúa luôn có được một niềm xác tín nơi Chúa và Đức Mẹ. Cùng với các Ngài, tất cả mọi người chúng ta cùng nắm tay nhau, cùng nhau ca ngợi Chúa hằng ngày và cùng chung vai sát cánh với nhau, trong mọi công việc tông đồ bác ái để phục vụ Chúa qua những người anh chị em trong và ngoài cộng đoàn của chúng ta nữa.

Hiệp Hành Trong Tin Yêu!

Ngày 20 tháng 11 năm 2023

Những Kỷ Niệm

VKN

Mặt trời đang từ từ lên cao vì giờ đã được tăng thêm một tiếng. Sáng nay trời đẹp và ấm không có mưa như những ngày trước. Ngồi trong phòng ăn nhìn con tàu từ từ tiến vào thành phố Santorini, một thành phố nhỏ nằm ven biển của nước Hy Lạp, tôi cảm thấy thật vui vì sẽ được ghé đến một nơi mà tôi mong mỏi được tới nhìn những căn nhà màu trắng xây dọc ven biển khi chọn chỗ đi du lịch cho mùa Thu năm nay. Biển rất êm, không thấy những ngọn sóng cao như kỳ đi Alaska hay Hawaii. Tôi may mắn đã được đi chơi cùng với một số anh chị trong Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp trong những năm vừa qua. Những kỷ niệm thật vui và đầy ngoạn mục. Từ Norway, Alaska lạnh lẽo đến Singapore, Hawaii ấm áp với những hòn đảo đầy thơ mộng của Maui, hoặc hòn đảo Hilo đầy những trái cây vùng nhiệt đới. Những cuộc du hành Châu Âu với những nơi đầy kỳ quan của thành phố Vatican, hay những thành phố ở Hy Lạp, Thổ Nhĩ Kỳ cũng thật là thú vị. Những kỷ niệm, những niềm vui mà tôi chắc sẽ không bao giờ quên được sau trên hai mươi mấy năm được sinh hoạt trong Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp nhỏ bé nơi đây.

Mùa xuân ở Alaska mang đến sự kết hợp độc đáo giữa tuyết kéo dài, hoa dại nở rộ và cơ hội chứng kiến động vật hoang dã thức dậy sau giấc ngủ của mùa Đông. Alaska vào mùa Xuân vẫn còn lạnh nhưng cũng không lạnh cho lắm so với ngày chúng tôi đi bên Norway. Vịnh Glacier thể hiện vẻ đẹp nguyên sơ của thiên nhiên với những ngọn núi phủ tuyết trắng xóa xa xa dưới chân trời. Bỏ lại Alaska để băng qua Thái Bình Dương đến Hawaii của mùa Xuân năm nay. Một thiên đường nhiệt đới, với phong cảnh tươi tốt, những bãi biển hoang sơ, núi lửa. Mỗi hòn đảo cung cấp một sự pha trộn độc đáo của vẻ đẹp tự nhiên và sự phong phú về văn hóa. Những giải đất xanh tươi của đảo Maui, đảo Hilo, Hawaii. Bao quanh bởi phong cảnh ngoạn mục, từ miệng núi lửa đến thác nước, Hawaii là minh chứng cho vẻ thiên nhiên thật đẹp mà Thiên Chúa đã dựng lên. Mùa Xuân ở Hawaii cũng được đánh dấu bằng nhiệt độ dễ chịu, một thời điểm lý tưởng cho các chuyến đi chơi trên bãi biển, hoặc đi du lịch. Chuyến đi Hawaii này trùng vào mùa Chay nhưng chúng tôi rất may mắn gặp một nhóm người Việt Nam có Cha Linh Hướng dẫn đi từ Houston. Cha đã cử hành Thánh Lễ hằng ngày trên tàu cho mọi người cùng tham dự nên chúng tôi đã không mất lễ những ngày Chúa Nhật, và có lẽ vui nhất cho chúng tôi là được ăn những trái mãng cầu thật ngon ở đảo Hilo. Sau khi đi thăm thác nước nổi tiếng ở đây, chúng tôi đã tìm đến Farmer Market để tìm mua những trái cây vùng nhiệt đới được trồng trên đảo này. Nhóm anh chị Trí Liên, anh chị Tứ Phượng, anh chị Dung Báu tới chợ trước chúng tôi và các anh chị đã tìm thấy những trái mãng cầu thật to với giá thật rẻ. Thế là các anh chị mua ngay rồi gọi chúng tôi tới ăn chung. Sau chuyến đi bên Hawaii, một số anh em chúng tôi dự định đi du hành qua Âu Châu rồi sẽ ghé qua Jerusalem chơi trước khi về. Nhưng dự định không thành vì cuộc chiến tranh đã xảy ra ở bên Do Thái. Chúng tôi đã không có dịp ghé thăm nơi Chúa đã sinh ra và những đoạn đường Chúa đã đi qua. Chuyến đi này của chúng tôi bắt đầu từ Vatican, một thành phố thu nhỏ lịch sử, văn hóa và tâm linh của nước Ý. Dự định sẽ ở hai ngày tại Vatican City trước khi lên tàu đi qua Livorno, Naples, chúng tôi sẽ có dịp đi lại những thành phố đẹp và coi những di tích lịch sử của nước Ý một lần nữa trước khi tới những nước khác. Dạo qua những con phố cổ, bao quanh bởi những kỳ quan kiến trúc như đấu trường La Mã, Pantheon và diễn đàn La Mã. Tuy nhiên, chính tại thiên đường thiêng liêng của Thành phố Vatican, nơi trái tim tôi thực sự cảm động. Sự tráng lệ của Vương Cung Thánh Đường Thánh Phêrô và được tham dự ngày Đức Thánh Cha gặp các giáo dân ở Công Trường

Vatican đã để lại dấu ấn không thể xóa nhòa trong tâm hồn tôi. Mặc dầu đã tới Vatican vài năm trước, nhưng hình như có một điều gì thiêng liêng trong trí tôi dịp này. Trước khi đi qua đây, anh chị Chánh Huệ đã liên lạc với Cha Paul Vũ nhờ Cha tìm người giúp tìm chỗ ở cho chúng tôi. Cha Paul Vũ đã từng đi ở đây nên Cha đã nhờ Cha Tuấn, Cha Phó của một Giáo Xứ rất gần với Công trường Vatican, thuê phòng ngủ cho anh chị em chúng tôi tạm trú trước khi bắt đầu cuộc du hành. Cha đã tìm chỗ ở cho chúng tôi khi chúng tôi đến và Cha còn cử hành Thánh Lễ ngay tại ngôi mộ của Thánh Phêrô ngày hôm sau cho chúng tôi tham dự. Không phải dễ dàng và cũng không phải ai cũng được tham dự Thánh Lễ tại ngôi mộ của Thánh Phêrô. Cám ơn Cha Tuấn đã cho chúng con một đặc ân và một vinh dự thật lớn được tham dự Thánh Lễ tại đây. Sau Thánh Lễ, Cha cũng dẫn chúng tôi đi thăm các nhà thờ gần chung quanh Vatican. Trong khi đi thăm viếng các nhà thờ, tôi được dịp nói chuyện với Cha và Cha cho biết là Cha cũng đã tới Orange County và cũng đồng tế với các Cha trong ngày lễ thứ Bảy đầu tháng ở Linh Đài Đức Mẹ La Vang. Tôi cũng lấy làm ngạc nhiên vì thường tôi hay làm tài xế cho Đức Cha Nguyễn Thái Thành đưa Ngài đi làm Lễ trên Linh Đài Đức Mẹ La Vang vào những ngày thứ Bảy đầu tháng nhưng hình như tôi chưa gặp được Cha Tuấn bao giờ. Chiều về lại hotel chuẩn bị gửi email đến các hội viên của Hội Đức Mẹ La Vang để thông báo và mời các hội viên cùng thân hữu đến tham dự buổi họp mặt hàng tháng của hội thay cho anh Hội Trưởng Việt thì tình cờ tôi thấy hình của Cha Tuấn trên website của Hội Đức Mẹ La Vang. Một trùng hợp rất lạ kỳ là ngày Cha Tuấn tới đây thăm viếng và đồng tế với các Cha tại Linh Đài Mẹ La Vang lại cũng là ngày Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp phụ trách thánh lễ tại đây. Nhìn kỹ lại tôi chợt nhớ Đức Cha bận đã không cử hành Thánh Lễ ngày hôm đó nên tôi cũng đã không có dịp gặp Cha ở Orange County.

Rời Vatican lên tàu để bắt đầu chuyến du hành 12 ngày của chúng tôi. Sau khi ghé qua Livorno, Naples, điểm dừng chân kế tiếp của chúng tôi sau khi ghé thăm nước Ý là sẽ đến Athens, Turkey và Cypress. Athens có nhiều thành phố nhỏ nhưng có lẽ kỳ này tôi thích nhất là được đến Ephesus, một kỳ quan khảo cổ nằm ở Thổ Nhĩ Kỳ. Bước lên những con đường lát đá cuội, tôi đã được đưa ngược thời gian về thời đại La Mã và Byzantine. Ephesus có ý nghĩa đặc biệt đối với nhóm anh em của chúng tôi, vì đây là nơi có Nhà của Đức Trinh Nữ Maria. Khám phá địa điểm linh thiêng này, chúng tôi suy ngẫm về nguồn gốc đức tin của chúng tôi, thúc đẩy mối liên hệ sâu sắc hơn với niềm tin chung của chúng tôi. Chuyến du hành Âu châu kỳ này thật vui vì có các anh chị em trong gia đình tôi, anh chị em của anh chị Lễ Vân và nhiều các anh chị khác trong cộng đoàn cùng đi. Hôm nay chúng tôi sẽ ghé Santorini một thành phố nhỏ của Hy Lạp. Thành phố Santorini này nổi tiếng với quang cảnh, kiến trúc thật quyến rũ. Santorini nổi tiếng với cảnh hoàng hôn ngoạn mục. Đi lang thang qua những con đường hẹp, quanh co được trang trí bằng những ngôi nhà sơn màu trắng và những nhà thờ mái xanh. Ông tour guide cho chúng tôi biết là chúng tôi rất may mắn đi đến đây tháng này chứ nếu chúng tôi đi vào những tháng mùa Hè thì sẽ rất chật chội vì có rất nhiều du khách đi tới đây. Tôi cũng đồng ý với người dẫn đường vì hình như ở đây có những khung cảnh thật hoàn hảo để chụp hình và thưởng thức nền văn hóa Hy Lạp.

Trước khi đi cruise, anh Thắng, Trưởng Ban Biên Tập quyển Đặc San của Cộng Đoàn, gọi điện thoại hỏi thăm về bài viết cho Đặc San và tôi đã hứa sẽ gửi bài cho anh nếu tìm được thì giờ rảnh trên tàu. Tôi cũng bật cười khi anh Thắng vừa cười vừa góp ý: "Lênh đênh, lắc lư trên tàu chắc thế nào anh cũng có hứng viết bài cho Đặc San". Tôi cảm thấy vui vui vì bài đã viết gần xong, hy vọng sẽ kịp gửi cho anh vài ngày nữa và có lẽ không có gì vui hơn là được ghi lại đây những kỷ niệm khó quên của tôi cũng như của các anh chị em trong Cộng Đoàn. Được cùng nhau đi du ngoạn với một nhóm các anh chị có cùng sở thích thật là quý giá. Những cuộc hành trình vừa rồi của chúng tôi không chỉ là một chuyến du lịch đơn thuần, nhưng đây là một cuộc hành trình của tình bạn và khám phá bản thân. Ở Rome và Ephesus, chúng tôi đắm mình trong tấm thảm phong phú của lịch sử và tâm linh, trong khi Alaska, đảo Maui, đảo Hilo mang đến sự pha trộn hài hòa giữa các kỳ quan thiên nhiên. Cùng nhau, chúng tôi đã trải nghiệm vẻ đẹp của lịch sử, cũng như những kỳ công mà Thiên Chúa đã sáng tạo. Cầu xin Thiên Chúa qua lời cầu bầu của Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp xin cho chúng con nhiều dịp khác để chúng con cùng đi chung vui với nhau, cùng chung bước trên con đường thương yêu và thánh thiện.11/2023

Một Mảnh Đời Tôi,
Người Tính Không Bằng Trời Tính

Diệp Thiện Mỹ

Sài Gòn, tháng năm cũ 4/1975

Chiến tranh Việt Nam ngày càng khốc liệt, cuộc di tản hỗn loạn của quân đội và đồng bào miền Trung làm dư luận xôn xao lo lắng và chiến cuộc ngày càng đến gần Sài Gòn từ các đồn điền cao su Đất Đỏ, Long Khánh, Bà Rịa lan dần đến các vườn mía ở Củ Chi, Bình Thạnh, ngoại ô Sài Gòn.

Từ nhà tôi ở cư xá Thanh Đa ngó ra dòng sông Thanh Đa và các đồng ruộng xa xa, tôi thấy hỏa châu soi sáng bầu trời đêm và tiếng nổ long trời làm rung chuyển thành phố, và có những đám cháy lớn do hỏa tiễn SAM bắn trúng khu vực dân cư.

Đêm 23 tháng 4 năm 75, khi tôi chuẩn bị vật dụng cần thiết cho buổi tối trực đêm thì cô vợ mới cưới nhìn tôi có vẻ không yên và như có linh tính gì khác lạ, nàng nói em muốn tối nay mình về nhà ba mẹ ngủ và anh bỏ trực tối nay. Từ trước tới nay mỗi khi đi trực đêm tôi đều chở nàng về nhà ba mẹ ngủ vì nàng sợ ma không dám ngủ ở nhà một mình. Và tôi đã chiều theo ý nàng.

Tôi lái xe gắn máy Yamaha chở nàng về nhà ba mẹ. Khi tới nơi, cửa nhà đóng kín, khi gõ cửa chị giúp việc đi ra cho biết ông bà nhạc đã vào nhà của vợ chồng bà chị thứ ba.

Chúng tôi vội vã ra đi hướng về nhà chị ba. Đường phố hôm ấy có vẻ vắng khác lạ vì lúc đó khoảng 6 giờ 30 chiều và có lệnh giới nghiêm 7 giờ. Cũng may tôi có thẻ vào cổng phi trường Tân Sơn Nhất (TSN) vì vợ chồng cô em gái có nhà trong cư xá mà tôi thường xuyên ra vào.

Khi tới nơi, tôi thấy mọi người tụ họp cầu nguyện đọc kinh Mân Côi, vợ tôi ngồi xuống cùng mọi người đọc tiếp, còn tôi chú rể mới còn theo đạo Phật giáo không biết gì nên xớ rớ ngồi bên cạnh vợ lắng nghe.

Sau khi đọc kinh xong, mọi người bàn tính cuộc di tản. Bà chị thứ ba làm việc cho Tòa Đại Sứ và chị thứ tư làm cho một hãng thầu ngoại quốc nên gia đình được có tên trong danh sách di tản, còn riêng tôi làm việc cho một cơ quan chính phủ.

Cách đêm ấy khoảng 2 tuần khi đang làm việc ở Tổng Nha Kế Hoạch, các chuyên viên chúng tôi được triệu tập lên phòng họp trên lầu và được ông Tổng Giám Đốc yêu cầu các chuyên viên đừng xao xuyến trước thời cuộc. Ông nói nếu một mai có ngừng bắn hòa bình thì kiến thức của các chuyên viên rất cần thiết cho nhu cầu phát triển quốc gia thời hậu chiến, nếu sự thỏa hiệp chính trị bất thành thì Mỹ có chương trình di tản cho các anh chị chuyên viên và gia đình. Nhưng điều này trên thực tế đã không xảy ra.

Còn ông bà bố vợ tôi có người em có chiếc tàu lớn ở Vũng Tàu, chuẩn bị xăng nhớt đầy đủ nhưng đường đi Bà Rịa đang bị bế tắc, nhiều gia đình bị giết chết khi cố vượt qua nút chặn kiểm soát.

Trong khi mọi người hoang mang bàn tính chúng tôi thấy việc di tản cho riêng mình thật nhiều rủi ro, mong manh, nàng rươm rướm nước mắt.

Trong lúc đó thình lình anh bạn rể thứ năm xuất hiện cùng với ông bạn Mỹ, hai người mới quen biết nhau trong bữa tiệc chia tay (Farewell party), trước khi những quân nhân Mỹ cuối cùng rút hết về Mỹ. Ông bạn Mỹ lịch sự chào hỏi mọi người. Sau đó, ông nói cùng anh bạn rể ông sẽ giúp chúng tôi, và nếu ai cần di tản ông sẽ giúp. Mọi người chúng tôi mừng rỡ như kẻ sắp chết đuối vớ được phao. Mọi người chỉ cần đơn giản ghi tên họ, ngày tháng năm sinh vào tấm giấy học trò, tất cả 16 người. Xong ông vội vã cầm tờ giấy ra đi và nói sẽ vào cơ quan tìm chuyến bay. Không quá nửa giờ sau, ông trở lại với chiếc U-Haul và nói ông

ghi được chuyến bay cho gia đình chúng tôi và yêu cầu mọi người chuẩn bị hành trang không quá một xách tay cho mỗi người. 15 phút sau mọi người chui vào xe U-Haul do ông lái, đến trạm kiểm soát cuối cùng ở TSN, Quân Cảnh Việt Nam thấy ông Mỹ lái xe họ phất tay cho vào. Trong căn cứ ông giúp mọi người ghi tên chính thức vào danh sách những người được di tản. Nhìn quanh tôi thấy khoảng 2-3 trăm người tới trước đứng ngồi, nằm trên tấm vải bạt chờ được gọi ra chuyến bay. Tôi thầm nghĩ không biết bao giờ tới lượt gia đình mình. Đến 4 giờ sáng chúng tôi được gọi ra xe bus lớn dùng cho quân đội Mỹ và được đưa thẳng đến phi đạo có máy bay C130 đang chờ. Bước vào phi cơ gia đình chúng tôi chiếm một góc gần cửa hông của phi cơ. Điều làm tôi vô cùng ngạc nhiên khi thấy cách chúng tôi chừng 2-3 gia đình có gia đình của bà hàng xóm ở Cần Thơ. Tôi khẽ gật đầu chào họ, có lẽ họ đã trông thấy tôi trước khi tôi mới bước vào phi cơ. Nhà bà hàng xóm cách nhà má tôi 3 căn. Lúc tôi tốt nghiệp Cao Học Quốc Gia Hành Chánh bà nói với má tôi bà có ý gả cô con gái của bà cho tôi. Má tôi kể lại và nói việc hôn nhân má để con tùy ý chọn lựa. Tôi biết cô ấy từ thuở 15, nhưng chúng tôi không có duyên với nhau.

Trước khi phi cơ lăn bánh khoảng 20 phút, có chiếc xe Jeep chạy đến, đậu sát cửa đuôi phi cơ, bước xuống xe là 2 người đàn ông Việt Nam mặc áo bỏ ngoài. Tôi biết 2 ông là người có tiếng ở Sài Gòn. Hai ông cùng gia đình cũng ngồi xếp bằng như gia đình chúng tôi. Tôi thầm cám ơn Thiên Chúa đã cứu cả gia đình chúng tôi trong hoàn cảnh nguy biến và đã xem tất cả những người di tản trên chuyến phi cơ này như là những người anh chị em ngang nhau, không phân biệt giàu sang, chức vụ, hay quyền thế.

Trời gần sáng, chiếc phi cơ từ từ lăn bánh trên phi đạo và lượn trên thành phố Sài Gòn lần cuối, từ trên không tôi thấy thành phố Sài Gòn có những cao ốc chen lẫn với nhà mái tôn cũ kỹ rỉ sét như chiếc áo rách của bà mẹ VN được vá bằng nhiều mảnh vải khác nhau. Phi cơ dần dần lượn ra ngoại ô, tôi thấy đồng ruộng xanh bên dưới bao la có nhiều nơi để lộ những lỗ đạn pháo lớn như những vết thương ghẻ lở trên da thịt người.

Phi cơ dần dần ra tới biển xanh khi phi công nói trên loa phóng thanh cho biết phi cơ đã ra khỏi hải phận Việt Nam mọi người thấy nhẹ nhõm. Tôi thấy mặt vợ sáng lên, tôi khẽ hôn lên má nàng.

Phi cơ tiếp tục bay trên vùng trời biển bao la khoảng 4 tiếng thì đáp xuống phi trường Clark Airbase. Chúng tôi ở lại căn cứ Mỹ trên đảo của Phi Luật Tân này 2 ngày rồi được đưa sang đảo Guam, ở đây được hơn 1 tháng rồi được đưa sang trại Camp Pendleton bằng phi cơ dân sự. Trong suốt thời gian ở các trại tỵ nạn chúng tôi được cho ăn lịch sự chu đáo ngày 3 bữa sáng trưa chiều. Ở trại Camp Pendleton chừng 2 tháng, gia đình chúng tôi được Nhà thờ Saint Edward bảo trợ. Thời gian đầu chúng tôi ở nhà người bảo trợ, được dẫn dắt cách sống và mua sắm ở các siêu thị. Sau đó, nhà thờ tìm nhà cho chúng tôi ở riêng, trong thời gian này gia đình bảo trợ thường xuyên đến dẫn dắt đi chợ mua sắm, mời chúng tôi đi ăn hamburger, hot dogs, pizza cho quen cuộc sống Mỹ và hướng dẫn chúng tôi kiếm việc làm và chở chúng tôi đi lễ ngày Chúa Nhật .

Gia đình chúng tôi nhanh chóng hội nhập vào cuộc sống mới, mỗi người trẻ có thể làm việc đều có việc làm cho dù không thích hợp. Bà xã tôi làm Teacher Aid cho Palisades School ở Saint Clemente, còn tôi thì bay nhảy từ Account Clerk, Mail Clerk, Computer Tech, tối đi học thêm Post- graduate Studies ở USC Long Beach và tôi lại cày thêm job ban đêm để giúp đỡ những người thương yêu trong gia đình còn bị kẹt lại ở VN.

Cộng đồng người Việt ở gần chúng tôi tăng lên dần 5-6 gia đình và có các Cha Việt Nam luân phiên đến dâng Thánh lễ Chúa Nhật.

Các ông bà bảo trợ thỉnh thoảng hỏi tôi khi nào tôi theo đạo, tôi trả lời tôi đang cầu nguyện xin Chúa 3 điều, nếu được toại nguyện tôi sẽ xin theo đạo. Từ đó, các bạn Mỹ thân thích thường đùa giỡn và nói là tôi đang mặc cả với Thiên Chúa. Thời gian thấm thoát trôi qua tôi vẫn cày thêm job thứ hai để giúp gia đình ở Việt Nam. Nhiệm mầu thay, 3 điều tôi nguyện xin được dần dà toại nguyện trong vòng 4 năm. Tôi thường xuyên đi lễ theo gia đình vợ, một hôm nghe Cha Nguyễn Đức Tiến giảng về tình yêu và lòng thương xót của Thiên Chúa đã đánh động mạnh trong hồn tôi. Sau Thánh lễ, tôi gặp riêng Cha và thưa với ngài là tôi muốn theo đạo. Cha vui vẻ nhận lời và hướng dẫn tôi thêm về Kinh Thánh.

Ngày được rửa tội, tôi mời hai ông bảo trợ làm người đỡ đầu nên từ đây tôi có Thiên Thần Michael và Thánh Cả Joseph bảo trợ về linh hồn. Trước nghi thức rửa tội tôi hỏi Cha xem tôi có cần phải xưng tội

không, ngài nói tất cả tội của con sẽ được tẩy xóa.

Sau khi được rửa tội bằng nước Thánh, hồn tôi lâng lâng hạnh phúc như một người dơ bẩn được tắm rửa sạch sẽ lần đầu tiên trong đời. Cảm giác hạnh phúc ấy ở lại trong tôi suốt gần 3 tuần lễ rồi mới giảm dần.

Cuộc đời tôi hạnh phúc và bình an hơn từ đây. Khi nhìn lại đời mình kể từ ngày ra đi, định mệnh ấy, tôi thấy tôi đã tính toán đủ điều thiệt hơn nhưng không bao giờ bằng kế hoạch, định mệnh Thiên Chúa đã dành cho gia đình chúng tôi. Thiên Chúa đã ban ơn cho gia đình tôi như lời chúng tôi cầu xin và còn ban tặng nhiều hơn điều chúng tôi mơ ước.

Ngồi dưới mái hiên trước sân, ngắm những bông hoa khoe sắc thắm và nghe tiếng chim hót trong vườn, hồn tôi ngây ngất tạ ơn Thiên Chúa và nghe như ngân vang trong hồn tôi:

Hồng Ân Thiên Chúa bao la

Con biết lấy chi đáp đền

Chúng con Tạ ơn Thiên Chúa đến muôn đời.

Dana Point 11-18-2023

BTT sưu tầm

Chúc Tết
Ngũ Phúc Lâm Môn

Chẳng có món gì mừng tuổi nhau
Gọi là năm mới Tết thêm màu
Thôi thì mượn chữ người xưa cũ
Mến chúc Xuân này ngũ phúc sâu

***Phước** ngập gia đình lẫn tổ gia*
Niềm vui trên dưới sống chan hòa
Ân tình nghĩa thiết luôn đằm thắm
Vắng mặt gần lòng chẳng có xa

***Lộc** nảy mầm tươi kết tựu thành*
Xum xuê cành lá trổ vươn xanh
Đơm hoa kết trái mau thông đạt
Phấn khởi tiền tài lợi tức nhanh

***Thọ** với đất trời tựa núi sông*
Tuổi già dù đến cứ ung dung
Bên đàn con cháu đông vui đủ
Ríu rít xum xuê cội bách tùng

***Khang** an tráng kiện tháng ngày vui*
Gân cốt bền dai dạo chợ đời
Thời tiết bốn mùa xem nhẹ hẫng
Nắng mưa nóng lạnh chuyện thường thôi

***Ninh** tĩnh bình yên dưới mái nhà*
Khó khăn trắc trở đẩy lùi xa
An cư lạc nghiệp thuyền xuôi mái
Gia tộc luôn vui sống thuận hòa

***Ngũ phúc** lâm môn đón quý thần*
Cận kề gia tộc suốt hằng năm
Đầu Xuân mến chúc chư bằng hữu
Vạn sự hanh thông phúc đức tràn…

Cố thi sĩ Bùi Nghiệp (“Bóng Tà Dương”)

Trần Đức Hòa sưu tầm

Where Is My Daughter?

NLD

Taking a big gulp of air, the man plunges his face into the murky river. There is much sediment floating in the brown water today, but he can still make out the line swaying in the current leading to the slippery bottom near where his feet are. The cool water soothes his balding head from the hot sun just moment ago. Sensing that debris from the river is touching one of his eyes, he quickly closes his eyes just in time to grab the string to his shrimp net lying on the muddy bottom of the river.

This man dives to the bottom of this river tributary

in Tonle Sap Lake to collect this net.

Slowly pulling the net up, one square trap at a time, one disappointment after another, the net has caught nothing today, except for a few mollusks and spiny shrimps that are not saleable. His heart sinks into the water, along with the net for another attempt. His eyes gaze into the distance trying to understand where he should cast his net the next time, but he can't see well due to the cataracts from laboring under the intense bright sun, magnified by the shiny water surface over the years. He has also suffered eye infection from working underwater without any eye protection. Toiling under the hot sun while immersing in deep water all day long takes a toll on his body. His sunbaked face with deep wrinkles and dejected eyes reveal a man struggling in a dire circumstance.

This is the actual harvest from the net. Often fishing families here subsist on such a catch for the day.

Life used to be much better for him, and his family. With a big houseboat mooring in the vast Tonle Sap Lake, he used to catch big fish, many of them, in one single pull. They could eat fresh fish, crabs and shrimps to their heart's content and still have leftovers to sell and accumulate extra cash on the boat. With a wife and three healthy daughters, life was good. Out of the three, the oldest daughter is his pride. She inherits her big long eyes plus fair skin from her mother and a cheerful face from him, he would like to think. She loves to help with his fishing and is very much a beloved little buddy.

The troubles started when the Mekong River flow slowed to a fraction of the normal volume. Fish seemed to disappear and they had to move the houseboat much farther out to catch whatever fish was left. But the real disaster befell them when the authorities confiscate his boat and force his family on land where they have no viable means to support themselves.

Life is extremely hard in Tonle Sap Lake, Cambodia

Generation after generation of his family was born

on the lake. He was taught by fishermen and raised in an environment narrowly geared for survival on a lake. No other way of life is available to him and no options are open to even explore what's possible beyond the houseboat and the fishing net below. Evicted from the lake, he was like a fish on dry land, choking for air.

Out of desperation, he managed to get back on the river, albeit this time, on a much smaller boat plying the water next to the riverbank. The small boat was more maneuverable, easier to dash away from the police boat then come right back to where the fishes are. With the full family, the little fish by the riverbank are not enough to sustain the family. Going out into the open lake means gambling with diesel money that they cannot afford. Even the boat itself, they cannot afford. It is on loan and they scramble under duress to pluck out from the water enough fish, crabs, shrimps to make the monthly installments. Often, they could not feed themselves, let alone making the boat payment.

Unlike their former houseboat which was roomy enough for his daughters to ride their bicycles on, this one is more like a large canoe with a canopy so low they have to crawl inside and so small they barely have room to lie down all together at night. This is only temporary, he assures his wife and daughters. They will have a new place somewhere and be together in a better condition soon. Together, they make do with the new little boat, they work hard, including the two young daughters who are now taking on new responsibilities. The riverbank location is too far from the nearest charity school for the children so they study on the boat when their fishing work is done. The oldest daughter now is strong enough to push the boat out on her feet, pull nets, and help him repair engine problems. She also helps her younger sisters with their studies. She is still the apple in her father's eyes and accompanies him wherever he goes. They are almost inseparable.

An ethnic Vietnamese girl living in Tonle Sap Lake

The loan sharks make a mockery of his reasons for missing the monthly payments for more than once now. They squint up their eyes with contempt then peer deep into his eyes. They will not tolerate this missing money much longer. Their rough copper-tone faces are scary and threatening. He trembles with anguish and shame looking at the men's intimidating faces. How did these gangsters own up his life over such a little boat? But he notices that their faces lighten up when they happen to turn to his daughter, standing nearby. Even after all that dirty work with the messy fishing chores, she still exudes the beauty of a lovely girl coming of age.

The man feels a lump in his throat. On the way back home to the boat, he squeezes her shoulder tenderly at times and strokes her hair lovingly. His chest is heavy like the lead anchors on his fishing net. There is an impossible equation in his head to solve. He cries out in anguish in his heart at God and Buddha for putting him in this inconsolable position. But ultimately, he has to choose one side of the equation over the other. Which can fend for themselves better? His two younger daughters are still too young and their mom is growing old. In his own small world of scarcity and cruelty, which side has a better chance at survival than the other? In this cruel world, under the burning sun over Tonle Sap Lake, dignity often has to yield to survival. He feels he has no choice. He squeezes his beloved daughter's shoulder one more time, knowing it would be his last time. He feels a tug in his heartstring and a slab of rock on his chest.

Before dawn, he is in the water again, setting up the crab traps again. He couldn't sleep last night even though the boat has extra room for him to toss and turn. The loan sharks had stopped by and dropped off a bag of rice and a couple boxes of ramen before they disappeared into the night with his daughter. From now on, he would not have to worry about making payments on this little boat anymore. He would just have to collect enough fish and crabs and whatever else life throws at him at the muddy

bottom to feed his family. At this early hour, he doesn't want to think about the wailing and tears when his wife finds out that the oldest daughter is not coming back.

Older stateless Vietnamese children in Cambodia are extremely vulnerable to human trafficking

The river water is still murky today, but he doesn't need to see anything. He doesn't want to see anything, not even the biggest fish in Tonle Sap Lake. Nothing matters to him anymore and he just wants to sink into the river and not come up for air again. There is a big hole in his heart and nothing can fill it. He screams her name in the river for all the shrimps and mollusks to hear, even through their shells, the sweetest name he has ever muttered. What kind of a man is he if he cannot protect his daughter in the most vulnerable time of her life. What is the worth of his life, beyond the few scrawny shrimps and crabs he can gather for dinner? Why was he forced to make this excruciating decision?

In this depth of murkiness, he prays that God and Buddha protect his beloved daughter and make up for her in the next life for the sufferings she is going to endure. And he prays for her forgiveness for betraying her trust. As for himself, he feels no more than the snails that lie in the mud.

Disclaimer: Although this is a fictional story, it is based on the reality of life in the Tonle Sap Lake area where extreme poverty drives families into indebtedness and young children into the bondage of human trafficking. Among the most vulnerable are the stateless Vietnamese who have no citizenship and are not recognized by both the Vietnamese and Cambodian governments. With no legal status, they have neither protection nor rights in Cambodia. Help is needed to provide education, healthcare, and food assistance for all inhabitants subsisting on fishing in the area, Vietnamese and Cambodians alike. Please keep these people in your prayers and lend a helping hand to your church and organizations that focus on Cambodia.

Gởi Phụ Nữ

P. Đặng Hồng

Phụ nữ chúng mình hãy cứ xinh
Đừng lo lắng quá chuyện gia đình
Cái gì khó quá từ từ tính
Phải ngẩng cao đầu, phải tự tin

Phụ nữ chúng mình phải thật vui
Bao nhiêu đau khổ hãy chôn vùi
Gạt đi cay đắng và buồn tủi
Chỉ nhớ niềm vui, nhớ ngọt bùi

Phụ nữ chúng mình hãy cứ yêu
Yêu người chút ít, yêu mình nhiều
Khổ đau buông bỏ, đừng cam chịu
Bất hạnh cũng cười, thế mới siêu!

Phụ nữ chúng mình hãy khắc ghi
Tình là bể khổ, yêu nhiều chi!
Cuộc đời lúc không như ý
Phiền muộn trong lòng quẳng hết đi

Chúng ta học cách sống an nhiên
Mặc kệ ngoài kia cứ đảo điên
Ta cứ vui tươi, tâm hướng thiện
Quãng đời còn lại chẳng ưu phiền

MỖI NGÀY MỘT MÓN

THỊT BA CHỈ VỚI NƯỚC CHẤM

P. Đặng Hồng

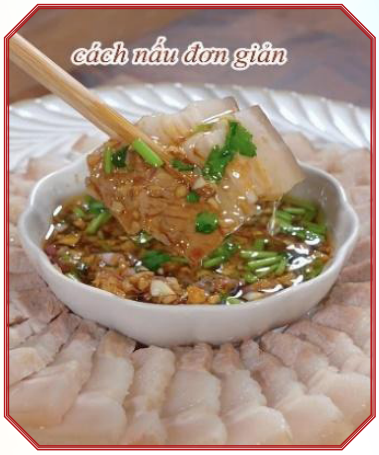

1) 2 hay 3 miếng thịt ba chỉ

- Rửa sạch bằng muối

- Cho vô nồi hấp cách thủy tới khi chín (nếu thấy không còn máu là OK).

Sau đó lấy thịt ra để nguội, và thái ra từng miếng nhỏ có độ dày bằng nhau.

2) Pha nước chấm

Một muỗng canh:

- Tỏi băm (nhỏ)

- Hành tím băm (nhỏ)

- Gừng băm (nhỏ)

Trộn ba thứ trên vào chén ăn cơm, rưới lên 1 muỗng canh dầu ăn nóng, xì dầu, hành lá hay ít ngò.

Thịt ba chỉ phối cùng với nước chấm thật đơn giản và tuyệt vời.

3 Đức & 5 Từ Thánh Của Người Kitô Hữu

ĐỨC TIN – ĐỨC CẬY – ĐỨC MẾN

THÁNH THẦN – THÁNH LỄ – THÁNH THỂ – THÁNH KINH – THÁNH MẪU

P/Tế JB NQTín

Nhân dịp kỷ niệm năm ĐTC Phanxicô mời gọi các tín hữu phục hồi "cảm thức tôn thờ" Bí Tích Thánh Thể trong năm 2023. Con có đôi dòng chia xẻ về hành trình đức tin sống đạo và đời của người Ki-tô hữu nhiệt thành đặc biệt đến từ một thành viên của PT-CTĐS (Phong Trào Canh Tân Đặc Sủng) GP Orange, California.

5-Năm điều tâm niệm – 5 Từ Thánh hay 5-món quà quý báu và 3-Đức là Đức Tin, Đức Cậy và Đức Mến đang được Chúa Thánh Thần phục hồi cho các tín hữu đặc biệt cho các thành viên CTĐS để họ cảm nghiệm được Thiên Chúa hiện hữu -Ngài có thật. Thiên Chúa không còn mông lung, không ảo tưởng trong tâm thức, Ngài có thật trong hành trình đức tin, trong đời sống đạo, đời của người tín hữu ở thế gian này. Cảm nghiệm được Thiên Chúa có thật, Ngài yêu thương và hằng mong muốn kết nối và đụng chạm tâm hồn chúng ta qua những buổi tĩnh tâm tìm hiểu về Chúa Thánh Thần do PT-CTĐS tổ chức và để hâm nóng lại các ân sủng Chúa Thánh Thần đã ban cho, sau khi chúng ta lãnh nhận Bí-tích Rửa Tội và được hoàn hảo hơn sau Bí-tích Thêm Sức. Đa số tín hữu đã để cho những ân sủng, và hoa quả của Chúa Thánh Thần ban cho trước đây trở nên nguội lạnh. Do đó PT-CTĐS đã cố gắng tổ chức những buổi tĩnh tâm, các Thánh Lễ chữa lành hầu giúp người tham dự kể cả người chưa tin Chúa, giúp họ chuẩn bị tâm hồn và tâm trí chờ giây phút Chúa đến đụng chạm để hâm nóng và giữ ngọn lửa sốt mến trong tâm hồn.

Lời Chúa trong sách Matthew 7, 7-12; Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng các môn đệ rằng: "Hãy xin thì sẽ được, hãy tìm thì sẽ gặp, hãy gõ cửa thì sẽ mở cho. Vì bất cứ ai xin thì sẽ nhận được, ai tìm thì sẽ gặp, ai gõ cửa sẽ mở cho. Nào ai trong các con thấy con mình xin bánh, mà lại đưa cho nó hòn đá ư? Hay là nó xin con cá mà lại trao cho nó con rắn ư? Vậy nếu các con, dù là kẻ xấu, còn biết lấy của tốt mà cho con cái, thì huống chi Cha các con, Đấng ở trên trời, sẽ ban những sự lành biết bao cho kẻ cầu khẩn Người!"

Có lẽ tin vào Lời Chúa dạy trên hay lý do tâm lý, đã giúp cho những ai tham dự các buổi tĩnh tâm và Thánh Lễ chữa lành, họ có sự chuẩn bị tâm hồn, tâm trí cũng như bản thân. Sự chờ mong khao khát Chúa đến để được ơn chữa lành cho thân xác, cho tâm hồn, hay chấm dứt những thói hư tật xấu của bản thân. Họ đến tha thiết xin cho người thân được phục hồi sức khỏe hay ơn hoán cải niềm tin và được ơn trở lại. Họ đến vì tin rằng chỉ còn có cậy nhờ vào lòng Chúa thương xót vào ơn chữa lành hay phép lạ xảy ra vì sức người có hạn, họ đã cố gắng hết sức. Có những người đến với các buổi tĩnh tâm CTĐS hay các Thánh Lễ chữa lành, với lòng khao khát được Chúa đụng chạm hay có người đến dưới lòng hiếu kỳ về PT-CTĐS. Chúa đến và đụng chạm đến từng người theo cách của Ngài. Có người được đụng chạm cách mạnh mẽ như té ngã, có người bật lên những tiếng rên xiết lạ lùng và có người nhẹ nhàng êm ái như không có gì xảy ra. Nhưng …

Đa số những người tham dự sau khi trở về, họ đều được ơn hoán cải sửa đổi bản thân hay canh tân đời sống đạo lẫn đời sống gia đình và đời sống cá nhân. Đặc biệt là họ trở nên sốt sắng hơn khi đi tham dự Thánh Lễ đặc biệt là lòng sùng kính khi rước Mình, Máu Thánh Chúa vào lòng như Chúa ngự vào thật vậy. Họ siêng năng thăm viếng Chúa trong nhà Tạm và thường xuyên đến quỳ gối trước mặt Chúa để cầu nguyện hay chiêm niệm lòng Chúa thương xót bao la như Chúa đang hiện diện trước mặt họ vậy. Họ hăng say học hỏi tìm hiểu Kinh Thánh qua các lớp Thánh Kinh để biết thêm về Lời Chúa. Họ thường xuyên họp nhóm để học hỏi về Chúa Thánh Thần về các ân sủng Chúa Thánh Thần ban cho, đang là 1 đám tro tàn nay được Ngài đốt sáng lại. Họ từng là người tín hữu nguội lạnh hay người tín hữu bên lề nay họ trở thành những người tín hữu nhiệt thành, họ tích cực tham gia vào các hoạt động ích lợi cho cộng đồng hay tại nơi giáo xứ họ phục vụ.

Một số anh chị em đã và đang được Chúa đụng chạm, họ nhắc lại cho con nhớ lại những câu chuyện ghi lại trong Kinh Thánh 2000 năm trước. Thiên Chúa có thật, ơn chữa lành của Ngài luôn đến với những ai có lòng tin như chuyện những người đàn bà 2000 năm trước – người đàn bà băng huyết nhiều năm ao ước được rờ vào gấu áo Chúa thì mình sẽ được chữa lành. Chuyện người phụ nữ phạm tội ngoại tình phải bị ném đá cho chết, đã được Chúa tha tội và cô ta đã thay đổi đời sống theo Chúa – cô ta tưởng chết nhưng được sống vì Chúa. Hay câu chuyện người đàn bà xa lạ xứ Canaan sấp mình khiêm nhường ví như con chó của chủ để được ăn những mảnh bánh vụn. Chúa khen bà có lòng tin mạnh mẽ và ơn chữa lành giải thoát đã đến với con gái bà.

Câu chuyện Chúa hiện diện và đụng chạm một cách mạnh mẽ đã đến với ông Phaolô, người đang trên đường tìm bắt kẻ tin Chúa, ông đã phải té ngựa và trở nên kẻ mù lòa. Chúa đã biến đổi ông Phaolô từ một người tử hình, kẻ bắt đạo vì ông đã tin vào lời Chúa để môn đệ Chúa là ông Kha-na-nia đặt tay chữa lành cho mình và ông đã nhìn thấy ánh sáng quyền năng của Thiên Chúa. Phaolô đã trở thành người tín hữu nhiệt thành, ông đem Tin Mừng Chúa Giêsu phục sinh và ơn cứu độ của Thiên Chúa đến cho muôn dân và cuối cùng ông Phaolô đã can đảm trở thành người chết vì niềm tin vào Thiên Chúa.

Ngài đã hiện ra nhẹ nhàng êm ái với ông thánh Tôma, ông là kẻ nghi ngờ, kẻ cứng lòng tin và trở thành kẻ truyền Tin Mừng, cứu độ, đến vùng đất Châu Á xa xôi và ông cũng đã chết vì niềm tin vào Chúa Phục Sinh.

Riêng bản thân con sau khi tham gia vào PT-CTĐS vào những năm đầu của thế kỷ mới năm 2000 – The Jubilee year. 3-Tam Đức là: Đức Tin, Đức Cậy, Đức Mến và 5-Ngũ Từ Thánh là: Thánh Thần, Thánh Lễ, Thánh Thể, Thánh Kinh, Thánh Mẫu.

Lương tâm trưởng thành
&
Quyền tối thượng của Lương Tâm

Lm. **Trương Hoàng Sơn** S.J.

Nhân ngày Quốc Tế Giới Trẻ năm 2015, Đức Thánh Cha Phanxicô đã kêu gọi các bạn trẻ: "Mỗi người chúng ta phải học cách phân định điều gì có thể làm cho con tim của mình bị "ô nhiễm", học cách tạo cho mình một lương tâm ngay chính và nhạy cảm, có khả năng "nhận ra thánh ý Chúa, điều gì là tốt, làm đẹp lòng Chúa và hoàn hảo" (Rm 12,2).[1]

Để có thể đáp lại lời mời gọi của Đức Thánh Cha, chúng ta cần biết thế nào là lương tâm. Lương tâm, có ba ý nghĩa chính yếu sau. Thứ nhất, lương tâm được hiểu như là một khả năng hay khuynh hướng nền tảng ẩn sâu trong tâm hồn mà Thiên Chúa ban tặng, giúp chúng ta hướng về điều lành, và xa tránh điều dữ. Thế nên, khi làm điều lành, chúng ta thấy bình an; ngược lại, khi làm điều sai trái chúng ta thấy cắn rứt. Thứ hai, lương tâm là một tiến trình học hỏi khám phá, dưới sự hướng dẫn của Thần Khí, để có thể hiểu, nắm bắt những qui tắc đạo đức phổ quát khách quan, cũng như về bối cảnh sống cụ thể và riêng biệt của mỗi người xét như là một chủ thể luân lý, làm nền tảng cho việc đưa ra những phán đoán luân lý đúng đắn. Cuối cùng, lương tâm được nhìn như là một phán đoán luân lý của chính chủ thể luân lý. Phán đoán này là kết quả của việc phân tích, tổng hợp, dưới ánh sáng của đức tin Công Giáo, về những dữ kiện đã được tìm hiểu thu thập qua tiến trình học hỏi nêu trên, nhờ đó trong từng chọn lựa cụ thể mỗi người không những tránh xa tội lỗi, mà còn hướng về việc sống ơn gọi làm môn đệ của Đức Giêsu khi dấn thân sống giới răn yêu thương của Ngài là yêu mến Thiên Chúa và yêu thương tha nhân như chính mình. Tóm lại, lương tâm là tiếng nói của Thiên Chúa vang lên nơi thẳm sâu cõi lòng con người, để hướng dẫn họ làm lành lánh dữ, đồng thời soi sáng giúp con người nhận biết tiếng gọi của Chúa Giêsu đó là yêu mến Thiên Chúa, bản thân, và tha nhân theo gương của Ngài, từ đó đáp lại lời mời ấy với tất cả lòng quảng đại.[2]

Như vậy, lương tâm liên hệ đến toàn thể con người (ý chí, lý trí, và hành động). Đó chính là "cung thánh của lòng người", là nơi chỉ còn lại một mình con người hiện diện trong mối liên hệ sâu xa với Thiên Chúa Chí Thánh.[3] Bởi thế, Giáo Hội dạy rằng: "Con người phải trung thành tuân theo lương tâm trong mọi hành động để đạt tới cùng đích đời mình là chính Thiên Chúa."[4] Nói khác đi, lương tâm con người có quyền uy tối thượng bởi vì, như hồng y Newman nhận định, lương tâm chính là "đại diện thứ nhất trong các đại diện của Đức Kitô."[5] Những lời này mời gọi sinh viên Công Giáo chúng ta biết ý thức tìm về với cung thánh của lòng mình, để ở nơi đó ưu tiên và coi là quan trọng bậc nhất việc lắng nghe tiếng thì thầm của Thiên Chúa qua Lời của Ngài là Đức Giêsu. Để rồi, khi phải đối diện với vô số hình ảnh và thông tin đa chiều và hỗn tạp do truyền thông mang lại, những thứ nhiều lúc khiến chúng ta bối rối, hoang mang trước việc xác định đâu là sự thật, chúng ta có thể nhận ra tình yêu và Thánh Ý của Thiên Chúa, từ đó biết mình phải đáp lại lời Ngài kêu gọi thế nào cho xứng hợp.

Để được như vậy, Đức Giáo Hoàng Phanxicô kêu mời chúng ta "học cách tạo cho mình một lương tâm ngay chính và nhạy cảm". Nói khác đi, Ngài muốn chúng ta nỗ lực đào luyện bản thân để có được một lương tâm trưởng thành. Vậy, một cách cụ thể, người có lương tâm trưởng thành là người như thế nào?

Trước hết, đó là người có tình yêu cá vị đối với Chúa Giêsu. Chúa Giêsu chính là ánh sáng thế gian; nếu chúng ta bước theo Ngài chúng ta không lo sợ đi trong bóng tối, nhưng sẽ có được ánh sáng của Ngài soi chiếu, nhờ đó mà vượt thắng được những bóng đêm của mê lầm và tội lỗi gây cắn rứt lương tâm (x. Ga 8,12). Hơn nữa, nhờ gắn bó thiết thân với Chúa Giêsu như cành nho gắn liền với cây nho, qua lòng tin, cậy và yêu mến, chúng ta sẽ đạt được mức độ trưởng thành của lương tâm; đời sống của chúng ta sẽ sinh được nhiều hoa trái từ những quyết định và chọn lựa luân lý của mình.

Nếu yêu mến Chúa Giêsu, chúng ta cũng sẽ yêu mến Giáo Hội là Thân Thể Mầu Nhiệm của Ngài. Cách cụ thể, qua những sinh hoạt đức tin cùng với nhau và trong giáo xứ của mình, chúng ta sẽ học biết để có cùng cảm thức với Giáo Hội khi tuân giữ những gì Mẹ Giáo Hội truyền dạy. Mặt khác, ý thức phận người giới hạn và bị chi phối bởi nhiều quyến luyến lệch lạc, và vì thế có nguy cơ rơi vào sai lầm trong những phán đoán luân lý của mình, chúng ta khiêm tốn lắng nghe và ôm lấy thẩm quyền của Giáo Hội như là cách thức tìm thấy điều thiện hảo lớn nhất và cao nhất cho bản thân và tha nhân" (Kenneth Overberg).

Cuối cùng, người có lương tâm trưởng thành luôn nỗ lực, vì lòng mến Chúa và Giáo Hội của Người, trau dồi và hoàn thiện bản thân ngang qua việc từ bỏ các đam mê nết xấu, học hỏi Lời Chúa, rèn luyện các nhân đức (các nhân đức đối thần, các nhân đức trụ, và các nhân đức khác), cầu nguyện, cử hành các bí tích, đặc biệt là bí tích Thánh Thể. Bởi vì, như lời dạy của Thánh I.Nhã, lòng yêu mến phải được diễn tả chính yếu bằng việc làm hơn là lời nói. Mặt khác, chúng ta cũng xác tín rằng nếu không có ơn Chúa, chúng ta không thể đứng vững trước sức mạnh của ba thù là ma quỷ, xác thịt và thế gian. Thế nên, người có lương tâm và đời sống luân lý trưởng thành luôn thấy mình cần Chúa.

Tóm lại, nếu luôn nỗ lực đào luyện lương tâm, cũng như chân thành, liên lỉ lắng nghe tiếng nói của Chúa nơi thẳm sâu cõi lòng mình theo lời mời gọi của Đức Thánh Cha Phanxicô, thì sinh viên Công giáo chúng ta tin chắc rằng có Thần Khí của Đức Giêsu Phục Sinh luôn đồng hành và hướng dẫn chúng ta. Thực vậy, Chúa Giêsu, Đấng yêu mến chúng ta và đã hiến mạng sống mình vì chúng ta (x. Gl 2,20), luôn sẵn sàng ban cho chúng ta Thần Khí của Ngài: "Anh em hãy nhận lấy Thánh Thần" (Ga 20,22). Và, nhờ sự hướng dẫn của Thánh Thần, chúng ta được bước đi trong sự thật và sự thật sẽ giải thoát chúng ta khỏi mọi thứ ô nhiễm thế tục (x. Ga 8,32), cũng như có được ánh sáng cùng sức mạnh để sống cho Thiên Chúa và những gì thuộc về Ngài.

[1] ĐTC Phanxico, Sứ điệp Ngày Quốc Tế Giới Trẻ lần thứ 30, năm 2015.

[2] X. Richarch Gula, Reason Informed by Faith, (New York: Pauline Press, 1989), 132; James Keenan, Virtues for Ordinary Christian, (Wisconsin: Sheed & Ward, 1999), 26; Giáo Lý Giáo Hội Công Giáo, số 1780.

[3] X. Vatican II, Gaudium et Spes (Bản dịch tiếng Việt của Ủy ban Giáo Lý Đức Tin trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam), (Hà Nội: Nhà Xuất Bản Tôn Giáo, 2012), số 16.

[4] X. Vatican II, Dignitatis Humanae (Bản dịch tiếng Việt của Ủy ban Giáo Lý Đức Tin trực thuộc Hội Đồng Giám Mục Việt Nam), ibid., số 3.

[5] X. Newman, Thư gởi quận công Norfordtrích trong Giáo Lý Giáo Hội Công Giáo, số 1778; Brian Lewis, "The Primacy of Conscience," Australian eJournal of Theology 6 (February 2006).

UNE PRIÈRE
MỘT BÀI KINH NGUYỆN

*Note: *John Wayne était un homme profondément religieux. À table, dans les petites comme dans les grandes circonstances, il récitait depuis plus de quarante ans la prière que lui avait enseignée son père quand il était petit garçon. Sa fille bien-aimée Aissa a fait connaître cette merveilleuse prière de son père.*

Merci, mon Dieu, de ce que tu me donnes...
Du présent de la vie que tu me fais...
Je l'accepte humblement, en homme, en être humain.

Mais je te promets, mon Dieu, que ce présent,
Je le ferai grandir comme un arbre
Pour qu'il porte des fruits tellement beaux, tellement lourds
Que ma famille, que mes amis, que mon pays pourront s'en nourrir...

Mon Dieu, rends-moi digne du présent de la vie...
Libère-moi de la crainte, du mal, de la peur de vivre,
Libère-moi pour que je puisse mieux te servir
En tous temps, en tous lieux, en toutes saisons,
Ici, comme à l'étranger
Te servir pour te remercier du cadeau de la vie...
Aide-moi à atteindre l'arbre de mes rêves
Aide-moi à être heureux, à rendre les autres heureux...
Détache-moi de tout ce que tu juges sale, vil et empreint de mal...
Détache-moi même si j'ai mal...

Mon Dieu, je te respecterai, je t'aimerai encore plus
En ce jour pour te remercier du présent de la vie.

Amen !

AISSA WAYNE, JOHN WAYNE DAUGHTER

*Lời dẫn: *John Wayne là người có lòng đạo thâm hậu. Khi ngồi vào bàn ăn dù thường ngày hay lúc tiệc tùng, trong hơn bốn mươi năm ông đều đọc một kinh mà cha ông đã dạy cho từ thuở bé. Cô con gái Aissa yêu quý của ông đã kể lại cho nghe lời kinh tuyệt vời này của thân phụ cô.*

Cảm tạ, Chúa ơi, điều Ngài ban cho...
Món quà cuộc đời Ngài đã chăm lo...
Khiêm cung nhận lấy, là phận thế nhân.

Con xin thề hứa sẽ biến món quà
Nhanh chóng lớn ra như cây cổ thụ
Mang lấy trên thân quả nặng sum sê
Nuôi sống gia đình, bạn hữu, làng quê.

Ngõ hầu xứng đáng món quà trân quý...
Hóa giải sợ hãi, tội lỗi, chán chường
Biến cải hững hờ, chăm phục vụ Chúa
Mọi lúc, mọi nơi, tứ thời, bát tiết.
Dù ở bổn quốc, hải ngoại, đâu đâu
Phục vụ tri ân món quà sự sống.

Giúp con đạt tới cổ thụ hằng mong
Giúp con hạnh phúc, san sẻ mọi người
Tháo gỡ những điều nhơ nhớp, xấu xa
Giải thoát cho con khỏi chước quỷ ma...

Con mãi yêu kính, một mực tôn vinh
Nay xin bái tạ... món quà sự sống.

Amen !
nvh phỏng dịch

VAI TRÒ CỦA KỸ THUẬT ĐIỆN TỬ TRONG VIỆC HỌC ĐẠO VÀ HÀNH ĐẠO

Kiều Công Thắng

"Khốn thân tôi nếu tôi không rao giảng Tin Mừng." Đây là lời thánh Phaolô khi ngài đề cập đến tầm quan trọng của việc rao giảng Lời Chúa. Đây cũng là bổn phận và trách nhiệm của mỗi Kitô hữu: Chúng ta cần phải ra đi rao truyền và chia sẻ Phúc Âm với tất cả mọi người qua chính gương sống của chúng ta hầu thực sự làm chứng nhân cho đời sống đức tin, có nghĩa là, chúng ta thực hành công việc học đạo và hành đạo bằng tất cả những phương tiện Chúa ban cho con người hôm nay.

I. Tổng quan

Hãy hồi tưởng lại khoảng hai ngàn năm trước, hay vào thời các vị Thừa Sai đến truyền đạo ở Việt Nam, các thánh tông đồ, các tu sĩ, các vị Thừa Sai phải đi bộ từ nơi này đến nơi khác, hoặc dùng những phương tiện di chuyển thô sơ và mất không biết bao nhiêu ngày đường đi từ thành phố này đến thành phố khác, từ vùng này đến vùng khác, để rao giảng Tin Mừng, và mỗi lần chỉ được chừng vài trăm, hay nhiều lắm chừng một hai ngàn người đến nghe. Phương thức rao giảng thời ấy so với những tiến triển của xã hội ngày nay thì rất giới hạn trên phương diện thời gian, không gian và số lượng thính giả. Lời truyền bá thời ấy không đạt được hiệu quả tối đa, và không chuyển đạt được đến đại chúng trên toàn cầu.

Nhưng trong vòng 30 năm qua chúng ta chứng kiến những phát minh vượt bực mang nhiều lợi ích đến cho nhân loại, từ y khoa cho đến kinh tế, nhất là sự phát triển mạnh mẽ trong lãnh vực kỹ thuật điện tử đã, đang, và sẽ tiếp tục tạo một môi trường thuận tiện và hữu dụng trong đời sống hằng ngày. Một thí dụ điển hình và cụ thể là sự bùng nổ nhanh chóng của những phương tiện truyền thông xã hội (social media) được đẩy mạnh bởi những tiến bộ không ngừng trong lãnh vực điện tử. Đây là những phương tiện truyền thông mà đại chúng có thể tiếp cận, dùng hằng ngày, và gần như lệ thuộc vào để chuyển và nhận tin. Trừ thế hệ cha bác đã luống tuổi, thử hỏi trong chúng ta có ai không dùng Internet để chuyển và nhận tin? Có bao nhiêu người không có

email, hoặc có ai không vào các websites để tìm kiếm học hỏi, theo dõi thời sự, tham khảo tài liệu? Chắc rất ít.

Chính vì khía cạnh phổ thông, số lượng tích trữ tài liệu gần như vô hạn, vận tốc chuyển tin cực nhanh và rộng lớn nên những phương tiện truyền thông, xã hội tân tiến ngày nay đã gắn liền với đời sống của đại chúng, và tạo một ảnh hưởng sâu xa trong việc học đạo và hành đạo của người Kitô hữu. Thánh Công Đồng Chung Vatican II được khai mở bởi ĐGH Gioan XXIII và tiếp nối bởi Thánh Giáo Hoàng Phaolô VI đã nhận ra ảnh hưởng này khi đề cập đến tầm quan trọng của những phát minh cận đại, nhất là trong lãnh vực truyền thông xã hội, mà Giáo hội cần phải tận dụng để rao giảng và chia sẻ Tin Mừng. Trong số những văn kiện quan trọng của Công Đồng được công bố sau khi kết thúc có sắc lệnh Inter Mirifica về Các Phương Tiện Truyền Thông Xã hội.

Và ý chỉ trên được nhắc lại và nhấn mạnh trong sứ điệp của cố ĐGH Bênêđictô XVI nhân "*Ngày Truyền Thông Thế Giới lần thứ 47*" khi ngài kêu gọi sự tham gia tích cực của các Kitô hữu trong việc tận dụng những dụng cụ tân tiến ngày nay để chia sẻ và trao đổi ý kiến hầu làm nảy sinh tình bạn và cấu tạo những cộng đồng dân Chúa trên mạng. Ngài gọi đó là một "agora" (tụ điểm) mới, tức là một công viên mới, giống như là nơi hội họp công cộng ngay trung tâm thành phố trong đời sống dân thành thời Hy lạp xưa, nơi diễn ra những cuộc bàn thảo và tranh luận về chính trị, triết lý, hay nghệ thuật làm nảy nở đời sống trí thức và văn hóa thời đó.

II. Vài ý niệm sơ khởi về những tiến bộ kỹ thuật hiện đại

Trước khi đề cập đến những ảnh hưởng của các phương tiện truyền thông xã hội trong việc học đạo và hành đạo ngày nay thì cần sơ lược về những tiến bộ kỹ thuật điện tử cận đại lót đường cho sự phát triển mạnh mẽ và nhanh chóng của chúng. Đầu tiên chúng ta nên nói đến những con "chip" là những bộ não của các máy điện toán cá nhân (personal computer) mà đại chúng dùng hằng ngày để vào Internet chuyển và nhận tin, hoặc dùng những phần mềm (software) để thảo, viết, sửa đổi, và đăng những bài bình luận, tường thuận, phóng sự, tài liệu, hay thiết kế một website, v.v…

Một trong những khía cạnh quan trọng cần nhắc đến là chu kỳ vận hành (clock rate, hay cycle time) của những con chip. Máy vi tính cá nhân đầu tiên được bán trên thị trường vào năm 1975, Altair 8800, dùng con chip Intel 8080, 2MHz với lực vận hành là 2 triệu chu kỳ trong 1 giây, và cần 20 chu kỳ để hoàn tất một chỉ thị điện toán (computer instruction). Như vậy máy này có thể giải 100 ngàn bài toán trong 1 giây. Đến năm 2002 con chip Intel Pentium 4, 3GHz có lực vận hành lên đến 3 tỷ/giây, hoặc gấp 1.500 lần con chip năm 1975, tức là, giải được 150 triệu bài toán trong 1 giây. Và cho đến nay thì con chip AMD Piledriver 8,429GHZ có lực vận hành cao nhất, 8,429 tỷ/giây, dùng cho desktop và server, và có thể giải 421,5 triệu bài toán trong 1 giây (gấp 4.215 lần con chip năm 1975). Gần đây nhất, năm 2023, con chip Apple M1 Ultra cho máy vi tính cá nhân có thể xử lý 22 nghìn tỷ (trillions) bài toán trong 1 giây! Một sự kiện cần lưu ý và rất thuận tiện cho người tiêu thụ trong một nền kinh tế tự do là phẩm chất của các sản phẩm, các mặt hàng điện tử có tỷ lệ ngược với giá sản xuất, có nghĩa là, một con chip được sản xuất trong năm 2023 với một lực vận hành nhanh gấp bội con chip năm 1975 nhưng giá lại thấp hơn. Bởi thế đại chúng có cơ hội mua những máy điện toán ngày càng tinh vi và tận dụng những lợi ích của Internet và các phương tiện truyền thông tân tiến hiện đại để dễ dàng tìm kiếm, học hỏi, liên kết với nhau ngõ hầu trau dồi kiến thức, truyền đạt tư tưởng, chuyển và nhận tin. Tất cả đây là những cái móc có ảnh hưởng đến việc học đạo và hành đạo của người Kitô hữu trong thế kỷ thứ 21.

Kế đến nếu không sơ lược về mạng lưới (Internet) thì thật là một thiếu sót to lớn. Internet có thể được ví như là một động mạch chánh trong hệ thống truyền tin hiện đại trên toàn cầu, một đường giao thông trọng yếu chuyển vận tin tức, và là nền tảng cho sự lớn mạnh của những phương tiện truyền thông xã hội mang lại nhiều lợi ích rất đáng kể cho đại chúng. Internet bắt đầu thành hình dưới sự bảo trợ và quản trị của chánh phủ Hoa Kỳ vào hậu bán thập niên 60, thoạt tiên liên kết bốn trung tâm: Các Đại học Stanford, UCLA, Utah, và UC Santa Barbara. Sau đó những viện nghiên cứu của các đại học lớn Hoa Kỳ cải tiến và hoàn chỉnh giao thức Internet (TCP/IP, có nghĩa là, Transmission Control Protocol, và Internet Protocol) khi họ trao đổi những dữ kiện và kết quả của các luận án nghiên cứu khoa học. Giao thức này rất quan trọng trong việc xử dụng và nối kết những cụm mạng (networks) thành một hệ thống, và có thể được xem như là một đài kiểm soát, một hệ

thống thần kinh điều khiển sự lưu thông của mạng trên thế giới. Nhưng cực điểm mang lại tiện ích hữu dụng cho đại chúng là vào khoảng cuối thập niên 80, tiền bán thập niên 90, khi Internet thoát ly ra khỏi lãnh vực quân sự và nghiên cứu, và các doanh nghiệp tư nhân bắt đầu khai triển công dụng của nó. Kể từ đó, Internet thật sự tự do bành trướng trên thị trường, trở nên thông dụng và đại chúng có thể dễ dàng tiếp cận và xử dụng trong đời sống hằng ngày.

Nếu Internet là một hệ thống xa lộ để đón nhận những dữ kiện (data) thì những sợi cáp quang (fiber optic) dùng để chuyển những tín hiệu điện tử là những đoàn xe vận tải tối tân liên tục chuyên chở những tín hiệu từ điểm A đến điểm B. Xe tốt, vận tốc nhanh thì hàng sẽ đến sớm, và khoảng thời gian chuyên chở được thu ngắn lại, rất ngắn, có thể nói là chỉ trong chớp mắt. Cả người bán hàng (người chuyển tin) và nhận hàng (người nhận tin) đều vui vẻ thoải mái. Hơn thế nữa, những xe vận tải này có thể chứa rất nhiều mặt hàng và rất an toàn, ít bị lật xe mất hàng, tức là, những tín hiệu điện tử di chuyển trong những sợi fiber optic ít bị thoát ra (mất đi) so với dây điện bằng đồng dùng trong thời trước. Những sợi fiber optic được chế tạo bằng silica, dễ uốn nắn, nhỏ gần bằng sợi tóc, dùng ánh sáng để di chuyển các tín hiệu theo nguyên tắc khúc xạ (light refraction), có một vận tốc rất nhanh, và chứa rất nhiều dữ kiện, thí dụ, chỉ một sợi là có thể cung cấp đến 90.000 băng tần truyền hình! Vì những đặc điểm trên nên các công ty cung cấp dịch vụ Internet (Internet Service Provider) hầu hết dùng hệ thống dây cáp fiber optic để đáp ứng những nhu cầu ngày càng cấp bách của khách hàng hiện đại. Ngay cả đường dây cáp dưới lòng Đại Tây Dương mà một phần dùng để nối liền hai đại trung tâm tài chánh Nữu Ước và Luân Đôn đã được thay bằng những dây cáp fiber optic ngõ hầu những thương vụ lớn, phức tạp, và nhạy với những biến đổi trên thị trường chứng khoán được bảo đảm hoàn tất trong nháy mắt và kịp thời.

Ngoài ra, những vệ tinh thông tin (communication satellite, hoặc comsat) bay trên không gian và vòng quanh địa cầu là những trạm truyền tin nối tiếp đưa tín hiệu đến những nơi xa xôi hẻo lánh không có đường dây cáp. Lại thêm một cánh tay nối dài, một dụng cụ đưa tin tân tiến trong hệ thống thông tin (Internet, điện thoại cầm tay, máy vô tuyến truyền hình, máy ra-dô) giúp đại chúng chuyển và nhận những hình ảnh, âm thanh, và bài vở một cách nhanh chóng, trực tiếp và từ đó có thể học hỏi và áp dụng, tức là, có cơ hội để học đạo và hành đạo. Chắc quý độc giả còn nhớ lời tuyên bố: "Habemus Papam!", tức là, "Chúng ta đã có giáo hoàng!", của ĐHY Jean Louis Tauran vào ngày 13 tháng 3 năm 2013 sau khi Mật Nghị Hồng Y chấm dứt vì đã chọn được ĐHY Jorge Mario Bergoglio là tân ĐGH Phanxicô. Tin này lan rộng khắp hoàn cầu như một ngọn gió thổi thật nhanh, và chúng ta đã trực tiếp nhìn thấy những cụm khói trắng tỏa ra từ ống khói của Nhà Nguyện Sistine báo tin Giáo hội đã có một vị Giáo hoàng mới. Lập tức trong vòng 24 tiếng trên mạng đã xuất hiện tiểu sử của ĐGH Phanxicô! Đây là hoa quả của những tiến bộ cực kỳ mau lẹ và trực tuyến của những phương tiện truyền thông xã hội hiện đại, như là, điện thoại cầm tay, Internet, X (trước kia gọi là Twitter), texting, Facebook, blog, YouTube, v. v…

III. Ứng dụng vào việc học và hành đạo

Những tiến bộ kỹ thuật điện tử kể trên đã và đang quy tụ lại để tạo một môi trường tuyệt hảo, một vùng đất phì nhiêu lót đường cho sự bành trướng mạnh mẽ của những phương tiện truyền thông xã hội mà đại chúng có thể dễ dàng tiếp cận hằng ngày, là những dụng cụ rất tiện lợi và hữu dụng giúp nhiều trong việc học đạo và hành đạo ngày nay. Ngoài những việc thông thường như chúng ta đi tham dự thánh lễ, đọc kinh cầu nguyện, việc học đạo còn dẫn dắt chúng ta đi tìm kiếm học hỏi những tin tức, những thông báo, những bài Thánh Kinh, những tuyên ngôn, những sắc lệnh của Tòa Thánh, của Giáo hội hoàn vũ cũng như Giáo hội địa phương, hoặc đọc, phân tách, suy nghĩ, và chia sẻ về Lời Chúa qua những bài bình luận và những bài suy niệm từ các giáo dân hay những hàng tu sĩ ngõ hầu củng cố đức tin và cập nhật sự hiểu biết của chính mình về đạo giáo. Học đạo là để thấu hiểu đường lối và lập trường của Giáo hội trong một vấn đề, thí dụ, lập trường của Giáo hội về sự sống, về liên hệ và hôn nhân đồng tình luyến ái, về công lý xã hội, v. v… để chúng ta không bị phân vân khi chạm mặt với thực tế, và có sẵn một câu trả lời đúng với lương tâm và đức tin Công Giáo. Chính khi áp dụng sự học hỏi và hiểu biết là lúc chúng ta hành đạo. Học đạo là để biết về giáo điều và tín lý với chủ đích cho người Kitô hữu đi theo con đường mà Thiên Chúa đã vạch ra cho chúng ta. Từ chỗ hiểu biết thì chúng ta mới biết cần phải làm gì cho đúng với bổn phận và trách nhiệm của một tín đồ Công Giáo, đó là phần hành

đạo. Học đạo là phần lý thuyết còn hành đạo là phần thực hành. Các phương tiện truyền thông xã hội tích cực đáp ứng, tạo những điều kiện dễ dàng, và trợ giúp rất nhiều trong nhu cầu học đạo và hành đạo của người Kitô hữu ngày nay.

Song song với sự tiến triển của một xã hội tân tiến, sự phồn thịnh về vật chất, đời sống chúng ta thường bị thúc đẩy mãnh liệt và không ngừng, thời gian bị dồn ép, nên chúng ta làm việc gì cũng muốn có được sự nhanh nhẹ để tranh thủ thời gian. Phương tiện nào, dụng cụ nào mang đến cho chúng ta một câu trả lời trong chớp mắt, một kết quả lập tức là chúng ta thường bị thu hút và thoải mái xử dụng. Vì thế những máy truy tìm dữ liệu (web search engines), những trang mạng (websites), và gần đây với sự xuất hiện của những mạng xã hội (social networkings), như là, X, Facebook, blog, v.v… là những phương tiện truyền thông xã hội có tính cách phổ thông, nhanh chóng, tiện lợi và hữu dụng nối kết đại chúng trên toàn cầu.

Những search engines, như là Google, Yahoo, hay Bing, là một hệ thống phần mềm (software system) dùng để truy tìm tài liệu hay tin tức trên Internet. Khi người tìm gõ vào một chữ chánh, hay một câu chánh về một đề tài muốn tìm, thì phần mềm sẽ tuân theo mệnh lệnh và truy tìm trong các cơ sở dữ liệu (database) trên Internet, rồi liệt kê những kết quả sắp theo số lượng người tìm. Chữ chánh, hay đề tài mà có nhiều người truy, tức là, thông dụng, sẽ được sắp hàng đầu rồi từ từ đi xuống những đề tài ít người đọc. Thuật toán này được gọi là "indexing". Thí dụ, tôi muốn tìm kiếm tài liệu tham khảo về ĐGH Phanxicô, đây là phần học đạo, thì vào những search engines trên và đánh vào "Pope Francis" thì ngay lập tức sẽ thấy hiện ra trên màn ảnh những bài viết, những hình ảnh, những tin tức viết về ngài được sắp sẵn theo số lượng người đã tìm qua, từ nhiều đến ít. Và người tìm có thể tự do chọn lựa những kết quả hiện ra. Rất nhanh chóng, rất giản tiện, không bị mất nhiều thời giờ đi tìm kiếm như 20-25 năm về trước khi chúng ta phải đến thư viện, vào những ngăn kéo, lục những phiếu 3x5, rồi đi tìm sách hay microfiche để xem tài liệu. Quả là một sự khác biệt tuyệt vời! Chỉ trong vòng tíc tắc là đại chúng có thể tiếp cận được những tài liệu tham khảo căn bản, và nhất là trong sự thoải mái và ấm cúng trong căn nhà của chính mình. Về phần hành đạo thì chúng ta có thể lên mạng tìm, đọc và suy niệm về thông điệp đầu tiên của ĐGH Phanxicô mang tựa đề *Lumen Fidei* (Ánh Sáng Đức Tin) để thấu hiểu về hướng đi của ngài và của Giáo hội. Ngoài ra, các search engines và các websites Công Giáo giúp Giáo hội rao giảng Tin Mừng, phổ biến những văn kiện chánh thức một cách rộng rãi và nhanh chóng đến đại chúng. Các tu sĩ và giáo dân có thể chia sẻ Lời Chúa, các cảm nghiệm cá nhân, những lời suy niệm, và những "phòng cầu nguyện" trên mạng là những cánh cửa rộng mở để đón nhận những lời ca tụng Thiên Chúa không ngoài mục đích hành đạo. Một vài thí dụ về các websites Công Giáo mà người Kitô hữu có thể vào để tìm kiếm tài liệu học đạo, và suy niệm, áp dụng để hành đạo: vatican.va (Tòa Thánh), usccb.org (Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ), rcbo.org (Tòa Giám Mục, Giáo phận Orange), vncatholic.net (Trung Tâm Công Giáo), thanhlinh.net, vietcatholic.net, websites của các giáo xứ, Cộng Đoàn, dòng tu, v. v…

Vì sự bành trướng của những phương tiện truyền thông xã hội hiện đại, và sự chú tâm của Giáo hội mẹ đến vai trò của chúng trong việc học đạo và hành đạo nên vào mùa hè 2012 Hội Đồng Giám Mục Hoa Kỳ đã cho Đại học Georgetown, **C**enter for **A**pplied **R**esearch in the **A**postolate (viết tắt là CARA), thực hiện một cuộc thăm dò ý kiến quần chúng. CARA được thành lập vào năm 1964 và là một viện nghiên cứu Khoa học Xã hội cấp quốc gia chuyên áp dụng những phương pháp Khoa học Xã hội để tìm hiểu và phân tách về những khuynh hướng, trào lưu và biến chuyển có ảnh hưởng đến tôn giáo, nhất là, Thiên Chúa Giáo trên toàn quốc hầu đáp ứng những nhu cầu cần thiết của hàng giáo phẩm cấp lãnh đạo khi cần phải làm quyết định. Dưới đây là những kết quả chánh:

- Hơn 80% người Công Giáo Hoa Kỳ dưới 30 tuổi dùng những phương tiện truyền thông xã hội.
- 2,9 triệu người Công Giáo Hoa Kỳ (5%) theo dõi các blogs Công Giáo.
- 62% người Công Giáo Hoa Kỳ trong tuổi trưởng thành, hay 36,2 triệu người, có Facebook accounts.
- 53% người Công Giáo Hoa Kỳ <u>không</u> biết là Giáo hội có mặt trên mạng.

Kết quả trên xác nhận nỗi ưu tư của Giáo hội Hoa Kỳ và cho thấy là không thể phủ nhận và đi ngược lại đà tiến triển của các phương tiện truyền thông hiện nay, nhưng cần phải thấu hiểu và tận dụng chúng để truyền bá đạo Chúa, thu hút và nắm giữ đoàn chiên, nhất là giới trẻ (sinh vào năm 1982 trở về sau, tức là, 30 tuổi trở xuống: theo định nghĩa phương pháp thống kê mà CARA dùng). Nếu không thì sẽ dần dần mất tín đồ, và từ đó kỳ vọng Phúc Âm hóa bằng những phương thức tân tiến hiện đại sẽ chết theo dòng thời gian! Ngày nay hầu

hết chúng ta chuyển và nhận tin qua Internet, email, websites, v. v…Và gần đây có sự xuất hiện của những mạng xã hội (social networkings), như là, Facebook, X, hay blog, mà ai ai cũng biết, nghe qua, hay xử dụng. Đây là những phương thức nối kết, thông tin rất hữu hiệu, nhanh chóng, và có thể truyền đạt đến đại chúng mà giới trẻ rất ưa chuộng.

Cố ĐGH Bênêđictô XVI là một vị giáo hoàng rất cấp tiến trong việc xử dụng những phượng tiện truyền thông xã hội mới. Trong sứ điệp nhân "*Ngày Truyền Thông Thế Giới lần thứ 43*" ngài cho biết là Giáo hội, và nhất là giới trẻ Công Giáo có khiếu và khả năng tự nhiên trong việc xử dụng những phương tiện truyền thông tân tiến hiện đại, nên hãy nhận lấy trách nhiệm Phúc âm hóa "lục địa điện toán" này ("digital continent").

"... so also today, the proclamation of Christ in the world of new technologies requires a profound knowledge of this world if the technologies are to serve our mission adequately. It falls, in particular, to young people, who have an almost spontaneous affinity for the new means of communication, to take on the responsibility for the evangelization of this "digital continent".

Đây có thể được xem như là một lời khuyến khích, một sự kêu gọi để tận dụng những phát minh mới và hữu dụng do trí tuệ con người sáng chế, một trí tuệ mà Thiên Chúa đã trao ban. Vậy hãy mạnh dạn xử dụng những phát minh này hầu phụng vụ Thiên Chúa qua sự học đạo, sùng đạo, và hành đạo. Những mạng xã hội chánh và thông dụng gồm có: Facebook, X, và blog. Cho đến ngày 31/3/2022 tổng số người đăng ký và xử dụng Facebook thường xuyên lên đến 2,94 tỷ. Facebook là một mạng xã hội mà người xử dụng đăng những hình ảnh, những tin tức với mục đích là để chia sẻ và trao đổi với gia đình, một nhóm bạn hữu, hay cho phép đại chúng tiếp cận. Cho đến tháng Chín 2023 số người đăng ký và xử dụng X (trước kia là Twitter) thường xuyên là 550 triệu. X là một dịch vụ cho phép người xử dụng viết những tin ngắn, gởi, đọc và cập nhật. Vì sự thịnh hành của hai mạng xã hội vừa kể nên hầu hết các websites Công Giáo đều có dây liên kết đưa đến Facebook và X của tổ chức để tín hữu dễ dàng theo dõi tin tức và trao đổi quan điểm. Thậm chí ngay cả cố ĐGH Bênêđictô XVI trong lúc tại vị cũng có một Twitter account mang tên **@Pontifex** để nhắn tin với tín hữu trên toàn thế giới. Kế đến là sự bùng nổ của các blogs vào cuối thập niên 90. Blog là chữ tắc cho we**b log**, có thể được xem như là những trang nhật ký mà người xử dụng viết và đăng về một chủ đề liên quan đến kinh nghiệm hay ý kiến cá nhân mà nhiều người có thể theo dõi trên mạng. Ngày nay các blogs có tác dụng rất hữu hiệu. Thí dụ, blogs dược dùng để chuyển tin, nối kết, và kêu gọi chống đối trong "Cách Mạng Mùa Xuân" ở những nước Á Rập (Arab Spring), hoặc sự xuất hiện, và ảnh hưởng rộng lớn của những bloggers tại Việt Nam, như là, ông Nguyễn Văn Hải, ông Phan Thanh Hải, và bà Tạ Phong Tần với trang blog "Công Lý và Sự Thật". Tất cả những vị này đều được cộng đồng quốc tế công nhận và đã được tổ chức Human Rights Watch trao tặng giải thưởng Hellman/Hammett dành cho những tác giả bị bắt bớ, ngược đãi vì dám mạnh dạn nói lên sự bất đồng ý kiến với chánh quyền trong nước. Chính vì sự phổ thông, thịnh hành, và tác dụng hữu hiệu của blog nên Giáo hội cần có sự hiện diện và tiếng nói trong lãnh vực mới mẻ này để đáp ứng nhu cầu học đạo và hành đạo của tín đồ hiện đại.

Ngoài những phương tiện kể trên chúng ta nên sơ lược về hai phần mềm ứng dụng (software application) rất thông dụng và hữu ích trong việc trình bày, hoặc lưu trữ và in tài liệu. Power Point là một ứng dụng trình bày được khai triển và viết bởi Microsoft Corporation, rất thông dụng khi trình bày về một đề tài vì ngoài những đoạn viết tóm lược người xử dụng còn có thể cho thêm vào linh hoạt hoặc âm thanh để nhấn mạnh những ý chánh, gây sự chú ý và thu hút thính giả. Thí dụ, trong một buổi tĩnh tâm hay thuyết giảng các linh mục thuyết trình viên có thể dùng Power Point để tạo sự hào hứng khi chia sẻ và dẫn giải Lời Chúa, đây là lúc linh mục hành đạo, và gây được sự chú ý để thính giả tập trung tư tưởng, không bị chi phối, và dễ dàng hấp thụ lời chia sẻ, đây là lúc người nghe học đạo. Còn pdf (portable document format) do công ty Adobe Systems khai triển và viết thường được dùng để chuyển từ một định dạng khác, tạo bản lưu, gởi và in các văn kiện mà không bị giới hạn bởi hệ điều hành hay phần mềm ứng dụng của người xử dụng. Pdf là một ứng dụng rất có ích lợi trong việc học đạo và hành đạo. Thí dụ, những văn kiện, những sắc lệnh, những thông điệp từ Tòa Thánh (hành đạo) có thể được chuyển qua pdf, lưu và đăng trên mạng. Các tín hữu cư ngụ bất cứ nơi nào trên thế giới có thể học đạo bằng cách tải xuống những văn kiện này và lưu chúng lại trong máy điện toán của mình để tham khảo khi cần. Hai phần mềm ứng dụng kể trên mang lại sự dễ dàng và là một phương thức truyền bá rộng rãi mà đại

chúng có thể tiếp cận để được trợ giúp trong việc học đạo và hành đạo.

IV. Những giới hạn cần cảnh giác

Đến đây chúng ta thấy rõ sự tiến triển trong lãnh vực điện tử là một nguồn sinh khí mang nhiều chất dinh dưỡng làm tăng trưởng và rung chuyển vòm trời truyền thông xã hội mà Giáo hội Công Giáo cần phải thấu hiểu, chế ngự, và tận dụng trong việc học đạo và hành đạo vì đặc tính phổ thông, tiện lợi, và mau lẹ của chúng, nhất là đại chúng có thể tiếp cận dễ dàng và không bị cản trở bởi không gian hay thời gian nên sự rao giảng Tin Mừng được truyền bá một cách rộng rãi, không giống như thuở xưa. Nhưng song song với những hữu ích và tiện lợi nói trên chúng ta là những người xử dụng cần phải thận trọng và đề cao cảnh giác khi dùng vì chúng có những bề trái mà Hội Đồng Giáo Hoàng, chuyên về Truyền Thông Xã hội, lưu ý tín hữu trong một bài tường trình và phân tách nói về sự liên hệ giữa Giáo hội và Internet. Ngày nay những trang web, những mạng xã hội mọc lên như nấm, ai cũng có thể làm được, và hiện nay không có một giao thức hay một tiêu chuẩn nào có giá trị vạn năng dùng để kiểm soát nội dung ngõ hầu bảo đảm lợi ích chung của cộng đồng người xử dụng, hay ít nhất đảm bảo được một phép lịch sự căn bản, một sự nhã nhặn trong khi giao tiếp, hoặc cho đúng với tín lý Công Giáo. Ngược lại, trong những quốc gia thật sự tự do dân chủ quyền tự do ngôn luận còn được Hiến Pháp bảo đảm và bảo vệ. Bởi lẽ ấy, một người hay một nhóm có thể lập luận và chủ trương về một đề tài nào đó mà có thể làm tổn thương đến nhiều người khác. Thí dụ, có những websites, những mạng xã hội gây ra sự chia rẽ, chủ trương bạo động, hay tạo mối căm hờn với những người không đồng quan điểm, khác màu da, chủng tộc, hay phái tính. Tệ hại hơn nữa có những nhóm người có nhiều tài hùng biện, hay có hậu thuẫn mạnh và biết cách đánh lừa người đọc một cách tinh vi và hữu hiệu để thuyết phục những người nhẹ dạ theo chủ trương của nhóm, hoặc đả phá lập trường và niềm tin của những người mà họ không cùng quan điểm. Vì thế Giáo hội dặn chúng ta cần phải lưu ý, cần phải phân biệt thật rõ đâu là hư thực, và đâu là chân lý bất di bất dịch của Đấng Tạo Hóa. Hơn thế nữa, sự liên hệ trên mạng, sự học đạo và hành đạo qua các phương tiện truyền thông xã hội có nhiều giới hạn, và KHÔNG thể nào thay thế được sự trực diện với người anh em và sự liên hệ mật thiết với Thiên Chúa. Nếu không vì một lý do chính đáng và được phép chuẩn của Giáo hội, chúng ta không thể nào xem lễ qua Internet hay TV, và không thể nào xưng tội qua Skype!

Vào năm 2009 trong sứ điệp của cố ĐGH Bênêđictô XVI nhân "*Ngày Truyền Thông Thế Giới thứ 43*" ngài nói đến trách nhiệm và bổn phận của người Công Giáo khi dùng những phương tiện truyền thông xã hội là phải luôn luôn tôn trọng phẩm giá con người, đừng bao giờ xúc phạm đến phẩm cách con người. Ngài cảnh giác chúng ta là đừng vì vô tình mà tạo nên một sự chia rẽ, một vực sâu giữa những công dân sống trên những quốc gia giàu mạnh và đầy đủ phương tiện truyền thông tân tiến, và những công dân kém may mắn, không có cơ hội tận dụng những phương tiện đó. Ngài muốn nhấn mạnh và đề cao khía cạnh nhân bản, sự thật, và tránh hằn mầm mống nhằm hạ thấp phẩm giá con người, hay sự lừa bịp, dối trá, xuyên tạc trên mạng.

Vài năm trước và trong cùng một chiều hướng, Đức Tổng Giám Mục John P. Foley, chủ tịch Hội Đồng Giáo Hoàng, chuyên về Truyền Thông Xã hội, trong một bài tường trình và phân tách có viết về khía cạnh luân lý và đạo đức khi dùng các phương tiện truyền thông xã hội. Những phương tiện này cần phải mang lại sự đoàn kết, sự tôn trọng phẩm giá con người; cần phải phát triển và nuôi dưỡng một cuộc đối thoại trung thực và chân chính hầu thật sự phục vụ nhân loại. Nhưng chúng vì một lý do méo mó nào đó của người xử dụng có thể khinh chê hoặc gạt bỏ những ý tưởng hướng thượng và thơ mộng hóa những hành vi thấp hèn và đê tiện để làm những hành vi này trở nên đẹp và quyến rũ hơn. Chính vì thế chúng ta là những người Công Giáo sống giữa những trào lưu xã hội tân tiến tuy phải hội nhập, nhưng không nên nông cạn mà cần phải dè dặt và chọn lọc, phải đăn đo suy nghĩ và cố gắng áp dụng những giáo luật và dùng đức tin chín chắn để suy đoán và chọn lựa con đường phù hợp với lập trường, mục đích, và tín lý Công Giáo. Sau cùng ĐTGM Foley nhận định rất thẳng thắng và rõ ràng là những phương tiện truyền thông xã hội chỉ là những dụng cụ, tốt hay xấu, tùy theo người xử dụng.

"But despite their immense power, the means of communication are, and will remain, only media--that is to say: instruments, tools, available for both good and evil uses. The choice is ours."

V. Kết luận

Trước khi dừng bút, người viết xin chân thành cám ơn BBT đã cho một không gian và một cơ hội để thực hiện một trong những khía cạnh học đạo khi đi tìm những tài liệu tham khảo và đọc những văn kiện của Giáo

hội. Và khi người viết hết sức cố gắng đặt bút xuống để chia sẻ theo sự hiểu biết thật hạn hẹp của mình về những giáo huấn của Giáo hội với quý độc giả là lúc thực thi phần hành đạo. Nếu không có sự tiện lợi của những phương tiện truyền thông xã hội tân tiến được đẩy mạnh bởi những tiến bộ trong lãnh vực điện tử thì chắc chắn người viết không đủ thời giờ, kiến thức, và nghị lực để có cơ hội học đạo và hành đạo như khi viết bài này. Thêm một thí dụ cụ thể nữa trong việc tận dụng những phương tiện truyền thông ngày nay để học đạo và hành đạo thì xin mời quý độc giả lên mạng, tải xuống, đọc và suy niệm (học đạo), đồng thời mạnh dạn đem những hiểu biết, những cảm nghiệm của chính mình rao truyền cho người anh em (hành đạo) Thông Điệp đầu tiên của ĐGH Phanxicô, *Lumen Fidei* (Ánh Sáng Đức Tin), một thông điệp mà ngài gọi là được viết bằng "bốn bàn tay" vì ngài tiếp tục tư mình cảm nghiệm, suy tư và khai triển thêm tư tưởng và những đoạn viết của cố ĐGH Bênêdictô XVI khi còn tại vị. Xin mời vào website chánh thức của Tòa Thánh và kiếm thông điệp *Lumen Fidei* trong văn khố. Bấm vào, lưu lại và đọc toàn bộ 88 trang bằng pdf: http//www.vatican.va/, The Holy See, English, Encyclicals, Lumen Fidei (29 June 2013).

Trên đây là những thí dụ cụ thể của vai trò kỹ thuật điện tử và những phương tiện truyền thông hiện

đại mang lại nhiều lợi ích trong công việc học đạo và hành đạo cho người Kitô hữu trong thế kỷ 21.

Nói chung, Giáo hội đã, đang, và sẽ tiếp tục cố gắng thực hiện chương trình Phúc Âm hóa bằng những phương tiện truyền thông xã hội tân tiến để chinh phục "lục địa điện toán" ngõ hầu thu hút giới trẻ (theo định nghĩa thống kê của CARA như trên) hiện là tầng lớp đầy lý tưởng, nhiều nghị lực, đang lớn mạnh trong Giáo hội, và rất quen thuộc với Internet và các phương tiện tân tiến này. Trong khi ấy, Giáo hội cũng khuyến khích cộng đồng Công Giáo nói chung nên tận dụng chúng để trợ giúp trong việc truyền bá đức tin và Tin Mừng một cách rộng rãi và hợp thời, nhưng cần phải dè dặt và chọn lọc cho đúng với lương tâm, trách nhiệm, bổn phận, và đức tin của một Kitô hữu.

"... the Church often has declared her conviction that they [the media of social communication] are, in the words of the Second Vatican Council, "marvellous technical inventions" that already do much to meet human needs and may yet do even more."

Chuyện Vui Cười

Gọi Vợ Là Gì?

Kimme Sưu Tầm

-Bố ơi ngày xưa người ta gọi vợ là gì hở bố?

-Ngày xưa thời các cụ người ta gọi vợ là NƯƠNG TỬ.

-Thế còn thời ông bà nhà mình?

-Thời ông bà nhà mình gọi vợ là THÊ TỬ.

-Vậy còn thời..thời nay?

-Thời nay của bố người ta gọi vợ là ...SƯ TỬ.

-Ôi, thế không biết tương lai người ta gọi vợ là gì bố nhỉ?

-Tương lai thời các con người ta gọi vợ là...BOM NGUYÊN TỬ con à!

-Bà vợ trong phòng nghe được, chạy ào ra, nổi cơn tam bành thét:

-Giờ thì cho bố con mày ...NHỪ TỬ!

Trong cơn nguy khốn hai bố con cuống cuồng:

-Xin cứu chúng con trong giờ LÂM TỬ.....Amen

Sức khỏe mới chính là bất động sản quý giá nhất đời người

KH

"Chính sức khỏe mới là sự giàu có thực sự, chứ không phải vàng bạc." **(Mahatma Gandhi)**

Hai tháng trước, cậu bạn tôi phải nhập viện vì xuất huyết não. Cậu ấy được đưa vào phòng ICU, phải dùng máy thở, dung dịch dinh dưỡng và cần nhân viên chăm sóc.

Gia đình cậu ấy đã phải bán 2 căn biệt thự ở trung tâm thành phố, và bán thêm nhiều căn nhà ở quê để chi trả viện phí. Nhưng người ta cũng chỉ kéo dài sự sống cho cậu ấy được 72 ngày. Cậu ấy không thể trụ thêm được nữa và đã ra đi mãi mãi.

Bạn tôi là một điển hình của những người trẻ bây giờ. Họ làm việc cật lực để kiếm được thật nhiều tiền. Họ thậm chí làm không quản ngày đêm, mưa gió, chỉ mong sao có được tiền xây nhà to, đất rộng, hưởng vinh hoa phú quý cả đời. Bạn tôi cũng đã từng nghĩ rằng tiền bạc, nhà cửa, đất đai là tài sản giá trị nhất trên thế gian. Cậu ấy đã tiêu tốn quá nhiều sức khoẻ của mình chỉ để đổi lấy tiền bạc.

Nhưng cậu không hiểu rằng, sức khoẻ mới là bất động sản giá trị nhất của đời người. Nếu không có sức khoẻ thì dù có bao nhiêu tiền, bao nhiêu ngôi nhà, mảnh đất… thảy cũng đều vô nghĩa cả. Cho tới khi phải tranh đấu từng giây từng phút để giành giật sự sống, cậu ấy mới nhận ra sức khỏe của mình thật là vô giá. Tiền nhiều, nhà nhiều nhưng còn chưa kịp hưởng thụ thì cậu đã phải từ giã cõi đời. Lúc lâm chung, cậu nói: "Nếu tôi còn khỏe mạnh, dù chỉ với hai bàn tay trắng, bản thân tôi đã là tỷ phú rồi."

***

Câu chuyện của cậu bạn tôi có thể bắt gặp ở bất cứ đâu trong những người trẻ ngày nay. Bạn trẻ, trong dòng chảy của xã hội hiện đại, hầu như không hề quan tâm đến sức khoẻ của bản thân. Để tranh thủ thời gian cho công việc, họ ăn nhanh uống nhanh, thậm chí vừa làm vừa ăn. Họ tăng ca liên tục, nhận thêm nhiều dự án để lo cho gia đình, con cái, mua sắm thứ này thứ kia… Họ có hàng tá các lý do để rất cần tiền.

Tất nhiên, khi còn trẻ bạn cần chăm chỉ, cố gắng học hỏi và nỗ lực làm việc, nhưng không phải làm việc kiểu… bán mạng. Hãy phát triển, phát triển bản thân một cách bền vững và lành mạnh.

Hỡi các chàng trai, hãy biết từ chối những bữa tiệc tùng thâu đêm với bạn bè, những chén rượu, chai bia, những lần ngủ nướng trên giường. Bởi tất cả những "thú vui" nhất thời đó đều sẽ khiến bạn phải dùng sức khoẻ của chính mình để chi trả.

Này những cô gái, hãy bớt thói quen mua sắm những thứ phù phiếm không cần thiết. Đừng vì một chiếc túi hàng hiệu hay một bộ đầm bắt mắt mà phải thắt lưng buộc bụng, làm việc tăng ca đến độ thân thể kiệt quệ để sở hữu nó.

Hãy nhớ rằng, vào thời điểm quan trọng nhất khi phải đứng trên lằn ranh giữa sự sống và cái chết, bạn sẽ thấy bất kỳ mong muốn nào, bất kỳ niềm vui nào cũng không quý trọng bằng sức khỏe của bạn.

Nếu ngôi nhà không còn, bạn có thể mua lại.

Nhưng nếu sức khỏe của bạn không còn, thì dù có bao nhiêu tiền, bạn cũng không thể tìm lại được.

Miss you
06 12 2022

We Will
Miss u

We Will
Miss you

We Will
Miss you

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Hình Ảnh Sinh Hoạt Cộng Đoàn Qua Dòng Thời Gian

Lễ Kỷ Niệm 40 Năm Thành Lập Cộng Đoàn

CHRISTMAS CONCERT
&
Vọng Giáng Sinh 2023

TRI ÂN

40 Năm Hiệp Hành Trong Tin Yêu

Ban Thường Vụ Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp và Ban Biên Tập đặc san kỷ niệm 40 năm thành lập Cộng Đoàn xin chân thành tri ân lòng ưu ái của quý ân nhân đã ủng hộ đăng quảng cáo và yểm trợ tài chánh cho đặc san. Xin kính chúc quý vị và gia đình được vạn sự an lành và gặt hái được nhiều thành công.

399 Vietnamese Kitchen
405 Cabinets & Stone
Ân nhân ẩn danh #1
Ân nhân ẩn danh #2
Ân nhân ẩn danh #3
BD Advance Auto Repair
ÔB Bùi Văn Sơn & Phượng
ÔB Chu Văn Hải & Mai
Crystal Vision Optometry, BS Nguyễn Anh Linh
ÔB Diệp Thiện Mỹ & Phượng
ÔB Đào Tiến Tứ & Phượng
ÔB Đặng Minh Lộc & Thoa
The Four-V Foundation
Hội Các Bà Mẹ Công Giáo, CĐ ĐMHCG
ÔB Huỳnh Quang Nam & Vân
ÔB Kiều Công Thắng & Kim Ngân
ÔB Nguyễn Bá & Phúc
ÔB Nguyễn Sĩ Cường & Tuyết Hoa
ÔB Nguyễn Công Điền & Quế
ÔB Nguyễn Xuân Hân & Hiếu
ÔB Nguyễn Vỹ Hùng & Hằng
ÔB Nguyễn Viết Lân & Tuyết Linh
ÔB Nguyễn Văn Mỹ & Cẩm
Bà Nguyễn Thu Nhi
ÔB Nguyễn Cửu Thịnh & Diên Linh
ÔB Nguyễn Văn Thông & Hảo
ÔB Nguyễn Minh Thục & Thu Vân
ÔB Nguyễn Công Trí & Liên
Optimum Dentistry, NS Danh Tran Kuennemann
ÔB Phạm Tiến Lạc & Hoa
ÔB Phạm Lê Tân & Ánh Hoa
Saddleback Dermatology Laser
+ Cosmetic Center, BS Kim Tang
Bà Anne Sprunglis
Bà Trần Thu Hà
ÔB Trần Đức Hòa & Khánh Thi
ÔB Trần Ngọc Trân & Lan Tâm
Gia đình cố Chủ tịch Triệu Ngọc Toàn
ÔB Trịnh Paul & Vivian
ÔB Trịnh Gia Vỹ & Tuyết
ÔB Văn Minh & Diễm Lệ
Ông Vũ Đình Kỷ
ÔB Vũ Minh & Hương
ÔB Vũ Khắc Nghiêm & Hiền

Xin Chân Thành Cảm Tạ

PHÒNG NHÃN KHOA

CRYSTAL VISION OPTOMETRY

Bác Sĩ NGUYỄN ANH LINH, O.D.

CHUYÊN MÔN:

- Khám mắt kỹ lưỡng và chẩn bệnh chính xác.
- Cung cấp gọng kính thời trang: Nhật, Ý, Pháp, Úc…
- Có đủ loại Contact Lenses.
- Cắt kính tại chỗ (tròng mỏng và nhẹ, 2 tròng không lằn)

GIỜ LÀM VIỆC

Thứ Hai: 10:00AM - 6:00PM
Thứ Ba: 10:00AM - 6:00PM
Thứ Tư: 10:00AM - 6:00PM
Thứ Năm: Đóng cửa
Thứ Sáu: 10:00AM - 6:00PM
Thứ Bảy: 10:00AM - 4:00PM
Chúa Nhật: Đóng cửa

TEL: (714) 531-9900

NHẬN MED-CARE, BẢO HIỂM, VISA, MASTER CARD

3801 S. Harbor Blvd. Suite C • Santa Ana • 92704

(Góc Harbor Blvd. và Sunflower Ave.)

399
VIETNAMESE
KITCHEN

The inspiration for this name came from the house that Hong's grandfather built himself in Vietnam in 1953. Every family recipe was passed on to Nguyen by watching her grandma prepare traditional dishes in the kitchen of their Saigon home with the address of 399. Mention one of her family recipes, and the name send her eyes towards the sky. Having so many fond memories growing up in this home, out of reverence and honor of her grandparents, she wanted to create an environment just like she had growing up. "399" is this: the product of so much dedication as is a labor of love.

(949) 551-5990
13254 Jamboree Rd.
Irvine, CA 92602
www.399kitchen.com
Monday – Thursday & Sunday
11:00AM – 8:30PM
Friday & Saturday
11:00AM – 9:00PM

Order Online: https://order.toasttab.com/online/399-kitchen-13254-jamboree-road

saddleback
dermatology laser + cosmetic center

HEALTHY, BEAUTIFUL SKIN FOR A LIFETIME

Your source for state-of-the-art skin care.
Offering comprehensive specialized treatments and exclusive skin care products for all aspects of skin care and disease.

OUR SERVICES INCLUDE:

Mole Removal
MOHS Surgery / Skin Cancer
Acne
Hairloss
Laser for Capillaries, Tattoos, Age Spots and Acne Scars
Cosmetic Dermatology
Fractional CO2 Laser
Fractora RF Tightening
Botox & Dyport
Bellafill
Juvederm, Restylane, Radiesse & Sculptra
Kybella
Melasma Treatment and Prevention
Psoriasis, Vitiligo, XTRAC
IPL
Laser Hair Removal
Medical Grade Cosmeceuticals
HydraFacial

KIM TANG, MD

Saddleback Dermatology and Laser Center | 23832 Rockfield Blvd, Suites 210 & 220 | Lake Forest, CA 92630
www.saddlebackdermatology.com | 949-770-8115

optimum
DENTISTRY

OFFERING ADVANCED COMPREHENSIVE DENTISTRY

OUR SERVICES INCLUDE:

Family Dentistry
Cosmetic Dentistry
Pediatric Dentistry
Invisalign
Veneers
Crowns & Bridges
Teeth Whitening
Digital XRays
Composite Teeth Whitening
Dental Implants
Inlays and Onlays
Composite Tooth-Colored Fillings
Dental Sealants
Removable Dentures
Sports Mouth Guard
Tooth Extractions
Provisional Restorations
PFM Restorations
Partial Dentures
Bite Guards

DANH TRAN KUENNEMANN, DDS

Optimum Dentistry | 23832 Rockfield Blvd, Suite 205 | Lake Forest, CA 92630
smile4optimum@yahoo.com | 949-653-1740

Mục Lục

Letter from The Bishop Of Orange	Bishop Kevin W. Vann, JCD, D.D.	3
Thư Chúc Mừng Của ĐGM Phụ Tá, GP Orange	ĐGM Tôma Nguyễn Thái Thành, D.D.	4
Thư Chúc Mừng Của Lm. Giám Quản	Lm. Bùi Martin	5
Thư Chúc Mừng Của Lm. Quản nhiệm	Lm. Nguyễn Văn Phương	6
Thư Chúc Mừng Của Chủ tịch Cộng Đoàn	Trần Đức Hòa	7
Tân Xuân Kính Chúc	Ban Thường Vụ Cộng Đoàn	8
What Is Synodality?	synod.va	9
Thư Giới Thiệu	ĐC Thomas Nguyễn Thái Thành	12
Đại Cương Về Phục Hưng Thánh Thể	phuchungthanhthe.org	13
Adore Jesus' Real Presence In The Eucharist	Cindy Woodenn	16
Làm Hòa	Trần Phong Vũ	18
Mẹ Maria, viên ngọc bích trinh trong	Nguyễn Thu Nhi sưu tầm	22
Lửa Mến - Bà Chúa Thánh	Phạm Văn Tuấn	23
Tâm Tình Người Hội Viên Hội Các Bà Mẹ Công Giáo	Maria TTTH	24
The Sulfur Miners Of Mt. Ijen	NLD	29
St. Paul Le Bao Tinh, Patron Saint of Đoàn TNTT	Cao Tiến Dũng sưu tầm	33
Đoàn Thiếu Nhi Thánh Thể Lê Bảo Tịnh, CĐ ĐMHCG	Trợ tá Phaolô Cao Tiến Dũng	35
Anniversary Survey	Đoàn TNTT Lê Bảo Tịnh	39
35 Năm Đã Trôi Qua	Trợ Tá Cao Tiến Dũng	46
Thiệp Chúc Mừng	Đoàn TNTT Lê Bảo Tịnh	48
Con Số 40 Trong Kinh Thánh	Lm Joseph Nguyễn Thái	49
Một Ca Đoàn Hiệp Hành...	Ban Mục Vụ Thánh Nhạc, TGP Sàigòn	50
Sự Mầu Nhiệm	Maria Hồng	55
Gắn "Mác"	Philip	57
Logo Năm Mục Vụ 2023: Củng Cố Sự Hiệp Thông	Hội Đồng Giám Mục Việt Nam	59
My Journey Of Catholic Faith	Humble servant HPK	61
Những Ngày Lễ Đức Mẹ	CN	62
Chuyện vui cười	ATS sưu tầm	65
Trường Việt Ngữ Saddleback - 36 Năm Bảo Tồn Tiếng Việt	Nguyễn Viết Lân	66
Cô Nguyễn Hương Giang Giáo Viên Thâm Niên 20 Năm	Lê Hằng	67
Cô Vũ Bích Hải Giáo Viên Tiêu Biểu Niên Khóa 2023-2024	Ngô Băng Tâm	68
Cô Lê Hằng, 15 Năm Dạy Việt Ngữ Trường Saddleback	Nguyễn Hương Giang	69
Thầy Nguyễn Michael 10 Năm Nhiệt Tình Giữ Gìn Văn Hóa Việt	Trịnh Văn Tuyền	70
Con Thích Học Tiếng Việt	Keira Minh Vi	71
Tiếng Việt Còn, Người Việt Còn!	Nguyễn Andrew Minh Hoàng	73
Kỷ Niệm Tại Trường Việt Ngữ Saddleback	Nông Thúy Anna	74
Thầy Cô Sánh Bước Bên Em	Diên Linh	75
Kỷ Niệm Đẹp	TL	78
My Way, My Camino	Thiên Hương	79
The Trolley Boys of Manila	NLD	83
Chuỗi Mân Côi Dạy Chúng Ta Cầu Nguyện	Thomas H. Groome	86
Tình Yêu Chúa Biến Đổi Đời Tôi	Paul Dechant Trinh	88
Đối Với Bạn Đức Kitô Là Ai?	PX Trần Duy Nhiên	90
Một Thoáng Yêu Thương...40 Năm Hiệp Hành	TGV	96
Liên Minh Thánh Tâm & Thánh Emmanuel Phụng	Đoàn LMTT	97
Sinh Hoạt Của Gia Đình Nazareth	QLBV 2023	102
Gia Đình Nazareth Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp	VKN	105
Hành Trình của Sự Hiệp Thông và Sứ Vụ	Ngọc Ánh Cao	108
Tâm Tình "Ra Khơi"	Cursillista nvh	109
Vợ Chồng Quà Tặng Chúa Ban	Trần Đức Hòa & Khánh Thi	110
Thanksgiving	Rev. Martin Bui	115
Đợi Chờ	NVH	116
Dòng Thời Gian	Phạm Lê Tân, Kiều Công Thắng	118

Mục Lục

Hiệp Hành Là Lối Sống Của Hội Thánh	ĐTGM Giuse Nguyễn Năng	120
Here's What You Need To Know...	Peter Pinedo, CNA Staff	125
10 Điểm Nổi Bật Và Quan Trọng...	Peter Jesserer Smith	128
Tại Sao Phải Bận Tâm Với Đức Tin?	Alain Quilici	133
10 Nguyên Tắc Đơn Sơ Để Sống Bác Ái	Bùi Thanh Tâm sưu tầm	134
Psalm 40 / Thánh Vịnh 40		135
Ca Đoàn St. Nicholas	Trần Yêm Thông	137
Học Hỏi Về Thánh Nhạc	Lm. Giuse Vũ Thái Hòa	142
Phương Hướng Chọn Bài Hát Cho Thánh Lễ	Trần Yêm Thông, Nhạc sĩ Minh Thảo	146
Chuyện vui cười	TTTH	147
Giá Trị Của Thánh Lễ Misa	Sr. Mary Veronica Murphy	148
Thánh Thể Là Lương Thực Nuôi Dưỡng...	Ẩn danh	150
Thiệp Chúc Mừng	Canh Tân Đặc Sủng	152
Mười Cách Để Nhận Biết Đức Maria	Lm. Ed Broom, OMV	153
Carlo Acutis: 15 Tuổi Đã Trở Thành Đấng Đáng Kính	Giang Vô Yên	157
10 Things You Should Know About Blessed Carlo Acutis	Francesca Pollio Fenton	159
Ban Ca Nguyện Cecilia	Thoa Đoàn & Lộc Đặng	161
Chầu Thánh Thể Với Ban Ca Nguyện Cecilia	TGV	163
Hy Vọng Và Mừng Vui Đón Chờ Chúa Đến	Thanh Tâm	164
40 Năm Cuộc Tình	Phó Tế Châu Trần	166
Con Xin Tạ Ơn Chúa	Bùi T. Anh Đào	167
Legio 40 Năm Nhìn Lại	Tóm lược - Nguyễn Văn Nhuận	168
Tình Yêu Mẹ Hiền	Bùi Thanh Tâm	172
Anh Hàng Xóm	Cửu Thịnh	174
40 Năm Hồng Ân Với Tâm Tình Tạ Ơn	Nguyễn Công Trí	176
Con Người Là Một Hữu Thể...	Philip	178
Mẹ Là Nguồn Suối Yêu Thương	Diên Linh	180
Vài Hàng Về Liên Nhóm Cursillo Saddleback	Liên Nhóm Cursillo CĐ ĐMHCG	181
Inspired to Serve	ATS	184
Anh Kể Em Nghe	Diên Linh. Hình: Bé Nguyễn	184
Vần Thơ Dâng Mẹ Hằng Cứu Giúp	Nguyễn Vũ Quỳnh An	185
Xin Mẹ	VKN	186
Bên Vực Tử Sinh	Trần Phong Vũ	187
The Children Of Tonle Sap	NLD	193
Hành Trình Phục Vụ Tông Đồ	Phượng Hồng	197
My Spiritual Formation At St. Nicholas...	Nguyễn Anh Vũ	198
Kinh Mân Côi	Bùi Thanh Tâm	200
Lối Về	Phạm Lê Tân	201
Về Nguồn	Trần Phong Vũ	204
Đôi Dòng Cảm Nghĩ Về CĐ ĐMHCG	Nguyễn Văn Thông & Hảo	207
Những Kỷ Niệm	VKN	209
Một Mảnh Đời Tôi...	Diệp Thiện Mỹ	211
Lời hay ý đẹp	BTT sưu tầm	213
Ngũ Phúc Lâm Môn	Cố thi sĩ Bùi Nghiệp	213
Where Is My Daughter?	NLD	214
Gửi Phụ Nữ	P. Đặng Hồng	217
Thịt Ba Chỉ Với Nước Chấm	P. Đặng Hồng	217
3 Đức & 5 Từ Thánh Của Người Ki-tô Hữu	P/Tế JB NQTín	218
Lương tâm trưởng thành...	Lm. Trương Hoàng Sơn, S.J.	220
Une Prière / Một Bài Kinh Nguyện	Aissa Wayne	222
Vai Trò Kỹ Thuật Điện Tử...	Kiều Công Thắng	224
Chuyện vui cười	Kimme sưu tầm	230
Sức Khỏe Mới Chính Là Bất Động Sản...	KH	231

GIÁO XỨ SAINT NICHOLAS

CỘNG ĐOÀN ĐỨC MẸ HẰNG CỨU GIÚP

24252 El Toro Road

Laguna Woods, CA 92637

ĐẶC SAN 40 NĂM THÀNH LẬP CỘNG ĐOÀN

Ngày 16 tháng 9

1983 – 2023

THỰC HIỆN

Ban Thường Vụ Cộng Đoàn, Ban Biên Tập Đặc San
Với sự góp ý và hỗ trợ tinh thần
của Linh mục Giám quản, Linh mục Quản nhiệm
và Hội Đồng Mục Vụ,
cùng với sự đóng góp bài vở
từ các văn thi nhạc sĩ trong và ngoài Cộng Đoàn.

BAN BIÊN TẬP & TRÌNH BÀY

Bùi Thanh Tâm, Đào Trí, Kiều Công Thắng,
Nguyễn Vỹ Hùng, Nguyễn Vỹ Diên Linh,
Nguyễn Michael, Phạm Lê Tân và Trần Đức Hòa

QUẢNG CÁO & TÀI CHÍNH

Lm. Giám quản Bùi Martin, Kiều Kim Ngân,
Lê Hằng, Lm. Quản nhiệm Nguyễn Phương,
Lâm Ánh Hoa và Trần Đức Hòa

PHÁT HÀNH

Chúa Nhật, ngày 11 tháng 2 năm 2024

Experience The Differences

405
CABINETS & STONE

- 20 YEARS OF SPECIALTY & EXPERTISE
- 250,000 SQFT SHOWROOMS & WAREHOUSES
- DEDICATED TEAM WITH UTMOST CARING & TRUST
- COST EFFECTIVE TO MAXIMIZE YOUR RETURN ON INVESTMENT

BUILDING REAL VALUES FOR YOUR REAL ESTATES

18315 MT. BALDY CIR., FOUNTAIN VALLEY, CA 92708

714-500-3855

www.405cs.com

Lạy Mẹ Maria, thời gian có qua đi,
nhưng qua sao được lòng Mẹ
hằng thương mến chúng con!

Chớ gì mỗi tấm lòng người tín hữu
Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp
chúng con là một tấm bia ghi ơn Mẹ!

Chớ gì trăm năm bia đá có mòn
nhưng muôn đời những tấm
bia lòng đó vẫn còn như xưa.

Amen.

Tôn vinh Mẹ Hằng Cứu Giúp,
Xót thương đoàn con
bốn bể năm châu
Xin Mẹ giáng phúc cầu bầu,
Chở che nâng đỡ
khấu đầu tri ân.

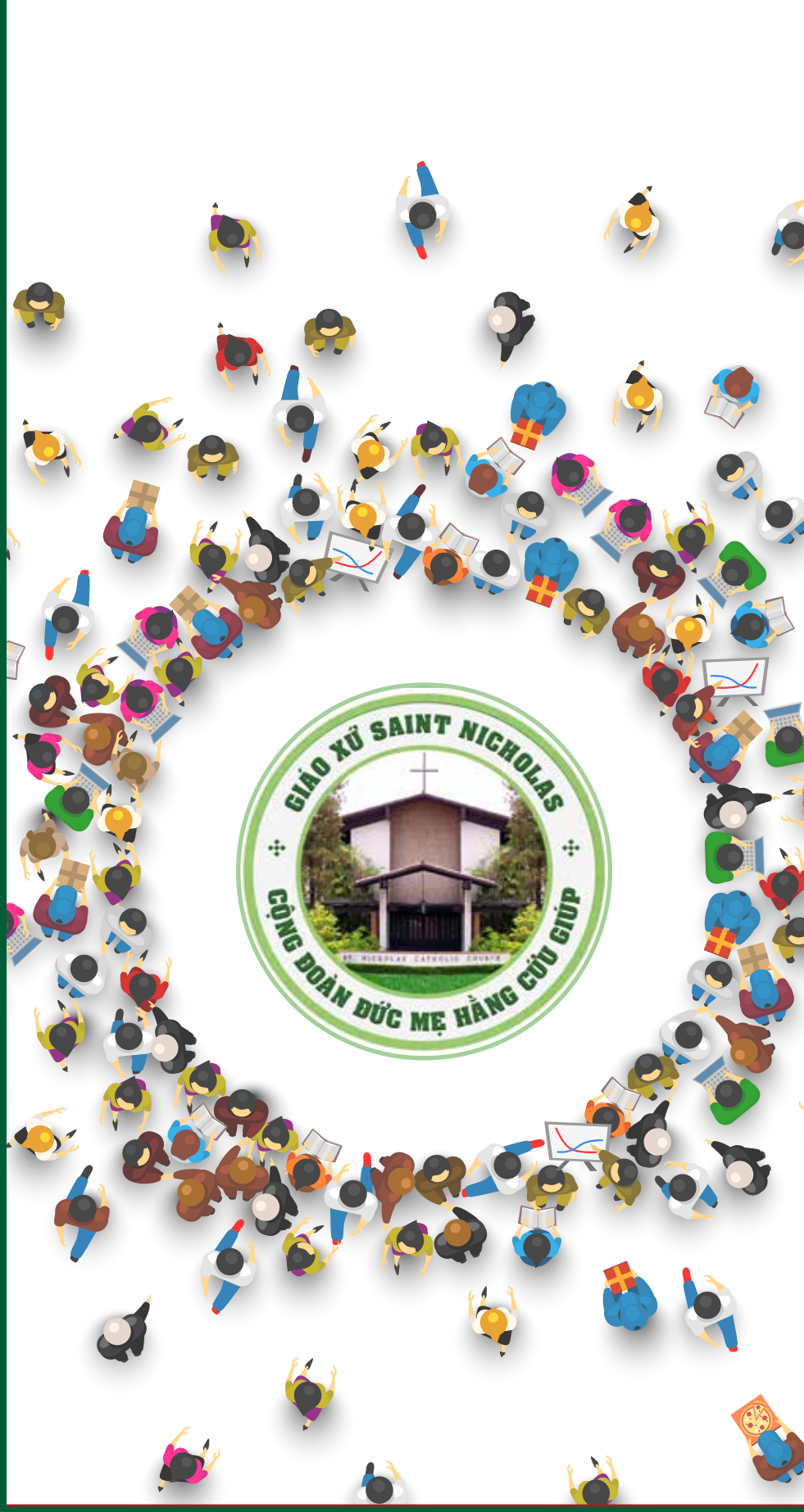

1983 - 2023